ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ဝိဋကတ်တော်

ဗန္ဓုမဟိကာဘိဝင် သုဒ္ဓန်ဝိဒုရကတ်

ဥပဓိပဏ္ဏာသပါဠိတော်

နိဿယ

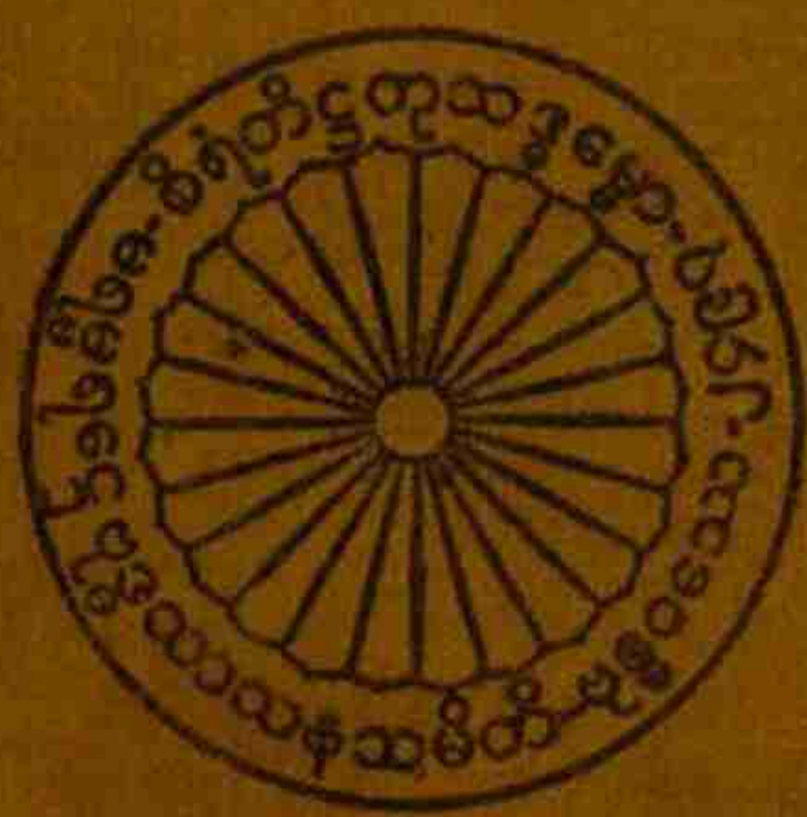

ပြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာဘဏ္ဍာ
ဗုဒ္ဓဆိုင်ရာကိစ္စများ ဦးစီးဌာန

သာသနာတော်ရှစ် ၂၅၀၆ ကောဇာသဏ္ဌာန်စာ ၁၃၂၆ ခရစ်၇

ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ပိဋကတ်တော်

မဇ္ဈိမနိကာယ်ဝင် သုတ္တန်ပိဋကတ်

ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော်

နိဿယ

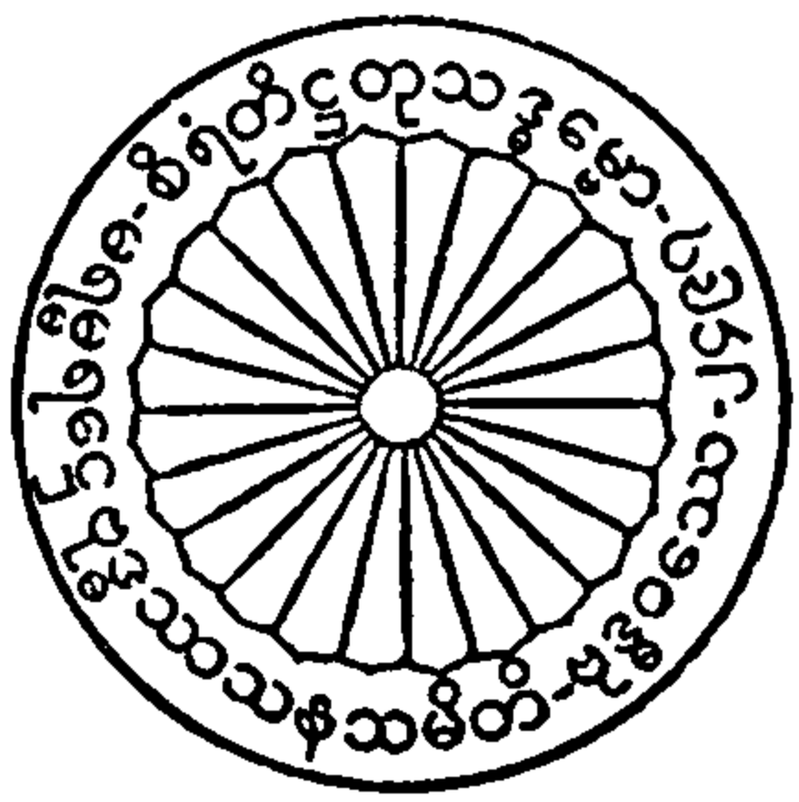

မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်
ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

သာသနာတော်နှစ် ၂၅၀၆ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၄ ၁၉၆၃

ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော်နိဿယ
မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ဦးရေ | အကြောင်းအရာ | မျက်နှာအမှတ်

၁-ဒေဝဒဟဝဂ်

၁-ဒေဝဒဟသုတ်

၁။ ဝေ၀ မေ သုတံ, ဧကံ သမယံ, သက္ကေသု- ပုဒ်တို့၌ မှတ်သားဖွယ်နှင့် ဒေ၀ဒဟမည်ပုံ.... ၁

၂။ နိဂဏ္ဌတို့၏ ဝါဒနှင့် အားထုတ်မှုသည် ယုတ္တိလည်း မရှိ, အကျိုးလည်း မရဟု ဥပမာနှင့်တကွ မိန့်တော်မူခြင်း ၁-၈

၃။ အားထုတ်လျှင် အကျိုးရှိသော ဗုဒ္ဓ၀ါဒနှင့် ထိုဝါဒအရ (စျာန်,အဘိညာဉ် အဆင့်ဆင့်) အားထုတ်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း .... ၉၊၂၀

၂-ပဒုဇ္ဇယသုတ်

၁။ နေ၀ ရူပိ နာဝရူပိ- ပုဒ်ကို သဒ္ဒတ္ထ ဝေဖန်၍ ပြခြင်း ၂၁

၂။ သညီ၀ါဒ, အသညီ၀ါဒ, နေ၀သညီနာသညီ၀ါဒ, ဥစ္ဆေဒ၀ါဒ- စသည်တို့ကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၀-၂၃

၃-ကိန္တိသုတ်

၁။ "ပစ္စည်း ၄-ပါးနှင့် ဘ၀ကြီးပွါးရေးကို လိုလားလျှ တရားဟောတော်မူခြင်းဖြစ်သည်ဟု သင်တို့ ယူဆကြသလော"ဟု မေးတော်မူသည်ကို ထိုသို့မယူဆကြောင်း, အကျိုးစီးပွါးများပြားစေလိုလျှ သနားစောင့်ရှောက်တော်မူသဖြင့် ဟောတော်မူခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြောင်း လျှောက်ထားခြင်း ၂၃-၈

၂။ သတိပဋ္ဌာန်စသော (အဘိဓမ္မာ)တရားတို့၌ ငြင်းခုံမှုမပြုပဲ လိုက်နာကျင့်သုံးရန်နှင့် အယူ၀ါဒ ကဲ့ပြားသည်ရှိသော် လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန် နည်းလမ်းများကို ဟောတော်မူခြင်း ... . ၂၈၊၃၁

၄-သာမဂါမသုတ်

၁။ ပါ၀ါမြို့၌ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တ ကွယ်လွန်ပြီးစ၌ပင်လျှင် ၎င်း၏တပည့်များ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံကြသဖြင့် ဒကာ,ဒကာမတို့ ငြီးငွေ့ကာ ဂါရ၀ နည်းပါးလာကြပုံ ၃၂-၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၄-သာမဂါမသုတ်

၂။ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တို့နှင့်ပတ်သက်သော ငြင်းခုံမှုသည် ပြေပျောက် ပြီးငြိမ်းလွယ် အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်ကြောင်း, ပုဗ္ဗဘာဂမဂ်, ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒ် (သမထ ဝိပဿနာအလုပ်)နှင့် ပတ်သက်သော ငြင်းခုံမှုဖြစ်လတ်သော် သတ္တဝါ အများ. အစီးအပွါးမဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဟောတော်မူပုံ ၃၄

၃။ ငြင်းခုံခြင်းအကြောင်း (ဝိဝါဒမူလ) ၆-ပါး၊ အဓိကရဏ်း ၄-ပါးနှင့် သမထ ၇-ပါး၊ သာရဏီယတရား ၆-ပါးတို့ကို အကျယ် ဟောကြားတော်မူခြင်း ၃၄၊၄၁

၅-သုနက္ခတ္တသုတ်

၁။ မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ရဟန်းများက မိမိတို့ ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်ကို ကြားရသောအခါ "အားလုံးပင် စင်စစ် ရဟန္တာ ဖြစ်ကြပါသလော"ဟူသော သုနက္ခတ်ရဟန်း၏အမေးကို ဘုရားရှင်ပြေဆိုတော်မူခြင်း ၄၁

၂။ ရဟန္တာဖြစ်ပြီဟုမှတ်ထင်၍ လျှောက်ထားသော ရဟန်းများအား ဖြေရှင်း ဟောကြားတော်မူလိုသော အကြံသည်ပင် တရားထူးရလေဟန် ဟန်ဆောင်သူ မောဃပုရိသတို့ကြောင့် (ရံခါ)ပြောင်းလဲရသည်ဟု မိန့်တော်မူခြင်း ၄၁-၃

၃။ လောကာမိသာဓိမုတ္တ, အာနေဉ္ဇာဓိမုတ္တ-စသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဥပမာအသီး အသီးနှင့်တကွ သုနက္ခတ်ရဟန်းအား ဟောကြားတော်မူခြင်း .... ၄၃၊၅၀

၄။ ရဟန်းများ လူဆွက်ခြင်းသည် သေသည်မည်၍ ဂရုကအာပတ်သင့်ခြင်းသည် သေလုမြောပါး ဒုက္ခဝေဒနာ ခံစားရသည်မည်ပုံ ၄၈

၆-အာနေဉ္ဇသပ္ပါယသုတ်

၁။ အာနေဉ္ဇ, အာကိဉ္စည, နေဝသညာအား သင့်လျော်သော ကျင့်စဉ်များကို ဟောကြားတော်မူခြင်း ၅၀-၅၃

၂။ နာဟံ ကွစနိ၊ ကဿစိ ကိဉ္စနတသ္မိ၊ နစ မမ ကွစနိ၊ ကိသ္မိဉ္စိ ကိဉ္စနတတ္ထိ– ဝါကျများ၌ ပါဠိမှား, ပါဠိမှန်ကို ဂန္ထန္တရ ညွှန်၍ ပြခြင်း ၅၃

၇-ဂဏကမောဂ္ဂလ္လာနသုတ်

၁။ "လှေကားထစ်ကဲ့သို့–တစ်တလီတစ် အခြေခံမှစ၍ ဝေဒပညာကို သင်ယူရသကဲ့သို့ရင်း, လေးအတတ်၌လည်း တရက်တည်းဖြင့်မပြီး၊ အဆင့်ဆင့် လေ့ကျင့်ယူရသကဲ့သို့ရင်း သာသနာတော်၌ ဤသို့သောလေ့ကျင့်စဉ် ရှိပါသလော"ဟု လျှောက်ထားသော ဂဏကမောဂ္ဂလ္လာန်ပုံကားကြီးအား သီလသံဝရ, ဣန္ဒြိယသံဝရမှစ၍ ကျင့်စဉ်တရားများကို ဟောကြားတော်မူခြင်း ၅၅-၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၇-ဂဏကမောဂ္ဂလ္လာနသုတ်

၂။ "(က) နိဗ္ဗာန် (ခ) သွားရာလမ်း (ဂ) ညွှန်ကြားသူရှိပါလျက် အချို့သူများ အဘယ့်ကြောင့် နိဗ္ဗာန်မရောက်ကြပါသနည်း"ဟူသော အမေးကို ဥပမာနှင့် တကွ ဖြေတော်မူလိုက်ရာ ပုံဏားကြီး သဘောကျ ကြေနပ်လှသဖြင့် "အမြစ်တွင် ကရမက်၊ အနှစ်တွင် စန္ဒကူး၊ ပန်းတွင် မြတ်လေး၊ လက်ရှိ တရားဘို့တွင် ဂေါတမ၏ တရားသာလျှင် အမြတ်ဆုံး" ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ကာ ဥပါသကာအဖြစ် ခံယူလိုက်ခြင်း .... ၆၀၊၆၃

၃။ "အဇီတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ" ပုဒ်ကို ယုတ္တိ သဘာဝ သာဓကတို့ဖြင့် ကျွန်စ္စာ အနက် ပေးမှ ပြခြင်း ၆၃

၈-ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာနသုတ်

၁။ စက္ကာပဇောတမင်း၏ အန္တရာယ်ကို ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်သဖြင့် အဇာတသတ်မင်း၏ အမိန့်အရ ရာဇဂြိုဟ်မြို့လုံခြုံရေးကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နေရသော ဂေါပက-မောဂ္ဂလ္လာန်ပုံဏားထံ အရှင်အာနန္ဒာ ကြွရောက်ရာ "အရှင်ဂေါတမကဲ့သို့ သဗ္ဗညုတညာဏ်ရသော ရဟန်းတပါးတလေ ရှိပါသလော"ဟူသော ပုံဏား၏ အမေးကို ရှင်အာနန္ဒာ ဖြေတော်မူခြင်း ၆၃-၄

၂။ ထိုအချိန် ဝဿကာရပုံဏား ရောက်လာကာ "အရှင်ဂေါတမ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည့် နောက် ရဟန်းတပါးပါးကို ကိုယ်တော်စားအဖြစ် ထားရှိပြီးလျှင်ထားသည့် အတိုင်းလည်း အခြားရဟန်းတို့က အသိအမှတ်ပြုကာ လိုက်နာလေးစား အပ်သော ရဟန်းတော်ရှိပါသလော" စသည်ဖြင့် အဆင့်အဆင့် မေး လျှောက်သည်ကို အရှင်အာနန္ဒာ ဖြေဆိုခြင်း ၆၅-၆

၃။ ကြည်ညိုလေးစားမှုကို ခံယူနိုင်သောရဟန်းကောင်းတို့၏အရည်အချင်း ၁၀-ချက်ကို ကြားနာရသော ဝဿကာရ ပုံဏားကြီးသည် ဥပနန္ဒ စစ်သူကြီးဘက်သို့ လှည့်ကာ ချီးကျူးစကား ပြောကြားပုံ ၆၇-၉

၄။ "ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကြီးသည် ဆိတ်ငြိမ်ချမ်းမြေ့၍ မွေ့လျော်ဘွယ် ရှိပါ၏ လော" စသည်ဖြင့် လျှောက်ထားသော ဝဿကာရ ပုံဏားကြီးသည် "အသင်တို့ကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ စောင့်ရှောက်ပြုစုကြသဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်ချမ်းမြေ့၍ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိပေ၏" ဟု မိမိအား ချီးမွမ်းမိန့်ဆိုသည်ကို ကြေနပ်လှသဖြင့် "အရှင်တို့ကဲ့သို့ ဗျာနလာဘီ အရှင်မြတ်တို့ သီတင်းသုံး စောင့်ရှောက်ကြသဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်ချမ်းမြေ့၍ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိနေခြင်းဖြစ် ပါသည်"ဟု ရှင်အာနန္ဒာအား ပြန်လည်ချီးကျူးစကား လျှောက်ထားခြင်း.... ၆၉-၇၀

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၈-ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာန သုတ်

၅။ "အရှင်ဂေါတမသည် ဝေသာလီမြို့ မဟာဝုန်တောတွင်းရှိ အထွတ်တင် စရပ်ကျောင်းဌာနေတော်မူစဉ် စျာန်တရားကို မျှားစွာပြောဟော၍ ၎င်းကိုယ်တိုင်လည်း စျာန်ဝင်စားလေ့ရှိသည်ကိုဖူးတွေ့ခဲ့ရဘူးပါသည်၊ အရှင်ဂေါတမသည် စျာန်အားလုံးကို ချီးကျူးလေ့ရှိပါသည်" ဟု (အယူအဆမှားယွင်းစွာ) လျှောက်ထားသော ဝဿကာရပုဏ္ဏားကြီးအား (မျက်နှာမထောက်ပဲ အမှန်အတိုင်း) ချီးကျူးအပ်, မအပ် စျာန်နှစ်ရပ်ကို ဖြေရှင်းတော်မူခြင်း ၇၀-၇၁

၆။ ဝဿကာရ ပြန်သွားပြီးနောက်(ဝဿကာရ မေးစဉ်က ဝဿကာရ၏ နာမည်ကို ခေါ်၍ အကျယ်ဖြေဆိုသည်ကို နားထောင်ရင်း ဝဿကာရအပေါ် မနာလို ဖြစ်နေသော)ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာန်ပုဏ္ဏားကြီးက "အရှင်ဘုရား တပည့်တော် မေးလျှောက်သည်ကို မဖြေဆိုတော့ပဲကိုး" ဟု လျှောက်သည်ကို ထပ်မံ ဖြေရှင်းတော်မူရခြင်း ၇၁-၂

၉-မဟာပုဏ္ဏမသုတ်

၁။ မိဂါရမာတုပြာသာဒ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တခုသော လပြည့်နေ့ညချမ်း ရဟန်းပရိသတ်ခြံရံ၍ စမယ်တော်မူသောအခါ ဥပါဒါန်, ခန္ဓာ, ပဋ္ဌာပါဒါ-နက္ခန္ဓာ, သက္ကာယဒိဋ္ဌိ, ရူပဿာဒ-အာဒီနဝ-နိဿရဏာ စသော ရဟန်းတပါး၏ လျှောက်ထားချက် ပုစ္ဆာမျှားကို တခုစီ တခုစီ ဖြေဆိုတော်မူစဉ် သံဃပရိသတ်အတွင်းရှိ အခြားရဟန်းတပါးသည် "ခန္ဓာ ၅-ပါးသည် အနတ္တတဲ့၊ အနတ္တဖြစ်လျှင် ထိုအနတ္တ ခန္ဓာ ၅-ပါးက ပြုလုပ်သမျှကံသည်လည်း အနတ္တ ပင်ဖြစ်သည်၊ (အကျိုးအပြစ် စံဘွယ်, ခံဘွယ် မရှိပြီ)"ဟု (သဿတဝါဒ) အကြံအစည် ကြံစည်တွေးတောနေသည်ကို သိတော်မူသဖြင့် ဆက်လက်၍ မေးဖြေပြုကာ ဟောကြားတော်မူရာ ရဟန်းတော် ၆-ကျိပ် ရဟန္တာဖြစ်ပုံ.... ၂၂-၆

၁၀-စူဠပုဏ္ဏမသုတ်

၁။ မိဂါရမာတု ပြာသာဒ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တခုသောလပြည့်နေ့ ညချမ်း ဆိတ်ငြိမ်စွာခြံရံ၍နေသော ရဟန်းပရိသတ်အား "ချစ်သားတို့ သူယုတ်မာသည် သူယုတ်နှင့် သူမြတ်ကို ခွဲခြား၍ သိနိုင်ထုသလော"ဟု မေးတော်မူကာ ခွဲခြား၍ သိရှိ(အကဲခတ်) နိုင်ရန် ၎င်းတို့၌ရှိသော သဘောထား(ဓမ္မ) အပေါင်းအသင်း (ဘတ္တိ) အကြံအစည်(စိန္တီ) အတိုင်အပင်(မန္တီ) အပြောအဆို(ဝါစာ) အလုပ်အကိုင်(ကမ္မန္တ) အစွဲအယူ(ဒိဋ္ဌိ) အလှူအတန်း(ဒါန) တို့ကို ခွဲခြားပြဆိုကာသူယုတ် (အသပ္ပုရိသ) သူမြတ်(သပ္ပုရိသ)ကို ဝေဘန်၍ ဟောတော်မူခြင်း ၂၆-၈၁

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂-အနုပဒေါက်

၁-အနုပဒသုတ်

၁။ ပညာကြီးသော ရှင်သာရိပုတြာသည် လခွဲပတ်လုံး တရားတို့ကို အစဉ်အတိုင်း ရှုနိုင်ပုံနှင့် ရှုသောတရား (စျာန်စသည်) တို့ကို ပြဆိုပြီးနောက် သီလ,သမာဓိ, ပညာစခန်းဌ် လေ့ကျင့်ခဏ်းပြောင်မြောက်၍ အပြီးဆုံးသို့ရောက်သူ, ဩရသ, ဓမ္မဒါယာဒ ဖြစ်သူဟုဆိုလျှင် ရှင်သာရိပုတြာကိုသာ ပြောဆို (ညွှန်ပြ) ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဘုရားရှင်၏ ဓမ္မစက်ယန္တရားကို မမှားမယွင်းအောင် ပြန်လည်လှည့်နိုင်သူဖြစ်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း.... .... ၇၂-၅

၂-ဆဗ္ဗီသောဓနသုတ်

၁။ ရဟန္တာဖြစ်ပြီဟု ဝန်ခံ, ပြောဆိုသူများ၏ စကားကို ကန့်လည်းမကန့်ကွက်, လက်လည်းမခံသေးပဲ (က) ဝေါဟာရ ၄-ပါး (ခ) ခန္ဓာ ၅-ပါး၊ (ဂ) ဓာတ် ၆-ပါး၊(ဃ) အာယတန ၆-ပါး၊(င) သကာယ(စ)ပရကာယ ဤ ၆-မျိုးနှင့် စပ်သော ပြဿနာတို့ကို အဆင့်ဆင့် မေးစီစစ်ပြီးနောက် (တရားအမှန်အတိုင်း ဖြေဆိုနိုင်မှသာလျှင်) လက်ခံ,သာဓု ခေါ်၍ "အရှင်ကဲ့သို့သော သီတင်းသုံးဘော်ကို တွေ့ရသည်မှာ တပည့်တော်တို့ လာဘ်ရသည်မည်ပါသည်"ဟု ချီးကျူး ပြောဆိုသင့်ကြောင်း.... (ရဟန္တာဟုတ်,မဟုတ် စစ်ဆေးနည်းကို အဌကထာ၌လည်း အကျယ်ဖွင့်ပြထားသေးသည်။) ၇၅-၉

၃-သပ္ပုရိသသုတ်

၁။ ဆွေကြီး မျိုးကြီး, ပစ္စည်းဂုဏ်ဇာတ်, မြင့်မြတ်သောအမျိုးမှ ထွက်၍ ရဟန်းပြုခဲ့ စေကာမူ ဇာတိမာန်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ချီးပင့်, သူတပါးကိုရှုတ်ချနေသူဖြစ်လျှင် သူယုတ်မာပင် မည်၍, မြင့်မြတ်သောအမျိုးမှ ထွက်၍ ရဟန်းပြုသူ မဟုတ် စေကာမူ တရားအတိုင်း ကျင့်ကြံသူဖြစ်လျှင် ပူဇော် ချီးမွမ်းထိုက်သူ သူမြတ် မည်ကြောင်း သူယုတ်,သူမြတ်တို့ကို စိတ်နေသဘောထားဖြင့် ခွဲခြား၍ ဟော တော်မူခြင်း .... ၇၉၊၉၁

၂။ အခြံအရံပေါ်၍ ကျော်စောထင်ရှားသူ, လာဘ်ပေါသူ, ဗဟုသုတရှိသူ, ဝိနယဓရ, ဓမ္မကထိက, ဓုတင်ဆောင်, စျာန်ရသူတို့၌လည်း စိတ်နေသဘောထားကို ထောက်ဆ၍ အသပ္ပုရိသ, သပ္ပုရိသ ခွဲခြား၍ ပြတော်မူခြင်း ၉၁-၃

၄-သေဝိတဗ္ဗာသေဝိတဗ္ဗသုတ်

၁။ လိုက်နာ,ရှောင်ကြဉ်သင့်သော တရား(နည်းလမ်း)ကို ဟောတော်မူမည်ဟု မိန့်ဆို ကာ ကိုယ်, နှုတ်, စိတ်စသည်၌ ၂-မျိုးစီခွဲခြား၍ အကျဉ်း (မာတိကာ)မျှ ဟောကြားသည်ကို ရှင်သာရိပုတြာက ဆက်လက်၍ အကျယ်ချဲ့ ဟောတော် မူခြင်း ၉၃-၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၄-သေဝိတမ္ဘာသေဝိတမ္ဘသုတ်

၂။ ထို့နောက် သေဝိတမ္ဘာ သေဝိတမ္ဘ (လိုက်နာ,ရှောင်ကြဉ်သင့်သော) ဆဝိညေယ္ယ-အာရုံ ၆-ပါး, ပစ္စည်းလေးပါး, ဂေါစရဂါမ်, ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်း မြတ်စွာဘုရား အကျဉ်းမျှ စကားပျိုးသည်ကို ရှင်သာရိပုတြာဖွင့်ဆိုလျှောက်ထားရာ သာဓုခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သား သာရိပုတြာ သတ္တဝါအားလုံး ဤနည်းလမ်းကိုသာ သိရှိမည်ဆိုလျှင် ထာဝစဉ် အကျိုးများ၍ ချမ်းသာ တိုးပွါးပေမည်"ဟု မိန့်တော်မူခြင်း ၉၉-၁၀၀

၅-ဗဟုဓာတုကသုတ်

၁။ "အမှိုက်ကစ ပြာသာဒ်မီးလောင်" ဟူသကဲ့သို့ ဘေးရန်ဟူသည် လူမိုက်ထံမှသာ ဖြစ်ပေါ်, ကူးစက်တတ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် လူလိမ္မာ (ပဏ္ဍိတ) ဖြစ်အောင် လေ့ကျင့်ကြရမည်ဖြစ်ကြောင်းမိန့်တော်မူရာ အရှင်အာနန္ဒာက မည်မျှလောက် သိရှိလိမ္မာမှ လူလိမ္မာခေါ်နိုင်ပါမည်နည်း ဟု လျှောက်ထားသဖြင့် ဓာတ်, အာယတန, ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့် ဌာနာဌာနဋ္ဌ လိမ္မာမှ ပဏ္ဍိတမည်ကြောင်း အသီးအသီး ခွဲခြားရှင်း အကျယ်ဟောကြားတော်မူခြင်း .... ၁၀၀၊၁၀၂

၂။ ဌာနာဌာနကုသလ-အရာဌ သောတာပတ္တိဥာဏ် အမြင်မှန်ရှိသူသည် မည်သည့်သင်္ခါရကို မည်သို့သော့နည်းနှင့်မျှ နိစ္စစသည် ရှုရိုးထုံးစံမရှိကြောင်း, ပဌာ-နန္ဒရိယကံငါးပါးကို လွန်ကျူးရိုးထုံးစံမရှိကြောင်း, လောကဓာတ်တခုတည်း-၌ ဘုရားနှစ်ဆူတပြိုင်နက်ပွင့်ရိုးထုံးစံမရှိကြောင်း, မိန်းမသားက ဘုရားစသည် ဖြစ်နိုင်ရိုးထုံးစံမရှိကြောင်း, ဒုစရိုက်က ကောင်းကျိုးပေးရိုးထုံးစံမရှိကြောင်း အရာအားလျော်စွာ အမှန်အတိုင်းသိပုံ ၁၀၂-၄

၃။ ဤသုတ်ဒေသနာသည် ဓာတ်ခွဲတရား, စက်လှဲ့တရား, တရားကြေးမုံ, တရားအမြှိုက် စည်, အတုမဲ့ စစ်အောင်ပွဲတရားမည်၏ ဟု မှတ်သားရန်မိန့်တော်မူခြင်း ၁၀၄

၆-ဂ္ဂသိဂိလိသုတ်

၁။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့အနီးရှိ တောင်ငါးလုံးတွင် ဂ္ဂသိဂိလိတောင်မှတပါး အခြားတောင် ၄-လုံးမှာ အမည်အမျိုးမျိုးခေါ်တွင်ခဲ့သော်လည်း ဂ္ဂသိဂိလိတောင်မှာ ဂ္ဂသိ (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ) ငါးရာတို့ တက်ရောက်ဝင်သွားပြီးနောက် မမြင်ရအောင် ပျောက်ကွယ်သွားသဖြင့် လူတွေက ရဟန်းမျိုတောင် (ဂ္ဂသိဂိလိ ပဗ္ဗတ) ဟုသာ ခေါ်တွင်ခဲ့ကြကြောင်းနှင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ဘွဲ့တော်များကို ဟောကြားတော်မူခြင်း ၁၀၄-၇

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၇-မဟာစတ္တာရီသကသုတ်

၁။ မိစ္ဆာမဂ္ဂင်ရှစ်ခု၏ သရုပ် တရားကိုယ်, သမ္မာ မဂ္ဂင် ရှစ်ပါး၏ လောကီ,လောကုတ္တရာ နှစ်မျိုးစီထုတ်ပြသော သရုပ်တရားကိုယ် အကျယ်နှင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိ(၅-မျိုး) ရှေသွားရှိပုံစသည်ကို ဟောတော်မူခြင်း .... ၁၀၇၊၁၁၂

၂။ မဟာစတ္တာရီသကအမည်ခပုံနှင့် ဤတရားကို မည်သူတဦးတယောက်ကမျှ မှား သည်ဟုမတော်လှန် မကဲ့ရဲ့ဝံ့ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၁၂-၃

၈-အာနာပါနဿတိသုတ်

၁။ ဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိပြည်၌ ထင်ရှားသော ရဟန်းများနှင့် သီတင်းသုံးတော် မူစဉ် ကြီးသူက ငယ်သူကို ဆုံးမ၍ တရားထူးရ ငြိမ်သက်လှသည့် ရဟန်း ပရိသတ်ကိုကြည့်တော်မူကာ "ကြာစုံပွင့်တုန်း တန်ဆောင်မုန်းလတိုင်အောင် ဤသာဝတ္ထိနေပြည်တော်၌ပင် သီတင်းသုံးငံ့လင့်နေမည်၊ အထက်ထက် ရှေး နည်းတူ တရားထူးရအောင်ကြိုးစားကြ"ဟု မိန့်တော်မူသည်ကို ကြားသိ ရသော နယ်ရဟန်းတို့သည် အရပ်ရှစ်မျက်နှာမှ လာရောက်ဖူးမျှော်ရင်း တရားထူးရကြပြန်ရာ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ညဉ့်အခါ လရောင်လင်းပြင်၌ စင်ကြယ် ငြိမ်းချမ်းသည့် ရဟန်းပရိသတ်ကြီးကို ကြည့်ရှု၍ "ဤသို့သော ပရိသတ်မျိုးကို ယူဇနာပေါင်းများစွာ ဝေးကွာသော်လည်း ထမင်းထုပ် ထမ်း၍ သွားရောက် ဖူးမျှော်သင့်သည်"စသည် ဖြင့် မိန့်တော်မူခြင်း။ ၁၁၃-၇

၂။ အာနာပါနကို ပွါးများရှုမှတ်လျှင် သတိပဋ္ဌာန် ၄-ပါးမှအစ ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇-ပါးလုံးကိုပင် ပွါးများရာရောက်ပုံနှင့် အဆင့်ဆင့် ပွါးများပုံတို့ကိုအကျယ် တဝင့်ဟောကြားတော်မူခြင်း .... ၁၁၇၊၁၂၄

၉-ကာယဂတာသတိ

၁။ ဤခန္ဓာကိုယ် (ကာယ) ကြီးကို ပြောင်းနှမ်းပဲ သီးနှံစုံထည့်ထားသော ၂-ဖက် ပေါက်အိတ်ကြီး ဥပမာ, နွားဖျက်ပုံ ဥပမာ, သူသေကောင် ဥပမာ, အရိုးစု ဥပမာတို့ဖြင့် ၃၂-ကောဋ္ဌာသ ဓာတ်ခွဲပုံ ထင်မှတ်ရှုမှတ်ပုံကို ပြဆိုပြီးနောက် ထိုသို့ ရှုမှတ်ခြင်းကြောင့် ရရှိလာမည့်စျာနသုခကို ဥပမာ အသီးသီးပြု၍ ဟောတော်မူခြင်း ၁၂၁-၁၂၆

၂။ မြစ်ရေတမျှ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့သာ သက်ဝင်ရသကဲ့သို့ ကာယဂတာသတိ ရှုမှတ်ပွါးသူ၏သန္တာန်၌ ကုသိုလ်ခမ္မ မှန်သမျှ စုဝေးပေါင်းဆုံ ဖြစ်ပေါ်လာကြပုံ အကြောင်းနှင့် မရှုမှတ်မပွါးသူအား အပြစ်များပုံကို ဥပမာ ၅-မျိုးဖြင့် ဟောကြားတော်မူခြင်း ၁၂၇-ဂ

၃။ ရှုမှတ်ပွါးများသူအား ဥပမာ ၄-မျိုးနှင့်တကွ အကျိုး ၁၀- ပါး ရရှိကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၂၉-၁၃၀

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁၀-သခ်ါရူပပတ္တိသုတ်

၁။ သဒ္ဓါ, သီလ, သုတ, စာဂ, ပညာရှိလျှင် တောင့်တမှု(ဆုတောင်းပတ္ထနာ)အတိုင်း ပြည့်စုံကြောင်း(ရောက်လို, ရလိုရာဘဝ, ဓမ္မကိုရစေနိုင်ကြောင်း) ဘုံဘဝအဆင့်ဆင့်ပြု၍ ဟောကြားတော်မူခြင်း .... ၁၃၀၊၁၃၃

၂။ ဒက္ခကမ္မာရပုတ္တဥက္ကာမုခသုကုသလသမ္ဘယာဠ-ပုဒ်ကို အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ, ဗျာကရဏ်း တို့ဖြင့် စိစစ်၍ပြခြင်း ၁၃၂

၃-သုညတဝဂ်

၁-စူဠသုညတသုတ်

၁။ ဂါမသညာ, မနုဿသညာမှစ၍ နေဝသညာနာသညာယတနသညာ တိုင်အောင် အဆင့်ဆင့်သော သညာကို ပယ်ပုံနှင့် သုညတာဖလသမာပတ်ခေါ် အရဟတ္တဖိုလ် သမာပတ်နှင့် ပြည့်စုံအောင် နေပုံကို ဟောတော်မူခြင်း .... ၁၃၅၊၁၄၂

၂-မဟာသုညတသုတ်

၁။ ကပိလဝတ်မြို့ နိဂြောဓာရုံကျောင်းအာရုံမ်အတွင်းရှိ ကာဠခေမက ကျောင်းဌ ကျောင်းသုံး ပရိဘောဂများ အများအပြား ခင်းကျင်း ထားရှိသည်ကို မြင်တော်မူသဖြင့် "ရဟန်းတော်များစွာ နေထိုင်ကြသလော" ဟု ရှင်အာနန္ဒာ အား မြတ်စွာဘုရား မေးတော်မူသောအခါ (ရဟန်းသံဃာများဖက်မှ ကူညီ ဖေးမ, သည့် အနေဖြင့်) "သက်နှိုး ချုပ်ဆိုးရာအခါ ဖြစ်ပါသည်" ဟု လျှောက် ထားသော်လည်း ဂဏသင်္ဂီကာရာမ (သင်းဖွဲ့ပေါင်းစု၍ နေထိုင်သူ)၏ လောကီ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာများကို မရနိုင်ပုံ, တစုံတခု (ရုပ်ဝတ္ထု)ကို စွဲလမ်း နှစ်သက်နေသူသည် ထိုစွဲလမ်းနှစ်သက်ဖွယ်၏ ဖောက်ပြန်ခြင်း, မိမိမှ တပါး အခြားသူသို့ ပြောင်းလဲခြင်း စသည်ကြောင့် သောက စသည် မဖြစ် သူကို ငါဘုရား မြင်တော်မမူ-စသည်ဖြင့် စုပေါင်းနေထိုင်မှု၏အပြစ်နှင့် ကေဝ ဘာဝသုညဘာဖလသမာပတ္တိဝိဟာရ၏ မွန်မြတ်ပုံကို အကျယ် ဟောတော် မူခြင်း ၁၄၂-၉

၂။ တိရစ္ဆာနကထာ ၃၂-မျိုး၏ သရုပ်နှင့် အနက်ပေးပုံကို ဂန္ဓနှင့်ရည်ရွယ်၍ ပြဆိုခြင်း ၁၄၇

၃။ စုပေါင်းနေထိုင်မှု (ဂဏ) သဘော သက်ရောက်သော်လည်း ဆရာက နှင့်ထုတ် စေကာမူ (သီလ စသော) အကျိုးရှိက ဆရာ့နောက်သို့ လိုက်အပ်ကြောင်း သို့ရာတွင် အကျင့် (ပဋိပတ်)မကျင့်ကြံပဲ ဗဟုသုတ (ပရိယတ်) အတွက် သက်သက်ကြောင့်မူ မလိုက်သင့်ကြောင်း, အချို့သူအား တကိုယ်တည်း နေ သော်လည်း အကျိုးမမျှားကြောင်း ဆရာ, တပည့်, အကျင့် ၃-မျိုး၏ အန္တရာယ်များကိုပါ ဟောတော်မူခြင်း ၁၅၀-၁၅၁

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂-မဟာသုညတသုတ်

၄။ ဆရာ (ငါဘုရား)ကို ရန်သူအနေဖြင့်မဆက်ဆံပဲ, မိတ်ဆွေသဘောဖြင့် ဆက်ဆံ ရန်နှင့် "အိုးထိန်းသည်သည် အိုးကို မကွဲမပျက်အောင် ကိုင်တွယ် ပြုလုပ်သကဲ့ သို့ မဟုတ်ပဲ ငါဘုရားသည်ကား သင်တို့အား အထပ်ထပ် နှိပ်ကွပ်ဆုံးမမည်, အပြစ်ရှိလျှင်လည်း ဖော်ထုတ်၍ ဖော်ထုတ်၍ ဆုံးမမည်" ဟု မိန့်တော် မူခြင်း ၁၅၂-၃

၃-အစ္ဆရိယအဗ္ဘုတသုတ်

၁။ "ယတြ ဟိ နာမ"စသော နာမသဒ္ဒါ၏ အယုဇ်ဖြစ်သော ပုဒ်နှင့်ပတ်သက်၍ ပါ-ဌ-ဋီ,ဗျာကရဏ်းတို့အရ အကျယ်ဝေဖန်၍ ပြခြင်း ၁၅၃-၅

၂။ ဗုဒ္ဓနှင့် ဗုဒ္ဓကုံရတို့၏ မဖြစ်စဖူး ချီးကျူးဘွယ်ဂုဏ်များ .... ၁၅၃၊၁၆၁

၃။ "သတ္တာဟစောတော" ပုဒ်၏ အတ္ထနိစ္ဆယ ကို ဌ-ဋီ-ဗျာကရဏ်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ကိုးကား၍ ပြဆိုခြင်း ၁၅၈

၄-ဗာကုလသုတ်

၁။ အရှင်ဗာကုလနှင့် အသက်လည်းတူ ရှေးလူဝတ်ကြောင်ဘဝက သူငယ်ချင်းလည်း ဖြစ်သော အစေလကဿပ သည် အသက် ၁၆၀-ခန့်ရှိမှ အရှင်ဗာကုလ ရဟန်း ပြုသည်ကိုသိ၍ ဝေဠုဝန်ကျောင်းသို့လိုက်လာကာ အရှင်ဗာကုလအား "ရဟန်း ပြုသည့် အနှစ် ၈၀-ကာလအတွင်း အကြိမ်မည်မျှလောက် မေထုန ပြုဘူးပါ သနည်း" ဟူသော ဗာလပုစ္ဆာ နှင့် ပတ်သက်၍ ကာမသညာမျှပင် မဖြစ်ဖူး ကြောင်း မိန့်ဆိုသည်ကိုကြားရသဖြင့် ချီးကျူးအံ့သြသွားခြင်း ၁၆၁-၂

၂။ ဝါဆိုသက်နံ့, ကထိန်သက်နံ့များကို မခံယူဘူးသည့်အပြင် သက်နံ့ကို ကိုယ်တိုင် ချုပ်,ဆိုး,စီမံ၍ မဝတ်ဘူးကြောင်း, ရောဂါမဖြစ်ဘူးကြောင်း,အနင်းအနှိပ်မခံ ဘူးကြောင်း, ဆေးဆိုလျှင် ဖန်ခါးသီးတခြမ်းမျှပင် မစားသုံးဘူးကြောင်း စ သော အရှင်ဗာကုလ၏ အံ့ဖွယ်များ ၁၆၂-၃

၃။ အစေလကဿပ ရဟန်းပြုကာ ရဟန္တာဖြစ်ပုံ၊ (သက်တော် ၁၆၀၊ ဝါတော် ၈၀-ရ) ဒီဃာယုက အရှင်ဗာကုလ သည် (အသက်ရှင်စဉ်ကလည်း မိမိအတွက် အခြား သူတို့အပေါ် ၌ တာဝန်မတက်စေခဲ့ဘူးသကဲ့သို့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသည့်နောက်တွင် လည်း တာဝန်မတက်ရစ်စေလိုသဖြင့်) ကျောင်းတိုင်းရှိ ရဟန်းများကို ဖိတ်ခေါ် ၍ သံဃအလယ်၌ တေဇောပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူသွားပုံကို အံ့ဖွယ် တပါး အဖြစ် (ဒုတိယ သံဂါယနာဆရာတို့) မှတ်တမ်းတင်တော်မူခဲ့ခြင်း ... ၁၆၃-၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၅-ဒန္ဓဘူမိသုတ်

၁။ ဗိမ္မိသာရမင်း၏ သားတော် ဧယျသိန် မင်းသားသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းနေ ကိုရင် အစိရဝတ အား သမာဓိနှင့်ပတ်သက်၍ တရားဟောရန်လျှောက်ထား သဖြင့် အချင်းချင်းကတိထားကာ ဟောကြားသော်လည်း "မဖြစ်နိုင်" ဟု ငြင်းဆိုကာ ထပြန်၍သွားသည့်အတွက် ဘုရားရှင်က ကာမဂုဏ်အလယ်၌ နေသူများ ဤတရားမျိုးကို မသိမြင်နိုင်ကြောင်း ဆင်ယဉ်, ဆင်ရိုင်း အသွား မတူပုံ ဥပမာ, တောင်ခြေနှင့် တောင်ပေါ်နေသူ ၂-ဦးတို့၏ အမြင်ချင်းမတူပုံ ဥပမာတို့ဖြင့် ကိုရင်အား ဟောကြားတော်မူခြင်း ၁၆၄-၈

၂။ ရဟန်းပြုသည်မှအစ ရဟန္တာဖြစ်သည်တိုင်အောင် အဆင့်ဆင့်ကျင့်ကြံရပုံကို တောဆင်ရိုင်းကို ဖမ်း၍ မင်းသုံးတော်ဝင် ဆင်ရတနာဖြစ်အောင် အဆင့်ဆင့် လေ့ကျင့်ယူရပုံဖြင့် ဥပမာပြု၍ ရဟန္တာမဖြစ်ပဲ သေသွားရခြင်းကို မယဉ် ကျေး (ရိုင်းစိုင်း) သော သေခြင်းဟု မိန့်တော်မူခြင်း .... ၁၆၉၊၁၇၃

၆-ဘူမိဇသုတ်

၁။ "မြော်လင့်တောင့်တချက်ဖြင့် ဗြဟ္မစရိယကျင့်သူအား အကျိုးရ-မရ" စသော တူတော်ဧယျသိန်မင်းသား၏အမေးကိုအရှင်ဘူမိဇက "တောင့်တမှုရှိမရှိသည် လိုရင်းမဟုတ်၊ ယောနိသောမနသိကာရသာ လိုရင်းဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဆရာ ဘုရားဟောကြားမည် ထင်ကြောင်း" ဖြေဆို၍၊ ဘုရားရှင်က သဲကို ဆီပွတ် ဦးချိန်, ညှစ်ပုံ-စသော ဥပမာတို့ဖြင့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသာလျှင် အခြေခံအကြောင်း ရင်းဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူခြင်း ၁၇၃-၅

၇-အနုရုဒ္ဓသုတ်

၁။ ပဋ္ဌာဂင်္ဂ လက်သမားဆရာကြီးအား အပ္ပမာဏစေတောဝိမုတ္တိ, မဟဂ္ဂတစေတော-ဝိမုတ္တိ ၂-မျိုးတို့၏ ထူးခြားပုံအရ တရားကိုယ်နှင့် ဘဝူပပတ္တိ ၄-ပါး (နတ်ဗြဟ္မာတို့ ကိုယ်ရောင်အဆင်း အချင်းချင်းမတူပုံအကြောင်း)ကို လုပ်ငန်းစဉ် ဖြင့်ရင်း, ဥပမာတို့ဖြင့်ရင်း အရှင်အနုရုဒ္ဓါဟောကြားတော်မူသောအခါ အရှင် သဘိယကလည်း ဝင်ရောက်မေးမြန်းကာ အရှင်အနုရုဒ္ဓါအား "အရှင်၏ ဟောကြားချက်ကို ကြားနာရာ ဤသို့ကြားဘူးသည်, ဤသို့ဖြစ်သင့်သည်ဟု မဆိုပဲ တထစ်ချ ဟောကြားနိုင်သည်ကို ထောက်သော် အရှင်သည် နတ် ဗြဟ္မာတို့နှင့် အတူတကွ ပြောဆိုနေထိုင်ဘူးပါသလား"ဟု မေးမြန်းသည်ကို ဖြေဆိုခြင်း .... ၁၇၆၊၁၈၁

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၈-ဥပက္ကိုလေသသုတ်

၁။ ကောသမ္မီမြို့နေ ခိုက်ရန် ငြင်းခုံသော ရဟန်းများအား "ရန်ကိုရန်ချင်း မတ္ံ လျှင်းလင့်"စသော ရန်ပြေ မာန်ပြေဂါထာတို့ကို သံဃအလယ်၌ ရပ်၍ ဟော တော်မူပြီးနောက် (တပါးတည်းနေသော) ဆားချက်ရွာနေ အရှင်ဘဂုထံ ကြွ၍ ကေစာရနှင့် စပ်သော တရားစကားကို ဟောကြား၍ သွားတော် မူခြင်း ၁၈၂-၅

၂။ ထိုမှတဆင့် သေနာသနဝတ်ကို အလိုက်သိစွာ ပြုလုပ်၍ ကိုယ်ကြိုက်ကို ဖယ်ကာ သူကြိုက်လုပ်လျက် သုံးကိုယ်တစိတ် ညီညီညွတ်ညွတ် နေထိုင်ကြသော ပါစိန ဝံတောနေ အရှင်အနုရုဒ္ဓ, အရှင်နန္ဒိယ, အရှင်ကိမိလတို့ထံသို့ကြွကာ ညီညွတ်မှုရှိ-မရှိ, တရားထူးရ-မရ မေးမြန်းတော်မူပြီးနောက် ဥပက္ကိုလေသတရား ၁၁-ပါး နှင့် စျာန်တရားတို့ကို ဥပမာပြ၍ ဟောကြားတော်မူခြင်း .... ၁၈၅၊၁၉၂

၉-ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်

၁။ လူမိုက်ဟုသိကြောင်း ၃-မျိုး, ၎င်းလူမိုက်ခံရမည့်-ဒိဋ္ဌဓမ္မကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲမှု ၃-မျိုး နှင့်-တမလွန်ရောက်ရမည့် ၎င်းရဲဒုက္ခကို ဥပမာပြ၍ပင် မလွယ်ကူဟု မိန့်တော်မူ သောအခါ"ဥပမာပြုခြင်းငှါမူ တတ်ကောင်းပါသလားဘုရား"ဟု ရဟန်းတပါး က လျှောက်သဖြင့် ဥပမာနှင့်တကွ ၎င်းရဲဒုက္ခကို ဆက်လက်ပြတော်မူပြီးနောက် ၎င်းရဲဒုက္ခကို (အနှစ်ရာထောင်) ဟောခ၍ကုန်နိုင်ဖွယ်မရှိဟု မိန့်တော်မူခြင်း။ ၁၉၃-၉

၂။ ၎င်းလူမိုက်သည် တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးဖြစ်ရကြောင်း, လိပ်ကာဏ်းကွင်းစွပ် ဥပမာ ကိုပြ၍ အပါယ်၌ တရားမျှတမှုစသည်မရှိခြင်းကြောင့် အပါယ်၌ရောက်ရသော ထိုလူမိုက်သည် လူ, ဘဝကိုပြန်၍ ရရန် ထိုဥပမာထက်ပင် ခဲယဉ်းကြောင်း, လူပင် ဖြစ်ရသည့်တိုင်အောင် ယုတ်ညံ့ဆင်းရဲ မွဲငတ်ရုပ်ဆိုးဖြစ်ရကြောင်း ကြွေအံ့ရှုံး သူ ဥပမာဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း .... ၁၉၉၊၂၀၃

၃။ အပြန်နည်းအားဖြင့် ပညာရှိဟုသိကြောင်း ၃-မျိုးမှစ၍ လူကောင်း နတ် ကောင်းဖြစ်ရပုံကို (ရတနာ ၇-ပါး, တန်ခိုး ၄-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော) စက္ကဝတ္တိ မင်းအကြောင်း (စက္ကဝတ္တိသုတ္တန်), မြင်းမိုရ်တောင် ဥပမာ, ကြွေအံ့နိုင်သူ ဥပမာတို့ဖြင့် အကျယ်ဟောတော်မူခြင်း ၂၀၃-၉

၁၀-ဒေဝဒတသုတ်

၁။ ယထာဂတမူပဂညာဏ်တော်ကိုအစခံ၍ကာ ဒုစရိုက်ပြု၍ ၎င်းသို့ကျရောက်လာသူအား ၎င်းထိန်းတို့က ယမမင်းထံ ဆဲခေါ်အပ်နှံ၍ ယမမင်းက (၁) ဇာတိ (၂) ဇရာ (၃)ဗျာဓိ (၄)မင်းဒဏ်သင့်သော ကြမ္မာငင်သူ ခိုးသား (၅)မရဏဟူသော နတ်တမန် ၅-မျိုးဖြင့် စစ်ဆေးကာ ပြစ်မှုထင်ရှား၍ မဟာအဝီစိငရဲသို့ ချပုံ, ထိုမှထွက်ခွင့်ရသောအခါတွင်လည်း (၁)ဘင် (၂)ပြာ (၃)လက် (၄)သန် (၅) ကြေးနီ (၆) သံ–ငရဲတို့၌ ဆက်လက်ခံရပုံ ဒုက္ခကိုဟောပြတော် မူခြင်း .... ၂၁၀၊၂၁၅

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁၀-ဒေဝဒူတသုတ်

၂။ ယမမင်းကြီးသည် လူ့ဘဝကိုရကာ ဘုရားရှင်၏တရားကို နာလိုကြောင်း အကြံအစည်ဖြစ်ပုံနှင့် ဤဒေဝဒူတဒေသနာကို မည်သူတဦးတယောက်ထံမှ တဆင့်ကြားရရှိသောအသိဖြင့် ဟောတော်မူခြင်းမဟုတ်၊ ကိုယ်တော်တိုင် သိ,မြင်,ထင်ရှားသည့်အတိုင်းသာ ဟောတော်မူခြင်း ဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူ၍ (အပ္ပမာဒတရား လက်ကိုင်ထားရန်) "စောဒိတာ ဒေဝဒူတေဟိ" စသော ဂါထာတို့ဖြင့် သတိပေးဟောကြားတော်မူခြင်း ၂၁၆-၇

၄-ဝိဘင်္ဂဝဂ်

၁-ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်

၁။ အတိတ်နှင့် အနာဂတ်ကို မစဉ်းလမ်း, မမြော်လင့်ပဲ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကျကျ ရှုမှတ်ခြင်းဖြင့် ဘဒ္ဒေကရတ္တမည်ကြောင်း အကျဉ်း, အဖွင့်,၊ အသင့်, အပြန်နည်းအားဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း ၂၁၈-၉

၂-အာနန္ဒဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်

၁။ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်ကို ရဟန်းတို့အား တဆင့်ဟောကြားသော အရှင်အာနန္ဒာအား ဘုရားရှင် ကောင်းချီးပေးတော်မူခြင်း ၂၂၀

၃-မဟာကစ္စာနဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်

၁။ နံနက်စောစော တပေါဒါ ရေပူချောင်း၌ ရေချိုးပြီး ပြန်တက်လာသော အရှင်သမိဒ္ဓိအား နတ်သားတယောက်က မဂ္ဂပြဟ္မစရိယ၏ အမွန်အစဖြစ်သော ဘဒ္ဒေကရတ္တဒေသနာကို ဆောင် ရွက် နာယူထားရန် တိုက်တွန်းသဖြင့် အရှင်သမိဒ္ဓိသည် ဘုရားရှင်အား လျှောက်တောင်းပန်ရာ အကျဉ်းချုပ် ဂါထာမျှကိုသာ ဟောကြားပြီး ကြွသွားတော်မူခြင်း ၂၂၁-၂

၂။ ထို့ကြောင့် အရှင်ကစ္စာနအား အကျိုးအကြောင်းစုံ လျှောက်ထား၍ အကျယ် ဟောကြားပေးရန် တောင်းပန်သောအခါ အနှစ်ကိုရှာဖွေသူသည် အနှစ်ပြည့် သစ်ပင်ကြီးကို တွေ့၍မှ ပင်စည်၌ အနှစ်မရှာပဲ ပင်စည်ကို ကျော်လွန်ကာ အရွက်၌ အနှစ်ရှာသကဲ့သို့ ဘုရားရှင်ထင်ရှားရှိပါလျက် ၎င်းအား လာရောက် မေးရကောင်းသည်ဟု ထင်ကြသလော-စသည်ဖြင့် ပြောဆိုကာ ဘုရားရှင် အား သာ မေးလျှောက်ရန် ပြန်လည်တိုက်တွန်းသော်လည်း အရှင်ကစ္စာန သည် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သီတင်းသုံးဘော်တိုင်းကပင် ချီးကျူးရသူ ဖြစ်သည့်အတွက် ဝန်လေးမနေပဲ ဟောကြားပါဟု ထပ်မံလျှောက်ထားကြရာ (ရှေနောက် ၃-သုတ်တို့နှင့်မတူ၊ တမူထူးခြား၊ ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်ကျ) အာယတန ၁၂-ပါး တို့ဖြင့် အကျယ်ဝေဘန်၍ ဟောပြ လိုက်ခြင်း (မှတ်ချက်၊ ၂၈၁-အပိုဒ်၌ သာရဂဝေသီ-ကို "သည်"ဟု အနက်ပြင်ပေးပါ).... ၂၂၃-၅

ဦးစီး အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၄-လောမသက္ကဒိယဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်

၁။ ကပိလဝတ်မြို့နေ အရှင်လောမသက္ကဒိယသည် စန္ဒနနတ်သား၏ တိုက်တွန်းချက် အရ သာဝတ္ထိမြို့၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော ဘုရားရှင်ထံ လာရောက်၍ ဘဒ္ဒေ-ကရတ္တ ဒေသနာကို နာယူခြင်း ၂၂၅-၆

၅-စူဠကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်

၁။ မလှုမ္ဘတန်းရက်ပဲ ဥစ္စာ၌ စဲ့လမ်းကာ သေပြီးနောက် ခွေးဖြစ်ရသော (အဋ္ဌ-ကထာရှု) တောဒေယျပုံဏားကြီး၏ သားဖြစ်သူ သုဘလုလင်က ဘုရားရှင်-အား "လူချင်းတူလျက် အဘဲ့ကြောင့် အသက်တို့ရှည်-စသည်ဖြင့် ကွဲပြား-ခြားနားရပါသနည်း"ဟု လျှောက်ရာ–

"မြတ်ယုတ်မျိုးနွယ်၊ ကြီးငယ်ဂုဏ်သိမ်၊ စည်းစိမ်နည်းမျှား၊ နာဖျားကင်းထူ၊ သက်မူရှည်တို့၊ ရုပ်ကိုယ်ရှုပ၊ လှ-မလှက၊ ဉာဏ်ရှိမဲ့၊ လွန်ထင်ပြဲ-သား၊ တဆဲ့လေးဖြာ၊ ဤခြင်းရာကား၊ (ဗြဟ္မာဗိသုဒ္ဓိ၊ နတ်အမျိုးတို့၊ တန်းခိုးဖန်ဆင်း၊ မဟူလျှင်းတည့်၊) ခပင်းသတ္တဝါ၊ ကံဖြင့်သာလျှင်၊ နာနာကာရ၊ ဖြစ်ကုန်ကြ၏" (မဃဒေဝ ၄၁၃-အပိုဒ်)ဟု—

မိန်တော်မူသည်ကို နားမလည်သဖြင့် အကျယ်ဟောရန် လျှောက်ပြန်၍ ပုဗ္ဗာ-ဝဋ-ချက်လုံး ကြောင်းကျိုးဖော်ပြကာ အကျယ်ဟောတော်မူရခြင်း (မဃ-ဒေဝလက်ဘအကျယ်လိုမူ ၃၂၇-အပိုဒ်၌ ရှုလေ) ၂၂၆-၉

၆-မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်

၁။ ပေါတလိယ ပရိဗိုဇ်သည် (တိတ္ထိယတို့လောကဌ အပြောမျှား၍ တဆင့်ကြားဖြင့်) "ကံ ၃-ပါးတွင် မနောကံသာလျှင် အကျိုးပေး၍ လိုရင်းအမှန်ဖြစ်သည်ဟုရင်း, သမာပတ်ဝင်စားသောသူသည် မည်သည့် ဝေဒနာကိုမျှ မခံစားရပြီဟုရင်း ရဟန်းကြီးဂေါတမအထံမှ ကြားနာရဘူးသည်"ဟု လမ်းလျှောက်လှည့်လည်-ရင်း အရှင်သမိဒ္ဓိအား ဝင်၍ လျှောက်ထားရာ အရှင်သမိဒ္ဓိက "ဤသို့ ဘုရား-မဟောတန်ရာ၊ မစုပ်စဲ့ပါလင့်"ဟု တားမြစ်သဖြင့် "သုံးဝါမျှသာရှိသေးသော-ကိုယ်တော်လေးကပင် (သူတို့၏) ဆရာကို ကာကွယ်ရကောင်းမှန်း သိပါပေ-ရဲ့"ဟု ပြောဆိုကာ အရှင်သမိဒ္ဓိ၏ ဖြေရှင်းချက်ကို မနှစ်သက် လက်မခံပဲ-ထသွားခြင်း ၂၂၉-၂၃၀

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၆-မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်

၂။ အရှင်သမိဒ္ဓိသည် အရှင်အာနန္ဒာနှင့်အတူ ဘုရားရှင်အား သွားရောက် လျှောက်ထားရာ "ပေါ်တလိယနှင့် စကားပြောဘူးဘို့ မဆိုထားလင့်၊ တွေ့ပင် မတွေ့ဆုံခဲ့စဘူး" ဟု မိန့်ကာ အကျယ်ဖြေရှင်းသင့်သည်ကို မဖြေရှင်းသဖြင့် အရှင်သမိဒ္ဓိအား မောဃပုရိသ ဟု အပြစ်တင်တော်မူသည်ကို ကြားရသော အရှင်လာလုဒါယီ က "ခံစားမှု မှန်သမျှ ဒုက္ခချည်းဘဲ" ဟု ဟောတော်မူသည်ကို ရည်ရွယ်ပြီး ခုလို အကျဉ်းအားဖြင့် ဖြေလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည် မြတ်စွာဘုရား" ဟု (အကျယ်ဖြေရှင်းရန် မလိုသကဲ့သို့) အရှင်သမိဒ္ဓိဖက်မှ လိုက်၍ ဝင်ရောက်လျှောက်ထားမိသဖြင့် မတော်တရော် ခေါင်းဖော်၍ လျှောက်သည့်အတွက် မောဃပုရိသဟုပင် ပြစ်တင်ရှုတ် ချကာ မည်သို့ မည်ပုံ ဖြေဆိုရမည်ဟု ပြတော်မူခြင်း .... ၂၃၀၊၂၃၂

၃။ အကုသိုလ်ကံကြောင့် ငရဲရောက်သူ, နတ်ပြည်ရောက်သူ, ကုသိုလ်ကံကြောင့်ငရဲရောက်သူ, နတ်ပြည်ရောက်သူများကို ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ကြရသည်ဆိုသော ဒိဋ္ဌစက္ခုဉာဏ်အမြင်ရှိသူများက 'ဤကံကြောင့် ဤအကျိုးရသည်' ဟု ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်၍ ပြောဆိုကြသည့်တိုင်အောင် ကမ္မ, ကမ္မဝိပါကဝိဘင်္ဂ (ကြောင်းကျိုးဝေဘန်မှု) အရာ၌ တထစ်ချ မယူမှားအပ်ကြောင်း ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုးဖြင့် အစပျိုးကာ (က)ပြုလုပ်ဆဲကံ (ခ)ၜင်း၏ ရှေးကံ (ဂ)နောက်ကံ(ဃ)မရကာသနှင့် (က)ဒိဋ္ဌဓမ္မအကျိုးပေး (ခ) ဥပပဇ္ဇအကျိုးပေး (ဂ)အပရာပရိယအကျိုးပေး ဟူသောကံ–၄-မျိုး အကျိုးပေး ၃-ချက်တို့ဖြင့် ဝေဘန်၍ ဟောတော်မူခြင်း။ ၂၃၂-၆

၇-သဠာယတနဝိဘင်္ဂသုတ်

၁။ အတိုက် (ဗဟိဒ္ဓ) အခံ (အဗ္ဗတ္တ) အာယတန ၁၂-ပါးမှစ၍ ဝိညာဏကာယ, ဖဿကာယ, မနောပဝိစာရ, သတ္တပဒတို့ကို အကျယ်ဝေဘန်၍ ပြပုံ, ဟိတသုခကို လိုရှိ၍ ဆုံးမ ပြောဟောသောအခါ တပည့်တို့ မနာယူသော်လည်း နှလုံးမသာမှု မဖြစ်ပုံ, ဆုံးမတတ်သူဘို့တွင် အမြတ်ဆုံး(အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ) ဖြစ်ပုံကို ဥပမာဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း .... ၂၃၇၊၂၄၁

၈-ဥဒ္ဒေသဝိဘင်္ဂသုတ်

၁။ တွင်း, ပြင် အာရုံတို့၌ မစဲ့ မတပ် မရပ်တည်အောင် ရှုဆင်ခြင်လျှင် ဒုက္ခခပ်သိမ်းကင်းငြိမ်းသည် ဟူသော ဘုရားရှင်၏ အကျဉ်းချုပ် (ဥဒ္ဒေသ) ဒေသနာကို ရဟန်းများ၏ တောင်းပန်ချက်အရ အရှင်ကစ္စာန က အကျယ် (ဝိဘင်္ဂ)ကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၄၂-၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-အရဏဝိဘင်္ဂသုတ်

၁။ ပင်ပန်းချမ်းသာမှု ၂-ခုတို့၏ အလယ်၌ ဖြစ်သော မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်းစဉ်လိုက်နာ ရေး, မြောက်ပင့် ရှုဘ်ချမှု မပြုပဲ တရားသဘောအတိုင်း ပြောဟောရေး, နောက်ကွယ်၌လည်း အပြစ်မပြော-ရှေ့၌လည်း မရှုတ်ချရေး, အလျင်စလို မပြောပဲ မဆောမလျင်ပြောဆိုရေး, ဒေသန္တရဝေါဟာရကို အထင်တကြီး မသုံးစွဲပဲ မလွန်လဲ မလွန်ဆံရေး—တို့ကို တခုစီတခုစီ ၂-ပက္ခ (နှစ်ဘို့)ထား၍ အကျယ်ဟောကြားတော်မူခြင်း ၂၄၄-၈

၁၀-ဓာတုဝိဘင်္ဂသုတ်

၁။ မြတ်စွာဘုရား ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ကြွ၍ အိုးထိန်းသည်အား ၎င်း၏အိမ်၌ တညတာ တည်းခိုခွင့်တောင်းရာ အိုးထိန်းသည်က (ရဟန်း ၂-ပါး အငြင်းမပွါးစေလို သဖြင့်) အလျင်ရောက်နှင့်သော ရဟန်းတပါး ရှိပါသည်၊ ၎င်းက ခွင့်ပြုလျှင် ချမ်းသာသလို နေပါ လျှောက်၍ အလျင်ရောက်နှင့်သူ (ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ ဓမ္မလက်ဆောင် သတင်းစကားများဖြင့် ဘုရားရှင်အား ကြည်ညိုကာ တက္ကသိုလ်မြို့တော်ကြီးနှင့် ထီးနန်းကိုစွန့်၍ ရဟန်းပြုပြီးနောက် ဘုရားရှင်ကို တွေ့မြင်ဖူးမျှော်ရန် ရောက်လာသော။ အဋ္ဌကထာရှု) ပုက္ကုသာတိ ရဟန်းကြီးအား ခွင့်တောင်းပြန်ရာ "နေရာကျယ်ဝန်းပါသည်၊ ချမ်းသာသလို နေပါ"ဟု ပေးသဖြင့် အိုးထိန်းသည် အိမ်၌ပင် (တည်ငြိမ်သော ဣန္ဒြေဖြင့် တည်ပတ်လုံး မမေးမမြန်းပဲ သမာပတ်ဝင်စားရင်း) သီတင်းသုံးတော်မူကြရာတွင် ဘုရားရှင်က စတင်၍"မည်သူ့ကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန်းပြုခဲ့သနည်း၊ သင့်ဆရာ အသူနည်း၊ မည်သူ့တရားကို သင် နှစ်သက်လက်ခံသနည်း၊ ဘုရားရှင် ယခု ဘယ်မှာ သီတင်းသုံးသနည်း၊ မြင်ဘူးသလော၊ မြင်လျှင်ကော သိပါမည်လော" ဟု အဆင့်ဆင့်မေးမြန်းသည်ကို ဖြေဆိုစေ၍ ဥပမာ ဥပမေယျတို့ဖြင့် အာယတန, ဓာတ်စသော တရားတို့ကို ဟောကြားတော်မူခြင်း .... ၂၄၈၊၂၅၆

၂။ တရားဆုံးသောအခါ(မြတ်စွာဘုရားမှန်းသိ၍)"အလို မြတ်စွာဘုရားရှင်ကြွရောက်တော်မူလာတာပါကလား"ဟု အားရဝမ်းသာ ခြေတော်ဦးတိုက် ရှိခိုးပြီးနောက် ခွင့်လွှတ်ရန်နှင့် ရဟန်းပြုပေးရန် တောင်းပန်ရာ "သပိတ်သက်နှံ့ မပြည့်စုံသူ အားရဟန်းပြု မပေးနိုင်"ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် သပိတ်သက်နှံ့ ရှာဖွေရန် လှည့်လည်ခိုက် (လိုက်ပါခဲ့သော ဝဋ္ဌကြွေးကြောင့်) နွားတိုက်ဝေ့ခြင်းခံရ၍ ပြန်လွှန်တော်မူကာ သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာကြီး ဖြစ်သွားရခြင်း ၂၅၂-၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁၁-သစ္စဝိဘင်္သုတ်

၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် (မိမိဟောပြီး တရားစက်ကို မှားသည်ဟု မည်သူတဦး တယောက်ကမျှ ပြန်၍မတွန်းလှည့်နိုင်သော) အမှန်လေးချက် တရားစက်ကို မိဂဒါဝုန်၌ လှည့်တော်မူခဲ့ပြီဟု အစချီကာ တပည့်တို့ကို သောတာ ပန်ဖြစ်စေ တတ်၍ မေ့းသည့်မိခင်နှင့်တူသော အရှင်သာရိပုတြာ,သကဒါဂါမ် စသည် ဖြစ် တတ်၍ ကျေ့းသည့်မိခင်နှင့်တူသော အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ကို ဆည်းကပ်ကြလေ၊ အရှင်သာရိပုတြာ သည် သစ္စာလေးပါးကို အကျယ် ဟောကြားတတ်သည်ဟု မိန့်ဆိုကာ ဂန္ဓကုဋိသို့ ပြန်လည်ဝင်သွားပြီးနောက် အရှင်သာရိပုတြာက ရဟန်း တို့အား သစ္စာ ၄-ပါးကို အသေးစိတ် ဖွင့်ဆိုဟောကြားခြင်း (နန္ဒိရာဂ-သဟဂတာ-မှတ်ချက်ပါသည်) .... ၂၅၈၊ ၂၆၄

၁၂-ဒက္ခိဏာဝိဘင်္သုတ်

၁။ ဂေါတမီသည် မိမိကိုယ်တိုင် ရက်လုပ်သော သက်နှံးကို အလှူခံရန် မြတ်စွာ ဘုရားအား လျှောက်ထားသောအခါ မြတ်စွာဘုရားက "ဂေါတမီ သံဃာ ကိုသာ လှူ၊ သံဃာလှူလျှင် ငါဘုရားရော သံဃာပါ အလှူခံရာရောက်၏"ဟု ၃-ကြိမ်တိတိ အမိန့်တော်ရှိသည်ကို ရှင်အာနန္ဒာက မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် (မယ်တော်မာယာဒေဝီ နတ်ရွာစံသည့်နောက်) ဘုရားရှင်အပေါ်၌ မည်သို့ ကျေးဇူးမျှားခဲ့ကြောင်း,ဘုရားရှင်သည်လည်း မိထွေးတော်အပေါ်၌ သရဏဂုံ တည်စေသည်မှစ၍ မည်သို့ ကျေးဇူးမျှားခဲ့ကြောင်း၊ ထိုကြောင့် သက်နှံး အလှူခံရန် ဝင်၍ လျှောက်တောင်းပန်ရာ (သရဏဂုံ စသည် တည်အောင် ညွှန်ပြသူ) ဆရာအား တပည့်ဖြစ်သူက အရိုအသေပေးရုံ, ပစ္စည်းလှူဒါန်းရုံ မျှဖြင့် ပြည့်စုံသော ကျေးဇူးတုံ့ပြန်မှုဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း မိန့်တော်မူခြင်း (အဟဉ္ဆေဝ၊ ငါဘုရားသည်ရင်း။ သံဃော စ၊ သံဃာသည်ရင်း။ ပူဇိတောဝ၊ အပူဇော်ခံယူရာရောက်သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ အုံ"ဟု ပဓာနကြိယာကို ငဲ့၍ပြင်၍လည်း ပေးနိုင်၏။) ၂၆၄-၅

၂။ ပါဠိပုဂ္ဂလိကဒါန ၁၄-မျိုး (အလှူခံ တကျိပ်လေး) ၎င်း၏အကျိုး, သံဃိကဒါန ၇-မျိုးတို့ကို ဟောတော်မူပြီးနောက်နောင်အခါ၌ ရဟန်းဟု ဆိုရုံ လည်ပင်း၌ သက်နှံးပတ်ထားသော ဒုဿီလ ရဟန်းယုတ်မျှားကိုပင် (သံဃိကဒါန ဖြစ် အောင်) လှူဒါန်းနိုင်လျှင် အကျိုး အသခ်ေ့ရရှိကြောင်း, ယင်း သံဃိက ဒါနထက် ပုဂ္ဂလိကဒါနကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အကျိုးမျှားသည်ဟု မဆို နိုင်ကြောင်း မိန့်တော်မူကာ အလှူပေး, အလှူခံတို့၏ စင်ကြယ်မှု ရှိ-မရှိ ကို (အနုဂိတိတို့ဖြင့်လည်း) ဆက်လက် ဟောကြားတော်မူခြင်း ၂၆၅-၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၅-သဠာယတနဝဂ်

၁-အနာထပိဏ္ဍိကောဝါဒသုတ်

၁။ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး မမာမကျန်းရှိစဉ် ရှင်သာရိပုတြာအား ပင့်လျှောက်စေ၍ ရှင်အာနန္ဒာနှင့်အတူ ကြွရောက်၍ ရောဂါဝေဒနာအကြောင်း မေးမြန်းပြီးနောက် ရှင်သာရိပုတြာက "အကျိုးတရားမဖြစ်ရန် အကြောင်းတရား (သက်ရှိသက်မဲ့ ပစ္စည်းများ) ကို မစွဲလမ်းနှင့်"ဟု အာယတန စသော နက်နဲသည့်တရားတို့ကို ဟောကြားပြီးသော အဆုံး၌ သူဌေးကြီး ပြင်းစွာငိုကြွေးသဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာက "သူဌေးကြီး စွဲလမ်း ဆုတ်နစ်နေသေးသလော"ဟု မိန့်ဆိုရာ "မဟုတ်ပါ အရှင်အာနန္ဒာ၊ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရဟန်းတော်များထံ (ကြာမြင့်စွာ) ဆည်းကပ်ခဲ့ပါလျက် ဤကဲ့သို့သော တရားမျိုးကို ကြားနာခွင့် မကြုံခဲ့ရသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်"ဟု လျှောက်၍ ဤတရားမျိုးကို လူဝတ်ကြောင်တို့ သဘောပေါက်ရန် ခဲယဉ်းကြောင်း ရှင်အာနန္ဒာက မိန့်ဆိုပုံ၊ သူဌေးကြီးက ရှင်သာရိပုတြာအား "နားလည်နိုင်မည့်သူများ ရှိတတ်ကြသေးသဖြင့် တရားမနာရလျှင် ရုံးကြမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဟောကြားပါ"ဟု တိုက်တွန်းစကား လျှောက်ထားပြီးနောက် မထေရ်နှစ်ပါးအပြန်တွင် ကွယ်လွန်၍ တုသိတာနတ်ပြည်သို့ရောက်ကာ တခုသောညဉ့်အခါ၌ ဘုရားရှင်ထံလာရောက်၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဘွဲ့ ဂါထာဖြင့် အစချီကာ အမျိုးအနွယ်ဥစ္စာတို့ထက် သီလ သမာဓိ ပညာ အရေးပါပုံနှင့် ရှင်သာရိပုတြာ၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ဘွဲ့တို့ကို ဖွဲ့ဆိုလျှောက်ထားလှာခြင်း .... ၂၇၀၊၂၇၄

၂-ဆန္ဒောဝါဒသုတ်

၁။ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌ နေကြစဉ် အရှင်သာရိပုတြာနှင့် အရှင်စုန္ဒတို့ ဂိလာနဖြစ်သော အရှင်ဆန္ဒထံ သွားရောက်၍ လူမမာမေးကြရာ ဝေဒနာမသက်သာသောကြောင့် ဓားလက်နက်ဖြင့် သေဘော့မည်၊ အသက်ရှင်၍ မနေလိုတော့ပြီဟု ဆိုသော အရှင်ဆန္ဒအား အရှင်သာရိပုတြာက တားမြစ် တောင်းပန်ပုံ၊ သင့်တင့်သော ဆေးဝါးဓာတ်စာနှင့် သူနာပြုများမရှိလျှင် ရှိအောင်ရှာကြံပေး၍ ကိုယ်တိုင်လည်းလုပ်ကျွေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောသောအခါ အရှင်ဆန္ဒက "မရှိ၍ မဟုတ်ပါ၊ သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်၏ သဘောတော်ကျ (ရဟန္တာဖြစ်သည်အထိ ကျင့်ကြံသောအကျင့်ဖြင့်) ဘုရားရှင်ကို လုပ်ကျွေးခဲ့ပြီးပါပြီ၊ တပည့်တော်အား နောက်ထပ် ဘဝသစ် မရှိပြီ ဟု ယူဆတော်မူပါ" စသည်ဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ပြီထင်မှတ်၍ လျှောက်ထားပုံ၊ ရှင်သာရိပုတြာက "ငါ့ရှင် ခွင့်ပေးလျှင် အနည်းငယ်မေးပါရစေ" ဆိုကာ အရှင်ဆန္ဒအား စက္ခုစသည်၌ ရှုမှတ်နည်းတို့ကို စစ်ဆေးမေးမြန်းပြီးနောက် အရှင်စုန္ဒ က တဏှာဒိဋ္ဌိ မပြုတ်သေးလျှင် တုန်လှုပ်မှုရှိသည် စသော ဘုရားရှင်၏ ဩဝါဒကို ညွှန်ပြကာ ၎င်းကို အမြဲနှလုံးသွင်း၍ နေရန် တိုက်တွန်းပြီး ပြန်ကြွတော်မူကြခြင်း ၂၇၅-၇

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂-ဆန္ဒောဝါဒသုတ်

၂။ အရှင်သာရိပုတြာသည် အရှင်ဆန္ဒ၏ (လူမမာမေးစဉ်က) အပြောအဆို၊ (မျိုးဆွေ ဒကာ ဒကာမတို့၌ အကျမ်းတဝင် ခင်မင်တွယ်တာမှု) အနေအထိုင်၊ (ဓားဖြင့် မိမိကိုယ်ကို လည်သို့း၍ ပြန်လွှန်ရခြင်း) အပြုအမူတို့ကို ထောက်ဆ၍ ရဟန္တာဖြစ်ပြီဟု ဝန်ခံ၍ သွားသော အရှင်ဆန္ဒ၏ လားရာဂတိကို (သံသယရှိစွာဖြင့်) ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားရာ (သမသီသီ) ရဟန္တာ အမှန်ပင် ဖြစ်သွားကြောင်း မိန့်တော်မူခြင်း ၂၇၀

၃-ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ်

၁။ "ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ တပါးတည်းနေ၍အားထုတ်ရန် တရားအကျဉ်းချုပ်ကို ဟောတော်မူပါ"ဟု အရှင်ပုဏ္ဏ၏ လျှောက်ထားချက်အရ ဒွါရခြောက်ပါး၌ သစ္စာနှစ်ပါး တပ်၍ ဟောခဲတော်မူသောအဆုံး၌ အရှင်ပုဏ္ဏက သုနာပရန္တဇနပုဒ်၌ သွားရောက်နေမည် လျှောက်ရာ ထိုဇနပုဒ်သားတို့သည် ကိုယ်ကြမ်း နှုတ်ကြမ်းရှိကြောင်း သင့်ကိုဆဲရေးလျှင် မည်သို့ရှိမည်နည်း စသည်ဖြင့် တွေ့ကြုံနိုင်သည့် ဘေးရန် ၇-မျိုးကို ပြ၍ မေးတော်မူသည်ကို အရှင်ပုဏ္ဏ က ၎င်း၏သဘောထား ဖြေဆိုပုံ၊ သုနာပရန္တဇနပုဒ်၌ သွားရောက်ရာ ထိုဝါတွင်းမှာပင် ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ရ၍ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူခြင်း .... ၂၇၀၊၂၇၁

၄-နန္ဒကောဝါဒသုတ်

၁။ မဟာပဇာပတိဂေါတမီကြီးမှူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အား ရဟန်းတော်များ အလှည့်ကျ တရားဟောပြောကြရာ အရှင်နန္ဒကသည် ၎င်း၏ အလှည့်ကျသောအခါ ရှောင်တိမ်းနေသဖြင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် တောက်တန်းမှ ရာဇဂြိုဟ်ရုံကျောင်းသို့ သွား၍ ဟောကြားပုံ၊ တရားမဟောမီ သိသောဘိက္ခုနီမတို့က ဃိသည်ဟုရင်း မသိသူတို့က မသိဟုရင်း သံသယရှိသူတို့က မည်သို့ပါလဲ စသည်ဖြင့်ရင်း လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း ကြိုတင်ခွင့်ပေးပြီးနောက် စက္ခုသည် မြဲသလော စသည်ဖြင့် အာယတန ၁၂-ပါး၊ ဝိညာဏကာယ ၆-ပါးတို့၌ ဆီမီး, သစ်ပင်, နွား ဥပမာတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်၍ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးတို့ဖြင့် နိဂုံးချုပ်လျက် အမေးအဖြေ ပြုလုပ်ဟောကြားရာ ဘုရားရှင်ကလည်း နောက်ရက်၌ ဤနည်းထပ်ပြီး ဟောရန် မိန့်ဆိုပုံ၊ ဘိက္ခုနီမတို့ သောတာပန်စသည် ဖြစ်ကြပုံ ၂၇၂-၇

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၅-စူဠရာဟုလောဝါဒသုတ်

၁။ ဘုရားရှင်သည် ရာဟုလာအား ရဟန္တာဖြစ်အောင် ပို့ဆောင်ညွှန်ပြလိုသဖြင့် ဆွမ်းခံအပြန် ရာဟုလာအံ့သား နိသီဒိုင် အယူခိုင်းကာ နောက်ပါခေါ်ဆောင်၍ တောကြီးမျက်မဲ့သို့ ကြွရောက်ရာ ထိုအကြောင်းကိုသိ၍ နတ်အမျှားလိုက်ပါ ကြည်ညိုကြပုံ၊ (နန္ဒကသုတ်၌ကဲ့သို့) စက္ခုစသည်ကို မေးဖြေပြုကာ ဟောကြားသောအဆုံး၌ ရှင်ရာဟုလာလည်း ရဟန္တာဖြစ်၊ နတ်မျှားစွာလည်း သောတာပန် စသည်ဖြစ်ပုံ ၂၇၈-၉

၆-ဆဆက္ကသုတ်

၁။ အခံ့ (အဋ္ဌတ္ထိက) အာယတန ၆-ပါး၊ အတိုတ် (ဗာဟိရ) အာယတန ၆-ပါး၊ ဝိညာဏကာယ ၆-ပါး၊ ဖဿကာယ ၆-ပါး၊ ဝေဒနာကာယ ၆-ပါး၊ တဏှာကာယ ၆-ပါးတို့ကို "စက္ခု၊ စ ပဋိစ္စ ရူပေ စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ၊ တိဏ္ဏံ သင်္ဂတိ ဖဿော၊ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ" စသည်ဖြင့် သဘောအရ တရားကိုယ် အသီးသီး ထုတ်ဆို၍ ဝဋ္ဋ, ဝိဝဋ္ဋအားဖြင့် ခွဲခြား၍ ဟောတော်မူသဖြင့် ရဟန်းတော်ခြောက်ကျိပ် ရဟန္တာဖြစ်တော်မူခြင်း .... ၂၉၀၊ ၂၉၂

၇-မဟာသဠာယတနိကသုတ်

၁။ စက္ခုစသည်ကို သဘာဝမှန်အတိုင်း မသိသောကြောင့် တွယ်တာမှုမှစ၍ ဘဝခန္ဓာနှင့် ဒုက္ခအမျိုးမျိုးဖြစ်ရပုံ၊ သိလျှင်ကား ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ ဖြစ်ပေါ်ကာ သမထနှင့် ဝိပဿနာလည်း ထမ်းပိုးထမ်းညီသော နှားတရှဉ်းကဲ့သို့ရှိ၍ "သီ-ပယ်-ဆိုက်-ပွါး ၄-ပါးကိစ္စ အပိုင်ရ"ပုံနှင့် သီ-ပယ်-ဆိုက်-ပွါးရမည့်တရားတို့ကိုဟောတော်မူခြင်း.... .... ၂၉၃-၅

၂။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ, တတြတတြာဘိနန္ဒိနီ, ယုဂနဒ္ဓါပုဒ်မျှားကို ၆+၆ တို့ဖြင့် စိစစ်၍ ပြဆိုခြင်း.... .... ၂၉၃-၇

၈-နဂရဝိန္ဒေယျသုတ်

၁။ ဘုရားရှင် ကောသလတိုင်း၌ လှည့်လည်ရာ နဂရဝိန္ဒမည်သော ဗြာဟ္မဏရွာသို့ အရောက် ရွာသူရွာသားတို့သည် ဘုရားရှင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြီးသိကြပြီး ဖြစ်သည့်အတိုင်း ဘုရားရှင်ထံ လာရောက်ဖူးမျှော်ကြစဉ် ဘုရားရှင်က "ဒါယကာတို့ တိတ္ထိယတို့က သင်တို့အား မည်သို့သော သမဏဗြာဟ္မဏတို့ကို ရိုသေလေးမြတ် ရှိခိုးပူဇော်မှု မပြုအပ်သနည်းဟုမေးလျှင် ဤသို့ဖြေဆိုကြရမည်"ဟု အစချီကာ ဖြေဆိုပုံနှင့်တကွ ရာဂကင်းသူ, ကင်းစေရန် ကျင့်ကြံအားထုတ်သူ အမှန်ကိုလည်း အကဲခပ်နိုင်ရန် (ရည်ရွယ်ချက် တမျိုးဖြင့်) ဟောကြားတော်မူရာ အားလုံး သမ္မာဒိဋ္ဌိ (ဗုဒ္ဓဘာသာ) ဝင် အဖြစ် ခံယူခြင်း.... .... ၂၉၅-၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-ပိဏ္ဍပါတပါရိသုဒ္ဓိသုတ်

၁။ သုညတာဝိဟာရ (ဖလသမာပတ်) မှ ထတော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တြာအား ဘုရားရှင်က "သင်၏ ဣန္ဒြေ အရေအသားတို့သည် သန့်ရှင်းဖြူစင် ကြည်လင်တောက်ပလှဘိသည်၊ မည်သို့သော နေခြင်းမျိုးဖြင့် အချိန်ကြာကြာ နေလေ့ရှိသနည်း"ဟု မေးတော်မူကာ (သင်ကဲ့သို့) ယောဂျီးမြတ်တို့၏ နေခြင်း (သုညဘာဝိဟာရ)ဖြင့် နေလိုသောရဟန်းသည် ဆွမ်းခံ ဝင်ထွက် သွားလာချိန် မျှားဌ် အာရုံတို့ဌ် ခင်မင်နှစ်သက် အမျက် တွေ့ဝေခြင်း ရှိ-မရှိ၊ ကိလေသာ အငြိုအစွန်း ထင်-မထင် ဆင်ခြင် ပယ်ဖျောက်ရမည်၊ သိ-ပယ်-ဆိုက်-ပွါးရမည့် တရားစုကိုလည်း သိ ပယ်-ဆိုက်-ပွါး ပြီးပြီလော—ဟု အမြဲမပြတ် သုံးသပ်ဆင်ခြင်ရမည်၊ ဤသည်ပင်လျှင် ဆွမ်းကို စင်ကြယ်အောင် သုတ်သင်သည် မည်၏ ဟု ဟောတော်မူခြင်း.... .... ၂၉၉၊၃၀၂

၁၀-ဣန္ဒြိယဘာဝနာသုတ်

၁။ ဥတ္တရလုလင်အား ဘုရားရှင်က "(သင့်ဆရာ) ပါရာသိဝိယ ပုံဏားသည် တပည့်တို့အား ဣန္ဒြေပွါးရှုပုံကို ဟောပြောသလော၊ မည်သို့ ဟောပြောသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍ အဆင်းကို မကြည့်ရ၊ အသံကိုနားမထောင်ရ-ဟု ပြောဟောကြောင်း လျှောက်ထားရာ "ဤသို့ဆိုလျှင် မျက်စိကာဏ်း + နားပင်းသူတို့မှာ ဣန္ဒြေကို ပွါးရှုပြီးဖြစ်ကြပေလိမ့်မည်"ဟု မိန့်တော်မူလျက် အာရုံနှင့် တွေ့ဆုံသောအခါ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် နှစ်သက်မှု, မနှစ်သက်မှု, နှစ်သက်သည်လည်း မဟုတ် မနှစ်သက်သည်လည်း မဟုတ်သော ခံစားရချက်များသည် ပြုပြင်အပ်သော သဘောချည်းသာတည်း စသည်ဖြင့် ဝိပဿနုပေက္ခာတင်၍ ရှုမှတ်သူအား ထိုခံစားရချက်များသည် လက်ဖျစ်တတွက် မျက်စိတမှိတ်ခန့် အတွင်းမှာ ပင်ချုပ်ပျောက်၍ ဝိပဿနုပေက္ခာ တည်လာပုံကို အာရုံတခု ဥပမာတမျိုးစီဖြင့် ပြ၍ ပဋိကူလ အပ္ပဋိကူလဌ် ရှုမှတ်ပုံကိုပါ ဟောတော်မူခြင်း.... .... ၃၀၃

ဥပရိပဏ္ဏာသနိဿယ မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာအချုပ်ကား

ဤတွင် ပြီးပြည့်စုံပြီ။

ယံယူ'ပလက္ခိယံ ဟေတ္တု၊ တံ တ'ဒုဘါဟဠ် အယံ။
မာတိကာ သန္ဓတံ ဧမ—နဒီ' တာယာ'မတက္ကိတံ။

ကြိုတင်သိမှတ်ရန် သင်္ကေတအမှတ်များ

“ ” ဤကဲ့သို့ အင်ဗားတက်ကော်မာပြလျှင် ကော်မာအတွင်းရှိ စာသားများမှာ ပါဠိတော်ပါဠိ အာကာရဝါကျကို ယောဇနာသည် ဟု သိမှတ်ရန်။

( ) ဤကဲ့သို့ ဘရက်ကက် လက်သည်းကွင်းပြလျှင် ၎င်းအတွင်းရှိ စာသားများသည် အန္တောပေက္ခာဆင်ခြင်ကိုရင်း, အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကိုရင်း, သာဓကပါဠိကိုရင်း, ထည့်စွက်ပါဠိနက်ကိုရင်း, တနည်းကားကိုရင်း ဖော်ပြသည် ဟု သိမှတ်ရန်။

— ဤကဲ့သို့ လောင်းဒက်ခေါ် ဒက်ရှည်ကို ပြလျှင် အနက်ယောဇနာစကားဝါကျ မဆုံးသေး ဟု သိမှတ်ရန်။

၁–၂ ဤကဲ့သို့ စာသားအတွင်း၌ ဂဏန်းကိုပြလျှင် ၎င်းဂဏန်းနှင့် ကပ်လျက်ရှိသော ပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုရင်း, ပဒဝိစယကိုရင်း, ပါဠိ-အဋ္ဌကထာ-ဋီကာတို့၏ ဆိုလိုချက်ကိုရင်း သိလွယ်စေရန် အောက်ခြေတွင် မျဉ်းသားလျက် သီးခြားဂဏန်းစဉ်အလိုက် ဖော်ပြထားသည် ဟု သိမှတ်ရန်။

ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော် နိဿယ ပဋ္ဌိဝိသေသက ဆရာတော်များ

၁။ ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ။

၂။ ဆရာတော် ဦးတိလောက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဗားကရုတိုက် တိလောကာရုံကျောင်း ရန်ကုန်။

၃။ ဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လ ပတ္တမြားတိုက် မန္တလေး။

၄။ ဆရာတော် ဦးသဇ္ဇန ပါဠိကာရီသုံးခွချောင် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး။

၅။ ဆရာတော် ဦးဉာဏဗလ အရှေ့ပိန်ခဲကုန်းတိုက် ရန်ကုန်။

၆။ ဆရာတော် ဦးကောလိနိယ မစိုးရိမ်တိုက် မန္တလေး။

၇။ ဦးမျိုးမြင့် (ဥပတ္ထမ္ဘက အယ်ဒီတာ)။

ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော် နိဿယ ဩသာန ဆရာတော်များ

၁။ ဆရာတော် ဦးနရပတိ ဓမ္မိကာရုံကျောင်းတိုက် မန္တလေး။

၂။ ဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လ ပတ္တမြားတိုက် မန္တလေး။

၃။ ဆရာတော် ဦးဇောတိက အရှေ့ပိန်ခဲကုန်းတိုက် ရန်ကုန်။

၄။ ဆရာတော် ဦးသဇ္ဇန ပါဠိကာရီသုံးခွချောင် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး။

၅။ ဆရာတော် ဦးဉာဏဗလ အရှေ့ပိန်ခဲကုန်းတိုက် ရန်ကုန်။

၆။ ဆရာတော် ဦးဓမ္မာလောက မြတောင်ချောင် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး။

၇။ ဆရာတော် ဦးတိလောကသာရ ရွှေစာရုံကျောင်း ပေါင်းတလည်။

၈။ ဆရာတော် ဦးကောလိနိယ မစိုးရိမ်တိုက် မန္တလေး။

၉။ ဦးမျိုးမြင့် (ဥပတ္ထမ္ဘက အယ်ဒီတာ)။

ဗဒ္ဓိမနိကာယ်

ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော်

နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ဒေဝဒဟဝဂ်

၁-ဒေဝဒဟသုတ်

၁။ (ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤဒေဝဒဟသုတ်ကို)။ မေ၊ တပည့်တော်အာနန္ဒာသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ[1]။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌[2]။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဒေဝကသု၊ သဒေဝကဘုံ၊ တို့၌။ (ဥပစာရတ္ထ)။ ဝါ၊ သဒေဝတုံ၊ အနီး၌။ (မုချတ္ထ)။ ဒေဝဒဟံနာမ၊ ဒေဝဒဟမည်သော[3]။ သက္ယာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ဆိုနိဂုံး၌။ ဝါ၊ နိဂုံးအနီး လုမ္ဗိနီတောင်၌။) ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရား ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝါ၊ ၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—"ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကိဠိ၊ တစုံတခု သော။ ယံ သုခံ ဝါ၊ အကြင်ချမ်းသာကိုလည်း။ ယံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ အကြင်ဆင်းရဲကိုလည်း။ ယံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ အကြင်မဆင်းရဲ မချမ်းသာ (ဥပေက္ခာဝေဒနာ)ကိုလည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။

၁။ ဧဝံ-နိဒဿန၊မေ-တတိယာဝိဘတ္တိ၊သုတံ-ဥပဓာရဏတ္ထ ကမ္မရူပ်ပြန်ဆိုသည်။ ဧဝံ "ဤသို့သောအခြင်းအရာ အားဖြင့်"ဟု အာကာရ၊"ဤသို့သာ"ဟု အဝဓာရဏ အနက်လည်း ပြန်ဆိုနိုင်သည်။မေ ကို ဆဋ္ဌာတ္ထသမ္ဗန်အနက် ယောဇနာသော် သုတံ ကို ဥပဓာရဏတ္ထဘာဝရူပ် ကြံ၍ ယောဇနာလေ။

၂။ ဤအဋ္ဌကထာအလိုကျ ယောဇနာသော် "ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ အခါပတ်လုံး"ဟု အစွန္တသံယောဂတ္ထ ပေးလေ။ ၌-ဟုပေးသည်ကား ပေါရာဏာစရိယတို့အလိုတည်း။

၃။ ဒေဝါနံ (သက္ကာဒီနံ) ဒဟော (မဂ်လဒေပါကွရဏ်) ဒေဝဒဟော။ မဂ်လာရေကန်တည်း။ ၎င်းရေကန်ကို စွဲ၍ ဒေဝဒဟနိဂုံး ခေါ်၏။

သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ထိုဝေဒနာသည်။ ပုဗ္ဗေကတဟေတု၊ ရှေးဘဝ၌ပြုအပ်သော ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုရာဏာနံ၊ အဟောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ တပသာ၊ အကျင့်အားဖြင့်။ ဗျန္တီဘावဝါ၊ ကင်းသော အဆုံးအပိုင်းအခြား ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ (ပျက်စီးခြင်းကြောင့် ဟူလို)။ နဝါနံ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ တို့ကို။ အကရဏာ၊ မပြုခြင်းကြောင့်ရင်း။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနသဝေါ၊ မပွါးခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) အာယတိံ၊ ၌။ အနသဝါ၊ မပွါးခြင်းကြောင့်။ ကမ္မက္ခယော၊ ကံ၏ကုန်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ကမ္မက္ခယာ၊ ကံ၏ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခက္ခယော၊ ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဒုက္ခက္ခယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာက္ခယော၊ ဝေဒနာ၏ကုန်ခြင်း သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဝေဒနာက္ခယာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာ သည်။ နိဇ္ဇိဏ္ဏံ၊ အကြင်းမဲ့ဆွေးမြေ့ပျက်စီးသည်။ ဘဝိဿတိဝိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူ၍။ ဧဝံ ဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့အယူရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုံကားတို့သည်။ သန္တိတိ၊ ရှိကုန်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣဘိသဒ္ဒါ လုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဂဏ္ဌာ၊ နိဂဏ္ဌတို့သည်။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံဝါဒီ၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ နိဂဏ္ဌေ၊ နိဂဏ္ဌတို့ကို။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ "အာဝုသောနိဂဏ္ဌာ၊ ငါ့ရှင်နိဂဏ္ဌတို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။'အယံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။ဘဝိဿတိဝိ၊ ဟု၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိကြ၏ဟူသည်။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ အယူရှိကုန်၏'ဟူသည်။ သစ္စံကိရ၊ တံ၊ မှန်သလော"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘော နိဂဏ္ဌာ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အာမာတိ၊ မှန်ပါ၏ဟူ၍။ စေ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်ငြားအုံ့။

အဟံ၊ သည်။ တေ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့ကို။ "အာဝုသောနိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ 'မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ အဟုဝမှေဝ၊ ဖြစ်ဘူးကြကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ နနုနာဟု ဝမှာတိ၊ မဖြစ်ဘူးကြကုန်သည် မဟုတ်'ဟူ၍။ ဇာနာထ ကိံ ပန တိ၊ သိကြကုန်သလော"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဂေါဘမ။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။

အာဝုဒသောနိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ 'မယံ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ အကရမှေဝ၊ ပြုဘူးကုန်သည်သာတည်း။ နနုနာကရမှာတိ၊ မပြုဘူးကုန်သည်ကား မဟုတ်'ဟူ၍။ ဇာနာထ ကိံ ပန၊ သိကြကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။

အာဝုသောနိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ 'ဇာတိ၊ ဤမျှလောက်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ သည်လည်း၊ နိဇ္ဇိဏ္ဏော၊ ဆွေးမြေ့ပြီ။ ဇာတိ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သည်လည်း။ နိဇ္ဇိဏ္ဏော ဟုတ်၏။ (တမ္ဘပစ္ဆည်းဘောဟော။) ဇာတိကမ္ပိ၊ သော။ ဒုက္ခေ၊ သည်လည်း။ နိဇ္ဇိဏ္ဏော၊ ဆွေးမြေ့

လတ်သော်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့'ဟူ၍။ ဇာနာထ ကိ ံပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင်္ခပါ။

အာဝုသောနိဂဏ္ဌာ၊ ဟို။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ပင်လျှင်။ အဂ္ဂသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကိုဋ္ဌာ။ ဣသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကိုဋ္ဌာ။ ဇာနာထ ကိ ံပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင်္ခပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုကုန်၏။

၂။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်လျှင်။ အာဝုသောနိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ 'မယံ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ်။ အဟုဝမှေဝ၊ ကုန်သည်သာတည်း။ နနာဟုဝမှာတိ၊ မဖြစ်ဘူးကုန်သည် မဟုတ်' (ဖြစ်ဘူးကုန်သည်သာတည်း)ဟူ၍။ နဇာနာထ ကိရ၊ မသိရှာကြလေကုန်။ ပ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကိုဋ္ဌာ။ နဇာနာထ ကိရ၊ မသိရှာကြလေကုန်။ ဝေဝံသန္တေ၊ ဤသို့ မသိသည်ရှိသော်။ အာယသ္မန္တာနံ နိဂဏ္ဌာနံ၊ အရှင်နိဂဏ္ဌတို့၏။ 'ယံကိဉ္စာယံ။ ပ။ နိဗ္ဗိန္ဒံ ဘဝိဿတိတိ၊ ဘဝိဿတိ'ဟူ၍။ ဝေယျာဝစ္စာယ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သည်။ နအာသ၊ မဖြစ်ရာ။

အာဝုသောနိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ 'အဟုဝမှေဝ။ ပ။ နနာဟုဝမှာတိ၊ ဝမှ'ဟူ၍။ သစေ ဇာနေယျာထ၊ အကယ်၍ သိကုန်ငြားအံ့။ 'အဟုဝမှေဝ။ ပ။ နနာဟုဝမှာတိ၊ ဟုဝမှ'ဟူ၍။ သစေ ဇာနေယျာထ၊ ကုန်ငြားအံ့။ ပ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကိုဋ္ဌာ။ သစေ ဇာနေယျာထ၊ ကုန်ငြားအံ့။ ဝေဝံသန္တေ၊ သော်။ အာယသ္မန္တာနံ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တို့၏။ 'ယံ ကိဉ္စာယံ။ ပ။ နိဗ္ဗိန္ဒံ ဘဝိဿတိတိ၊ တိ'ဟူ၍။ ဝေယျာဝစ္စာယ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ။ သည်။ အာသ၊ ရှု၏။

၃။ သေယျာထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ပုရိသော၊ သည်။ သဝိသေန၊ အဆိပ်နှင့်တကွသော။ ဂါဠ္ဠူပလေပနေန၊ စွဲမြဲအောင် (အထပ်ထပ်) လိမ်းကျံ အပ်သော။ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ ဖောက်ထွင်း (စူးဝင်) အပ်သည်။ အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ သလ္လသ၊ မြား၏။ ဝေဒနဟေတုပိ၊ ဖောက်ထွင်း(စူးဝင်)ခြင်းဟူ သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ထက်ကုန်သော။ ကဋုကာ၊ စပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒိယေယျ၊ ခံစားရာ၏။ တသ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊ မိတ်ဆွေအပေါင်းအဖော်တို့သည်ရင်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်ရင်း။ သလ္လကတ္တံ၊ မြားကိုနုတ်တတ်သော။ ဘိသက္ကံ၊ ဆေးဆရာကို။ ဥပဋ္ဌာပေယျုံ၊ အနီးဌ်တည်စေကုန်ရာ၏။ (ပင့်ဆောင်ကုန်ရာ၏ဟူလို။) တသ၊ ထိုလူနာယောကျ်ား၏။ ဝဏမုခံ၊ အမာဝကို။ သလ္လကတ္တော၊ သော။ သော ဘိသက္ကော၊ သည်။ သတ္ထေန၊ ထားဖြင့်။ ပရိကန္တေယျ၊ ဖြတ်လှီးရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဝဏမုခဿ၊ ကို။ သတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ပရိကန္တနဟေတုပိ၊ ဖြတ်လှီးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ကဋုကာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒိယေယျ၊ ရှု၏။ တသ၊ ထိုလူနာယောကျ်ား၏။ သလ္လံ၊ ငြောင့် (မြား) ကို။ သလ္လကဘဏ္ဍာ၊ သော။ သော ဘိသက္ကော၊ သည်။ သေနိယာ၊ ငြောင့်ရှာတံ ဘိရိယာဖြင့်[1]။ ဧသေယျ၊ ရှာရှု၏။ သော၊ သည်။ သေနိယာ၊ ဖြင့်။ သလ္လသ၊

၁။ သေနိယာဘိ သေနိသလာကာယ အန္တမသော နခ္ဂကဝဋ္ဋိယာပိ။ အဋ္ဌကထာ။

ခြောင့်ကို။ သေနာဟေတုပိ၊ ရှာခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ အဗ္ဗုဟေယျ၊ နုတ်ရာ၏။ (အဝ+ဥဟ)။ သော၊ သည်။ သလ္လသေ၊ ကို။ အဗ္ဗုဟနဟေတုပိ၊ နုတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။တသေ၊ ၏။ ဝဏ္ဏမုခေ၊ ၌။ သလ္လကတ္တော၊ သော။ သော ဘိသက္ကော၊ သည်။အဂဒင်္ဂါရံ၊ ဆေးမီးသွေးမုန့်ကို။ သြဒဟေယျ၊ ထည့်ရာ၏။ (အဝပုဗ္ဗ ဓာဓာတ်)။ သော၊ သည်။ ဝဏ္ဏမုခေ၊ ၌။ အဂဒင်္ဂါရသေ၊ ဆေးမီးသွေးမုန့်ကို။ သြဒဟနဟေတုပိ၊ ထည့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ ဝေဒိယေယျ၊ ရာ၏။

သော၊ ထိုယောဂျီးသည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ ရှင်ဌေန၊ အသားနုတက်သော။ သဏ္ဌိဝိနာ၊ ကောင်းသော အရေရှိသော။ ဝဏ္ဏေန၊ အနာဖြင့်။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်။ (ရှင်ဌေန ဝဏ္ဏေန၊ အသားနုတက်သော အနာရှိသည်ဖြစ်၍။ သဏ္ဌိဝိနာ ဝဏ္ဏေန၊ ကောင်းသော အရေရှိသော အနာရှိသည်ဖြစ်၍-ဟု ဣတ္ထမ္ဘူတလက္ခဏတ္ထသော်လည်းပေး)။သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ သေရီ၊ မိမိနှင့် စပ်၍ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ (သ+ဣရ=မိမိအလိုအတိုင်းနေနိုင်သူ ဟူလို။) သယံဝသီ၊ မိမိအလိုအတိုင်းရှိသည်။ ယေန ကာမဂုဏေ၊ မိမိအလိုအတိုင်း သွားနိုင်သည်။အဿ၊ရာ၏။ တဿ၊ထိုယောဂျီး၏။ "အဟံ ခေါ၊ငါသည်။ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သဝိသေန၊သော။ ဂါဠ္ဠ။ပလေပနေန၊ သော။ သလ္လေန၊ ဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ အပ်သည်။ အဟောသိं၊ ဖြစ်ပြီ။ပ။ သော (အဟံ)၊သည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ပ။ယေန ကာမဂုဏေ၊ သည်။ အမှိ ဘိ၊ ဖြစ်၏" ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ရာ၏။

အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ပ။ အဿ၊ ရာ၏။ (ဥပမေယျဝါကျ၊ အားလုံး တူပြီ)။

အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့ တုမှေ၊ တို့သည်။'အဟုဝမှေဝ။ပ။ နာဟုဝမှာတိ၊ ဝမှ'ဟူ၏။ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်။ နဇာနာထ၊ မသိကုန်။ပ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကိုဌင်း။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ လျှင်။ နဇာနာထ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာယသ္မန္တာနံ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တို့၏။ 'ယံကိဉ္စာယံ။ပ။ နိဇ္ဇိဏ္ဏံ ဘဝိဿတိတိ၊ ဿတိ'ဟူ၍။ ဝေယျာဝကရဏာယ၊ ဌါ။ ဂလ္လံ၊ သည်။ နု အဿ၊ ရာ။

၄။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ အပ်သော်။ တေ နိဂဏ္ဌာ၊တို့သည်။ မံ၊ ကို၊ "အာဝုသော ဂါရှင်ဂေါတမ။ နာဇ္ဇပုတ္တော၊ နာဇ္ဇပုတ္တမည်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌသည်။ သဗ္ဗညူ၊ (အခါခပ်သိမ်း)အလုံးစုံကို သိ၏။ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ (အခါခပ်သိမ်း)အလုံးစုံကို မြင်၏။ စရတော စ၊ သွားစဉ်ရင်း။ တိဋ္ဌတော စ၊ ရပ်စဉ်ရင်း။ သုတ္တဿ စ၊ အိပ်ပျော်စဉ်ရင်း။ ဇာဂရဿ စ၊ နိုးစဉ်ရင်း။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ. မပြတ်။ မေ၊ ၏။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိ၊ ရှေးရှု့ထင်၏ဟူ၍။ အပရိသေသံ၊အကြွင်းမရှိသော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်ကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ဝန်ခံ၏။ သော၊ထိုနာဇ္ဇပုတ္တနိဂဏ္ဌသည်။'အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊တို့။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌သာလျှင်။ (မ-၁ စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်၁၈၉-ပိုဒ်၌ ဝေသဒ္ဒါ မပါ။) ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုသည်။ (အတ္တိ၊ ၏၊) တံ၊ ထိုမကောင်းမှုသည်။ ကဋ္ဌကာယ၊ ကြမ်းသော။ ဣမာယ ဒုက္ကရကာရိကာယ၊ ဤပြုနိုင်ခဲသောအကျင့်ဖြင့်။ နိဇ္ဇိဏေထ၊ ဆေးမြေ့ ရာ၏။ ဒေါ, ဤပြုနိုင်ခဲသောအကျင့်၌။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ယံ သံဝုတာ၊ အကြင်စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်၏။ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်။ယံ သံဝုတာ၊ ကုန်၏။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ယံ သံဝုတာ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ အာယတိं၊ နောင်အခါ၌။ ပါပကမ္မဿ၊ မကောင်းမှုကို။ (ပါပဿ ကမ္မဿ ဟု မ-၁-

၄-သုတ်၌ ရှိ၏။) အကရဏံ၊ မပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုရာဏာနံ၊ ကုန်သော ။ပ။ ဘဝိဿတိတိ၊ လတ္တံ့'ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။ တဗ္ဗ၊ ထိုနာဠပုတ္တ၏ စကားသည် သာလျှင်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ (ငါတို့၏စိတ်၌ဟူ၍သော်လည်း မောဂ္ဂလ္လာန်အလိုပေး။) ရုစ္စတိ စေဝ၊ နှစ်လည်းနှစ်သက်၏။ ခမတိစ၊ အလိုလည်းကျေ၏။ တေနစ၊ ထိုနာဠပုတ္တ၏ စကားဖြင့် သာလျှင်။ အဘ္ဘမနာ၊ နှစ်သက်သောစိတ် ရှိကုန်သည်။ အမှာတိ၊ ကုန်၏"ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သို့။ ဝုဒတ္တာ၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ တေ နိဂဏ္ဌေ၊တို့ကို။ "အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ ကို့။ ဣဓမေ ပဋ္ဌမမှာ၊ ဤငါးပါးကုန်သော တရားတို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌ပင်လျှင်။ ဒုဗ္ဗိဝါပါကာ၊ အမှန်အမှား နှစ်ပါးသောအကျိုးရှိကုန်၏။ ပဋ္ဌ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်း။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းငင်း။ ရုစိ၊ နှစ်သက်ခြင်းငင်း။ အနုဿဝေါ၊ အဆင့်ကြားခြင်းငင်း။ အာကာရပရိဝိတက္ကော၊ အခြင်အရာကို အဖန်ဖန်ကြံဆခြင်းငင်း။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိ၊ စဉ်းစားတွေးကြံ လက်ခံနှစ်သိမ့်သောအယူငင်းတည်း။ အာဝုသောနိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ဣဓမေပဋ္ဌမမှာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌ပင်လျှင်။ ဒုဗ္ဗိဝါပါကာ၊ ကုန်၏။ တတြ၊ ထိုငါးပါးကုန်သော တရား တို့တွင်။ အာယသ္မန္တာနံ နိဂဏ္ဌာနံ၊ အရှင်နိဂဏ္ဌာ ဘို့၏။ (သဒ္ဓါစသည်၌စပ်။) အတိတ်သေ၊အတိတ် အဖို့ကိုယူလေ့ရှိသော။ သတ္ထရိ၊ သင်တို့ဆရာဘုရား၌။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းဟူသည်။ ကာ၊ အဘယ် နည်း ၊ ရုစိ၊ နှစ်သက်ခြင်းဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ အနုဿဝေါ၊ အဆင့်ကြားခြင်းဟူသည်။ ကော၊ နည်း။ အာကာရပရိဝိတက္ကော၊ အခြင်းအရာကို အဖန်ဖန်ကြံဆခြင်းဟူသည်။ ကော၊ နည်း။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိ၊ စဉ်းစားတွေးကြံ လက်ခံနှစ်သိမ့်သောအယူဟူသည်။ ကာတိ၊ အဘယ်နည်း" ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ ဝေါဒီခေါ၊ ဤသို့မိန့်ဆိုသော။ အဟံ၊ သည်။ နိဂဏ္ဌေသု၊ နိဂဏ္ဌာဘို့၌။ကဠိ၊ တစုံတခုသော။သဟဓမ္မိကံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော။ ဝါဒပဋိဟာရံ၊ ပြေရှင်းနိုင်သောအယူဝါဒကို ၁။ နိ သမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ အဟံ၊ သည်။ တေနိဂဏ္ဌေ၊ တို့ကို။ "အာဝုသောနိဂဏ္ဌာ၊တို့။ တံ၊ ကို။ကိံ'မညထ၊ နည်း။ယဿ'သမယော၊ အကြင်အခါ၌။ဝေါ၊ သင်တို့၏။တိဗ္ဗော၊ထက်သော။ (အားကြီးသောလည်းပေး။)ဥပက္ကမော၊ လုံ့လသည်။ တိဗ္ဗ၊သော။ပဓာနံ၊ အားဆုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ'သမယော၊ ၌။ ဝေါ၊ တို့သည်(လိုက်စပ်) တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ သြပက္ကမိကာ၊ လုံ့လကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်လော။တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ကဋုကာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို။ ဝေဒိယထ၊ ခံစားကုန်ရာ၏လော။ ယဿ'ပနသမယော၊ ၌ကား။ ဝေါ၊ တို့၏။ တိဗ္ဗော၊ သော။ ဥပက္ကမော၊ သည်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။တိဗ္ဗ၊သော ။ပဓာနံ၊သည်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဿ'သမယော၊ ၌။ ဝေါ၊တို့သည်။ (လိုက်စပ်။) တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ သြပက္ကမိကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ကဋုကာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ နဝေဒိ-ယေထာတိ၊ ကုန်၏လော"ဟူ၍။ဝေါ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊၏။

အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ ယဿ'သမယော၊ ၌။ နော၊ငါတို့၏။ပ။ဟောတိ၊ ၏။တဿ'သမယော၊ ၌။ပ။ဝေဒိယာမ၊ ခံစား၊ကုန်၏။ ယဿ'ပနသမယော၊ ၌ကား။ပ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။တဿ'သမယော၊ ၌။ပ။နဝေဒိယာမ၊ မခံစားရကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကုန်၏။

၁။ ပဋိဟရတိ ပဋိဝတ္တေတိတိ ပဋိဟာရော၊ဝါဒေါ ဝေ ပဋိဟာရော ဝါဒပဋိဟာရော၊တဲ့၊ ဥတ္တရန္တိအတ္ထော။ဋီကာ။

၆။ ဣတိကိရ၊ ဤသို့ဖြစ်လျှင်။ အာဝုသောနိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ပ။ကလျှံ၊ သည်။ အဿ၊ ရှု၏။ (ဣတိကိရ-အစ,ဘဝိဿတ်တိ-အထိ ပေယျာလထိုးသည်)။

အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ယသ္မာစ ခေါ၊အကြင်ကြောင့်လျှင်။ပ။ဝေဒိယေထ၊ ခံစားကုန်ရှု၏။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်။ပ။နေ ဝေဒိယေထ၊ မခံစားကုန်ရာ။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။) တေ တုမှေ၊ ထိုသင်တို့သည် ။ သာမံယေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ သြပဏ္ဏမိကာ၊ ကုန်သော။ပ။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယမာနာ၊ ခံစားကုန်သော်။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့်။ အညာဏာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ (အဝိဇ္ဇာ၊ ဖြင့်။ အညာဏာ၊ ကြောင့်-ဟု ဋ္ဌိကာနည်းသော်လည်းပေး)။ သမ္မောဟာ၊ လွန်စွာတွေဝေခြင်းကြောင့်။ "ယံကိဉ္စာယံ။ပ။ နိဗ္ဗိဇ္ဇာ ဘဝိဿာတိ၊ ဘဝိဿတိ"ဟူ၍။ ဝိပစ္စေထ၊ ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် ယုံကြည်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ နု သမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အဟံ၊ သည်။ တေ နိဂဏ္ဌေ၊ တို့ကို။ "အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ ယမိဒံ ကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယံ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိ၏[1]။ တံ၊ ထိုကံသည်။ ဥပဏ္ဏမေနဝါ၊ လှုံ့လကြောင့်ရင်း။ ပဓာနေနဝါ၊ အားထုတ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ သမ္မရုယဝေဒနီယံ၊ တမလွန်၌ (ဒုဘိယ တတိယ အတ္တဘာဝကိုယူ။) ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတူတိ၊ ဖြစ်စေ သတည်းဟူသော။ တေ၊ ဤတောင့်တမှုကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်သလော" ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ဝဒေမိ၊ ပြောဆို၏။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ယံ ပနိဒံ ကမ္မံ၊ သည်ကား။ သမ္မရုယဝေဒနီယံ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ ဥပဏ္ဏမေန ဝါ၊ ကြောင့်ရင်း။ ပဓာနေန ဝါ၊ ကြောင့်ရင်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယံ၊ သည်။ ဟောတူတိ၊ တည်းဟူသော။ တေ၊ကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။

အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ 'ယမိဒံ ကမ္မံ၊ သည်။ သုခဝေဒနီယံ၊ သုခဝေဒနာ၏ အကျိုးစီးပွါးတည်း[2]။ တံ၊ သည်။ ဥပဏ္ဏမေန ဝါ၊ ကြောင့်ရင်း။ ပဓာနေန ဝါ၊ ကြောင့်ရင်း။ ဒုက္ခဝေဒနီယံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏ အကျိုးစီးပွါးသည်။ ဟောတူတိ၊ တည်း'ဟူသော။ တေ၊ ကို။ လဗ္ဘ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။ 'ယံ ပနိဒံ ကမ္မံ၊ သည်ကား။ ဒုက္ခဝေဒနီယံ၊ တည်း။ တံ၊ သည်။ ဥပဏ္ဏမေန ဝါ၊ ကြောင့်ရင်း။ ပဓာနေန ဝါ၊ ကြောင့်ရင်း။ သုခဝေဒနီယံ၊ သည်။ ဟောဘူတိ၊ တည်း'ဟူသော။ ဧဝံ၊ ကို။ လဗ္ဘ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။

၁။ တေ တုမှေ မရှိဘဲ တသ္မာတုမှေ ရှိက တသ္မာမထည့်ရသဖြင့် ကောင်းစွ။

၂။ ဒိဋ္ဌဓမ္မော ဝုစ္စတိ ပစ္စက္ခဘူတော၊ တတ္ထ ဝေဒိတမ္ပံ ဖလံ၊ တေနာဟ ဣမသ္မိံ ယေဝ အတ္တဘာဝေ ဝိပါက ဒါယကန္တိ-ဋ္ဌိကာနှင့်အညီ ဘိန္နာဓိကရဏ ဗဟုဗ္ဗီဟိ သမာသ်ပြု။

၃။ နိဗ္ဗတ္တကဘာဝတော သုခဝေဒနာယ ဟိတန္တိ သုခဝေဒနီယံ၊ သာ ပန ဝိပါကဝေဒနာဘာဝတော ဧကန္တတော ဣဋ္ဌာရမ္မဏာဝေ ဟောတိဘိ အာဟ ဣဋ္ဌာရမ္မဏဝိပါကဒါယကန္တိ၊ ဋ္ဌိကာနှင့်အညီတည်း။ သုခ-ဟူသော ခံစားအပ်သောအကျိုးရှိ၏။ ဟူ၍သော်လည်း ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယပုဒ်အတိုင်းပေးလေ။

အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိ ုမည္ထ၊ နည်း။ 'ယမိဒံ ကမ္မံ၊ သည်။ ပရိပက္ကဝေဒနီယံ၊ ရင့်ကျက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိ၏ ၁။ တံ၊ သည်။ ဥပက္ကမေနဝါ၊ ကြောင့်ရင်း။ ပဓာနေန ဝါ၊ ကြောင့်ရင်း။ အပရိပက္ကဝေဒနီယံ၊ မရင့်ကျက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတူတိ၊ တည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ လဇ္ဇီ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။ 'ယံ နိဒံ ကမ္မံ၊ သည်ကား။ အပရိပက္ကဝေဒနီယံ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ ပ။ ဟောတူတိ၊ တည်'ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ လဇ္ဇီ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။

အာဝုသောနိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိ ုမည္ထ၊ နည်း။ 'ယမိဒံ ကမ္မံ၊ သည်။ ဗဟုဝေဒနီယံ၊ များသော ခန္ဓာရှိသော ဘဝတို့၌ ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိ၏။ တံ၊ သည်။ ဥပက္ကမေန ဝါ၊ ကြောင့်ရင်း။ ပဓာနေန ဝါ၊ ကြောင့်ရင်း။ အပ္ပဝေဒနီယံ၊ နည်းသော ခန္ဓာရှိသော ဘဝ၌ ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတူတိ၊ တည်း'ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ လဇ္ဇီ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။ 'ယံ ပနိဒံ ကမ္မံ၊ သည်ကား။ အပ္ပဝေဒနီယံ၊ နည်းသော ခန္ဓာရှိသော ဘဝ၌ ခံစားအပ်သောအကျိုးရှိ၏။ တံ၊ သည်။ ပ။ ဟောတူတိ၊ တည်း'ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ လဇ္ဇီ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။

အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိ ုမည္ထ၊ နည်း။ 'ယမိဒံ ကမ္မံ၊ သည်။ သဝေဒနီယံ၊ ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိ၏။ တံ၊ သည်။ ပ။ အဝေဒနီယံ၊ ခံစားအပ်သော အကျိုးမရှိသည်။ ဟောတူတိ၊ တည်း'ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ လဇ္ဇီ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။ 'ယံ ပနိဒံ ကမ္မံ၊ သည်ကား။ အဝေဒနီယံ၊ ခံစားအပ်သောအကျိုးမရှိ။ တံ၊ သည်။ ပ။ သဝေဒနီယံ၊ သည်။ ဟောတူဘိ၊ တည်း'ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ လဇ္ဇီ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုကုန်၏။

၈။ ဣတိကိရ၊ လျှင်။ အာဝုသောနိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ 'ယမိဒံ ကမ္မံ၊ သည်။ ပ။ ဟောတူတိ၊ တည်း' ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အလဇ္ဇီ၊ မရအပ်။ ပ။ 'ယံ ပနိဒံ ကမ္မံ၊ သည်ကား။ ပ။ ဟောတူတိ၊ တည်း' ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အလဇ္ဇီ၊ မရအပ်။ ဝေ်သန္တေ၊ ဤသို့မရသည်ရှိသော်။ အာယသ္မန္တာနံ နိဂဏ္ဌာနံ၊တို့၏။ အဖလော၊ အကျိုးမရှိသော။ ဥပက္ကမော၊ လုံ့လသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဖလံ၊ အကျိုးမရှိသော။ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ ဝေ်ဝါဒီ၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ်ဝါဒီနံ၊ ကုန်သော။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တို့၏။ သဟဓမ္မိကာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဝါဒါနုဝါဒါ၊ နိဂဏ္ဌာ ဘို့သည် ပြောဆိုအပ်သောဝါဒ (ငင်းတို့၏ တပည့်တို့သည်)အတုလိုက်၍ ပြောဆိုအပ်သော ဝါဒတို့သည်။ ဂါရယှံ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သော။ ဌာနံ၊ အကြောင်းသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁။ ဤတဘဝအတွင်း အကျိုးပေးသော ကံဟူသမျှသည် ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယချည်းမည်၏။ သို့ရာတွင် (၇)ရက် အတွင်းအကျိုးပေးသော ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံကိုသာ ပရိပက္ကဝေဒနီယကံဟု ဆိုလို၏။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယ အပရာပရိယဝေဒနီယ ဟူသောသမ္မရာယဝေဒနီယကံကို အပရိပက္ကဝေဒနီယကံ ဟု ခေါ်၏။။ အဋ္ဌကထာ ၁။

၂။ စတုပဋ္ဌာန္ဓဖလတရယ သညာဘဝူပဂံ ကမ္မံ ဗဟုဝေဒနီယန္တိ ဝုတ္တံ၊ ကေဝလဓမ္ဓဖလတရယ အသညာဘဝူပဂံ ကမ္မံ အပ္ပဝေဒနီယံ၊ ဋီကာနှင့်အညီတည်း။

၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပုဗ္ဗေကတဟေတု၊ ရှေးဘဝ၌ ပြုအပ်သော အကြောင်းကြောင့်။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို။သစေ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ အကယ်၍ခံစားကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ အဒ္ဓါ၊စင်စစ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဒုက္ကဋကမ္မကာရိနော၊ မကောင်းမှုကို ပြုကုန်၏။ ယံ၊ ယင်းသို့ရှေးဘဝ၌ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းကြောင့်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဝေဒရုပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ကဋုကာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒိယန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဣဿရနိမ္မာနဟေတု၊ အစိုးရသူသည် ဖန်ဆင်းခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ သုခဒုက္ခံ၊ ကို။ သစေ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့ကို။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ပါပကေန၊ ယုတ်မာသော။ ဣဿရေန၊ အစိုးရသူသည်။ နိမ္မိတာ၊ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်၏။ယံ၊ယင်းသို့ ယုတ်မာသော အစိုးရသူဖန်ဆင်းခြင်းကြောင့်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ပ။ ဝေဒိယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သင်္ဂတိဘာဝဟေတု၊ အမြဲမပြတ်ပေါင်းဆုံသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သုခဒုက္ခံ၊ ကို။ သစေ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ ပါပသင်္ဂတိကာ၊ ယုတ်မာသောသူတို့နှင့် ပေါင်းဆုံခြင်းရှိကုန်၏။ယံ၊ ယင်းသို့ယုတ်မာသောသူတို့နှင့် ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ပ။ ဝေဒိယန္တိ၊ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အဘိဇာတိဟေတု၊ ဇာတိ(၆-ပါး) ဟူသော အကြောင်းကြောင့်[1]။သုခဒုက္ခံ၊ ကို။သစေပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။နိဂဏ္ဌာ၊တို့သည်။ အဒ္ဓါ၊စင်စစ်။ ပါပါဘိဇာတိကာ၊ ယုတ်ညံ့သော ဇာတိရှိကုန်၏။ ယံ၊ ယင်းသို့ယုတ်ညံ့သော ဇာတိရှိခြင်းကြောင့်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ပ။ဝေဒိယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သတ္တာ၊ တို့သည်။ဒိဋ္ဌဓမ္မ။ပဏ္ဍိတ ဟေတု၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ အားထုတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သုခ ဒုက္ခံ၊ ကို။ သစေ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ ဝေဒရုပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မ။ပဏ္ဍိတမာ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ အားထုတ်ခြင်းရှိကုန်၏။ ယံ၊ ယင်းသို့ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ အားထုတ်မှုရှိခြင်းကြောင့်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ပ။ဝေဒိယန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တာ၊တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ ကတဟေတု၊ ကြောင့်။ သုခဒုက္ခံ၊ ကို။ သစေ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ ဂါရယှာ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေကတ ဟေတု၊ ကြောင့်။ သုခဒုက္ခံ၊ ကို။ နော စေ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ကုန်အံ့။ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ ဂါရယှာ၊ ကုန်၏။ပ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဖလော၊ သော။ ဥပဏ္ဏမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဖလံ၊ သော။ ပဓာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သဖလော၊ အကျိုးရှိသော။ ဥပဏ္ဏမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အဖလံ၊ သော။ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုဒ္ဓဘူတံ၊ မလွှမ်းမိုးအပ်သော[2]။

---

[1] အဘိဇာတိခြောက်ပါးကား-ကဏှာဘိဇာတိ, နီလာဘိဇာတိ, လောဟိတာဘိဇာတိ, ဟလိဒ္ဒါဘိဇာတိ သုက္ကာဘိဇာတိ, ပရမသုက္ကာဘိဇာတိ။ ၎။ ဆဋ္ဌာဘိဇာတိ ယောတိ ဆ ဇာတိယော။ အံ-ဋ-၃-၁၂၆။ အဘိ ဇာတိယောတိ ဇော်ဆ အဘိသဒ္ဒေါ ဥပသဂ္ဂမတ္တံ၊ နှ အတ္ထဝိသေသဇောတကောတိ အာဟ ဆဇာတိယောတိ။အံ-ဋီ၊ ၂။

[2] အနုဒ္ဓဘူတံ-၌ အဒ္ဓပုဗ္ဗ ဘူဓာတု တပစ္စယ အဘာဘဝနတ္ထ၊ အဒ္ဓသဒ္ဒါသည် အဓိသဒ္ဒါနှင့် တူသောအနက် ရှိ၏၊ အနုဒ္ဓဘူတန္တိတော့ အဓိသဒ္ဒေန သမာနတ္ထော အဒ္ဓသဒ္ဒေါတိ အာဟ အနုဒ္ဓဘူတန္တိ အနဓိဘူတန္တိ၊ ၎ကာ။

အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲဖြင့်။ နဟေ၀ အဒ္ဓဘာ၀ေတိ၊ မလွှမ်းမိုးစေသည်သာ။ ဓမ္မိကံ၊ အသင့်အားဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော။ (ဓမ္မေန ဥဘယေန အာဂတသုခံ ဓမ္မိကသုခန္တိ အာဟ သံဃတော ၀ါ၊ပ၊ ပစ္စယသုခန္တိ ဌီကာ။) သုခံ စ၊ ချမ်းသာကိုလည်း။ နပရိစ္စဇတိ၊ မစွန့်။ တသ္မိံ စ သုခေ၊ ထိုချမ်းသာ၌လည်း။ အနဓိမုစ္ဆိတော၊ (တဏှာဖြင့်) မမိန်းမော မတွေ့ဝေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သခ်ါရံ၊ တဏှာကို လွန်စွာဖျက်ဆီးတတ်သော လုံ့လကို ။ ''ပဒဟတော၊ အားထုတ်သော။ မေ၊ ငါ၏။ သခ်ါရပ္ပဓာနာ၊ တဏှာကို လွန်စွာဖျက်ဆီးတတ်သောလုံ့လကို အားထုတ်ခြင်းကြောင့်။ ဣမဿ ခေါ ဒုက္ခနိဒါနဿ၊ ဤဆင်းရဲ၏ အကြောင်းတဏှာ၏။ ဝိရာဂေါ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဗ္ဗုပေက္ခတော၊ လျစ်လျူ။ရှုသော။ ဥပေက္ခံ၊ ဥပေက္ခာဘာ၀နာကို။ ဘာ၀ယတော၊ ပွါးများသော။ မေ၊ ၏။ ဣမဿ ပန ဒုက္ခနိဒါနဿ၊ ၏။ ဝိရာဂေါ၊ သည်။ ဟောတီတိ၊ ၏''ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ သော၊ သည်။ (ပဒ-ဟတိ ဘာ၀ေတိ-ဘို့ဌ်စပ်။) သခ်ါရံ၊ ကို။ ပဒဟတော၊ သော။ သခ်ါရပ္ပဓာနာ၊ ကြောင့်။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဿ ဒုက္ခနိဒါနဿ၊ ၏။ ဝိရာဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရိယာမဂ်၌။ သခ်ါရံ၊ ကို။ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်၏။ အဗ္ဗုပေက္ခတော၊သော။ ဥပေက္ခံ၊ ကို။ ဘာ၀ယတော၊ သော။ ယဿ ပန၊ ၏ကား။ အဿ ဒုက္ခနိဒါနဿ၊ ၏။ ဝိရာဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ဥပေက္ခံ၊ ကို။ ဘာ၀ေတိ၊ ပွါးများ၏။ သခ်ါရံ၊ ကို။ ပဒဟတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သခ်ါရပ္ပဓာနာ၊ ကြောင့်။ တဿ ဒုက္ခနိဒါနဿ၊ ၏။ ဝိရာဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧ၀မ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ တံ ဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်။ နိဗ္ဗိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြေ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဗ္ဗုပေက္ခတော၊ သော။ ဥပေက္ခံ၊ ကို။ ဘာ၀ယတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ တဿ ဒုက္ခနိဒါနဿ၊ ၏။ ဝိရာဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧ၀မ္ပိ၊ လည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ တံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ နိဗ္ဗိဏ္ဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၁။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၌။ သာရတ္တော ပြင်းစွာတပ်၏။ ပဋိ၀ဒ္ဓစိတ္တော၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သော စိတ်ရှိ၏။ တိဗ္ဗစ္ဆန္ဒော၊ အားကြီးသော အလိုရမ်းမက်ရှိ၏။ တိဗ္ဗာ၀ေ၊ အားကြီးသော ငံ့ကွက်မှုရှိ၏။ သော ထိုယောက်ျားသည်။ တံ ဣတ္ထိံ၊ ထိုမိန်းမကို။ အညေန၊ တပါးသော။ ပုရိသေန၊ ယောက်ျားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သန္တိဋ္ဌန္တိံ၊ တပေါင်းတည်း ရပ်နေသည်ကို။ သလ္လပန္တိံ၊ တပေါင်းတည်း ပြောဆိုနေသည်ကို။ သဇ္ဇဉ္ဇန္တိံ၊ ရယ်မောနေသည်ကို။ သံဟသန္တိံ၊ ပြုံးရယ်နေသည်ကို။ ပသ္သေယျ၊ မြင်ရာ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောက်ျား၏ (သန္တာန်၌)။ (သောက ပရိဒေ၀ ဒုက္ခ ဒေါမနဿူပါယာသာ-၌စပ်)အမုံ ဣတ္ထိံ၊ထိုမိန်းမကို။အညေန၊ တပါးသော။ပုရိသေန၊ ယောက်ျားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ သန္တိဋ္ဌန္တိံ၊ ကို။ပ။သံဟသန္တိံ၊ ကို။ ဒိသ္၀ာ၊ မြင်၍ (မြင်သောကြောင့်သော်လည်းပေး) ။သောကပရိဒေ၀ဒုက္ခဒေါမနဿူပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပူပန်ခြင်းတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယုံ၊အပိ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧ၀ံ၊ မှန်ပါ၏ဘုရား။ တံ၊ ထို(သောကစသည်တို့၏)

၁။ သခ်ါရံ-၌ သံပုဗ္ဗ ကရ၀ေတ် အဘိသခ်ရဏတ္ထမဟုတ်၊ သံပုဗ္ဗ ခရ၀ေတ် နာသနတ္ထတည်း၊ ထိုကြောင့် ဌီကာ၌ သာတိသယံ ကရဏတောဟု မဖွင့်မူ၍ သခ်ါရန္တိ ယထာရဒ္ဓါယ သာတိသယံ ခရဏတော သခ်ါရန္တိ လဒ္ဓနာမံ ဗလ၀ ဝိရိယံ ဥဿောဠှိ-ဟု ဖွင့်၏။

ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိုယ်ဟောတု၊ ဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။အမှုပုရိသော၊ ထိုယောဂျားသည်။ အမှုဿာ ဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်းမ၌။ သာရတ္တော၊ ၏။ပ။ တိဗ္ဗာပေက္ခော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံဣတ္ထိ ၊ ကို။အညေန၊ တပါးသော။ ပုရိသေန ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ သန္ဓိဌဿတိ ၊ ကို။ပ။သံဟသန္တိ ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ သောဘပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿူ-ပါယာသာ၊ တို့သည်။ ဥပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ "အဟံခေါ၊ ငါသည်။ အမှုဿာ ဣတ္ထိယာ၊ ၌။ သာရတ္တော၊ ၏။ပ။တိဗ္ဗာပေက္ခော၊ ၏။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏သန္ဓာန်၌။ အမုံ ဣတ္ထိ ၊ ကို။ အညေန၊ သော။ ပုရိသေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ သန္ဓိဌဿတိ ၊ ကို။ပ။သံဟသန္တိ ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ သောဘ ပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿူပါယာသာ၊ တို့သည်။ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊သည်။ (ပဇဟေယ္ယုံ-၌စပ်) မေ၊ ငါ၏။ အမှုဿာ ဣတ္ထိယာ၊ ၌။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင် ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထို(မိန်းမ၌)ပြင်းစွာတပ်ခြင်းကို။ ယံနူန ပဇဟေယ္ယန္တိ၊ ပယ်ရမူကား ကောင်းစွ"ဟူ သော။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောဂျားသည်။ (ပဇဟေယ္ယ-၌စပ်) အမှုဿာ ဣတ္ထိယာ၊ ၌။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ ဇဟေယ္ယ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ တံ ဣတ္ထိ ၊ ကို။ပ။ ပဿေယ္ယ၊ မြင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိ ်မညထ၊ နည်း။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏(သန္ဓာန်၌)။ အမုံ ဣတ္ထိ ၊ကို။ပ။ ဥပဇ္ဇေယ္ယုံအပိနု၊ ရာကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ တံ၊ ထို(သောကစသည်တို့၏) မဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိုယဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အမု ပုရိသော၊ သည်။ အမှုဿာ ဣတ္ထိယာ၊ ၌။ ဝိရာဂေါ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံဣတ္ထိ ၊ ကို။ပ။နဥပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ၊ သာသျှင်။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ (ဥပမေယျဝါကျ တဝါကျလုံး ပေ ယျာလ ထိုးသည်၊ နိဂုံးဝါကျလည်း တူပြီ။)

၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ "ယထာသုခံ၊ အကြင်အကြင် ချမ်းသာသောအကျင့်ဖြင့်။ (ယံယံ သုခံ ယထာသုခံ၊ တေန-ဟု တတိယာအဘိယီဘောပြု)ဝိဟရတော၊ နေသော။မေ၊ ငါ၏(သန္ဓာန်၌)။အကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အဘိဝုဋ္ဌာ၊တိုးပွါး ကုန်၏။ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားဘို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ဒုက္ခာယ ပန၊ ဆင်းရဲသောအကျင့်ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကို ယ်ကို။ပဒဟတော၊ အားဆုတ်သော။ မေ၊ ၏(သန္ဓာန်၌)။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။အဘိဝုဋ္ဌာ၊ ကုန်၏။ အဟံ. သည်။ ဒုက္ခာယ၊ ဖြင့်။ အတ္တာနံ ကို။ ယံ နူန ပဒဟေယ္ယန္တိ၊ အားထုတ်ရမူကား ကောင်းစွ"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌိသဉ္ဇိကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဒုက္ခာယ၊ ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ပဒဟတိ. ၏။ ဒုက္ခာယ၊ ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ပဒဟတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏(သန္ဓာန်၌)။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိဝုဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ သော ထိုရဟန်းသည်။ အပရေန၊ သော။သမယေန၊၌။ ဒုက္ခာယ၊ ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ နဒဟတိ၊ အားမဆုတ်။ တံ၊ ထိုအားမဆုတ်ခြင်းသည်။ ကိုယဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယဿ အတ္ထာယ၊ (အကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်၍ ကုသိုလ်ဘိုးပွါးခြင်းဟူသော) အကြင်အကျိုးငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ပဒဟေယ္ယ၊ ရာ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သော အတ္ထော၊

ထိုအကျိုးသည်။ အဘိနိပ္ဖန္နော၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ပ။ နေ ပဒဟတိ၊ အားမထုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဥသုကာရော၊ မြားသမားသည်။ တေဇနံ၊ မြားကောက်ကို။ ဒ္ဒိသု၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ အလာတေသု၊ မီးစတို့၌။ အာတာပေတိ၊ ရှေ့ရှုပူစေ၏။ (မြှိုက်၏။)ပရိတာပေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပူစေ၏။ (တမြားလုံးကြီးမြှိုက်၏။) ဥဇုံ၊ ဖြောင့်အောင်။ကမ္မနိယံ၊ အမှုဌာနခံအောင်။ (ပစ်ကောင်းအောင်)။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတောခေါ၊အကြောင်ကြောင့်လျှင်။ ဥသုကာရသ၊ မြားသမားသည်။ (အာတာပိတံ-စသည်၌စပ်)တေဇနံ၊မြားကောက်ကို။ (အာတာပိတံ-စသည်၌ပင်စပ်)ဒ္ဒိသု၊ ကုန်သော။ အလာတေသု၊ တို့၌။ အာတာပိတံ၊ရှေ့ရှု ပူစေအပ်ပြီးသည်။ ပရိတာပိတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပူစေအပ်ပြီးသည်။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်အောင်။ ကမ္မနိယံ၊ အမှုဌာနခံအောင်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၏။ (တတော၊ထိုကြောင့်။)သော ဥသုကာရော၊ သည်။ အပရေန သမယေန၊ ၌။ တံ တေဇနံ၊ ကို။ ဒ္ဒိသု၊ ကုန်သော။ အလာတေသု တို့၌။ နေ အာတာပေတိ၊ မပူစေ။ နေ ပရိတာပေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မပူစေ။ ဥဇုံ၊ အောင်။ ကမ္မနိယံ၊ အောင်။ နေ ကရောတိ၊ မပြု။ တံ၊ ထိုမပူစေခြင်းစသည်သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ဥသုကာရော၊ သည်။ ယဿ အတ္ထာယ၊ အကြောင် (ဖြောင့်ခြင်းစသော) အကျိုးငှါ။ တေဇနံ၊ ကို။ပ။ကရေယျ၊ ရာ၏။ အဿ၊ ထိုမြားသမား၏။ သော အတ္ထော၊ ထိုအကျိုးသည်။ အဘိနိပ္ဖန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ပ။ နေ ကရောတိ၊ မပြု။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ပဒဟတိ၏(ဥပမေယျဝါကျအားလုံး ပေယျာလမ္ပြုပ်သည်၊ နိဂုံးဝါကျလည်းတူ၏။)

၁၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဣဓလောကေ၊ ဤလောကတွင်။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော။ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ အသိဉာဏ် အကျင့်တို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူသော။ လောကဝိဒူ၊လောကကို သိတော်မူသော။အနုတ္တရော၊ မိမိထက်မြတ်သူမရှိသည်ဖြစ်၍။ပုရိသဒမ္မသာရထိ ဆုံးမထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဆုံးမတော်မူသော။ဒေဝမနုဿာနံ၊နတ်လူတို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းရှိတော်မူသော။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပွင့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုဘုရားသည်။ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်နှင့်တကွသော။ ဣမံလောကံ၊ ဤသြကာသလောကကို။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သမ္မုတိနတ်မင်း ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော။ ဣမံပဇံ၊ ဤသတ္တလောကကို။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ (ယကြေသည်)။သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ သော၊ ထိုဘုရားသည်။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစဦးကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊အလယ်၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ ပရိယောသာနကလျာနံ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော။ သဗ္ယဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော။ কেবলপরিপुण्णं၊ အလုံးစုံပြည့်စုံသော။ ပရိသုद्धं၊ စင်ကြယ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ ဂဟပတိဝါ၊ သူကြွယ်သားသည်ရင်း။ ပဗ္ဗဇိတပုတ္တောဝါ၊ သူကြွယ်သားသည်ရင်း။ အညတရသ္မိံ၊ တမျိုးမျိုးသော။ကုလေ၊ အမျိုး၌။

ပစ္စာဇာတော ဝါ၊ ဖြစ်သောသူသည်ရင်း။ သုဏာတိ၊ ကြားနာ၏။သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား သည်။ တံမဲ့၊ ထိုတရားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာရ၍။ တထာဂတော၊ ငါဘုရား၌။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည် ခြင်းကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ တေန သဒ္ဓါပဋိလာဘေန၊ ထိုယုံကြည်မှုကို ရခြင်းနှင့်။ ဝါ၊ ထိုရအပ်သော ယုံကြည်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ "ဃရာဝါသော၊ အိမ်ဌေနေခြင်းသည်။ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇောပထော၊ ကိလေသာမြူလမ်းတည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဗ္ဘောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်နှင့် တူ၏။ အဂါရံ၊ အိမ်ဌေ။ အဇ္ဈာဝသတာ၊ နေသူသည်။ ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်ပြည့်စုံသော။ ဧကန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ် စင်ကြယ်သော။ သင်္ခလိခိတံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့်တူသော[1]။ ဣဒံ ဗြဟ္မ-စရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိဘုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နု သုကရံ၊ မလွယ်ကူ။ အဟု၊ သည်။ ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို[2]။ သြဟာရေတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်ဆိုး အပ်ကုန် သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်(သင်္ကန်း)တို့ကို၊ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဖုံးလွှမ်း(ဝတ်ရုံ)၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနာဂါရိယံ သို့။ ယံ နူန ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဝင်ရောက်ရမူကား ကောင်းစွ"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါး သောအခါ၌။ အပ္ပံ ဝါ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်စုကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ မဟန္တံ ဝါ၊ မျှားသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အပ္ပံ ဝါ၊ သော။ ဉာတိပရိဝဋ္ဋံ၊ ဆွေမျိုးအဖွဲ့အစည်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မဟန္တံ ဝါ၊ သော။ ဉာတိပရိဝဋ္ဋံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကေသမဿုံ၊ ကို။ သြဟာရေတ္ဝာ၊ ၍။ ကာသာယာနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနာဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇတိ၊ ၏။

၁၄။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဧवံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊ အဓိသီလသိက္ခာ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ် ဟူသော သာဇီဝသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပါဏာတိပါတာ၊မှ။ ပဋိဝိရတော ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ချအပ်ပြီးသော တုတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဟိတသတ္ထော၊ ချအပ်ပြီးသော ဓားလက်နက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ လဇ္ဇီ၊ ရှက်ခြင်းရှိသည်ဖြင့်၍။ ဒယာပန္နော၊ ချစ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗပါဏဘူတ ဟိတာနုကမ္ပီ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို အစီးအပွါးဖြင့် စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်ဖြင့်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

အဒိန္နာဒါနံ၊ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဒိန္နာဒါနာ၊ မှ။ ပဋိ ဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိန္နာဒါယီ၊ ပေးအပ်သော ဥစ္စာကိုသာ ယူလေ့ရှိသည်။ ဒိန္နပါဋိ ကင်္ခီ၊ ပေးအပ်သော ဥစ္စာကိုသာ လိုလားသည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ အထေနေန၊ မခိုးဝှက်သော။ သုစိဘူတေန၊ စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အဗြဟ္မစရိယံ၊ မမြတ်သောအကျင့်(မေထုန်)ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့် ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ အာရာစာရီ၊ မေထုန်မှ ဝေးစွာကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂါမခမ္မာ၊ ရွာသူတို့၏ အကျင့်ဖြစ်သော။ မေထုနာ၊ မေထုန်မှ။ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

---

[1]။ သင်္ခလိခိတံ-ပုဒ်၏အမှာကို မ-၁၊ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် (၂၉၁)ပိုဒ်၌ရှု။
[2]။ ကေသမဿုံ-အမှာကိုလည်း-မ-၁၊ဧင်းပိုဒ်၌ပင်ရှု။

မုသာ၀ါဒံ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မုသာ၀ါဒါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သစ္စ၀ါဒီ၊ အမှန်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ သစ္စသန္ဓော၊ အမှန်ချည်းဖြစ်အောင် စပ်တတ်သည်။ ထေတော၊ တည်တံ့သော စကားရှိသည်။ ပစ္စယိကော၊ ယုံကြည်ခြင်းငှါ ထိုက်သူသည်။ လောကဿ၊ လူအပေါင်းကို။ အဝိသံ၀ါဒကော၊မခွဲတ်ယွင်းစေတတ်သူသည်။ဟောတိ၊၏။

ပိသုဏံ၊ ချေပစ်ကုန်းတိုက်သော။ ၀ါစံ၊စကားကို။ပဟာယ၊၍။ ပိသုဏာယ၊ သော။ ၀ါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤသူတို့ထံမှ။ သုတ္ဝာ ကြားရ၍။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ အမုတြ၊ ထိုသူတို့ထံ၌။ နအက္ခာတာ၊မပြောကြားတတ်။ အမုတြ ၀ါ၊ ထိုသူတို့အထံ၌လည်း။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ အမူသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ငှါ။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏ (အထံ)၌။ နအက္ခာတာ၊ တတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိန္နာနံ ၀ါ၊ ကွဲပြားသောသူတို့ကိုလည်း။ သန္ဓာတာ၊ စေ့စပ်တတ်၏။ သဟိတာနံ ၀ါ၊ ညီညွတ်သူတို့ကိုလည်း။ ၀ါ၊ တို့အား။ အနုပ္ပဒါတာ၊ ထပ်ဆင့်အားပေးတတ်၏။ သမဂ္ဂါရာမော၊ ညီညွတ်ခြင်းလျင် မွေ့လျော်ရာရှိသည်။ သမဂ္ဂရတော၊ ညီညွတ်သူတို့၌ မွေ့လျော်သည်။ သမဂ္ဂနန္ဒီ၊ ညီညွတ်မှုကို နှစ်သက်တတ်သည်။ သမဂ္ဂကရဏိ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ၀ါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။

ဖရုသံ၊ ကြမ်းထမ်းသော။ ၀ါစံ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဖရုသာယ၊ သော။ ၀ါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာ သာ ၀ါစာ၊ အကြင်စကားသည်။ နေလာ၊ အပြစ်မရှိ။ ကဏ္ဏသုခါ၊ နားချမ်းသာ၏။ ပေမနီယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဟဒယင်္ဂမာ၊ စိတ်နှလုံးသို့ သက်ဝင်၏။ ပေါရီ၊ ပြည်ကြီးသူတို့၏ အသုံးအနှုံးသည်။ ဗဟုဇနကန္တာ၊ များစွာသော လူတို့သည် နှစ်သက်အပ်သည်။ ဗဟုဇနမနာပါ၊ များစွာသော လူတို့၏ စိတ်ကို ပျံ့နှံ့စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာရူပိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ၀ါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမ္ဖပ္ပလာပံ၊ ပြိန်ဖျင်းသော စကားကို။ ပဟာယ၊ ၍။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာလ၀ါဒီ၊ သင့်သောအခါ၌ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဘူတ၀ါဒီ၊ သဘာ၀အမှန်ကိုသာ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ အတ္ထ၀ါဒီ၊ အကျိုးနှီးကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဓမ္မ၀ါဒီ၊ တရားသဘောကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဝိနယ၀ါဒီ၊ အဆုံးအမကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ နိ၀ါသ၀တိ၊ နှလုံးလျင် ထားရာ အရပ်ရှိသော။ သာ၀ပဒေသံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော။ ပရိယန္တ၀တိ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ၀ါစံ၊ကို။ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဗီဇဂါမဘူတဂါမသမာရမ္ဘာ၊ မျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကဘတ္တိကော၊တထပ်သာစားလေ့ရှိသည်။ ရတ္တူပရတော၊ ညစာစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေလွဲအခါစားခြင်းမှ။ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နစ္စ ဂီတ ၀ါဒိတ ဝိသူက ဒဿနာ၊ ကခြင်း ကစေခြင်း သီဆိုခြင်း သီဆိုစေခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း တီးမှုတ်စေခြင်း ထိုကခြင်းစသည်တို့ကို ငြောင့်တံကျင် သဖွယ်ဖြစ်သော ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏[၁]။ မာလာဂန္ဓ

၁။ ၎င်းပုဒ်၏အမှာကိုလည်း၊ မ-၁၊၂၉၃ ပိုဒ်၌ရှု။

ဝိလေပန ဓာရဏာ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၊ပန်းပန်ခြင်း နံ့သာလိမ်းခြင်း နံ့သာပျော်းတို့ဖြင့် အပြေ အပြစ်ပြုခြင်း (တို့၏အကြောင်း စေတနာ)မှ။ပ။ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာမှ ၁။ (မြင့်သောနေရာ၌အိပ်ခြင်း မြတ်သောနေရာ၌ အိပ်ခြင်းမှသော်လည်းပေး) ။ပ။ဇာဘရူပရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ရွှေငွေကိုခံယူခြင်းမှ။ပ။ အာမကဓညပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ စပါးစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ။ပ အာမကမံသ ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊အသားစိမ်းကိုခံယူခြင်းမှ။ပ။ဣတ္ထိကုမာရိကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ အိမ်ထောင်ကျပြီးမိန်းမ မကျသေးသောမိန်းမပျိုတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ပ။ ဒါသိဒါသပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောကျ်ားတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ပ။အဇေဠကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ဆိတ်နွားသိုးတို့ကို ခံယူခြင်း မှ။ပ။ကုက္ကုဋသူကရ ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကြက်ဝက်ဘို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ပ။ဟတ္ထိဂဝဿဝဠဝပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆင် နွား မြင်း မြည်းတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ပ။ခေတ္တဝတ္ထုပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ လယ်ယာတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ပ။ ဒူတေယျပဟိဏဂမနာနုယောဂါ၊ တမန်အမှု အစေခံသွားလာမှုတို့ကို အားထုတ်ခြင်းမှ။ပ။ကယ ဝိက္ကယာ၊ ဝယ်မှု ရောင်းမှုမှ။ပ။တုလာကူဋ ကံသကူဋ မာနကူဋာ၊ ချိန်စဉ်းလဲ အသပြာစဉ်းလဲ ချင့်စဉ်းလဲမှ။ပ။ဥက္ကောဋန ဝဉ္စန နိကတိသာဝိယောဂါ၊ တံစိုးယူခြင်း လှည့်ပတ်လိမ်လည်ခြင်း တည်းဟူသော ကောက်ကျစ်(ညစ်ပတ်)ခြင်းမှ။ပ။ဆေဒန ဝဓ ဗန္ဓန ဝိပရာမောသ အာလောပ သဟသာကာရာ၊ ဖြတ်ခြင်း သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်း လုယက်ခြင်း ဖျက်ဆီးခြင်း နှိုင်ထက်စီးနင်း (ဓားပြတိုက်)ပြုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ကာယပရိဟာရိကေန၊ ကိုယ်ကိုဆောင်နိုင်ရုံ(ဝတ်လောက်ရုံ)မျှသော။ စီဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်ရင်း။ ကုစ္ဆိပရိဟာရိကေန၊ ဝမ်းကိုဆောင်နိုင်ရုံ(အဆာပြေရုံ)မျှသော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်ရင်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ယေန ယေနေဝ၊ အကြင်အကြင်အရပ်သို့သာလျှင်။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲသွား၏။ (တေန တေနေဝ၊သို့သာ လျှင်။) သမာဒါယေဝ၊ ပရိဟာရကို ဆောင်ယူ၍သာလျှင်။ ပက္ကမတိ၊ ၏။ သေယျထာပိနာမ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ ပက္ခီ၊ အတောင်ရှိသော။ သကုဏော၊ငှက်သည်။ယေန ယေနေဝ၊ သို့သာလျှင်။ ဍေတိ၊ ပျံ၏။ (တေန တေနေဝ၊ သို့သာလျှင်။) သပတ္တဘာရောဝ၊ အတောင် တည်းဟူသော ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဍေတိ၊ ပျံ၏။ ဧवမेव၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပက္ကမတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ အရိယေန၊ အပြစ်ကင်းသော။ ဣမိနာ သီလက္ခန္ဓေန၊ ဤသီလ အစုနှင့်။ (သီလဂုဏ်နှင့်သော်လည်းပေး။) သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အဗ္ဘန္တော၊ မိမိ သန္တာန်၌ဖြစ်သော။ အနဝဇ္ဇသုခံ၊ အပြစ်မဲ့ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။

၁၅။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ န နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊ (ယောကျ်ား မိန်းမ လှ မလှဟု အကြမ်းအားဖြင့် ခွဲခြားသော) အမှတ်အသား ကို မယူလေ့ရှိသည်။ နာနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ (လက်ခြေသဏ္ဌာန် ပြုံးရယ်ဟန်စသော အသေးစိတ်) ထင်ရှားသော အမှတ်အသားကို မယူလေ့ရှိသည် ၊ ဟောတိ၊ ၏ ။ ယတ္ထာဓိကရဏံ၊ အကြင်စက္ခုနေ့ကို ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခု၊နှုန်ယံ၊ စက္ခုနေ့ကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော ၊ နေ၊ ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿဟု ဆိုအပ်ကုန် သော။ ပါပကာ၊ယုတ်မာကုန်သော။အကုသလာဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်ဘဏ္ဍာတို့သည် ၊ အန္ဝာသဝေယ္ယုံ၊

၁။ ၎င်းပုဒ်အမှာကိုလည်း မ-၁၊ ၎င်းအပိုဒ်၌ပင်ရှု။

အစဉ်လိုက်ကုန်ရာ၏။ တသ၊ ထိုစက္ခုနှေ့ကို။သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ စက္ခုနှိယံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ စက္ခုနှိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သောတေန၊ နားဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ပ။ ဃာနေန၊ နှာခေါင်းဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။ဃာယိတ္ဝာ၊ နမ်း၍။ပ။ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ ရသံ၊ အရသာကို။ သာယိတ္ဝာ၊ လျက်၍။ပ။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဖောट္ဌဗ္ဗံ၊ တွေ့ထိအပ်သောအရာကို။ ဖုသိတ္ဝာ၊ တွေ့ထိ၍။ပ။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ သဘောဘရားကို။ ဝိညာယ၊သိ၍။ပ။ အာပဇ္ဇတိ၊၏။ သော၊ သည်။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဣန္ဒြိယသံဝရေန၊ ဤဣန္ဒြေခြောက်ပါးကို စောင့်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည် (ဖြစ်၍)။အဗ္ဘန္တာ၊ သော။အဗျာသေကသုခံ၊ကိလေသာတို့ဖြင့် မသွန်းလောင်းအပ်သော ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ခံစား၏။

သော၊ သည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေတိုးရာ၌ရင်း။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်ဆုတ်ရာ၌ရင်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ အာလောကိတေ၊ တည့်တည့်ကြည့်ရာ၌ရင်း။ ဝိလောကိတေ၊ စောင်းငဲ့ကြည့်ရာ၌ရင်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမိဉ္ဇိတေ၊ ကွေးရာ၌ရင်း။ ပသာရိတေ၊ ဆန့်ရာ၌ရင်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဃာဋိပတ္တစီဝရဓာရဏော၊ သင်္ဃာန်းကြီး သပိတ်သင်္ဃာန်းဘို့ကို သုံးစွဲသောအားဖြင့် ဆောင်ရာ၌။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ အသိတေ၊ စားရာ၌ရင်း။ ပီတေ၊ သောက်ရာ၌ရင်း။ ခါယိတေ၊ ခဲကိုက်ရာ၌ရင်း။ သာယိတေ၊ လျက်ရာ၌ရင်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ပြုရာ၌။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂတေ၊ သွားရာ၌ရင်း။ ဌိတေ၊ ရပ်ရာ၌ရင်း။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်ရာ၌ရင်း။ သုတ္တေ၊ အိပ်ရာ၌ရင်း။ ဇာဂရိတေ၊ နိုးရာ၌ရင်း။ ဘာသိတေ၊ ပြောဆိုရာ၌ရင်း။ တုဏှီဘာဝေ၊ဆိတ်ဆိတ်နေရာ၌ရင်း။သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ဟောတိ၏။

၁၆။ သော၊ သည်။ အရိယေန၊ အပြစ်ကင်းသော။ ဣမိနာစ သီလက္ခန္ဓေန၊ ဤသီလအစုနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အရိယာယ၊ သော။ ဣမာယစ သန္တုဋ္ဌိယာ၊ ဤရောင့်ရဲခြင်းနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ၍။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာစ ဣန္ဒြိယသံဝရေန၊ ဤဣန္ဒြေခြောက်ပါးကို စောင့်ခြင်းနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ၍။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာစ သတိသမ္ပဇညေန၊ ဤသတိသမ္ပဇဉ်နှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ၍။ ဝိဝိတ္တံ၊ လူတို့မှဆိတ်သော။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာဟူသော။ အရညံ၊ တောကိုဝင်း။ ရုက္ခမူလံ၊သစ်ပင်ရင်းကိုဝင်း။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကိုဝင်း။ ကန္တရံ၊ ချောက်ကိုဝင်း။ ဂိရိဂုဟံ၊ ဂူကိုဝင်း။ သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းကိုဝင်း။ ဝနပတ္ထံ၊ တောအုပ်ကိုဝင်း။ အဗ္ဘောကာသံ၊ လွင်ဘီးခေါင်ကိုဝင်း။ ပလာလပုဉ္ဇံ၊ ကောက်ရိုးပုံကိုဝင်း။ ဘဇတိ၊ မှီဝဲ၏။

သော၊ သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည့်နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရှာမှီပြီးသော်။ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာภุဇိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့ခွေ၍။ ကာယံ၊အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ သတိ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။

သော၊ သည်။ လောကေ၊ (ဥပါဒါနက္ခန္ဓ)လောကတွင်။ အဘိဇ္ဈံ၊ သူတပါးစည်းဝိမ်ကို ရှေးရှု၊ ကြံတတ်သော လောဘအဘိဇ္ဈာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိဂတာဘိဇ္ဈေန၊ ကင်းပြီးသောအဘိဇ္ဈာ

ရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဘိဇ္ဈာယ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏။

ဗျာပါဒပွဒေါသ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော မိမိလည်းပျက်စီး သူတပါးကိုလည်း ဖျက်ဆီးတတ်သောဒေါသကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဒေါသကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို အစီးအပွါးဖြင့် စောင့်ရှောက်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဗျာပါဒပွဒေါသာ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။

ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းပြီးသော ထိနမိဒ္ဓရှိသည်ဖြစ်၍။ အာလောကသညီ၊အလင်းရောင်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။သတော၊သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ အဆင်ခြင်ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ထိနမိဒ္ဓါ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊၏။

ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနုဒ္ဓတော၊ မပျံ့လွင့်သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဝူပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စာ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။

ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ လွန်မြောက်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌။ အကထံကထီ၊ သို့လောသို့လော ယုံမှားခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ ဥပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ ပညာယ၊ ပညာကို။ ဒုဗ္ဗလီကရဏေ၊ အားနည်းအောင်ပြုတတ်ကုန်သော။ ဣမေ ပဉ္စ နီဝရဏေ၊ ဤငါးပါးကုန်သော နီဝရဏတို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်တရားတို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊၍သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွသော။ ဝိဝေကဇံ၊နီဝရဏတို့မှ ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ဖရဏာပီတိ စေတသိကသုခရှိသော။ပဌမံ ဈာနံ၊ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ဟောတိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္မသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်သော။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သောသမာဓိ.ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်လည်းမရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်းမရှိသော။ သမာဓိဇံ၊ ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ဟောတိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ဝိရာဂါ၊စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း။ (စဖြင့် ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာကိုပြန်၍ဆည်း)။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူ။ရှုသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သမ္ပဇာနော၊ အဆင်ခြင်ပညာရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။သုခဉ္စ၊ သုခနှစ်ပါးကိုလည်း။ကာယေန၊နာမ.ကာယဖြင့်။ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံ၊အကြောင်(တတိယဈာန်ဟူသော)အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုတတိယဈာန်ရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ (ဘုရားအစရှိသော) အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ "ဥပေက္ခကော၊ (တတိယဈာန်

ချမ်းသာကိုပင်) လျစ်လျူ၊ရှုနိုင်ပေသောသူ။ သတိမာ၊ သတိရှိပေသောသူ။ သုခဝိဟာရီတိ၊ ချမ်းသာစုံ နေလေ့ရှိပေသောသူ"ဟူ၍။ အာစိဏ္ဏန္တိ၊ ချီးမွမ်းပြောဆိုကြကုန်၏။ တံ တတိယံ စျာနံ၊ ထိုတတိယစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ ဟောတိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခဿ စ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ စ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးသာ လျှင်။ (စတုတ္ထစျာန်ဥပစာရကွဏကိုယူ)။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ (စေတသိကသုခ) ဒေါမနဿဝေဒနာ (စေတသိကဒုက္ခ)တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်း မဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထံ စျာနံ၊ စတုတ္ထစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ဟောတိ၊၏။

၁၇။ သော၊ သည်။ စိတ္တေ၊ သည်၊ ဧဝံ၊ သို့။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်သော်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သော်။ ပရိယောဒါတေ၊ ဖြူစင်သော်။ အနင်္ဂဏေ၊ ကိလေသာ မရှိသော်။ ဝိဂတူပက္ကိ-လေသေ၊ ကင်းပြီး သော ကိလေသာရှိသော်။ မုဒုဘူတေ၊ နူးညံ့စွာ ဖြစ်လတ်သော်။ ကမ္မနိယေ၊ အမှုအားခန့်သော်။ ဌိတေ၊ တည်သော်။ အာနဉ္ဇပ္ပတ္တေ၊ မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဉာဏာယ၊ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဉာဏ်အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊စိတ်ကို။အဘိနိန္နာမေတိ၊ ညွှတ်စေ၏။ သော၊သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ မျိုးသောအပြားတို့ဖြင့် စီရင်အပ်သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဦးနေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့၏။ သေယ္ယထိဒံ၊ အဘယ်ရှေးခန္ဓာအစဉ်ကို။ (အနုဿရတိ၊ နည်း။) ဧကမ္ပိဇာတိ ၊ တဘဝကိုရင်း။ပ။ အနေကေပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ မျိုးသော သံဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုရင်း။ "အမုတြ၊ ထိုဘဝ၌။ ဧवံနာမော၊ ဤသို့ သောအမည်ရှိသည်။ ဧवं ဂေါတ္တော၊ ဤသို့သော အနွယ်ရှိသည်။ ဧवံ ဝဏ္ဏော၊ ဤသို့သောအဆင်း ရှိသည်။ ဧဝမာဟာရော၊ဤသို့သော အစာအာဟာရရှိသည်။ဧवं သုခ ဒုက္ခပဋိသံဝေဒီ၊ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားလေ့ရှိသည်။ ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြား ရှိသည်။ အာသိ ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ သော ထိုငါသည်။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊ စုတေသော်။ အမုတြ၊ ထိုဘဝ၌။ ဥဒပါဒိ ၊ ဖြစ်ပြီ။ တတြာပိ ထိုဘဝ၌လည်း။ ဧवံနာမော၊သည်။ပ။ အာသိ ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုငါသည်။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊ သော်။ ဣဓ၊ ဤဘဝ၌။ ဥပပန္နောတိ၊ ဖြစ်ပြီ"ဟူ၍။ (အနုဿရတိ၊၏။) ဣတိ၊သို့။ သာကာရံ၊ အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့်တကွ သော။ သဥဒ္ဒေသံ၊ အမည်အနွယ်ဟူသော ညွှန်ပြဖွယ်နှင့်တကွသော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၈။ သော၊သည်။ပ။သတ္တာနံ စုတူပပါတဉာဏာယ၊ သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေကို သိသော ဉာဏ်အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ညွှတ်စေ၏။ သော၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုဝေးဆဲဖြစ်ကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေနေဆဲဖြစ် ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဟီနေ၊ ယုတ်ကုန်သော။ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန် သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဿတိ။ ၏။ သုဝဏ္ဏေ၊ အဆင်းလှကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ အဆင်းမလှ

ကုန်သော။ သတ္တော၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ သုဂတေ၊ ကောင်းသောဂတိသို့ လားကုန်သော။ ဝါ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော ဂတိသို့ လားကုန်သော။ ဝါ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ သတ္တော၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ယထာကမ္မုပဂေ၊ အကြင်အကြင်ကံကြောင့် ကပ်ရောက်ကုန်သော။ သတ္တော၊ တို့ကို။ "ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝစီဒုစ္စရိတေန၊ ဝစီဒုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ မနောဒုစ္စရိတေန၊ မနောဒုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ ဘုရားစသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဥပဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲတတ်ကုန်၏။ မိစ္ဆာ-ဒိဋ္ဌိကာ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ ဖောက်ပြန်သောအယူဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော အမှုရှိကုန်၏။ တေ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ပျက်ခြင်းဟူသော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာဖြစ်သော။ ဝါ၊ ကောင်းမှုကင်းရာဖြင်သော။ ဒုဂ္ဂတိ ၊ ဆင်းရဲ၏လည်းလျှောင်းရာဖြစ်သော။ ဝါ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသူတို့၏ လားရောက်ရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလုံအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံဥပ၊ ငရဲ၌။ ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါ ပန၊ ထိုပြင်။ ဘောန္တော၊ ကုန်သော။ ဣမေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယသုစရိတေန၊ကာယသုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာ-ဂတာ၊ ကုန်၏။ ဝစီသုစရိတေန၊ ဝစီသုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ မနောသုစရိတေန၊ မနောသုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ အနုပဝါဒကာ၊မစွပ်စွဲတတ်ကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှန်ကန်သောအယူရှိကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ မှန်ကန်သောအယူဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သောအမှုရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိ ၊ချမ်းသာ၏လည်းလျှောင်းရာဖြင်သော။ ဝါ၊ ကောင်းမှုပြုသူတို့၏ လားရောက်ရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ လောကံ ဥပ၊နတ်ပြည်လောက၌။ ပန္နာတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ပ။ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမ္ပိ၊လည်း။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၉။ သော၊ သည်။ပ။အာသဝါနံ ခယာဘာဝာယ၊ အာသဝတရားတို့၏ ကုန်ရာကို သိသော ဉာဏ်အကျိုးငှါ။ ဧတ္ထ၊ ကို။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတေဘူမက တရား အပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏အကြောင်း တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲတကာတို့၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ ဤလောဘ ဒိဋ္ဌိမောဟတို့သည်။ အာသဝါ၊ ယိုစီးတာကဲသော အာသဝတို့တည်း။ပ။အယံ၊ ဤလောဘသည်။ အာသဝသမုဒယော၊ အာသဝတို့၏အကြောင်းတည်း။ပ။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ အာသဝနိရော-ဓော၊ အာသဝတို့၏ချုပ်ရာတည်း။ပ။အယံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်သည်။ အာသဝနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ၊ အာသဝတို့၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနတော၊ သိသော။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿတော၊ မြင်သော။

တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကာမာသဝါပိ၊ ကာမာသဝမ္ပလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ လုတ်၏။ပ။ အဝိဇ္ဇာသဝါပိ၊ မ္ပလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ ၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာအာသဝတို့မ္ပလုတ်ပြီးသော်။ (မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။)ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာအာသဝဘို့မ္ပလုတ်ပြီ။ ဣတိဘဝေ၊ ဤသို့သိသော ဥာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ 'ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣဒါနိ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊တပါးသောကျင့်ဘွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ'ဟူ၍။ (ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤဘဝမှ။ အပရံ၊ တပါးသောဘဝသည်။ နတ္ထိတိ၊မရှိ'ဟူ၍။) ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတာ၊ တို့သည်။ ဧဝံဝါဒီ၊ ဤသို့သောအယူဝါဒရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံဝါဒီနံ၊ ဤသို့သောအယူ ဝါဒရှိကုန်သော။ တထာဂတာနံ၊ တို့၏။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ သဟဓမ္မိကာ၊ အကြောင်း နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော တရားဟူသည်။ပါသံသံဌာနံ၊ ချီးမွမ်းထိုက်သော အကြောင်းသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၂၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သစေ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတော၊ သည်။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ သုကတကမ္မကာရီ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သောအမှုကို ပြုတော်မူလေ့ရှိ၏။ ယံ၊ ယင်းအကြောင်းကြောင့်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အနာသဝါ၊ အာသဝမရှိကုန်သော။ သုခါဝေဒနာ' မျမ်းသာဝေဒနာတို့ကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစားဘော်မူရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။သစေ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတော၊ ကို။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ ဘဒ္ဒကေန၊ ကောင်းသော။ ဣသိဝေန၊ အစိုးရသူသည်။ နိမ္မိတော၊ ဖန်ဆင်းအပ်၏။ ယံ၊ ကြောင့်။ပ။ဝေဒေတိ၊ ၏။

(ပ) ကလျာဏသက်တိကော၊ ကောင်းသောသူဘို့နှင့် ပေါင်းဆုံခြင်းရှိတော်မူ၏။
(ပ) ကလျာဏာဘိဇာတိကော၊ ကောင်းသောဇာတ်ရှိတော်မူ၏။
(ပ) ကလျာဏဝိဇ္ဇမ္ဘိုပဂ္ဂမော၊ ကောင်းသော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်ဌ လုံ့လရှိတော်မူ၏။ပ။ ဝေဒေတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေကဘဟေတု၊ ကြောင့်။ သုခဒုက္ခံ၊ ကို။ သစေ ပဋိ-သံဝေဒေန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ တထာဂတော၊ သည်။ ပါသံသော၊ ချီးကျူးခြင်းကို ခံထိုက်တော်မူပေ၏။ (ပသံသံ အရဟတိ၊ ပြု)။သတ္တာ၊ တို့သည်။ပ။ နောစေ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ တထာဂတော၊ သည်။ ပါသံသော၊ ၏။ (နောက်ဝါကျမျှားခ်ိန်လည်း နည်းတူပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်ဘို့သည်။ ဧဝံဝါဒီ၊ ဤသို့ဟောတော်မူလေ့ရှိတော်မူ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံဝါဒီနံ၊ ကုန်သော။ တထာဂတာနံ၊ တို့၏(အထံသို့)။ ဒသ၊ ကုန်

၁။ အပိုဒ် ဂ ၌ ဂါရယှံဌာနံ-ရှိသကဲ့သို့ ဤ၌လည်း ပါသံသံ ဌာနံ-ဟုရှိသင့်၏။ သို့မဟု ရှေ့နောက်ညီညွတ်သည်။ စာပိုဒ် ဂ အဋ္ဌကထာဝယ် ဝါဒါနုပဿာ ဂါရယှဌာနာတိ ပါဠေ-ဟု ပါဌန္တရဖွင့်သောကြောင့် "ဝါဒါနုပဿာ၊ဝါဒသို့ အစဉ်ကျရောက်ကုန်သော။ ဂါရယှဌာနာ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သောအကြောင်းတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍ပေး။ ဤ၌လည်း "သဟဓမ္မိကာ၊ ကုန်သော။ ပါသံသဌာနာ၊ ချီးမွမ်းထိုက်သောအကြောင်းတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍ပေး။

သော။ဣမေ သဟမ္ပတိကာ၊ တို့သည်။ ပါသံသံ ဌာနံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။ (သုတ်အစပြန်သတ်။)

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်း တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊ တရားစကားကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဒေဝဒဟသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-ပဉ္စတ္တယသုတ်

၂၁။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စေသောသုံ၊ ပေးမြဲ။) ဘဂဝါ၊ သည်— (၃၃ ပိုဒ်အဆုံး အနုပါဒါ-ဝိမောက္ခောတိ-ဌ် အာကာရ ဆုံးသည်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပရန္တကပ္ပိကာ၊ နောက်အဘို့ကို ကြံဆ၍ ယူကုန်သော။ အပရန္တာနုဒိဋ္ဌိနော၊ နောက်အဘို့သို့ အစဉ်လိုက်သောအယူရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ အပရန္တံ၊ နောက်အဘို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ စွဲ၍။ အနေကဝိဟိတာနိ၊ များ သောအပြားတို့ဖြင့် စိရင်အပ်ကုန်သော။ အဓိဝုတ္ထိပဒါနိ၊ ဒိဋ္ဌိအမည်ပညတ်ကို ပြတတ်သော ပုဒ်တို့ကို။ (ဒိဋ္ဌိတို့၏ အကြောင်းတို့ကို ဟူ၍သော်လည်းပေး)။အဘိဝဒန္တိ၊ မှားသောအားဖြင့် သက်ဝင်၍ ဆိုကြကုန်၏။ "အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ သညီ၊ သညာရှိသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ အရောဂေါ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိ မြဲသည်။ (ဌိကာရ)။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့။ ဧကေ၊ အချို့ရဟန် ပုံဏားတို့သည်။ အဘိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ အသညီ၊ သညာမရှိသည်။ပ။ အတ္တာ၊ အတ္တသည် ၊ နေဝသညီနာသညီ၊ သညာရှိသည်မဟုတ် သညာမရှိသည် မဟုတ်သည်။ပ။ အဘိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏ ၊ သတော ဝါ ပန၊ ထင်ရှားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။သဘ္ဘဿ၊ သတ္တဝါ၏။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ပြတ်ခြင်းကို။ ဝိနာသံ၊ အထူးပျက်စီးခြင်းကို။ ဝိဘဝံ၊ ဘဝမှ ကင်းခြင်းကို။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကြကုန်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ ဝါ ပန၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ငြိမ်းအေး ခြင်းကိုလည်း။ ဧကေ၊ တို့သည်။ အဘိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဘိ၊ သို့။ သန္တံ ဝါ၊ထင်ရှားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ မရဏာ၊ မှ။ပရံ၊ ၌။ အရောဂံ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိ မြဲ၏ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ သတော ဝါ ပန၊ သော။ သတ္တဿ၊ ၏။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ကို။ ဝိနာသံ၊ ကို။ ဝိဘဝံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ ဝါ ပန၊ ကိုလည်း။ ဧကေ၊ တို့သည်။ အဘိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမာနိ၊ ဤဒိဋ္ဌိအမည်ပညတ်ကို ပြတတ်သော ပုဒ်တို့သည်။ ပဋ္ဌ၊ ငါးမျိုးတို့သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ တီဏိ၊ သုံးမျိုးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တီဏိ၊ တို့သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ကုန်၍။ ပဋ္ဌ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ဤကား။ ပဋ္ဌတ္တယဿ၊ ပဋ္ဌတ္တယသုတ်၏။ ဥဒ္ဒေသော၊ အကျဉ်းမာတိကာတည်း။

၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘဒ္ဒြ၊ ထိုတဆယ့်ခြောက်ပါးသော သညီဝါဒတို့၌။ ယေ တေ သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ သညိ ၊ သညာရှိ၏ဟူ၍။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ အရောဂံ၊ ပျက်စီးခြင်း မရှိဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဘောဒ္ဓေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင်ရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ သညိ ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ အရောဂံ၊ သော။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ရူပိ

၀ါ၊ ရှိပ်ဟူ၍လည်း။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဘောန္တော သမဏာပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သည်း၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ အရောဂံ၊ သော။ အတ္တာနံ၊ ကို။ အရှိပိ ၀ါ၊ နာမ်ဟူ၍လည်း။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ရှိပိ စ အရှိပိ စ ၀ါ၊ ရှိပ်နှောနာမ်ဟူ၍လည်း။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ နေ၀ရှိပိ နာရှိပိ ၀ါ၊ ရှိပ်မဟုတ်နာမ်မဟုတ်ဟူ၍လည်း။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။

တေ ဘောန္တော သမဏာပြာဟ္မဏာ၊ သို့သည်။သည်း၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ အရောဂံ။ သော။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဧကတ္တသည်း ၀ါ၊ တူသော သဘောရှိသော သညာရှိ၏ ဟူ၍လည်း။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ နာနတ္တသည်း ၀ါ၊ ထူးသော သဘောရှိသော သညာရှိ၏ ဟူ၍လည်း။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (အံ၊၇-၅-၁၊ ဌီကာ။ နာနတ္တသညီ၃ဒ်အဖွင့်ကို မှီး၍ပေးသည်။) ။ပ။ ပရိတ္တ-သည်း ၀ါ၊နည်းသော သညာရှိ၏ဟူ၍လည်း။ (နည်းသောသညာဟူသည် အ၀ဆိုတသညာတည်း။) ။ပ။ အပ္ပမာဏသည်း ၀ါ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိသော သညာရှိ၏ဟူ၍လည်း။ (အတိုင်းအရှည် မရှိသော သညာဟူသည် ၀ဆိုတသညာတည်း)။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။

တေ ၀ါ ပန၊ ဤသညာသတ္တကကို။ ဥပါတိ၀တ္တတံ၊ လွန်မြောက်ကုန်သော။ ဧကေသံ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းပုံဏားတို့တင်။ ဧကေ၊ အချို့ ရဟန်းပုံဏားဘို့သည်။ ဝိညာဏ ကသိဏံ၊ ဝိညာဏကသိဏ်းကို။ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိဟူ၍။ အာနေ၌၊ တုန်သူပ်ခြင်းမရှိ ဟူ၍။ အဘိ-၀ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တဿဝ၀ေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တယိဒံ၊ ထို ဒိဋ္ဌိ, ဒိဋ္ဌိ အကြောင်း, ဒိဋ္ဌိအာရုံကို။ အဘိဇာနာတိ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၏။ပ။ ယဒိ ရူပသညာနံ၊ ရူပ သညာတို့တင်သော်၎င်း။ ယဒိ အရူပသညာနံ၊ အရူပသညာတို့ဘင်သော်၎င်း။ (အာကာသာနဉ္စာ-ယဘနသညာ,ဝိညာဏဉ္စာယတနသညာ ၂ပါးကိုသာယူ)။ယဒိဧကတ္တသညာနံ၊ဧကတ္တသညာတို့ဘင် သော်၎င်း။ ယဒိ နာနတ္တ သညာနံ၊ နာနတ္တသညာတို့ ဘင်သော်၎င်း၂။ ဧဘာသံ သညာနံ၊ ထိုသညာ တို့တင်။ ယာ ၀ါ ပန၊ အကြင်သညာကို။ ပရိသုဒ္ဓါ စင်ကြယ်၏ဟူ၍။ ပရမာ၊ လွန်ကဲဆုံးဟူ၍။

၁။ ကရဇရူပ်သည် သီတုဏှာဒိ၏အစွမ်းကြောင့် ဖောက်ပြန်သည်။ ကသိဏ်းရူပ်သည် ၀ဆိုတာ ၀ဆိုတ-ကာလ၏ အစွမ်းဖြင့် ဖောက်ပြန်သော သဘော သက်ရောက်သည်။ ထိုရူပ် ၂-မျိုးလုံးကို ရူပ္ပနသီလောတိ ရှိပီ ဟူသော တဿီလတ္ထ ဝိဂ္ဂဟအရ မုချတ္ထအားဖြင့် ရှိပီ-ဟု ဆိုအပ်၏။ ဤအလို ကရဇကသိဏရူပ် ၂-မျိုးလုံး ကို အတ္တဟု ဧကေ သမဏာပြာဟ္မဏတို့က ပညတ်ကြသည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ရှေ့ အတ္တတော သမနုပဿတိ ဟူသော ပါဠိတော်စကားနှင့် တသားတည်းဟူလို။

တနည်း ရှေ့ အဿ အတ္ထိတိ ရှိပီ၊ရူပနံ ၀ါ ရူပ္ပနသဘာ၀ေါ ရှေ့၊ တံ ဇေဿ အတ္ထိဘိ ရှိပီ-ဟု အဿတ္ထိ ပြုလုပ်၏။ ဤနည်း၌ အဿ ဇေဿ အရနှင့်ရှေ့ အရသည်တူ၏။ သို့သော် သိလာပုတ္တကဿ သရီရံ-ကဲ့သို့ အဿ ဇေဿ ကိုသာမိ,ရှေ့-ကို သံအဖြစ်ဖြင့် ကြံ၍ အဘေဒူပစာရတ္ထအားဖြင့်ဆိုအပ်၏။ ဤနည်းအလို အတ္တကို ကရဇကသိဏ ရူပ်ရှိ၏ဟု ဧကေသမဏာပြာဟ္မဏတို့က ပညတ်ကုန်၏ဟုဆိုလိုသည်။ ရှေ့ပ၀န္တံ ၀ါ အတ္တာနံ သမနုပဿတိ-ဟူသော ပါဠိတော် စကားနှင့် တသားတည်းဟူလို။

အရှပိ-ပုဒ်၌ အထက်ပါ ၃-ဝိကပ်ပြုလုပ်အပ်သော ရှပိပုဒ်ကို နပဋိသေဓနှင့် န+ရှပိ=အရှပိဟု တွဲရုံသာ ထူးသည်၊ အရှပိအရ အရူပ သမာပတ္တိနိမိတ်နှင့် သညာဘွဲ့နှာမှတပါး ကျန်စေတသိက်ခန္ဓာ ၃-ပါးကိုကောက်၊ အရူပသမာပတ္တိနိမိတ်ကို အတ္တာဟူ၍ရင်း ကျန်စေတသိက်ခန္ဓာ ၃-ပါးကို အတ္တာဟူ၍ရင်း ဧကေ သမဏာပြာဟ္မဏတို့ ပညတ်ကုန်၏ဟူလို။

၂။ မ-၁၊ အပိုဒ် ၇၀၊ ယဒိ နိလကာယာတိ နီလကာယ ၀ါ နီလကဘဏ္ဍာယ၀ါတိ ၀ုတ္တံ ဟောတိ-ဟု ယဒိ-ကို ဝိကပ္ပနတ္ထ ၀ါကျဖြင့် ဖွင့်ပြသည်ကို မှီး၍ ဤ၌ ယဒိသဒ္ဒါကို ဝိကပ္ပနတ္ထ ကြံသည်။

အဂ္ဂါ၊အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အနုတ္တရိယာ၊ အတုမရှိဟူ၍။ အကွာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကေ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ ကိဉ္စိတိ၊ နတ္ထိ ကိဉ္စိ-ဟူ၍ ပွါးအပ်သော။ ယံ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အကြင်အာကိဉ္စညာယတန ကို။ အပ္ပမာဏံ၊ ဟူ၍။ အာနေဉ္ဇံ၊ ဟူ၏။အဘိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တယိဒံ၊ ထိုအလုံးစုံသောသညာ သည်။(ယာသညာ ယံ အာကိဉ္စညာယတနံ-နှစ်မျိုးလုံးကိုစွဲသည်။)သခ်ံတံ၊အကြောင်းတရားတို့သည် ပေါင်းဆုံပြုပြင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ သြဠာရိကံ၊ရွုန့်ရင်း၏။ သခ်ံ ဣတိ၊သခ်ံ ဣရတရားဟု၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ ဧဝ ပန၊ ရှိသည်သာ။ "ဧတံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိတော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုသခ်ၢ တရား၏။ နိဿရဏဒဿာဝီ၊ လွတ်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်တော်မူသော။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသခ်ၢတ တရားအပေါင်း ကို။ ဥပါတိဝတ္တော၊ လွန်မြောက်တော်မူပြီ။

၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုရှစ်ပါးသော အသညီဝါဒတို့၌။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်၊ အတ္တာနံ၊ ကို။ အသညီ ၊ သညာမရှိဟူ၍။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ အရောဂံ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ပ။ပညပေန္တိ၊ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ထိုရှစ်ပါးသော အသညီဝါဒတို့၌။ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။အတ္တာနံ၊ကို။သညီ ၊ ဟူ၍။ပ။ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုံဏားတို့၏(အယူဝါဒကို)။ ဧတေ၊ ဤအသညီ ဝါဒီ ရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ ပဋိက္ခေါသန္တိ၊ တားမြစ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့တားမြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ သညာ၊ သညာသည်။ ရောဂေါ၊ ရောဂါတည်း။ သညာ၊ သည်။ ဂဏ္ဍော၊ အိုင်းအမာတည်း။ သညာ၊ သည်။ သလ္လံ၊ ငြောင့်တည်း။ ယဒိဒံ အသညံ၊ အကြင်သညာမရှိသော စျာန်သည်။ (အတ္ထိ၏။) ဧတံ၊ ဤသညာမရှိသောစျာန်သည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏။ဧတံ၊သည်။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတော၊သည်။ တယိဒံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိ, ဒိဋ္ဌိအကြောင်း, ဒိဋ္ဌိအာရုံကို။ အဘိဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဟိ ကောစိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သော။ သမဏော ဝါ၊ ရဟန်းသည်သော်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ ပုံဏားသည်သော်၎င်း။ "ရူပါ၊ ရူပကွန္ဓာမှ။ အညတြ၊ ကင်း၍။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာကွန္ဓာမှ။ အညတြ၊ ၍။ သညာယ၊ သညာကွန္ဓာမှ။ အညတြ၊ ၍။ သခ်ၢရေဟိ၊သခ်ၢရကွန္ဓာတို့မှ။အညတြ၊ ၍။ ဝိညာဏာယ၊ ဝိညာဏ်၏။ အာဂတိ ဝါ၊ လာခြင်းကိုလည်း။ (လာသကဲ့သို့ဖြစ်သည်ဟူလို)။ ဂတိ ဝါ၊ သွားခြင်းကိုလည်း။ စုတိ ဝါ၊ ရွှေ့ပြောင်းခြင်းကိုလည်း။ ဥပပတ္တိ ဝါ၊ ကင်းရောက်ခြင်း ကိုလည်း။ ဝုဒ္ဓိ ဝါ၊ ကြီးပွါးခြင်းကိုလည်း။ ဝိရူဠှိ ဝါ၊ စည်ပင်ခြင်းကိုလည်း။ ဝေပုလ္လံ ဝါ၊ ပြန့်ပြောခြင်း ကိုလည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပညပေဿာမိတိ၊ ပညတ်အံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ တယိဒံ၊ ထိုသညာမရှိသောစျာန်သည်။ သခ်ၢတံ၊ ၍။ သြဠာရိကံ၊ ၏။ပ။ ဥပါတိဝတ္တော၊ ၏။

၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုရှစ်ပါးသော နေဝသညီနာသညီဝါဒတို့၌။ပ။ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့၌။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုံဏားတို့၏(အယူဝါဒကို)။ဧတေ၊ ဤနေဝသညီ နာသညီဝါဒီ ရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ ပဋိက္ခေါသန္တိ၊ တားမြစ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့တားမြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ သညာ၊ သည်။ ရောဂေါ၊ တည်း။ပ။သလ္လံ၊ တည်း။ အသညာ၊ သညာကင်းခြင်းသည်။ သမ္မောဟော၊ တွေဝေခြင်းတည်း။ ယဒိဒံ နေဝသညာနာသညံ၊ အကြင် နေဝသညာနာသညာ

ယတနသည်။ (အဘွဲ့၊ ၏။) ဧတံ၊ ထိုနေ၀သညာနာသညာယတနသည်။ သန္တံ၊ ၏။ ဧတံ၊ သည်။ ပဏီဘံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတော၊ သည်။ တယိဒံ၊ ထိုဒိဋ္ဌ, ဒိဋ္ဌိအကြောင်း, ဒိဋ္ဌိအာရုံကို။ အဘိဇာနာတိ၊ ၏။ ယေ ခေါ တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ၀၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ၀၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်ရင်း။ ဒိဋ္ဌသုတမုတ၀ိညာ-တဗ္ဗသခ်ါရမတ္တေန၊ မြင်အပ်,ကြားအပ်,တွေ့အပ်သောအာရုံကို သိကာမျှ,(ပဋ္ဌ၀ိညာဉ်ဖြစ်ကာမျှ) သြဠာရိကသခ်ါရ(အာ.ကိဉ္စညာယတနအဆုံးရှိသော သမာပတ်)ဖြစ်ကာမျှဖြင့်။ ဧတသ္မာ အာယတ-နာ၊ ဤနေ၀သညာနာသညာယတန၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ပြည့်စုံခြင်းကို။ပညပေန္တိ၊ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတသံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ ဧတံ၊ ဤမြင်အပ်,ကြားအပ်,တွေ့အပ်သော အာရုံကိုသိကာမျှ သြဠာရိကသခ်ါရ ဖြစ်ကာမျှကို။ ဧတသ္မာ အာယတနာ၊ ဤနေ၀သညာ နာသညာယတန၏။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံခြင်း၏။ ဗျသနံ ဟိ၊ ပျက်စီးကြောင်းဟူ၍သာ။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတံ အာယတနံ၊ ဤနေ၀သညာနာသညာယတနကို။ သခ်ါရသမာပတ္တိပတ္တမ္ဘံ၊ သြဠာရိကသခ်ါရဖြစ်ကာမျှဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍။ နု အက္ခာယတိ၊ မဆိုအပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတံ အာယတနံ၊ ကို။ သခ်ါရာ၀သေသသမာပတ္တိပတ္တမ္ဘံ၊ သြဠာရိကသခ်ါရမှကြွင်းသော သုခုမ သခ်ါရဖြစ်ခြင်းဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ အပ်၏။ တယိဒံ၊ ထိုနေ၀သညာနာသညာ-ယတနသည်။ သခ်ံတံ၊ ၍။ သြဠာရိကံ၊ ၏။ပ။ဥပါတိ၀တ္တော၊ ၏။

၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုခုနစ်ပါးသောဥစ္ဆေဒ၀ါဒတို့၌။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့၌။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့ သည်။ပ။ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏(အယူ၀ါဒကို)။ ဧတေ၊ထိုဥစ္ဆေဒ၀ါဒီ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ပဋိက္ကောသန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပဌမ-ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ-ဟူသော အနိ ယမ၏ နိယမကား ဧတေ-တည်း။ဒုတိယ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာဟူသော အနိယမ၏နိယမကား တေသံ-တည်း။)ယေပိ တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်လည်း။ပ။ပညပေန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ ပဋိက္ကောသန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ သည်။ကိဿဟေတု၊ နည်း။ သဒ္ဓေပိ၊ အလုံးငုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ဤအရှင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သံသရာကို။ သရံ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လျက်။ "ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘ၀၌။ ဣတိ ဘ၀ိဿာမ၊ ဤသို့ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ပေစ္စ၊ ၌။ ဣတိ ဘ၀ိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့"ဟူ၍။ အာသတ္တိ ယေ၀၊ ကပ်ငြိတောင့်တမှုကိုသာလျှင်။ အဘိ၀ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်တည်း။ ၀ါဏိဇာယ၊ကုန်သွယ်ခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆတော၊ သွားသော။ ၀ါဏိဇဿ၊ ကုန်သည်၏။ "မေ၊ ငါ၏။ ဣတော၊ ဤအရင်းအနှီးမှ။ ဣဒံ၊ ဤအမြတ်အစွန်းသည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣမိနာ၊ ဤအရင်းအနှီးဖြင့်။ ဣဒံ၊ ဤအမြတ်အစွန်းကို။ လစ္ဆာမိတိ၊ ရအံ့"ဟူသော။ ဧ၀ံ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိ သေယျထာပိနာမ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀၊ သာ လျှင်။ ဣမေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ "ပေစ္စ၊ ၌။ ဣတိ ဘ၀ိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ပေစ္စ၊ ၌။ ဣတိ ဘ၀ိဿာမာတိ၊ ကုန် အံ့"ဟူ၍။ ၀ါဏိဇ||ပမာ မညေ၊ ကုန်သည်လျှင် ဥပမာရှိကုန် သကဲ့သို့။ ပဋိဘန္တိ၊ (ငါဘုရား၌) ထင်လာကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတော၊ သည်။ တယိဒံ၊ ထိုဒိဋ္ဌ,ဒိဋ္ဌိအကြောင်း,ဒိဋ္ဌိအာရုံကို။ အဘိဇာနာတိ၊ ၏။ ယေ ခေါ တေ ဘောန္တော သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သက္ကာယဘယာ၊ သက္ကာယ

(ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာအပေါင်း)မှ ကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သက္ကာယ-ပရိဇေဂုစ္ဆာ၊ သက္ကာယကို စက်ဆုပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သက္ကာယညော၊ သက္ကာယသို့သာလျှင်။ အနုပရိဓာဝန္တိ၊ အဖန်ဖန် ပြေးဝင်ကုန်၏။ အနုပရိဝတ္တန္တိ၊ အဖန်ဖန် လည်ကုန်၏။ ဂဒ္ဒုလဗဒ္ဓေါ၊ တောက်ဖြင့် ဖွဲ့ချီအပ်သော။ သာ၊ ခွေးသည်။ ဒဠ္ဍေ၊ မြဲမြံသော။ ထမ္ဘေ ဝါ၊ တိုင်၌ရင်း။ ခိလေ ဝါ၊ ငုတ်၌ရင်း။ ဥပနိဗဒ္ဓေါ၊ ကပ်၍ဖွဲ့ချီအပ်သည်ရှိသော်။ တမေဝ ထမ္ဘံ ဝါ၊ ထိုတိုင်သို့ရင်း။ တမေဝ ခိလံ ဝါ၊ ထိုငုတ်သို့ရင်း။ အနုပရိဓာဝတိ သေယျထာပိ နာမ၊ အဖန်ဖန် ပြေးနေသကဲ့သို့။ အနုပရိဝတ္တတိ သေယျထာပိ နာမ၊ အဖန်ဖန် လည်သကဲ့သို့။ ဧवमेव၊ သာလျှင်၊ ပ။ အနုပရိဝေဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တယိဒံ၊ ထိုဥစ္ဆေဒဝါဒသည်။ သခ်တံ၊ ၍။ သြဠာရိကံ၊ ၏။ ပ။ ဥပါတိဝတ္တော၊ ၏။

၂၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပရန္တကပ္ပိကာ၊ ကုန်သော။ အပရန္တာနုဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်သော။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ ဟူသည်ရင်း။ ပ။ အာဘိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့သည်။ ဣမာနေဝ ပဉ္စာယတနာနိ၊ ဤငါးပါးသော အကြောင်းတို့ကိုသာ လျှင်။ အာဘိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေသံ ဝါ၊ ဤငါးပါးသောအကြောင်းတို့တွင်လည်း။ အညတရံ၊ တပါးပါးသောအကြောင်းကို။ အာဘိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၊ ရှေအဘို့တို့ကို ကြံဆ၍ယူကုန်သော။ ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိနော၊ ရှေအဘို့ကို အစဉ်လိုက်သော အယူရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့သည်။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ရှေအဘို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ စွဲ၍။ အနေကဝိဟိတာနိ၊ မျိုးသောအပြားတို့ဖြင့် စီရင်အပ်ကုန်သော။ အဓိဝုတ္တိပဒါနိ၊ ဒိဋ္ဌိအမည်ကို ပြုတတ်သောပုဒ်တို့ကို။ အာဘိဝဒန္တိ၊ မှားသောအားဖြင့် သက်ဝင်၍ ပြောဆိုကုန်၏။ "အတ္တာ စ၊ အတ္တသည်ရင်း။ လောကော စ၊ လောကသည်ရင်း။ သဿတော၊ မြဲ၏။ ဣဒမေဝ၊ ဤအယူသည် သာလျှင်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ တပါးသောအယူသည်။ မောဃန္တိ၊ အချည်းနှီးတည်း"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ အာဘိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္တာ စ၊ သည်ရင်း။ လောကော စ၊ သည်ရင်း။ အသဿတော၊ မမြဲ။ ပ။ သဿတော စ အသဿတော စ၊ မြဲလည်းမြဲ မမြဲလည်း မမြဲ။ ပ။ နေဝ သဿတော နာသဿတော၊ မြဲလည်း မဟုတ် မမြဲလည်း မဟုတ်။ ပ။

အတ္တာ စ၊ သည်ရင်း။ လောကော စ၊ သည်ရင်း။ အန္တဝါ၊ အပိုင်းအခြားရှိ၏။ ပ။ အနန္တဝါ၊ အပိုင်းအခြား မရှိ။ ပ။ အန္တဝါ စ အနန္တဝါ စ၊ အပိုင်းအခြားလည်းရှိ အပိုင်းအခြားလည်း မရှိ။ ပ။ နေဝန္တဝါ နာနန္တဝါ၊ အပိုင်းအခြားရှိသည်လည်းမဟုတ် အပိုင်းအခြား မရှိသည်လည်း မဟုတ်။ ပ ။

အတ္တာ စ၊ သည်ရင်း။ လောကော စ၊ သည်ရင်း။ ကေတ္တသည်၊ တူသောသဘောရှိသော သည်ရှိ၏။ ပ။ နာနတ္တသည်၊ ထူးသောသဘောရှိသော သည်ရှိ၏။ ပ ။

အတ္တာ စ၊ သည်ရင်း။ လောကော စ၊ သည်ရင်း။ ပရိတ္တသည်၊ နည်းသော သည်ရှိ၏။ ပ ။ အပ္ပမာဏသည်၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော သည်ရှိ၏။ ပ။

အတ္တာ စ၊ သည်ရင်း။ လောကော စ၊ သည်ရင်း။ ကေန္တသုခီ၊ စင်စစ် ချမ်းသာရှိ၏။ ပ ။ ကေန္တဒုက္ခီ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲရှိ၏။ ပ။ သုခဒုက္ခီ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲရှိ၏။ "အတ္တာ စ၊ သည်ရင်း။ လောကော စ၊ သည်ရင်း။ အဒုက္ခမသုခီ၊ ဆင်းရဲလည်းမဟုတ် ချမ်းသာလည်း မဟုတ်သော

(ဥပေက္ခာ)ဝေဒနာ၌၏။ ဣဒမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ သစ္စံ၏။ အည်း၊ သည်။ မောဃန္တိ၊တည်း” ဟူ၍။ ဣတ္ထံ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ အဘိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့၌။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ “အတ္တာ စ၊ သည်ရင်း။ လောကော စ၊ သည်ရင်း။ပ။ မောဃန္တိ၊ တည်း”ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ဧဝံဒိट्ठိနော၊ဤသို့အယူရှိကုန်၏။တေသံ၊ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။(ပစ္စတ္တံယေဝ ဉာဏံ၌စပ်။) သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်ခြင်းမှ။ အညတြေဝ၊ ကင်း၍သာလျှင်။ ရုစိယာ၊နှစ်သက်ခြင်းမှ။ အညတြေဝ၊ ကင်း၍သာလျှင်။ (ပုဒ်တိုင်းဝေသဒ္ဒါစပ်)။အနုဿဝါ၊ အဆင့်ကြားခြင်းမှ၊ အညတြေဝ၊ကင်း၍သာလျှင်။ အာကာရပရိဝိတက္ကာ၊ အခြင်းအရာကိုကြံဆခြင်းမှ။ အညတြေဝ၊ ကင်း၍သာလျှင်။ ဒိट्ठိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာ၊ စဉ်းစားတွေးကြံလက်ခံနှစ်သက်သောအယူမှ။အညတြေဝ၊ ကင်း၍သာလျှင်။ ပရိသုद्ध၊ စင်ကြယ်သော။ ပရိယောဒါတံ၊ ဖြူစင်သော။ ပစ္စတ္တံယေဝ၊ မိမိ၌သာဖြစ်သော။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ (ဝိပဿနာဉာဏ်ကိုယူ)။ဝတ၊ စင်စစ်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြင်လတ္တံ့ ဟူသော။တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိသုद्ध၊ သော။ ပရိယောဒါတေ၊ သော။ ပစ္စတ္တံ၊သော။ ဉာဏေ ခေါ ပန၊ ဉာဏ်သည်ကား။ အသတိ၊ မရှိသော်။ တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူ၌။ ယဒပိ ဉာဏဘာဝမတ္တမေဝ၊ အကြင်ဉာဏ်အစုမျှကိုသာလျှင်။ ပရိယောဒပေန္တိ၊ ဖြူစင်စေကုန်၏[1]။ တေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ တဒပိ၊ ထိုဉာဏ်အစုကိုလည်း။ ဥပါဒါနံ၊ ဒိट्ဌုပါဒါန်ဟူ၍။ အဂ္ဂဿယတိ၊ အပ်၏။ တယိဒံ၊ ထိုဒိट्ဌုပါဒါန်သည်။ပ။ တဿ၊ ထိုဒိट्ဌု-ပါဒါန်၏။ နိဿရဏဒဿာဝီ၊ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို မြင်တော်မူသော။ တထာဂတော၊ သည်။ တံ၊ ထိုဒိट्ဌုပါဒါန်ကို။ ဥပါတိဝတ္တော၊ လွန်မြောက်တော်မူ၏။

၂၉။ (ဤ၀ါကျအားလုံး အနက်ထင်ရှားပြီ။)

၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။သမဏော ဝါ၊သည်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ပုဗ္ဗန္တာနုဒိट्ဌိနံ စ၊ ရှေအဘို့သို့ အစဉ်လိုက်သော အယူတို့ကိုလည်း။ ပဋိနိဿဂ္ဂါ၊ စွန့်ခြင်းကြောင့်။ အပရန္တာနုဒိट्ဌိနံ စ၊ နောက်အဘို့သို့ အစဉ်လိုက်သောအယူတို့ကို လည်း။ ပဋိနိဿဂ္ဂါ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ကာမသံယောဇနာနံ၊ ကာမ သံယောဇဉ်တို့၏။ အနဓိဋ္ဌာနာ၊ တည်ရာမရှိခြင်းကြောင့်။ “ပဝိဝေကံ၊ နိဝရဏတို့မှ ကင်းဆိတ်သော။ ယဒိဒံ ပီတိ ၊ အကြင်ပီတိကို။ (သပ္ပီတိကစျာနဒုယပီတိကိုယူ)။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဧတံ၊ ဤပီတိသည်။ သန္တံ၊ ၏။ ဧတံ၊သည်။ ပဏီတန္တိ ၏”ဟူ၍။ ပဝိဝေကံ၊ သော။ ပီတိ ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား၏။ ပဝိဝေကာ၊ သော။ သာ ပီတိ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ ပဝိဝေကာယ၊ သော။ ပီတိယာ၊ ၏။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒေါမနဿံ၊ ဒေါမနဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒေါမနဿဿ၊ ၏။ နိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ပဝိဝေကာ၊ သော။ ပီတိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ယံ၊ အကြင်အရပ်ကို။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ ဇဟတိ၊ စွန့်၏။ တံ၊ ထိုအရပ်ကို။ အာတပေါ၊ နေပူသည်။ ဖရတိ၊

၁။ ဩတာရေန္တိယေဝ အနုပ္ပန်းဝသေန္တိယေဝ-ဟု အဋ္ဌကထာ၌ကာတို့၌ ဖွင့်ကြသည်ကား ဘာ၀တ္ထသာ။

ပြန့်နှံ့၏။ ယံ၊ ကို။ အာတပေါ၊ သည်။ ဇဟတိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ ဆာယာ၊ သည်။ ဖရတိ' သေယျထာပိ၊ ပြန့်နှံ့သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာသျှင်။ပ။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတော၊ သည်။ တယိဒံ၊ ထိုသပ္ပိဘိကစျာန်ကို။ အဘိဇာနာတိ၊ ၏။

အယံ ခေါ ဘဝံ သမဏော ဝါ၊ ဤအရှင်ရဟန်းသည်ထင်း။ အယံ ခေါ ဘဝံ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ ဤ အရှင်ပုံဿားသည်ထင်း။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဥ ၂ါဘိဝတ္ထော၊၏။ (တယိဒံ တဿ တံ-တို့၌ သပ္ပိတိက စျာန်ကိုစွဲ)။

၃၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ပဝိဝေကာယ၊ သော။ ပိတိယာ၊ ကို။ သမာဘိက္ကမာ၊ လွန်မြောက် ခြင်းကြောင့်။ "နိရာမိသံ၊ ကာမာမိသမရှိသော။ ယဒိဒံ သုခံ၊ အကြင်တတိယစျာန်ချမ်းသာကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ ၏။ တေ၊ ဤတတိယစျာန်ချမ်းသာသည်။ သန္တာ၊ ၏။ တေ၊ သည်။ ပဏီတာ၊ ၏"ဟူ၍။ နိရာမိသံ၊ သော။ သုခံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (တယိဒံ ထိုတတိယစျာန်ချမ်းသာကို-ဟုပေး၊ အကြင်းလွယ်ပြီ)။

၃၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။နိရာမိသဿ၊ သော။သုခဿ၊တဘိယစျာန်ချမ်းသာကို။သမတိက္ကမာ၊ ကြောင့်။ "အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ယဒိဒံ ဝေဒနံ၊ အကြင် စတုတ္ထစျာန် (နှင့်ယှဉ်သော) ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုစတုတ္ထစျာန်ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ သန္တာ၊ ၏။ ဟေ၊ သည်။ ပဏီတာ၊ ၏"ဟူ၍။ အဒုက္ခ-မသုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (တယိဒံ၊ ထိုစတုတ္ထစျာန်နှင့်ယှဉ် သော ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ဟု ပေး။ အကြင်းလွယ်ပြီ။)

၃၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ စတုတ္ထစျာန်ဥပေက္ခာဝေဒနာ ကို။ သမတိက္ကမာ၊ ကြောင့်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ သန္တော၊ ငြိမ်သက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းအေးသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ အနုပါဒါနော၊ မစွဲလမ်းသည်။ အသ္မိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ အဖန်ဖန် ရှုမြင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတော၊ သည်။ တယိဒံ၊ ထိုရှုမြင်သောအကျင့်ကို။ အဘိဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ ခေါ ဘဝံသမဏော ဝါ၊ သည်ထင်း။ အယံ ခေါ ဘဝံဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ သည်ထင်း။ပ။ သမနုပဿတိ၊၏။အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယံယေဝ၊ နိဗ္ဗာန်အား လျောက်ပတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ အဘိဝဒတိ၊ အထင်ကြီးသောအားဖြင့် ပြောဆို၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ပင် အထင်ကြီး သောအားဖြင့် ပြောဆိုသော်လည်း။ အယံ ဘဝံ သမဏော ဝါ၊ သည်ထင်း။ အယံ ဘဝံ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ သည်ထင်း။ ပုဗ္ဗဏ္ဏာနုဒိဋ္ဌိ ဝါ၊ ရှေအဘို့သို့ အစဉ်လိုက်သော အယူကိုလည်း။ ဥပါဒိယမာနော၊ စွဲလမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်း၏။ အပရန္တာနုဒိဋ္ဌိ ဝါ၊ ကိုလည်း။ပ။ ကာမသံယောဇနံ ဝါ၊ ကာမသံယောဇဉ်ကိုလည်း။ပ။ ပဝိဝေကံ၊ သော။ ပီတိ ဝါ၊ ကိုလည်း။ပ။ နိရာမိသံ၊ သော။ သုခံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ပ။အဒုက္ခမသုခံ၊ သော။ဝေဒနံ ဝါ၊ကိုလည်း။ဥပါဒိယမာနော၊ ၍။ ဥပါဒိယတိ၊ ၏။ အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ သန္တော၊ သည်။ပ။ အသ္မိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ယဉ္စ သမနုပဿတိ၊ အကြင်ရှုမြင်၏။ ဣမဿ ဘောတော သမဏဿ၊ ၏။ ဣမဿ ဘောတော ဗြာဟ္မ-ဏဿ၊ ၏။ တဒပိ၊ ထိုရှုမြင်ခြင်းကိုလည်း။ ဥပါဒါနံ၊ ဒိဋ္ဌုပါဒါန်ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ အပ်၏။ တယိဒံ၊ ထိုဒိဋ္ဌုပါဒါန်သည်။ပ။ ဥပါတိဝတ္တော၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆန့်၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဖဿာယတနာနှင့်၊ ဖဿာယတနတို့၏။ (စက္ခု သမ္ဖဿာယတန-စသည်တည်း။) သမုဒယဟု၊ ဖြစ်ခြင်းကိုဟု။ အတ္ထင်္ဂမဟု၊ ချုပ်ခြင်းကိုဟု။ အဿာဒဟု၊ သာယာခြင်းကိုဟု။ အာဒီနဝဟု၊ အပြစ်ကိုဟု။ နိဿရဏဟု၊ ထွက်ခြောက်ခြင်းကိုဟု။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ယဒိဒံ အနုပါဒါ ဇမောက္ခော၊ အကြင် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍ လွတ်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်သည်[1]။ (အဘို့၊ ၏။) အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် သာလွန်သော တရားမရှိသော။ ဣဒံ ခေါ ပန သန္တိဝရပဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို။ တဿာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်းသိတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (သုတ်အစပြုန်သတ်။) (ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ-စသည် ပေးမြဲ။)

ဒုတိယံ၊ သော။ ပဌမတ္တယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-ကိန္တိသုတ်

၃၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ။)ကော် သမယံ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပိသိနာရာယံ၊ပိသိနာရာ (မည်သော ဝိုင်းဝန်းသော)အရပ်၌။ဗလိဟရဏော၊ဗလိကို ယူဆောင်ရာဖြစ်သော။ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌။ဝိဟရတိ ၏။တတြ၊ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ရှေးရှု့သိစေတော်မူပြီ။ (ခေါ်တော်မူပြီ ဟူလို)။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှု့နာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "စိဝရဟေတု ဝါ၊ သင်္ကန်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်မူလည်း။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ပိဏ္ဍပါတဟေတု ဝါ၊ ဆွမ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်မူလည်း။ပ။သေနာသနဟေတု ဝါ၊ အိပ်ရာနေရာဟူသော အကြောင်းကြောင့်မူလည်း။ပ။ ဣတိ ဘဝါဘဝဟေတု ဝါ၊ ဘဝငယ် ဘဝကြီးဟူသော အကြောင်းကြောင့်မူလည်း။ (ဣတိ အနက်မဲ့။ ဘဝ+အဘဝဟု ပုဒ်ဖြတ်၊အ-သည် ဖလာဖလံ၌ကဲ့သို့ ဝုဒ္ဓိအနက်ရှိ၏။) သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယိ၊ ငါဘုရား (အပေါ်)၌။ ဝေါ၊ သင်တို့၏ စိတ်သည်။ ကိန္တိ၊ အသို့လျှင်။ ဟောတိတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအမေးဗဟုကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ ရှား။ "စိဝရဟေတု ဝါ၊ ကြောင့်မူလည်း။ပ။ ဣတိဘဝါဘဝဟေတု ဝါ၊ ကြောင့်မူလည်း။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတီတိ၊ ဟော၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘဂဝတိ၊ ဘုရားရှင်(အပေါ်)၌။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏စိတ်သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်ပါ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။စိဝရဟေတု ဝါ။ပ။ ဣတိဘဝါဘဝဟေတု ဝါ သမဏော ဂေါတမော ဓမ္မံ ဒေသေတီတိ၊ ဒေသေတိ-ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ မယိ၊ ငါဘုရား(အပေါ်)၌။ ဝေါ၊ သင်တို့၏စိတ်သည်။ နု စ ကိရဟောတိ၊မဖြစ်ခဲ့အုံ့။ အထ၊ ယင်းသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယိ၊ ၌။ ဝေါ၊ သင်တို့၏စိတ်သည်။ကိန္တိ စရဟိ၊ အသို့လျှင်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘဒန္တေ၊

၁။ အညတ္ထ စ အနုပါဒါဝိမောက္ခောတိ နိဗ္ဗာနမေव ဒဿိတံ၊ ဣဓ ပန အရဟတ္တဖလသမာပတ္တိ-ဟု အဋ္ဌကထာ၌ အနုပါဒါဝိမောက္ခအရ အရဟတ္တဖလသမာပတ်ဖွင့်သော်လည်း ဣဒံ-ဟူသော နိယမနှင့် ညွှတ်စေရန် နိဗ္ဗာနကို ယူ၍ အနက်သမ္မန်သည်။

ထား။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုကမ္ပကော၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူပါပေ၏။ ဟိတေသီ၊ အကျိုး စီးပွါးကို အလိုရှိတော်မူပါပေ၏။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိတိ၊ ဟောတော်မူ၏"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဘဂဝတိ၊ ဘုရားရှင်(အပေါ်)၌။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏စိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားကြကုန်၏။ (ဣတိတလုံးကြေ)။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနုကမ္ပကော။ပ။ ဒေသေတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဠု၊ ဤသို့လျှင်။ မယိ၊ ၌။ ဝေါ၊ သင်တို့၏(စိတ်သည်)။ ဟောတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။

၃၅။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ မယာ၊ ငါဘုရား သည်။ ယေ ဓမ္မာ၊အကြင်တရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ သေယျထိဒံ၊ ဤငါဘုရားဟောအပ်ကုန်သော တရားတို့ ဟူသည် အဘယ်သည်တို့နည်း။ စတ္တာရော၊ လေးမျိုးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ တို့ရင်း။ပ။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ရင်းတည်း။ တတ္ထ၊ ထို သတိပဋ္ဌာန်စသည်တို့၌။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်သာလျှင်။ သမဂ္ဂေဟိ၊ ညီညွတ် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မောဒမာနေဟိ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဝိဝဒမာနေဟိ၊ မငြင်းခုံကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမဂ္ဂါနံ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ အဝိဝဒမာနာနံ၊ မငြင်းခုံကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သိက္ခတံ၊ကျင့်ကုန်သော။ တေသဉ္စ ဝေါ၊ထိုသင်တို့ တွင်လည်း။ ဒ္ဒေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဘိဓမ္မေ၊ ထူးသော(ဗောဓိပက္ခိယ)တရား၌။ နာနာဝါဒါ၊ ထူးပြားသောအယူရှိကုန်သည်။ သိယုံသု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏[1]။

တတြ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန် စသည်ဘို့၌။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏စိတ်သည်။ "ဣမေသံ ခေါ အာယသ္မန္တာနံ၊ဤအရှင် ၂-ပါးတို့၏အယူဝါဒသည်။အတ္ထတော စေဝ၊အနက်အားဖြင့်လည်း။ နာနံ၊ ထူးပြား၏။ဗျဉ္ဇနတော စ၊သဒ္ဒါအားဖြင့်လည်း။ နာနန္တိ၊ ထူးပြား၏"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ စေ အဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်ခြေးအုံ့။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်း ၂-ပါးတို့တွင်။ ယံ ဘိက္ခုံ၊ အကြင်ရဟန်းကို။ သုဝစတရံ၊ ပိုမိုပြောဆိုလွယ်သူဟူ၍။ မညေယျာထ၊ မှတ်ထင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းကို။ (အဿ စပ်မူ သည်ဟုပေး)။ ဥပသက်မိတ္ဝာ၊ ၍။ "အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏ (အယူဝါဒသည်)။ အတ္ထတောစေဝ၊ အားဖြင့်လည်း။ နာနံ၊ ၏။ ဗျဉ္ဇနတောစ၊ အားဖြင့်လည်း။ နာနံ၊ ၏။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ အတ္ထတောစေဝ၊ အားဖြင့်လည်း။ နာနံ၊ ၏။ ဗျဉ္ဇနတောစ၊ အား ဖြင့်လည်း။ နာနံ၊ ၏။ ဣမိနာပိ၊ ဤအကြောင်းအားဖြင့်လည်း။ တံ ဧတံ၊ ထို(ရဟန်း ၂-ပါး တို့၏ ကျန်ရဟန်းတို့နှင့် အယူဝါဒချင်း သဒ္ဒါရောအနက်ပါ)ထူးခြားပုံကို။ (တုမှေ၊ တို့သည်။) ဇာနာထ၊ ကုန်လော့။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ (တုမှေ၊တို့သည်။)ဝိဝါဒံ၊ အယူဝါဒကွဲပြားခြင်းသို့။ မာ အာပဇ္ဇိတ္ထာတိ၊မရောက်ကြကုန်လင့်"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝစနီယော၊ ပြောဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ ဧကတော ပက္ခိကာနံ၊ တဘက်သော အဖွဲ့ရှိကုန်သော။ အပရေသံ၊ ထိုရဟန်းနှစ်ပါးမှ တပါးတခြားကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့တွင်။ ယံ ဘိက္ခုံ၊ကို။ သုဝစတရံ၊ပြောဆို၍ အလွယ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ မညေယျာထ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းကို။ ဥပသက်မိတ္ဝာ၊ ၍။

---

[1] အသဓာတ်၊ ယျုံဝိဘတ်၊ တဒမ်နာဒီနိ-သုတ်ကြီးဖြင့် ယျုံ-ကို ဣယံသု-ပြု၍ပြီးသည်။မောဂ္ဂလ္လာန တျာဒီကဏ္ဍ ၅၁-သုတ်၌၊ သို့မဟုတ် ယျုမိယံသု-ယျမိယံဟူသော နိတိသုတ်ဖြင့်စီရင်၊ နိတိအာချာတ် ၁၀၃၉-သုတ်၌။

အာယသ္မန္တာနံ ခေါ။ပ။ အာပဇ္ဇိတ္ထာတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝစနီယော၊ သည်။ အသ၊ ၏။ (အာကာရ-ပေးခဲ့ပြီ)။ဤတိ၊ သို့။ ဒုဋ္ဌဟိတံ၊မကောင်းသဖြင့် သင်ယူအပ်သည်ကို။ ဒုဋ္ဌဟိတတော၊ အားဖြင့်။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်ထားအပ်၏။ သုဋ္ဌဟိတံ၊ ကောင်းသဖြင့် သင်ယူအပ်သည်ကို။ သုဋ္ဌဟိတတော၊ အားဖြင့်။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊၏။ ဒုဋ္ဌဟိတံ၊ ကို။ ဒုဋ္ဌဟိတတော၊အားဖြင့်။ ဓာရေတ္မာ၊ ဆောင်၍။ သုဋ္ဌဟိတံ၊ ကို။ သုဋ္ဌဟိတတော၊ အားဖြင့်။ ဓာရေတ္မာ၊ ၍။ ယော ဓမ္မော၊ အကြင်သုတ် အဘိဓမ္မာသည်။ ယော ဝိနယော၊ အကြင်ဝိနည်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို။ ဘာသိတဗ္ဗော၊ ပြောဆိုအပ်၏။

၃၆။ တတြ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်စသည်တို့၌။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏စိတ်သည်။ "ဤမေသံ ခေါ အာယသ္မန္တာနံ၊ ဤအရှင်တို့၏ (အယူဝါဒသည်)။ အတ္ထတောဟိ ခေါ၊ အနက်အားဖြင့်သာ။ နာနံ၊ ၏။ ဗျဉ္ဇနတော၊ သဒ္ဒါအားဖြင့်ကား။ သမေတိတိ၊ တူ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ စေ အသ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအုံ့။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းနှစ်ပါးတို့တွင်။ (ယံဘိက္ခုံ စသည် ရှေနည်းအတိုင်း ပေးလေ။)

၃၇။ တတြ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်စသည်တို့၌။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏(စိတ်သည်)။ "ဤမေသံ ခေါ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏ (အယူဝါဒသည်)။ အတ္ထဘောဟိ ခေါ၊ အနက်အားဖြင့်သာ။ သမေတိ၊ တူ၏။ ဗျဉ္ဇနတော၊ အားဖြင့်ကား။ နာနန္တိ၊ ထူး၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ စေ အသ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အုံ့။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းနှစ်ပါးတို့တွင်။ပ။ ဥပသက်မိတ္မာ၊ ၍။ "အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်ဘုရားနှစ်ပါးတို့၏ (အယူဝါဒသည်)။ အတ္ထတောဟိ၊ အနက်အားဖြင့်သာ။ သမေတိ၊ ၏။ ဗျဉ္ဇနတော၊ ကား။ နာနံ၊ ၏။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းအားဖြင့်။ပ။ နာနံ၊ ၏။ ယဒိဒံ ဗျဉ္ဇနံ၊အကြင်ထူး၏ဟူသော သဒ္ဒါသည်။(အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတံ၊ ဤထူး၏ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ အပ္ပမတ္တကံ ခေါ၊ အနည်းငယ်မျှသည်သာတည်း။ ဤမိနာပိ၊ ဤ(ပြဆိုအပ်သော) အကြောင်းအားဖြင့်လည်း။ တံ ဧတံ၊ ထိုအနက်သာတူ၍ သဒ္ဒါအားဖြင့် ထူးသည်ကို။ (တုမ္မေ၊ တို့သည်။) ဇာနာထ၊ ကုန်လော့။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ အပ္ပမတ္တကေ၊ အနည်းငယ်မျှ၌ (မပြောပလောက်သည်၌ဟူလို)။ ဝိဝါဒံ၊ သို့။ (တုမ္မေ၊ တို့သည်။) မာ အာပဇ္ဇိတ္ထာတိ၊ မရောက်ကြကုန်လင့်" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝစနီယော၊ သည်။အသ၊၏။(အထာပရေသံ-စသည် ရှေနည်းအတိုင်းပေးခဲ့လ။)

၃၈။ (ရှေနည်းမှီး ပေးလေ။ အနည်းငယ်မျှ ထူး၏။)

၃၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သိက္ခတံ၊ ကျင့်ကုန်သော။ တေသဉ္စ ဝေါ၊ ထိုသင်တို့တွင်လည်း။ အညတရဿ၊ တပါးပါးသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အာပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ရှိရာ၏။ ဝိတိက္ကမော၊ လွန်ကြူးခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုအာပတ်သင့်ရာ လွန်ကြူးရာ၌။ စောဒနာယ၊ စောဒနာခြင်းငှါ။ နု တရိတဗ္ဗံ၊ အဆောတလျင် မပြုအပ်။ "ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ပရော၊ တပါးသော။ ယော ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အက္ကောဓနော၊ အမျက်မထွက်တတ်။ အနုပနာဟီ၊

၁။ အဌကထာ၌ ဝေဂါယိတဗ္ဗံဟု ဖွင့်ဆို၏။ ထို့ကြောင့် တုရ နာမ်ပုဒ်နောင် သဒ္ဒါဒီနိ ကရောတိ-ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်သုတ် အာယပစ္စည်းသက်၍ တုရယ ဟုနာမဓာတ်ဖြစ်အောင် လုပ်ပြီးမှ တဗ္ဗပစ္စည်းသက်ပြီးလျှင် တုရယိတဗ္ဗံဟု ရှိစေရလျှင် ပိုမိုရှင်းဘွယ်ရှိ၏။

ရန်ငြိုးမဖွဲ့တတ်။ အဒဋ္ဌဒိဋ္ဌ၊ မြဲမြံသော အယူမရှိ။ သုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီ၊ အယူစွန့်လွှယ်၏။ တေ၊ ပုဂ္ဂလ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အကုသလာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာပေတွာ၊ ထစေ၍။ ကုသလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာပေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ။ အဟံ၊ သည်။ သင်္ကြောမိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ မယှဉ္စ၊ ငါ၏လည်း။ အဝိဟေသာ၊ မပင်ပန်းခြင်းသည်။ ပရဿ စ ပုဂ္ဂလဿ၊ သူတပါးကိုလည်း။ အနုပဃာတော၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့”ဟူ၍။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့သည့်အဘိုင်း။ သစေ အဿ၊ အံ့။ ဝစနာယ၊ စောဒနာစကား ပြောကြားခြင်းငှါ။ကလ္လံ၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ “ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပရော၊ သော။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကောဓနော၊ အမျက်ထွက်တတ်၏။ ဥပနာဟီ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်၏။ အဒဋ္ဌဒိဋ္ဌ၊ မြဲမြံသော အယူမရှိ။ သုပ္ပဋိ-နိဿဂ္ဂီ၊ ၏။ပ။ပရဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ယဒိဒံ ဥပဃာတော၊ အကြင်ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတံ၊ ထိုညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ အပ္ပမတ္တကံ ခေါ၊ အနည်းငယ်သာတည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သ္မာဟံ၊ သည်။ဧတံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အကုသလသာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာပေတွာ၊ ၍။ ကုသလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာပေတုံ၊ ငှါ။ ယံ သင်္ကောမိ၊ အကြင်စွမ်းနိုင်၏။ ဧတဒေဝ၊ ထိုစွမ်းနိုင်ခြင်းသည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပိုမျှား၏။ (ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။)မယှံ ခေါ၊ ငါ၏သာ။ အဝိဟေသာ၊ သည်၊ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ပရဿ ပုဂ္ဂလဿ စ၊ ကိုကား။ဥပဃာတော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့”ဟူ၍။ ဧဝံ၊သို့။ စေ အဿ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း။သစေ အဿ၊ အံ့။ ဝစနာယ၊ စောဒနာ စကားပြောကြားခြင်းငှါ။ ကလ္လံ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ “ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ပရော၊ သော။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။ မယံ၊ ၏။ ယဒိဒံ ဝိဟေသာ၊ အကြင်ပင်ပန်းခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတံ၊ ထိုပင်ပန်းခြင်းသည်။ အပ္ပ-မတ္တကံ ခေါ၊ အနည်းငယ်သာတည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သ္မာဟံ၊ သည်။ဧတံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အကုသလသာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာပေတွာ၊ ၍။ ကုသလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာပေတုံ၊ ငှါ။ ယံ သင်္ကောမိ၊ အကြင်စွမ်းနိုင်၏။ ဧတဒေဝ၊ ထိုစွမ်းနိုင်ခြင်းသည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပိုမျှား၏။ (ဣတိ၊ကြောင့်။) မယှံခေါ၊ ၏။ ဝိဟေသာ၊ သည်။ ပရဿ စ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏လည်း။ အနုပဃာတော၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေ အဿ။ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတံ၊ ဤ ဆိုခဲ့သည်အတိုင်း။ သစေ အဿ၊ အံ့။ ဝစနာယ၊ စောဒနာစကား ပြောကြားခြင်းငှါ။ ကလ္လံ၊ ၏။

မယှဉ္စ၊ ၏လည်း။ ယဒိဒံ ဝိဟေသာ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ပရဿ စ ပုဂ္ဂလဿ၊ ကိုလည်း။ ယဒိဒံဥပဃာတော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ ဧတံ၊ ထိုမိမိ၏ပင်ပန်းခြင်း သူတပါးကိုညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ တည်း။ (ထူးရာကိုသာ ပေးလိုက်သည်။ ကြွင်းရှေးနည်းမှီးပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဠုပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ၌။ ဥပေက္ခာ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းကို။ နာတိမညိတဗ္ဗာ၊ ကျော်လွန်၍ မအောက်မေ့အပ်။ (ဥပေက္ခာပြုရမည်ဟူလို၊သစေမှ ပတိဋ္ဌာပေတုံ တိုင်အောင် သိလွယ်၍ ချန်လှပ်ခဲ့သည်။)

၄၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမဂ္ဂါနံ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မောဒမာနာနံ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဝိဝဒမာနာနံ၊ မငြင်းခုံကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သိက္ခတံ၊ ကျင့်ကုန်သော။ တေသဉ္စ၊ ထိုရဟန်းတို့၏လည်း။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ ဝစီသံဟာရော၊ စကားကို အသွားအပြန် ဆောင်ခြင်းသည် (ဝါ၊ ဂုံးတိုက်ခြင်းသည်)။ ဒိဋ္ဌိပဋ္ဌာသော၊ အင်တူပြိုင်ဘက်အယူသည်။(ယုဂ္ဂါ

ဟုဝေသေနလဒ္ဓိ၊ ဌီကာ။)စေတသော၊ ၏။ အာဃာတော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ အပစ္စယော၊ မယုံကြည်ခြင်းသည်။ အနဘိရဒ္ဓိ၊ မနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယ၊ ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌။ ဧကတောပက္ခိကာနံ၊ တခုသောအဖို့ရှိကုန်သော။ပ။သော၊ ထိုရဟန်းကို။ ဥပသက်မိတ္ဘာ၊ ၍။ "အာဝုသော၊ တို့။ သမဂ္ဂါနံ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။သိက္ခတံ၊ ကုန်သော။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အညမညဿ၊ ၏။ ယံ ဝစီသံဟာရော၊ အကြင်စကားကို အသွားအပြန်ဆောင်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ (ဂုံးတိုက်ခြင်းသည်)။ ယံ ဒိဋ္ဌိပဋ္ဌာသော၊ သည်။ စေတသော၊ ၏။ ယံ အာဃာတော၊ သည်။ ယံ အပ္ပစ္စယော၊ သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ယံ အနဘိရဒ္ဓိ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဝစီသံဟာရ အစရှိသည်ကို။ ဇာနမာနော၊ သိသော။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ ဂရဟေယ္ယ နောတိ၊ ကဲ့ရဲ့ရာ သလော"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝစနီယော၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ဗျာကရမာနော၊ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။ ယံ နော အာဝုသော။ပ။ဂရဟေယ္ယာတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယ္ယ၊ ရာ၏။ (ဤအာဂတာရဝ!ကျ၌ နောပါဘွယ်မလို။) "အာဝုသော၊ တို့။ ဧတံမမ်ံ၊ ဤခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းသဘောကို။ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ သစ္ဆိ-ကရေယ္ယာတိ၊ မျက်မှောက်ပြုရာသလော"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝစနီယော၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ (ဧဝမဿဝစနီယော-ဟူသော ရှေ၀ါကျပြန်စပ်၊) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ "အာဝုသော၊ တို့။ ဧတံ မမ်ံ၊ ကို။ အပ္ပဟာယ၊ ၍။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ နသစ္ဆိကရေယ္ယာတိ၊ မျက်မှောက်မပြုရာ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယ္ယ၊ ရာ၏။

အထ၊ ထိုမှဘပါး။ ဧကတောပက္ခိကာနံ၊ ကုန်သော[1]။ အာရေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ (ကြွင်း ယံဘိက္ခုံ သုဝစတရံ စသည်ကား လွယ်ပြီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထို (သည်တို့ကာရက)ရဟန်းကို။ ပရေ၊ တပါးသော ရဟန်း တို့သည်။ "အာယသ္မတာ၊ သည်။ ဧတေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ပ။ ပတိဋ္ဌာပိတာ နောတိ၊ တည်စေအပ် ကုန်သလော"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုစ္ဆေယ္ယုံ၊ မေးကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။သမ္မာ၊စွာ။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ "အာဝုသော၊ တို့။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ ဥပသက်မိ ်၊ ပြီ။ တဿမေ၊ ထိုဘုရားအား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မမ်ံ၊ကို။ ဒေသေသိ၊ ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ တံမမ်ံ၊ ထို(သာရဏီယ)ဓမ္မကို။ သုဘာ၊ ၍။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အဘာသိ ်၊ ပြောကြားပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ပတိဋ္ဌဟိ ်သူတို၊ တည်ကုန်ပြီဟူ၍။ ဧဝံ၊သို့။ ဗျာကရေယ္ယ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။အတ္တာနံ စေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း။ နဥက္ကံသေတိ၊ ချီးမြှောက်သည်မမည်။ ပရံ၊ သူတပါးကိုလည်း။ နဝမ္ဘေတိ၊ ရှုတ်ချရာမရောက်။ ဓမ္မဿစ၊ ဘုရားရှင်၏ တရားတော်အားလည်း။ အနုဓမ္မံ၊ အလျော်ဖြစ်သောတရားကို။ ဗျာကရောတိ၊ ဖြေဆို၏။ ကောစိ၊ သော။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့် တကွသော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ ဘုရားရှင် ဟောအပ်သောဝါဒ ဘုရားရှင်တပည့်တို့သည် အတုလိုက်၍ ပြောဆိုအပ်သောဝါဒသည်။ အနုဂါရယုံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ဌာနံ၊ အရာဌာနသို့။ နစ အာဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါ စ စသည်ပေးမြဲ။)

တတိယံ၊ သော။ ကိန္တိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁။ ဤ"ဧကတောပက္ခိကဘိက္ခူ"-ကား ဒွေဘိက္ခူ" မှ ကြွင်းကျန်သော ရဟန်းအားလုံးတည်း။ ၄၀-ပိုဒ်အစ "ဧကတောပက္ခိကဘိက္ခူ"ကား ဒွေဘိက္ခူ"-ကို ဆိုလိုသည်။

၄-သာမဂါမသုတ်

၄၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ သေား။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။ သာမဂါမေ၊ သာမရွာ၌ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ နာဋပုတ္တတက္ကဒုန်းသည်။ ပါဝါယံ၊ ပါဝါမြို့၌။ အဓုနာကာလင်္ကတော၊ ယခုပင် ကွယ်လွန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုနာဋပုတ္တ၏။ ကာလင်္ကိရိယာယ၊ ကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့်။ ဘိန္နာ၊ ကွဲပြားကုန်သော။ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ ဒွေဓိကဇာတာ၊ ဖြစ်သော နှစ်ဘို့ နှစ်စုရှိကုန်သည်။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်သောငြင် ခုံခြင်းရှိကုန်သည်။ ကလဟဇာတာ၊ ဖြစ်သော ခိုက်ရန် (ကိုယ်ထိလက်ရောက်)ရှိကုန်သည်။ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောကြားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍။) အညမညံ၊ အချင်းချင်းကို။ မုခသတ္တီဟိ၊ နှုတ်လှန်တို့ဖြင့်။ "တံ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ၊ ဤသုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို။ နအာဇာနာသိ၊ မသိ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္ম-ဝိနယံ၊ ကို။ အာဇာနာမိ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်မှာလျှင်။ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ၊ ကို။ အာဇာ-နိဿသိ၊ သိနိုင်လတ္တံ့နည်း။ တံ၊ သည်။ မိစ္ဆာပဋိပန္နော၊ ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် ကျင့်သူသည်။ အသိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ သမ္မာပဋိပန္နော၊ မှန်ကန်သောအားဖြင့် ကျင့်သူသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏ (စကားသည်)။ သဟိတံ၊ အကျိုးနှင့်စပ်၏။ တေ၊ သင်၏(စကားသည်)။ အသဟိတံ၊ အကျိုးနှင့်မစပ်။ ပုရေဝစနီယံ၊ ရှေးဦးဆိုအပ်သည်ကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ အဝစ၊ (သင်)ဆိုပြီ။ ပစ္ဆာဝစနီယံ၊ နောက်ဦးဆိုအပ်သည်ကို။ ပုရေ၊ ရှေး၌။ အဝစ၊ ပြီ။ တေ၊ သင်၏။ အဓိစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက်ကို။ ဝိပရာဝတ္တံ၊ ဆန့်ကျင်သည်၏အစီမံးအားဖြင့် ဖောက်ပြန်စေအပ်ပြီ?။ တေ၊ သင်၏(အပေါ်၌)။ ဝါဒေါ၊ အပြစ်စကားကို။ အာရောပိတော၊ တင်အပ်ပြီ။ (တံ၊ သည်။) နိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်သင့်နှိပ်အပ်သူသည်။ အသိ၊ ၏။ ဝါဒပ္ပမောက္ခာယ၊ အပြစ်စကားမှ လွတ်မြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ စရ၊ လုသ့်လည်ချေလော့။ ဝါ၊ သို့မဟုတ်။ သစေ ပဟောသိ၊ အာကယ်၍ စီမံးနိုင်ငြားအုံ့။ နိဗ္ဗေဌေ ဘိတိ၊ ဖြေရှင်းလော့"ဟူ၍။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထင်းကြကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ နာဋပုတ္တိယေသု၊ နာဋပုတ္တ၏ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ နိဂဏ္ဌေသု၊ နိဂဏ္ဌာတို့၌။ ဝဓောယေဝ၊ သာ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်သာလျှင်?။ ဝတ္တတိ မညေ၊ ဖြစ်ယောင်တကား။ နိဂဏ္ဌာသ နာဋပုတ္တဿ၊ ၏။ ဂိဟီ၊ လူဖြစ်ကုန်သော။ သြဒါတဝသနာ၊ ဖြူသောအဝတ်ကို ဝတ်ကုန်သော။ ယေပိ သာဝကာ၊တို့သည်လည်း။(သန္တိ၊ကုန်၏။)တေပိ၊ တို့သည်လည်း။နာဋပုတ္တိ-ယေသု၊ ကုန်သော။ နိဂဏ္ဌေသု၊ တို့၌။ နိဗ္ဗိန္ဒရူပါ၊ ပြီးငြီးခြင်းသဘောရှိကုန်သည်။ ဝိရတ္တရူပါ၊

၁။ သာမဂါမနိ ဥဿန္ဒတ္တာ ဧဝံ လဒ္ဓနာမေ ဂါမေ-အဋ္ဌကထာ။

၂။ "အဓုနာ၊ အခုအခါ၌။ ကာလကတော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အဘ္ဘာဝေါကို ပစ်ချခြင်းရှိသည်"ဟု သဒ္ဒါနက်သော်လည်း ပြန်ဆိုလေ။ ကာလသဒ္ဒါ ခေပနတ္ထ။

၃။ ဝိ-ကို ဝိဆောဓဒဿနဝသန-ဟု ဖွင့်၍ ပရာဝတ္တ-ကို ပရာဝတ္တိတံ-ဟု ဖွင့်၏။ ဖောက်ပြန်စေအပ်ဟူသည် ဒုသိတ-ပင်ဟု သိစေလိုရ၍ ဒုသိတန္တိ အတ္ထော-ဟု ဋီကာဖွင့်သည်၊ ၎င်းဋီကာနှင့်အညီပေးလိုက်သည်။ မ ၂-၂၃၉-၌ အဖွင့်ရှိသေး၏။

၄။ ဝဓောယေဝါတိ မရဏမေဝ။ အဋ္ဌကထာ။ မရဏမေဝါတိ အညမညဃာတဝသေန မရဏမေဝ။ ဋီကာတို့ ဖွင့်သည့်အလို ဝဓောယေဝ-ကို "သေခြင်းသည်သာလျှင်"ဟုပေး။

တပ်ခြင်းကင်းသော သဘောရှိကုန်သည်။ ပဋ္ဌိဝါနရူပါ၊ (ရှေးအစဉ်အလာ ဖြစ်သော ရှိသေခြင်းစသော ကျင့်ဝတ်မှ) ဆုတ်နစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သည် [1]။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဒုပ္ပဝေဒီတေ၊ မကောင်းသဖြင့် သိစေအပ်သော။ အနိယျာနိကေ၊ သံသရာဝဋ္ဌမှ ကျွတ်လွှတ်ကြောင်း မဟုတ်သော။ အနုပသမသံဝတ္တနိကေ၊ ကိလေသာငြိမ်းအေးခြင်းငှါ မဖြစ်နိုင်သော။ အသမ္မာသမ္မုဒ္ဓပ္ပဝေဒီတေ၊ ဘုရားရှင်သည် မသိစေအပ်သော။ ဘိန္နထူပေ၊ပျက်စီးသော ထောက်တည်ဆုံရှိသော။ အပ္ပဋိသရဏေ၊ ကိုးကွယ်ခို မရှိသော။ ဒုရာဘွာဒေ၊ မကောင်းသဖြင့် ဟောကြားအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ တံ၊ ထိုငြီးငွေ့ခြင်း တပ်မက်ကင်းခြင်း ဆုတ်နစ်ခြင်းသဘောသည် [2]။ ဟောတိယထာ၊ ဖြင်ရိုးဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့တည်း။

၄၂။ အထ ခေါ၊ ၌။ စုန္ဒော သမဏုဒ္ဒေသော၊ စုန္ဒသာမဏေသည် [3]။ ပါဝါယံ၊ ၌။ ဝယ်ဝုဒ္ဓော၊ မိုးလပတ်လုံး သီတင်းသုံးပြီးသည် ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ သာမဂါမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။နိဂဏ္ဌော ဘန္တေ နာဋပုတ္တော။ပ။အပ္ပဋိသရဏေတိ၊ ဏေ-ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ စုန္ဒံ သမဏုဒ္ဒေသံ၊ စုန္ဒသာမဏေကို။ "အာဝုသော စုန္ဒ၊ နု။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဣဒံ ကထာပါဘတံ၊ ဤ (နိဂဏ္ဌော ဘန္တေစသော) စကား လက်ဆောင်သည် [4]။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ "အာဝုသော စုန္ဒ၊ နု။ အာယာမ၊ လာသွားကြစို့ ။ပ။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေဿာမာတိ၊ လျှောက်ထားကုန်အံ့"ဟူသော။ ဝေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝေ၊ ဘန္တေတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဘုရား ဟူ၍။ စုန္ဒော သမဏုဒ္ဒေသော၊ သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ ၏(စကားကို) ။ပစ္စဿောသိ၊ ရှေးရှုကြားနာပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ စ အာနန္ဒော၊ သည်ရင်း။ စုန္ဒော စ သမဏုဒ္ဒေသော၊သည်ရင်း။ပ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အယံ စုန္ဒော သမဏုဒ္ဒေသော၊ ဤစုန္ဒသာမဏေသည်။ နိဂဏ္ဌော ဘန္တေ နာဋပုတ္တော။ပ။အပ္ပဋိသရဏေတိ၊ ဏေ-ဟူ၍။ဝေ၊ သို့ ၊ အာဟ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တဿ မယှံ၊ ထိုဘဝည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်တော်မူသဖြင့်။ သံဃေ၊ ၌။ ဝိဝါဒေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆို

၁။ ပုရိမပဋ္ဌိပတ္တိဒေတာ ပဋ္ဌိနိဝတ္တနံ ပဋ္ဌိဝါနံ၊ တံ ရူပံ သဘာဝေါ ဧတေသန္တိ ပဋ္ဌိဝါနရူပါ၊ တေနာဟ-နိဝတ္တနသဘာဝါတိ။ ဋီကာ။

၂။ အဋ္ဌကထာတီဋ္ဌ ယထာတံ-ဝယ် တံ-ကို အနက်မဲ့ အမှင့်မျှား၏။ မ-၁၊ ဘယဘေရဝ၊ ၅၂ ၌ ယထာတိ ဩပမ္မ၊ တန္တိ နိပါတော-ဟု တံ-ကို သာတ္ထက အနည်းယေ်ဖွင့်၏။ ထိုအဖွင့်နည်းတူ ဤ၌ တံ-ကို အနက်ရှိကြ၍ ပေးလိုက်သည်။

၃။ စုန္ဒသည် သမဏုဒ္ဒေသ ဟု ဆိုသော်လည်း စင်စစ်ရဟန်းတည်း။ ဘူတပုဗ္ဗဂတိကနည်းအားဖြင့် သမဏုဒ္ဒေသော ဟု ခေါ်ကြသည်။

၄။ "ပဋ္ဌိပဝိဋ္ဌံ ကတ္တာ အာဟရိတဗ္ဗတော သစ္စံ ကာရိတဗ္ဗတော-ပါဘတံ မူလန္တိအာဟ"ဟူသော ဋီကာပါဠိအရ "ပဋ္ဌိပဝိဋ္ဌံ ကတ္တာ အာဘာရိယတေတိ ပါဘတံ"ဟု ပြု။ "ကထာ စ သာ ပါဘတဉ္စာတိ"ဟု ကမ္မဓာရည်းတွဲ၊မိမိစကားကို ကြိုတင်သွင်း၍ သူ့ဘက်ပါးသံ၊ စကားကို မိမိသို့ဆောင်ယူအပ်သော စကားကောက်။ ထိုစကားသည်လည်း တဆုံးစကားဖြစ်ပေါ် လာခြင်း၏အကြောင်းဟု သိစေလို၍ ဓမ္မကထာယ မူလကာရကန္တိ အတ္ထော ဟု ဋီကာ စကားကျပြသည်။ ကထာပါဘတန္တိ ကထာမူလံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်လည်း ညီညွတ်၏။

ခြင်းသည်။(ငြင်းခုံခြင်းလည်းဟူ)။မာဟေဝ ဥပ္ပဇ္ဈာ၊မဖြစ်ပါစေလင့်။သော ဝိဝါဒေါ၊သည်။ဗဟုဇနာ-ဟိတာယ၊ မျှားစ္ဆာသောလူတို့၏ အစီးအပ္ပါးမဲ့အလို့ငှါ။ ဗဟုဇနာသုခါယ၊ မျှားစ္ဆာသော လူတို့၏ ချမ်းသာမဲ့အလို့ငှါ။ ဗဟုနော၊ သော။ ဇနဿ၊ ၏။ အနတ္ထာယ၊ အကျိုးမဲ့အလို့ငှါ။ အဟိတာယ၊ အစီးအပ္ပါးမဲ့ အလို့ငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ။ တို့၏။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ အဿာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏ဟူ၍ ၊ ဝေါ၊ သို့။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူ သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄၃။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ မယာ၊ ငါ ဘုရားသည်။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို ၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ သေယျထိဒံ၊ တို့နည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သတိ-ပဋ္ဌာနာ၊ တို့ဌာန်း၊ပ။မဂ္ဂေါ၊ ဌာန်းတည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဤမေသု ဓမ္မေသု၊ ဤသတိပဋ္ဌာန် စသော တရားတို့၌။ နာနာဝါဒေ၊ အထူးထူးသော အယူဝါဒ ရှိကုန်သော။ ဒွေပိဘိက္ခု။ နှစ်ပါး ကုန် သော ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ တုံ၊ သည်။ ပဿသိ နော၊ မြင်၏လော။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင် တရားတို့ကို။ မေ၊ တပည့်တော်အာနန္ဒာအား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။သေယျထိဒံ၊ တို့နည်း။ပ။ မဂ္ဂေါ၊ ဌာန်းတည်း။ ဤမေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ နာနာဝါဒေ၊ ကုန်သော။ ဒွေပိဘိက္ခု။ တို့ကိုလည်း။ အဟံ၊ တပည့်တော် (အာနန္ဒာ)သည်။ နပဿာမိ၊မမြင်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။ယေ စ ခေါ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်လည်း။ ဘဝန္တံ၊ ကို။ ပတိဿယမာနရူပါ၊ လေးလေး စားစား မှီခိုအားထားခြင်း သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏ [1]။ တေပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အစ္စယေန၊ သဖြင့်။ အစ္ဆာဇီဝေ၊ ဝါ၊ အသက်မွေးမှုကို အစဲ့ပြု၍ဖြစ်သော ခြောက်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်၌ဌင်း။(အာဇီဝံ+အ.ဓိကိစ္စ+ပဝတ္တံ သိက္ခာပဒံ အစ္ဆာဇီဝံ.တသ္မိံ ဟု ပြု) အဓိပါတိမောက္ခေ ဝါ၊ (ဓ-ပါးသောသိက္ခာပုဒ်မှ) ကြင်းသောသိက္ခာပုဒ်၌ဌင်း။ သံဃေ၊ ၌။ ဝိဝါဒံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်စကားကို (ငြင်းခုံခြင်းကိုလည်းဟူ)။ ဇနေယျုံ၊ ဖြစ်စေကုန်ရာ၏။ သော ဝိဝါဒေါ၊ သည်။ ဗဟုဇနာဟိတာယ၊ ငှါ။ပ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ အဿ၊ ၏။ ဤတိ ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အစ္ဆာဇီဝေ၊ ဝါ၊ ၌ဌင်း။ အဓိပါတိမောက္ခေ ဝါ၊ ၌ဌင်း။ ယဒိဒံ ဝိဝါဒေါ၊ သည်။ (အံတ္ထိ၊ ၏။) သော ဝိဝါဒေါ၊ သည်။ အပ္ပမတ္တကော၊ အနည်း ငယ်မျှသာတည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ မဂ္ဂေ ဝါ၊ (ပုဗ္ဗဘာဂ) မက်၌ဌင်း။ ပဋိပဒါယ ဝါ၊ (ပုဗ္ဗဘာဂ) ပဋိပဒ်၌ဌင်း။ သံဃေ၊ ၌။ ဝိဝါဒေါ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်သော်ဖြစ်ရာ၏။ (အကြွင်း လွယ်ပြီ။)

၄၄။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝိဝါဒမူလာနိ၊ ဝိဝါဒ၏ အကြောင်းတို့သည်။ ဤမာနိ ဆ၊ ဤ ခြောက်မျိုးတို့တည်း။ ကတမာနိ ဆ၊ တို့နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဤဓ၊ ဤသာသနာ တော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကောဓနော၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိသည်။ ဥပနာဟီ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယောသော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ဟောဘိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ သတ္ထုရိ [2]၊ ဘုရား၌လည်း။ အဂါရဝေါ၊ လေးစားခြင်း မရှိသည်။ အပ္ပတိဿော၊ မှီခိုတုပ်ဝပ်ခြင်း မရှိသည် [3]။ (ဟုတ္ဝာ၊ ၍။) ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဓမ္မေပိ၊ တရားတော်၌လည်း။ပ။ သံဃေပိ၊ ၌လည်း။ပ။

၁။ ပတိဿယမာနရူပါတိ အပဒါသ ပဋိဿယမာနရူပါ၊ ဂရုကဝသေန နိဿယမာနသဘာဝါ။ဋီကာ။
၂။ အပ္ပဋိဿောတိ အပ္ပဋိဿယော အနိစ္စတ္ထေ။အဋ္ဌကထာ။ ပဋိပုဗ္ဗ၊သိ၊ဓာတ်၊ အပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်။

ဝိဟရတိ၊ ၏။ သိက္ခာယပိ၊ ဌ္ဌလည်း။ ပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ကျင့်လေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ယောသောဘိက္ခု၊ သည်။ပ။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ သည်။ သံဃေ၊ ဌ္ဌ။ ဝိဝါဒံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊၏။ ယော ဝိဝါဒေါ၊ သည်။ဗဟုဇနာဟိတာယ၊ဌ္ဌ။ပ။ဒေဝမနုဿာနံ၊ဘို့၏။ ဒုက္ခာယ၊ ဌ္ဌ။ ဟောတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အတ္ထိ ဝါ၊ မိမိ, မိမိ၌ရှိသတ်ဌ္ဌင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ သူတပါး, သူတပါးပရိသတ်ဌ္ဌင်း။ ဇဝရွပံ၊ သော။ ဝိဝါဒမူလံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောကြားခြင်း၏အကြောင်းကို။ တုမှေ၊ တို့သည်။ စေ သမနုပဿေယျာထ၊ အကယ်၍ တွေ့မြင်ကုန်ငြားအုံ့။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တတြ၊ ထိုသို့တွေ့မြင်သောအခါ၌။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ပါပကဿ၊ ယုတ်မာသော။ တဿေဝ ဝိဝါဒမူလဿ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဟာနာယ၊ပယ်ခြင်းဌ္ဌ၊ဝါယမေယျာထ၊ အားထုတ်ကြကုန်လော့။ပ။ စေ နု သမနုပဿေယျာထ၊ အကယ်၍ မတွေ့မြင်ကြကုန်ငြားအုံ့။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တတြ၊ ဌ္ဌ။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ပါပကဿ၊ သော။ တဿေဝ ဝိဝါဒမူလဿ၊ ၏သာလျှင်။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ အနဝဿဝါယ၊ မပွါးစီးခြင်းဌ္ဌ။ ပဋိပဇ္ဇေယျာထ၊ ကျင့်ကြကုန်လော့။ ဒေါ၊ဤသို့ကျင့်သည်ရှိသော်။ ပါပကဿ၊ သော။ ဇေတဿ ဝိဝါဒမူလဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါ၊ သော်။ပ။ အနဝဿဝေါ၊ မပွါးစီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၅။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ပုန စပရံ၊ တဖန် ထို့ပြင်လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ မဂ္ဂီ၊ သူတပါးတို့၏ဂုဏ်ကို မျှဖျက်လေ့ရှိသည်။ ပဋ္ဌာသီ၊ အင်တူပြိုင်ဘက်ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဣဿုကီ၊ ငြူစူ စောင်းမြောင်းလေ့ရှိသည်။ မစ္ဆရီ၊ ဝန်တိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သဌေါ၊ စဉ်းလဲသည်။ မာယာဝီ၊ လှည့်ပတ်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ပါပိစ္ဆော၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်သောအယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။သန္ဒိဋ္ဌိပရာမာသီ၊ မိမိအယူကို မှားသော အားဖြင့် သုံးသပ်လေ့ရှိသည်။ အာဓာနဂ္ဂါဟီ၊ မြဲမြံစွာယူလေ့ရှိသည်။ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီ၊ စွန့်လွှတ်နိုင်ခဲလေ့ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏ ၁။

အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ယောသောဘိက္ခု၊ သည်။ပ။အနဝဿဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဝိဝါဒမူလာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ဆ၊ ဤခြောက်မျိုးဘို့ပင်ဘည်း။

၄၆။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။အဓိကရဏာနိ၊အဓိကခွဲကွဲးတို့သည် ၂။ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ဤလေးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့နည်း။ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ဝိဝါဒါဓိကရဏံးဌ္ဌင်း။ အနုဝါဒါဓိကရဏံ၊ အနုဝါဒါဓိက ရဏံးဌ္ဌင်း။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ အာပတ္တာဓိကရဏံးဌ္ဌင်း။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ ကိစ္စာဓိကရဏံးဌ္ဌင်းတည်း။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ အဓိကရဏာနိ၊တို့သည်။ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ဤလေးပါးတို့တည်း။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ ဣမေ ခေါ ပန သတ္တ၊ဤ(၇)ပါးတို့သည်ကား။အဓိကရဏသမထာ၊အဓိကရဏံးငြိမ်းကြောင်း သမထတို့တည်း။ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီးဖြင်ပြီးကုန်သော။ အဓိကရဏာနံ၊ တို့ကို။ သမထာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းဌ္ဌ။ ဝူပသမာယ၊ အထူးသဖြင့် ငြိမ်းစေခြင်းဌ္ဌ။ သမ္မုခါဝိနယော၊ သမ္မုခါဝိနည်းကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်၏။ သတိဝိနယော၊ သတိဝိနည်းကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်၏။ အမူဠှဝိနယော၊ အမူဠှ-ဝိနည်းကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်၏။ ပဋိညာယ၊ ဝန်ခံသဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗံ၊ ပြုစေအပ်၏။

၁။ မူလ ပဏ္ဏာ၊ သင်္လေခသုတ်၊ ဓမ္မဒါယာဒသုတ်။အံ-၆၊ ဝိဝါဒမူလသုတ်-ဌ-ဌ၌ တို့အရ ယောဇနာသည်။

၂။ အဌကသာအလို"အဓိကာတဗ္ဗာနိတိ အဓိကရဏာနိ"ဟု ကမ္မသာဓ်ပြု၊ ဌ္ဌကာအလို သမထာ-ဝါ သမနဝဿေန အဓိကရီယန္တိ ဣဿာတိ အဓိကရဏာန ဝိဝါဒါဒယော ဟု အဓိကရဏသာဓ်ပြု၏။

ယေဘုယျသိကာ၊ ယေဘုယျသိကာကံကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ တဿပါပိယသိကာ၊ တဿပါပိယ-သိကာကံကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ တိဏဝတ္ထာရကော၊ တိဏဝတ္ထာရကကံကို။ ကာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။

၄၇။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ သမ္မုခါဝိနယော၊ သည်။ ကသ္မာ၊ အသို့လျှင်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မောတိ၀၊ ဓမ္မဟူ၍ဏင်း။ အဓမ္မောတိ ၀၊ ဓမ္မမဟုတ်ဟူ၍ဏင်း။ ဝိနယောတိ၀၊ ဝိနည်းဟူ၍ဏင်း။ အဝိနယောတိ၀၊ ဝိနည်းမဟုတ်ဟူ၍ဏင်း။ ဝိ၀ဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏။ (ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆိုကြကုန်၏ ဟူ၍သော်လည်း သဒ္ဒါနက်ပေး)။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ သဗ္ဗေဟေ၀၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ သမဂ္ဂေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်သော။ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ သန္ဓိပတိတဗ္ဗံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးအပ်၏။ သန္ဓိပတိတ္ဝာ၊ ၍။ ဓမ္မနေတ္တိ၊ တရားတည်းဟူသော မျှင်းကြိုးကို။ သမနုမဇ္ဇိတဗ္ဗာ (ဥာဏ်ဖြင့်) ပွတ်တိုက်အပ်၏။ (စူးစမ်းအပ်၏)။ဓမ္မနေတ္တိ ကို။ သမနုမဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုတရားတည်းဟူသော မျှင်းကြိုးနှင့်။ သမေတိ၊ ညီညွတ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံ အဓိကရဏံ၊ ကို။ ဝူပသမေဘဗ္ဗံ၊ ငြိမ်းစေအပ်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧ၀ံ ခေါ၊ လျှင်။ သမ္မုခါ၊ ဝိနယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧ၀ဉ္စ၊ လျှင်။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ယဒိဒံ၊ အကြင်သမ္မုခါ၊ ဝိနည်းသည်။ (အဋ္ဌိ၊ ၏။) တေန သမ္မုခါ၊ ဝိနယေန၊ ဖြင့်။ ဧကစ္စာနံ အဓိကရဏာနံ၊ အချို့ကုန်သော(၀ိ၀ါဒ)အဓိကရဏ်း တို့၏။ ဝူပသမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၈။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ယေဘုယျသိကာ၊ ကံသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်၊ တံအဓိကရဏံ၊ ကို။ တသ္မိံ အာ၀ါသေ၊ ထိုကျောင်း၌။ ဝူပသမေတုံ၊ ၎။စေ နဲ့ သင်္ကြောန်တို့၊ အကယ်၍မစုမ်းနိုင်ကုန်ငြားအုံ့။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယသ္မိံ အာ၀ါသေ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဗဟုတရာ၊ လွန်စွာများကုန်၏[၂]။ သော အာ၀ါ၊သော၊ ထိုကျောင်းသို့။ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ ဂန္တ္ဗေ၀၊ အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ သမဂ္ဂေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေဟေ၀၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်။ သန္ဓိပဘိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ပ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧ၀ံ ခေါ၊ လျှင်။ ယေဘုယျသိကာ၊ ကံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧ၀ဉ္စ၊ လျှင်။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ ယဒိဒံ၊ အကြင်ယေဘုယျသိကကံသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏၊) တာယ ယေဘုယျသိကာယ၊ ထိုယေဘုယျသိကကံဖြင့်။ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော။ အဓိကရဏာနံ၊ (ဝိ၀ါဒ)အဓိကရဏ်းတို့၏။ ဝူပသမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၉။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ သတိ၀ိနယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပါရာဇိကေန ၀၊ ပါရာဇိကဖြင့်သော်၎င်း။ ပါရာဇိကသာမဉ္ဇေန ၀၊ ပါရာဇိက၏အနီးဖြစ်သော သံဃာဒိသိသ်, ဒုက္ကဋ် ထုလ္လစ္စည်းဖြင့်သော်၎င်း[၃]။

၁။ တတ္ထကို တာယ ဓမ္မနေတ္တိယာ ဟု တတိယနေ့ဖွင့်၏။ သမေတိကို ဋီကာ၌ တာယ ဓမ္မနေတ္တိယာ သမေတိ ။ပ။ သံသန္ဒတိ ကေလကွာမေ ဟောတိတိ အတ္ထော-ဟု ဖွင့်၏။

၂။ ဗဟူသဒ္ဒါသည် ၂-ပါး ၃-ပါးနှင့်တကွ ထို့ထက်အလွန် ရ၏။ ဗဟုတရာသဒ္ဒါသည် ၂-ပါး ၃-ပါး မပါ၊ ထို့ထက်အလွန်ကိုသာ ရ၏။

၃။ ပါရာဇိကသာမဉ္ဇနှင့် သာမဉ္ဇ အရ ခန္ဓသာမဉ္ဇ, အာပတ္တိသာမဉ္ဇ နှစ်မျိုးရှိရာ ခန္ဓသာမဉ္ဇအရ သံဃာ ဒိသိသ်၊ အာပတ္တိသာမဉ္ဇအရ ဒုက္ကဋ် ထုလ္လစ္စည်းကိုယူ။ အဋ္ဌကထာ။

ဝေရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဂရုကာယ အာပတ္တိယာ၊ ဂရုကအာပတ်ဖြင့်။ "အာယသ္မာ၊ သည်။ ပါရာဇိကံ ဝါ၊ သို့သော်ရင်း။ ပါရာဇိကသာမန္တံ ဝါ၊ သို့သော်ရင်း။ ဝေရူပိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဂရုကံ အာပတ္တိ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊ ရောက်၏ဟူ၍။ သရတူတိ၊ အောက်မေ့ လော့"ဟူ၍။ စောဒေန္တိ၊ မေးစိစစ်ကြကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "အာဝုသော၊ ဝါရှင်။ အဟံ၊ သည်ပ။ အာပဇ္ဇိတာ၊ ရောက်၏ဟူ၍။ နသရामိတိ၊ မအောက်မေ့မိ"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တဿ ဘိက္ခု၊ နော၊အား။ သတိဝိနယော၊ကို။ ဒါတမ္မော၊ အပ်၏။ပ။ ဝေဠ္ဌ ပန၊ လျင်။ ဣဒ၊ ဤအရာ၌။ ယဒိဒံ၊ အကြင်သတိဝိနည်းသည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန သတိ-ဝိနယေန၊ ဖြင့်။ ကေစ္စာနံ အဓိကရဏာနံ၊ အချို့ကုန်သော (အနုဝါဒ) အဓိကရုဏ်းတို့၏။ ဝူပ-သမေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၅၀။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကထဉ္စ၊ လျင်။ အမူဠှဝိနယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌ ဘိက္ခု၊ ကို့သည် ပ။ သရတာယသ္မာ။ပ။ ပါရာဇိကသာမန္တံ ဝါတိ၊ ဝါ-ဟူ၍။ စောဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ (သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ နခေါ အဟံ အာဝုသော။ပ။ ပါရာ-ဇိကသာမန္တံ ဝါတိ၊ ဝါ-ဟူ၍ ၊ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ နိဗ္ဗေဌေန္တိ၊ ဖြေရှင်း သော။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ "အာယသ္မာ၊ အရှင်။ ပါရာဇိကံ ဝါ၊ သို့သော်ရင်း။ ပါရာဇိက-သာမန္တံ ဝါ၊ သို့သော်ရင်း။ ဝေရူပိ၊ သော။ ဂရုကံ၊ သော။ အာပတ္တိ၊သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊ ၏ ဟူ၍။ ယဒိသရတိ၊ အကယ်၍ အောက်မေ့မိအံ့။ ဣဃ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ သာဓုကမေဝ၊ ကောင်း စွာသာလျင်။ (တံ၊ သည်၊)ဇာနာဟိတိ၊ သိလေ့"ဟူ၍ ၊ အတိဝေဌေတိ၊ အလွန်ရစ်ပတ်၏[1]။) သော၊ သည်။ "အာဝုသော၊ ဝါရှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဥမ္မာဒံ၊ ရူးသွပ်ခြင်းသို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဝိပရိယာသံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိ ၊ ရောက်ပြီ၊ တေန ဥမ္မတ္တကေန၊ ထိုသို့ ရူးသွပ်သဖြင့်။ မေ၊ ငါသည်။ ဗဟု၊ များစွာသော။ အဿာမဏကာ၊ ရဟန်းတို့၏ အမှုအရာ မဟုတ်သည်ကို။ အဇ္ဈာစိဏ္ဏာ၊ လေ့ကျက်အပ်ပြီ ၊ ဘာသိတပရက္ကန္တံ၊ ပြောဆိုအားထုတ်အပ်ပြီ[2]။ တံ၊ ထိုပြောဆိုအားထုတ်မိသမျှကို။ အဟံ၊ သည် ၊ နသရामိ၊ မအောက်မေ့မိ။ မူဠှေန၊ တွေ့ဝေ သဖြင့်။ ဘော၊ ထိုရဟန်းတို့၏ အမှုအရာမဟုတ်သည်ကို။ ကဘန္တိ၊ ပြုအပ်မိပြီ"ဟူ၍ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တဿ ဘိက္ခု၊ နော၊အား။ အမူဠှဝိနယော၊ကို ၊ ဒါတမ္မော၊အပ်၏။ပ။ ဝေဠ္ဌ ပန၊ ဤသို့လျင်။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ယဒိဒံ၊ အကြင်အမူဠှဝိနည်းသည် ၊ (အတ္ထိ၊ ၏ ၊) တေန အမူဠှဝိနယေန၊ ဖြင့်။ ကေစ္စာနံ အဓိကရဏာနံ၊ အချို့ကုန်သော (အနုဝါဒ) အဓိကရုဏ်းတို့ ၏။ ဝူပသမေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ ဤလက်သည်းကွင်းရှိ အနက်မျှား မပါသင့်ကြောင်း။ ( )တွင်ဆန်ဟရေ ပါလျှော၊ ဝိ ၄-စူဠဝဂ္ဂေ (၃၂၀) ပိဋကေ နတ္ထိ၊ တဿ ပါပိယသိကာဝါရေယေဝတေန ဘဝိတဗ္ဗံဟု ဆန္ဒမူအောက်ခြေ၌ မှာကြားထား၏။ ထိုစကားမှန်၏။ အထက်၌ ဘိက္ခု စောဒေန္တိ ဟု စောဒကပုဂ္ဂိုလ်အမျှား ဖြစ်ပါလျက် တဒမနံ သော နိဗ္ဗေဌေန္တိ အတိဝေဌေတိ-ဝယ် သော အတိဝေဌေတိ ဟု စောဒကပုဂ္ဂိုလ်ဘပါးတည်း ပြောင်းလဲသွားသည်ကို ထောက် သောအားဖြင့် ထင်ရှား၏။

၂။ ဘာသိတပရက္ကန္တန္တိ ဝါစာယ ဘာသိတံ ကာယေန စ ပရက္ကန္တံ၊ပရက္ကမိတ္တာ ကတန္တိ အတ္ထော။ အဌကထာ။ ပရက္ကမိတ္တာ ဥပက္ကမိတ္တာ၊ ဌိကာတို့ ဖွင့်ပုံထောက်လျှင် ပရက္ကမောကဲ့သို့ ပရသဒ္ဒ၊ ဥပသဒ ကမုဓာတ်၊ တပစ္စည်း ဖြင့် ပြီးရကား ပရက္ကန္တံ ဟု ရှိစေ၊ ပရိပုဗ္ဗ ကမုဓာတ် မဟာတ်ကြောင်း ပရက္ကမိတ္တာ ဥပက္ကမိတ္တာကို မြင်သော အားဖြင့် သိအပ်၏။ ကမုဓာတ်ဆိုလျှင် ဣ ဒ္ဒေဘော်ရောက်သည်ကိုလည်း သတိရှိ။

၅၁။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ပဋိညာတကရဏံ၊ သည်။ (ဝန်ခံခြင်းကို ပြုခြင်းသည် ဟု သော်လည်း ဖော်ပေး) ဟောတိ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စောဒိတော ဝါ၊ မေးစီစစ်အပ်သော်၎င်း။ အစောဒိတော ဝါ၊ မမေးစီစစ်သော်၎င်း။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ သရတိ၊ အောက်မေ့၏။ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်ပြ၏။ ဥတ္တာနီကရောတိ၊ပေါ်လွင်အောင် ပြု၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဝုစ္စတရံ၊ အကြီးဆုံးဖြစ်သော။ ဘိက္ခုံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဧကံသံ၊ တဖက်သော ပခုံး၌။ စီဝရံ၊ ကို။ ကတ္မာ၊၍။ ပါဒေ၊ ခြေ တို့ကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဥက္ကုဋိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒိတ္မာ၊ ၍။ အဥ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတ္မာ၊ ခို၍။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣတ္ထန္နာမံ၊ ဤမည်သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်ပြီ၊ တံ၊ ထိုအာပတ်ကို၊ ပဋိဒေသေမိ၊ ပြောကြား၊ပါ၏"ဟူ၍ ဧवं၊သို့။ ဝစနီယော၊ သည်။ အသု၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုမထေရ်ကြီးသည်။ ပဿသိ၊ မြင်သလော"ဟူ၍။ ဧवं၊သို့။ အာဟ၊ ပြီ၊ အာမ ပဿာမိ၊မှန်ပါ,မြင်ပါ၏ ဟူ၍ သော၊ထိုဒေသကရဟန်းသည်၊ အာဟ၊ ပြီ။(ပြန်စပ်သည်)။အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝေယျာသိ၊ စောင့်ရှောက်လော့ဟု။ အာဟ၊ (မထေရ်ကြီး က)မိန့်ပြီ။[သံဝရိဿာမိ၊ စောင့်ရှောက်အံ့ဟု(ဒေသကရဟန်းက) ဆို၏။] အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧवं၊ခေါ်၊ လျှင်။ ပဋိညာတကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေဠုပန၊ လျှင်။ ဣဒံ၊ ဤအရာ၌၊ ယဒိဒံ၊ အကြင်ဝန်ခံခြင်းကိုပြုခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေနပဋိညာတကရဏေန၊ ဖြင့်။ကေစ္စာနံ အဓိကရဏာနံ၊ အချို့သော (အာပတ္တိ) အဓိကရဏ်းတို့၏။ ဝူပသမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၅၂။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ တဿပါပိယသိကာ၊ ကံသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။သရတာယသ္မာ။ပ။ပါရာဇိက-သာမန္တံ ဝါတိ၊ ဝါ-ဟူ၍။စောဒေတိ၊ ၏။သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ နခေါ အဟံ။ပ။ပါရာဇိကသာမန္တံ ဝါတိ၊ ဝါ-ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ နိဗ္ဗေဌေန္တံ၊ ဖြေရှင်းသော။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ "အာယသ္မာ၊ အရှင်။ ပါရာဇိကံ၊ သို့သော်၎င်း။ ပါရာဇိကသာမန္တံ ဝါ၊ သို့သော်၎င်း။ ဧဝရူပိံ၊ သော။ ဂရုကံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊ ၏(ဟူ၍)။ ယဒိ သရသိ၊ အကယ်အောက်မေ့မိအံ့။ ဣဃ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ သာဓုကမေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ (တံ၊ သင်သည်။) ဇာနာဟိတိ၊ သိလော့"ဟူ၍။ အတိဝေဌေတိ၊ အလွန်ရစ်ပတ်၏။ သော၊ ထိုစစ်ဆေး ခံရသော ရဟန်းသည်။အာဝုသော၊ဂျှင်။အဟံ၊သည်။ပ။အာပဇ္ဇိတာ၊ ၏(ဟူ၍)။နခေါသရामိ၊ မအောက်မေ့မိ။ အာဝုသော၊ ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝရူပိံ၊ သော။ အပ္ပမတ္တိကံ၊ အနည်းငယ်မျှ သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊ ၏(ဟူ၍)။ သရာမိစာတိ၊ အောက်မေ့၏"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ သော၊ ထိုစစ်ဆေးသောရဟန်းသည်။ နိဗ္ဗေဌေန္တံ၊ သော။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ "အာယသ္မာ၊ ရှင်။ပ။ဇာနာဟိတိ၊ လော့"ဟူ၍။ အတိဝေဌေတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုစစ်ဆေးခံရသော ရဟန်းသည်။ "အာဝုသော၊ ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ အပ္ပမတ္တိကံ၊ သော။ ဣမံ ဟိ နာမ အာပတ္တိံ၊ ဤမည်သောအာပတ်သို့။အာပဇ္ဇိတ္မာ၊ရောက်၍။အပုဗ္ဗော၊ မမေးမြန်းသော်လည်း။ ပဋိဇာနိဿာမိ၊ ဝန်ခံပါအံ့။ အဟံ၊ သည်။ ပါရာဇိကံ ဝါ၊ သို့သော်၎င်း။ ပါရာဇိကသာမန္တံ ဝါ၊ သို့သော်၎င်း။ ဧဝရူပိံ၊ သော။ ဂရုကံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတ္မာ၊ ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ မေးမြန်းအပ်သော်။ ကိံ ပန နု ပဋိဇာနိဿာမိဘိ၊ အဘယ်မှာဝန်မခံဘဲရှိပါအံ့နည်း"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ သော၊ စစ်ဆေးသောရဟန်းသည်။ "အာဝုသော၊ ရှင်။ တံ၊ သည်။ အပ္ပမတ္တိကံ၊ သော။ ဣမံ ဟိ နာမ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတ္မာ၊ ၍။ အပုဗ္ဗော၊ သော်။ နု ပဋိဇာနိဿသိ၊ ဝန်မခံ။ တံ၊ သည်။ပ။

အာဝပဋ္ဌိတွာ၊ ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ သော်။ ကိုဝ်ပနပဋ္ဌိဇာနိဿသိ၊ အဘယ်မှာဝန်ခံပါအုံ့နည်း။ အာယသ္မာ၊ ရှင်။ပ။ဇာနာဟိတိ၊ လော့”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ သော၊ ထိုစစ်ဆေးခံရသောရဟန်းသည်။ “အာဝုသော၊ ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ပ။အာဝပဋ္ဌိတာ၊ ၏(ဟူ၍)။ သရာမိဒေါ၊ ၏။ မေ၊ သည်။ ဒဝါ၊ အဆောတလျှင်။ (ဒဝါတိ သဟသာ၊ အဒ္ဓကထာ။) ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်မိပြီ။ မေ၊ သည်။ ရဝါ၊ ချက်ချေသည်ဖြင့်။ ဧတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ပ။ဝေရှပိ ဝ်၊ သော။ တံ ဂရုကံအာဝပတ္တိ ဝ်၊ သို့။ အာဝပဋ္ဌိတာ၊ ၏(ဟူ၍)။ နသရာမိတိ၊ မအောက်မေ့မိ”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ တဿပါပိယသိကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေဠုပန၊ လျှင်။ ဣဒ၊ ၌။ ယဒိဒံ၊ အကြင် တဿပါပိယသိကကံသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တာယ တဿ ပါပိယသိကာယ၊ ဖြင့်။ ဧကစ္စာနံ အဓိကရဏာနံ၊ အချို့ကုန်သော(အနုဝါဒ) အဓိကရဏ်းဘို့၏။ ဝူပသမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၅၃။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ တိဏဝတ္ထာရကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဣဒ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘဏ္ဍနဇာတာနံ၊ ဖြစ်၍။ ကလဟဇာတာနံ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဝါဒါပန္နာနံ၊ ဖြစ်၍။ (ဤသုတ် ၄၁-ပိုဒ်ရှု) ဝိဟရတံ၊ နေကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဗဟုံ၊ သော။ အသ ာမဏကံ၊ ကို။ အဇ္ဈာဝိဏ္ဏံ၊ အပ်သည်။ ဘာသိတပရိက္ကန္တံ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ သင်ဇေဟေ၀၊ ကုန်သော။ သမဂ္ဂေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်သော။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ သန္နိပတိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သန္နိပတိတွာ၊ ၍။ ဧကတော ပက္ခိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ဗျတ္တေန၊ လိမ္မာသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ပ။ သံဃော၊ သံဃာကို—

“ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ တပည့်တော်၏ (စကားကို)။ သုဏာတု၊ နားထောင်တော်မူပါ။ ဘဏ္ဍနဇာတာနံ၊ ဖြစ်၍။ ကလဟဇာတာနံ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဝါဒါပန္နာနံ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတံ၊ ကုန်သော။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဗဟုံ၊ သော။ ဣဒံ အသာမဏကံ၊ ဤရဟန်းတို့၏ အမှုအရာ မဟုတ်သည်ကို။ အဇ္ဈာစိဏ္ဏံ၊ အပ်သည်။ ဘာသိတပရိက္ကန္တံ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဃဿ၊ ၏။ ပတ္တကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သောအခါရှိသောကံသည်။ ယဒိ သိယာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အုံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဣမေသံ အာယသ္မန္တာနံ၊ ဤအရှင်တို့၏။ ယာ စေ၀ အာပတ္တိ၊ အကြင် အာပတ်သည်ရင်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ယာ စ အာပတ္တိ၊ အကြင်အာပတ်သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တာ အာပတ္တိယော၊ ထိုအာပတ်တို့ကို။) ဣမေသံ စေ၀ အာယသ္မန္တာနံ၊ ဤအရှင်တို့၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ အတ္တနော စ၊ မိမိ၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာ့ အလယ်၌။ တိဏဝတ္ထာရကေန၊ တိဏဝတ္ထာရကကံဖြင့်။ ဥလ္လ၀ဇ္ဇံ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိသော။ (ပါရာဇိကသံဃာဒိသေသ) အာပတ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဂိဟိပဋိသံယုတ္တံ၊ လူတို့နှင့်စပ်၍ သင့်သောအာပတ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဒေသေယျန္တိ၊ ပြောကြားအုံ့”ဟူ၍။ ဥာပေတဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏။

အထ၊ ထိုနောက်၊ အပရေသံ၊ တပါးကုန်သော။ ကေဘောပက္ခိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့တွင်။ ဗျတ္တေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ပ။သံဃော၊ ကို—

သုဏာတု။ပ။ဂိဟိပဋိသံယုတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ဥာပေတဗ္ဗော၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ တိဏဝတ္ထာရကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေဠုပန၊ လျှင်။ ဣဒ၊ ၌။ ယဒိဒံ၊ အကြင်တိဏဝတ္ထာရကကံသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန တိဏဝတ္ထာရကေန၊ ဖြင့်။

ကေစ္စာနံ အဓိကရဏာနံ အချိုကုန်သော (အာပတ္တိ) အဓိကရဏ်းတို့၏။ ဝူပသမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၅၄။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ သာရဏီယာ၊ အောက်မေ့သင့် အောက်မေ့ ထိုက်ကုန်သော။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ ပိယကရဏာ၊ ချစ်အပ်သည်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ (ပိယံ ပိယာယိတဗ္ဗံ ကရောန္တီတိ၊ မ-၁၊ ဋီကာ၊ ကောသမ္မိယသုတ် ၄၉၂-ပိုဒ်)။ ဂရုကရဏာ၊ လေးစားအပ်သည်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ သင်္ဂဟာယ၊ ချီးမြှောက်ခြင်း အကျိုးငှါ။ အဝိဝါဒါယ၊ မငြင်းခုံခြင်းအကျိုးငှါ။ သာမဂ္ဂိယာ၊ ညီညွတ်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ကေဝဘာဝါယ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကတမေ ဆ၊ အဘယ်ခြောက်ပါးတို့သည်။ပ။သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်သနည်း [1]။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ဣဓ သာသနာ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်။ သဗြဟ္မစာရီသု၊ သံတင်းသုံးဘော်တို့၌။ အာဝိစေဝ၊ မျက်မှောက်၌ဌင်း။ ရဟော စ၊ မျက်ကွယ်၌ဌင်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရဏီယာ၊ သော။ အယမ္ပိ ဓမ္မော၊ ဤတရားသည်လည်း။ ပိယကရဏော၊ ၏။ ဂရုကရဏော၊ ၏။ သင်္ဂဟာယ၊ ငှါ။ပ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ (၁)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်။ပ။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ၏။) (၂)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်။ပ။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ၏။) (၃)

အာနန္ဒ၊နှာ။ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ယေ တေ လာဘာ၊ အကြွင်းလာဘ်တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဓမ္မိကာ၊ တရားသဖြင့်ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ ဓမ္မလဒ္ဓါ၊ တရားသဖြင့်ရအပ်ကုန်၏ [2]။ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ပတ္တာပရိယာပန္နမတ္တမ္ပိ၊ သပိတ်၌ အကြုံးဝင်သော ဆွမ်းအနည်းငယ်မျှသည်လည်း။ ဝါ၊ ကိုလည်း။(ဓမ္မိကံ၊ ၏။ ဓမ္မလဒ္ဓံ၊ ၏။) တထာရူပေဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ လာဘေဟိ၊ လာဘ်တို့ဖြင့်။ အပ္ပဋိဝိဘတ္တဘောဂီ၊ မခွဲခြားမူ၍ သုံးဆောင်လေ့ရှိသည်။ (အလှူခံ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို မခွဲခြားဟူလို။မဋ္ဌ ၂-၃၀၇-မျက်နှာ။) သီလဝန္တေဟိ၊ သီလရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီဟိ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့နှင့်။ သာဓာရဏဘောဂီ၊ ဆက်ဆံသောအားဖြင့် သုံးဆောင်လေ့ရှိသည်။ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ၏။) (၄)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ဘိက္ခု၊သည်။ (ဝိဟရတိ-၌ စပ်)။ ယာနိတာနိ သီလာနိ၊ အကြင်သီလတို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ အခဏ္ဍာနိ၊မကျိုးကုန်။ အဆိဒ္ဒါနိ၊ မပေါက်ကုန်။ အသဗလာနိ၊ မကျားကုန်။ အကမ္မာသာနိ၊ မပြောက်ကုန်။ ဘုဇိဿာနိ၊ အလိုရှိအပ်သော သုံးစွဲခွင့်ရှိသော ပိုင်ရှင်အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ (ဘုဇိဿာနိ ပုဒ်အမှာကို မ-၁၊ ကောသမ္မိယသုတ် ၄၉၂-ပိုဒ်ရှု)။ဝိညုပ္ပသတ္ထာနိ၊ ပညာရှိတို့သည် ချီးကျူးအပ်ကုန်၏။ အပရာမဋ္ဌာနိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်

---

[1] ဣမေ ခေါ အာနန္ဒဟူသော နောက်ဝါကျထောက်၍ "ကတမေ ဆ၊ အဘယ်ခြောက်ပါးနည်း"ဟုမပေးလင့်၊ သံဝတ္တန္တိ တိုင်အောင်ဖြုန်စပ်။

[2] ဖြစ်ပေါ်စဉ်က စင်ကြယ်သော်လည်း ရရှိသောအခါ စင်ကြယ် မစင်ကြယ် နှစ်မျိုးဖြစ်နိုင်သောကြောင့် ဓမ္မလဒ္ဓါကို ထပ်ဆင့်၏။မ ဋီ ၂-ကောသမ္မိယသုတ် ၃၀၇-မျက်နှာ။

မှားသောအားဖြင့် မသုံးသပ်အပ်ကုန်။ (တစုံတယောက်သောသူသည် မစုပ်စ္ဓနိုင်ကုန် ဟူ၍လည်း မ၌ ၂ တနည်းဖုင့်သေး၏။) သမာဓိသံ၀တ္တနိကာနိ၊ (ဥပစာအပ္ပနာ) သမာဓိတို့ကိုဖြစ်စေ တတ်ကုန်၏။ တထာရူပေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ သီလေသု၊ သီလတို့၌။ သဗြဟ္မစာရီဟိ၊ တို့နှင့်။ အာ၀ိစေ၀၊ ၌ရင်း။ ရဟောစ၊ ၌ရင်း။ သီလသာမညဂတော။ သီလအားဖြင့်တူသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ (အကြင်းတူ၏။) (၅)

(အခဏ္ဍစသော အမှာကို မ-၁၊ ကောသမ္မိယသုတ် ၄၉၂ ပိုဒ်ကိုပင် ရှု။)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သင်္ဃ။ (ဝိဟရတိ၌ပင်စပ်)။ ယာယံ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင် (သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော) သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ အရိယာ၊ ဖြူစင်၏။ နိယျာနိကာ၊ ဝဋ္ဋမှ ထွက်မြောက်တတ်၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ တက္ကရသ၊ ထို ဟောတိုင်း ပြုကျင့်သူ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲ၏ ကုန်ခြင်းအကျိုးငှါ။ နိယျာတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာရူပါယ၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ၌။ သဗြဟ္မစာရီဟိ၊ တို့နှင့်။ အာ၀ိစေ၀၊ ၌ရင်း။ ရဟောစ၊ ၌ရင်း။ ဒိဋ္ဌိသာမညဂတော၊ အယူအားဖြင့် တူသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတ၊၏။ (အကြင်းတူ၏။) (၆)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ သာရဏီယာ၊ ကုန်သော။ ဆ၊ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ပ။ သံ၀တ္တန္တိ၊ ကုန်၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ သာရဏီယ၊ ကုန်သော။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာယူ၍။ စေ ဝတ္တေယျာထ၊ အကယ်၍ ကျင့်ကုန်အံ့။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ နာဓိဝါသေယျာထ၊ သည်းမခံကုန်ရာ။ အဏုံ၀ါ အပြစ်ငယ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ထူလံ၀ါ၊ အပြစ်ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ တံ ဝစနပထံ၊ ထို စကားကို။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ပဿထ နော၊ ရှုမြင်ကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊မြတ်စွာဘုရား။ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ အနာနန္ဒ၊နှာ။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ သာရဏီယေ၊ ကုန်သော။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမာဒါယ၊၍။ ဝတ္တထ၊ ကျင့်ကြကုန်လော့။ တံ၊ ထိုကျင့်ခြင်းသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ-စသည်ပေးမြဲ။)

စတုတ္ထံ၊ သော၊ သာမဂါမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-သုနက္ခတ္တသုတ်

၅၅။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ။) ဧကံ သမယံ၊ အခါတပါး၌။ ဘဂ၀၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ မဟာ၀ဝေန၊ မဟာ၀ုန်တော၌။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ စုလစ်မှန်းချန်ဘပ်သော

၁။ သာရဏီယတရားခြောက်ပါးသည် အံ ၃-သာရဏီယ ၀ဂ်၊ သာရဏီယသုတ်၌လည်း လာ၏။

စရပ်(ကျောင်း)၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္မဟုလေဟိ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ အထံ၌။ "ဇာတာ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေသည်။ ဒီဃာ၊ ကုန်ပြီ။ ဒြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဟူသော အကျင့်မြတ်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်ဂိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ်ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊ တပါးသော ကျင့်ဘွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာမာတိ၊ သိကုန်၏" ဟူ၍။ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကတာ၊ ပြောကြားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သုနက္ခတ္တော လိစ္ဆဝီပုတ္တော၊ လိစ္ဆဝီ၏သား သုနက္ခတ္တသည်။ သမ္မဟုလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊တို့သည်။ပ။ ဗျာကတာ၊ အပ်သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏ ဟူသော စကားကို။ အသောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ သုနက္ခတ္တော လိစ္ဆဝီပုတ္တော၊ သည်၊ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ သမ္မဟုလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ပ။ အညာ၊ကို။ ဗျာကတာ ကိရာတိ၊ ပြောကြားအပ်သတဲ့"ဟူသော စကား၊ ကို။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါပြီ။

"ဘန္တေ၊ ရား။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ပ၊ အညံ၊ ကို၊ ဗျာကံသု၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား ဘေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသာလျှင်။ အညံ၊ ကို။ ဗျာကံသု ကစ်၊ပြောဆင်ကြကုန်သလော၊ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ တွေ၊ ဤရဟန်းတို့ဘုင်။ ကေစ္စေ၊ အနျှိုကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဓိမာနေန၊ ရ၏ဟု မှတ်ထင်ခြင်းဖြင့်[1]။ အညံ၊ ကို။ ဗျာကံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်သလော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

၅၆။ သုနက္ခတ္တ၊ သုနက္ခတ္တ။ ယေ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ ၌။ "ခီဏာ။ပ။ပဇာနာမာတိ၊ မ"ဟူ၍။ အညံ၊ ကို။ ဗျာကံသု၊ ကုန်ပြီ။ တွေ၊ ဤရဟန်းတို့တွင်။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ သာလျှင်။ အညံ၊ ကို။ ဗျာကံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဓိမာနေနပိ၊ ရ၏ဟု မှတ်ထင်ခြင်းဖြင့်လည်း။ အညံ၊ ကို။ ဗျာကံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ ပန၊ ထိုရဟန်းတို့သည်ကား။ သန္တိ၊ ရှိကုန်သေး၏။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ တတြ၊ ထိုနှစ်မျိုးနှစ်စားသော ရဟန်းဘို့တွင်။ ယေ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ သာလျှင်။ အညံ၊ ကို။ ဗျာကံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဘေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ တံ၊ ထိုပြောဆိုခြင်းသည်။ တထေဝ၊ ထိုပြောဆိုသည့် အတိုင်းသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေ ပန တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်ကား။ အဓိမာနေန၊ ဖြင့်။ အညံ၊ ကို၊ ဗျာကံသု၊ ကုန်ပြီ၊ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ တတြ၊ ထိုပြောဆိုရာ၌။ တထာဂတသ၊ ငါဘုရား၏။ "နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောကြားအံ့"ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤစိတ်အကြံသည်၊ ဟောဘိ၊ ၏။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ တွေ၊ ဤရဟန်းတို့၏ အမေးကို ဖြေဆိုရာ၌။ တထာဂတသ၊ ၏။ "နေသံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့"ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤစိတ်အကြံသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ဘဝန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ မောဃပုရိသာ၊ အချည်းနှီးသော ယောကျ်ားတို့သည်၊ ပဠုံ၊ ပြဿနာကို။ အဘိသံခရိတ္ဝာ အဘိသံခရိတ္ဝာ၊ ပြုပြင်၍ ပြုပြင်၍။ တထာဂတံ၊ကို။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ပုစ္ဆန္တိ၊

---

[1] ဤအဋ္ဌကထာအလို တနည်းသာ ပေးလိုက်၏။ ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာ၌ အဓိဂတမာနေန။ပ။ အဓိကမာနေန ဝါဟု ၂-နည်း ဖွင့်၏။

မေးလျှောက်ကုန်၏။ သုနက္ခဘာ၊ တ္တ။ တ-တြ၊ ထိုမေးလျှောက်ရာ၌။ တထာဂတသ၊၏။ "ဓမ္မံ နေသံ ဒေသေသန္တိ၊သံ"ဟူသော။ယမ္မိ ဧဝံ၊ အကြင်စိတ်အကြံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာပိ၊ ထိုစိတ်အကြံ၏လည်း။ အညထတ္တံ· တပါးသော အခြင်းအရာ၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဘုရားရှင်က မိန့်ဘော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ယံ၎ဒေသေယျ၊ အကြင်ဟောရာ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဟောသ၊ ဤတရားဟောခြင်း၏။ ကာလေ၊ အခါပါတည်း။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဟောသ၊ ၏။ ကာလေ၊ တည်း။ ဘဂဝတော၊၏။ (မ္မံ၊ တရားကို။) သုတ္တ၊ ကြားနာရသော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓာရေသန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုနက္ခတ္တက လျှောက်၏။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိ-ကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဘော်မူ၏။ သုနက္ခတ္တောဝ လိမ္ဆပိပုတ္တောဝ၊ သည်။ ဧဝံ ဘန္တေတိ၊ မှန်ပါအရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ရှေ ရှုနာယူပြီ၊ ဘဂဝါ၊ သည်—

၅၃။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ဣမေ ကာမဂုဏာ၊ ဤကာမဂုဏ်ကိုသည်။ပဉ္စ ခေါ၊ ငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဣဓ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်ကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမရာဂဖြင့် ကပ်၍ထားအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကာမရာဂနှင့် စပ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်စွဲအင်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယာ၊ စက္ခု-ဝိညာဉ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော[1]။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်ရင်း ပ။ သောတဝိညေယ္ယာ၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့် ကြားအပ်ကုန်သောသဒ္ဒါရုံတို့သည်ရင်း။ပ။ ဃာနဝိညေယ္ယာ၊ ဃာနဝိညာဉ်ဖြင့် နံအပ်ကုန်သောဂန္ဓာရုံတို့သည်ရင်း။ပ။ ဇိဝှါဝိညေယ္ယာ၊ ဇိဝှါဝိညာဉ်ဖြင့် လျက်အပ်ကုန်သောရသာရုံတို့သည်ရင်း။ပ။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနီယာ၊ ကုန်သော။ ကာယဝိညေယ္ယာ၊ ကာယဝိညာဉ်ဖြင့် တွေ့ထိအပ်ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်ရင်းတည်း။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးဟူ၏တည်း။

၅၄။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ယောကျ်ားသည်။ လောကာမိသာဓိမုတ္တော၊ လောက၌အကျုံးဝင်သော အာမိသ(ကာမဂုဏ်)တို့၌ စိတ်ညွှတ်သူသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ လောကာမိသာဓိမုတ္တသ ခေါ၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ တပ္ပဋိဂ္ဂါပိ၊ ထိုလောကာမိသ (ကာမဂုဏ်)တို့အား လျှောက်ပတ်သော။ ကထာ စေဝ၊ စကားသည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ တည်၏။ တဒနုဓမ္မဉ္စ၊ ထိုလောကာမိသသို့ အစဉ်လိုက်သော တရားသဘောကိုလည်း။ အနုဝိတက္ကေတိ၊ အဖန်ဖန်ကြံစည်၏၊ အနုဝိစာရေတိ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်၏။ တဉ္စပုရိသံ၊ ထိုလောကာမိသ၌ နှလုံးသွင်းသော ယောကျ်ားကိုလည်း။ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။

၁။ စက္ခုဒ္ဒါရိကဝိညာဉ်တို့ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော ဟူ၍သော်ရင်း၊ စက္ခုဝိညာဉ်, စက္ခုဒ္ဒါရိကဝိညာဉ်တို့သည် မြင်အပ်ကုန်သော ဟူ၍သော်ရင်း ယောဇနာလေဦး။ ၎င်းအမှာ မ-၁၊ ၁၆၆-ပိုဒ်ရှု။

တေနစ၊ ထိုလောကာမိသဋ္ဌ နှလုံးသွင်းသော ယောက်ျားဖြင့်လည်း။ ဝိတ္တိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ အာနေဉ္ဇပဋိသံယုတ္တာယ၊ အာနေဉ္ဇသမာပတ် (ဟေဋ္ဌိမအရူပသမာပတ်) တို့နှင့် စပ်ယှဉ်ခဲ့သော။ ကသာယ၊ စကားကို။ကစ္ဆမာနာယ စ ပန၊ ဆိုအပ်သော်ကား။ နသုဿုသတိ၊ မနာလို။ သောတံ၊ နားကို။ နသြေဒဟတိ၊ မထောင်။ အညာ၊ သိခြင်းငှါ။ (ယကြောသည်။) စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ နဥပဋ္ဌာပေတိ၊ မဖြစ်စေ၊ တံ ပုရိသံစ၊ ကိုလည်း။ နဘဇတိ၊ မဆည်းကပ်။ တေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ဝိတ္တိ၊ သို့။ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။

သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ သေယျထာပိ၊အုံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ သကမှာ ဂါမာ ဝါ၊ မိမိရွာမှသော်၎င်း။ သကမှာ နိဂမာ ဝါ၊ မိမိနိုဂုံးမှသော်၎င်း။ စိရဝိပ္ပဝုတ္ထော၊ ကြာမြင့်စွာ ကွေကွင်းသူသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တမှာ ဂါမာ ဝါ၊ မှသော်၎င်း။ တမှာ နိဂမာ ဝါ၊ မှသော်၎င်း။ အစိရပက္ကန္တံ၊ ဖဲခွါ၍မကြာမြင့်သေးသော။ အညတရံ၊ တယောက်ယောက်သော။ ပုရိသံ၊ ကို။ ပသေယျ၊ မြင်ရာ၏။ သော၊ သည်။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ တဿ ဂါမဿ ဝါ၊ ၏သော်၎င်း။ တဿ နိဂမဿ ဝါ၊ ၏သော်၎င်း။ ခေမတ္တ၊ ဘေးကင်းသည်၏အဖြစ်ကိုရင်း။ သုဘိက္ခတ္တ၊ အစာပေါသည်၏အဖြစ်ကိုရင်း၊ အပ္ပါဗာဓတ္တ၊ အနာရောဂါ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကိုရင်း။ ပုဗ္ဗဏ္ဏယျ၊ မေးရာ၏။တဿ၊ ထိုမေးသော ယောက်ျားအား။ သောပုရိသော၊ ထိုမေးအပ်သော ယောက်ျားသည်။ တဿ ဂါမဿ ဝါ၊ ၏သော်၎င်း။ တဿ နိဂမဿ ဝါ၊ ၏သော်၎င်း။ ခေမတ္တ၊ ကိုရင်း။ သုဘိက္ခတ္တ၊ ကိုရင်း။ အပ္ပါဗာဓတ္တ၊ ကိုရင်း။ သံသေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။

သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊နည်း။ သော ပုရိသော၊ ထိုမေးသောယောက်ျားသည်။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုမေးအပ်သော ယောက်ျား၏ (စကားကို)။ သုဿူသေယျ အပိနု၊ နာလိုရာသလော။ သောတံ၊ ကို။ သြေဒေယျ အပိနု၊ ထောင်ရာသလော။ အညာ၊ ဥ၊။ စိတ္တံ၊ ကို။ဥပဋ္ဌာပေယျ အပိနု၊ ဖြစ်စေရာသလော။ တဋ္ဌ ပုရိသံ၊ ထိုမေးအပ်သောယောက်ျားကိုလည်း။ ဘဇေယျ အပိနု၊ ဆည်းကပ်ရာသလော။ တေန စ၊ ထိုမေးအပ်သောယောက်ျားဖြင့်လည်း။ ဝိတ္တိ၊ သို့၊ အာပဇ္ဇေယျ အပိနု၊ ရောက်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးဘော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ မှန်၏။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ဧဝမဝခါ၊ သာသျှင်၊ပ။ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊"အာနေဉ္ဇသံဃယာဘဝနန၊ အာနေဉ္ဇသမာပတ်ဟူသော သံယောဇဉ်နှင့်။ဝိသံယုတ္တော၊ မယှဉ်သော။ လောကာမိသာဓိမုတ္တော၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ ယောက်ျား ပုဂ္ဂိုလ်ဘည်း" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သည်။ အဿ၊ ရာ၏။

၅၉။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော၊ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အာနေဉ္ဇာဓိမုတ္တော၊ အာနေဉ္ဇသမာပတ် (ဟေဋ္ဌိမ ဆသမာပတ်)တို့၌ စိတ်ညွှတ်သူသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဧတံ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ အာနေဉ္ဇာ-ဓိမုတ္တဿ၊ အာနေဉ္ဇသမာပတ်တို့၌ စိတ်ညွှတ်သော ။ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ၏ ။ပ။ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ဗဟုနာ၊ အဲ့ အညွှာမှ။ ပဝုတ္တော၊ ကင်းလွတ်ကြောကျသော။ ပဏ္ဍိ-ပလာသော၊ ဖက်ရွက်ယောင်သည်။ဟရိတတ္ထာယ၊ တဖန်စိမ်းစိုခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော သေယျထာပိ၊

၁။ ပစ္စနိကကိလေသေဟိ အနိဗ္ဗုနတော-ဌိကာလာသောကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ကိလေသိဗ္ဗုနဝိရဟိတာသု-ဟု ရှိရမည်။ ကိလေသသိဗ္ဗုနဝိရဟိတာသု-ဟု ပျက်လျက်ရှိသည်။ ကိလေသ+ဣဗ္ဗုန-ဟု ပုဒ်ဖြတ်။

မသိုက်သကဲ့သို့။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အာနေဉ္ဇာဓိမုတ္တသား၊ သော။ ပုရိသ ပုဂ္ဂလသား၊ ၏။ ယေ လောကာမိသ သံယောဇနေ၊ အကြင်လောကမိသ သံယောဇဉ်သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) သေ၊ ထို လောကာမိသ သံယောဇဉ်သည်။ ပဝုတ္တော၊ ကင်းလွတ်ပြီ ၁။ သော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ "လောကာမိသသံယောဇနေန လောကာမိသသံယောဇဉ်နှင့်။ ဝိသံယုတ္တော၊ သော။ အာနေဉ္ဇာဓိမုတ္တော၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သည်။ အသ၊ ရာ၏။

၆၀။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အာကိဉ္စညာယတနာဓိမုတ္တော၊ အာကိဉ္စညာယတန သမာပတ်၌ စိတ်ညွှတ်သူသည်။ အသ၊ ရာ၏။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊၏။ ပ။ နေ အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ဒ္ဝေဓာဘိန္နာ၊ (အလယ်၌)နှစ်ခြမ်းကွဲသော။ ပုထုသိလာ၊ ကျောက်ဖျာကြီးသည်။ အပ္ပဋိသန္ဓိကာ၊ တဖန်မဆက်စပ်နိုင်သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ ၊ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ဧဝ မေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အာကိဉ္စညာယတနာဓိမုတ္တောသား၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလသား၊ ၏။ ယေ အာနေဉ္ဇသံယောဇနေ၊ အကြင် အာနေဉ္ဇသံယောဇဉ်သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) သေ၊ ထိုအာနေဉ္ဇသံယောဇဉ်သည်။ ဘိန္နော၊ ပျက်ပြီ။ သော၊ကို။ "အာနေဉ္ဇသံယောဇနေန၊ နှင့်။ ဝိသံယုတ္တော၊ သော။ အာကိဉ္စညာယတနာဓိမုတ္တော၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ တည်း"ဟူ၍ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သည်။ အသ၊ ရာ၏။

၆၁။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊သည်။ နေဝသညာနာသညာယတနာဓိမုတ္တော၊ သည်။ အသ၊ ရာ၏။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပ။ နေ အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ မနုညဘောဇနံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ဘောဇဉ်ကို။ ဘုတ္တာဝီ၊ စားပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဆဋ္ဌေယျ၊ စွန့်ရာ၏။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ တသ္မိံ ဘတ္တေ၊ ထိုထမင်းဘောဇဉ်၌၊ ပုန၊ တဖန်။ ဘောတ္တုကမျတာ၊ စားလိုသည်၏အဖြစ်သည်။ အသ အပိနု၊ ဖြစ်ရာသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မဖြစ်နိုင်ပါ။ တံ၊ ထိုမစားချင်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ အဒုံ ဘတ္တံ၊ ထိုထမင်းဘောဇဉ်ကို၊ ပဋိကူလသမ္မတံ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ဟု သမုတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ နေဝသညာနာသညာယတနာဓိမုတ္တောသား၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလသား၊ ၏။ ယေ အာကိဉ္စညာယတနသံယောဇနေ၊ သည် (အတ္ထိ၊၏။) သေ၊သည်၊ ဝန္တော၊ထွေးအန်ပြီးပြီ၊ သော၊ ကို။ "အာကိဉ္စညာယတနသံယောဇနေန၊ နှင့်။ ဝိသံယုတ္တော၊ သော။ နေဝသညာ နာသညာ-ယတနာဓိမုတ္တော၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သည်။ အသ၊ ရာ၏။

၆၂။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နိဗ္ဗာနာဓိမုတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်၌စိတ်ညွှတ်သူသည်။ အသ၊ ရာ၏။ တေ ဌာနံ၊

၁။ သေ ပဝုဒ္ဓတ္တတိ တံ ပဝုတ္တံ၊ အဋ္ဌကထာ။ ၁၁၀-ကွစေဝါ-ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်သုတ်ဖြင့် ပုလ္လိင် နပုလ္လိင်၌ သိကို ဖော်ပြသည်။

သည်။ ဝိဇ္ဇာဘိ၊ ၏။ပ။နအာဝဇ္ဇာဘိ၊ မရောက်၊ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ မဘ္ဌကစ္ဆိန္နော၊ ဦးခေါင်းပြတ်ပြီးသော။ တာလော၊ ထန်းပင်သည်၊ ပုနဝိရုဠ္ဍိယာ၊ တဖန်စည်ပင်ခြင်းငှါ။ အဘာဗော သေယျ-ထာပိ၊ မထိုက်သကဲ့သို့၊ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ ဧဝမေव ခေါ၊ သာလျှင်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နိဗ္ဗာနာဓိမုတ္တသ၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလသ၊ ၏။ ယေ နေဝသည နာသညာယတနသံယောဇနေ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သေ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနသံယောဇဉ်သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဥစ္ဆိန္နမူလေ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်အရင်းရှိ၏။ တာလဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ(ကျင်း)ကဲ့သ့ဲပြုအပ်ပြီ၊ အနဘावံကတော၊ နောက်ထပ်မဖြစ်အောင်ပြုအပ်ပြီ အာယတိं၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိပြီ၊ သော၊ ကို။ "နေဝသညာနာသညာယတနသံယောဇနေန၊ နှင့်။ ဝိသံယုတ္တော၊ သော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နိဗ္ဗာနာဓိမုတ္တော၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သည်။ အသ၊ ရာ၏။

၆၃။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣ၊ ၌။ ဧကစ္စသ၊အချို့သော။ဘိက္ခုနော၊ရဟန်း၏။ "တဏှာ ခေါ၊ တဏှာကို။ သလ္လံ၊ ငြောင့်ဟူ၍။ သမဏေန၊ ရဟန်း(ဘုရား)သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟော တော်မူအပ်ပြီ။ အဝိဇ္ဇာဝိသဒေါသော၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အဆိပ်အပြစ်သည်။ ဆန္ဒရာဂ-ဗျာပါဒေန၊ဆန္ဒရာဂဗျာပါဒကြောင့် ရှုပ္ပတိ၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီး၏ .မေ၊ ငါသည်။တံ တဏှာသလ္လံ၊ ထိုတဏှာငြောင့်ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ အဝိဇ္ဇာဝိသဒေါသော၊ ကို။ အပနီတော ပယ်ရှားအပ်ပြီ။ အဟံ၊ သည်၊ သမ္မာ၊ စွာ၊ နိဗ္ဗာနာဓိမုတ္တော၊ သည် အသ္မိတိ၊ ဖြာ်၏"ဟူသော၊ ဧဝံ၊ ဤစိတ်အကြံသည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အတထံ၊ မဟုတ်မမှန်သည်။ သမာနံ၊ဖြောင့်လျှက်။ဧဝံမာနီ၊ ဤသို့မှတ်ထင်လေ့ရှိသည်။ အသ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယာနိ၊အကြင်အာရုံကို။ သမ္မာ၊စွာ နိဗ္ဗာနာဓိမုတ္တသ၊ အာ၊။ အသပ္ပါယာနိ၊ မလျောက်ပတ်ကုန်။ တာနိ၊ ထိုအာရုံတို့ကို။ အနုယုဉ္ဇေယ္ယ၊ (မပြစ်အောင်)အာ၊ထုတ်ဆာ၏ ၊စက္ခုနာ၊ စက္ခုပသာဒ ၌။အသပ္ပါယံ၊မလျောက်ပတ်သော။ ရူပဒဿနံ၊ ရူပါရုံကို အနုယုဉ္ဇေယ္ယ၊ ရာ၏။ပ။မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အသပ္ပါယံ၊ သော။ မေ့၊ ဓမ္မာရုံကို။ အနုယုဉ္ဇေယ္ယ၊ ရာ၏။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ အသပ္ပါယံ သော။ ရူပဒဿနံ၊ ကို။ အနုယုတ္တသ၊ သော။ တသ၊ ထိုရဟန်း၏။ပ။မနသာ၊ ဖြင့် မေ့၊ ကို။ အနုယုတ္တသ၊ သော။ တသ၊ ၏ ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ရဂေါ၊ ရာဂသည်။ အနုဒ္ဓံသေယ္ယ၊ ဖျက်ဆီးရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ရာဂါနုဒ္ဓံသိတေန၊ ရာဂသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆေယ္ယ၊ ရောက်ရာ၏။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ဆင်းရဲသို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆေယ္ယ၊ ရာ၏။

သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ သဝိသေန၊ အဆိပ်နှင့်တကွသော။ ဂါဠှူပလေပနေန၊ စွဲမြဲအောင်လိမ်းကျံအပ်သော။သလ္လေန၊မြှားဖြင့်။ဝိဒ္ဓေါ၊ဖောက်ထွင်းအပ်သည်။ အသ၊ ရာ၏။ တသ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအဖော်တို့သည်သော် ဝင်း။ ညာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်သော် ဝင်း ၊ သလ္လကတ္တံ၊ မြှား ကိုနုတ်တာ်သော။ ဘိသက္ကံ၊ ဆေးဆရာကို။ ဥပဋ္ဌာပေယျုံ၊ အနီးဦးဘည်စေကုန်ရာ၏ ၊ တသ၊ ထိုလူနာယောကျ်ား၏။ ဝဏမုခံ၊ အမာဝကို။ (နိမိမုခန္တိနိမိ-ဟူသကဲ့သို့ ဝဏမုခန္တိ ဝဏ-ဟုကြံ၍ "အမာကို"ဟုလည်းပေးနိုင်သည်။)သ လ္လကတ္ကော သော။သော ဘိသက္ကော၊သည်။ သဏ္ဌေန၊ ထားဖြင့်။ ပရိကန္တေယ္ယ၊ ဖြတ်လှီးရာ၏။ သဏ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ဝဏမုခံ၊ ကို။ ပရိကန္တိတ္ဝာ၊ ၍။ ဧသနိယာ၊ ငြောင့်ရှာတတ်ကိရိယာ ဖြင့်။ သလ္လံ၊ ကို။ ဧသေယျ၊ ရှာမှီးရာ၏။ ဧသနိယာ. ဖြင့်။ သလ္လံ၊ ကို။ ဧသိတ္ဝာ၊ ရှာ၍။ သလ္လံ၊

ကို။ အဗ္ဗုဟေယျ၊ နုတ်ရာ၏။(ရင်းဥပမာသည် ၃-အပိုဒ်၌လည်းလာ၏။) သဥပါဒိသေသောတိ၊ ယူပစ်ထိုက်သော အဆိပ်ကြင်းရှိသည်ဟူ၍။ဇာနမာနော၊ သိလတ်သော်။ဝိသဒေါသံ၊အဆိပ်အပြစ်ကို။သဥပါဒိသေသံ၊ယူပစ်အပ်သော အဆိပ်ကြင်းရှိသည်ကို။ကတ္တာပြု၍။အပဒနယျ၊ ပယ်ရာ၏။ သော၊ ထိုဆေးဆရာသည်။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ ဘော၊ သင်၏။ သလ္လံ၊ငြောင့်ကို ၊ ဥဇ္ဇုတံ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ပြီ ၊ ဝိသဒေါသော၊ အဆိပ်အပြစ်ကို ၊ သဥပါဒိသေသော၊ ယူပစ်ထိုက်သောအဆိပ်ကြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အပနီတော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ တေ၊ သင်အား။ အန္တရာ-ယာယ၊ အသက်အန္တရာယ်ပြုခြင်းငှါ။ အနလဠ္ဟ၊ မစ္စမ်းနိုင်သည်သာ။ သပ္ပါယာနိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော။ ဘောဇနာနိစေဝ၊ ဘောဇဉ်တို့ကိုလည်း။ ဘုဥ္ဇယျာသိ၊ စားလော့။ အသပ္ပါယာနိ၊ မလျောက်ပတ်ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဥ္ဇတော၊ စားသော။ တေ၊ ၏။ ဝဏော၊ အနာသည်။ အဿာဝီ၊ ပျံ့သည်။ မာ အဿ၊ မဖြစ်ရာ။ ကာလေန ကာလံ၊ အခါအားလျော်စွာ (သူ့အချိန်နှင့် သူ့အချိန်ဟူလို)။ဝဏ်စ အမာကိုလည်း။ ဓောဝေယျာသိ၊ ဖန်ဆေးလော့။ ကာလေန ကာလံ၊ စွာ။ ဝဏမုခံ၊ အမာ၀ကို။ အာလိမ္ပေယျာသိ၊ ဆေးလိမ်းပါလော့။ ကာလေန ကာလံ၊ စွာ။ ဝဏံ၊ ကို။ နဓောဝတော၊ ဖန်မဆေးသော။ ကာလေန ကာလံ၊ စွာ။ ဝဏမုခံ၊ ကို။ နအာလိမ္ပတော၊ ဆေးမမှေးသော။ တေ၊ ၏။ ဝဏမုခံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗလောဟိတံ၊ ပြည်သွေးသည်။မာ ပရိယောနန္ဓိ၊ မလိမ်းကပ်စေလင့်။ ဝါတာတပေ၊ လေနေပူ၌။ စာရိတ္တံ စ၊ သွားလာလှည့်လည်ခြင်းကိုလည်း။ မာ အနုယုဉ္ဇိ၊ အားမထုတ်လင့်။ ဝါတာတပေ၌။ စာရိတ္တံ၊ကို။ အနု-ယုတ္တာဿ ဟော။ တေ ၏။ ဝဏမုခံ၊ ကို။ ရဇောသူကံ၊ မြူ,ဆူးသည်။ မာ အနုဒ္ဓံသေသိ၊ မဖျက်ဆီးစေလင့်။ အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျ်ား။ ဝဏာနုရက္ခီ၊ အနာကို အစဉ်စောင့်ရှောက်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝဏသာရေပီ၊ အနာကို ကောင်းစွာအသားနုတက်စေးလ့ရှိသည်ဖြစ်၍[2]။ ဝိဟရေယျာ-သိတိ၊ နေလော့"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တဿ၊ ထိုလူနာယောကျ်ား၏။ "မေ၊ ဝ၏။ သလ္လံ ကို။ ဥဇ္ဇုတံ ခေါ. နုတ်အပ်ပြီ။ ဝိသဒေါသော၊ ကို။ အနုပါဒိသေသော၊ ယူပစ်ထိုက်သော အဆိပ်ကြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ အပနီတော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ မေ: ဘာ:။ အန္တရာယာ-ယ၊ ငှါ။ အနလဠောတိ၊ မစ္စမ်းနိုင်သည်သာ"ဟူသော။ ဧवं၊ ဤအကြံသည်။ အဿ ရာ၏။ သော၊ ထိုလူနာယောကျ်ားသည်။ အသပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ စေဝ၊ တို့ကိုလည်း။ ဘုဥ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ဝဏာနုရက္ခီ၊ ဖြစ်၍။ နဝိဟရေယျ၊ မနေရာ။ ဝဏသာရေပီ၊ ဖြစ်၍။ နဝိဟရေယျ၊ရာ။တဿ၊ထိုလူနာယောကျ်ား၏။ဤမိဿာ စ အသပ္ပါယ ဂ်ရိယားယ၊ဤမလျောက်ပတ်သည်ကို ပြုခြင်းကြောင့်ရင်း။အသု စ ဝိသဒေါသော၊ ထိုအဆိပ်အပြစ်ကိုလည်း[3]။သဥပါဒိသေ-သော၊ဖြစ်၍။ အပနီတော၊ပြီ။ (တေနစ၊ကြောင့်ရင်း။)တဒုဘယေန၊ ထိုမလျောက်ပတ်သည်ကို ပြုခြင်း အဆိပ်ကြင်းရှိခြင်း နှစ်ပါးစုံကြောင့်။ ဝဏော၊ သည်။ ပုထုတ္တံ၊ ကြီးပွါးသည်၏အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ သော၊ သည်။ ပုထုတ္တံ၊ သို့။ ဂတေန၊ ရောက်သော။ ဝဏေန၊ ကြောင့်။ မရဏံ ဝါ၊ သို့သော်ရင်း။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့သော်ရင်း။ နိဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။

၁။ သဂဟာဟသေသန္တိ ဂဟေတဗ္ဗဝိသံ သာဝသေသံ ကတ္တာတိ အတ္ထော၊ ဌီကာနှင့်အညီတည်း။

၂။ သူကမိယာယော ပါဠိယံ ဝုတ္တော၊ သူကသဒ္ဒါ ဌီကာအလိုရဇောသုကံ ဟု ဥ-ရသာဖြင့်လည်း ရှိနိုင်၏။

၃။ ဝဏသာရေပီတိ ဝဏ+သံ+ရုဟ+ဏာပေ+ဏိ။ ရုဟခေါတ်၊ ဏာပေပစ္စည်း၊ ဏိပစ္စည်းသက်သည်။

၄။ "အသု စ ဝိသဒေါသောတိ သော စ ဝိသဒေါသော၊ ဌ နှင့်အညီ အသု စ ဝိသဒေါသော ဟု ပါဠိမှန်ရှိရာ၏။ အသုစိ-မလို။

သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ဝေဒေမာ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ နိဂဿေယျ၊ ရာ၏။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ ဟီနာယ၊ ယုတ်သော (လူ၏)အဖြစ်သို့။ (အပေါ်သင်္ဂါယ ဂစ္ဆတိ-ကဲ့သို့တည်း။)အာဝတ္တတိ၊ လည်၏။ (ဟီနာယာဝတ္တတိ၊ လူသွက်၏။) တေ၊ ဤယုတ်သော (လူ၏) အဖြစ်သို့ လည်ခြင်းသည်။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ ဆုံးမရာ(သာသနာ)၌။ မရဏံ၊ သေခြင်းမည်၏။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အည-ဝရံ၊ တပါးပါးသော။ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော။ အာပတ္တိ ၊ အာပတ်သို့။ (ဂရုကအာပတ်ယူ) ယံ အာပဇ္ဇတိ၊ အကြင်ဆောက်၏။ ဘေ၊ ဤဆောက်ခြင်းသည်။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ မည်၏။

၆၄။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ယံ၊ကြောင့်။ ဣဒ၊ ၌။ ကေစိ၊သ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ (ဝေ၊ ၌စပ်။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ သတော-၌စပ်။) သမ္မာ၊ စွာ။ နိဗ္ဗာနာဓိမုတ္တသေဝ၊ နိဗ္ဗာန်၌ စိတ်ညွှတ် သူသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ "တဏှာ၊ ကို။ပ။ အသ္မိတိ၊ ၏"ဟူသော။ ဝေ၊ သည်။ အသ၊ ရ၏။ သော၊ သည်။ ယာနိ အကြင်အာရုံဘို့သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ နိဗ္ဗာနာဓိ-မုတ္တသ၊ အား။ အသပ္ပါယာနိ၊ မခေလွှောက်ပတ်ကုန်။ တာနိ၊ တို့ကို။ နာနုယုဉ္ဇယ္ယ၊ အား၊မထုတ်လု။ပ။ နနိဂစ္ဆေယ္ယ မရောက်ချေ။ (သေယျထာပိ-အစ မရဏမတ္တံ ဝါ ဒုက္ခံ-အထိ ပဋိသေဓ-ပါ မပါကို မှတ်၍ ၆၃-စာပိုဒ် မှီးပြီး အနက်သမ္မန်လေ။ ဥပမာဝါကျ၌ နောက်ဆုံး ၃ ဝါကျသာ အနက်ထူး၏။)

တသ၊ ထိုလူနာယောကျ်ား၏။ ဣမိဿာ သပ္ပါယကိရိယာယ စ၊ ဤခေလျှောက်ပတ်သည်ကို ပြုခြင်းကြောင့်ရင်း။အသု စ ဝိသဒေါသော၊ကိုလည်း။အနုပါဒိဒသသော၊ ယူ၏ထိုက်သောအဆိပ် ကြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ အပနီတော၊ အပ်ပြီ။ ဘေန စ၊ရင်း။တဒုဘယေန၊ ထိုခေလျှောက်ပတ်သည်ကို ပြုခြင်း, အဆိပ်ကြင်း မရှိခြင်းနှစ်ပါးစုံကြောင့်။ဝဏ္ဏော၊ သည်။ ဝိရူဟေယ္ယ၊ အသားနုတက်ရ၏။ သော၊ ထိုလူနာယောကျ်ားသည်။ ရုဇ္ဇေန ဝဒဏေန၊ အ သားနုတက်သော အနာရှိသည်ဖြစ်၍။ သဇ္ဇ ဝိနာ ဝဏေန၊ ကောင်းသောအရေရှိသော အနာရှိသည်ဖြစ်၍။ မရဏံ ဝါ၊ သို့သော်လည်း။ နေဝ နိဂစ္ဆေယ္ယ၊ မရောက်ရာ။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့သော်လည်း။ န နိဂစ္ဆေယ္ယ၊ မရောက်ရာ။

၆၅။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အတ္ထသာ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝိညာပနာယ၊ သိစေခြင်းငှါ။ အယံ ခေါ ဥပမာ၊ ဤဥပမာကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တ္ထေ၊ ဤဥပမာ၌။ အယံ ယေဝ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်တည်း။ သုနက္ခတ္တ၊တ္တ။ ဝဏ္ဏော တိ ခေါ တေ၊ အမာဟူသော ဤ အမည်သည်။ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဋ္ဌတ္ထိကာနံ အာယ တနာနံ၊ အဋ္ဌတ္ထိကအာယတန (စက္ခာယတန-အစ မနာယတနအထိ ၆-ပါး)တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ဝိသဒေါသော တိ ခေါ တေ၊ အဆိပ်အပြစ်ဟူသော ဤအမည် သည်။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ ၊ သလ္လန္တိ ခေါ တေ၊ မြှားဟူသော ဤအမည်သည်။ တဏှာယ၊ တဏှာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည် ။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ဝေနဒိတိ ခေါ တေ၊ ရှာတံ ကိရိယာဟူသော ဤအမည်သည်။ သတိယာ၊ သတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ သတ္ထန္တိ ခေါ တေ၊ ခားဟူသော ဤ အမည်သည်။ အရိယာယ၊ ဖြူစင်သော။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ဘိသက္ကော သလ္လကတ္တောတိ

ခေါ် ဧတံ၊ မြှားနှုတ်သူ ဆေးဆရာဟူသော ဤအမည်သည်။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ အလုံးစုံသော တရားကို မဖောက်မပြန် အမှန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ အဓိ၀စနံ၊ တည်း။

သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ၀တ၊ စင်စစ်။ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန် သော။ ဖဿာယတနေသု၊ ဖဿာယတနတို့၌။ သံ၀ုဘကာရီ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍။ "ဥပမိ၊ ကိလေသုပမိသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ မူလန္တိ၊ အကြောင်းရင်းတည်း" ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ (ဝိပဿနာ ပညာနှင့်တကွသော မဂ်ပညာဖြင့်) သိလတ်သော်။ နိရုပဓိ၊ ကိလေသုပဓိမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပဓိသင်္ခယေ၊ ဥပဓိတို့၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တော၊ (အာရုံ ပြုသောအားဖြင့်) နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍[1]။ ဥပဓိသ္မိံ၊ ကာမုပဓိ၌။ ကာယံ ၀ါ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကိုမူလည်း။ ဥပသံဟရိဿတိ၊ ကပ်၍ဆောင်လတ္တံ့။ စိတ္တံ ၀ါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ ဥပ္ပါဒေဿတိ၊ ဖြစ်စေ လတ္တံ့" ဟူသော။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဥ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ အာ၀ပါနီယက်သော၊ ဖျော်ရည်ခွက်သည်[2]။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဂန္ဓသမ္ပန္နော၊ အနံ့နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ရသသမ္ပန္နော၊ အရသာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သော စ၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်ကိုလည်း။ ဝိဓသန၊ အဆိပ်ဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောအပ်၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ ဧ၀ံ ဝိတ္ကော ဥဒပါဒိ၊ အသက်ရှည်လိုသော။ အမရိတ္ကော ဥဒပါဒိ၊ မသေလိုသော။ သုခကာမော၊ ချမ်းသာကိုလိုလားသော။ ဒုက္ခပဋိကူလော၊ ဆင်းရဲကိုစက်ဆုပ်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ တံ၊ ကို။ ကိं မညသိ၊ နည်း။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ယံ၊ အကြင်ဖျော်ရည်ခွက်ကို။ "အဟံ၊ သည်။ ဣမံ၊ ဤဖျော်ရည် ကို။ ပိ၀ိတ္ဝာ၊ သောက်လတ်သော်။ မရဏံ ၀ါ၊ သေခြင်းသို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆာမိ၊ ရောက်အံ့။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံ ၀ါ၊ ဆင်းရဲသို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆာမိတိ၊ ရောက်အံ့" ဟူ၍။ ဇာနာ၊သိရာ၏။ အမုံ အာ၀ပါနီယက်သံ၊ ထိုခွက်၌တည်သောဖျော်ရည်ကို။ ပိ၀ေယျ အပိနု၊ သောက်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးကော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဧवं၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ နဥ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ အာသီ၀ိသော၊ လျှင်သောအဆိပ်ရှိသော။ ဃောရ-ဝိသော။ ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသော မြွေသည်။ (အဃ၊ ရှိ၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧ၀ံ-တုကာမော၊ သော။ပ။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ရာ၏။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ တံ၊ ကို။ ကိं မညသိ၊ နည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ယံ၊အကြင်မြွေကို။ "အဟံ၊ သည်။ ဣမိနာ၊ ဤမြွေ သည်။ ဒဋ္ဌော၊ ကိုက်အပ်လတ်သော်။ မရဏံ ၀ါ၊ သို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆာမိ၊ ရောက်အံ့။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံ ၀ါ၊ သို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆာမိတိ၊ ရောက်အံ့" ဟူ၍။ ဇာနာ၊ သိရာ၏။ အာသီ၀ိသဿ၊ သော။ အမုဿ ဃောရ၀ိသဿ၊ ထိုကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသော မြွေအား။ ဟတ္ထံ ၀ါ၊ လက်ကို

၁။ ဝိမုတ္တိ ဝိမုစ္စတော အကုသလာ ဓမ္မာတိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသင်္ခါတံ စိတ္တဿ အဓိမုတ္တိ အဓိမုစ္စတော အကုသလာ ဓမ္မာ ဝစုန္တိနာမ၊ အံ-ဘုဥပါလိ၀ဂ် ဝဋ္ဌိယမာဟိတသုတ် အဋ္ဌကထာဖွင့်နှင့်အညီ ဝိမုတ္တောကို အဓိမုတ္တောဟုဖွင့်၍ "နှလုံးသွင်းသည် ဖြစ်၍" ဟု ယောဇနာလိုက်သည်။

၂။ အာ၀ပါနီယက်သ သဒ္ဒါ ဖျော်ရည်ခွက်ဟောကြောင်းကို မ-၁၊မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ်၊ဌဂ-ပိုဒ်-နိဿယ၌ရှု။

သော်ရင်း။ အဂုံ၌၊ လက်မကိုသော်ရင်း။ ဒဠှာ အပိန့်၊ ပေးရာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ရား။ တေ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ သုနက္ခတ္တ၊ တ္တ။ ဝေမေ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။(ဣဒမဝေါစ၊ စသည် ပေးမြဲ။)

ပဋ္ဌမ၊ သော။ သုနက္ခတ္တသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ်၊ ပြီ။

၆-အာနေဉ္ဇသပ္ပါယသုတ်

၆၆။ (ဧवं မေ သုတं၊ ပေးမြဲ။)ကော်၊သော။သမယံ၊၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ကုရူသု၊ကုရုတိုင်းတို့၌။ ကမ္မာသဓမ္မံ နာမ၊ ကမ္မာသဓမ္မမည်သော။ ကုရုနံ၊ ကုရုတိုင်းတို့၏။ နိဂမော၊ နိုဂုံး (ရွာကြီး) သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံး၌။) ဝိဟရတိ၊၏။ပ။ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ဣ။ ကာမာ၊ (ဝတ္ထု၊ကိလေသာ)ကာမတို့သည်။အနိစ္စာ၊မမြဲကုန်။ တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီးတို့တည်း။ မုသာ၊ဖျက်ဆီး တတ်ကုန်၏။မောသဓမ္မာ၊ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။တေ၊။ဣ၊ကာမသည်။မာယာ-ကတံ၊လှည့်ပတ်ပြုလုပ်အပ်သည်(မျက်လှည့်)နှင့်တူ၏။ ဗာလလာပနံ၊ သူမိုက်တို့ကိုဖျားယောင်း တတ်၏။ ဒိဋ္ဌမေ့မိုကာ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ စ ကာမာ၊ အကြင်ကာမဂုဏ် တို့သည်ရင်း။သမ္ပရာယိကာ၊တမလွန်၌ဖြစ်ကုန်သော။ယေ စ ကာမာ၊အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်ရင်း။ဒိဋ္ဌမ္မေ-ကာ၊ကုန်သော။ ယာ စ ကာမသညာ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့ကိုစဉ်၍ဖြစ်သော သညာတို့သည်ရင်း။ သမ္ပရာယိကာ၊ ကုန်သော။ ယာ စ ကာမသညာ၊ ဣ။(အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) ဧတံဘယံ၊ ဤကာမ,ကာမသညာ နှစ်ပါးအပေါင်းသည်။ မာရဿ ဟေ၊ မာရ်မင်း၏အာဏာပြန့်ရာတည်း[1]။ ဧသေ၊ ဤကာမ,ကာမသညာနှစ်ပါးအပေါင်းသည်။ မာရဿ၊ မာရ်မင်း၏။ ဝိသယော၊ နေရာ တည်း။ ဧသေ၊ သည်။မာရဿ၊ ၏။ နိဝါပေါ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သောမျိုးစေ့တည်း[2]။ ဧသေ၊ သည်။ မာရဿ၊ ၏။ဂေါစရော၊ကျက်စားရာတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမတို့၌။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ မာနသာ၊ စိတ်၌ဖြစ်ပေါ်ကုန်သော။ ဧတေ အဘိဇ္ဈာပိ၊ ဤအဘိဇ္ဈာတို့သည်ရင်း။ ဧတေ ဗျာပါဒါပိ၊ ဤဗျာပါဒတို့သည်ရင်း။ ဧတေ သာရမ္ဘာပိ၊ ဤ ချုတ်ချယ်ခြင်းတို့သည်ရင်း။သံဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသုံးပါးသော အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ ဣဓ၊ဤသာသနာတော်၌။ အနုသိက္ခတော၊ အစဉ်မပြတ် ကျင့်သော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာတပည့်သားအား။ အန္တရာယာယ၊ အန္တရာယ်ပြုခြင်းငှါ။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုကာမတို့၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ "ဒိဋ္ဌမ္မေ့ကာ၊ ကုန်သော။ပ။သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။အဟံ၊သည်။ လောကံ၊ ကာမလောကကို။ အဘိဘုယ္ယ၊လွှမ်းမိုး၍။ မနသာ၊ဘာဝနာစိတ်

၁။ ပဏ္ဏိတေဟိ နဂ္ဂစ္စာ နဥဟဒ္ဓဗာတိပိ အနိစ္စာ၊ဋီကာ တနည်းပြသေး၏။ ထိုအလို "အနိစ္စာ၊ ပညာရှိတို့သည် မကပ်ရောက်အပ်ကုန်သော တရားတို့"ဟု အနက်ပေး။

၂။ "မုသာ၊ ချုတ်ယှင်းစေတတ်ကုန်၏ ။မောသဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်ဥစ္စာကို ခိုးယူတတ်သော သဘောရှိကုန်၏"ဟု ဋီကာ တနည်းဆိုသေး၏။

၃။ မာယာယ ကတံ မာယာကတံ၊ အရာဝတ္ထုရ၏။ မာယာကတံ ဝိယ မာယာကတံ။ ဋီကာ။

၄။ တေ သမေစ္စ ဓိယတိ ဘေ့ အာဏာတိ ဓေယ်၊ အာဏာပဝတ္တိဌာနံ၊မာရဿ ဓေယ္ယန္တိမာရဓေယ်၊။ ဋီကာ။

၅။ နိဝပ္ပတိတိ နိဝါပေါ၊သောဝေ ဗီဇံတိ နိဝါပဗီဇံ။ဋီကာ၌ နိဝပတိဟု ရှိ၍"ပေါက်ရောက်တတ်သော မျိုးစေ့" ဟုပေး။

ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာယ၊ဆောက်တည်၍။ ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြောသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ စေတသာ၊ စျာန်စိတ်ဖြင့်။ ယံနူန ဝိဟရေယ္ယံ၊နေရမူကား ကောင်းလေစု။ဟိ၊မှန်၏။ ။ပ။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတောဝ၊ နေသော။ မေ၊ ငါ၏(သန္တာန်၌)။ ပါပကာ၊ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ မာနသာ၊ ကုန်သော။ယေ အဘိဗျာပိ၊ တို့သည်ရင်း။ယေ ဗျာပါဒါပိ၊ တို့သည်ရင်း။ယေ သာရမ္ဘာပိ၊တို့သည်ရင်း။(အတ္ထိ၊ကုန်၏ ၊) တေ၊ ထိုအဘိဗျာ,ဗျာပါဒ,သာရမ္ဘ တို့သည်။ နဘဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တေသံ၊ ထိုအဘိဗျာ,ဗျာပါဒ,သာရမ္ဘတို့ကို။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ မေ၊ ၏ ၊ စိတ္တံ၊ သည်။ အဇရိတ္တဉ္စ၊ထက်ဝန်းကျင်အပိုင်းအခြား မရှိသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အပ္ပမာဏဉ္စ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သုဘာဝိတဉ္စ၊ ကောင်းစွာဖြစ်စေအပ်သည်လည်း။ ဘဝိဿတိတိ၊ လတ္တံ့"ဟု၍" ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဧवं ပဋိပန္နဿ၊ ဤသို့ကျင့်သော။ တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနော၊ ထို(ကာမ ပဋိဗာဟန)အကျင့်ကို များစွာပြုကျင့်နေလေ့ရှိသော။ တဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကား။ စိတ္တံ၊ သည်။ အာယတနေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စသော အကြောင်း၊ကြောင့်။ ပသီဒတိ၊ ကြည်လင်၏။ သမ္မသာဒေ၊ ကြည်လင်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌ ၊ အာနေဉ္ဇဝါ၊(စတုတ္ထ စျာန်)အာနေဉ္ဇသမာပတ်ကိုလည်း။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ ပညာယ ဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ ဖြင့်လည်း။ အဓိမုစ္စတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ပျက်ခြင်းဟူသော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အထက်(နောက်)၌။ ယံ၊အကြင်အကြောင်း ကြောင့်။ တံ သံဝတ္တနိကံ၊ ထိုရဟန်းအား ဖြစ်ထိုက်သော[1]။ ဝိညာဏံ၊ ဝိပါက်ဝိညာဏ်သည်။ အာနေဉ္ဇုပဂံ၊ အာနေဉ္ဇသဘောသို့ကပ်ရောက်သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်း သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤအကျင့်ကို။ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော။ အာနေဉ္ဇ-သပ္ပါယာ၊ (စတုတ္ထစျာန်)အာနေဉ္ဇသမာပတ်အား လျှောက်ပတ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၆၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ "ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာ၊ကုန်သော။ ယေ စ ကာမာ၊ တို့သည်ရင်း။ပ။သမ္မရာယိကာ၊ ကုန်သော။ ယာ စ ကာမသညာ၊ တို့သည်ရင်း။ စတ္တာရိ စ မဟာဘူတာနိ၊ မဟာဘုတ်လေးပါးတို့ရင်း။ စတုန္နံ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်လေးပါး တို့ကို။ဥပါဒါယ ရူပံ စ၊မှီ၍ဖြစ်သောရူပ်ရင်း။ယံကိဉ္စိ ရူပံ၊ အလုံးစုံသောရူပ်သည်ရင်း။ အတ္ထိတိ၊ရှိ၏" ဟူ၍။ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ ဧवं ပဋိပန္နဿ၊ ဤသို့ကျင့်သော။ တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနော၊ ထို (ရူပပဋိဗာဟန)အကျင့်ကို များစွာပြုကျင့်နေလေ့ရှိသော။ တဿ၊ ထိုအရိယသာဝကား။ စိတ္တံ-သည်။ အာယတနေ၊ ကြောင့်။ ပသီဒတိ၊ ၏။ သမ္မသာဒေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အာနေဉ္ဇဝါ၊ (အာကာသာနဉ္စာယတန)အာနေဉ္ဇသမာပတ်ကိုလည်း။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ တံ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ ဒုတိယာ၊ သော။ အာနေဉ္ဇ-သပ္ပါယာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ အပ်၏။

၁။ အာယတနေ စိတ္တံ ပသီဒတိတိ ကာရဏေ စိတ္တံ ပသီဒတိ၊ ကိံ ပနေတ္ထ ကာရဏံ အရဟတ္တံ ဝါ,အရဟတ္တဿ ဝိပဿနံ ဝါ၊ ဧတုတ္ထစျာနံ ဝါ, စတုတ္ထစျာနဿ ဥပစာရံ ဝါ။(ဋ)

[1]။ တဿ သံဝတ္တနံ အရဟတိ ဧတဿာတိ တံသံဝတ္တနိကံ။ (ဋီကာ)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ "ဒိဋ္ဌမေမိကာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ ကာမာ၊ တို့သည်ရင်း။ပ။ဒိဋ္ဌမေမိကာ၊ကုန်သော။ ယေ စ ရူပါ၊ အကြင်ရူပ်တို့သည်ရင်း။ပ။ သမ္မာရယိကာ၊ ကုန်သော။ ယာ စ ရူပသညာ၊ အကြင်ရူပ်တို့ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော သညာတို့သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) တေဝိဇ္ဇာယံ၊ ဤ (ဒိဋ္ဌမေမိက, သံမ္မာရယိကကာမ,ရူပ,တရား) နှစ်ပါးအပေါင်းသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ အဘိနန္ဒိတုံ၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မသင့်။ အဘိဝဒိတုံ၊ အလွန်စွဲယူပြောဆိုခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မသင့်။ အဇ္ဈောသိတုံ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်းခြင်းငှါ။ နာလန္တိ၊ မသင့်"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ ဧဝံ ပဋိပန္နဿ၊သော။ တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနော၊ တို့(ကာမရူပပဋိဗာဟန)အကျင့်ကို များစွာပြုကျင့်နေလေ့ရှိသော။ တဿ၊ ထိုအရိယာသာဝက၏။ စိတ္တံ၊သည်။ အာယတနေ၊ ကြောင့်။ ပသီဒတိ၊ ၏။ သမ္မသာဒေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧတေရဟိ၊ ၌။ အာနေဉ္ဇံ ဝါ၊ (ဝိညာဏဉ္စာယတန) အာနေဉ္ဇသမာပတ်ကိုလည်း။သမာပဇ္ဇတိ၊၏။ပ။တေ ဌာနံ၊ သည်။ဝိဇ္ဇတိ၊၏ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ တတိယာ၊ သော။ အာနေဉ္ဇသပ္ပါယာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ အပ်၏။

၆၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ "ဒိဋ္ဌမေမိကာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ ကာမာ၊တို့ရင်း။ပ။ ယာ စ အာနေဉ္ဇသညာ၊ အကြင် အာနေဉ္ဇ သညာတို့ရင်း။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သညာ၊ သညာတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။)တော၊ ဤအလုံးစုံကုန်သော သညာတို့သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အာကိဉ္စညာယတနစျာန်၌။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြင့်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ မျုပ်ကုန်၏။ ယဒိဒံ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတံ၊ သည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏။ ဧတံ၊ သည်။ ပဏီတန္တိ၊ မွန်မြတ်၏" ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ ဧဝံ ပဋိပန္နဿ၊ သော။ တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနော၊ ထို (သညာပဋိဗာဟန) အကျင့်ကိုများစွာပြုကျင့်နေလေ့ရှိသော။ တဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အာယတနေ၊ ကြောင့်။ ပသီဒတိ၊ ၏။ပ။ ဧတံ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ပဋမာ၊ သော။ အာကိဉ္စညာယတနသပ္ပါယာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊အပ်၏။

၆၉။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ အရညဂတော ဝါ၊ တော သို့ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ရင်း။ ရုက္ခမူလဂတော ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်ရောက်သည် ဖြစ်၍ရင်း။ သုညာဂါရဂတော ဝါ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့"ကပ်ရောက်သည်ဖြင့်၍ရင်း။"ဣဒံ၊ဤ၎ခန္ဓာငါးပါးသည်။ အတ္တေန ဝါ မိမိမှရင်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ မိမိဥစ္စာမှရင်း။ သုညန္တိ၊ ဆိတ်၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ ဧဝံ ပဋိပန္နဿ၊ သော။ တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနော၊ ထို (ဒုဗိဟာဝဋ္ဌိကသုညတ) အကျင့်ကို များစွာ ပြုကျင့်နေလေ့ရှိသော။ တဿ၊ ထို ရဟန်း၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ကို။ အာကိဉ္စညာယတနသပ္ပါယာ၊ သော။ ဒုတိယာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ဟူ၍။အက္ခာယတိ၊ အပ်၏။

၇၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည် (၁)"အဟံ၊ ငါသည်။ (ငါဆိုသည်မှာ အတ္တကို ဆိုလို၏။) ကွစနိ၊ တစုံတခုသော အရာ၌။ နအသ္မိ၊ မရှိ။ (၂)အဟံ၊ ငါသည်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူ၏။ ကိဉ္စနတာ၊ ကြောင့်ကြဘွယ်၏ အဖြစ်သည်။ နအသ္မိ မရှိ။ (၃)ပရော၊ သူတပါးသည်။(သူတပါးဆိုသည်မှာလည်းအတ္တကိုပင်ဆိုလို၏။)ကွစနိ၊ ၌။ နစ အတ္ထိ၊ မရှိ။ (၄)ပရော၊သူတပါးသည်။မမ၊ငါ၏။ (မမ-ကဲ့ အဌာနပယုဂ်တည်း။

ကိသ္မိဉ္ဆိ၊ တစုံတခုသောအရာ၌။ ကိဉ္ဆနတာ၊ ကြောင့်ကြာဘုယ်၏ အဖြစ်သည်။ နစ အတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ပဋိသဉ္ဇိကွတိ၊ ၏။ ဧဝံ ပဋိပန္နသ၊ ဤသို့ကျင့်သော။ တဗ္ဗဟုလဝိဟာ-ရိနော၊ ထိုအာကိဉ္စညာယတနကမ္မဋ္ဌာန်း,စတုကောဋ္ဌာသတို့ကား အကျင့်ကို မျှားစွာ ပြုကျင့်နေလေ့ရှိသော။ တဿ၊ ၏။ပ။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ တတိယော၊ သော။ အာကိဉ္စညာယတနသပ္ပါယော၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။အရိယသာဝကော၊ သည်။ “ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ ကာမာ၊ တို့ရင်း ။ပ။ ယာ စ အာကိဉ္စညာယတနသညာ၊ တို့ရင်း။ သဗ္ဗာ ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သညာ၊ သညာတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) ယတ္ထ၊ အကြင်နေဝသညာနာသညာယတနစျာန်၌။ တေ၊ ဤအလုံးစုံသောသညာတို့သည်။ အပရိသေသာ၊ ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ ယဒိဒံ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ အကြင် နေဝသညာ နာသညာယတန စျာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေ၊ သည်။ သန္တာ၊ ၏။ တေ၊သည် ပဏီဘန္တိ ၏”ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ပဋိသဉ္ဇိကွတိ၊ ၏။ ဧဝံပဋိပန္နသ၊ သော။ တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနော၊ ထို (သဗ္ဗသညာပဋိဗာဟန) အကျင့်ကို မျှားစွာ ပြုကျင့်နေလေ့ရှိနေသော။ တဿ၊ ၏။ပ။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ နေဝသညာ နာသညာယတန သပ္ပါယော၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊အပ်၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (၆၆-ပိုဒ် ဧတဒဝေါစ၊ ပြန်စပ်)။

၇၁။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နော စေ အဿ၊ ရှေးက (ကမ္မဝဋ်) မဖြစ်ငြားအုံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ နော စ သိယာ၊ ယခု(ဝိပါကဝဋ်)မဖြစ်ရာ။ နဘဝိဿတိ၊ ယခု (ကမ္မဝဋ်) မဖြစ်အုံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ နဘဝိဿတိ၊ နောင်အခါ၌ (ဝိပါကဝဋ်) မဖြစ်လတ္တံ့။ ယံ၊ အကြင် ယခု ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယံ၊အကြင် ယခုခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်။ ဘူတံ၊

၁။ ဤဂါထာကျသည် အလွန်ရှုပ်ထွေးမှု အပျက်အစီးများလှသည်။ အောက်ပါအတိုင်း အမှန်ရှိစေရမည်။

(၁) နဟံ ကုစနိ၊
(၂) ကဿစိ ကိဉ္ဆနတသ္မိ၊
(၃) နစ မမ ကုစနိ၊
(၄) ကိသ္မိဉ္စိ ကိဉ္ဆန တတ္ထိ၊

(၂) ဝါကျရှိ ကိဉ္ဆနတသ္မိ အစား ကိဉ္ဆန တသ္မိံ ဟု ပျက်တတ်သည်။ အဟံ ဟူသောကတ္တားနှင့်ရင်း၊ ကိဉ္ဆနဘာဝေ-ဟူသော အဌကထာ သုံးစောင်(မ၊ ၌၊ ၃၊ အံ၊ ၌၊၂၊ ဝိသုဒ္ဓိ ၂)နှင့်ရင်း မညီ။

ကိဉ္ဆန တတ္ထိ-၌ ကိဉ္ဆနတာ-အတ္ထိ ဟု ပုဒ်ခွဲသက်သို့ ကိဉ္ဆနတာ အသ္မိ ဟု ပုဒ်ခွဲရမည်။ ဣတ္ထိလိင်တာပစ္စည်းဖြစ်သောကြောင့် ကိဉ္ဆနတသ္မိ-ဟု မရှိရ။ အကယ်၍ သ္မိ- ဝိဘတ်လိုမူ ကိဉ္ဆနတာယ ဟုသာ ရှိရမည်၊ သို့ဖြစ်၍ ကိဉ္ဆနတသ္မိ-ဟု ပါ၌မှန်ရှိစေ။

(၄) ဝါကျရှိ ကိဉ္ဆန တတ္ထိ အစားလည်း “ကိဉ္ဆနံ နတ္ထိ”ဟု ပျက်လျက်ရှိကြသည်။ အံ၄၊ သမဏသစ္စသုတ် ပါဠိနှင့် ဝိသုဒ္ဓိ ၌ ၂ တို့၌သာ ပါ၌မှန်တွေ့ရ၏။ “ကိဉ္ဆနတတ္ထိဟုရှိမှသာ ကဉ္ဆနဘာဝေ အတ္ထိ” ဟူသော ၌ သုံးစောင်နှင့်ရင်း၊“ကိဉ္ဆနတာ နစတ္ထိ”ဟူသော ဦ-သုံးစောင်နှင့်ရင်းညီမည်။

ကိဉ္ဆနံ နတ္ထိ ဟု ရှိနေလျှင် “နစ မမာတိ ဧတံ ဒ္ဒယံ ယဿာရဟံ သမ္ဘန္ဓိတမ္ပံ အတ္ထိဘိ ပစ္စေက”ဟူသော ဦ-သုံးစောင်၏ ဝါကျနှင့်လည်း ဆန့်ကျင်မည်။ယင်းဦ-ဝါကျရှိ “ယဿာရဟံ”နေရာ၌လည်း မ-ဦ ၃-၌ “ယဿ သခ်ျ”ဟူ၍ ရှိသည်။ အထူးသတိရှိစေ။ အံ ဦ-၌သာ ယဿာရဟံဟု-ပါ၌ရှိသည်။

ဖြစ်ပြီ။ တံ၊ ထို သခုခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို။ ပဇဟာမိတိ၊ ပယ်အံ့ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ပဠိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ ဥပေက္ခံ၊ ဝိပဿနုပေက္ခာကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယေယျ နုခေါ၊ ကိလေသာငြိမ်းခန်းရသလော။ နု ဝါ ပရိနိဗ္ဗာယေယျ နုခေါဘိ၊ ကိလေသာမငြိမ်းအေးရသလော” ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တ္တေ၊ ဤဝိပဿနုပေက္ခာကို ရရာ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယေယျ အပိ၊ ကိလေသာငြိမ်းအေးသော်လည်း ငြိမ်အေးပေရာ၏။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တ္တေ၊ ၌။ နု ပရိနိဗ္ဗာယေယျ အပိ၊ ကိလေသာမငြိမ်းအေးသော်လည်း မငြိမ်းအေးပေရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တ္တေ၊ ဤဝိပဿနုပေက္ခာကို ရရာ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယေယျ အပိ၊ ပေရာ၏။ပ။ နု ပရိနိဗ္ဗာ-ယေယျ အပိ၊ ပေရာ။ သော ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေး လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ၌၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုရဟန်း သည်။ တံ ဥပေက္ခံ၊ ထိုဝိပဿနုပေက္ခာကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ ၏၊ အဘိဝဒတိ၊ ၏။ အဗ္ဗောသဝယ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်း၍။ ဝိဇ္ဇတိ၊ တည်၏။ တံ ဥပေက္ခံ၊ကို။ အဘိနန္ဒတော၊ သော။ အဘိဝဒတော၊ သော။ အဗ္ဗောသဝယ၊ ၍။ ဝိဇ္ဇတော၊ သော။ တဿ၊ ၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ တန္နိဿိတံ၊ ထိုဝိပဿနုပေက္ခာကို မှီသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ ဥပါဒါနံ၊ ထိုဝိပဿနုပေက္ခာကို စွဲလမ်းသည်။ ဟောဘိ၊ ၏၊ အာနန္ဒ၊ နှာ။ သဥပါဒါနော၊ စွဲလမ်းခြင်းရှိသော။ ဘိက္ခု၊သည်။ နု ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ မငြိမ်းအေး။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား ၊ သော ဘိက္ခု၊သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်ကို ၊ ဥပါဒိယမာနော၊ စွဲလမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်းပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ ၊ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ ကို။ ဥပါဒိယမာနော၊ ဖြစ်၍။ ဥပါဒိယတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပါဒါနသေဋ္ဌံ၊ အမြတ်ဆုံးစွဲလမ်းရာ (နေဝသညာနာသညာယတန)ဘဝကို။ ဥပါဒိယမာနော၊ ဖြစ်၍။ ဥပါဒိယတိ ကိရ၊ စွဲလမ်းပါ သတဲ့လားဘုရား။(ပဋိသန္ဓိ ဂဏ္ဍာတိတိ အဋ္ဌာ။ ၌)။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဥပါဒါနသေဋ္ဌံ၊ ကို။ပ။ ဥပါဒိယတိ၊၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယဒိ နေဝသညာနာသညာ-ယတနံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေ၊ သည်။ ဥပါဒါနသေဋ္ဌံ၊ မည်၏။

၂၂။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဋိလဘတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ တံ ဥပေက္ခံ၊ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊မနှစ်သက်။ နာဘိဝဒတိ၊ မဆို။ အဗ္ဗောသဝယ၊ ၍။ နု တိဋ္ဌတိ၊မတည်။ တံ ဥပေက္ခံ၊ ကို။ အနဘိနန္ဒတော၊ သော။ အနဘိဝဒတော၊ သော။ အနဗ္ဗောသဝယ၊ မျိုမတတ် မစွဲလမ်းမူ၍။ တိဋ္ဌတော၊ သော။ တဿ၊ ၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ တန္နိဿိတံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဒုပါဒါနံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အနုပါဒါနော၊ စွဲလမ်းခြင်း မရှိ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၃။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဿာယ နိဿာယ၊ (ထိုထိုသမာပတ်ကို) မှီ၍ မှီ၍။ သြဃသာ၊သြဃလေးပါးကို။ နိတ္တရဏာ၊ ကူးမြောက်ကြောင်းတရားဒေသနာကို။

၁။ “ပရိနိဗ္ဗာယိတိ ပရပရိကပ္ပနေန အတိတတ္ထေတိအာဟ။ ပရိနိဗ္ဗာယေယျာတိ ပရိနိဗ္ဗာယေယျ နုခေါ တိ ဝါ ပါဌော၊ သော ဝေတ္ထော”ဟူသော ဋီကာကို ကြည့်လေဦး။

အကျွာတာ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အစ္စရိယံ၊ လက်ချစ်ခင်တီး၊ အုံ့ချီးထိုက်ပေစု။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဇ္ဇုတံ၊ မပြုစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစု။ ဘန္တေ၊ ရား။ အရ်ယော၊ မြတ်ခေသော။ ဝိမောက္ခော၊ လွတ်မြောက်ကြောင်း (အရဟတ္တဖိုလ်) သည်။ ကတမော ပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣဓ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဌ။ အရိယသာဝကော ဘိက္ခု၊ သည်။ "ဒိဋ္ဌခမ္မိကာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ ကာမာ၊ တို့သည်ရင်း။ပ။ ယာ စ နေဝသညာနာ-သညာယတနသညာ၊ တို့သည်ရင်း။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ သက္ကာယော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော တေဘူမကတရားအပေါင်းသည်။ (အဋ္ဌ၊ ၏၊) သေ၊ ဤအလုံးစုံသော တရားအပေါင်းသည်သာ။ သက္ကာယော၊ သက္ကာယ မည်၏။ ဝိတ္ထသ၊ စိတ်၏။ အနုပါဒါ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ (ယ-ကြေ၏၊) ယဒိဒံ ဝိမောက္ခော၊ အကြင်လွတ်မြောက်ကြောင်း (အရဟတ္တဖိုလ်)သည်၊ (အဋ္ဌ၊၏။)တေ၊ဤလွတ်မြောက်ကြောင်း အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အမတန္တိ၊ (နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသောကြောင့်) အမြိုက်အရသာ"တည်းဟူ၍။ ဣတိ၊သို့ ပဋိသဏ္ဌိကွတိ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ မယာ၊ သည်။ အာနေဉ္ဇသပ္ပါယာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ကို။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ အာကိဉ္စညာယတနသပ္ပါယာ၊သော။ပ။ နေဝသညာနာသညာယတနသပ္ပါယာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ကို။ ဒေသိတာ၊ အပ်ပြီ။ နိဿာယ နိဿာယ၊ မှီ၍ မှီ၍။ ဩယသ၊ ကို။ နိတ္ထရဏာ၊ ကို။ ဒေသိတာ၊ အပ်ပြီ။ အရိယော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ ကို။ ဒေသိတော၊ အပ်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့၏။ ဟိတေသိနာ၊ အစီးအပွါးကို လိုလားတော်မူသော။ အနုကမ္ပကေန၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူသော။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်သည်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အားကြောင်းပြု၍ ၊ ယံ ကရဏီယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ (အဋ္ဌ၊ ၏၊) တံ. ထိုပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ ဝေါ၊ သင်တို့၏ (အကျိုးငှါ)။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ခဲ့ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တောနိ၊ ဤအရာဘို့သည်ကား။ ရုက္ခမူလာနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတို့တည်း။ တောနိ၊ တို့သည်ကား။ သုညာဂါရာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းတို့ဘည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ စျာယထ၊(တရားတို့ကို)ရှုကုန်လေဘု။ မာ ပမာဒတ္ထ၊ မမေ့ကြကုန်လင့်။ ပစ္ဆာ၊နောက်၌ ၊ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊နှလုံးမသာယာခြင်း ရှိကုန်သည်။မာ အဟုဝတ္ထ၊မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝေါ၊ သင်တို့(အကျိုးငှါ)။ (ဒေသိတာ၊ အပ်သော။) အမှာကံ၊ ငါဘုရားတို့၏၊ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမတော်ဘည်း။ ဣတိ၊ သို့၊ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣဒမဝေါစ-စသည် ပေးမြဲ၊)

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ အာနေဉ္ဇသပ္ပါယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-ဂဏကမောဂ္ဂလ္လာနသုတ်

၇၄။ (ဝေဠုဝေ သုတ်-ပေးမြဲ။)ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ မိဂါရသူဌေး၏ အမိသဖွယ်ဖြစ်သော ဝိသာခါ၏ ပြာသာဒ်ကျောင်းတော်ဖြစ်သော။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းဘော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အထခေါ၊ ၌။ ဂဏကမောဂ္ဂလ္လာနော၊ ဂဏကမောဂ္ဂလ္လာန်မည်သော။ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌ ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အဋ္ဌ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ခုံကျန်း၏လော စသည်ကြောင်း

ရောနှောမိလေပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းသာဘွယ်သော။ သာရဏီယံ၊ အောက်မေ့ဘွယ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတွား၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ ထိုင်နေသော။ ဂဏကဒေဝပုတ္တလ္လာနော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"ဘော ဂေါဘမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဣမဿ မိဂါရမာတုပါသာဒဿ၊ ဤမိဂါရမာတာဝိဟာခါပြာသာဒ်၏။ ယာဝပစ္ဆိမသောပါနကဋ္ဌေဝရာ၊ အောက်ဆုံးလှေခါးထစ်တိုင် အောင်။ (ယဒိဒံကား နိပါတ်မျှ၊နောက်၌လည်းဤနည်း။) အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ၊ အစဉ်အတိုင်း သင်ခြင်းကို။ အနုပုဗ္ဗကိရိယာ၊ အစဉ်အတိုင်းပြုခြင်းကို။ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါ၊ အစဉ်အတိုင်းကျင့်ခြင်းကို။ ဒိဿတိ၊ တွေ့မြင်အပ်၏။

ဘော ဂေါဘမ၊မ။ဣမေသံပိ ဗြာဟ္မဏာနံ ဤပုံဏားတို့၏လည်း။အဋ္ဌေနေ၊ ဝေဒသင်ခြင်း၌။ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ၊ ကို။ အနုပုဗ္ဗကိရိယာ၊ ကို၊ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါ၊ ကို။ ဒိဿတိ၊ အပ်၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣမေသမ္ပိ ဣဿာသဝါနံ၊ ဤလေးသမားတို့၏လည်း။ ဣဿတ္ထေ၊ လေးအတတ်၌ [1]။ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ၊ ကို။ အနုပုဗ္ဗကိရိယာ၊ ကို။ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါ၊ ကို။ ဒိဿတိ အပ်၏။

ဘော ဂေါတမ၊မ။ ဂဏကာနံ၊ဂဏန်းအတတ်ကို တတ်ကုန်သော။ဂဏနာဇီဝါနံ၊ဂဏန်းအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကုန်သော။ အမှာကမ္ပိ တပည့်တော်တို့၏လည်း။ သင်္ခါနေ၊ ရေတွက်ခြင်း၌။ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ၊ ကို။ အနုပုဗ္ဗကိရိယာ၊ ကို။ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါ၊ကို။ဒိဿတိ၊အပ်၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ အန္တောဝါသိ၊ တပည့်ကို။လဘိတ္မာ၊ ရသည်ရှိသော်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ "ဧကံ ဧကကံ၊ တစ်တလီတစ်။ ဒေ့ဒုကာ၊နှစ်နှစ်လီလေး ၊ တိဏိ တိကာ၊သုံးသုံးလီကိုး ၊ စတ္တာရိ စတုက္ကာ၊ လေးလေးလီတဆဲ့ခြောက်။ ပဉ္စ ပဉ္စကာ၊ ငါးငါးလီနှစ်ဆဲ့ငါး။ ဆ ဆက္ကာ၊ ၆×၆လီ=၃၆။ သတ္တ သတ္တကာ၊ ၇×၇လီ=၄၉။ အဋ္ဌ အဋ္ဌကာ၊ ၈×၈လီ=၆၄။ နဝ နဝကာ၊ ၉×၉လီ=၈၁။ ဒသ ဒသကာတိ၊ ၁၀×၁၀လီ=၁၀၀" ဟူ၍။ ဧတံ၊ သို့။ ဂဏာပေမ၊ ရေတွက်စေကုန်၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သတမ္ပိ၊ အရာကိုလည်း။ ဂဏာပေမ၊ ကုန်၏။ ဘိယျောပိ၊ အရာထက်အလွန်လည်း။ ဂဏာပေမ၊ ကုန်၏။

ဘော ဂေါတမ၊မ။ ဧဝမေတ၊ သာလျှင်။ ဣမသ္မိံ မိ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာ၌လည်း။ အနုပုဗ္ဗ-သိက္ခာ၊ကို။ အနုပုဗ္ဗကိရိယာ၊ ကို။ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါ၊ ကို။ပညပေတုံ၊ပညတ်ခြင်းငှါ။ သက္ကာနုခေါတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၇၅။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဂဏကမောဂ္ဂလ္လာနပုံဏား။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌လည်း။ပ။သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဒဂ္ဂေါ၊ ကျွမ်းကျင်သော။ အဿဒမ္မကေါ၊ မြင်းဆရာသည်။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းသော။ အဿာစာနိယံ၊ အာစာနည်မြင်းကို။ လဘိတ္မာ၊ သော်။ ပဌမေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာ သာလျှင်။ မုခါဓာနေ၊ မြင်းဆက်၌။ ကာရဏံ၊ ပြုလုပ်ဘွယ်ကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ အထ၊ ထိုမှ

၁။ ပဌမကွဲဆုဖြင့် ဣဿတ္ထေ,ဒုတိယကွဲဆုဖြင့် ဣဿဿတ္ထေ ၂ ချက်သင့်။ဣဿာသာနံ ကမ္မံ ဣဿတ္ထံပြု၊ ပဌမကွဲဆုဖြင့် ဣဿတ္ထံ၌ ဣဿာသ+တ္ထ၊သ.ကိုခချ၊ အာဂကို အရှည်ပြု။ဥ သုံ အသတိ ဧတေနာတိ ဣဿတ္ထံ-ဟုပြု။ ဒုတိယကွဲဆုဖြင့် ဣဿတ္ထံ၌ ဣသုဟု အသခတ်-တပစ္စည်း၊ ဝသခတ် တပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော ဝတ္ထံ-ပုဒ်ကဲ့သို့စီရင်။

နောက်၌။ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်သော။ ကာရဏံ၊ ကို။ ကာရေတိ သေယျထာပိ၊ ပြုစေသကဲ့သို့။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဧဝ မေဝခေါ၊ သာသျင်။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ပုရိသဒမ္မံ၊ ဆုံးမထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ သော်။ ပဌမံ စ္စာ။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ့၊ သင်သည်။ ဟော်၊ လာလော့။ သီလဝါ၊ သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော ပါတိမောက္ခသံဝရသီလရှိသည်ဖြစ်၍။ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊ အကျင့်, ကျက်စားရာတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရဟိ၊ နေလော့။ အဏုမတ္တေသု၊ အနည်းငယ်မျှသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌။ ဘယဒဿာဝီ၊ ဘေးဟူ၍လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သမာဒါယ၊ ဆောက်ဘည်၍။ သိက္ခဿူတိ၊ ကျင့်လော့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိနေတိ၊ ဆုံးမ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ ယတော ခေါ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ပ။သိက္ခတိ၊၏။ တမေနံ၊ထိုရဟန်းကို။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ့၊ သည်။ ဟော်၊ လာလော့။ ဣန္ဒြိယေသု၊ ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောတံခါးရှိသည်။ ဟောဟိ၊ လော့။ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊ (ယောက်ျားမိန်းမလှ မလှဟု အကြမ်းအားဖြင့်ခွဲခြားသော)အမှတ်အသားကို ယူလေ့ရှိသည်။ မာ ဟောဟိ၊ မဖြစ်လင့်။ အနုဗ्ယဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ (လက်ခြေသဏ္ဌာန် ပြုံးရယ်ဟန်စသောအသေးစိတ်)ထင်ရှားသော အမှတ်အသားကို ယူလေ့ရှိသည်။ မာ ဟောဟိ၊ မဖြစ်လင့်။စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုဣန္ဒြေကို။ အသံဝုတံ၊မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ယတ္ဝာဓိကရဏံ၊ အကြင်စက္ခုဣန္ဒြေကို မစောင့်စည်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အန္ဝာဿဝေယ္ယုံ၊ အစဉ်ပွါးစေကုန်ရာ၏။တဿ၊ထိုစက္ခုဣန္ဒြေကို။သံဝရာယ၊စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ပဋိပဇ္ဇာဟိ၊ ကျင့်လော့။စက္ခုန္ဒြိယံ၊ကို။ ရက္ခာဟိ၊ စောင့်ရှောက်လော့။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇာဟိ၊ ရောက်လော့။ သောတေန နားဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားရသော်။ပ။ ဃာနေန၊ နှာခေါင်းဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။ ဃာယိတ္ဝာ၊ နံ့သော်။ပ။ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ ရသံ၊ အရသာကို။ သာယိတ္ဝာ၊ လျက်သော်။ပ။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တွေ့ထိအပ်သည်ကို။ ဖုသိတ္ဝာ၊ တွေ့ထိသော်။ပ။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ သဘောတရားကို။ ဝိညာယ၊ သိသော်။ပ။ အာပဇ္ဇာဟိတိ၊ ဆောက်လော့"ဟူ၍။ ဝိနေတိ၊ ၏။ (ဒေဝဒဟသုတ် ၁၅-ပိုဒ်၌လည်း လာ၏။)

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ယတော ခေါ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ့၊ သည်။ ဟော်၊ လာလော့။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိလေ့ရှိသူသည်။ ဟောဟိ၊ လော့။ ယောနိသော၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါ၊ ဆင်ခြင်၍။ (ယ-ကြေ၏။) အာဟာရံ၊ အစားအစာကို။ အာဟာရေယျာသိ၊ သုံးဆောင်လော့။ ဧဝါယ၊ ရှာသူသားငယ်တို့ကဲ့သို့ မြူးထူးပျော်ပါး ကစားခြင်းငှါ။ နေဝ အာဟာရေ ယျာသိ၊ မသုံးဆောင်လင့်။မဒါယ၊လက်ဝှေ့လက်ပန်းသည်စသည်တို့ကဲ့ သို့ အားဟူသော မာန်ယစ်ခြင်းငှါ။ နေ အာဟာရေ-ယျာသိ၊ လင့်။ မဏ္ဍနာယ၊ နန်းတွင်းသူပြည့်တန်ဆာမတို့ကဲ့သို့ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးခြင်းငှါ။ နေ အာဟာရေယျာသိ၊ လင့်။ ဝိဘူသနာယ၊ ကချေသည်စသည်တို့ကဲ့သို့ အရေအဆင်းလှပတင့်တယ်ခြင်းငှါ။ နေ အာဟာရေယျာသိ၊ လင့်။ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤရူပကာယ၏။ ယာဝ ဋ္ဌိတိယာ

ဝေ၊ တည်ရှိ၍ဟုသာလျှင်။ ယာဝ ယာပနာယ ဝေ၊ မျှတရှိ၍ဟုသာလျှင်။ ယာဝ ဝိဟိ သူပရတိယာ ဝေ၊ ပင်ပန်းခြင်း ငြိမ်းရှိ၍ဟုသာလျှင်။ ယာဝ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ ဝေ၊ သာသနာ,မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ ၂-ပါးကို ချီးမြှောက်ရှိ၍ဟုသာလျှင်။ အာဟာရေယျာသိ၊ သုံးဆောင်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့သုံး ဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ဝေဒနဋ္ဌ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟန်ဒ်မိမိ၊ ပယ်ဖျောက်အံ့။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဝေဒနဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ နဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ မဖြစ်စေအံ့။ မေ၊ ငါ၏။ ယာတြာ စ၊ မျှတခြင်းသည်ရင်း။ အနဝဇ္ဇတာ စ၊ အပြစ်မရှိခြင်းသည်ရင်း။ ဖာသုဝိဟာရော စ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေယျာသိဘိ၊ လော့"ဟူ၍။ ဝိနေတိ။ ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ယတော ခေါ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘောဇနေ၌။ မတ္တညူ၊ သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လော့၊ ဇာဂရိယံ အနု၊ နိုးကြားခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာဟိ၊ နေလော့။ ဒိဝသံ၊ နေ့အခါပတ်လုံး။ စက်မေန၊ စင်္ကြံ သွားခြင်းဖြင့်ရင်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်နေခြင်းဖြင့်ရင်း။ အာဝရဏီယေဟိ၊ ကုသိုလ်တရားကို ပိတ်ပင်တတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ နိဝရဏတရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ သုတ်သင်လော့။ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်၏။ ပဌမံ ယာမံ၊ ပဌမယာမ်ပတ်လုံး။ ပ။ ပရိသောဓေဟိ၊ လော့။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ မဇ္ဈိမံ ယာမံ၊ မဇ္ဈိမယာမ်ပတ်လုံး။ ပါဒေ၊ လက်ျာခြေ၌။ ပါဒံ၊ လက်ဝဲခြေကို။ အစ္စာဓာယ၊ စဉ်းငယ်လွန်ထား၍။ သတေ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာ-နော၊ ဆင်ခြင်တတ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာနသညံ၊ ထမည်ဟူသော သညာကို။ မနသိ-ကရိတ္ဝာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက်ျာနံပါးဖြင့်။ သီဟသေယ္ယံ၊ ခြင်္သေ့ မင်းကဲ့သို့ မြာက်သော အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေယျာသိ၊ ပြုလော့။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိမံ ယာမံ၊ ပစ္ဆိမယာမ်ပတ်လုံး။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ စောစောထ၍။ ပ။ ပရိသောဓေဟိတိ၊ သုတ်သင်လော့"ဟူ၍။ ဝိနေဘိ၊ ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ယတော ခေါ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇာဂရိယံ အနု၊ ၌။ ယုတ္တော၊ သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လော့။ သတိသမ္ပဇညေန၊ သတိ,ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေ့သို့ဘုံးဆာ၌ရင်း။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်ဆာ၌ရင်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ အသိညာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ ပ။ တုဏ္ဏီဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေဆာ၌ရင်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောဟိဘိ၊ ဖြစ်လော့"ဟူ၍။ ဝိနေတိ၊ ၏။ (ဒေဝဒဟသုတ် ၁၅-ပိုဒ်၌ လည်း လာ၏။)

ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ ယတော ခေါ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတိသမ္ပဇညေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ တထာဂတော၊သည်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လော့။ ဝိဝိတ္တံ၊ လူတို့မှ ဆိတ်သော။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာဟူသော။ အရညံ၊ တောကိုရင်း။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းကိုရင်း။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကိုရင်း။ ကန္ဒရံ၊ ချောက်ကိုရင်း။ ဂိရိဂုဟံ၊ တောင်လိုဏ်ခေါင်းကိုရင်း။ သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းကိုရင်း။ ဝနပတ္ထံ၊ တောအုပ်ကိုရင်း။ အဗ္ဘောကာသံ၊ လွင်တီးခေါင်ကိုရင်း။ ပလာလပုဉ္ဇံ၊ ကောက်ရိုးပုံကိုရင်း။ ဘဇာဟိတိ၊ ချဉ်းကပ်လော့"ဟူ၍။ ဝိနေတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပ။ ဘဇတိ၊ ချဉ်းကပ်၏၊ သော၊ သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌၊ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲပြီးသော်။ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာภุဇိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့ခွေ၍။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ဌပေတ္မာ၊ ထား၍။

ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု။ သဘိ၊ သဘိကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒဘိ၊ ထိုင်၏။သော၊ သည်။ လောကေ၊ (ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ)လောကဌ်။ အဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ပ။ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ မှ။စိတ္တံ၊ကို။ ပရိသောဓေတိ၊၏။(ဒေဝဒဟသုတ် ၁၄-စာပိုဒ်ကိုရှု၍သမ္မန်။)

၇၆။ သော၊သည်။ပ။စတုတ္ထံ စျာနံ၊ကို။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ဝိဟရတိ၊၏။(ဒေဝဒဟသုတ် ၁၄-ပိုဒ်ကို ရှု၍သမ္မန်။)

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သေက္ခာ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ခေါ တေ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။အပဘွာမနုသာ၊ မရောက်အပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်မြတ်ခသော တရားမရှိသော။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္ထယမာနာ၊ တောင့်တကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသု၊ထိုရဟန်းတို့ဌ်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အယံ အနုသာသနီ၊ ဤအဆုံးအမသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကုန်သော။ ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ခမ်းပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်သော။ ဝုသိတဝန္တော၊ (ဂရှသံဝါသ-စသည်ဌ) ကျင့်သုံးပြီးကုန်သော။ ကတကရ-ဏီယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ၁၆-ခွက် မဂ်ကိစ္စရှိကုန်သော။ သြဘိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော (ခန္ဓာစသော) ဝန်ရှိကုန်သော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထာ၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရ ဟတ္တဖိုလ်)ရှိကုန်သော။ ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ်ရှိကုန်သော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာယ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးကုန်သော။ ယေ ပန တေ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ကား။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့(အတွက်)။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာယ စေဝ၊ မျက်မှောက်ဌ် မျှမ်းသာစွာ နေရ ခြင်းအကျိုးငှါရင်း။ သတိသမ္ပဇညာယ စ၊ သဘိပညာအကျိုးငှါရင်း။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏"။ ဣဘိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (မ-၁၊၇-ဂ-ပိုဒ်တို့ဌ်လည်း လာ၏။)

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဂဏကမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ဧवံ၊ သို့။ သြာဒိယမာနာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧवံ၊ သို့။ အနုသာ-သိယမာနာ၊ တဖန်ဆုံးမအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံတို့သည်။ အစ္ဆရိယံ၊ (အဖြစ်အပျက် ဟူသော)အဆုံးကိုလွန်မြောက်သော။ နိဋ္ဌံ၊ ပြီးဆုံးရာဖြစ်သော"။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရာ-ဓေန္တိ ကိ ံ နုခေါ ပြီးစီးစေနိုင်ကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ကေစေ၊ အချို့တို့သည်။ နာရာဓေန္တိ ကိ ံ နုခေါတိ၊မပြီးစီးစေနိုင်ကုန်သလော"ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဒပ္ပကစ္စေ ခေါ၊အချို့ကုန်သော။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။အာရာဓေန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစေ၊ တို့သည်။ နာရာဓေန္တိ၊ မပြီးစီးစေနိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၁။ အစ္ဆရိယံ-ရှိမူ ကောင်း၏။ "စင်စစ် ပြီးဆုံးရာဖြစ်သော"ဟု သမ္မန်။"အစ္ဆရိယံဗြောတိ ခယဝယသခ်ါတံ အန္တံ အတိတောတိ အစ္ဆရိယာ၊ အစ္ဆရိယာ နိဋ္ဌာ အဿောတိ အစ္ဆရိယနိဋ္ဌော။ ကေစိ နိဋ္ဌော သတတနိဋ္ဌောတိ အတ္ထော"။ မ-၁-စူဠတဏှာသခ်ယသုတ် စာပိုဒ်(၃၉၀)ဌ-ဌ် နိဋ္ဌ-ပုဒ်သက်သက်မရှိ။ အစ္ဆရိယနှင့်တွဲ၍ ဘိက္ခု-ကို အရကောက်သကဲ့သို့ ဤဌ်လည်း အစ္ဆရိယံ နိဋ္ဌံ ဟောတိ အစ္ဆရိယနိဋ္ဌ-ဟု သမာသ်ဘွဲ့၍ နိဗ္ဗာန်ကို အရကောက်လေ။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ တိဋ္ဌတိ၀ေ၀၊ တည်သည်သာတည်း။ နိဗ္ဗာနဂါမိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဆောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ အရိယာမဂ်သည်။ တိဋ္ဌတိ၀ေ၀၊ သာတည်း။ သမာဒပေတာ၊ ကောင်းစွာယူစေဘတ်သော။ (တိုက်တွန်းတတ်သော။) ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ တိဋ္ဌတိ၀ေ၀၊ သာတည်း။ အ-ထ စ ပန၊ ထိုသို့တည်ရှိပါလျက်။ပ။နာရာ ၀ေန္တိ၊ မပြီးစီးစေနိုင်ကုန်၊ သော ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ သော ပစ္စဲယာ၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး လျှောက်၏။

၇၇။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ ဧတ္ထ၊ ဤသင်၏ပြဿနာ၌။ တံယေ၀၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ တဖန်မေးဦးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ဆု၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုလော့။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။

တံ၊ သည်။ ရာဇဂဟဂါ၀ိဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့သွားသော။ မဂ္ဂဿ၊ လမ်း၌။ ကုသလော၊ လိမ်မာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော၊ အို အရှင်။ ဝေါ၊ မှန်ပါ၏။ အဟံ. သည်။ ရာဇဂဟဂါမိဿ၊ သော။ မဂ္ဂဿ၊ ၌။ ကုသလော၊ လိမ်မာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့။ ဂန္တုကာမော၊ သွားလိုသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဥပသင်္ကမ်တွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ "ဘန္တေ၊ အရှင်။ အဟံ၊ သည်။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ တဿမေ၊ ထိုငှါအား။ ရာဇဂဟဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ ဥပဒိသာဟိ၊ ညွှန်ပြပါလော့"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝ၀ေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုလမ်းမေးယောကျ်ားကို။ တံ၊ သည်။ "အမ္ဘောပုရိသ၊အမောင်ယောကျ်ား။ ဧဟိ၊ လာလော့။ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤလမ်းသည်။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တေန၊ ထိုလမ်းဖြင့်။ မုဟုတ္တံ၊ တမုဟုတ်မျှ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ တေန၊ ဖြင့်။ မုဟုတ္တံ၊ မျှ။ဂန္ဓွာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ အမုကံ နာမ ဂါမံ၊ ထိုမည်သောရွာကို။ ဒက္ခိဿသိ၊ မြင်ရလတ္တံ့ ။ပ။နိဂံမံ၊ နိဂုံးကို။ပ။ရာဇဂဟဿ၊ ၏။ အာရာမရာမဏေယျကံ၊ အာရာမ်၏ မွေ့လျော်ဘွယ်၏အဖြစ်ကိုဂုဏ်း [1]။ ဝနရာမဏေယျကံ၊ တောတို၏မွေ့လျော်ဘွယ်၏အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ ဘူမိရာမဏေယျကံ၊ မြေ၏မွေ့လျော်ဘွယ်၏အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ ပေါက္ခရဏီရာမဏေယျကံ၊ရေကန်၏ မွေ့လျော်ဘွယ်၏အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ ဒက္ခိဿသိတိ၊ မြင်လတ္တံ့."ဟူ၍။ ဧ၀ံ သို့ ၀ဝေယျာသိ၊ ပြောဆိုရာ၏။ သော၊ ထိုလမ်းမေးယောကျ်ားသည်။ တယာ၊ သည်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဩ၀ဒိယမာနော၊ ပြောဆိုညွှန်ပြဆုံးမအပ်လျက်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အနုသာ-သိယမာနော၊တဖန်ညွှန်ပြဆုံးမအပ်လျက်။ဥမ္မဂ္ဂံ၊လမ်းမဟုတ်သည်ကို။ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ပစ္ဆာမုခေါ်၊ နောက်သို့မျက်နှာမူလျက်။ဂစ္ဆေယျ၊သွားရာ၏။အထ၊ထိုမှနောက်၌။ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဂန္တုကာမော၊ သော။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊သည်။ပ။သော၊ သည်။ တယာ၊သည်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဩ၀ဒိယမာနော၊ ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အနုသာသိယမာနော၊ ၍။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာ သဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။

၁။ အာရာမရာမဏေယျကန္တိ ပုပ္ဖာရာမာဒီနံ ရမဏီယဘာ၀ံ၊ ဝနရာမဏီယကာဒီသုပိ ဧသေ၀ နယော၊ အံ-၁ ဇရာ သုတ်နှင့် ဒီ-၁ ပါယာသိဆရာညသုတ်အဋ္ဌကထာစသည်၌။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ယံ၊ ကြောင့်။ ရာဇဂဟံ၊ သည်။ တိဋ္ဌတိ၎ေ၊ တည်သည်သာ။ရာဇဂဟဂါမီ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့သွားသော။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းသည်။ တိဋ္ဌတိ၎ေ၊ သာ။ သမာဒပေတာ၊ သော။ တုံ၊ သည်။ တိဋ္ဌတိ၎ေ၊ သာ။ အသ ၀ ပန၊ ထိုသို့တည်ရှိပါလျက်၊ တယာ၊ သည်။ ၎ေ၊ သို့။ သြ၀ဒီယမာနော၊ လျက်။ ၎ေ၊ သို့၊ အနုသာသီယမာနော၊လျက်၊ ၎ကော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျားသည်။ ဥမ္မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပစ္ဆာမုခေါ၊ လျက်။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ၎ကော၊ တယောက်သောယောကျားသည်။ သောတ္ထိနာ၊ဖြင့်။ ရာဇဂဟံ သို့။ ဂစ္ဆေယျ ရာ၏။ သော ဟေတု သည်။ကော နု ခေါ၊နည်း။သော ပစ္စယော၊ သည်။ကော နု ခေါ၊နည်း။ဣတိ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ ။အဟံ၊ သည်။ တ္တေ၊ ဤသို့ လမ်းမှန်,လမ်းမှားသွားကြရာ၌။ ကိံ ကရောမိ၊ အဘယ်သို့တတ်နိုင်တော့အံ့နည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။မဂ္ဂကွာယီ လမ်းကို ညွှန်ကြားပြောဆိုတတ်သူတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ၀ေ ၀ေ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။သမာဒပေတာ၊ သော။ အဟံ၊ သည်။ တိဋ္ဌာမိ၎ေ၊ တည်သည်သာ။ပ။နာရာဇေန္တိ၊ ကုန်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ၊ သည်။ တ္တေ၊ ဤသို့ အ၌ကိုပြီးစေ၍ အ၌ကိုမပြီးဧရာ၌။ ကိံ ကရောမိ၊ အဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ မဂ္ဂကွာယီ၊ အရိယာမဂ်ကို ညွှန်ကြား ပြောဆိုတတ်သူတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၇၀။ ၎ေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဂဏကမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ယေ ဣမေ ပုဂ္ဂလာ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဿဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါဘရားမရှိကုန်။ ဇီဝိကတ္တာ၊ အသက်မွေးခြင်းဟူသော အကျိုးခံကုန်သည် ဖြစ်၍။ (အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။) သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ (ယ-ကြေ။) အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ နပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်ကြကုန်သည် မဟုတ်ကုန်၁။ သဌာ၊ စဉ်းလဲကုန်၏။ မာယာဝိနော၊ လှည့်ပတ်ခြင်းရှိကုန်၏။ ကေတဝိနော၊ စဉ်းလဲခြင်းရှိကုန်၏။ ဥဒ္ဓတာ၊ ပျံ့လွင့်ကုန်၏၊ ဥန္နဠာ၊ တက်ကြွသော (ကျူးတည်းဟူသော) မာနရှိကုန်၏။ စပလာ၊ လျှပ်ပေါ် လော်လီကုန်၏။ မုခရာ၊ ကြမ်းသောနှုတ်ရှိကုန်၏။ ဝိကိဏ္ဏ၀ါစာ၊ ပြန့်ကျဲသောစကားရှိကုန်၏။ ဣန္ဒြိယေသု၊ ဣန္ဒြေတို့၌။ အဂုတ္တဒ္ဒါရာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောတံခါးမရှိကုန်။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌၊ အမတ္တညူနော၊ အတိုင်းအရှည်ကို မသိကုန်။ ဇာဂရိယံ အနု၊ နိုးကြားခြင်း၌။ အယုတ္တာ၊ မယှဉ်ကုန်။ သာမညေ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌။ အနပေက္ခ၀န္တော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိကုန်။ သိက္ခာယ၊ အကျင့်သိက္ခာ၌။ တိဗ္ဗဂါရ၀ါ၊ ထက်သန်သောရိုသေခြင်းရှိကုန်သည်။ နမဖြစ်ကုန်။ ဗာဟုလိကာ၊ ပစ္စည်းလေးပါး ပေါများခြင်းငှါ ကျင့်ကုန်၏။ သာထလိကာ၊ သာသနာကို လျော့လျော့ယူကုန်၏။ သြက္ကမနေ၊ သက်ရာဖြစ်သော နိ၀ရဏ ငါးပါး၌။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေသွားဖြစ်ကုန်၏။ ပ၀ိ၀ေကေ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ကင်းဆိတ်ရာနိဗ္ဗာန်၌။ နိက္ခိတ္တ၀ီရာ၊ ခဲအပ်သော ဝန်ရှိကုန်၏။ ကုသီတာ၊ ပျင်းရိကုန်၏။ ဟီနဝီရိယာ၊ လုံ့လ၀ီရိယမှကင်းကုန်၏။ မုဋ္ဌဿတိနော၊ မေ့ပျောက်သော သတိရှိကုန်၏။ အသမ္ဘီတာနာ၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ်

၁။ အဿဒ္ဓါဖြင့် ရတနတ္တယ၌ ယုံကြည်ခြင်းမရှိ၊ နဿဒ္ဓါ-ဖြင့် ကမ္မ,ကမ္မဖလ၌ ယုံကြည်ခြင်းမရှိသည်ကိုပြ၏။ မ-၁၊ အနုဂ်ဏသုတ် ၃၆-ပိုဒ် ဋီကာ၌။

ရှိသူတို့မဟုတ်ကုန်။ အသမာဟိတာ၊ မတည်ကြည်ကုန်။ ဝိဗ္ဘန္တစိတ္တာ၊ (အထူးထူးသောအာရုံတို့၌) ချာချားလည်သော စိတ်ရှိကုန်၏။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်။ ဍေမူဂါ၊ တံတွေးယိုသော ခံတွင်းရှိကုန်၏။ ("အပြစ်ရှိသော ခံတွင်းရှိကုန်၏"ဟူ၍သော်လည်းပေး။) တေဟိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တက္ခ။ ဘဝं ဂေါတမော၊ သည်။ နု သံဝသာမိ၊ မပေါင်းဖော်။

ယေ ပန တေ ကုလပုတ္တာ အကြင်အမျိုးကောင်းသားတို့သည်ကား။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနာဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်၏။ အသဒ္ဓာ၊ စင်းလဲခြင်းမရှိကုန်။ အမာယာ ဝိနော၊ လှည့်ပတ်ခြင်း ရှိသူတို့မဟုတ်ကုန်။ အကေတဝိနော၊ ကောက်ကျစ်ခြင်းရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အနုဒ္ဓတာ၊ မပျံ့လွင့်ကုန်။ အနုန္နဒ္ဒာ၊ တက်သော(ကျူတည်းဟူသော) မာနရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အစပလာ၊ မလျှပ်ပေါ် မလေဘ်လိုကုန်။ အမုခရာ၊ ကြမ်းသောနှုတ်ရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အဝိကိဏ္ဏ-ဝါစာ၊ ပြန့်ကဲ့သော စကားရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော တံခါးရှိကုန်၏။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညုနော၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိကုန်၏။ ဇာဂရိယं အနု၊ ၌။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်၏။ သာမညေ၊ ၌။ အပေက္ခဝန္တော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိကုန်၏။ သိက္ခာယ၊ ၌။ တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ ထက်သန်သော ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ ဗာဟုလိကာ၊ ပစ္စည်းဒလေးပါး ပေါ်များခြင်းငှါ ကျင့်ကုန်သည်။ နု၊ မဟုတ်ကုန်။ သာထလိကာ၊ သာသနာကို လျော့လျော့ယူကုန်သည်။ နု၊ မဟုတ်ကုန်။ ဩက္ကမနေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တဓုရာ၊ ကုန်၏။ ပဝိဝေကေ၊ ၌။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ကုန်၏။ အာရဒ္ဓဝီရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိကုန်၏။ ပဟိဘဒ္ဒာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်၏။ ဥပဋ္ဌိတသတိနော၊ ထင်သောသတိရှိကုန်၏။ သမ္မဿနာ၊ ဆင်ခြင်တတ်သောဉာဏ်ရှိကုန်၏။ သမာဟိတာ၊ တည်ကြည်ကုန်၏ ဧကဂ္ဂစိတ္တာ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသော စိတ်ရှိကုန်၏။ ပညဝန္တော၊ ပညာရှိကုန်၏။ အနေဍမူဂါ၊ တံတွေးယိုသော ခံတွင်းရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ တေဟိ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တက္ခ၊ ဘဝं ဂေါတမော၊ သည်၊ သံဝသတိ၊ ၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ယေကေစိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ မူလဂန္ဓာ၊အမြစ်နံ့သာတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေသံ၊ ထိုအမြစ်နံ့သာတို့တွင်။ ကာလာနုသာရိ၊ ကခုမက်ကို။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယေကေစိ၊ ကုန်သော။ သာရဂန္ဓာ၊ အနှစ်နံ့သာတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေသံ၊ ထိုအနှစ်နံ့သာတို့တွင်။ လောဟိတစန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးနီကို။ အဂ္ဂံ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ အပ်၏။ ယေကေစိ၊ ကုန်သော။ ပုပ္ဖဂန္ဓာ၊ ပန်းနံ့သာတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေသံ၊ ထိုပန်းနံ့သာတို့တွင်။ ဝဿိကံ၊ မြတ်လေးပန်းကို။ အဂ္ဂံ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ အပ်၏၊ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သြဝါဒေါ၊ အဆုံးအမကို။ အဇ္ဇ ဓမ္မေသု၊ ယခုလက်ရှိတရားတို့ထက်။ ပရမော၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ အပ်၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပေစု။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဘိက္ကန္တံ၊ စု။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ နိက္ကုဋ္ဌိကံ၊ မှောက်ထားအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဥက္ကုဋေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ လှန်ထားရာသကဲ့သို့ရင်း။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အရာဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ ဖွင့်ပြရာသကဲ့သို့ရင်း။ မူဠှဿ၊ ခရီးပျောက်သူအား။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းခရီးကို။ အာစိက္ခေယျ သေယျ-ထာပိ ဝါ၊ ပြောကြားရာသကဲ့သို့ရင်း။ အန္ဓကာရေ၊ အမှိုက်မှောင်၌။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးရောင်ကို။ 'စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောသူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ အဆင်းဘို့ကို။ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်နိုင်ကုန်လတ္တံ့'။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ဓာရေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ ညွှိတွန်းရာသကဲ့သို့ရင်း။ ဧဝမေဝံ၊ သာလျှင်။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော

အကြောင်းအားဖြင့်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်ပြီ။ သောဟ၊ ထို တပည့်တော်သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကိုရင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုရင်း။ ဘိက္ခု-သံဃဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာကိုရင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်တို့ဖြင့် ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလ.ပတ်လုံး ဆည်းကပ်သည်ဖြင့်၍။ သရဏံဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ အသိအမှတ်ပြုသော"။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ ဓာရေတု၊ တိ၊ မှတ်တော်မူပါလော့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (၇၈-အပိုဒ်အစပြုန်သတ်)

သတ္တမံ၊ သော။ ဂဏကမောဂ္ဂလ္လာနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၈-ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာနသုတ်

၇၉။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ ၌။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အစိရပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၍ မကြာမြင့်မီ။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှင်ဥနက်တို့ကို အစာကျေးဇူ မေးမြှုရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ မာဂဓော၊ မာဂဓဘိုင်းကို အစိုးရသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟီဘုရားဇနီးသားတော်ဖြစ်သော။အဇာတသတ္တု၊ ရာဇာ၊အဇာတသတ်မင်းသည်။ပဇ္ဇောတသ

၁။ ပါဏုပေတန္တိ ပါဏေဟိ ဥပေတံ၊ ယာဝ မေ ဇီဝိတံ ပဝတ္တတိ၊ တာဝ ဥပေတံ အနညသတ္ထုကံ တိဟိ သရဏဂမနေဟိ သရဏံ ဂတံ။ (မ ဋ္ဌ ၁-၁၄၁။)

ဇတ္ထု စ ဗြာဟ္မဏော ပါဏုပေတံ သရဏံ ဂတန္တိ ပုန သရဏဂမနံ ဝဒန္တော အတ္တာနဉ္စိယ္ယာတနံ ပကာ-သေတိ။ (ဝိ ဋ္ဌ ၁-၁၄၂။)

ဥပေတိ ဥပဂစ္ဆတီတိ ဥပေတော၊ ပါဏေဟိ (ဂဟဏဘူတေဟိ) ဥပေတော ပါဏုပေတောတိ အတ္ထော၊ အာစရိယေဟိ အဘိမတော။ (သီ ဋီ သစ် ၂-၁၉၂။)

ဝိ ဋ္ဌ ၁-၌ "ပါဏုပေတံ သရဏံ ဂတံ"ဟု နှစ်ပုဒ်လုံးတွဲပြီးလျှင် "ကိုယ်အသက်ကို အပ်၍ ဆည်းကပ်သော အတ္တာသန္ဒိယျာတနသရဏဂုံကို ပြသည်"ဟု မိန့်ဆိုသောကြောင့် ပါဏုပေတံ-ပုဒ်သည် သရဏံ ဂတံ-ပုဒ်၏ နာမ ဝိသေသနဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။

ခဲ့ဦးအံ့၊ သရဏံ ဂတံ-ပုဒ်သည် ၎င်မိကိုယ်အသက်ကို အပ်နှင်း၍ ဆည်းကပ်သောသူ, ရတနာသုံးပါးလျှင် လည်းလျှောင်းရာ ရှိ၍ ဆည်းကပ်သောသူ, တပည့်အဖြစ်သို့ရောက်၍ ဆည်းကပ်သောသူ, ရတနာသုံးပါးကို အရှိအသေပြု၍ ဆည်းကပ်သောသူ လေးမျိုးလုံးနှင့် သက်ဆိုင်၏၊ထို့ကြောင့် ဤ၌ အသက်ကို အပ်၍ ဆည်းကပ်သောသူဟု သိစေလို၍ ပါဏုပေတံ-ပုဒ်ကို အထူးပြုရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤနိဿယ၌ အထက်ပါ အဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့နှင့်အညီ အနက်သမ္မန်လိုက်သည်။

"ဥပါသကော နော။ပ။ သရဏံ ဂတော"ဟု ဗဟုဝုစ်နှင့် လာသော ပါဠိတော်ဘို့၌လည်း သရဏံ ဂတော-ဟူ သောနာမ်ပုဒ်နှင့် ကိုက်ညီရမည်ဖြစ်သောကြောင့်ပါဏုပေတော-ဟု တည်တည်တည်း ဗဟုဝုစ်နှင့်သာ ရှိသင့်၏။

သရဏဂုံလေးပါးကို ပြဆိုရာတို့၌ "အဇ္ဇအာဒိ ဂတော-ဟုသာ ပါ၍ ပါဏုပေတံ-ဟု မပါသောကြောင့် "အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်တို့နှင့် ပြည့်စုံသမျှကာလပတ်လုံး။ ဝါ၊ အသက်ထက်ဆုံး"ဟု ပေးသော အနက်ကိုရင်း ပါဏုပေတံ ဟူသော ဝိသေသနက ရှေ့နေ၍ သရဏံဂတံ-ဟူသော သာမည ဝိသေသနက နောက်နေသောကြောင့် ဥပါသကံ-ပုဒ်၌ နှစ်ပုဒ်လုံးစပ်သော "ပါဏုပေတံ၊ အသက်တို့ဖြင့် ဆည်းကပ်သော။ သရဏံဂတံ၊ သော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍"ဟု ပေးသော အနက်ကိုရင်း စိစစ်သင့်၏။

ရညော၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းမှ။ အာသက်မာနော၊ စိုးရ၍သည်ဖြစ်၍။ ဆုဇဂဟံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိသခ်ါဆု-ပေတိ၊ ဒေခိုင်အမာ ပြူပြင်စေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ (သင်္ကန်းကို) ဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍။ ဆုဇဂဟံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော အာနန္ဒသ၊ ၏။ "ဆုဇဂဟေ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတုံ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှါ။ အတိပ္ပဂေါ ခေါ တာဝ၊ စောလွန်းသေး၏။ အဟံ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာနဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာန်ပုံဏားအား။ ကမ္မန္တော၊ အမှုပြုရာအရပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) (အဇာတသတ်၏ မြို့ပြုပြင်ရန် အမှုပြုရာအရပ်ဟူလို။) ယေန၊ ၌။ ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာနော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ယံနူန ဥပသင်္ကမေယျန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ရမူကား ကောင်းလေစ့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာနော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။"ဘဝံ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဧတု၊ ကြွလာတော်မူပါ။ ဘောတော အာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏(ကြွလာခြင်းသည်)။ သ္မာဂတံ၊ ကောင်းသော ကြွလာခြင်းတည်း။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဣဒ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂမနာယ၊ လာခြင်းငှါ။ ယဒိဒံ၊ အကြင်အလှည့်အကြိမ်သည်။ (အဗ္ဘု၊ ၏။) ဣမံ ပရိယာယံ၊ ဤအလှည့်အကြိမ်ကို။ စိရဿံ ခေါ၊ ကြာမြင့်မှသာလျှင်။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊ သည်။ နိသီဒ ဘု၊ ထိုင်တော်မူပါ။ ဣဒံ အာသနံ၊ ဤနေရာကို။ ပညတ္တန္တိ၊ ခင်းထားအပ်ပါပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ ခေါ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။ ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာနော ပိ ခေါ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်လည်း။ အညတရံ၊ တခုသော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသော အစွန်း၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာနော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘော အာနန္ဒ၊ အိုအရှင်အာနန္ဒာ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ယေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကြင်ဗုဒ္ဓဂုဏ်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ တေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ထိုဗုဒ္ဓဂုဏ်တို့နှင့်။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်အကြင်းမဲ့။ သဗ္ဗထာ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အစုတို့ဖြင့် အကြင်းမဲ့။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ကေဘိဂ္ဂုပိ၊ တပါးသော ရဟန်းသည်လည်း။ အတ္ထိနု ခေါ တိ၊ ရှိပါသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ပ။ ကေဘိဂ္ဂုပိ၊ သည်လည်း။ နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိသည်သာ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်တရားကို။ ဥပ္ပါဒေတာ၊ ဖြစ်စေတော်မူတတ်၏။အသဉ္ဇာတဿ၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသော။ မဂ္ဂဿ၊မဂ်တရားကို။ သဉ္ဇနေတာ၊ ဖြစ်ခပါ်စေတော်မူတတ်၏။ အနက္ခာတဿ၊မဟောကြားအပ်သေးသော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်တရားကို။ အက္ခာတာ၊ ဟောကြားခတော်မူတတ်၏။ မဂ္ဂညူ၊ မဂ်တရားကို သိတော်မူလေ့ရှိ၏။ မဂ္ဂဝိဒူ၊ မဂ်တရားကို သိတော်မူတတ်၏။ မဂ္ဂကောဝိဒေါ၊ မဂ်တရား၌ လိမ္မာတော်မူ၏။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သာဝကာ စ ပန၊ တပည့်တို့သည်ကား။ မဂ္ဂါနုဂါ၊ မဂ်တရားသို့ အစဉ်သိုက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ သမန္နာဂတာ၊ (မဂ်တရားနှင့်) ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။

ဝိဟာရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒသ၊ ၏။ ဂေါပက-မောဂ္ဂလ္လာနေန ဗြာဟ္မဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ အယဉ္စ အန္တရာကထာ၊ ဤအကြားခံ့ ဖြစ်သောစကားသည်လည်း။ ဝိပ္ပကတာ၊ မပြီးဆုံးသေးသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။(ဟိ-ဣဒံ နိပါတ်မျ)။

အထခေါ၊ ၌။ မဂဓမဟာမတ္တော၊မဂဓတိုင်း အမတ်ကြီးဖြစ်သော။ ဝဿကာရော ဗြာဟ္မဏော၊ ဝဿကာရပုံဏား သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကမ္မန္တေ၊ အမှုတို့ကို။ အနုသညာယမာနော၊ အစဉ် တစိုက် ကောင်းစွာစီမံစစ်ဆေးလိုသည်ဖြစ်၍ (အမှုလုပ်,မလုပ်သိလိုသည်ဖြစ်၍)။ ယေန၊ ၌။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ၊ ဧကမန္တံ၊ ၌။နိသိန္နော၊ သော။မဂဓမဟာမတ္တော၊ သော။ ဝဿကာရောဗြာဟ္မဏော၊ သည်။အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဟေ၊အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ အညီအညွတ်နေထိုင်ကုန်သည်။ အတ္ထေန၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဝိပ္ပကတာ၊ မပြီးဆုံးသေးသော။ အန္တရာကထာ စ၊ အကြားခံ့ဖြစ်သော စကားသည် လည်း။ ကာ ပနာတိ၊ အဘယ်ပါနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝဿကာရပုံဏား။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာနော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ "အတ္ထိ။ပ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ အတ္ထိ။ပ။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ မေး၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာနံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "နတ္ထိ။ပ။ သမန္နာဂတာတိ၊ သမန္နာဂတာ"ဟူသော။တဲ့၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ နော၊ ငါတို့၏။ ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာနေန ဗြာဟ္မဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ အယံ ခေါ အန္တရာ-ကထာ၊ သည်။ ဝိပ္ပကတာ၊ မပြီးဆုံးသေး။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တုံ၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဂဝ။ ဘောအာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တေန ဘောဟာ ဂေါတမေန၊ ထိုအရှင်ဂေါတမသည်။(ဌပိတော ၌စပ်) "အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ မမ၊ ငါ့ဘုရား၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ဝေါ၊ သင် တို့၏။ ပဋ္ဌိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဘဝိဿတီတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူ၍။ဌပိတော၊ထားအပ်သော။ (ဧကဘိက္ခုပိ-၌စပ်) ဧဘရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ တုမှေ သင်တို့သည်လည်း။ ယံ၊အကြင်ရဟန်းကို။ ပဋ္ဌိပါဒေယျာထ၊ (ထားသည့် အတိုင်း) ပြီးစေကုန်ရာ၏။ (ထားတော်မူခဲ့သည့်အတိုင်း အသီ အမှတ်ပြုကာ လိုက်နာကိုးစားသည်ဟူလို)။ (တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။) ဧကဘိက္ခုပိ၊ တပါးသောရဟန်းသည်လည်း။ အတ္ထိ နုခေါ၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဇာနတာ၊ သိတော်မူသော။ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူသော။ အရဟတာ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သိတော် မူသော။ ဘေန ဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ပ။ဌပိတော၊ သော။ ဧတရဟိ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်လည်း။ ယံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိပါဒေယျာမ၊ ကုန်ရာ၏။ (တာဒိသော၊ သော။) ဧကဘိက္ခုပိ၊ လည်း။ နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိသည်သာ။ ဣတိ၊ ဤသို့(အရှင်အာနန္ဒာက)ဖြေဆို၏။

၁။ အနုသံယာယမာနော-ဟုလည်း ရှိနိုင်၏။ ယ-ကို ညပ္ပု,မပ္ပုသာ ဆူး၏။ ယာဝတဲကား ဗုဒ္ဓနတ္ထ တည်း။ အနုဝိစရမာနော ဝါ-ဟူသော အဋ္ဌကထာနောက်နည်းအလို "ကမ္မန္တေ၊ အမှုပ္ပုရာအရပ်၌။ အနုသညာ-ယမာနော၊ လှည့်လည်လိုသည်ဖြစ်၍"ဟုပေး၊ ဤအလို ယာဝတ်ကား ဂတျတ္ထတည်း။

ဘော အာနန္ဒ၊ နွာ။ သံဃေန၊ သံဃာသည်။ သမ္မာတော၊ သမုတ်အပ်သော။ (ကောဘိကွုပိ-ဌ်စပ်)သမ္မာဟုလေဟိ၊ မျှားစ္ဆာကုန်သော။ ထေရေဟိ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်း-တို့သည်လည်း။ (ဌပိတော-ဌ်စပ်။) "အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အစ္ဆယေန၊ ဌ်။ နော၊ ငါတို့၏။ ပဋ္ဌိသရဏံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိဘာ၊ လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဌပိတော သော။ (ကောဘိကွုပိ-ဌ်စပ်။) တေရဟိ၊ ဌ်။ တုမှေ၊ တို့သည်လည်း။ယံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိပါဒေယျာထ၊ကုန်ရာ၏။(တာဒိသော၊ သော။) ကောဘိကွုပိ၊ လည်း။ အဘ္ဘိပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ပ။ နတ္ထိခေါ၊ မရှိသည်သာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။

ဘောအာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧဝံ၊ သို့။ အပ္ပဋိသရဏော၊ကိုးကွယ်ရာမရှိသောသာသနာ၌။ သာမဂ္ဂိယာ၊ ညီညွတ်ခြင်း၏၊ ဟေတုစပန၊ အကြောင်းသည်ကား။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး-လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။မယံ၊ တို့သည်၊ နခေါ အပ္ပဋိသရဏာ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်မဟုတ်-ကုန်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ မယံ၊ တို့သည်။ သပ္ပဋိသရဏာ၊ ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်၏။ ဓမ္မပဋိသရဏာ၊ တရားတည်းဟူသော ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။

"အတ္ထိနုခေါ။ပ။ပဋိပါဒေယျာထ၊တိ၊ထ"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ "နတ္ထိခေါ ။ပ။ ပဋိပါဒေယျာမ၊တိ၊ မ"ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဖြေဆိုဘိ၏။ "အတ္ထိ ပန သော။ပ။ပဋိပါဒေယျာထ၊တိ၊ထ"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗော၊ အပ်သည်။ သမာနော၊ သော်။"နတ္ထိခေါ ။ပ။ ပဋိပါဒေယျာမ၊တိ၊ မ"ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ၏။ "ဧဝံ အပ္ပဋိသရဏော။ပ။ သာမဂ္ဂိယာ၊တိ၊ယ"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗော၊ အပ်သည်။ သမာနော၊ သော်။ "နခေါ။ပ။ ဓမ္မပဋိသရဏာ၊တိ၊ ဏာ" ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ၏။ ဘော အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဣမဿ ပန ဘာသိ-တဿ၊ ဤဖြေဆိုအပ်သောစကား၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဒဋ္ဌမ္ဗော၊ မှတ်-အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

ဂဝ။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ကေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်သည်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ အကျဉ်းရွတ်ဆိုအပ်သော။ ပါဘိမောက္ခံ၊ ပါဘိမောက်သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သာ။ တေမယံ၊ ထိုငါတို့သည်။ တဒဟု-ပေါသထေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဂါမခေတ္တံ၊ ဂါမခေတ်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟရာမ၊ နေ-ကုန်၏။ တေ သမ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသောငါတို့သည်။ ကေဠိ၊ တပေါင်းတည်း။ သန္နိပတာမ၊ စည်း-ဝေးကုန်၏။ သန္နိပတိတ္မာ၊ စည်းဝေး၍။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်း၏(နှုတ်၌)။ တံ၊ ဆိုပါ ဘိမောက်-သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြင့်၏။ (နှုတ်တက်၏ဟူလို)။တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အဇ္ဈေသာမ၊ တိုက်တွန်းကြ-ကုန်၏။ တဿ ပ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘညမာနော၊ ရွတ်သည်ဖြစ်သော်။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်း၏(သန္တာန်၌)။အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဝိတိဏ္ဏမေဝ၊ လွန်-ကျူးခြင်းသည်။ စေဟောတိ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုအာပတ်သင့်သောရဟန်းကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယဿ ဝမ္မံ၊ ဓမ္မ(အာပတ်)အားလျော်စွာ။ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ အဆုံးအမအားလျော်စွာ။ ကာရေမ၊ ပြုစေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုတော်မူ၏။

ဘဝန္တေ၊ အရှင်တို့သည်။ နကာရေန္တိ၊ မပြုစေနိုင်ကုန်။ ဓမ္မော၊တရားသည်သာ။ကာရေတိ ကိရ၊ ပြုစေနိုင်သတတ်[1]။ ဘော အာနန္ဒ၊ နဒ္ဒာ။ ဧတရဟိ၊ ဣဒ်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ယံ၊ အကြင်ရဟန်းကို။ သက္ကရောထ၊ အရိုအသေပြုကုန်၏။ ဂရုံကရောထ၊ အလေးပြုကုန်၏။ မာနေထ၊ မြတ်နိုးကုန်၏။ပူဇေထ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ သက္ကတ္တွာ၊ ၍။ ဂရုံကတ္တွာ၊ ၍။ဥပနိဿာယ၊ ၍။ဝိဟရထ၊ နေကုန်၏။(တာဒိသော၊ သော။) ဧကော်ကျွေပ်၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ နုခေါ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ခမ်းလျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား၊ ဧတရဟိ၊ ဣဒ်။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ (တာဒိသော၊သော။) ဧကော်ကျွေပ်၊ လည်း။ နတ္ထိ ခေါ။ မရှိသည်သာ။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ (အတ္ထိ နုခေါ။ပ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗောတိ၊ ဤဝါကျအားလုံးသည် နောက်ဝါကျမျှားနှင့်တူ၏။)

ဂ၂။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ အက္ခာတာ၊ ဟော ကြားအပ်ကုန်သော။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ပသာဒနီယာ၊ ကြည်ညိုဘွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာ။ ယသ္မိं၊ အကြင်ရဟန်း၌။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဣ(၁၀) ပါးသော တရားတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဧတရဟိ၊ ဣဒ်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သက္ကရောမ၊ အရိုအသေပြုကုန်၏။ပ။ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ဒသ၊ ဆယ်ပါး တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်း။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဣဓ၊ ဣဿာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည် ။ပ။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ (မ ၃၊၂၅-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။) (၁)

ဗဟုဿုတော၊ မျှားသော ကြားအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်။ (မျှားစွာကြားအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်ပေးလျှင် ဗဟုကို သုခေါတ်၌ စပ်။) သုတဓရော၊ ကြားအပ်ပြီးသော တရားကို ဆောင်သည်။ သုတသန္နိစယော၊ စုပေါင်းအပ်ပြီးသော ကြားနာအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေတေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားဘို့သည်။ အာဒိကလ္လာ ဏာ၊ အစ၌ ကောင်းခြင်း ရှိကုန်၏။ မဇ္ဈေ ကလ္လာ ဏာ၊ အလယ်၌ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ပရိယောသာနကလ္လာ ဏာ၊ အဆုံး၌ ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ သာတ္ထာ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗ္ယဉ္ဇနာ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏[2]။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်သန့်ရှင်းသော။ ब्रह्मचरियं၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ အဘိဝဒန္တိ၊ ညွှန်းပြကုန်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ တထာရူပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ဗဟုဿုတော၊ မျှားစွာကြားနာအပ်ပြီး ကုန်သည်။ဓာတော၊ဆောင်အပ်ပြီးကုန်သည်။ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်။ပရိစိတော၊ဆီးပူးအပ်ပြီးကုန်သည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုပေက္ခိတော၊ အဖန်ဖန်ရှုအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်။ သုပ္ပဋိ-ဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (၂)

(ဣတရိဘာရေဟိ ရ-ရသမျှကုန်သော။)စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာ ရေဟိ၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတား ဖြစ်သော-ဆေး တို့ဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်။ ဟောတိ ၏။ (၃)

၁။ နော ၂-ပုဒ် နိပါတမတ္တာ. ဋီကာ၌ ဓမ္မော နော-ကို အဝဓာရဏ-ဖွင့်၏။

၂။ မ ၁၊ မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ် ၃၃၃-ပိုဒ်အတိုင်း သာဏ္ဌာ၊ သဗ္ယဉ္ဇနာဟု ပြင်၍ အနက်သမ္မန်သည်။ ဝိ-ဌ၊ ၁ ဝိမတိဘို့အလို သာတ္ထံ, သဗ္ယဉ္ဇနံ, ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ, ပရိသုဒ္ဓံ,၄-ပုဒ် ब्रह्मचरियं၏ ဝိသေသန-ဟုဖွင့်၍ ဒီ၊ဌ-၁-အလို ၇-ပိုဒ်လုံးမမ-၏ ဝိသေသန-ဟုဖွင့်သည်။

အာဘိစေတသိကာနံ၊ အလွန် ၉င်ကြယ်သော စိတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌမမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်၌ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ စတုန္နံ၊လေးပါးကုန်သော။ ဈာနာနံ၊ ဈာန်တို့ကို။နိကာမလာဘီ၊အလိုရှိတိုင်းရသည်။ အကိစ္ဆလာဘီ၊မငြိုမငြင်ရသည်။အကသိရလာဘီ၊ မပင်မပန်းရသည်။ဟောတိ၊၏။ (၄)

အနေကဝိဟိတं၊ မျိုးသောအပြားရှိသော။ (မျိုးသောအပြားတို့ဖြင့် ပြုစီရင်အပ်သောဟူ၍ သော်လည်းပေး။)ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအာဘိညာဏ်ကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစား၏။ ဧကောပိ ဟုတ္ဝာ၊ တယောက်ထည်းဖြစ်လျက်လည်း။ ဗဟုဓာ၊ မျိုးသောအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဗဟုဓာပိ ဟုတ္ဝာ၊ မျိုးသောအပြားရှိလျက်လည်း။ ဧကော၊ တယောက်ထည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝိဘावं၊ မျက်မှောက်၌ရင်း၊ တိရောဘावं၊ မျက်ကွယ်၌ရင်း။ တိရောကုဋ္ဋံ၊ နံရံခြားရှိ၌ရင်း။ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်းခြားရှိ၌ရင်း။ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်ခြားရှိ၌ရင်း။အာကာသေသေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်ဌဲကဲ့သို့။ အသဇ္ဇမာနော၊ မကပ်ငြိမူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ ပထဝိယာပိ၊ မြေ၌လည်း။ဥဒကေသေယျထာပိ၊ ရေ၌ကဲ့သို့။ ဥမ္မုဇ္ဇ နိမုဇ္ဇံ၊ ပေါ်ခြင်း ငုပ်ခြင်းကို။ ကရော တိ၊ ပြုနိုင်၏။ အဘိဇ္ဇမာနေ၊ (အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့်)မကွဲမပျက်သော။ ဥဒကေပိ၊ ရေ၌လည်း။ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အာကာသေပိ၊ ကောင်းကင်၌လည်း။ပက္ခီ၊ အတောင် ရှိသော။ သကုဏော သေယျထာပိ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေသဖြင့်။ ကမတိ၊ သွားနိုင်၏။ဧवံမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဧवံမဟာနုဘာဝေ၊ဤသို့ကြီးသော အာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဣဒမပိ စန္ဒိမသူရိယေ၊ ဤလနေတို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပရိမသတိ၊ သုံးသပ်နိုင်၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ်နယ်နိုင်၏။ ယာဝဗြဟ္မလောကာပိ၊ ဗြဟ္မာပြည် တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်။ ဝသं၊ မိမိအလိုကို၊ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေနိုင်၏။ (၅)

အတိဣဿန္တမာနုသိကာယ၊ လူတို့၏ သောတ ပသာဒကို လွန်သော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူး သဖြင့် စင်ကြယ်သော။ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။သောတဓာတုယာ၊ သောတဓာတ်ဖြင့်။ဒိဗ္ဗေ စ၊ နတ်၌လည်းဖြစ်ကုန်သော။ မာနုသေ စ၊ လူ၌မူလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးစုံကုန်သော။ သဒ္ဒေ၊ အသံတို့ကို။ သုဏာတိ၊ ကြားနိုင်၏။ ယေ၊ အကြင်အသံတို့သည်။ ဒူရေ၊ ဝေးကုန်၏။ ယေစ၊ အကြင်အသံတို့သည်ကား။ သန္တိကေ၊ နီးကုန်၏။ ဥဘော၊ ကုန်သော။ တေသဒ္ဒေ၊ ထို အသံ တို့ကို။ သုဏာတိ၊၏။ (၆)

စေတသာ၊မိမိစိတ်ဖြင့်။ ပရသတ္တာနံ၊တပါးသောသတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ စေတော၊ စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိနိုင်၏။ “သရာဂံ ဝါ၊ တပ်စွန်းခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောဘမူစိတ်ကို။ သရာဂံ၊ သော၊စိတ္တန္တိ၊စိတ်” ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။စီတရာဂံ ဝါ၊တပ်စွန်းခြင်းကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်အဗျာ ကတစိတ်ကို။ပ။သဒေါသं ဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဒေါသမူစိတ်ကို။ပ။ ဝီတဒေါသं ဝါ၊ အမျက်ကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သမောဟံ ဝါ၊ တွေဝေခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ မောဟမူစိတ်ကို။ ဝီတမောဟံ၊ တွေဝေ ခြင်း ကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။သံခိတ္တံ ဝါ၊ တွန့်တိုသည် လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ကို ။ပ။ ဝိက္ခိတ္တံ ဝါ၊ ပျံ့လွင့်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂတစိတ်ကို။ပ။မဟဂ္ဂတံ၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ရူပ, အရူပစိတ်ကို။ပ။ အမဟဂ္ဂတံ၊မဟဂ္ဂုတ်မဟုတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊

ကာမစိတ်, လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ပ။ သဉ္ဇတ္တရံ၀ါ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောကီစိတ်ကို ။ပ။ အနုတ္တရံ၀ါ၊ မိမိထက်မြတ်သောတရား မရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ပ။ သမာဟိတံ ၀ါ၊ တည်ကြည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာ, အပ္ပနာ အဖြစ်သို့ရောက်သောစိတ်ကို။ပ။ အသမာဟိတံ ၀ါ၊ မတည်ကြည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ဥပစာ, အပ္ပနာအဖြစ်သို့မရောက်သောစိတ်ကို။ပ။၀ိမုတ္တံ ၀ါ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်ကို။ပ။ အ၀িမုတ္တံ၀ါ၊ ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်, ဖိုလ်စိတ်တို့မှ ကြွင်းသောစိတ်ကို။အ၀ိမုတ္တံ၊ သော။ စိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (၇)

အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိ၀ါသံ၊ကို။ပ။အနုဿရတိ၊ ၏။(မ ၃၊၁၇ ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ) (၈)

အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ သော။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (မ-၃၊ ၁၈-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။) (၉)

အာသ၀ါနံ၊ အာသ၀တရားတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသ၀ံ၊ အာသ၀ေါတရား မရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ရာဂမှလွတ်သော သမာဓိကို။ပညာ ဝိမုတ္တိ ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ပညာနှင့် ယှဉ်သော အ၀িဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာကို။ ဒိဋ္ဌေ၀ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယं အဘိညာ၊ မိမိပညာဖြင့်သာလျှင်။သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (၁၀)

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂ၀တာ၊သည်။ အက္ခာတာ၊ ကုန်သော။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ပသာဒနီယာ၊ ကုန်သော။ခမ္မာ၊တို့သည်။ ဣမေ ခေါ၊ ဤသည်တို့ပင်တည်း။ပ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုတော်မူ၏။

ဂဟ။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ မဂ၀မဟာမတ္တော၊ သော။ ၀ဿကာရော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဥပနန္ဒံ၊ ဥပနန္ဒမည်သော။ သေနာပတိ ၊ စစ်သူကြီးကို။ "ဘ၀ံ သေနာပတိ၊ အရှင်စစ်သူကြီး။ တံ၊ ကို။ကိ ်မည်သည်၊ နည်း[1]။ ဣမေ ဘောန္တော၊ ဤအရှင်တို့သည်။ သက္ကာတဗ္ဗံ၊ အရိုအသေပြုထိုက်သည်ကို ။ယဒိသက္ကရောန္တိ၊ အကယ်၍ အရိုအသေ ပြုကုန်အံ့။ ဂရုံကာတဗ္ဗံ၊ အလေးပြုထိုက်သည်ကို။ ယဒိဂရုံကရောန္တိ၊ အကယ်၍အလေးပြုကုန်အံ့။ မာနေတဗ္ဗံ၊ မြတ်နိုးထိုက်သူကို။ယဒိမာနေန္တိ၊ အကယ်၍ မြတ်နိုးကုန်အံ့။ ပူဇေတဗ္ဗံ၊ ပူဇော်ထိုက်သူကို။ ယဒိ ပူဇေန္တိ၊ အကယ်၍ပူဇော်ကုန်အံ့။(ဧ၀ံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်လတ်သော်။) ဣမေ ဘောန္တော၊တို့သည်။ တဂ္ဃ၊ စစ်စစ်။ သက္ကာဘဗ္ဗံ၊ ကို။ သက္ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ပူဇေတဗ္ဗံ၊ ကို။ ပူဇေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ ၊ မှန်၏။ တေ ဘောန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်။ ဣမဉ္စ၊ ဤပသာဒနီယမမှ ၁၀-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကိုပင်လျှင်။ နု သက္ကရေယျုံ၊ အရိုအသေမပြုကုန်ငြားအံ့။ပ။ နု ပူဇေယျုံ၊ မပူဇော်ကုန်ငြားအံ့။ အထ စ ရဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။တေဘောန္တော၊တို့သည်။ကိ ်၊အဘယ်သူကို။ သက္ကရေယျုံ၊ အရိုအသေပြုကုန်ရာအံ့နည်း။ပ။ဝိဟရေယျုန္တိ၊နေကုန်ရာအံ့နည်း"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ပြောဆိုပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ မဂ၀မဟာမတ္တော၊ သော။ ၀ဿကာရော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ "ဘ၀ံ အာနန္ဒော၊အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ကဟံ ပန။ အဘယ်

၁။ ဘ၀ံ-ကား ဋ္ဌ ဋ္ဌ၁ အံ ဂေ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်သုတ်ဖြင့် အာလုပ်သံကြောင့် အံ့ပြု၍ပြီးသော အာလုပ်ပုဒ်တည်း။ သို့ဖြစ်၍ တုမှယောဂ မည်သည်ဟု မဏ္ဍိမပုဏ္ဏိသင်္ခ်၏။တံ ကိ ်မည်သည် သုနက္ခတ္တ(ဇ၅) ပိုဒ်ကိုထောက်။

အရပ်၌။ ဝိဟရတိတိ၊ နေတော်မူသနည်း"ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဝေဠုဝနေ ခေါ၊ ၌။ ဝိဟရामိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဘော အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကစ္စိပန၊ အသို့နည်း။ ဝေဠုဝနံ၊ သည်။ ရမဏီယံစေဝ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်လည်းကောင်းသလော။ အပ္ပသဒ္ဒဉ္စ၊ အသံကင်းချိမ်ငြိမ်သလော။ အပ္ပနိဿိသဉ္စ၊ ကြွေးကြော်သံလည်း မရှိသလော။ (အပ္ပသဒ္ဒါ အဘာဝ ဘနက်ဟော)။ ဝိဇနဝါတဉ္စ၊ လူတို့ (ထွက်ဝင်လှည့်လည်မှုကြောင့် ဖြစ်သော) လေမှုလည်း ကင်းသလော၊ မနုဿရာဟသေယျကဉ္စ၊ လူတို့၏လျှို့ဝှက်မှုအား လျှောက်ပတ်လည်း လျှောက်ပတ်သလော။ (လူတို့၏လျှို့ဝှက်မှုကို ပြုထိုက်ရာလည်း ဖြစ်သလောဟူ၍လည်းပေး။) ပဋိသလ္လာနသာရုပ္ပဉ္စ၊ တပါးတည်းထည်း ကိန်းအောင်းခြင်းအား လျှောက်ပတ်လည်း လျှောက်ပတ်သလော။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ ဝေဠုဝနံ၊ သည်။ တဂ္ဃ၊ စင်စစ်။ ရမဏီယဉ္စေဝ၊ ၏။ အပ္ပသဒ္ဒဉ္စ၊ ၏။ အပ္ပနိဿိသဉ္စ၊ မရှိ။ ဝိဇနဝါတဉ္စ ၊ ၏။ မနုဿရာဟသေယျကံ၊ ၏။ ပဋိသလ္လာနသာရုပ္ပဉ္စ၊ ၏(ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။) ယထာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ရက္ခကေဟိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သော။ ဂေါပကေဟိ၊ လုံခြုံစေကုန်သော။ တုမှာဒိသေဟိ၊ သင်ကဲ့သို့ သဒ္ဓေါ ဘိက္ခုကုန်သောသူဘို့သည်။ တံ၊ ထိုဝေဠုဝန်ကို။ (ရက္ခိတဗ္ဗံ၊စောင့်ရှောက်အပ်၏။တထာ၊ထိုကြောင့်တည်း)[1]။ဤတိ၊ဤသို့ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဘော အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေဠုဝနံ၊ သည်။ တဂ္ဃ၊ စင်စစ်။ ရမဏီယဉ္စေဝ၊ ၏။ပ။ ပဋိသလ္လာန-သာရုပ္ပဉ္စ၊ ၏။ (ကသ္မာ၊ နည်း။) ယထာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗျာယိမှိ၊ ဗျာန်ရကုန်သော။ ဗျာနသီလိမှိ၊ ဗျာန်ဝင်စားလေ့ရှိကုန်သော။ ဘဝန္တေဟိ၊ အရှင်တို့သည်။ (ရက္ခိဘဗ္ဗံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်၏။ ဝေ၊ထာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဘာဝန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ ဗျာယိနောစေဝ၊ ဗျာန်ကိုလည်း ရကြကုန်၏။ ဗျာနသီလိနော စ၊ ဗျာန်ဝင်စားလေ့လည်း ရှိကုန်၏။

၈၄။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။ ဇော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ (ဣဒါဟံ-ကား နိပါတသမုဒါယမတ္တာ။) သောဘဝံ ဂေါတမော၊ ထိုအရှင်ဂေါတမသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်၌။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ အထွဋ်ဘက်သော စရပ်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ (ဥပသက်မိ-၌ စပ်)။ ယေန၊ ၌။ မဟာဝနံ၊ သည်။ ကူဋာ-ဂါရသာလာ၊ သည်။ (အ တ္ထိ၊၏။) ယေန၊ ၌။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသက်မိ ၊ ပြီ။ တတြ စ ပန၊ ထိုချဉ်းကပ်သောအခါ၌။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ များသောအကြောင်းဖြင့်။ ဗျာနကထံ၊ ဗျာန်နှင့်စပ်သော တရား စကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ သောဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဗျာယိစေဝ၊ ဗျာန်ကို ရသည်ရင်း။ ဗျာနသီလိ စ၊ ဗျာန်ဝင်စားလေ့ရှိသည်ရင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဗျာနံ ပန၊ ဗျာန်ကိုကား။ ဝဏ္ဏေသိ၊ ချီးမွမ်းတော်မူပါသလော။ ဤတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဗျာနံ၊ ကို။ နစ ခေါ ဝဏ္ဏေသိ၊ ချီးမွမ်းသည်လည်းမဟုတ်။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဗျာနံ၊ ကို။ နပိ နဝဏ္ဏေသိ၊ မချီးမွမ်းသည်လည်း မဟုတ်။ (မချီးမွမ်းသောဗျာန် ချီးမွမ်းသော ဗျာန်ရှိ၏ဟူလို။) ဤတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုတော်မူ၏။

၁။ ယထာတံ-ဝါကျကို ယထာတန္တိ ကာရကတ္တေ နိပါတော၊ မ-၁၊စာပိုဒ် ၁၄၃၊ အဋ္ဌကထာအတိုင်း ဤ၌လည်း ဥပမာမထင်သောကြောင့် ကာရကတ္တုကြ၍ အနက်သမ္မန်လိုက်သည်။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သော ဘဂဝါ၊သည်။ ကထံရှုပ် စ၊ အဘယ်သို့လည်း သဘောရှိသော။ စျာနံ၊ကို။ နဝဏ္ဏော သိ၊ မချီးမွမ်းသနည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော သူသည်။ ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌိဘေန၊ ကာမရာဂသည် ထိုးကျင့်အပ်သော။ ကာမရာဂပရေတေန၊ ကာမရာဂသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပေါ်သော။ ကာမရာဂဿ စ၊ ကာမရာဂ၏လည်း။ နိဿရဏံ၊ထွက်မြောက်ရာစျာန်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ သော၊ ထိုသူသည်။ ကာမရာဂံ ယေဝ၊ကာမရာဂကိုသာလျှင်။ အန္တရံ ကရိတ္မာ၊ ရှုဆင်ခြင်ရာ၌ အတွင်းပြု(ပဓာနထား)၍။ (နိဗ္ဗာနန္တောဂဓံ ကတ္မာ-ဟု ဋ္ဌိကာ၌ ရှိစေ။ နိဗ္ဗာနန္တောဂဓံ-မလို)။စျာယတိ၊ ကြံစည်၏။ ပဇ္ဈာယတိ၊ အပြားအားဖြင့် ကြံစည်၏။ နိဗ္ဗာယတိ၊ အကြွင်းမဲ့ ကြံစည်၏။အပဇ္ဈာယတိ၊ အပြန်ပြန် ကြံစည်၏။ (စျာယတိနှင့် ပရိယာယ်တူ၊ ဥပသာဂဖြင့် ပွါးဆား၏။) ဗျာပါဒပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ဗျာပါဒသည် ထိုးကျင့်အပ်သော။ပ။ ထိနမိဒ္ဓပရိယုဋ္ဌိဘေန၊ထိနမိဒ္ဓသည် ထိုးကျင့်အပ်သော။ပ။ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကစ္စပရိယုဋ္ဌိတေန၊ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စသည် ထိုးကျင့်အပ်သော။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာပရိယုဋ္ဌိဘေန၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည် ထိုးကျင့်အပ်သော။ပ။ အပဇ္ဈာယတိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သော ဘဂဝါ၊သည်။ ဧဝရူပံ ခေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ စျာနံ၊ ကို။ နဝဏ္ဏော သိ၊ ချီးမွမ်းတော်မမူ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ကထံရူပဉ္စ၊ သော။ စျာနံ၊ ကို။ ဝဏ္ဏော သိ၊ ချီးမွမ်းတော်မူသနည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (မ-ဥ၊၁၆-ပိုဒ်၌ ရှုပါ)။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ စျာနံ ခေါ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝဏ္ဏော သိ၊ ချီးမွမ်းတော်မူပြီ။

ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။ သောဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဂါရယှံ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သော။ စျာနံ၊ ကို။ ဂရဟိ ကိရ၊ အမှန်ပင် ကဲ့ရဲ့ဘော်မူပါပေ၏။ ပါသံသံ၊ ချီးမွမ်းထိုက်သော။ စျာနံ၊ကို။ ပသံသိ၊ အမှန်ပင် ချီးမွမ်းဘော်မူပါပေ၏။ ဘော အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဟန္ဒဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အုံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသောကိစ္စရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ များသောပြုဘွယ်ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ ဒါနိ၊ဌ်။ ယဿ၊ ယင်းသွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ တွံ၊ သည်။ မညသိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထခေါ၊ ဌ်။ မဂဓမဟာမတ္တော၊ သော။ ဝဿကာရော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ တရားစကားကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကာမိ၊ဖဲ့ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ်။ ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာနော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ မဂဓမဟာမတ္တော၊ သော။ ဝဿကာရေ ဗြာဟ္မဏေ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ဖဲ့၍မကြာမြင့်မီ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "မယံ၊ တို့သည်။ ယံ၊ အကြောင်းပြုဿနာကို။ ဘဝန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိမှာ၊ မေးလျှောက်ကုန်ပြီ။ နော၊ တို့အား။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊ သည်။ နဗျာကာသိတိ၊ မဖြေဆိုပြီ" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တေ၊သင်၏(အမေးပြဿနာကို)။ "နတ္ထိ

၁။ ယံ နော မယန္တိ ဧတ္ထ နောတိ နိပါတမဇ္ဈေ၊ တံ နောတိ ဧတ္ထ ပန နောတိ အမှာကန္တိ အတ္ထော။ (ဋ္ဌိကာ။)

ခေါ်။ပ။သမန္နာဂတာတိ၊ သမန္နာဂတာ”ဟူ၍။ အဝေါစုမှာ နနု၊ ဖြေဆိုခဲ့ကုန်ပြီ မဟုတ်လော။ *ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-မဟာပုဏ္ဏမသုတ

၇၅။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ပေးမြဲ။)တေန ခေါ ပန သမယေန၊ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပန္နရသေ၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်ဖြစ်သော။ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။ ပုဏ္ဏာယ၊ တလပြည့်သော။ ပုဏ္ဏမာယ၊ ပြည့်သောလဝန်းရှိသော။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ အဗ္ဘောကာသေ၊ လွင်ပြင်ခေါင်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အညတရောဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးသည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဧကံသံ၊ လက်ဝဲဘက်ပခုံးထက်၌။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ကတ္တာ၊ တင်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္တာ၊ မြှောက်ချီ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရားး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဠူသာ၊ပြဿနာ ကို။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ။ မေ၊ အား။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ သစေ ကရောတိ၊ အကယ်၍ပြုအံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒေသံ၊ တွေ့မြင်အပ်သောအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆေယျန္တိ၊ မေးလိုအံ့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ တံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်ပြဿနာကို။ အာကင်္ခသိ၊ မေးလိုအံ့။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။ နိသိဒိတ္တာ၊ ထိုင်၍။ ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၇၆။ အထခေါ၊ ၌။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ သကေအာသနေ၊ ၌။ နိသိဒိတ္တာ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရားး။ ဣမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ ပဠု၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနုခေါ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့လေလော။ သေယျထိဒံ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်း။ပ။ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓောတိ၊ ၎င်းတည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣမေ ခေါ၊ တို့သည်။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့တည်း။ပ။ဝိညာဏုပါဒါ-နက္ခန္ဓော၊ ၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေတော်မူ၏။

သောဘိက္ခု၊ သည်။ သာဓု ဘန္တေတိ၊ “ကောင်းပါပြီအရှင်ဘုရား”ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ အနုမောဒိတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရားး။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပန ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သည်ကား။ ကိံမူလကာတိ၊ အဘယ်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိပါကုန်သနည်း”ဟူသော။ ဥတ္တရိ၊အလွန်။ ပဉ္ဍံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ဣမေ ခေါ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊တို့သည်။ဆန္ဒမူလကာ၊ တဏှာဆန္ဒလျှင် အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရားး။ တံယေဝ ဥပါဒါနံ၊ထိုဥပါဒါန်သည်သာလျှင်။တေပဠုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ထိုပဠုပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သည်။ သိယုံနုခေါ၊ ဖြစ်ကုန်ရာသလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ ပဠုဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေဟိ၊ တို့မှ။

အညတြ၊ ကင်းရ။ ဥပါဒါနံ၊ သ။ သိယာ နုခေါ၊ ဖြစ်ရာပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏[1]။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံယေဝ ဥပါဒါနံ၊ သည်သာလျှင်။ ဘေဒဗျုပါဒါနကွန္ဒာ၊ တို့သည်။ နခေါသိယုံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနကွန္ဒေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြ၊ ကင်းရ။ ဥပါဒါနံ၊ သ။ နာပိသိယာ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ပဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနကွန္ဒေသု၊ တို့၌။ ယော ခေါ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင်လိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုပဋ္ဌုပါဒါနကွန္ဒာ တို့၌။ တံ၊ ထိုလိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ ဥပါဒါနံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေတော်မူ၏။

ဘဂဝေါ၊ ရား။ ပဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနကွန္ဒေသု၊ တို့၌။ ဆန္ဒရာဂဝေမတ္တတာ၊ ဆန္ဒရာဂ ထူးသည်၏အဖြစ်သည်။ သိယာပန၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ သ။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သိယာဝါ၊ ဖြစ်ရု၏"ဟု၎။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣဒေါ၊ ဤ လောကင်္ဘာ။ ကေစ္စာသ၊ အချို့သော သူ၏။ "အဟံ၊ သည်။ အနာဂတံအဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလ၌။ ဝေဒရူပေါ၊ ဤသို့သောရုပ်ရှိသည်။ သိယံ၊ ဖြစ်လို၏။ပ။ဝေဒ ဝေဒနော၊ ဤသို့သောဝေဒနာ ရှိသည်။ပ။ဝေဒသညော၊ဤသို့သောသညာရှိသည်။ပ။ဝေဒသင်္ခါရေ ၊ဤသို့သောသင်္ခါရရှိသည်။ပ။ ဝေဒဝိညာဏော၊ ဤသို့သောဝိညာဉ်ရှိသည်။ သိယန္တိ၊ ဖြစ်လို၏"ဟု၎။ ဝေဒ၊ ဤသို့သော တောင့်တ ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေဒခေါ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါ-နကွန္ဒေသု၊ တို့၌။ ဆန္ဒရာဂဝေဒတ္တတာ၊ သ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေတော်မူ၏။

ဘဂဝေါ၊ ရား။ ကိဘ္ဘာဝတာ၊ အဘယ်မျှဖြင့်။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ခန္ဓာခိ၀စနံ၊ ခန္ဓာဟူသော အမည်သည်။ ဟောတိ ပန၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံရူပံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ အဗ္ဘန္တရံ၀ါ၊ အဗ္ဘန္တရသန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ၀ါ၊ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊သော။ ယံ ရူပံ ၊သည်။ သြဠာရိကံ ၀ါ၊ ရှုန့်ရင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမံ ၀ါ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံ ရူပံ၊သည်။ ဟီနံ ၀ါ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတံ ၀ါ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံ ရူပံ၊ သည်။ ဒူရေ ၀ါ၊ ဝေးသည်လည်း ဖြစ်သော။ သန္တိကေ ၀ါ၊ နီးသည်လည်းဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံ ရူပံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အယံ၊ ဤရူပ်သည်။ ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပကွန်ရှာ၏။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ၊ သော။ ကာစိ၊ သော။ ယာ ဝေဒနာ၊ သ။ ပ။ အယံ၊ ဤ၀ေဒနာသည်။ ဝေဒနာက္ခန္ဓော၊ မည်၏။ အတီတာ နာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ သော။ ကာစိ၊ သော။ ယာ သညာ၊ သည်။ပ။အယံ၊ ဤသညာသည်။ သညာက္ခန္ဓော၊ မည်၏။ အတီတာ နာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ကုန်သော။ကေစိ၊ကုန်သော။ယေ သင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။ပ။အယံ၊ ဤသင်္ခါရသည်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓော၊ မည်၏။ အတီတာ နာဂတ-ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံ ဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဉ်သည်။ပ။အယံ၊ ဤဝိညာဉ်သည်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ မည်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣတ္ထာ၀ဝတာခေါ၊ ဤမျှဖြင့်။ခန္ဓာနံ၊တို့၏။ခန္ဓာ၀ေ၀စနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေတော်မူ၏။

ဘဂဝေါ၊ ရား။ ရူပက္ခန္ဓဿ၊ ရူပကွန်ရှာကို။ ပညာပနာယ၊ (သဟေတု အဟေတုကစသော) အပြားဝှဲ့ဖြင့်သိစေခြင်းငှါ။ (ပညာပနာယ ဒဿနတ္ထာယ ဟူသော အဋ္ဌကထာအလို ဥာဏ်ဖြင့်

၁။ ပဋ္ဌုပါဒါနကွန္ဒာတို့သည် တဏှာကြောင့်ဖြစ်ကြကုန်၏ဟု ဟောတော်မူသဖြင့် ဥပါဒါန်လည်း တဏှာ ကြောင့်ဖြစ်ရကား ပဋ္ဌုပါဒါနကွန္ဒာနှင့် ဥပါဒါန်သည် အတူတူပင်လော ဟု ဆက်လက်လျှောက်ထားဘွယ် ရှိ၍ တံယေဝ နုခေါ-စသည်လျှောက်၏။

ရှုခြင်းငှါဟုပေး)။ ဟေဘု၊ သည်။ ကောနုခေါ်၊ နည်း။ ပစ္စဲယာ၊ သည်။ ကောနုခေါ်၊ နည်း။ ဝေဒနာကွန္ဓသ၊ကို။ပ။ သညာကွန္ဓသ၊ကို။ပ။ သင်္ခါရကွန္ဓသ၊ ကို။ပ။ ဝိညာဏကွန္ဓသ၊ ကို။ ပညာပနာယ၊ ငှါ။ ဟေတု၊ သည်။ ကော နုခေါ်၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ရူပကွန္ဓသ၊ ကို။ ပညာပနာယ၊ ငှါ။ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။စတ္တာရော ခေါ် မဟာ ဘူတာ၊ မဟာဘုတ် လေးပါးတို့ပင်တည်း။ ရူပကွန္ဓသ၊ ကို။ ပညာပနာယ၊ ငှါ။ ပစ္စဲယာ၊ သည်။ စတ္တာရော မဟာဘူတာ၊ တို့ဟုတည်း။ ဝေဒနာကွန္ဓသ၊ ကို။ ပညာပနာယ၊ ငှါ။ ဟေတု၊ သည်။ ဖဿော၊ ဖဿတည်း။ပ။သညာကွန္ဓသ၊ ကို။ပညာပနာယ၊ ငှါ။ ဟေတု၊ သည်။ ဖဿော၊ တည်း။ပ။သင်္ခါရကွန္ဓသ၊ ကို။ ပညာပနာယ၊ ငှါ။ ဟေဘု၊ သည်။ ဖဿော၊ တည်း ။ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိညာဏကွန္ဓသ၊ ကို။ ပညာပနာယ၊ ငှါ။ ဟေတု၊ သည်။ နာမ်ရူပ် ခေါ်၊ နာမ်ရူပ်ပင်တည်း။ ဝိညာဏကွန္ဓသ၊ ကို။ ပညာပနာယ၊ ငှါ။ ပစ္စယော၊ သည်။နာမ်ရူပ်၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။

၇၃။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ အရိယာနံ (ဘုရားအစရှိသော)အရိယာတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိမြင်လေ့မရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ ၊ (သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော) မြတ်သောတရားဌ။အကောဝိဒေါ၊ မလိမ်မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ ဌ။ အဝိနီတော၊ သင်ကြားပြီးသူမဟုတ်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော) သူတော်ကောင်း တို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မဿ၊ ဌ။ အကောဝေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ဌ။ အဝိနီတော၊ သော။ အဿုတဝါ၊ အာဂမ,အဓိဂမဟူသော သုတမရှိသော။ (နာခံ မှတ်သား ဆောင်ထားမှုမရှိသော)။ပုဿုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အတ္တတော၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ရှု၏။အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ရူပဝန္တံဝါ၊ ရူပ်ရှိ၏ဟူ၍လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အတ္တနိ၊ အတ္တ၌။ ရူပံဝါ၊ ရူပ်ဟူ၍လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ရူပသ္မိံ ၊ ရူပ်၌။ အတ္တာနံဝါ. အတ္တဟူ၍လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ (ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ တို့၌လည်း ဤနည်းပေး။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း ၊ ဧဝံ ခေါ်၊ ဤသို့။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။ (မ-၁၊စူဠဝေဒလ္လသုတ်နိဿယ အကျယ်ရှု)။

ဘန္တေ၊ ရား။ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣဓ၊ ဌ။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿ ဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်လေ့ရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ ဌ။ ကောဝိဒေါ၊ လိမ်မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ ဌ။ သုဝိနီတော၊ ကောင်းစွာသင်ကြားအပ်ပြီးသော။ပ။ သုဘဝါ၊ အာဂမ, အဓိဂမဟူသောသုတ ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာတပည့်သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အတ္တတော၊ ဟူ၍။ နသမနုပဿတိ၊ မရှု။ (နောက်ဝါကျတို့၌လည်း နှ-သွင်း၍ ယောဇနာသည်သာ ထူး၏)။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝံ ခေါ်၊ ဤသို့၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။

၇၄။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရူပေ၊ ရူပ်ဌ။ အဿာဒေါ၊ သာယာဘွယ်သည်။ ကောနုခေါ်၊ အဘယ် ပါနည်း။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ကော၊ အဘယ်ပါနည်း ၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက် ရာသည်။ ကိံ ၊ အဘယ်ပါနည်း။(ဝေဒနာ,သညာ,သင်္ခါရ, ဝိညာဏ တို့၌လည်း ဤနည်းပေး။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင်

သုခဝေဒနာသည်။ ယံ သောမနဿံ၊ အကြင်သောမနဿ ဝေဒနာဝ.ည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသုခ,သောမနဿ ဝေဒနာသည်။ ရူပေ၊ ၌။ အဿာဒေါ၊ သာယာဘွယ်တည်း။ ယံ ရူပံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်သော သဘောရှိ၏။ အယံ၊ ဤရူပ်၏ မမြဲ,ဆင်းရဲ,ဖောက်ပြန်သောသဘောသည်။ ရူပေ၊ ၌။အာဒီနဝေါ၊ တည်း။ ရူပေ၊ ၌။ ယောဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကို ဖျောက်ခြင်းသ.ည်။ ယံ ဆန္ဒ-ရာဂပ္ပဟာနံ၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)ဣဒံ၊ ဤဆန္ဒရာဂကို ဖျောက်, ပယ်ခြင်းသည်။ ရူပေ၊ ၌။ နိသ ၎ဏံ၊ထွက်မြောက်ရာတ.ည်း။ (နောက်၌လည်း ဤနည်းပေး။)

၇၉။ ဘန္တေ၊ရာ ။ ကထံပန၊အဘယ်သို့လျင်။ဇာနတော၊သိသူ၏(သန္တာန်၌)၊ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ပဿတော၊ မြင်သူ၏ (သန္တာန်၌)။ သဝိညာဏကေ၊ ဝိညာဉ်နှင့် တကွသော။ ဣမသ္မိံ စ ကာယေ၊ ဤကိုယ်၌ရင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ ၎၊ ပြင်ပ(ဝိညာဉ်နှင့်တ.ကွ သူတပါး၏) ကိုယ်၌ရင်း။ သဗ္ဗ-နိမိတ္တေသု၊အလုံးစုံသော အာရုံတို့၌။အဟံကာရ မမံကာရမာနာနုသယာ၊ဒိဋ္ဌိ တဏှာ မာန တို့သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံ ရူပံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ပ။ ဒူရေ ဝါ၊ သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံ ရူပံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သဗ္ဗံ ရူပံ၊ အလုံးစုံသောရူပ်ကို။ (ပဿ ဘိဋ္ဌ-စပ်)"ဧတံ၊ ဤရူပ်သည်။ နမမ၊ ငါ၏ ရူပ်မဟုတ်။ ဧသော၊ ဤရူပ်သည်။ နအဟံအသ္မိ၊ ငါမဟုတ်။ ဧသော၊ ဤရူပ်သည်။ မေ၊၏။ နအတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ (ဘော်-အနက်မဲ့)၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ မှန်ကန်သော ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ (ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ တို့၌လည်း ဤနည်း အနက် သမ္မန်) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧवं ခေါ၊ ဤသို့။ ဇာနတော၊ ၌။ ဧवं၊သို့။ပဿတော၊၌။ပ။နဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေတော်မူ၏။

၉၀။ ဒေထခေါ၊ ၌။ အညတရဿ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းတပါး၏။ (စေတသော ပရိဝိတ ဒုက္ခာ ၌-စပ်) "ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ ဣတိ၊ ဤ သို့။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ အနတ္တာ ကိရ၊ အနတ္တတဲ့။ပ။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ အနဘာ ကိရ၊ တဲ့၊ ဧवं သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်။ အနတ္တကဘာနိ၊ အနတ္တ (ခန္ဓာငါးပါး)သည် ပြုအပ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့သည်။ ကံ၊ အဘယ်မည်သော။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ဥပသိဿန္တိ၊ တွေ့ဆိုကုန်အံ့နည်း"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ စေတသော ပရိဝိဘဏ္ဍော၊ စိတ်အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စေဘသာ၊ စိတ်တော်ဖြင့်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံ ကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း

၁။ အဟံ ဣတိ ကရဏံ အဟံကာရော။ ဒိဋ္ဌိကောက်။ မမံကရောတိ ယေနာတိ မမံကာရော။ တဏှာ ကောက်။မာနောဝေ အနုသယော မာနာနုသဒယာ။ မာနကောက်။ အဟံကာရော စ မမံကာရော စ မာနာနုသယော စ ဘေ။ဒွန်ကွဲ။အဟံကာရ မမံကာရ မာနာနုသယတို အဟံကာရဒိဋ္ဌိ စ မမံကာရတဏှာ စ မာနာ နုသယော စ။ နိဒါနသံ-ဌ စာပုဒ်-၂၀၁ နှင့် အညီ အနက်သမ္မန်သည်။ မ-ဌ၊၃၊ စာပိုဒ် ၁၀၂-၌ ကား "အဟံ ကာရ မမံကာရ မာနာနုသယာတိ တွေ အဟက်ာခဲ့ဆု မာနော၊မမက်ာခဲ့ဆု တဏှာ၊ သေ့ဝ မာနာနုသယော" ဟု တမျိုးဖွင့်၏။ ထိုအဖွင့်သည် ဘော် မမ ဧသောဟသ္မိ ဧသော မေ အတ္တာဘ-ဟခဲ့သော ပါဠိခေတ် အာကာရ ၃-ဝါကျနှင့်မလျော်။

၂။ အဌကထာ၌ကား "အနတ္တကတာနိတိ အနတ္တနိ ဌတ္ဓာ ကတာနိ၊ ကမ္ဘာနံ ဖုသိဿန္တီတိ ကတရသို့ အတ္တနိ ဌတ္ဓာ ဝိပါကံ ဒဿန္တီ"ဟု အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်-ဖွင့်၏။

တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဣဓ၊ဤသာသနာတော်၌။ ကေစိ၊ သော။ အဝိဒ္ဓါ၊ မသိသော။ အဝိဇ္ဇာဂတော၊ အဝိဇ္ဇာသို့ရောက်သော။ မောဃပုရိသော၊ အမျည်းနှီးသော ယောကျ်းသည်။ တဏှာ-ဓိပတေယျေန၊ တဏှာလျှင် အကြီးအကဲရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို။ ဣတိ ကိရ ။ပ။ ဖုသိဿန္တိ၊ 'ဣတိ ကိရ ။ပ။ ဖုသိဿန္တိ' ဟူ၍။ အတိဝေဓိတ-ဗ္ဗံ၊ လွန်ဆန်ပြေးဝင်ထိုက်၏ ဟူ၍။ မညေယျ၊ မှတ်ထင်ရာ၏။ ဝေဓ ခေါ ပန ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိတိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ တတြ တတြ ဓမ္မေသု၊ ထိုထိုတရားတို့၌။ ပဋိပတ္တိ ခေါ၊ အဖန်ဖန် ဆုံးမအပ်ကုန်သည်သာတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုမေးအပ်လတ္တံ့သည်ကို။ ကိं မညထ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်ကုန်သနည်း။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံ ပန၊ အကြင်ရုပ်သည်ကား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုရုပ်သည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံ ပန၊ ကား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုရုပ်ကို။ "တေ၊ ဤရုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ ဤရုပ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ဖြင်၏။ ဧသော၊ ဤရုပ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ တံ၊ အတ္တတည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ ဂလ္လံနု၊ သင့်လျော်ပါမည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ဤစကားသည်။ နောဟိ၊မသင့်ပါ။ (ဝေဒနာစသည်၌လည်း ဤနည်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤလောက၌။ ။ပ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မြင်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं၊ သို့။ ပဿံ၊ မြင်သော။ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ရူပသ္မိံ ပိ၊ ရုပ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ။ပ။ ဝိညာဏသ္မိံ ပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့လတ်သော်။ (ပဋမာလက္ခဏာ)၊ ဝိရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ ဝိရာဂါ၊ မတပ်မက်ခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်လတ်သော်။ ဝိမုတ္တမိတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီဟူ၍။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ငှါ။ အပရံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒ မဝေါစ ဘဂဝါ။ပ။ အတ္တမနာ ဣတိ၊ ပေးမြဲ။)

ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဤဗျာကရဏ်း ဒေသနာတော်ကို။ ဘညမာနေ၊ ဟောအပ်ပြီးသော်။ သင်္ခမတ္တာနံ၊ ခြောက်ကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့သည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့် မစွဲလမ်းကုန်မူ၍။ အာသवေဟိ၊ အာသဝတို့မှ။ ဝိမုစ္စိံသု၊ လွတ်မြောက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

နဝမံ၊ သော။ မဟာပုဏ္ဏမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-စူဠပုဏ္ဏမသုတ်

ဧवं။ (ဧကံ။ပ။ နိသိန္နော ဟောတိ၊ ပေးမြဲ။) အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဍီဘူတံ တုဏ္ဍီဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ အနုဝိလောကေတ္မာ၊

စောင်းငဲ့ကြည့်၍။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသပ္ပုရိသော၊ သူယုတ်မာသည်။ အသပ္ပုရိသံ၊ သူယုတ်မာကို။ 'အယံ ဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်။ အသပ္ပုရိသောတိ၊ သူယုတ်မာတည်း'ဟူ၍။ ဇာနေယျ နု ခေါတိ၊ သိနိုင်ရာသလော"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသပ္ပု-ရိသော၊ သည်။ အသပ္ပုရိသံ၊ ကို။ "အသပ္ပုရိသော အယံ ဘဝန္တိ၊ ဘဝံ"ဟူ၍။ ယံ ဇာနေ-ယျ၊ အကြင်သိရာ၏။ ဧတံ၊ ဤသိခြင်းသည်။ အဒ္ဓာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ သပ္ပုရိသံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ 'အယံ ဘဝံ၊သည်။ သပ္ပုရိသောတိ၊ သူတော်ကောင်းတည်း ဟူ၍။ ဇာနေယျ ပန၊ သိနိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤ သို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဓု၊ ၏။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ သပ္ပုရိသံ၊ ကို။ "သပ္ပုရိသော အယံ ဘဝန္တိ၊ ဘဝံ"ဟူ၍။ ယံ ဇာနေယျ၊ ရှင်၏။ ဧတမ္ပိ ခေါ၊ သည်လည်း။ အဒ္ဓာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ အနဝကာသော၊အရာမဟုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ အဿဒ္ဓမ္မသမန္နာဂတော၊ သူယုတ်မာတို့၏ တရားနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသပ္ပုရိသဘတ္တိ၊သူယုတ်မာတို့ကို ဆည်းကပ်ခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသပ္ပုရိသစိန္တီ၊ သူယုတ်မာတို့၏တရားတို့ကို ကြံစည်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ အသပ္ပုရိသ-မန္တီ၊ သူယုတ်မာတို့၏တိုင်ပင်ခြင်းကို တိုင်ပင်လေ့မရှိသည် [1]။ ဟောတိ၊ ၏။ အသပ္ပုရိသဝါစော၊ သူယုတ်မာဘို့၏စကားရှိသည် [2]။ ဟောတိ၊၏။အသပ္ပုရိသကမ္မန္တော၊သူယုတ်မာတို့၏အမှုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသပ္ပုရိသဒိဋ္ဌိ၊ သူယုတ်မာတို့၏အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသပ္ပုရိသဒါနံ၊ သူယုတ်မာတို့၏အလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျင်။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ အဿဒ္ဓမ္မသမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကင်္ဘာ။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။အဿဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဟိရိကော၊ ဒုစရိုက်တို့မှရှက်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနောတ္တပ္ပီ၊ ဒုစရိုက်တို့မှကြောက်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပဿုတော၊ အကြားအမြင်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုသီတော၊ ပျင်းရိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မုဋ္ဌဿတိ၊ ပျောက်ပျက်သောသတိရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံ ခေါ၊ သို့လျင်။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ အဿဒ္ဓမ္မသမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျင်။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ အသပ္ပုရိသဘတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ အသပ္ပုရိသဿ၊ ၏။ အဿဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိကုန်သော။ အဟိရိကာ၊ ဒုစရိုက်တို့မှရှက်ခြင်းမရှိကုန်သော။ အနောတ္တပ္ပိနော၊ ဒုစရိုက်တို့မှကြောက်ခြင်းမရှိ ကုန်သော။ အပ္ပဿုတာ၊ အကြားအမြင်မရှိကုန်သော။ ကုသီတာ၊ ပျင်းရိကုန်သော။ မုဋ္ဌဿတိ-နော၊ ပျောက်ပျက်သောသတိရှိကုန်သော။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်သော။ ယေ တေ သမဏ-ပြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။

၁။ "အသပ္ပုရိသဓမ္မော အသပ္ပုရိသော ဥဘော ဒုဗ္ဘာရုပဒေလောပေန တေသံ စိန္တနသီလောတိ အသပ္ပုရိသစိန္တီ"။ (ဋီကာ)။အသပ္ပုရိသမန္တီ-၌လည်း ဤနည်း။

၂။ အသပ္ပုရိသာနံ ဝါစာ ယဿာတိ အသပ္ပုရိသဝါစော-စသည်ဖြင့် ဘိန္နာဓိကရဏဗဟုဗ္ဗီဟိပြု။

အဿ၊ ထိုသူယုတ်မာ၏။ မိဘ္ဘာ၊ မိတ်ဆွေဘို့သည်။ တေ၊ ထိုရဟန်းဟုဏားတို့သည်။ အဿ၊ ထိုသူယုတ်မာ၏။ သဟာယာ၊ အပေါင်းအဖော်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒေါ၊ သို့လျှင်။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ အသပ္ပုရိသဘတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ အသပ္ပုရိသစိန္တီ၊ သည်။ ဟောဘိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ အတ္တာဗျာပါဒေယဝ၊ မိမိ၏ဆင်းရဲခြင်း ငှါလည်း။ စေတေတိ၊ ကြံစည်၏။ ပရဗျာပဇာဒေယဝ၊ သူတပါး၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ စေတေတိ၊ ၏။ ဥဘယဗျာပဇာဒေယဝ၊ နှစ်ဦးသား၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ စေတေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒေါ၊ သို့လျှင်။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ အသပ္ပုရိသစိန္တီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ အသပ္ပုရိသမန္တီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ အတ္တာဗျာပဇာဒေယဝ၊ ငှါလည်း။မန္တေတိ၊ တိုင်ပင်၏။ပ။ဥဘယဗျာပဇာဒေယဝ၊ ငှါလည်း။ မန္တေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒေါ၊ သို့လျှင်။ အသပ္ပုရိသော၊သည်။ အသပ္ပုရိသမန္တီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ အသပ္ပုရိသဝါစော၊ သည်။ ဟောဘိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပိသုဏဝါစော၊ ချေဖျက်ကုံးတိုက်သောစကား ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဖရုသဝါစော၊ ကြမ်းတန်းသောစကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္ဖပ္ပလာပီ၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒေါ၊ သို့လျှင်။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ အသပ္ပုရိသဝါစော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၅)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ အသပ္ပုရိသကမ္မန္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာချေလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒိန္နာဒါယီ၊ အရှင်သည်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ၊ မေထုန်ကာမတို့၌ ယုတ်မာသောအကျင့် ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒေါ၊ သို့လျှင်။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ အသပ္ပုရိသ-ကမ္မန္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၆)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ အသပ္ပုရိသဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ "ဒိန္နံ၊ အလှူ၏အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယိဋ္ဌံ၊ ယဇ်အလှူကြီး၏အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟုတံ၊ ယဇ်အလှူငယ်၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သုကဋဒုက္ကဋာနံ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏။ဖလံ၊ အကျိုးဖျားသည်။ ဝိပါကော၊ အကျိုးပင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္ထိ လောကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန် လောကသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပရော လောကော၊ တမလွန်လောကသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မာတာ၊ အမိ၌ အကောင်း အဆိုးပြုကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပိတာ၊အဘ၌ အဆောင်းအဆိုးပြုကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သတ္တာ သမ္မာပါတိကာ၊ စုတေပြီး၍ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဣမဉ္စ လောကံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကိုရင်း။ ပရဉ္စ လောကံ၊ တမလွန်လောကကိုရင်း။ အဘိညာယ၊ ထူးသောပညာဖြင့်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။

သစ္ဆိုကတ္ပ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေန္တိ၊ သိစေကုန်၏။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ကောင်းစွာသိကုန်သော။ သမ္မာပဋိပန္နာ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သော။ ဘေ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိကုန်"ဟူ၍။ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သော အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ သို့လျှင်။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ အသပ္ပုရိသဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၇)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ အသပ္ပုရိသဒါနံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။အသဒ္ဓံ၊ အရှိအသေမပြုမူ၍ [1]၊ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ ဒါနံ၊ ကို။ အသဟတ္ထာ ဒေတိ၊ မိမိလက်ဖြင့် မပေးလှူ [2]။ အစိတ္တီကတ္ပ၊ စိတ်၌မပြုမူ၍(မလေးစားမူ၍ [3])။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေတိ၊၏။ အပဝိဒ္ဓံ၊စွန့်ပစ်အပ်သကဲ့သို့ ပြု၍။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေတိ၊၏။ အနာဂမနဒိဋ္ဌိကော၊ အကျိုးလာရောက်လတ္တံ့ဟု အယူရှိသူမဟုတ်သည်ဖြင်၍ [4]။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ သို့လျှင်။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ အသပ္ပုရိသဒါနံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ (၈)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောအသပ္ပုရိသော၊ ထိုသူယုတ်မာသည်။ ဧဝံ၊ သို့လျှင်။ အသဒ္ဓမ္မသမန္နာဂတော၊ သူယုတ်မာ၏တရားနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အသပ္ပုရိသဒိဋ္ဌိ၊ ၌။ ဧဝံ၊ သို့။ အသပ္ပုရိသမန္တိ၊ ၌။ ဧဝံ၊ သို့။ အသပ္ပုရိသဝါစော၊ ၌။ ဧဝံ၊ သို့။ အသပ္ပုရိသကမ္မန္တော၊ ၌။ ဧဝံ၊ သို့။ အသပ္ပုရိသဒိဋ္ဌိ၊ ၌။ ဧဝံ၊ သို့။ အသပ္ပုရိသ-ဒါနံ၊ သူယုတ်တို့၏ အလှူကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူ၍။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ရှေ့၊ နောက် (အထက်) ၌။ အသပ္ပုရိသာနံ၊ သူယုတ်မာတို့၏။ ယာဂတိ၊ အကြင်လားရာ (ဂတိ) သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တတ္ထ၊ ထိုလားရာ (ဂတ) သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသပ္ပုရိသာနံ၊ တို့၏။ ဂတိ၊ သည်။ ကာ စ၊ အဘယ်နည်း။ နိရယော ဝါ၊ ငရဲသည်သော်၎င်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ ဝါ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏အပေါင်းအစုသည်သော်၎င်းတည်း။

၉၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ သပ္ပုရိသံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ "အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်။ သပ္ပုရိသောတိ၊ သူတော်ကောင်းတည်း"ဟူ၍။ ဇာနေယျနုခေါ၊ သိနိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးထော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆာဓု၊ ကောင်း၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ သပ္ပုရိသော၊ သည်။ သပ္ပုရိသံ၊ ကို။ "အယံဘဝံ၊ သည်။ သပ္ပုရိသောတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ယံ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။

၁။ အသဒ္ဓမ္မာဘိ အနာဒရံ ကတ္ပ။ဋီ။ ၃-ကဏ္ဍသုတ် အမှတ် ၁၅-မောဂ္ဂလ္လာန်ရှု။

၂။ အသဟတ္ထာကား အလုတ္တသမာသ်၊ အတ္တနော ဟတ္ထေန နဒေတိ။ ဤအဋ္ဌကထာ။

၃။ အစိတ္တီကတ္ပာတိ နစိတ္တေ ဂ,တ္ပ။(ဋီကာ)။ စိတ္တံ ဝါ အစ္ဆရိယံ ဂ,တ္ပ ပဋိပတ္တိ စိတ္တီကရဏံ သမ္ဘာဝနကြိယာ။ တပ္ပဋိဋ္ဌေပတော အစိတ္တီကရဏံ အသမ္ဘာဝနကြိယာ။ဋီကာနောက်နည်းအလို "အုံ့ဩခြင်းကို မပြုမူ၍" ဟု သော်လည်းပေး။

၄။ အဒ္ဓါ ဣမဿ ဒါနဿ ဖလံ မမေဝ အာဂစ္ဆတိတိ ဧဝံ ယဿ တထာ ဒိဋ္ဌိ အတ္ထိ၊ သော အာဂမန-ဒိဋ္ဌိကော၊ အယံ ပန နတ္ထိ။(ဋီကာ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သပ္ပုရိသော၊ သည်။ အသပ္ပုရိသံ၊ ကို။ "အယံဘဝံ၊ သည်။ အသပ္ပုရိ-သောတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဇာနေယ္ယ ပန၊ သိနိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင် အကြောင်း-ကြောင့်။ သပ္ပုရိသော၊ သည်။ အသပ္ပုရိသံ၊ ကို။ "အယံဘဝံ၊ သည်။ အသပ္ပုရိသောတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ယံ ဇာနေယ္ယ၊ သိရာ၏။ တေမှိ ခေါ ဌာနံ၊ သည်လည်း။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ သဒ္ဓမ္မသမန္နာဂတော၊ သူတော်-ကောင်းတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သပ္ပုရိသဘတ္တိ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို ဆည်းကပ်-ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သပ္ပုရိသစိန္တီ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကိုကြံစည်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သပ္ပုရိသမန္တီ၊ သူကောင်းကောင်းတို့၏ဘိုးပင်ခြင်းကို ကိုင်ပင်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သပ္ပုရိသ ဝါစော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သပ္ပုရိသကမ္မန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ကိုယ်အမှု ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သပ္ပုရိသဒိဋ္ဌိ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သပ္ပုရိသဒါနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ အလှူကို။ ဒေတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကထဉ္စ၊ လျှင်။ သပ္ပုရိသော၊ သည်။ သဒ္ဓမ္မသမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ သပ္ပုရိသော၊ သည်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါဘရားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိရီ၊ ဒုစရိုက်ကိုမှ ရှက်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဒုစရိုက်ကိုမှ လန့်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗဟုဿုတော၊ မျှားသောအကြားအမြင်ရှိသည်။ဟောတိ၊ ၏။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌိတဿတိ၊ ထင်သော သတိရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ သပ္ပုရိသော၊ သည်။ သပ္ပုရိသဘတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ သပ္ပုရိသဿ၊ ၏။ ယေ တေ သမဏာ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်၏။ ဟိရိ၊ နှင့်၊ ဒုစရိုက်ကိုမှ ရှက်ခြင်း ရှိကုန်၏။ ဩတ္တပ္ပံနှင့်၊ ဒုစရိုက်-တို့မှလန့်ခြင်းရှိကုန်၏။ ဗဟုဿုတာ၊ မျှားသော အကြားအမြင်ရှိကုန်၏။ အာရဒ္ဓဝီရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိကုန်၏။ ဥပဋ္ဌိတဿတိနော၊ ထင်သော သတိ ရှိကုန်၏။ ပညဝန္တော၊ ပညာ ရှိကုန်၏။ (သဒ္ဓါစသည်ကိုသမဏ ဗြာဟ္မဏာ၌ ဝိသေသနပြု၍ သော်သည်းပေး။) တေ၊ ထိုရဟန်း ပုံးကားဘို့သည်။ အဿ၊ ထိုသူတော်ကောင်း၏။ မိတ္တာ၊ မိတ်ဆွေတို့သည်။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုံးကားတို့သည်။ အဿ၊ ထိုသူတော်ကောင်း၏။ သဟာယာ၊ အပေါင်းအဖော်ဟူသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ သပ္ပုရိသော၊ သည်။ သပ္ပုရိသစိန္တီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ သပ္ပုရိသော၊ သည်။ အတ္တာနံ ဗျာပါဒယမာနော၊ ဌာလည်း။ နေဝ စေတေတိ၊ မကြံစည်။ပ။ နဝ စေတေတိ၊ မကြံစည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ သပ္ပုရိသော၊သည်။ သပ္ပုရိသမန္တီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘို့။ ဣဓ၊ ဤ။ သပ္ပုရိသော၊ သည်။ အတ္တာနံ ဗျာပါဒယမာနော၊ ဌာလည်း။ နေဝ မန္တေတိ၊ မတိုင်ပင်။ပ။နဝ မန္တေတိ၊ မတိုင်ပင်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ သပ္ပုရိသော၊ သည်။ သပ္ပုရိသဝါစော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဌ။ သပ္ပုရိသော၊ သည်။ မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပိသုဏာယ ဝါစာယ၊ မှ။ပ။ ဖရုသာယ ဝါစာယ၊ မှ။ပ။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ (၅)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ သပ္ပုရိသော၊ သည်။ သပ္ပုရိသကမ္မန္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဌ။ သပ္ပုရိသော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒိန္နာဒါနာ၊ မှ။ပ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ (၆)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ သပ္ပုရိသော၊ သည်။ သပ္ပုရိသဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဌ။ သပ္ပုရိသော၊ သည်။ "ဒိန္နံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ပ။ တေ သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိကုန်၏"ဟူ၍။ ဝေဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ (၇)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ သပ္ပုရိသော၊ သည်။ သပ္ပုရိသဒါနံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟို့။ ဣဓ၊ ဌ။ သပ္ပုရိသော၊ သည်။ သက္ကစ္စံ၊ အရိုအသေပြု၍။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ပ။စိတ္တီကတ္တာ၊ စိတ်ဌိုပြု၍(လေးလေးစားစား‌ပြု၍)။ပ။ အနုပဝိဒ္ဓံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သကဲ့သို့မပြုမူ၍။ပ။ အာဂမနဒိဋ္ဌိကော၊ အလှူ၏အကျိုးသည် လာရောက်လတ္တံ့ဟု အယူရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ဒေတိ၊ ၏။ (၈)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော သပ္ပုရိသော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ သဒ္ဓမ္မသမန္နာဂတော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ပ။ဧဝံ၊ သို့။ သပ္ပုရိသဒါနံ၊ ကို။ ဒတ္တာ၊ ၍။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌ။ သပ္ပုရိသာနံ၊ တို့၏။ ယာ ဂတိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တတ္ထ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သပ္ပုရိသာနံ၊ တို့၏။ ဂတိ၊ သည်။ ကာစ၊ နည်း။ ဒေဝမဟတ္တတာ ဝါ၊ နတ်တို့၏ မြတ်သည်၏အဖြစ်သည်သော်၎င်း။ မနုဿမဟတ္တတာဝါ၊ လူတို့၏ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သည်သော်၎င်းတည်း။ (နတ်ဂတိ လူဂတိ ဟူလို၏)။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။အဘိနန္ဒုန္တိ၊ ပေးမြဲ။)

ဒသမံ၊ သော။ စူဠပုဏ္ဏမသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ပဌမော၊ သော။ ဒေဝဒဟဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဒေဝဒဟဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ခေါင်းစဉ်ဥဒ္ဒါန်း ကား။ ဒေဝဒဟံ၊ ဒေဝဒဟသုတ်ရင်း။ ပဉ္စတ္တယံ၊ ပဉ္စတ္တယသုတ်ရင်း။ ကိန္တိ၊ ကိန္တိသုတ်ရင်း။ သာမသုနက္ခတ္တံ၊ သာမဂါမသုတ်,သုနက္ခတ္တသုတ်ရင်း။ သပ္ပါယဂ၊ဂေါပကမဟာပုဏ္ဏစူဠပုဏ္ဏဉ္စ၊ အာနေဉ္ဇသပ္ပါယသုတ်, ဂဏကသုတ်, ဂေါပကသုတ်, မဟာပုဏ္ဏမသုတ်, စူဠပုဏ္ဏမသုတ်ရင်းတည်း။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

ပ ဒ ဒ-ဖ န-ဗု-သ

၂—အနုပဒဝဂ်

၁-အနုပဒသုတ်

၉၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စေသောသုံ-ပေးမြဲ။) ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိ၏။ပ။ ပုထုပညော၊ ကျယ်ပြန့်သော ပညာရှိ၏။ပ။ ဟာသပညော၊ ရွှင်သောပညာရှိ၏။ပ။ ဇဝနပညော၊ လျင်သောပညာရှိ၏။ပ။ တိက္ခပညော၊ ထက်မြက်သော ပညာရှိ၏။ပ။ နိဗ္ဗေဓိကပညော၊ ထိုးထွင်းချိသိသော ပညာရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဗုမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး။ အနုပဒဓမ္မဝိပဿနံ၊ (သမာပတ်စျာန်အင်္ဂါတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) အစဉ်အတိုင်း တဆုံးတို့ကို ရှုခြင်းကို ၁။ ဝိပဿတိ၊ ရှု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ အနုပဒဓမ္မဝိပဿနာယ၊ ထိုအစဉ်အတိုင်း တရားတို့ကို ရှုခြင်း၏။ သာရိပုတ္တသ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သော ဝိပဿနာအဘိုအစုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၉၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်တရားတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ရှိသာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝရဏတို့မှ ဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ဖရဏာ ပီတိစေတသိကသုခရှိသော။ ပဌမံ စျာနံ၊ ပဌမစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

ပဌမေ စျာနေ၊ ပဌမစျာန်၌။ ယေ စ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်လည်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိတက္ကော စ၊ ဝိတက်ရင်း။ ဝိစာရော စ၊ ရင်း။ ပီတိ စ၊ ရင်း။ သုခဉ္စ၊ ရင်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ စ၊ ရင်း။ ဖဿော၊ ရင်း။ ဝေဒနာ၊ ရင်း။ သညာ၊ ရင်း။ စေတနာ၊ ရင် ။ စိတ္တံ၊ ရင်း။ ဆန္ဒော၊ ရင်း။ အဓိမောက္ခော၊ ရင်း။ ဝီရိယံ၊ ရင်း။ သတိ၊ ရင်း။ ဥပေက္ခာ၊ ရင်း။ မနသိကာရော၊ ရင်းတည်း။ အယံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာသည်။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့ကို။ အနုပဒဝဝတ္ထိတာ၊ အစဉ်အတိုင်းပိုင်းခြားအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာအား။ ဝါ၊ ၏ (သန္တောန်၌)။ တေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဝိဒိတာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဒိတာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဝိဒိတာ၊ ၍။ အဿ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာ၏ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ (အယံ၊ သည်။ တေ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဒိတာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဝိဒိတာ၊ ၍။ အဿ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာ၏ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏ဟူ၍ သော်လည်းပေး)။သော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာသည်။ "ဝေ၊သို့။မေ၊၏ (သန္တောန်၌)။

၁။ "ပဋ္ဌတိ ဘေတေန ဝိပဿနာဒိကောတိ ပဒံ၊ သမာပတ္တိ၊ တသ္မာ အနုပဒန္တိ အနုသမာပတ္တိယောတိ အတ္ထော"။ ဤဋီကာအလို"အစဉ်အတိုင်း သမာပတ်တရားတို့ကို ရှုခြင်းကို"ဟု ပေး။ "ပဒံ ဝါ သမ္မသနုဟဂါ ဓမ္မာ ဝိပဿနာယ ပဝတ္တဋ္ဌာန ဘာဝတော"။ ဤဋီကာ နော်ကန်းအလို "အစဉ်အတိုင်း သမ္မသနုဟဂတရားတို့ကို ရှုခြင်းကို"ဟု သမ္မန်။ အဋ္ဌကထာအလို ပဒသည် ပဋိပါဋိအနက်ဟော။ ဋီ-ပ-နည်းအလို သမာပတ္တိ-ဟော၊ ဒု-နည်းအလို သမ္မသနုဟဂမ္မ-ဟော။

ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (ဣဒမ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဟူ၍သော်လည်းပေး။) အဟုတ္တာ၊ ရှေးဦးမဖြစ်ကုန်မူ၍။ သမ္ဘောဇနီကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ ဟုတ္တာ ဖြစ်ပြီး၍။ ပဋိဝေဇနီ ကိရာတိ ပျောက်ပျက်ကုန်သတတ်"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ သော၊ သည်။ တေသု ဓမ္မေသု၊ ထိုတရားတို့၌။ အနုပါယော (ရာဂဖြင့်) ကပ်ရောက်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ အနပါယော၊ (ဒေါသဖြင့်) ပဲခွါခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ အနိဿိတော၊ (တဏှာ, ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်) မမှီသည်ဖြစ်၍။ အပဋိဃေ၊ (ဆန္ဒရာဂဖြင့်) မနွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ (ကာမရာဂမှ) လွတ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသံယုတ္တော၊ (ကိလေသာတို့နှင့်) မယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိမရိယာဒီကတေန၊ ပြုအပ်သော အပိုင်းအခြားမရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ "ဥဒ္ဓရိ၊ ပဌမစျာန်ထက် သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ လွတ်မြောက်ခြင်းတရားအဆူးသည်။ အတ္ထိတိ ရှိ၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တဗ္ဗဟုလီ-ကာရာ။ ထိုသိမှုကို မျှားစွဲပြုခြင်းကြောင့်။ အသ. ထိုသာရိပုတ္တရာ၏(သန္တာန်၌)။အတ္ထိတော့ဝ၊ ရှိ၏ဟူ၍သာလျှင်။ ဟောတိ ၏။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ဤစျာန်ပေယျာလအနက်ကို စာပိုဒ် ၁၅-၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ဒုဘိယေစျာနေ၊ ဒုတိယစျာန်၌။ ယေ စ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) အဇ္ဈတ္တံ၊ နိယကဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌။ သမ္ပသာဒေါစ၊ ကြည်စေတတ်သော သဒ္ဓါဌင်း။ပ။မနသိကာရော၊ ဌင်းတည်း။ (အကြင်းကို ၁-ဝါကျပြု ပဌမစျာန်ကိုမှီး၍ သမ္မန်။ "ဥဒ္ဓရိ၊ ပဌမ,ဒုတိယ စျာန်တို့ထက်သာလွန်သော"ဟု သမ္မန်။) (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ တတိယေစျာနေ၊ တတိယစျာန်၌။ ယေ စ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) သုခဉ္စ၊ သုခဌင်း။ သဘိစ၊ သတိဌင်း။ သမ္ဘာသညဉ္စ၊ သမ္ဘာသညဌင်း။ပ။မနသိကာရော၊ ဌင်းတည်း။ (အကြင်းတူ၏။ "ဥဒ္ဓရိ၊ ပ-ဒု-တ စျာန်တို့ထက်သာလွန်သော"ဟု သမ္မန်။) (၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ စတုတ္ထေစျာနေ၊ စတုတ္ထစျာန်၌။ ယေ စ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာဌင်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ ဒုက္ခမဟုတ် သုခမဟုတ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဌင်း[1]။ ပဿဒ္ဓတ္တာ၊ ငြိမ်းအေးသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ အနာဘောဂေါ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းဌင်း။ သတိပါရိသုဒ္ဓိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော သတိဌင်း။ ပ။ဥပေက္ခာ၊ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေက္ခာဌင်း။ပ။ မနသိကာရော၊ ဌင်းတည်း။ (အကြင်းတူ၏။ "ဥဒ္ဓရိ၊ ရူပစျာန်တို့ထက် သာလွန်သော"ဟု သမ္မန်) (၄)

၉၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ လည်း။ သာရိပုတ္တော သည်။ သဗ္ဗသော အလုံးစုံကုန်သော။ (ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ပေးလျှင်။ သမတိက္ကမာဒ္ဓစပ်။) ရူပသညာနံ၊ ရူပစျာန်နှင့်တကွဖြစ်သောသညာတို့ကို[2]။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသညာနံ၊ ဝဏ္ဏအာဝရဏ် ထိခိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ပဉ္စဒ္ဒါရိကသညာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။

၁။ ဥပေက္ခာတိ သုခဌာနေ ဝေဒနုပေက္ခာဝ။ဌ။အဒုက္ခ မသုခါ ဝေဒနာဘိ ဣဋ္ဌ စျာနုပေက္ခာတိ သုခဌာနေ ဝေဒနုပေက္ခာ ဝါတိ ဝုတ္တံ၊ သုခဌာနေတိ စ ပဌမစျာနာဒီသု သုခသ ဝုတ္တဌာနေ။ဌ။

၂။ ပိဋ္ဌဟကို ရူပေ+သညာ ဟု ပြုသော်လည်း၊ ပခာနဥပသက္ခေ အနည်းအရ ရှိပ်ဌသညာကိုသာ မကောက်ဘဲ သညာစေတသိက်နှင့်တကွ ရူပစျာန်စိတ္တုပ္ပါဒ်အကုန်ကောက်။ အဌကထာနောက်နည်းအလို-ဗဟုဒ္ဓီဟိပ္ပြု၍ ပထဝီကသိုဏ်းဝန်းစသော ရှိပ်တို့ကို ကောက်။မ-၁၊ သလ္လေခသုတ်၊ ၇၂-ပိုဒ်ရှုပါ။

နာနတ္တသညာနံ၊ အထူးထူးသောသဘောရှိသော (ရူပသဒ္ဒစသော) အာရုံ၌ ဖြစ်ကုန်သောသညာ တို့ကို ။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ "အာကာသော၊ (ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့တွင် တပါးပါးကို ခွဲ၍ရအပ်သော) ကောင်းကင် ပညတ်သည်။ အနန္တောတိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိ"ဟူ၍ ပွါးများအပ်သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ဝိဟရတိ၊ ၏။အာကာသာနဉ္စာယတနေ၊ ၌။ ယေ စ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရား တို့သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) အာကာသာနဉ္စာယတနသညာ စ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန စျာန်၌ဖြစ်သော သညာရင်း။ပ။ မနသိကာရော၊ ရင်းတည်း။ (အကြွင်းတူ၏။ "ဥတ္တရိ၊ ရူပစျာန် အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်တို့ထက် သာလွန်သော"ဟု သမ္မန်။) (၅)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသော။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ "ဝိညာဏံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန ဝိညာဉ်သည်။ အနန္တန္တိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ"ဟူ၍ ပွါးများအပ်သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝိညာဏဉ္စာယတနေ၊ ၌။ ယေ စ ဓမ္မာ၊ တို့သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) (အကြွင်းတူ၏။ "ဥတ္တရိ၊ ရူပစျာန် အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်, ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်တို့ထက် သာလွန်သော"ဟု သမ္မန်။) (၆)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ သော။ ဝါ၊ အားဖြင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ "ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းဘင်ကြွင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍ ပွါးများအပ်သော။အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။အာကိဉ္စညာယတနေ၊ ၌။ ယေ စ ဓမ္မာ၊ တို့သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) (အကြွင်းတူ၏။ "ဥတ္တရိ၊ ရူပစျာန်, အာကာ, ဂိညာ, အာကိဉ္စညာယတနစျာန်တို့ထက် သာလွန်သော" ဟုပေး။) (၇)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ သော။ ဝါ၊ အားဖြင့်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သော၊ထိုသာရိပုတ္တရာသည်။ တာယ သမာပတ္တိယာ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယတန သမာပတ်မှ။ သတော၊ ပညာပါသော သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝုဋ္ဌဟတိ၊ ထ၏။ သော၊ သည်။ တာယ သမာပတ္တိယာ၊ မှ။ သတော၊ ၍။ ဝုဋ္ဌဟိတ္စာ၊ ၍။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ အတီတာ၊ လွန်ကုန်ပြီ။နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ကုန်ပြီ။ ဝိပရိဏတာ၊ ဖောက်ပြန်ကုန်ပြီ။ တေ ဓမ္မေ၊ ထိုတရား တို့ကို။ပ။ သမနုပဿတိ၊ ရှု၏။ (အကြွင်းတူ၏။ "ဥတ္တရိ၊ ရူပါရူပစျာန်တို့ထက် သာလွန်သော"ဟု ပေး။) (၈)

၉၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ သော။ဝါ၊အားဖြင့်။ နေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာ တို့၏ချုပ်ရာ နိရောဓသမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အသု၊ ထိုသာရိပုတ္တရာ၏။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ ဒိသ္စ၊ မြင်၍[၂]။ အာသဝါ၊ အာသဝတို့သည်။ ပရိက္ခီဏာ စ၊ ကုန်ခမ်းကုန်

၁။ "နာနတ္တေ ဝါ ဂေါစရေ ပဝတ္တာနံ သညာနံ"ဟူသော အဖွင့်နှင့်အညီပေးသည်။"နာနတ္တာနံ ဝါ သညာနံ" ဟူသော ဒုဝိကပ်အလို "အထူးထူးသော သဘောရှိကုန်သော ကာမာဝစရ ကုသလသညာ စသော ၄၄-ပါးသော သညာတို့ကို"ဟုပေး။

၂။ ဤအနက်ကား သမာနကာလတ္ထတည်း။ ဋီကာနောက်နည်းအလို "မြင်ခြင်းကြောင့်"ဟု ဟောတ္ထ ပေး။

သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ သော၊ သည်။ "ဥတ္တရိ၊ နိရောဓသမာပတ်ထက် သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း တရားထူးသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တဗ္ဗဟုလီကာရာ၊ ထိုသိမှုကို မျှားစွာပြုခြင်းကြောင့်။ အသ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာ၏ (သန္တာန်၌)။ နတ္ထိတော့ဝ၊ မရှိဟူ၍သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၉)

၉၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံခေါတံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ "အရိယသ္မိံ၊ မြတ်သော။ သီလသ္မိံ၊ သီလ၌။ ဝသိပ္ပတ္တော၊ အလေ့အကျင့်ရှိသူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သူ။ ပါရမိပ္ပတ္တော၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်သူ။ အရိယသ္မိံ၊ သော။ သမာဓိသ္မိံ၊ သမာဓိ၌ ။ပ။ အရိယာယ၊ သော။ ပညာယ၊ ပညာ၌။ပ။ အရိယာယ၊ သော။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ဝသိပ္ပတ္တော၊ သူ။ ပါရမိပ္ပတ္တောတိ၊ သူ"ဟူ၍။ ဝေဒယျ၊ ဆိုရာ၏။တံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ သော်။ သာရိပုတ္တမေဝ၊ သာရိပုတ္တရာကိုသာလျှင်။ "ဝသိပ္ပတ္တော။ပ။ ဝိမုတ္တိယာတိ၊ ဝိမုတ္တိယာ"ဟူ၍။ ဝေဒယျ၊ ဆိုရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံခေါတံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သမ္မာ, စွာ။ ဝဒမာနော၊ သော်။ "ဘဂဝတော၊ ၏။ ဩရသော၊ ရင်၌ဖြစ်သော[1]။ မုခတော၊ ခံတွင်းတော်မှ။ ဇာတော၊ ဖြစ်သော။ ဓမ္မဇော၊ တရားကြောင့် ဖြစ်သော။ ဓမ္မနိမ္မိတော၊ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော။ ဓမ္မဒါယာဒေါ၊ တရားတည်းဟူသော အမွေကို ခံယူတတ်သော။ ပုတ္တောတိ၊ သားတည်း။ အာမိသဒါယာဒေါ၊ အာမိသကိုခံယူတတ်သော။ နောပုတ္တောတိ၊ သားမဟုတ်"ဟူ၍။ ဝေဒယျ၊ ရာ၏။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ သော်။ သာရိပုတ္တမေဝ၊ သာရိပုတ္တရာကိုသာလျှင်။ "ဘဂဝတော။ပ။ နောအာမိသဒါယာဒေါတိ၊ နောအာမိသဒါယာဒေါ"ဟူ၍။ ဝေဒယျ၊ ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရိပုတ္တောတိ၊ သည်။ တထာဂတေန၊ သည်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော (ဟောတော်မူအပ်သော ဟူလို)။အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားစက်ကို။ သမ္မာဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အနုပ္ပဝတ္တေတိတိ၊ တဖန်လည်စေ၏ (တဖန်ဟောတော်မူ ဟူလို) ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (သုတ်အစ၌ပြန်စပ်) (ဣဒမဝေါစ။ပ။အဘိနန္ဒုန္တိ၊ ပေးမြဲ)

ပဌမံ၊သော။ အနုပဒသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-ဆဗ္ဗီသောဓနသုတ်

၉၈။ (ဧवံ မေ သုတံ။ပ။ပစ္စေယ္ယသုံ၊ ပေးမြဲ။) ဘဂဝါ၊ သည်—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ "ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောမဂ်အကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ မဂ်ကိစ္စကို။ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤ

၁။ "ဩရသောတိ။ပ။ဥရေ နိဗ္ဗတ္တသဒ္ဒံ သုဘ္ဘာ ဇာတော"။အဋ္ဌကထာအရ ရင်သွေးဖြစ်သော ရှင်ရာဟုလာကဲ့သို့သော သားမျိုးမဟုတ်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ရင်၌ဖြစ်သော ဒေသနာဝစီဘေဒသဒ္ဒကိုကြား၍ ဖြစ်သော သားမျိုးဟူလို။ ဩရသော-ကဲ့သို့ ရွှေနှုတ်တော်မှ ဖြစ်သော ဒေသနာဝစီဘေဒသဒ္ဒကို ကြားနာ၍ဖြစ်သော သားဟူလို။

မင်္ဂကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊ တပါးသောကိစ္စသည်။ နာတိ၊ မရှိဟူ၍။ (ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဣတ္ထိဘာဝမှ။ အပရံ၊ တပါးသောဘာဝသည်။ နာတိ၊ မရှိဟူ၍သော်လည်းပေး။) ပဇာနာမီတိ၊ သိ၏" ဟူ၍။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ဖြေဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ ဘာသိတံ၊ အဖြေစကားကို။ နေဝ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ မနှစ်သက်အပ်သည်သာ။ နပဋိက္ကောသိတဗ္ဗံ၊ မတားမြစ်အပ်သည်သာ။ အနဘိနန္ဒိတ္မာ၊ မနှစ်သက်မူ၍။ အပဋိက္ကောသိတ္မာ၊ မတားမြစ်မူ၍။ ပဠေဟ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတမ္ပေါ၊ မေးမြန်းအပ်၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သော။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေ ဝေါဟာရာ၊ ဤဝေါဟာရတို့ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ အက္ခာတာ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သည်၌။ ဒိဋ္ဌဝါဒိတာ၊ မြင်အပ်၏ဟု ပြောဆိုသူ၏အဖြစ်ရင်း။ သုတေ၊ ကြားအပ်သည်၌။ သုတဝါဒိတာ၊ ကြားအပ်၏ဟု ပြောဆိုသူ၏အဖြစ်ရင်း။ မုတေ၊ တွေ့အပ်သည်၌။ မုတဝါဒိတာ၊ တွေ့အပ်၏ဟု ပြောဆိုသူ၏ အဖြစ်ရင်း။ ဝိညာတေ၊ သိအပ်သည်၌။ဝိညာ-တဝါဒိတာ၊ သိအပ်၏ဟု ပြောဆိုသူ၏ အဖြစ်ရင်းတည်း။ (စေတနာချည်းကောက်။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ခေါ ဝေါဟာရာ၊ ဤဝေါဟာရတို့ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ အက္ခာတာ၊ အပ်ကုန်ပြီ။

ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဇာနတော၊ သိသော။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ပဿတော၊ မြင်သော။ အာယသ္မတော ပန၊ အရှင်၏ကား။ စိတ္တံ၊စိတ်သည်။စတ္တသု၊လေးပါးကုန်သော။ ဣမေသု ဝေါဟာ-ရေသု၊ ဤဝေါဟာရတို့၌။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာ,ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝ တို့မှ။ ဝိမုတ္တန္တိ၊ လွတ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝုသိတဝတော၊ (ဂရုသံဝါသစသည်၌) ကျင့်သုံးပြီးသော။ ဝါ၊သုံးအပ်ပြီးသော မင်္ဂ, ဖိုလ်ရှိသော"။ ကတကရဏီယသ၊ ပြုအပ်ပြီးသော မင်္ဂကိစ္စရှိသော။ ဩဟိတဘာရသ၊ ချအပ်ပြီးသော(ခန္ဓာစသော) ဝန်ရှိသော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထသ၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်) ရှိသော။ ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနသ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ် ရှိသော။ သမ္မာဒညာဝိမုတ္တသ၊ ကောင်းစွာသိ၍ ဂ်ိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသော။ ခီဏာသဝသ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ဝေယျာကရဏာယ၊ (အရဟတ္တဖိုလ်ကို) ဖြေဆိုခြင်းငှါ။ အယံ အနုဝမ္မော၊ ဤသဘောသည်။ ဟောတိ၊ ၏၂။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒိဋ္ဌေ ခေါ၊ မြင်အပ်သည်၌။ အနုပါယော၊၍။ အနုပါယော၊ ၍။ အနိဿိတော၊ ၍။ အပဋိဗဒ္ဓေါ၊ ၍။ ဝိပ္ပမုဏ္ဏော၊ ၍။ ဝိသံယုတ္တော၊ ၍။ ဝိမရိယာဒီကတေန၊ ပြုအပ်သော အပိုင်း အခြားမရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရာမိ၊နေ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ သုတေ ခေါ၊ ကြားအပ်သည်၌။ပ။မုတေ ခေါ၊တွေ့အပ်သည်၌။ပ။ဝိညာတေ ခေါ၊ သိအပ်သည်၌။ပ။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧवံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသော။ ဧवံ၊ ဤသို့။

၁။ သီလဝိသောဓနာဒိနာ ဂဠုနံ ပဋိပဋ္ဌိယာ အနုကရဏံ ဂဠုသံဝါသော။ အရိယမဂ္ဂပဋိပဋ္ဌိဒေဝ အရိယ-မဂ္ဂသံဝါသော။ ဒသအရိယဝါသာနာမ ပဋ္ဌာဂ်ဝိပ္ပဟီနတာဒယော။ မ၊ ဋီ၊ ၁-၉၅။

၂။ အနုဝမ္မောတိ အရိယဘာဝံ အနုဂတာ ပကတိတိ အတ္ထော(ဋီကာ) "အရိယာအဖြစ်သို့ အစဉ်လိုက်သော သဘောသည်"ဟု-ပေး။

ပဿေတော၊ မြင်သော။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ စဘူသု၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေသု ဝေါဟာရေသု၊ တို့၌။ အနုပါဒါယ၊၍။ အာသဝေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိမုတ္တံ၊လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ ဘာသိတံ၊ အဖြေစကားကို။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ အလွန်နှစ်သက်ရာ၏။ အနုမောဒိတဗ္ဗံ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ရာ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ သာဓုတိ၊ ဟူ၍။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ ၍။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ပဠေဿ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။

၉၉။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဠေ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ အက္ခာတာ၊ အပ်ကုန်ပြီ။ ပဠေ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဣဒံ၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်တို့နည်း [1]။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်း။ပ။ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဠေ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ အက္ခာတာ၊ အပ်ကုန်ပြီ။

ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ပ။ဝိမုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ဝေယျာဘာရဏာယ၊ ၎။ အယံ အနုဓမ္မာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ (ပဇာနာမိ-စပ်။) ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အဗလန္တိ၊အားနည်း၏ဟူ၍။ ဝိရာဂုနန္တိ၊ ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိ၏ဟူ၍။ အနသာသိကန္တိ၊ သက်သာရာမရနိုင် (အသက်ရှူပေါက်မရ)ဟူ၍။ ဝိဒိတ္မာ၊ သိ၍။ ရူပေ၊ ရူပ်၌။ စေတသော အဓိဋ္ဌာနာဘိနိဝေ-သာနုသယာ၊ စိတ်၏စွဲ၍တည်ကြောင်း သက်ဝင်ကြောင်း ကိန်းကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဥပါယုပါဒါနာ၊ အကြောင်းကပ်ရောက်စွဲလမ်းတတ်ကုန်သော တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေသံ၊ ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိလို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်း ကြောင့်။ ဝါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့် [2]။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ စာဂါ၊ စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိနိဿဂ္ဂါ၊ တဖန်စွန့်ခြင်းကြောင့်။ "မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိမုဘ္တန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ" ဟူ၍။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဝေဒနံ ခေါ၊ ကို။ပ။ သညံ ခေါ၊ ကို။ပ။သင်္ခါရေ ခေါ၊ တို့ကို။ပ။ ဝိညာဏံ ခေါ၊ ကို။ပ။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ပ။ ဝိမုတ္တံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊၏။ပ။ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ပဠေ၊ကို။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။

၁၀၀။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဣမာ ဓာတုယော၊ ဤဓာတ်တို့ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ အက္ခာတာ၊ အပ်ကုန်ပြီ။ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့သည်။ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်ငင်း။ အာပေါ-

---

၁။ မ-၁၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ် ၁၃၂-ပိုဒ်၌လည်း ဤနည်းရှိ၏။ ကဘမေ ပဋု-ကား သခ်ျာကိုမေးသည်။ သေယျ-ထိဒံ-ကား သခ်ျယျ-ကိုမေးသည်ဟု ခွဲခြားလျှင် သင့်ဘွယ်ရှိ၏။

၂။ ဝိရဇနံ တေသံ ယေဝ ဝိလုဇနံ ဝိဟုဂေါ။ ဝိသုဒ္ဓိ၊ဋီ၊၁-၃၄၄။

ဓာတု၊ ၎င်း။ တေဇောဓာတု၊ ၎င်း။ ဝါယောဓာတု၊ ၎င်း။ အာကာသဓာတု၊ ၎င်း။ ဝိညာဏ-ဓာတု၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဓာတုယော၊ တို့ကို။ သမ္မာ၊ စ္စာ။ အက္ခာတာ၊ အပ်ကုန်ပြီ။

ကထံ ပန၊ အာဘယ်သို့လျှင်။ပ။ဝိမုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ဝေယျာကရဏာယ၊ ဌာ။ အယံ အနုဓမ္မော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ ပထဝီဓာတုံ ခေါ၊ ပထဝီဓာတ်ကို။ အတ္တာတော၊ အတ္တဟူ၍။ နဉ္ဇဂစ္ဆိ၊ မကပ်ရောက်ပြီ။ ပထဝီဓာတုနိဿိတံ ၈၊ ပထဝီဓာတ်ကိုမှီသော တရားအပေါင်းကိုလည်း။ အတ္တာနံ၊ အတ္တဟူ၍။ နဉ္ဇဂစ္ဆိ၊ ပြီ။ ပထဝီဓာတုနိဿိတာ၊ ပထဝီဓာတ်ကိုမှီကုန်သော။ပ။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ အာပေါဓာတုံ ခေါ၊ ကို။ပ။ တေဇောဓာတုံ ခေါ၊ ကို။ပ။ ဝါယောဓာတုံ ခေါ၊ ကို။ပ။ အာကာသဓာတုံ ခေါ၊ ကို။ပ။ ဝိညာဏ-ဓာတုံ ခေါ၊ ကို။ပ။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ပ။ဝိမုတ္တံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ပဠေ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတမ္ဘော၊ အပ်၏။

၁၀၁။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဆ ခေါ ပန၊ ခြောက်ပါးစီဖြစ်ကုန်သော။ အဗ္ဗတ္တိကဗာဟိရာနိ၊ အဗ္ဗတ္တိက ဗာဟိရဖြစ်ကုန်သော။ ဣမာနိ အာယတနာနိ၊ ဤအာယတနတို့ကို။ သမ္မာ၊ စ္စာ။အက္ခာတာနိ၊အပ်ကုန်ပြီ။ ဆ၊တို့သည်။ကတမာနိ၊ တို့နည်း။ စက္ခု စေဝ၊ စက္ခုပသာဒရင်း။ ရူပါ စ၊ ရူပါရုံတို့ရင်း။ သောတဉ္စ၊ သောတပသာဒရင်း။ သဒ္ဒါ စ၊ သဒ္ဒါရုံတို့ရင်း။ ဃာနံ စ၊ ဃာနပသာဒရင်း။ ဂန္ဓာ စ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ရင်း။ ဇိဝှါ စ၊ ဇိဝှါပသာဒရင်း။ ရသာ စ၊ ရသာရုံတို့ရင်း။ ကာယော စ၊ ကာယပသာဒရင်း။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ စ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ရင်း။ မနော စ၊ စိတ်ရင်း။ ဓမ္မာ စ၊ ဓမ္မာရုံတို့ရင်းတည်း။ပ။ အက္ခာတာနိ၊ အပ်ကုန်ပြီ။

ကထံ ပန၊ အာဘယ်သို့လျှင်။ပ။ ဝိမုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ဌာ။ အယံ အနုဓမ္မော၊ သည်။ ဟောတိ ၏။

အာဝုသော၊ ရှင်။ စက္ခုသို့၊ စက္ခုပသာဒဒ္ဒရင်း။ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌ရင်း။ စက္ခုဝိညာဏေ၊ စက္ခုဝိညာဉ်၌ရင်း။ စက္ခုဝိညာဏာ ဝိညာတဗ္ဗေသု၊ စက္ခုဝိညာဉ်နှင့်တကွ သိအပ်ကုန်သော။ဓမ္မေသု၊ သမ္မယုတ်တရားတို့၌ရင်း။ ယော ဆန္ဒော၊ အကြင်တောင့်တခြင်းသည်။ ယော ရာဂေါ၊ အကြင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ ယာ နန္ဒီ၊ အကြင်နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ယာ တဏှာ၊ အကြင်ဆာလောင်ခြင်းသည်။ စေတသော အဓိဋ္ဌာနာဘိနိဝေသာနုသယာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ ဥပါယုပါဒါနာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ကုန်၏။)တေသံ၊ တို့၏။ခယာ၊ ကြောင့်။ပ။ ပဇာနာမိ၊ ၏။အာဝုသော၊ ရှင်။သောတသို့၊ ၌ရင်း။ပ။ ဃာနသို့၊ ၌ရင်း။ပ။ ဇိဝှါယ၊ ၌ရင်း။ပ။ ကာယသို့၊ ၌ရင်း။ပ။ မနသို့၊ ၌ရင်း။ပ။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ပ။ ဝိမုတ္တံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ပဠေ၊ ကို၊ ပုစ္ဆိတမ္ဘော၊ အပ်၏။

၁၀၂။ ကထံ ပန၊ အာဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သော။ ကထံ၊ သို့။ ပဿတော၊ သော။ အာယသ္မတော၊ အရှင်သည်။သဝိညာဏကေ၊ ဝိညာဉ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ ဣမသို့ စ ကာယေ၊ ဤ

ကိုယ်၌ရင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ စ၊ ပြင်ပ (ဝိညာဉ်နှင့်တကွဖြစ်သောသူတပါး) ကိုယ်၌ရင်း။ သဗ္ဗနိမိတ္တေသု၊ အလုံးစုံသော အာရုံတို့၌။ အဟက်ဝရ-မမက်ဝရ မာနာနုသယာ၊ ဒိဋ္ဌိတဏှာမာနတို့ကို ။ သမူဟတာ၊ ပယ်သတ်အပ်ကုန်ပြီနည်း ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဝေယျာဝကရဏာယ၊ ၎။ အယံ အနုဓမ္မော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ရှင်။အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ ခေါ၊ ရှေး၌။ အဂါရိယဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်စဉ်။ အဝိဒ္ဒသု၊ ပညာမရှိသည်။ အဟေ သော်၊ ပြီ။ တဿ မေ၊ ထိုငါအား။ တထာဂတော ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ရင်း။ တထာဂတသာဝကော ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သည်ရင်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောပြီ။ အဟံ၊ သည်။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ သုတ္တော၊ ကြားနာ၍။ပ။ ပဋိသဏ္ဌိံ၊ ဆင်ခြင်ပြီ။ (ကြွင်းသော ၁၀၂-ပိုဒ် ၁၀၃-ပိုဒ် ၁၀၄-ပိုဒ်တို့၌ ဒေဝဒဟသုတ် ၁၃ ပိုဒ်၊ ၁၄-ပိုဒ်၊ ၁၅-ပိုဒ်၊ ၁၆-ပိုဒ်၊ ၁၇-ပိုဒ်တို့ကို့ရှု၍ အနက်သမ္မန်။)

၁၀၄။ (အထူးအနက်ကား) အာဝုသော၊ ရှင်။ ဧဝံခေါ၊ သို့။ ဇာနတော၊ သော။ပ။ သမူဟတာ၊ ပယ်သတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ အနုမောဒိတ္တာ၊ ၍။ "အာဝုသော၊ ရှင်။ ယေ မယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သ ဘောရှိသော။သ ဗြဟ္မ-စာရိံ ၊ မြတ်သောသီတင်းသုံးဘော်ဖြင့်သော။ အာယသ္မန္တံ၊ အရှင်ကို။ သမနုပဿ ဝမ၊ ကောင်းစွာမြင်ကြရကုန်၏။ တေသံ နော၊ ထိုငါဘို့၏။ လာဘာ၊ လာဘ်ဘို့တည်း။ အာဝုသော၊ ရှင်။ တေသံနော တို့၏။ သုလဒ္ဓန္တိ၊ ကောင်းသောလာဘ်တည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝစနီယော၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿာတိ၊ ရှင်၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (သုတ်အစပြန်သတ်။ ဣဒမဝေါစ စသည်ပေးမြဲ။)

ဒုတိယံ၊ သော။ ဆဋ္ဌိသောဓနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-သပ္ပုရိသသုတ်

၁၀၅။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ပစ္စယေသုံ-ပေးမြဲ) ဘဂဝါ၊ သည်—"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သပ္ပုရိသဓမ္မဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကိုရင်း။ (သူတော်ကောင်းအဖြစ်ကို ပြုတတ်သောတရားဟူလို၊ အသပ္ပုရိသဓမ္မ၌လည်း ဤနည်း။) အသပ္ပုရိသဓမ္မဉ္စ၊ သူယုတ်မာတို့၏ တရားကိုရင်း။ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တं၊ ထိုဒေသနာတော်ကို။ သုဏာထ၊ နာကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိတိ၊ ဟောတော်မူအံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ "ဧवं ဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား" ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှု နာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသပ္ပုရိသဓမ္မော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အသပ္ပုရိသော၊ သူယုတ်မာသည်။ ဥစ္စာကုလာ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုးမှ။ (ဥစ္စ=ဥစ္စာ=အမြင့်မြတ်ဟော၊ တွေ့ယနှင့် ဗြာဟ္မဏကုလကို ဥစ္စာကုလယူ။) ပဗ္ဗဇိတော၊

၁။ ဤအင္ဂကထာ, ဋီကာ, အဖွင့်မျှားအရ မာန, တဏှာ နှစ်ပါးကိုကောက်။

ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "အဟံ ခေါ၊ ငါသည် သာလျှင်။ ဥစ္စာကုလာ၊ မှ။ ပဗ္ဗဇိတောဿ၊ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဣမေ ပန ဘိက္ခူ၊ ဤရဟန်းတို့သည်ကား။ ဥစ္စာကုလာ၊ မှ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်သည်။ နာတိ၊မဟုတ်ကုန်"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။သော၊ သည်။ တာယ ဥစ္စာကုလိနတာယ၊ ထိုမြတ်သော အမျိုးဌာ်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်အားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ (ဥစ္စာကုလေ ဘဝေါ ဥစ္စာကုလိနော-ဟုပြု၊ ဘဝတဒ္ဓိတ် ဤနပစ္စည်း၊ ၄-ကဏ္ဍ၊ ၆-သုတ်၊ မောဂ္ဂလ္လာန်) အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥက္ကံသေတိ၊ ချီးမြှောက်၏၊ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝမ္ဘေတိ၊ ရှုတ်ချ၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤမိမိကိုယ်ကို ချီးမြှောက်ခြင်း သူတပါးကို ရှုတ်ချခြင်းသည်။ အသပ္ပုရိသဓမ္မော၊ သူယုတ်မာတို့၏တရားတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သပ္ပုရိသော စ ခေါ၊ သူတော်ကောင်းသည်ကား။ ဥစ္စာကုလိနတာယ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးဌာ်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ လောဘဓမ္မာဝါ၊ လောဘတရားတို့သည်လည်း။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ နခေါ ဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ဒေါသဓမ္မာ ဝါ၊ ဒေါသတရားတို့သည်လည်း။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ နခေါ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်။ မောဟဓမ္မာ ဝါ၊ မောဟတရားတို့သည်လည်း။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ နခေါ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်။ ဥစ္စာကုလာ၊ မှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ စေပိ နော ဟောတိ၊ အကယ်၍လည်း မဖြစ်စေကာမူ။ သော စ၊ ထိုရဟန်းသည် သာလျှင်။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရား အားလျော်သော ဝိပဿနာ တရားကို ကျင့်သည်။ သာမီစိပဋိပန္နော၊ ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်သည်။ (သမ္မာဘာဝေါ သာမီစိ၊ ၄-ကဏ္ဍ၊ ၅၅ သုတ် မောဂ္ဂလ္လာန်နိဿ) အနုဓမ္မစာရီ၊ ထိုအကျင့်အားလျော်သော (အပ္ပိစ္ဆတာ-စသော) တရားကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ "သော၊ ထိုတရားကျင့်သော ရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ပူဇော်ထိုက်၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ သော၊ သည်။ ပါသံသောတိ၊ ချီးမွမ်းထိုက်၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပဋိပဒံယေဝ၊အကျင့်ကိုသာလျှင်။ အန္ဓရံကရိတ္ဝာ၊ အတွင်းပြု၍။ (အကြောင်းပြု၍သော်လည်း ဋီကာနည်းပေး။) တာယ ဥစ္စာကုလိနတာယ၊ ကြောင့်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ နော ဥက္ကံသေတိ၊ မချီးမြှောက်။ ပရံ၊ ကို။ နဝမ္ဘေတိ၊ မရှုတ်ချ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ မိမိကိုယ်ကို မချီးမြှောက်ခြင်း သူတပါးကို မရှုတ်ချခြင်းသည်။ သပ္ပုရိသဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားတည်း။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ မဟာကုလာ၊ ကြီးကျယ်သော အမျိုးမှ။ (ခတ္တိယ, ဗြာဟ္မဏ, ဝေဿကုလကို မဟာကုလယူ)။ပ။ မဟာဘောဂကုလာ၊ မျိုးသော စည်းစိမ်ရှိသော အမျိုးမှ။ပ။ ဥဠာရဘောဂကုလာ၊ မွန်မြတ်သော စည်းစိမ်ရှိသော အမျိုးမှ။ (မဟာဘောဂကုလ၊ ဥဠာရဘောဂကုလအရ၊ အမျိုးလေးပါးယူ။) ပဗ္ဗဇိတော၊သည်။

၁။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နောဘိ အရိယဓမ္မဿ အရိယဘူတံ ပိပဿနာဓမ္မံ ပဋိပန္နော၊ သာမီစိပဋိပန္နောတိ အနုစ္ဆဝိကပဋိပဒံ ပဋိပန္နော။ အနုဓမ္မစာရိနောတိ အနုဓမ္မံ စရဏသီလော။ (အံ-ဋ ၃၊၂၄-ဂ) အရိယဓမ္မဿာတိ မဂ္ဂဖလဓမ္မဿ၊ နဝဝိဓဿာပိ ဝါ လောကုတ္တရဓမ္မဿ။ အနုဓမ္မဘူတန္တိ အဓိဂမာယ အနုရူပဓမ္မဘူတံ။ အနုစ္ဆဝိကပဋိပဒန္တိစ တမေဝ ဝိပဿနာဓမ္မမာဟ၊ ဆဒ္ဒိဓာဝိသုဒ္ဓိယောဝါ။ အနုဓမ္မန္တိ တဿာ ယထာဝုတ္တပဋိပဒါယ အနုရူပံ အဘိသလ္လေခိကံ အပ္ပိစ္ဆတာဒိဓမ္မံ။ စရဏသီလောတိ သမာဒါယ ဝတ္တနသီလော။ အနုမဂ္ဂဖလဓမ္မော ဧတိဿာတိ ဝါ အနုဓမ္မော၊ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ။ တဿာ စရဏသီလော။ (ဎင်းဋီကာ)။

ဟောတိ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "အဟံ ခေါ်သည်ကား။ဥဒ္ဒါရဘောဂကုလာ၊မှ။ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပန ဘိက္ခူ။ တို့သည်ကား။ ဥဒ္ဒါရဘောဂ-ကုလာ၊ မှ။ ပဗ္ဗဇိဘာ၊ ကုန်သည်။ နာတိ၊ မဟုတ်ကုန်" ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ပဋိသဉ္ဇိကွတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ တာယ ဥဒ္ဒါရဘောဂတာယ၊ထိုမဟန်မြတ်သော စည်းစိမ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥက္ကံသေတိ၊ ၏။ ပရံ၊ ကို။ ဝမ္ဘေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အသပ္ပုရိသဓမ္မော၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ သို့။ သပ္ပုရိသော စ၊ သည်ကား။ပ။ ပဋိသဉ္ဇိကွတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ပ။ နဝမ္ဘေတိ၊ မရှုတ်ခို။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သပ္ပုရိသဓမ္မော၊ တည်း။ (၂၃၃၊၄)

၁၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ ဥဇုတော၊ ထင်ရှားသူသည်။ (သိအပ်သူသည်ဟု သဒ္ဒတ္ထသော်လည်းပေး။) ယသဿီ၊ မျိုးသော အခြံအရံရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ "အဟံ ခေါ်၊ သည်သားလျှင်။ ဥဇုတော၊ သည်။ ယသဿီ၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ အညေ၊ ကုန်သော၊ ဣမေ ပန ဘိက္ခူ။ တို့သည်ကား။ အပ္ပဥဇုတာ၊ ထင်ရှားသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အပ္ပေသက္ခာတိ၊ တန်ခိုးမဲ့ကုန်၏ ဟု ပြောကြားအပ်သူတို့တည်း" ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိကွတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ တေန ဥဇုတ္တေန၊ ထိုထင်ရှားသူ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဥဇုတသုတ္တဘာဝေါ ဥတ္တံ။ မ-၁၊ ဝိမံသကသုတ် ဋီကာ။ ဥတ္တဏ္ဍာပန္နော ပုဗ္ဗနှင့် အညီ အနက်ပေးသည်။ အကြင်းတူ၏။) (၅)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ စိဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန-ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ သက်နှိုး, ဆွမ်း, ကျောင်း, သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့အသက်၏ အရံ အကာဖြစ်သော ဆေးတို့ကို။ လာဘ်၊ ရလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ "အဟံ ခေါ်၊ သည်သားလျှင်။ စီဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ တို့ကို။ လာဘီ၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပန ဘိက္ခူ။ တို့သည်ကား။ စီဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာန ပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ တို့ကို။ လာဘီနော၊ ရလေ့ရှိကုန်သည်။ နာတိ၊ မဟုတ်ကုန်" ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိကွတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ တေန လာဘေန၊ ထိုလာဘ်ရခြင်းကြောင့်။ (အကြင်းတူ၏။) (၆)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ ဗဟုဿုတော၊ မျိုးသော အကြားအမြင်ရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ "အဟံ ခေါ်၊ သည်သားလျှင်။ ဗဟုဿုတော၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပန ဘိက္ခူ။ တို့သည်ကား။ ဗဟုဿုတာ၊ တို့သည်။ နာတိ၊ မဟုတ်ကုန်"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိကွတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ တေန ဗာဟုသစ္စေန၊ ထိုမျိုးသော အကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (အကြင်းတူ၏။) (၇)

၁။ အပ္ပေသက္ခာတိ အပ္ပပရိဝါရ-အဒ္ဌကထာနှင့်အညီ၊ ယသဿီ-၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ "အခြံအရံ မရှိသူတို့တည်း"ဟူ၍ သော်လည်းပေး။ အပ္ပေါ ယသော ဧတေသန္တိ အပ္ပေသက္ခာ၊ ဗဟုဠီဟိပြု၊အပ္ပ + ယသ၊ သမာသန္တ က-လာ၊ က-ကို ခပြု၊ ဒွေးဘော်လာ၊ယကို ပြေ့လေ။

အပ္ပသဒ္ဒါသည် အဘာဝတ္ထဟောတည်း။ အခိပဘေယျောဘာဝတော ပရေသံ ဥပရိ နတ္ထိ ဧတေသံ ဤသော ဤသန် ဣဿရိယန္တိ အဘာ၊ဘဗ္ဗာဘိ အပ္ပေသ ကွာ၊ တေနာဟ အပ္ပပရိဝါရာတိ၊ အဘာဝတ္ထောဟိ ဣဓ အပ္ပသဒ္ဒေါ။(ဋီကာ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ ဝိနယဓရော၊ ဝိနည်းကိုဆောင်သူ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ "အဟံ ခေါ၊ သည်သာလျှင်။ ဝိနယဓရော၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပန ဘိက္ခူ၊ တို့သည်ကား။ ဝိနယဓရာ၊ တို့သည်။ နာတိ၊ မဟုတ် ကုန်"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ တေန ဝိနယဓရတ္တေန၊ ထိုဝိနည်းကို ဆောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (အကြင်းတူ၏။) (၈)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ ဓမ္မကထိကော၊ တရားကို ဟော တတ်သူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ "အဟံခေါ၊ သည်သာလျှင်။ ဓမ္မကထိကော၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပန ဘိက္ခူ၊ တို့သည်ကား။ဓမ္မကထိကာ၊ တို့သည်။ နာတိ၊ မဟုတ်ကုန်"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။သော၊ သည်။ ဘေန ဓမ္မကထိကတ္တေန၊ ထိုတရားဟောတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (အကြင်းတူ၏။) (၉)

၁၀၇။ (ဤမှနောက်၌ အထူးကိုသာ သမ္ဗန်အုံ)။အာရညိကော၊ တောင်ခိုနေလေ့ရှိသူသည်။ (အာရညာဂင် ဓုဘင်ဆောင်သူသည် ဟုသော်လည်း အဓိပ္ပါယ်တူပေး။) (၁၀)

ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကိုဆောင်သူသည်။ (ပုံသုကူဓုဘင်ကိုဆောင်သူသည်ဟုသော် လည်းပေး။) (၁၁)

ပိဏ္ဍပါတိကော၊ဆွမ်းခံလေ့ရှိသူသည်။ (ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ဆောင်သူသည်ဟုလည်းပေး။) (၁၂)

ရုက္ခမူလိကော၊ သစ်ပင်ရင်းခိုနေလေ့ရှိသူသည်။ (ရုက္ခမူဓုတင်ကို ဆောင်သူသည်ဟုလည်း ပေး။) (၁၃)

သောသာနိကော၊ သုသာန်ခိုနေလေ့ရှိသူသည်။ (သုသာန်ဓုတင်ကိုဆောင်သူသည်ဟုလည်း ပေး။) အဗ္ဘောကာသိကော၊ လွင်တီးခေါင်ခို နေလေ့ရှိသူသည်။ပ။နေသဇ္ဇိကော၊ ထိုင်၍နေ လေ့ရှိသူသည်။ပ။ယထာသန္ထတိကော၊ ခင်းထားအပ်တိုင်းသောနေရာ၌ နေလေ့ရှိသူသည်။ပ။ ဧကာသနိကော၊ တနေ့ထုတည်း၌ စားလေ့ရှိသူသည်။ (၁၄-၁၈)

၁၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အသပ္ပုရိသော၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ "အဟံ ခေါ၊ သည်သာလျှင်။ ပဌမဇ္ဈာနသမာပတ္တိယာ၊ ပဌမစျာန်သမာပတ်ကို။လာဘီ၊ ရလေ့ရှိသူသည်။ အမှိ၊ ၏။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပန ဘိက္ခူ၊တို့သည်ကား။ပဌမဇ္ဈာနသမာ-ပတ္တိယာ၊ ကို။ လာဘိနော၊ တို့သည်။ နာတိ၊ မဟုတ်ကုန်"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊၏။ သော၊ သည်။ တာယ ပဌမဇ္ဈာနသမာပတ္တိယာ၊ ထိုပဌမစျာန်သမာပတ်ကြောင့်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥက္ကံသေတိ၊ ၏။ ပရံ၊ ကို။ ဝမ္ဘေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အ ယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အသပ္ပုရိသ-ဓမ္မော၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သပ္ပုရိသော စ၊ သည်ကား။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဌမဇ္ဈာနသမာပတ္တိယာပိ၊ ၌လည်း။ အဘမ္မယတာ၊ မတပ်မက်ခြင်းကို ၁။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ယေန ယေန၊ အကြင်အကြင်(ဥစ္စာကုလ-စသော)အခြင်းခြောင့်။ မညန္တိ၊ (မြတ်၏ဟူ၍) မှတ်ထင်ကုန်၏။ တဘော၊ ထိုဆိုဥစ္စာကုလ-စသော)အခြင်းမှ။ အညထာ၊ တပါးသော

၁။ တာယ နိဗ္ဗတ္တာ တမ္မယာ။ ပဋိဂ္ဂါလ်ခကာက်။ တမ္မယာနံ ဘာဝေါ တမ္မယတာ။ တဏှာကောက်။ နတမ္မယတာ အတမ္မယတာ။ နိတ္တဏှာကောက်။ ဤ၌ အဓိပ္ပါယ်နက်ပေးလိုက်သည်။ ဤပုဒ်အဖွင့်အကျယ်ကို အဋ္ဌကထာ၌ကား၌ရှု။

အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံ၊ ထိုပဌမဈာန်သည်။ ဟောတီတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဏ္ဌာတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ အဘမ္မယတညေ၀၊ ပဌမဈာန်၌ မတပ်မက်ခြင်းကိုသာလျှင်။ (ပဌမဈာနေပိ တဏှာပဟာနံယေ၀၊ ဌိကာ။) အန္ဓရိကတ္ဌာ၊ အတွင်းပြု၍။ (အကြောင်းပြု၍ သော်လည်းပေး။)ဘာယ ပဌမဇ္ဈာနသမာပတ္တိ ယာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ နေ၀ဥက္ကံသေတိ၊ မချီးမြှောက်။ ပရံ၊ ကို။ နဝမ္ဘေတိ၊ မရှုတ်ချ။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သပ္ပုရိသ ဓမ္မော၊ တည်း။ (၁၉)

(ဒုတိယစျာန် တတိယစျာန် စဘုတ္ထစျာန် အရူပစျာန်၀ါကျတို့၌လည်း ဤနည်းအတိုင်းသမ္မန်။ တံ၊ထိုဒုတိယစျာန်သည်။စသည်ဖြင့် နေဝုဌာနအားလျော်စွာ-တံ-ကို အနက်ပေးလေ) (၂၀-၂၆)

ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ သပ္ပုရိသော၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဿ၊ထိုရဟန်း၏။ ပညာယစ၊ မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၍။ (သမာနကာလတ္ထ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်ဟူ၍သော်လည်းပေး။ ဟေတ္ဌတ္ထ။) အာသ၀ါ၊ အာသ၀ါတို့သည်။ ပရိ ဗ္ဗိဏာ၊ကုန်ခမ်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ကဋ္ဌ၊ တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နမည၊ တိ၊ မမှတ်ထင်။ (မထေမဲ့မြင်မပြု။) ကုဟိဋ္ဌ၊ ၀ါစုံတခုသောအရပ်၌။ နမည၊ တိ၊ မမှတ်ထင်။ ကေနစိ၊ ၀ါစုံတခုသော(သက်ရှိ သက်မဲ့)၀တ္ထုဖြင့်။ နမည၊ တီတိ၊ မမှတ်ထင်ဟူသော။ ဧ၀ံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ (သုတ်အစပြန်သတ်။ ဤ၀ါရ၌ အနာဂါမ်, ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မျှားသာ နိရောဓသမာပတ်ကို ၀င်စားနိုင်၍ ပုထုဇဉ်ကား မ၀င်စားနိုင်သောကြောင့် အသပ္ပုရိသ၀ါရ-မရ။ ဣဒမ၀ေါစ။ပ။အဘိနန္ဒုန္တိ၊ ပေးမြဲ။)

တတိယံ၊ သော။ သပ္ပုရိသသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-သေဝိတဗ္ဗာသေဝိတဗ္ဗသုတ်

၁၀၉။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စေသောသုံ-ပေးမြဲ။) ဘဂ၀၀ါ၊ သည်။ "ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ၀ေါ၊ သင်တို့အား။ သေ၀ိတဗ္ဗ-သေ၀ိတဗ္ဗံ၊ မှီ၀ဲအပ် မမှီ၀ဲအပ်သော။ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ဝ ရား-ဒေသနာ တော်ကို။ ဒေသိဿာမိ၊ အုံ့။ပ။ ဘာသိဿာမိ၊ အုံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

ဘဂ၀၀ါ၊ သည်—ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ကာယသမာစာရံပိ၊ ကိုယ်အကျင့်ကိုလည်း။ သေ၀ိတဗ္ဗံပိ၊ မှီ၀ဲအပ်သော ကိုယ်အကျင့်ဟူ၍ရင်း။ အသေ၀ိတဗ္ဗံပိ၊ မမှီ၀ဲအပ်သော ကိုယ်အကျင့် ဟူ၍ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝိ၀ေန၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဉ္စ ကာယသမာစာရံ၊ ထိုကိုယ်အကျင့်ကိုလည်း။ အညမညံ၊ တခြားစီ တမျိုးစီဟူ၍[1]။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အယံ၊ သည်။ ၀စီသမာစာရမ္ပိ၊ နှုတ်အကျင့်ကိုလည်း။ပ။ မနောသမာစာရမ္ပိ၊

၁။ အညမညံသည် "နာညမညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ" ၌ကဲ့သို့ ကမ္မဗျတိဟာရမဟုတ်သောကြောင့် အချင်းချင်းဟု မပေးလင့်။ "တေမဗ္ဘံ ပုစ္ဆေယျ အညမညေဟိ ပဒေဟိ အညမဒတ္ထေဟိ ပရိယာယေဟိ"ဟူသော နိဒါနသံယုတ် ကဋ္ဌာရ၀ဂ္ဂတ္တိယ၀ဂ်၌ကဲ့သို့ အကမ္မဗျတိဟာရဖြစ်သောကြောင့် တခြားစီ တမျိုးစီဟုသာ ပေးသင့်သည်။ သေ၀ိတဗ္ဗာ-တခြား, အသေ၀ိတဗ္ဗတခြားဟု ဆိုလိုသည်။

စိတ်အကျင့်ကိုလည်း။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ပ။ စိတ္တပ္ပါဒမို့၊ စိတ်၏ဖြစ်ရာကိုလည်း[1]။ပ။သညာပဋိလာ-ဘမို့၊ ရအပ်သော သညာကိုလည်း။ပ။ ဒိဋ္ဌိပဋိလာဘမို့၊ ရအပ်သောဒိဋ္ဌိကိုလည်း။ပ။ အတ္တဘာဝ ပဋိလာဘမို့၊ ရအပ်သော အတ္တဘောကိုလည်း။ပ။ ဝဒါမိတိ၊ ၏"ဟူသော။တော်၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။—ဘဂဝန္တ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံဝိတ္တေန၊ အကျင့်အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူ အပ်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ (အ.တ္ထံ၊ ကို။) အဝိဘဇ္ဇဿ၊ မဝေဖန်အပ်သေး သော။ ဣမဿ ခေါ၊ ဤဘရားတော်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အာဇာနာမိ၊ ပိုင်နိုင်စွာသိ၏။

၁၁၀။ "ကာယသမာစာရံ ပါဟံ။ပ။ ကာယသမာစာရန္တိ၊ စာရံ"ဟူ၍။ ဣတိ ခေါ၊ ပန၊ ဤသို့လျှင်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ကိဉ္စာပိ၊အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပါသနည်း။ ဘဂဝ၊ ရား။ ယထာရူပံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ကာယသမာစာရံ၊ ကိုယ်အကျင့်ကို။ သေဝတော၊ မှီဝဲသူ ၏(သန္တာန်၌)။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အဘိဝဍ္ဎန္တိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ ကာယသမာစာရော၊ ကို။ နသေဝိတဗ္ဗော၊ မမှီဝဲအပ်။ ဘဂဝ၊ ရား။ ယထာရူပံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ကာယသမာစာရံ စ ခေါ၊ ကိုကား။ သေဝတော၊ ၏ (သန္တာန်၌)။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ကုသလာဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိဝဍ္ဎန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝရူပေါ၊ သော။ ကာယသမာစာရော၊ ကို။ သေဝိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။

၁၁၁။ ဘဂဝ၊ ရား။ ကထံ ရူပံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ ကာယသမာစာရံ၊ ကို။ သေဝ-တော၊ ၏ (သန္တာန်၌)။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိဝဍ္ဎန္တိ၊ တိုးပွါးပါကုန်သနည်း။ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ပါကုန်သနည်း။ ဘဂဝ၊ ရား။ဣဒ၊ ဤလောက ၌။ ကေစိ၊ အချို့သောသူသည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာချလေ့ရှိသည်။ လုဒ္ဓေါ၊ ကြမ်းတန်းသည်။ လောဟိတပါဏိ၊ သွေးဖြင့်လိမ်းကပ်သော လက်ရှိသည်။ ဟတပဟတော၊ သူတပါးကို ရိုက်ပုတ်သတ်ဖြတ်ခြင်း၌။ နိဝိဋ္ဌော၊ သက်ဝင်သည်။ သမ္ဗဟုပါဏဘူတော၊ အလုံးစုံ သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့၌။ အဒယာပန္နော၊ သနားခြင်းသို့ မရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (မ-၁၊၄၄၀-ပိုဒ်၌ သမ္ဗသဒ္ဒါပါသင့်ကြောင်း မှာခဲ့ပြီ။)

အဒိန္နာဒါယီ ခေါ၊ ပန၊ မပေးအပ်သော သူ့ဥစ္စာကို ယူလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရဿ၊ သူ့ဘဝ၏။ ဂါမဂတံ ဝါ၊ ရွာ၌ထားအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ အရညဂတံ ဝါ၊ တောင်ထား အပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ (ရွာ၌မူလည်းဖြစ်သော တောင်မူလည်းဖြစ်သော ဟုသော်လည်းပေး။) ယံ တံ ပရဝိတ္တူပကရဏံ၊ အကြင်သူတပါး၏ နှစ်သက်ဖွယ်အသုံးအဆောင်ဥစ္စာသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အဒိန္နံ၊ သူတပါးတို့သည် မပေးအပ်သော။ တံ၊ ထိုသူဘဝ၏ နှစ်သက်ဖွယ်အသုံး

---

[1]။ "ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဘိက္ခဝေ ဥပ္ပါဒေါ စိတ္တုပ္ပါဒေါ။ပ။ စိတ္တဿ ဥပ္ပါဒေါ။ပ။ ဝေဒဿ သတိ စိတ္တစေတသိကဿ စိတ္တုပ္ပါဒေါဘိ သိဒ္ဓေါ ဟောတိ"။ မူလဋ္ဌကာနှင့်အညီ တပ္ပရိသပ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း စိတ် စေတသိက် ၂-ပါးစီ ကောက်။

အဆောင်ဥစ္စာကို။ ထေယျသင်္ခါဘံ၊ ခိုးဝှက်လိုမှု စိတ်အစုဖြင့်။ အာဒါတာ၊ ယူတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကာမေသု မိစ္ဆာစာရီ ခေါ ပန၊ မေထုန်ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာ ပြုကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မာတုရက္ခိတာ၊ အမိစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမငုတ်း။ ပိတုရက္ခိတာ၊ အဘစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမငုတ်း။ မာဘာ၊ပိတုရက္ခိတာ၊ အမိအဘစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမငုတ်း။ ဘာတုရက္ခိတာ၊မောင် အစ်ကိုစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမငုတ်း။ဘဂိနိရက္ခိတာ၊ညီမ အစ်မစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမငုတ်း။ ဉာတိရက္ခိတာ၊ ဆွေမျိုးစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမငုတ်း။ဂေါတ္တ-ရက္ခိတာ၊ အမျိုးအနွယ်စောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမငုတ်း။ ဓမ္မရက္ခိတာ၊ တရားကျင့်ဖော် အပေါင်းသည် စောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမငုတ်း။ သသာမိကာ၊ ပိုင်ရှင်ရှိသော မိန်းမငုတ်း။ သပရိဒဏ္ဍာ၊ ဒဏ်ထားအပ်သော မိန်းမငုတ်း။ အန္တမသော၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်။ မာလာဂုဏ်ပရိက္ခိတ္တာပိ၊ ပန်းကုံးဇွပ်အပ်သော မိန်းမငုတ်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာတာ၊ အကြင်မိန်းမတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တထာရူပါသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော မိန်းမတို့၌။စာရိတ်၊လွန်ကျူးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ. ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဝေရူပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကာယသမာစာရံ၊ကို။ သေဝတော၊ ၏ (သန္တောန်၌)။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိဝဍ္ဎန္တိ၊ ကုန်၏။ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘန္တေ၊ရှင်း။ ကထံရူပ်၊ သော။ ကာယသမာစာရံ၊ ကို။ပ။ အဘိဝဍ္ဎန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ (ဤဓ ဘန္တေ ပါဏာတိပါတံ ပဟာယ။ပ။အဒိန္နာဒါနာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ ကား မ-၁၊ ဒေဝဒဟသုတ် ၁၅ ပိုဒ်နှင့်တူ၏။ ယံ တံ အေစ အာပဇ္ဇိတာ ဟောတိ အထိလည်းန သွင်းရ၏ သမ္ဘန်သည်သာထူး၏။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ဟု ပေးလေ။)ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဝေရူပ်၊ သော။ပ။အဘိဝဍ္ဎန္တိ၊ ကုန်၏။"ကာယသမာ-စာရံပါဟံ။ပ။ကာယသမာစာရန္တိ၊ စာရံ"ဟူ၍။ ဤတိ၊ သို့။ ယံတံ၊ အကြင်စကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ အပ်ပြီ။ ဤဒံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော အကြောင်းအရာကို။ ပဋိစ္စ၊၍။တေါ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်ပြီ။

၁၁၂။ (ဝစီသမာစာရံပါဟံ-စသော ဝါကျကို ကာယသမာစာရံပါဟံ-စသော ဝါကျ၌ ဆိုခဲ့သော အနက်ကိုမှီး၍ ပေးလေ။)

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ကထံရူပ်၊ သော။ပ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဤဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊သည်။မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုလေ့ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဘာဂတော ဝါ၊ အစည်းဝေး၌ တည်ရှိသည်ဖြစ်၍သော်၎င်း။ ပရိသာဂတော ဝါ၊ ပရိသတ် အလယ်၌ တည်ရှိသည် ဖြစ်၍သော်၎င်း။ ဉာတိမဇ္ဈဂတော ဝါ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ အလယ်၌ တည်ရှိသည် ဖြစ်၍သော်၎င်း။ ပူဂမဇ္ဈဂတော ဝါ၊ စစ်သည်အပေါင်းတို့၏အလယ်၌ တည်ရှိသည် ဖြစ်၍သော်၎င်း။ ရာဇကုလမဇ္ဈ-ဂတော ဝါ၊ မင်းမျိုးတို့၏အလယ်၌ တည်ရှိသည် ဖြစ်၍သော်၎င်း။ အဘိနီတော၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်သည်ဖြင့်၍ "ဘောပုရိသ၊ အမောင်ယောကျား။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ ဇာနာသိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝဒေဟိ၊ ပြောဆိုလော့"ဟူ၍။ သက္ခိပုဒ္ဓေ၊ သက်သေပြု၍ မေးအပ်သည်ရှိသော်။သော၊ ထိုသူသည်။ အဇာနံ ဝါ၊မသိပဲလျက်မူလည်း။ ဇာနာမိတိ၊ သိ၏ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြောဆို၏။ ဇာနံ ဝါ၊သိလျက်မူလည်း။ နဇာနာမိတိ၊ မသိဟူ၍။ အာဟ၊

ပြောဆို၏။ အပသဲ့ ဝါ၊ မမြင်ပဲလျက်မူလည်း။ ပဿာမိတိ၊ မြင်၏ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ပသဲ့ ဝါ၊ မြင်လျက်မူလည်း။ နဿာမိတိ၊ မမြင်ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တဟေတု ဝါ၊ မိမိဟူသော အကြောင်းကြောင့်သော်၎င်း။ ပရဟေတု ဝါ၊ သူတပါးဟူသော အကြောင်းကြောင့်သော်၎င်း။ အာမိသကိဉ္စိက္ခဟေတု ဝါ၊ အနည်းငယ်မျှသော တံစိုးလက်ဆောင်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်သော်၎င်း။သမ္ဘဝနမုသာ၊ သိလျက် မဟုတ်မမှန်သော စကားကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပိသုဏဝါစော ခေါ ပန၊ ချေပစ်ကုန်းတိုက်သော စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤသူတို့ထံမှ။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ အမုတြ၊ ထိုသူတို့ထံ၌။ အက္ခာတာ၊ ပြောကြားတတ်၏။ အမုတြ ဝါ၊ ထိုသူတို့ထံ ၌လည်း။သုတ္တာ၊၍။ အမူသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ငှါ။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့အား။ အက္ခာတာ၊ ပြောကြား တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမဂ္ဂါနံ ဝါ၊ ညီညွတ်ကုန်သောသူတို့ကိုလည်း။ဘေတ္တာ၊ခွဲတတ်၏။ဘိန္နာနံ ဝါ၊ ကွဲပြားသောသူတို့ကိုလည်း။ အနုပ္ပဒါတာ၊ ထပ်ဆင့် အားပေးတတ်၏။ ဝဂ္ဂါရာမော၊ ကွဲပြားသူလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသည်။ ဝဂ္ဂရတော၊ ကွဲပြားမှုတို့၌မွေ့လျော်သည်။ ဝဂ္ဂနန္ဒီ၊ ကွဲပြားမှုကို နှစ်သက်တတ်သည်။ ဝဂ္ဂကရဏိ၊ ကွဲပြားမှုကို ပြုတတ်သော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဖရုသဝါစော ခေါ ပန၊ ကြမ်းတန်းသောစကားရှိသည်။ဟောတိ၏။ ယာ သာ ဝါစာ၊ အကြင် စကားသည်။ ကဏ္ဏကာ၊ ဆူးငြောင့်သဖွယ်ဖြစ်၏။ ကဏ္ဏသာ၊ ကြမ်းတန်း၏။ ဖရုသာ၊ ကြမ်းကြုတ်၏။ ပရကဋုကာ၊ သူတပါးတို့နှားခါး၏။ပရဘိသဇ္ဇနီ၊ သူတပါးတို့ကို ထိပါးကပ်ငြိစေတတ်၏။ ကောဓသာမန္တာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၏ အနီးဌာ်ဖြစ်၏။ အသမာဓိသံဝတ္တနိကာ၊ သမာဓိကိုမပြစ်စေတတ်။ တထာရူပီ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမ္ဖပ္ပလာပီ ခေါ ပန၊ ပြိန်ဖျင်းသော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အကာလဝါဒီ၊ မသင့်သောအခါ၌ ပြောဆိုလေ့ ရှိသည်။ အဘူတဝါဒီ၊ ထင်ရှားမရှိသည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ (အဘူတဝါဒီတိ ယံ နတ္ထိ တဿ ဝတ္တာ၊ မ-ဘဒ္ဒကထာ၊မရှိသည်ကိုအရှိလုပ် ပြောဆိုသူ)။အနတ္ထဝါဒီ၊အကျိုးမရှိသော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ အမေ္မဝါဒီ၊ သဘာဝမဟုတ်သည်(အဓမ္မ)ကို ဆိုလေ့ရှိသည်။ အဝိနယဝါဒီ၊ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၏။ အနိဓာနဝတိ၊ စိတ်နှလုံးဌာ် မထားသင့်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အကာလေန၊ မသင့်လျော်သောအခါ၌။ အနုပဒေသံ၊ အပေကြောင်းမရှိသော၊ အပရိယန္တဝတိ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးဝိုးပွါးနှင့်မစပ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိဘာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘန္တေ၊ရား။ဝေရွပ်ံ၊သော။ပ။ပရိဟာယန္တီ။ ကုန်၏။

ဘန္တေ၊ရား။ကထံရွပ်ံ၊ သော။ပ။ အဘိဝဏ္ဏီ၊ ကုန်သနည်း။ (ဣဓ၊ စသော အပြေဝါကျ၌ အနွယနှင့်ဗျတိရေကသာ ထူး၏။ ယာသာ ဝါစာ နေလာ-စသည်ကို ဒေဝဒဟသုတ် ၁၄-ပိုဒ်ရှု၍ သမ္မန်၊နိုဂုံး ၂ ဝါကျကိုလည်း ကာယသမာစာရအတိုင်းယောဇနာ)။

၁၁၃။ (မနောသမာစာရံပါဟံ- စသည်ကို ရှေးနည်းအတိုင်း သမ္မန်။) ဘန္တေ၊ ရားဟု။ ကထံရှုပ်၊ သော။ပ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဘန္တေ၊ ရားဟု။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု။ ဧကစ္စော၊ သည်။ အဘိဇ္ဈာလု၊ သူတပါး ပစ္စည်းတို့ဘို့ တပ်မက်ခြင်းမျှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရသေ၊ ၏။ ယံတံ ပရဝိတ္တူပကရဏံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ "ပရသေ၊ ၏။ ယံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာသည်။ အသေ၊ ဖြစ်မူကား။ အဟောဝတာတိ၊ သြ ကောင်းလေစ"ဟူ၍။ အဘိဇ္ဈာတာ၊ သူတပါးပစ္စည်းတို့ဘို့ တပ်မက်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဗျာပန္နစိတ္တော ခေါ ပန၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောစိတ်ရှိသူသည်။ဟောတိ၊ ၏။ "ဣမေ သတ္တာ၊ဤသတ္တဝါတို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ဟညန္တု ဝါ၊သတ်အပ်မူလည်း သတ်အပ်စေကုန်သတည်း။ ဝဇ္ဈန္တု ဝါ၊ သေမူလည်း သေစေကုန်သတည်း။ ဥစ္ဆိဇ္ဇန္တု ဝါ၊ ဖြတ်မူလည်းဖြတ်စေကုန်သတည်း။ ဝိနဿန္တု ဝါ၊ ပျက်စီးမူလည်း ပျက်စီးစေကုန်သတည်း။ မာ ဝါ အဟေသုန္တိ၊ မဖြစ်မူလည်း မဖြစ်စေကုန်"ဟူ၍။ ပဒုဋ္ဌမနသက်ပေါ်၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သောစိတ်အကြံရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဒိဋ္ဌိပဋိလာဘဉ် ဟောလတ္တံ့ ဖြစ်၍ ဤမနောသမာစာရဉ် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ဟောတော်မမူ။)

ဘန္တေ၊ ရားဟု။ ဧဝရှုပ်၊ သော။ပ။ပရိဟာယန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘန္တေ၊ ရားဟု။ ကထံရှုပ်၊ သော။ပ။အဘိဝဏ္ဏိ၊ ကုန်သနည်း။

ဘန္တေ၊ ရားဟု။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု။ ဧကစ္စော၊ သည်။ အနဘိဇ္ဈာလု၊ မျှားသောအဘိဇ္ဈာရှိသူ မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။(အနဘိဇ္ဈာလု ဟောတိ၊ မျှားသော အဘိဇ္ဈာရှိသူမဟုတ်ဟု အယုတ္တသမာသ သော်လည်း ယောဇနာ)။ပ။အဘိဇ္ဈာတာ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဗျာပန္နစိတ္တော ခေါ ပန၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော စိတ်ရှိသူမဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဣမေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အဝေရာ၊ ရန်မရှိကုန်သည်။ အဗျာပဇ္ဇာ၊ ကိလေသာဆင်းရဲမရှိကုန်သည်။ အနီဃာ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိဟရန္တု၊တိ၊ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း"ဟူ၍။ အပဒုဋ္ဌမနသက်ပေါ်၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်အကြံရှိသူမဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘန္တေ၊ ရားဟု။ ဧဝရှုပ်၊ သော။ပ။အဘိဝဏ္ဏိ၊ ကုန်၏။ (နိဂုံးဝါကျပေးမြဲ။)

၁၁၄။ (စိတ္တဒုပ္ပါဒံပါဟံ-စသည်ကို ရှေးနည်းအတိုင်း သမ္မန်။) ဘန္တေ၊ ရားဟု။ ကထံရှုပ်၊ သော။ပ။ပရိဟာယန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဘန္တေ၊ ရားဟု။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု။ ဧကစ္စော၊ သည်။ အဘိဇ္ဈာလု၊ မျှားသောအဘိဇ္ဈာရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဇ္ဈာသဟဂတေန၊ အဘိဇ္ဈာနှင့်တကွသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဗျာပါဒဝါ၊ ဗျာပါဒရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗျာပါဒသဟ-ဂတေန၊ ဗျာပါဒနှင့်ဝေးကွသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝိဟေသဝါ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘန္တေ၊ ရားဟု။ ဧဝရှုပ်၊ သော။ပ။ပရိဟာယန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘန္တေ၊ ရားဟု။ ကထံရှုပ်၊ သော။ပ။အဘိဝဏ္ဏိ၊ ကုန်သနည်း။

ဘန္တေ၊ ရားဟု။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု။ ဧကစ္စော၊ သည်။ အနဘိဇ္ဈာလု၊ မျှားသောအဘိဇ္ဈာရှိသူ မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနဘိဇ္ဈာသဟဂတေန၊ အလောဘနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။

ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဗျာပါဒဝါ၊ ဗျာပါဒရှိသူမဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဗျာပါဒသဟဂတေန၊ အဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေဘဃသ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဝိဟေသဝါ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းရှိသူ မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝိဟေသသဟဂတေန၊ အဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော။စေဘသ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (နောက် ၂-ဝါကျ ရှေးနည်းအတိုင်း အနက်သမ္မန်။)

၁၁၅။ (သညာပဋိလာဘ်ပါဟာ်-ဝါကျအားလုံးသည် စိတ္တုပ္ပါဒ်ပါဟာ်-ဝါကျအားလုံးနှင့် တူ၏။)

၁၁၆။ (ဒိဋ္ဌိပဋိလာဘ်ပါဟာ်-ဝါကျ၌-နတ္ထိ ဒိန္နံ-စသော ဝါကျ၏အနက်ကို စူဠပုဏ္ဏမသုတ် စာပိုဒ် ၉၁-အပိုဒ်ဆုံးနံပါတ် ၇-၌ရင်း။ အတ္ထိ ဒိန္နံ-စသော ဝါကျ၏အနက်ကိုလည်း ၎င်းသုတ်၊ စာပိုဒ် ၉၂-အပိုဒ်ဆုံးနံပါတ် ၇-၌ရင်း ရေးခဲ့ပြီ။ အကြွင်းဝါကျများကို ဤသုတ်၌ဆိုခဲ့ပြီး အနက် အတိုင်းပေးလေ။)

၁၁၇။ (အတ္တဘာဝပဋိလာဘ်ပါဟာ်-စသည်ကို ရှေးနည်းအတိုင်း သမ္မန်။) ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံရူပ်၊ သော။ပ။ပရိဟာယန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ သဗျာပဇ္ဈံ၊ နာကျဉ်ဆင်းရဲခြင်း နှင့်တကွဖြစ်သော။ (ဤ၌ ကိလေသ ဒုက္ခ-ဝိပါကဒုက္ခကို့ကိုယူ။) အတ္တဘာဝပဋိလာဘ်၊ ရအပ် သောအတ္တဘောကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တယတော၊ ဖြစ်စေသောသူ၏(သန္တာန်၌)။ အပရိနိဋ္ဌိတဘာဝါယ၊ ဘဝတို့၏မပြီးဆုံးသည်၏အဖြစ်အလို့ငှါ။ အကုသလာ မြော၊ တို့သည်။ အဘိဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံရူပ်၊ သော။ပ။အဘိဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ (ဤ၌ ပါဠိတော်ဝယ် အမေး ဝါကျ-ကျနေ၏။ ဖော်ပေး။ နောက်၌လည်း ဤနည်း ကျနေပြန်၏။ ဖော်ပေး။)

ဘန္တေ၊ ရား။ အဗျာပဇ္ဈံ၊ နာကျဉ်ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော။ အတ္တဘာဝပဋိလာဘ်၊ကို။အဘိနိဗ္ဗတ္ တယတော၊ ဖြစ်စေသူ၏(သန္တာန်၌)။ပရိနိဋ္ဌိတဘာဝါယ၊ဘဝတို့၏ ပြီးဆုံးသည်၏အဖြစ်အလို့ငှါ။ပ။ အဘိဝဋ္ဋန္တိ၊ကုန်၏။အတ္တဘာဝပဋိလာဘ် ပါဟာ်။ပ။အတ္တဘာဝပဋိလာဘန္တိ၊ပဋိလာဘ်"ဟူ၍။ ဤတိ၊ သို့။ ယံတံ၊ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ အပ်ပြီ။ ဤဒံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီး အကြောင်းအရာကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ တေ၊ကို။ဝုတ္တံ၊ အပ်ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတသ ၊သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘတ္တသ၊ သော။ ဤမသ ခေါ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဧवံ၊ သို့။ ဝိတ္ထာရေန၊အားဖြင့်။ အာဇာနာမိတိ၊ ပိုင်နိုင်စွာသိ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။(၁၀၉-ပိုဒ်အဆုံး တေဒဝေါစ-သို့ပြန်။)

၁၁၈။ သာဓု သာဓု သာရိပုတ္တ၊ကောင်းစွသာရိပုတ္တ ကောင်းစွ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တုံ၊ သည်။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ မယာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတသ ၊ သော။ ဝိတ္ထာရေန၊အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ကို။ အဝိဘတ္တသ၊သော။ ဤမသ၊၏။အတ္ထံ၊ကို။ ဧवံ၊ သို့။ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာသိ၊ သိပေ၏။ (ဤမှနောက်၌ အားလုံးတူ၏။ နိဂုံးအနက်ကား)သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မယာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတသ၊ သော။ ဤမသ ခေါ၊ ၏။ ဧवံ၊ သို့။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

၁။ ဘဝါနံ အပရိနိဋ္ဌိတဘာဝါယာတိ ကာမဘဝါဒီနံ အပရိယောသာနာယ။ (ဋီကာ။)

၁၁၉။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ စက္ခုဝိညေယ္ယံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည် သိအပ်သော။ (စက္ခုဒ္ဒါရိက ဝိညာဏ်သည် သိအပ်သော်လည်းဟူ။) ရူပံပိ၊ ရူပါရုံကိုလည်း။ သေဝိတဗ္ဗမ္ပိ၊ မှီဝဲအပ်သော ရူပါရုံဟူ၍ရင်း။ အသေဝိတဗ္ဗမ္ပိ၊ မမှီဝဲအပ်သော ရူပါရုံဟူ၍ရင်း။ (ဣတိ၊ သို။) ဒုဝိဓေန၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ သောတဝိညေယ္ယံ၊ သောတဝိညာဏ်သည် သိအပ်သော။ သဒ္ဒံပိ၊ သဒ္ဒါရုံကိုလည်း။ပ။ဃာနဝိညေယ္ယံ၊ ဃာနဝိညာဏ်သည် သိအပ်သော။ ဂန္ဓံပိ၊ ဂန္ဓာရုံကိုလည်း။ပ။ဇိဝှါဝိညေယ္ယံ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်သည် သိအပ်သော၊ ရသံပိ၊ ရသာရုံကိုလည်း။ပ။ကာယဝိညေယ္ယံ၊ ကာယဝိညာဏ်သည် သိအပ်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံပိ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုလည်း။ပ။မနောဝိညေယ္ယံ၊ မနောဝိညာဏ်သည် သိအပ်သော။ဓမ္မံပိ၊ဓမ္မာရုံကိုလည်း။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဝေါ၊ သို။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဣမသ္မာ ခေါ၊။ပ။ အာဇာနာမိတိ၊ အာဇာနာမိ"ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ (အာကာရဝါကျအနက်လွယ်ပြီ။ ထို့ကြောင့် ပါဠိအတိုင်း ငုံပေးလိုက်သည်။)

၁၂၀။ (ဤအပိုဒ်အနက်လည်း ရှေးအတိုင်းပင် ပေးလေ။)

၁၂၁။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ စိဝရံပိ၊ သင်္ဃာန်းကိုလည်း။ပ။ပိဏ္ဍပါတံပိ၊ ဆွမ်းကိုလည်း။ပ။သေနာသနံပိ၊ ကျောင်းကိုလည်း။ပ။ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇံပိ၊ ရှာကိုလည်း။ပ။နိဂမံပိ၊ နိဂုံးကိုလည်း။ပ။ နဂရံပိ၊ မြို့ကိုလည်း။ပ။ ဇနပဒံပိ၊ဇနပုဒ်ကိုလည်း။ပ။ပုဂ္ဂလံပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ပ။ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဝေါ၊ သို၊ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဣမသ္မာ ခေါ၊။ပ။ အာဇာနာမိတိ၊ အာဇာနာမိ"ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၁၂၂။ (ဤအပိုဒ်လည်း ရှေးနည်းအတိုင်း။)

၁၂၃။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သဒ္ဓေ၊ အလုံးစုံဖြစ်ကုန်သော။ ခတ္တိယာပိ၊ မင်းတို့သည်လည်း။ မဃာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတာသု၊ သော။ ဣမသ္မာ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ဝေါ၊ သို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ စေ အာဇာနေယျုံ၊ အကယ်၍ပိုင်နိုင်စွာသိကုန်ငြားအံ့။ သဒ္ဓေသာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ခတ္တိယာနံပိ၊ မင်းတို့၏လည်း။ ဒီဃရတ္တံ၊(ရှည်ကြာနေညဉ့်)ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သဒ္ဓေ၊ အလုံးစုံဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာပိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း။ပ။သဒ္ဓေ၊ ကုန်သော။ ဝေဿာပိ၊ ကုန်သည်တို့သည်လည်း။ပ။သဒ္ဓေ၊ ကုန်သော။ သုဒ္ဒါပိ၊ သူဆင်းရဲတို့သည်လည်း။ပ။အသ၊ ရာ၏။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ (အောက်ဆုံးနတ် ငါးမျိုးကိုယူ။) သမာရုကော၊ မာရ်နတ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မာနှင့်တကွဖြစ်သော။ လောကော၊ သတ္တလောကသည်လည်း။ (ဤသတ္တလောကဖြင့် နတ်ဗြဟ္မာတို့ကိုယူ။) သဿမဏဗြာဟ္မဏီ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွဖြစ်သော။ သဒေဝမနုဿာ၊ သမုတိနတ်မင်း၊ ကြွင်းသောလူနှင့် တကွဖြစ်

သော။ ပဇာပိ၊ လူအပေါင်းသည်လည်း [1]။ မယာ၊ သည်။ပ။ စေ အာဇာနေယျ၊ အကယ်၍ ပိုင်နိုင်စွာသိပြားအုံ့။ သဒေဝကဿ၊ သော။ သမာရကဿ၊ သော။ သပြဟ္မကဿ၊ သော။ လောကဿပိ၊ သတ္တလောက၏လည်း။ သဿမဏ ပြာဟ္မဏိယာ၊ သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သော။ ပဇာယပိ၊ လူအပေါင်း၏လည်း။ ဒိဋ္ဌရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ ၎။ သုခါယ၊ ၎။ အသာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။အဘိနန္ဒိတိ၊ ပေးမြဲ။)

စတုတ္ထံ၊ သော။ သေဝိတဗ္ဗာသေဝိတဗ္ဗသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-ဗဟုဓာတုကသုတ်

၁၂၄။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ပစ္စယောသုံ၊ ပေးမြဲ။) ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာနိစိ၊ တစုံတခုကုန်သော။ ယာနိ ဘယာနိ၊ အကြင်ကြောက်လန့်ခြင်းတို့သည်။ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုကြောက်လန့်ခြင်းတို့သည်။ ဗာလတော၊ သူမိုက်မှ။ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏ [2]။ ပဏ္ဍိတတော၊ ပညာရှိမှ။ နောဥပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ကေစိ၊ တစုံတခုကုန်သော။ ယေ ဥပဒ္ဒဝါ၊ အကြင်ဘေးရန် အန္တရာယ်တို့သည်။ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဟေ၊ ထိုဘေးရန်အန္တရာယ်တို့သည်။ ဗာလတော၊ မှ။ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဏ္ဍိတတော၊ မှ။ နောဥပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ ဥပသဂ္ဂါ၊ အကြင်အစွဲအလမ်းတို့သည် [3]။ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုအစွဲအလမ်းတို့သည်။ ဗာလတော၊ မှ။ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဏ္ဍိတတော၊ မှ။ နော ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နဠောဂါရာ ဝါ၊ ဝါးကူ၊ အိမ်မှသော်လည်း ဖြစ်သော။ တိဏာဂါရာ ဝါ၊ မြက်အိမ်မှသော်လည်းဖြစ်သော။ (ဥပဟတ္ထိဝိသယ အပါဒါန်။) အဂ္ဂိမုဂ္ဂေ၊ မီဖွားမီးပေါက်သည်။ ဥလ္လိတ္တာဝ-လိတ္တာနိ၊ အတွင်းအပြင် လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ နိဝါတာနိ၊ လေတိတ်ဆိတ်ကုန်သော။ (လေလုံကုန်သော ဟူလို။) ဖုသိတဂ္ဂဠာနိ၊ ထိစပ်သောတံခါးရွက် ရှိကုန်သော။ ပိဟိတဝါတပါနာနိ၊ ပိတ်အပ်သော လေသာတံခါးရှိကုန်သော။ ကူဋာဂါရာနိပိ၊ အထွဋ်ခတ်သော အိမ်တို့ကိုလည်း။ ဒဟတိ ဧव ယ၊ ထာပိ၊ လောင်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवမေव ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ပဏ္ဍိတတော၊ မှ။ နော ဥပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်၊ သပ္ပဋိဘယော၊ ဘေးဘျမ်းရှိ၏။ (ဘေးရှိသူ, ဘေးကို ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သူဟူလို။) ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ အပ္ပဋိဘယော၊ ဘေးဘျမ်းမရှိ။ ဗာလော၊ သည်။ သဥပဒ္ဒဝေါ၊ အန္တရာယ်ရှိ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ သည်။ အနုပဒ္ဒဝေါ၊ အန္တရာယ်မရှိ။ ဗာလော၊ သည်။ သဥပသဂ္ဂေါ၊ ဘေးရန်ရှိ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ သည်။ အနုပသဂ္ဂေါ၊ ဘေးရန်မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏ္ဍိတတော၊ ပညာရှိမှ။ ဘယံ၊ ဘေးဘျမ်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၁။ ဣသတ္တလောကဖြင့် လူကိုယူ။ ဤသို့ခွဲယူ အနက်သမ္ဘန်မှသာလျှင် အာဇာနေယျ-ပုဒ်နှင့်လျော်မည်။ အောက်ခ်ဉ်ကဲ့သို့ လောကော၊ ကို "သြကာသလောကသည်" ဟု အနက်မပေးသင့်။

၂။ ဘယဟေတုဋ္ဌ စောရာ ဘယံ ဇာယတိ၊ တဏှာယ ဇာယတိ ဘယံ၊ ရူပသိဒ္ဓိ-ယသ္မာဒေတိ-သုတ်အဖွင့်၊ ဥပဇ္ဇန္တိ-ဌာနတ်မှ "ဗာလတော, ပဏ္ဍိတတော-ကြောင့်"ဟုလည်းပေးနိုင်၏။

၃။ ဥပသဂ္ဂေါတိ ဥပသဇ္ဇနံ။ဌ္ဌကာ။ ဥပသဇ္ဇာကာရော၊ တတ္ထ တတ္ထ လဂ္ဂနာကာရော။ အဋ္ဌကထာ။

ပဏ္ဍိတတော၊ မှ။ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ အန္တရာယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပဏ္ဍိတဒေတာ၊ မှ။ ဥပသဂ္ဂေါ၊ ဘေးရန်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ (ဣ.ဘ-နိပါတမတ္တ။) "(မယံ၊ တို့သည်။) ဝိမံသကာ၊ စုံစမ်းတတ်ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဘဝိဿာမာတိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့"ယူ၍။ (သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊သင်တို့သည်။ သိက္ခိဘဗ္ဗန္တိ၊ အပ်၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ အပ်သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဝိမံသကော၊ စုံစမ်းတတ်သော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ဘိက္ခုတိ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အလံ၊ သုခေါတိ၊ ထိုက်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ယတော ခေါ ယေ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ ဓာတုကုသလောစ၊ ဓာတ်တို့၌ လမ်းမာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အာယတနကုသလော စ၊ အာယတနတို့၌ လိမ်မာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကုသလော စ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တို့၌ လိမ်မာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဌာနာဌာန ကုသလော စ၊ အဋ္ဌာဟုတ်သည်မဟုတ်သည်တို့၌ လိမ်မာသည်လည်း။ ဟောတိ ၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဧတ္တာဝတာ ခေါ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ (တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။) "ဝိမံသကော: သော။ ပဏ္ဍိတော၊ သော။ ဘိက္ခုတိ၊ ရဟန်း"ဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အလံ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်၏။

၁၂၅။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ကိတ္တာဝတာ ပန၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်ကား။ဓာတုကုသလော၊ သော။ ဘိက္ခုတိ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ငှါ။အလံ၊ ထိုက်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးခလျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဣမာ ဓာတုယော၊ ဤဓာတ်တို့သည်။ အဋ္ဌာရသ ခေါ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးတို့တည်း။ စက္ခုဓာတု၊ စက္ခုဓာတ်ဝင်း။ပ။မနောဝိညာဏဓာတု၊ မနောဝိညာဏ်ဓာတ်ဝင်းတည်း။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အဋ္ဌာရသ၊ ကုန်သော။ ဣမာ ခေါ ဓာတုယော၊ ဤဓာတ်တို့ကို။ ယတော-ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဧတ္တာဝတာပိ ခေါ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်လည်း။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဓာတုကုသလော၊ သော။ ဘိက္ခုတိ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (၁)

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယဿ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ ဓာတုကုသလော၊ သော။ ဘိက္ခုတိ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ ၏။ အညောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ သော ပရိယာယော၊ ထိုအကြောင်းသည်။ သိယာ ပန၊ ရှိရာပါသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ သိယာ၊ ရှိ၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဣမာ ဓာတုယော၊ တို့သည်။ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ပထဝီဓာတု၊ ဌင်း။ပ။ဝိညာဏဓာတု၊ ဌင်းတည်း။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဣမာ ခေါ ဓာတုယော၊ တို့ကို။ ယတော-ယော၊ သည်။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ပဿတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဧတ္တာဝတာပိ ခေါ၊ ဤမျှ၊ နေ၊ အား)။ပ။ အလံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (၂)

(၃-၄-၅-၆-ဓာတ်တို့၌လည်း ၂-ဓာတ်၌နည်းမှီး၍ အနက်ပေးလေ။)

၁၂၆။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ကိတ္တာဝတာ ပန၊ ဤကား။ပ။အလံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အဋ္ဌတ္ထိကဗာဟိ.ဝုနိ၊ အဋ္ဌ ဘ္ဂိကဗာဟိရ ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမာနိ အာယတနာနိ၊

ဤအာယတနတို့သည်။ ဆ ခေါ် ပန၊ ခြောက်ပါးစီတို့တည်း။ စက္ခုစေ၀၊ စက္ခုပသာဒရင်း။ ရူပါစ၊ ရူပါရုံတို့ရင်း။ပ။မနော စ၊ စိတ်ရင်း။ ဓမ္မာ စ၊ ဓမ္မာရုံတို့ရင်းတည်း။ အာနန္ဒ၊ နွှာ။ ဆ၊ ခြောက်ပါး စီကုန်သော။ အဗ္ဗတ္တိကဗာဟိရာနိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ခေါ် အာယတနာနိ၊ တို့ကို။ ယတော-ယော၊ သည်။ဇာနာတိ၊ ၏။ ပဿတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ ဘိက္ခာ၀တာ ခေါ်၊ ဖြင့်။(တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား)။ပ။အလံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာ၀တာ ပန၊ ဖြင့်ကား။ပ။အလံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နွှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ "ဣမသ္မိံ ၊ ဤ(အ၀ိဇ္ဇာစသော) အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဣဒံ၊ ဤ(သင်္ခါရစသော) အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမဿ၊ ဤ(အ၀ိဇ္ဇာစသော) အကြောင်း၏။ ဥပ္ပါဒါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ (သင်္ခါရစသော) အကျိုးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိံ ၊ သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဣဒံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣမဿ၊ ၏။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ အ၀ိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အ၀ိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ယဒိဒံ သင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။(သမ္ဘ၀ဓာတ်၊ ဖြစ်ကုန်၏။)။ပ။ဇာတိပစ္စယာ၊ဇာတိဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ယဒိဒံ ဇရာမရဏံ၊အကြင်ဇရာမရဏသည်ရင်း။ ယဒိဒံ သောက ပရိဒေ၀ ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်ရင်း။ သမ္ဘ၀ဓာတ်၊ ကုန်၏၊ ၀ဝ်၊ သို့။ ကေ၀လဿ၊ ချမ်းသာမဘက် သက်သက်သော။ ဇဋေသ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ပွါးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အ၀ိဇ္ဇာယတ္တော၀၊ အ၀ိဇ္ဇာ၏သာလျှင်။ အသေသ-ဝိရာဂနိရောဓာ၊ (တပ်ခြင်းကင်းသောမဂ်ဖြင့်) အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါရတို့၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)။ပ။ဇာတိနိရောဓာ၊ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်ရင်း။ သောက ပရိဒေ၀ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်ရင်း။နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ ၀ဝ်၊ သို့။ ကေ၀လဿ၊ သော။ ဇဋေသ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ (ဤ၌ ပါဠိ၀ယ် ဣတိ လိုနေသည်။) ၀ဝ်၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ ဘိက္ခာ၀တာ ခေါ်၊ ဖြင့်။ပ။ အလံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၁၂၇၊ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာ၀တာ ပန၊ ဖြင့်ကား။ပ။ အလံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နွှာ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (ပဇာနာတိ-ကိရိယာတိုင်း၌ ဆိုက်စပ်လေ။) ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (သောတာပန်ဟူလို။) ကဋ္ဌိ သင်္ခါရံ၊ (စတုဘူမကသင်္ခါရတို့တွင်) တစုံတခုသော သင်္ခါရကို။ နိစ္စတော၊ နိစ္စဟူ၍။ ဥပဂစ္ဆေယ္ယ၊ ကပ်ရောက်ရာ၏ (စွဲယူရာ၏)။ တေံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ၊ မရအပ် (ထင်ရှားမရှိ)သော အကြောင်းတည်း။ ဝါ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ ဧသော၊ ဤအရာသည်။ အနဝကာသော၊ မရအပ်သောအရာတည်း။ (အရာမဟုတ်-သော်လည်းပေး။) တေံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ယံ၊ ကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ကဋ္ဌိ သင်္ခါရံ၊ ကို။ နိစ္စတော၊ ဟူ၍။ ဥပဂစ္ဆေယ္ယ၊ရာ၏။ တေံ ဌာနဉ္စ ခေါ်၊ ဤအကြောင်းသည်လည်း။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ တေံ ဌာနံ၊ သည်။

၁။ အ၀ိဇ္ဇမာနံ ဌာနံ အဋ္ဌာနံ၊ နတ္ထိ ဌာနန္တိ ၀ါ အဋ္ဌာနံ။(ဋီကာ။) နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိတိ တေံ ကာရဏံ နတ္ထိ နဥပလဗ္ဘတိ။(ဋီကထာ။)ဤဋီကထာ-ဋီကာတို့နှင့်အညီ သမ္မန်သည်။ အ၀ိဇ္ဇမာနံ-ကို နတ္ထိ နဥပလဗ္ဘတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာကို ရှု၍"မရအပ်သော"ဟု ပြန်လိုက်သည်။

ဝိဇ္ဇတိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (ဌာနမေတံ ဝိဇ္ဇတိ-ကား နိဂမန ဝါကျ။) ယံ၊ ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကဋ္ဌိ သခ်ါရံ၊ ကို။ သုခ၊တာ၊ သုခဟူ၍။ ဥပဂစ္ဆယျ၊ ရာ၏။ တေ၊ သည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိတိ၊ မရှိဟု၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ယံ၊ ကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ကဋ္ဌိ သခ်ါရံ၊ကို။ သုခတော၊ ဟူ၍။ ဥပဂစ္ဆယျ၊ ရ၏။ တေ ဌာ နဋ္ဌ ခေါ၊ သည်လည်း။ ဝိဇ္ဇတိ၊၏။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိတိ၊ ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကဋ္ဌိ မမ်ံ၊ တစုံတခုသော ဇ.ရားကို။ (ကသိဏာဒိပညတ်ပါ-ပါဝင်သည်။) အတ္တာတော၊ အတ္တာဟူ၍။ ဥပဂစ္ဆယျ၊ ရာ၏။ တေ၊ သည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ယံ၊ ကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ကဋ္ဌိ ဓမ်ံ၊ ကို။ အတ္တာတော၊ ဟူ၍။ ဥပဂစ္ဆယျ၊ ရာ၏။ တေ ဌာနဋ္ဌ ခေါ၊ သည်လည်း။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိတိ၊ ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

၁၂၇။ (အထူးကိုသာ ရေးပေအုံ့။) မာတရံ၊ မေ့းမိခင်ကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေယျ၊ မျရာ၏။ပ။ ပိတရံ၊ မေ့းဘခင်ကို။ပ။ အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာကို။ပ။ ဒုဋ္ဌစိတ္တော၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (သတ်လိုသော စိတ်ဟူလို။) တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ လောဟိတံ၊ သွေးကို။ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ပ။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ ဘိန္ဒေယျ၊ ခွဲရာ၏။ပ။ အည်၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာဘုရားဟူ၍။ ဥဒ္ဒိသေယျ၊ ညွှန်ပြရာ၏။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

၁၂၈။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဧကိဿာ လောကဓာတုယာ၊တခုသော လောကဓာတ်၌။အရဟန္တော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့ သည်။ အပုဗ္ဗံ အစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။ (တပိုဒ်စီ။) ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ ပွင့်ကုန်ရာ၏။ တေ၊ သည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဧကိဿာ လောကဓာတုယာ၊ ၌။အရဟံ၊ သော။ ဧကော၊ တဆူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ပွင့်ရာ၏။ပ။ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြာရတနာကို လည်စေနိုင်ကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ရာဇာနော၊ စကြာမင်းတို့သည်။ပ။ စက္ကဝတ္တီ၊ သော။ ဧကော၊ သော။ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

၁၂၉။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣတ္ထီ၊ မိန်းမသည်။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ပ။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ပ။ ဣတ္ထီ၊ သည်။ စက္ကဝတ္တီ၊ သော။ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ပ။ ပုရိသော၊ သည်။ပ။ ဣတ္ထီ၊ သည်။ သက္ကတ္တံ၊သိကြားမင်း၏ အဖြစ်ကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ပ။ မာရတ္တံ၊ မာရ်နတ်မင်း၏ အဖြစ်ကို။ ကရေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ဗြဟ္မတ္တံ၊ မဟာဗြဟ္မာမင်း၏ အဖြစ်ကို။ ကရေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ပဇာနာတိ၊၏။

၁၃၀။ ယံ၊ ကြောင့်။ ကာယဒုစ္စရိတဿ၊ ကာယဒုစရိုက်၏။ ဣဋ္ဌော၊ ရှာမှီးအပ်သော။ (အလိုရှိအပ်သောလည်းပေး။) ကန္တော၊ နှစ်သက်အပ်သော။ မနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကို တိုးပွါးစေတတ်သော။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ပ။ ကာယဒုစ္စရိတဿ၊ ၏။ အနိဋ္ဌော၊ မရှာမှီးအပ်သော။ အကန္တော၊ မနှစ်သက်အပ်သော။ အမနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကို မတိုး

ပွါးစေတတ်သော။ ဝိပါကော၊ သည်။ နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ဝစီဒုစ္စရိတသ၊ ၏။ပ။ မနောဒုစ္စရိ-တသ၊ ၏။ပ။ ကာယသုစရိတသ၊ ကာယသုစရိုက်၏။ အနိဋ္ဌော၊ သော။ပ။ ဝိပါကော၊ သည်။ နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ကာယသုစရိတသ၊ ၏။ ဣဋ္ဌော၊ သော။ပ။ ဝိပါကော၊ သည်။နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ဝစီသုစရိတသ၊ ၏။ပ။ မနောသုစရိတသ၊ ၏။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ယံ၊ ကြောင့်။ ကာယဒုစ္စရိတသမင်္ဂီ၊ ကာယဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံသောသူသည်။ တံ နိဒါနာ၊ ထိုကာယဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုကာယဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းဟူသော အထောက်အပ်ကြောင့်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိ၊ သော။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ နတ်ပြည်၌။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရ ၏။ပ။ ယံ၊ကြောင့်။ ကာယဒုစ္စရိတသမင်္ဂီ၊ သည်။ တံ နိဒါနာ၊ ကြောင့်။ တပ္ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ အပါယံ၊ သော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံ၊ဇရဲ၌။(သုဂတိ-စသည်နှင့် အပါယံ-စသည်တို့၏အနက်ကို ဒေဝဒဟသုတ် ၁၈-ပိုဒ်၌ပြန်၍ရှု)။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ဝစီဒုစ္စရိတသမင်္ဂီ၊သည်။ပ။မနောဒုစ္စရိတသမင်္ဂီ၊သည်။ပ။ပဇာနာတိ၊၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဇော်ဘာဝတာ ခေါ၊ ဖြင့်။ပ။ အလံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၁၃၂။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှုး။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစ့။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြင်စဘူး အဦး အသစ် ဖြစ်ပေစ့။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ အယံ ဓမ္မပရိယာယော၊ ဤတရားဒေသနာတော်သည်။ ကော နာမော တံ၊ အဘယ်အမည် ရှိပါသနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ဤ တရားဒေသနာတော်ကို။ ဗဟုဓာတု-ကောတိပိ၊ ဗဟုဓာတုက ဒေသနာ (ဓာတ်ခွဲတရား)တော် ဟူ၍လည်း။ ဓာရေဟိ၊ မှတ်လော့။ (နံဓာရေဟိတိ ဇော်ဌ နန္ဒိ နိပါတမတ္တံ၊ ဋီကာ။) စတုပရိဝဋ္ဋောတိပိ၊ စတုပရိဝဋ္ဋဒေသနာ (ဓာတ်စသည့်လေးမျိုးလှည့်တရား) တော် ဟူ၍လည်း။ ဓာရေဟိ၊ လော့။ ဓမ္မာဒါသောတိပိ၊ ဓမ္မာဒါသဒေသနာတော် (တရားကြေးမုံ) ဟူ၍လည်း။ ဓာရေဟိ၊ လော့။ အမတ ဒုန္ဒြဘိတိပိ၊ အမတဒုန္ဒြဘိဒေသနာတော် (တရားအမြိုက်စည်) ဟူ၍လည်း။ ဓာရေဟိ၊ လော့။ အနုတ္တရော-သင်္ဂါမဝိဇယောတိပိ၊ အနုတ္တရသင်္ဂါမဝိဇယ ဒေသနာ (အတုမဲ့စစ်အောင်ပွဲတရား)တော် ဟူ၍ လည်း။ ဓာရေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ။ပ။ အတ္တမနာ ဒေဝေါ-ပေးမြဲ)။

ပဋ္ဌမံ၊ သော။ ဗဟုဓာတုကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-ဣသိဂိလိသုတ်

၁၃၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ) ဧကံ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဣသိဂိလိဿိ ပဗ္ဗတေ၊ ဣသိဂိလိတောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ပစ္စေသောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ သို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ တေ ဝေဘာရံ ပဗ္ဗတံ၊ ထို ဝေဘာရတောင်ကို။ ပဿထနု၊ မြင်ကြကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဝေဘာရော၊ မှန်ပါ မြင်ပါကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဿပိ ခေါ ဝေဘာရဿ ပဗ္ဗတဿ၊ ထိုဝေဘာရတောင်၏လည်း။ အညာဝ၊ (ဝေဘာရ အမည်မှ) တပါးသာလျှင် ဖြစ်သော။ သမညာ၊ အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အညာ၊ သော။ ပညတ္တိ၊ ပညတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ပဏ္ဍော, ဝေပုလ္လ, ဂိဇ္ဈကူဋ်တို့၌ ဤနည်းပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ ဣမံ ဣသိဂိလိ ပဗ္ဗတံ၊ ကို။ ပဿထနု၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေါဘန္တေ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမဿ ခေါ ပန ဣသိဂိလိဿ ပဗ္ဗတဿ၊ ၏။ သောဝ သမညာ၊ ဤအမည်သည်သာလျှင်။ သော (၀) ပညတ္တိ၊ ဤပညတ်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘ၀ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ပဋ္ဌပစ္စေကဗုဒ္ဓသတာနိ၊ ငါးရာသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ (ပဋ္ဌ၊ ငါးလိကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသတာနိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့၏ အရာတို့သည် ဟူ၍သော်လည်း ပုဒ်ရင်းအတိုင်း အနက်ပေး။) ဣမသ္မိံ ဣသိ ဂိလိသ္မိံ ပဗ္ဗတေ၊ ဤ ဣသိဂိလိ တောင်၌။ စိရနိ၀ါသိနော၊ ကြာမြင့်စွာနေလေ့ရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဣမံ ပဗ္ဗတံ၊ ဤတောင်သို့။ ပ၀ိသန္တာ၊ ဝင်ဆဲဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊ မြင်အပ်ကုန်၏ (မြင်ရကုန်၏)။ ပ၀ိဋ္ဌာ၊ ဝင်ပြီးကုန်သော။ တေ၊ တို့ကို။ နဒိဿန္တိ၊ မမြင်အပ်ကုန်။ တမေနံ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ "အယံ ပဗ္ဗတော၊ ဤတောင်သည်။ ဣမေ ဣသီ၊ ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဂိလတိတိ၊ မျိုး၏"ဟု၍။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣသိဂိလိ၊ ဣသိဂိလိတောင်သည်။ ဣသိဂိလိ တ၀ သမညာ၊ ဣသိဂိလိဟူသော အမည်သည်သာလျှင်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို။ အာစိက္ခိဿာမိ၊ ပြောကြားတော်မူအံ့။ပ။ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ကြေးကြော်တော်မူအံ့။ပ။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ပ။ ဘာသိဿာမီတိ၊မူအံ့-ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ပ။ ပစ္ဆာသော သုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂ၀ါ၊ သည်—

၁၃၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရိဋ္ဌောနာမ၊ အရိဋ္ဌမည်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဣသိဂိလိသ္မိံ ပဗ္ဗတေ၊ ၌။ စိရနိ၀ါသီ၊ ကြာမြင့်စွာ နေလေ့ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပရိဋ္ဌောနာမ၊ သော။ပ။ တဂရသိခီနာမ၊ သော။ပ။ ယသဿီနာမ၊ သော။ပ။ သုဒဿနော နာမ၊ သော။ပ။ ပိယဒဿီနာမ၊ သော။ပ။ ဂန္ဓာရော နာမ၊ သော။ပ။ ပိဏ္ဍောလော နာမ၊ သော။ပ။ ဥပါသဘော နာမ၊ သော။ပ။ နိတော နာမ၊ သော။ပ။ တထော နာမ၊ သော။ပ။ သုတ၀ါ နာမ၊ သော။ပ။ ဘာ၀ိတတ္တော နာမ၊ သော။ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၁၃၅။ (က)သတ္တသာရာ၊ သတ္တ၀ါတို့၏ အနုစ်သဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ အနီဃာ၊ ဆင်းရဲ မရှိကုန်သော။ နိရာသာ၊ အလိုအာသာ(တဏှာ) မရှိကုန်သော။ ယေ၊ အကြင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တို့သည်။ ပစ္စေကမေ၀၊ အသီးအခြားသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဗောဓိ ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို။ အဗ္ဘဂမံသု၊ ရကုန်ပြီ။ ဝိသလ္လာနံ၊ ကင်းသောတဏှာငြောင့်ရှိကုန်သော။ နရုတ္တမာနံ၊လူတို့ထက် မြတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို။ ကိတ္တယတော၊ ဟောကြားကြေးကြော်သော။မေ၊ ငါ၏ဘုရား၏(စကားတော်ကို)။သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။

(ခ) အရိဋ္ဌော၊ အရိဋ္ဌပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဥပရိဋ္ဌော၊ ၎င်း။ တဂရသိခီ၊ ၎င်း။ ယသဿီ၊ ၎င်း။ သုဒဿနော၊ ၎င်း။ ပိယဒဿီ၊ သုသမ္မုဒ္ဓေါ၊ ပိယဒဿီ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ၎င်း။ ဂန္ဓာရော၊ ၎င်း။ ပိဏ္ဍောလော၊ ၎င်း။ ဥပါသဘော၊ ၎င်း။ နိတော၊ ၎င်း။ တထော၊ ၎င်း။ သုတ၀ါ၊ ၎င်း။ ဘာ၀ိတတ္တော၊ ၎င်း။

(ဂ) သုမ္ဘော၊ ၎င်း။ သုဘော၊ ၎င်း။ မတုလော၊ ၎င်း။ အဋ္ဌမောစ၊ ၎င်း။ အထ၊ ထို့ပြင်။ (အဿု နိပါတ်မျှ)။မေဃော၊ ၎င်း။ အနီဃော၊ ၎င်း။ သုဒါဋ္ဌော၊ ၎င်း။ ဘ၀နေတ္တိ

ခီဏာ၊ ကုန်ပြီးသောဘဝနှောင်ကြိုး (တဏှာ) ရှိကုန်သော။ ပစ္စေဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ ချည်းတည်း။ ဟိဂ္ဂံ စ၊ ၎င်း။ ဟိဂ်ါစ၊ ၎င်း။ မဟာနုဘာဝါ၊ ကြီးသောအာနုဘော် ရှိကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့တည်း။

(ဃ) ဒေဇာလိနော၊ နှစ်ဆူသောစူဠဇာလိ, မဟာဇာလိတို့ဝင်း။ မုနိနော၊ ပစ္စကမုနိ တို့တည်း။ အဋ္ဌကော စ၊ ၎င်း။ အထ၊ ထို့ပြင်။ ကောသလ္လော ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောသလ္လပစ္စေက ဗုဒ္ဓါဝင်း။ အထော၊ထို့ကျို့။ သုဗာဟု၊ ၎င်း။ ဥပနေမိသော၊ ၎င်း။နေမိသော၊ ၎င်း။ သန္တစိတ္တော၊ ၎င်း။သစ္စော၊ ၎င်း။ တထော၊ ဒုတိယတထပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ၎င်း။ ဝိရဇော၊ ၎င်း။ ပဏ္ဍိတော စ၊ ၎င်း။

(c) ကာဋ္ဌူပကာဋ္ဌာ၊ကာဋ္ဌ, ဥပကာဋ္ဌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ဝင်း။ဝိဇိတော၊၎င်း။ဇိတော၊ ၎င်း။ အဂ်ါစ၊ ၎င်း။ ပဂ်ါစ၊ ၎င်း။ ဂုတ္တိဇိတော၊ ၎င်း။ ပသိ၊ ၎င်း။ (သော၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။)ဥပဓိဒုက္ခမူလံ၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော ဥပဓိကို။ ဇဟိ၊ ပယ်ပြီ။ အပရာဇိတော၊ ၎င်း။(သော၊ သည်။)မာရဗလံ၊ မာရ်စစ်သည်ကို။ အဇေသိ၊ အောင်ပြီ။

(စ) သတ္ထာ၊ ၎င်း။ ပဝတ္တာ၊ ၎င်း။ သရဘင်္ဂါ၊ ၎င်း။ လောမဟံသော၊ ၎င်း။ ဥစ္စင်္ကမာယော၊ ၎င်း။ အသိတော၊ ၎င်း။ အနာသဝေါ၊ ၎င်း။ မနောမယော၊ ၎င်း။ မာနုစ္ဆိဒေါ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောမာနရှိသော။ ဗန္ဓုမာ စ၊ ၎င်း။ တဒါဓိမုတ္တော၊ ၎င်း။ ဝိမလောစ၊ ၎င်း။ ကေတုမာ၊ ၎င်း။

(ဆ) ကေတုမ္ဘရာဂေါ၊ ၎င်း။ မာတင်ါ၊ ၎င်း။ အရိယော၊ ၎င်း။ အသ၊ ထို့ပြင်။ အစ္ဆုတော၊ ၎င်း။ အစ္ဆုတဂါမဗျာမကော၊ အစ္ဆုတဂါမ, ဗျာမကပစ္စေကဗုဒ္ဓါဝင်း။ (သမာဟာရဒ္ဒန်တည်း။) သုမင်္ဂလော၊ ၎င်း။ ဒဋ္ဌိလော၊ ၎င်း။ သုပတိဋ္ဌိတော၊ ၎င်း။ အသယော၊ဝင်း။ခေမာဘိရတောစ၊ ၎င်း။ သောရဘော၊ ၎င်း။

(ဇ) ဒုရန္နယော၊ ၎င်း။ သံဃော၊ ၎င်း။ အထောပိ၊ ထို့ပြင်လည်း။ ဥဇ္ဇယော၊ ၎င်း။ အပဏ္ဏော၊တပါးသော။မုနိ၊ ၎င်း။ အနောမနိက္ကမော၊ မလျော့သောဝီရိယရှိသော။ သယော၊ ၎င်း။ အာနုနွော၊ အာနုန္ဒ (လေးဆူ)၎င်း။ နုနွော၊ နုန္ဒ(လေးဆူ)၎င်း။ ဥပနုနွော၊ ဥပနုန္ဒ(လေးဆူ)၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဒါဒသ၊ တဆယ်နှစ်ဆူတို့ဝင်း။ အန္တိမ-ဒေဟဓာရီ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ကိုဆောင်သော။ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ ၎င်း။

(စျ) ဗောဓိ၊ ၎င်း။ မဟာနာမော၊ ၎င်း။ အဒ္ဓဝါ၊ ထို့ပြင်လည်း။ ဥဗ္ဘော၊ ၎င်း။ ကောသီ၊ ၎င်း။ သိဒ္ဓိ၊ ၎င်း။ သုဒ္ဓေါ၊ ၎င်း။ ဒ္ဒါရ ဘာဇော၊ ၎င်း။ ဘဝဗန္ဓနစ္ဆိဒါ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဘဝအနှောင်အဖွဲ့(တဏှာ)ရှိကုန်သော။ တိသ္သူပတိသ္သာ၊ တိသ, ဥပတိသ္သဘို့ဝင်း။ ဥပသိဒ္ဓိ၊ ၎င်း။ တဏှစ္ဆိဒေါ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော တဏှာရှိသော။ သိဒ္ဓရိစ၊ ၎င်း။

(ဉ) ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းပြီးသောရာဂရှိသော။ မင်္ဂလော၊ ၎င်း။သော၊သည်။ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ဥသဘော၊ ၎င်း။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခမူလံ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်း ဖြစ်သော။ ဇာလိနီ ံ၊ တဏှာကို။ အစ္ဆိဒါ၊ ဖြတ်ပြီ။ ဥပနီတော၊ ၎င်း။ သော၊ သည်။

သန့်၊ ငြိမ်းအေးသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဋ္ဌာမာ၊ရပြီ။ဥပေါသထော၊ ၎င်း။ သုန္ဒရော၊ ၎င်း။ သစ္စနာမော၊ ၎င်း။

(၆) ဇေတော၊ ၎င်း။ ဇယန္တော၊ ၎င်း။ ပဒုမော၊ ၎င်း။ ဥပ္ပလော စ၊ ၎င်း။ ပဒုမုတ္တရော၊ ၎င်း။ ရက္ခိတော၊၎င်း။ ပဗ္ဗတော စ၊ ၎င်း။မာနတ္ထဒ္ဓေါ၊၎င်း။ သောဘိတော၊ ၎င်း။ ဝိတရာဂေါ၊ ၎င်း။ သုဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ဟိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်သောစိတ် ရှိသော။ ကဿာ စ ဗုဒ္ဓေါ၊ ကဿပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၎င်း။

(၇) မဟာနုဘာဝါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဘဝနေတွင်ခံစားရာ၊ ကုန်ပြီးသောဘဝနှာင်ကြိုး(တရား) ရှိကုန်သော။ ဧကော စ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၎င်း။ အညေ စ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ တပါးသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၎င်းတည်း။ သဗ္ဗသင်္ခါတိဂတော၊ အလုံးစုံသော ကပ်ငြိတတ်သောတရားကို လွန်မြောက်ပြီးကုန်သော။ မဟေသီ၊ မြတ်သော သီလဂုဏ်စသည်ကို ရှာမှီးကုန်သော။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးကုန်သော။ အပ္ပမေယ္ယော၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်ဘော်ရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဝန္ဒထာတိ၊ ရှိခိုးကြကုန်လော့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ဣသိဂိလိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-မဟာစတ္တာရိသကသုတ်

၁၃၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ပစ္ဆိဿောသုံ-ပေးမြဲ။) ဘဂဝါ၊ သည်—“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သဉ္ဇပနိသံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ သပရိက္ခာရံ၊ အခြံအရံနှင့်တကွဖြစ်သော။ အရိယံ၊ အပြစ်ကင်းဝေးသော။ သမ္မာသမာဓိ ၊ သမ္မာသမာဓိကို။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ပ။ဘာ-သိဿာမိတိ၊ အံ့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ပစ္ဆိဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဉ္ဇပနိသော၊ သော။ သပရိက္ခာရော၊ သော။ အရိယော၊ သော။ သမ္မာ-သမာဓိ၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ ဣဓ၊ ဤသမ္မာသမာဓိ၏အကြောင်း အခြံအရုံဟူသည်။ သေယ္ယထီဒံ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ၎င်း။ပ။သမ္မာသတိ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တဟိ၊ ခုနှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့ဖြင့်။ ဝါ၊တို့သည်။ ပရိက္ခတာ၊ ခြံရံအပ်သော။ စိတ္တသ၊ စိတ်၏။ယာ ဧကဂ္ဂတာ၊ အကြင်တဈုတည်းသော အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊ ဤစိတ်၏တဈုတည်းသောအာရုံစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ သဉ္ဇပနိသော၊ သော။ အရိယော၊ သော။ သမ္မာသမာဓိ ဣတိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သပရိက္ခာရော၊ သော။အရိယော၊ သော။ သမ္မာသမာဓိ ဣတိပိ၊ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တတြ၊ ထိုခုနှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့တွင်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ရှေသွားသည်။ ဟောတိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထံ စ၊ အဘယ်သို့လျင်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ သည်။ ဟောတိ၊နည်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၊ ကို။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ၊ ကို။သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုသိခြင်းသည်။ အာသ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်း၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ (နတ္ထိဒိန္နံ-စသော ဝါကျ၏ အနက်ကို စူဠပဏ္ဏမသုတ်အပိုဒ် ၉၁-အဆုံး နံပါတ်၇-၌ ရှုပါ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤအယူသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ သမ္မာ-ဒိဋ္ဌိ ပိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကိုလည်း။ ဒ္ဝိယံ၊ နှစ်ပါးသော အတ္တိအစိတ်ရှိ၏ဟူ၏။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာသဝါ၊ အာသဝတို့နှင့် တကွဖြစ်သော။ ပုညဘာဂိယာ၊ ကောင်းမှု၏ အစုဖြစ်သော။ ဥပဓိဝေပက္ကာ၊ ခန္ဓာပဓိအကျိုးကို ပေးတတ်သော။ (ခန္ဓာပဓိအကျိုးရှိသောဟူ၍သော်လည်းပေး။) သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရိယာ၊ အပြစ်ကင်းဝေးသော။ အနာသဝါ၊ အာသဝမရှိသော။ လောကုတ္တရာ၊ လောကကို လွန်မြောက်သော။ (လောကမှ လွတ်မြောက်သောဟူ၍သော်လည်းပေး။) မဂ္ဂင်္ဂါ၊ အရိယမဂ်၏ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တီ။ သာသဝါ၊ သော။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ (အတ္ထိ ဒိန္နံ-စသော ဝါကျတို့၏ အနက်ကို စူဠပဏ္ဏမသုတ် အပိုဒ် ၉၂-အဆုံးနံပါတ် ၇-၌ရှု။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသိခြင်းသည်။ သာသဝါ၊ သော။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရိယာ၊ သော။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရိယစိတ္တာသေ၊ အပြစ်ကင်းဝေးသော စိတ်ရှိသော။ အနာသဝစိတ္တာသေ၊ အာသဝကင်းသော စိတ်ရှိသော။ အရိယမဂ္ဂသမင်္ဂီနော၊ အရိယာမဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို။ ဘာဝယ-တော၊ ဖြစ်စေသောသူ၏ (ပွါးသောသူ၏)။ ယာ ပညာ၊ အကြင်ပညာသည်။ ယံ ပညိန္ဒြိယံ၊ အကြင်ပညိန္ဒြေသည်။ ယံ ပညာဗလံ၊ အကြင်ပညာဗိုလ်သည်။ ယော ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ အကြင်ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္झင်သည်။ ယာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ယံ မဂ္ဂင်္ဂံ၊ အကြင်မဂ္ဂင်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤပညာစသည်ကို။ အရိယာ၊ သော။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ သော၊ ထို (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူ၍-သမ္မာဒိဋ္ဌိကို သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဟူ၍ သိသော)ရဟန်းသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ သမ္မာဒိဋ္ဌ-ယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ။ ဝါယမတိ၊ အားထုတ်၏။ သော၊ ထိုအားထုတ်ခြင်းသည်။ အယံ၊ ထိုသမ္မာဝါယာမနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်း၏။သမ္မာဝါယာမော၊ သမ္မာဝါယာမ မည်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသမ္မာဝါယာမနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်။သတော၊အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။ သတော၊ ၍။ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သာ၊ထိုအောက်မေ့ခြင်းသည်။ အယံ၊ ထိုသမ္မာသတိနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်း၏။ သမ္မာသတိ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တဓေယာ၊ သုံးပါးကုန်သော။ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ၊ သို့။ အနုပရိဓာဝန္တိ၊ အစဉ်ပြေးဝင်ကုန်၏။ အနုပရိဝတ္တန္တိ၊ အစဉ်

၁။ ဒ္ဒါယန္တိ အ-ကာရော ဒီဃံကတော ဝုတ္တော။ ဒ္ဒေ အဝယဝါ တေဿာတိ ဒ္ဒယံ၊ (ဋီကာ)။

လိုက်ကုန်၏။ (ခြုံရံကုန်၏ ဟူလိုသည်။) ဣဒံ၊ ဤသုံးပါးကုန်သော တရားတို့သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ၎င်း။ သမ္မာဝါယာမော၊ ၎င်း။ သမ္မာသတိ၊ ၎င်းတည်း။

၁၃၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုနုနစ်ပါးကုန်သော တရားတို့တွင်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ သို့လျှင်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပံ၊ ကို။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပေါတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သမ္မာ-သင်္ကပ္ပံ၊ကို။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊၏။သာ၊ ထိုသိခြင်းသည်။ အသား၏။သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မည်သည်။ဟောတိ၊၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ကတမောစ၊နည်း။ ကာမသင်္ကပ္ပေါ၊ ၎င်း။ ဗျာပါဒသင်္ကပ္ပေါ၊ ၎င်း။ ဝိဟိံသာသင်္ကပ္ပေါ၊ ၎င်းတည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသုံးပါး သော သင်္ကပ္ပသည်။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပေါ၊ မည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပံပိ၊ ကိုလည်း။ ဒ္ဝိယံ၊ နုစ်ပါးသော အစိတ်အပိုင်း ရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာသဝေါ၊ သော။ပ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အရိယော၊ သော။ပ။ သမ္မာ-သင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာသဝေါ၊ သော။ပ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပေါ၊ ၎င်း။အဗျာပါဒသင်္ကပ္ပေါ၊ ၎င်း။ အဝိဟိံသာသင်္ကပ္ပေါ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသုံးပါးသော သင်္ကပ္ပသည်။သာသဝေါ၊ သော။ပ။ သမ္မာ-သင်္ကပ္ပေါ၊ မည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရိယော၊ သော။ပ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ကတမော စ၊ နည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရိယဝိဝေကသဒ္ဓါ၊ သော။ပ။ ဘာဝယတော၊ ၏။ ယော တက္ကော၊ အကြင်ကြံစည်ခြင်း သည်။ယော ဝိတက္ကော၊ အကြင်အထူးထူး ကြံစည်ခြင်းသည်။ ယော သင်္ကပ္ပေါ၊ အကြင်ကောင်း စွာ ကြံစည်ခြင်းသည်။ ယာ အပ္ပနာ၊ အကြင်အာရုံသို့ တင်ခြင်းသည်။ ယာ ဗျာပ္ပနာ၊ အကြင် အာရုံသို့ အထူးသဖြင့်တင်ခြင်းသည်။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ ယာ အဘိနိရောပနာ၊ အကြင် အာရုံသို့ ရှေးရှု့တင်ခြင်းသည်။ ယော ဝစီသင်္ခါရော၊ အကြင်စကားကို ပြုစီရင်တတ်သော သဘောသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤကြံစည်ခြင်းစသည်သည်။ အရိယော၊ သော။ပ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ မည်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပဿ၊ကို။ ပဟာနာယ၊ ဌာ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပဿ၊ ၏။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ဌာ။ ဝါယမတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအားထုတ်ခြင်းသည်။ အသား၊ ထိုသမ္မာဝါယာမနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်း၏။ သမ္မာဝါယာမော၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတော၊ ၍။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ၏။ သတော၊ ၍။ သမ္မာ-သင်္ကပ္ပံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုအောက်မေ့ခြင်းသည်။ အသား၊ထိုသမ္မာသတိ နှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်း၏။ သမ္မာသတိ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တယော၊ ကုန် သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပံ၊ သို့။ အနုပရိဓာဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုပရိဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ တို့သည်။ သေယျထာ၊ တို့နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ၎င်း။သမ္မာဝါယာမော၊ ၎င်း။သမ္မာသတိ၊ ၎င်း တည်း။

၁၃၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ သို့လျှင်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မိစ္ဆာဝါစံ၊

ကို။ မိစ္ဆာဝါစာတိ၊ ဟူ၍။ ပဇနာတိ၊ ၏။ သမ္မာဝါစံ၊ ကို။ သမ္မာဝါစာတိ၊ ဟူ၍။ပဇာနာတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုသိခြင်းသည်။ အသ၊ ၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မိစ္ဆာဝါစာ၊ သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ မုသာဝါဒေါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားငင်း။ ပိသုဏာ၊ ချေဖျက်ကုံးတိုက်သော။ ဝါစာ၊ စကားငင်း။ ဖရုသာ၊ ကြမ်းတန်းသော။ ဝါစာ၊ ငင်း။ သမ္ဖပ္ပလာပေါ၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားငင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤလေးပါးသောစကားသည်။ မိစ္ဆာဝါစာ၊ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဝါစာ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ သမ္မာ-ဝါစမ်ပိ၊ ကိုလည်း။ ဒ္ဒါယံ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာသဝါ၊ သော။ပ။ သမ္မာဝါစာ၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရိယာ၊ သော။ပ။သမ္မာဝါစာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာသဝါ၊ သော။ပ။သမ္မာဝါစာ၊သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း စေတနာဌင်း ၁။ ပိသုဏာယ၊ ချေဖစ်ကုံးတိုက်တတ်သော။ ဝါစာယ၊စကားမှ။ဝေရမဏိ၊ ငင်း။ ဖရုသာယ ကြမ်းတန်းသော။ ဝါစာယ၊ စကားမှ။ ဝေရမဏိ၊ ငင်း။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားမှ။ ဝေရမဏိ၊ ငင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤလေးပါးသော စေတနာသည်။ သာသဝါ၊ သော။ပ။သမ္မာဝါစာ၊ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ သို့။ အရိယာ၊ သော။ပ။သမ္မာဝါစာ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရိယစိတ္တသ၊ သော။ပ။ဘာဝယတော၊ ၏။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဝစီဒုစ္စရိတေဟိ၊ ဝစီဒုစရိုက်တို့မှ။ ယာ အာရတိ၊ အကြင်အဝေးမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်။ ယာ ဝိရတိ၊ အကြင်ကင်းခ၍ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်။ ယာ ပဋိဝိရတိ၊ အကြင်ဆုတ်နစ်၍ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်။ ယာ ဝေရမဏိ၊ အကြင်ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း စေတနာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဝစီဒုစရိုက်တို့မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်။ အရိယာ၊ သော။ပ။သမ္မာဝါစာ၊ မည်၏။ (သော မိစ္ဆာဝါစာယ။ပ။သမ္မာသတိ-ကား ရှေးနည်းကိုမှီး၍ သမ္မန်။)

၁၃၉။ (တတြ ဘိက္ခဝေ။ပ။သာသ ဟောတိ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ရှေးနည်းမှီး၍ သမ္မန်။)ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မိစ္ဆာကမ္မန္တော၊ သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ပါဏာတိပါတော၊ သူ့အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းငင်း။ အဒိန္နာဒါနံ၊ မပေးအပ်သော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းငင်း။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရော၊ မေထုန်ကာမတို့၌ ယုတ်မာသောကျင့်ခြင်းငင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်။ မိစ္ဆာကမ္မန္တော၊ မည်၏။ (ကာဘမော စ၊ပ၊ မဂ္ဂင်္ဂါကို ရှေးနည်းမှီး၍ သမ္မန်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာသဝေါ၊ သော။ပ။သမ္မာကမ္မန္တော၊ သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝေရမဏိ၊ ငင်း။ပ။ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ မှ။ ဝေရမဏိ၊ ငင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသုံးပါးသောတရားသည်။ သာသဝေါ၊ သော။ပ။သမ္မာကမ္မန္တော၊ မည်၏။(ကတမောစ။ပ။ သမ္မာသတိကို ရှေးနည်းမှီး၍ သမ္မန်။)

၁၄၀။ (တတြ။ပ။သာသ ဟောတိ သမ္မာဒိဋ္ဌိ-ကို ရှေးနည်းမှီး၍ သမ္မန်လေ။)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မိစ္ဆာအာဇီဝေါ၊ သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ကုဟနာ၊ ဝါကြွားကြောင်း စေတနာသည်။ လပနာ၊

၁။ ဝိရမတိ တောယာတိ ဝေရမဏိ၊ စေတနာကောက်။ ဝေရံ မဏတိ ဝိနာသေတီတိ ဝေရမဏိ၊ ဝိရတိ ကောက်။ ဤ၌ နှစ်မျိုးလုံးရ၏။နောက်နည်းအလို "မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ၊မုသာဝါဒတည်းဟသော ရန်ကိုဖျက်ဆီးတတ်သော ဝိရတိငင်း"ဟူ၍ပေး။

လာဘ်ကိုမျှော်၍ ပြောဆိုကြောင်းစေတနာသည်။ နေမိတ္တိကတာ၊ ပစ္စည်းအတွက် အရိပ်နိမိတ် ပြုလေ့ရှိသောသူတို့၏ အဖြစ်သည်။ နိပ္ပေသိကတာ၊ ပစ္စည်းအတွက် ထိပါးလေ့ ရှိသောသူတို့၏ အဖြစ်သည်။ လာဘေန၊ မိမိလာဘ်ဖြင့်။ လာဘံ၊ သူတပါး၏ လာဘ်ကို။ နိဿိသနတာ၊ ရှာမှီးဆောင်ယူလိုသောသူတို့၏ အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤကုဟနစသော တရားသည်။ မိစ္ဆာအာဇီဝေါ၊မည်၏။(ကတမော စ။ပ။ဥပဓိဝေပက္ကောကို ရှေးနည်းမှီး၍ သမ္မန်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ မိစ္ဆာအာဇီဝံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ သမ္မာအာဇီဝေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးမှုကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤပြုခြင်းသည်။ သာသဝေါ၊ သော။ပ။သမ္မာအာဇီဝေါ၊မည်၏။ (ကတမောစ။ပ။သမ္မာ သတိ-ကို ရှေးနည်းမှီး၍ သမ္မန်။)

၁၄၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ပ။ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဿ၊ မှန်ကန်သောအယူရှိသော ရဟန်း၏။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ ပဟောတိ၊ ဖြစ်စွမ်းနိုင်၏။(ပဟောတိ ဘဝတိ တာယ သဟေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ပဝတ္တတိ၊ ဒ္ဋ္ဌကာ။)သမ္မာသင်္ကပ္ပဿ၊ မှန်ကန်သောအကြံအစည်ရှိသော ရဟန်း၏။ သမ္မာဝါစာ၊ သည်။ ပဟောတိ၊ ၏။ သမ္မာဝါစဿ၊ မှန်ကန်သောစကားရှိသော ရဟန်း၏။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ သည်။ ပဟောတိ၊ ၏။ သမ္မာကမ္မန္တဿ၊ မှန်ကန်သောအမှုရှိသောရဟန်း၏။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သည်။ ပဟောတိ၊ ၏။ သမ္မာအာဇီဝဿ၊ မှန်ကန်သောအသက်မွေးမှုရှိသော ရဟန်း၏။ သမ္မာဝါယာမော၊ သည်။ ပဟောတိ၊ ၏။ သမ္မာ-ဝါယာမဿ၊ မှန်ကန်သောလုံ့လရှိသောရဟန်း၏။ သမ္မာသတိ၊ သည်။ ပဟောတိ၊ ၏။ သမ္မာ-သတိဿ၊ မှန်ကန်သော သတိရှိသော ရဟန်း၏။ သမ္မာသမာဓိ၊ သည်။ ပဟောတိ၊ ၏။ သမ္မာ-သမာဓိဿ၊မှန်ကန်သော သမာဓိရှိသော ရဟန်း၏။ သမ္မာညာဏံ၊သမ္မာညာဏ်(ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်) သည်။ ပဟောတိ၊ ၏။ သမ္မာညာဏဿ၊ သမ္မာညာဏ်(ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်) ရှိသော ရဟန်း၏။ သမ္မာဝိမုတ္တိ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိ (ဖိုလ်ဌိယှဉ်သော ဖလင်ရှစ်ပါးမှတပါး ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ၂၉-ပါး)သည်။ ပဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဌင်္ဂသမန္နာဂတော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဧ ကော၊ သေကွာ၊ သေကွသည်။ ဒသင်္ဂသမန္နာဂတော၊ အင်္ဂါဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၄၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ပ။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊သည်။ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဿ၊ မှန်ကန်သောအယူရှိသော ရဟန်း၏(သန္တာန်၌)။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ နိဗ္ဗိဏ္ဏာ၊

၁။ "တတြပိ၊ ထိုတရားတို့တွင်လည်း။ သမ္မာညာဏေန၊ သမ္မာညာဏ်ဖြင့်။ အနေကေ၊ များစွာ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ် တရားတို့သည်။ ဝိဂတာ၊ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ဘာဝနာပါရိပူရိံ၊ ဘာဝနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့။ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏"။(ဤဝါကျကို အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၌လည်းမဖွင့်၊ ပါလည်းမပါသင့်။အဘဲ့ကြောင့်ဆိုသော် အထက် ၁၄၂ ဝါကျ၌—

"သမ္မာညာဏဿ ဘိက္ခဝေ မိစ္ဆာညာဏံ နိဗ္ဗိဏ္ဏံ ဟောတိ၊ ယေ စ မိစ္ဆာညာဏပစ္စယာ အနေကေ ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ သမ္ဘဝန္တိ၊တေ စဿ နိဗ္ဗိဏ္ဏာ ဟောန္တိ၊ သမ္မာညာဏပစ္စယာ စ အနေကေ ကုသလာ ဓမ္မာ ဘာဝနာပါရိပူရိံ ဂစ္ဆန္တိ"ဟု လာလတ္တံ့ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဤသမ္မာညာဏဿ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ဂစ္ဆန္တိ ဝါကျလည်း ပေယျာလသဘောဖြစ်၍ မပြည့်စုံသဖြင့် ပိုမိုရှင်းလင်းစေရန် အတွက်ပေယျာလဖော်၍ ပြလိုက်သည်။

ဆေးမြေ ပျက်စီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပစ္စယာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အနေကေ၊ များစွာကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ယေ စ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကြင် အကုသိုလ်တရားတို့သည်လည်း။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အသ၊ ထိုမှန်ကန်သော အယူရှိသော ရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ တေ စ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်လည်း။ နိဗ္ဗိဇ္ဈာ၊ ဆေးမြေ့ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိပစ္စယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ အနေကေ၊ကုန်သော။ ကုသလာဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်။ ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သမ္မာသင်္ကပ္ပဿ၊ မှန်ကန်သော အကြံအစည်ရှိသော ရဟန်း၏(သန္တာန်၌)။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပေါ၊သည်။ နိဗ္ဗိဇ္ဈာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဝါစဿ၊ ၏(သန္တာန်၌)။မိစ္ဆာဝါစာ၊ သည်။ နိဗ္ဗိဇ္ဈာ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာကမ္မန္တဿ၊ ၏(သန္တာန်၌)။ မိစ္ဆာကမ္မန္တော၊ သည်။နိဗ္ဗိဇ္ဈာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သမ္မာအာဇီဝဿ၊ ၏(သန္တာန်၌)။ မိစ္ဆာအာဇီဝေါ၊ သည်။ နိဗ္ဗိဇ္ဈာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဝါယာမဿ၊၏(သန္တာန်၌)။မိစ္ဆာဝါယာမော၊ သည်။ နိဗ္ဗိဇ္ဈာ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာသတိဿ၊ ၏(သန္တာန်၌)။ မိစ္ဆာသတိ၊ သည်။ နိဗ္ဗိဇ္ဈာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာသမာဓိဿ၊ ၏(သန္တာန်၌)။မိစ္ဆာသမာဓိ၊ သည်။ နိဗ္ဗိဇ္ဈာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာညာဏဿ၊ ၏(သန္တာန်၌)။မိစ္ဆာညာဏံ၊ သည်။ နိဗ္ဗိဇ္ဈံ၊သည်။ဟောတိ၊ ၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဝိမုတ္တိဿ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိရှိသော ရဟန်း၏(သန္တာန်၌)။ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ၊ သည်။ နိဗ္ဗိဇ္ဈာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ ပစ္စယာ၊ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အနေကေ၊ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်လည်း။ သမ္ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ အသ၊ ထိုသမ္မာဝိမုတ္တိရှိသော ရဟန်း၏(သန္တာန်၌)။ တေ စ၊ တို့သည်လည်း။ နိဗ္ဗိဇ္ဈာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သမ္မာဝိမုတ္တိပစ္စယာ စ၊ ကြောင့်လည်း။အနေကေ၊ ကုန်သော။ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ သို့လျှင်။ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်သော။ ကုသလပက္ခာ၊ကုသိုလ်အစုတို့ဝင်း။ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်သော။အကုသလပက္ခာ၊ အကုသိုလ်အစုတို့ဝင်း။ (ဣတိ၊ သို့။) မဟာ စတ္တာရီသကော၊ များသောစတ္တာရီသ(၄၀)ရှိသော။ဓမ္မပရိယာယော၊ တရား ဒေသနာတော်ကို။ ပဝတ္တိတော၊ ဖြစ်စေတော်မူအပ်ပြီ။ (ဟောတော် မူအပ်ပြီဟူလို)။သမဏေန ဝါ၊ရဟန်းသည်ဝင်း။

ဗြာဟ္မဏော၀ါ၊ ပုံကားသည်ရင်း။ ဒေ၀ေါ၀ါ၊ နတ်သည်ရင်း။ မာရေါ၀ါ၊ မာရ်နတ်သည်ရင်း။ ဗြဟ္မုနာ၀ါ၊ ဗြဟ္မာသည်ရင်း။ လောကသ္မိံ၊ လောကဋ္ဌ။ ကေနစိ ၀ါ၊ တစုံ တယောက်သော သူသည်။ အ၀ဇ္ဇ၀ေ၀ဇ္ဇယော၊ မဖြစ်စေအပ် (မဖြစ်စေနိုင်)။

၁၄၃။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ကေစိ၊ တစုံတယောက်သော။ယော သမဏော ၀ါ၊ အကြင်ရဟန်းသည်ရင်း။ ယော ဗြာဟ္မဏော ၀ါ၊ အကြင်ပုံကားသည်ရင်း။ မဟာစတ္တာရီသကံ၊ မဟာစတ္တာရီသကမည်သော။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ ဂရဟိတဗ္ဗံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်၏ဟူ၍။ ပဋိက္ကောသိတဗ္ဗံ၊ တားမြစ်အပ်၏ဟူ၍။မညေယျ၊ မှတ်ထင်ငြားအံ့။ တဿ၊ ထို ရဟန်းပုံကား၏။ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်။သဟဓမ္မိကာ၊ အကြောင်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ၀ါဒါနုဝါဒါ၊ ရဟန်းပုံကားတို့သည် ပြောဆို အပ်သော ၀ါဒ, ထိုဝါဒသို့ အတုလိုက်၍ ပြောဆိုအပ်သော အနုဝါဒတို့သည်။ ဂါရယ္ဟာ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သော။ ဌာနံ၊ အကြောင်းသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ကို။ စေ ဂရဟတိ၊ အကယ်၍ ကဲ့ရဲ့အံ့။ ယေ စ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်လည်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသော အယူရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့ကို။ ဘောတော၊ အရှင်သည်။ ပုဇ္ဇာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်(သည်မည်)၏။ တေ၊ တို့ကို။ ဘောတော၊ သည်။ ပါသံသာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်(သည်မည်)၏။ပ။ဘဝံ၊ သည်။ သမ္မာ၀ိမုတ္တိံ၊ ကို။ စေ ဂရဟတိ၊ အံ့။ ယေ စ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်လည်း။ မိစ္ဆာ၀ိမုတ္တိ၊ မိစ္ဆာ၀ိမုတ္တိရှိကုန်၏။ တေ၊တို့ကို။ ဘောတော၊ သည်။ ပုဇ္ဇာ၊ (သည်မည်)၏။ တေ၊ တို့ကို။ ဘောတော၊ သည်။ ပါသံသာ၊ (သည်မည်)၏။ပ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။

ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ သြက္ကလာ၊ သြက္ကလဇနပုဒ်၌ နေကုန်သော။ ယေပိ တေ ဝဿဘညာ၊ အကြင်ဝဿ,ဘညတို့သည်လည်း။ အဟေတုဝါဒါ၊ အကြောင်းမရှိဟု အယူရှိကုန်သည်။ အကိရိယ-ဝါဒါ၊ (ကံကိုပြုသော်လည်း)ပြုရာမရောက်ဟု အယူရှိကုန်သည်။ နတ္ထိကဝါဒါ၊ အကျိုးမရှိဟု အယူရှိကုန်သည်။ အဇဟသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေပိ၊ ထိုဝဿ, ဘညတို့သည်လည်း။ မဟာစတ္တာရီသကံ၊ မည်သော။ဓမ္မပရိယာယံ၊ကို။ဂရဟိတဗ္ဗံ၊ဟူ၍။ နဿ အမည်ိ သု၊မမှတ်မထင်ကြကုန်။ ပဋိက္ကောသိတဗ္ဗံ၊ တားမြစ်အပ်၏ဟူ၍။ နဿ အမည်ိ သု၊ကုန်။ တံ၊ ထိုမမှတ်ထင်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ နိန္နာ ဗျာ၀ေါသ ဥပါ၀ရမ္ဘဘယာ၊ (မိမိကိုယ်ကို)ကဲ့ရဲ့ခြင်း ထိပါးခြင်း စွပ်စွဲခြင်းတို့မှ ကြောက်ခြင်း၊ ကြောင့်တည်း။ ။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။(ဣဒမဝေါစ ဘဂ၀ါ။ပ။ အဘိနန္ဒုန္တိ-ပေးမြဲ။)

သဗ္ဗာနိ၊ သော။ မ ဘ ၀ စ ဗ္ဗာ ရီ သ ကာ သုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၈-အာနာပါနဿတိသုတ်

၁၄၄။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ။)ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ သာ၀တ္ထိယံ၊ ၌။ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ သော။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ၌။ သမ္မဟုလေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ အဘိညာတေဟိ

၁။ ဥပါ၀ရမ္ဘကို ဋ္ဌ ၌ "ဥပ၀ါဒဘယေန"။ ဋီ၌ "အတ္တနော ဥပရိကာ၀တမ္ဘနိဂ္ဂဟော ဥပါ၀ရမ္ဘော ဂရဟတော ပရိဘ္တာ၀သော ဥပါ၀ရမ္ဘဘယံ" ဖွင့်၏။ ဋီအလို ဥပါ၀ရမ္ဘ-ကို "ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ ထိတ်လန့်ခြင်း"ဟု သမ္မန်။)

အဘိညာတေဟိ၊ အလွန်ထင်ရှားကုန် အလွန်ထင်ရှားကုန်သော။ ထေရေဟိ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ သာဝကေဟိ၊ တပည့်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ။ အာယသ္မတာ စ သာရိပုတ္တေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့်ရင်း။ အာယသ္မတာ စ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနေန၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်နှင့်ရင်း။ အာယသ္မတာ စ မဟာကဿပေန၊အရှင်မဟာကဿပနှင့်ရင်း။ အာယသ္မတာ စ မဟာကစ္စာယနေန၊ အရှင်မဟာကစ္စာယနနှင့်ရင်း။အာယသ္မတာ စ မဟာကောဋ္ဌိကေန၊ အရှင်မဟာကောဋ္ဌိကနှင့်ရင်း။ အာယသ္မတာ စ မဟာကပ္ပိနေန၊ အရှင်မဟာကပ္ပိနနှင့်ရင်း။ အာယသ္မတာ စ မဟာစုန္ဒေန၊ အရှင်မဟာစုန္ဒနှင့်ရင်း။ အာယသ္မတာ စ အနုရုဒ္ဓေန၊အရှင်အနုရုဒ္ဓါနှင့်ရင်း။ အာယသ္မတာ စ ရေဝတေန၊ အရှင်ရေဝတနှင့်ရင်း။ အာယသ္မတာ စ အာနန္ဒေန၊ အရှင်အာနန္ဒာနှင့်ရင်း။ အညေဟိ၊ အခြားကုန်သော။ အဘိညာတေဟိ အဘိညာတေဟိ၊ အလွန်ထင်ရှားကုန် အလွန်ထင်ရှားကုန်သော။ ထေရေဟိ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။သာဝကေဟိ စ၊ တပည့်တို့နှင့်ရင်း။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ နဝေ၊ ငယ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သြဝဒန္တိ၊ ဆိုဆုံးမကုန်၏။ အနုသာသန္တိ၊ အဖန်ဖန် ဆိုဆုံးမကုန်၏[1]။

အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဒသပိ၊ တကျိပ်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သြဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုသာသန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ဝီသမ္ပိ၊ နှစ်ကျိပ်လည်းဖြစ်သော။ပ။ တိသမ္ပိ၊ သုံးကျိပ်လည်းဖြစ်သော။ပ။ စတ္တာရီသမ္ပိ၊ လေးကျိပ်သည်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သြဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုသာသန္တိ၊ ကုန်၏။ နဝါ၊ ငယ်ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ (တေစာတိ စကာရော အာဂမသန္ဓိမတ္တံ၊ဌ။) ထေရေဟိ၊ ကုန်ခသော။ ဘိက္ခူ၊ဟိ၊ တို့သည်။ သြဝဒိယမာနာ၊ ဆိုဆုံးမအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အနုသာသိယမာနာ၊ အဖန်ဖန် ဆိုဆုံးမအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗေန၊ ရှေးတဆုံးထူးထက်။ ဥဋ္ဌာရံ၊ မွန်မြတ်သော။ အဟရံ ဝိသေသံ၊ တပါးသောတရားထူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၁၄၅။ တေ နခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပန္နရသေ၊တဆဲ့ငါးရက်မြောက်ဖြစ်သော။ တဒဟု ပေါသထေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။ ပဝါရဏာယ၊ မဟာပဝါရဏာနေ့၌။ ပုဏ္ဏာယ၊ တလပြည့်သော။ ပုဏ္ဏမာယ၊ ပြည့်သော လဝန်းရှိသော။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ အဗ္ဘောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီဘူတံ တုဏှီဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ အနုဝိလောကေတ္တာ၊ စောင်းငဲ့ကြည့်၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာယ ပဋ္ဌိပဒါယ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်။ အာရဒ္ဓါ၊ နှစ်သက်စေအပ်သည်။ အသို့၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာယ ပဋ္ဌိပဒါယ၊ ဖြင့်။ အာရဒ္ဓစိတ္တာ၊ နှစ်သက်စေအပ်သော စိတ်ရှိသည်။ အသို့၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်သက်။ ဘိယ္ယောသော၊ လွန်စွာ။ အပ္ပတ္တာယ၊ မရောက်အပ်သေးသော (အရဟ ဘ္ဘဖိုလ်)သို့။ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ အနမိဂတာယ၊ မရအပ်သေးသော (အရဟတ္တဖိုလ်)ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ အသစ္ဆိကတာယ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော (အရဟတ္တဖိုလ်)ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။

၁။ သကိုဝဒန္တော သြဝဒတိနာမ၊ ပုနပ္ပုနံ ဝဒန္တော အနုသာသတိနာမ၊ ဓမ္မပဒ-ဋ္ဌ-၁၊ စာပိုဒ်၊ ၇၇၊ သြဝါဒ အနုသာသနအမျိုးမျိုးကို ၎င်းဋ္ဌပင်၌။

ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို။ အာရဘထ၊ အားထုတ်ကြကုန်လော့။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒေဝ သာဝတ္ထိယံ၊ ဤ သာဝတ္ထိပြည်၌သာလျှင်။ ကောမုဒီ၊ ကုမုဒြာ ကြာပွင့်ရာဖြစ်သော[1]။ စာတုမာသိနိ၊ မိုးလေးလ တို၏ နောက်ဆုံးဖြစ်သော တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်တိုင်အောင်။ အာဂမိဿာမိတိ၊ ငံ့တော်မူ အုံ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဇာနပဒါ၊ ဇနပုဒ်၌ နေကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။"ဘဂဝါ၊ သည်။တတ္ထေव သာဝတ္ထိယံ၊ ၌သာလျှင်။ ကောမုဒီ၊ သော။ စာတုမာသိနိ၊ တိုင်အောင်။ အာဂမေဿတိ ကိရာတိ၊ ငံ့တော် မူလတ္တံ့တဲ့"ဟူ၍။ အဿောသုံ၊ ကြားကုန်ပြီ။ ဇာနပဒါ၊ ကုန်သော။တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမျှော်ခြင်းငှါ။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ သြသရန္တိ၊ ဆိုက်ရောက်ကုန်၏။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ တေ စ ခေါ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်လည်း။ မတ္တာယ၊ ထက်။ ဘိယ္ယောသော၊စွာ။ နဝေ၊ ငယ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သြဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုသာသန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ နဝါ၊ ကုန်သော။ တေ စ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်လည်း။ ထေရေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ သြဝဒိယမာနာ၊ သော်။ အနုသာသိယမာနာ၊ သော်။ ပုဗ္ဗေန၊ ထက်။ ဥဋ္ဌာရံ၊ သော။ အပရံဝိသေသံ၊ တပါးသော တဆုံးထူးကို။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘဂဝါ။ ဘေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ပဋိသာ၊ ဤ(သံဃ)ပရိသတ်သည်။ အပလာပါ၊ (စကား)ပြောဆိုခြင်းမရှိ (အဖျင်းမရှိ)။ အယံ ပရိသာ၊သည်။ နိပ္ပလာပါ၊ (စကား)ပြောဆိုခြင်းအလျင်းမရှိ။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်၏။ သာရေ၊ (သီလစသော)အနှစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာရူပါ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။ အာဟုနေယျာ၊ အဝေးရပ်မှ ဆောင်၍သော်လည်း ပေးလှူအပ်သော ပူဇော်ဘွယ်ကို ခံထိုက်၏။ ပါဟုနေယျာ၊ ဧည့်သည်ဘို့ အလို့ငှါ စီမံသားအပ်သော ဝတ္ထုကိုသော်လည်း ခံထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်သောအလှူ (တမလွန်ကို ယုံကြည်၍ လှူအပ်သောဝတ္ထု)ကို ခံထိုက်၏။ အဉ္ဇလိကရဏီယာ၊ လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးခြင်းကို ခံထိုက်၏။ လောကဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးချရာ လယ်တာမြေ ကောင်းသဘွယ်ဖြစ်၏[2]။ အယံ ဘိက္ခုသံဃော၊ ဤရဟန်းအပေါင်းသည်။ တထာရူပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ပရိသာ၊ ဤပရိသတ်သည်။ တထာရူပါ၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာရူပါယ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ် အား။(မောဂ္ဂလ္လာန်အလို ပရိသတ်၌ဟုပေး)အပ်၊ အနည်းငယ်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သောအလှူသည်။ ဗဟု၊ များသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗဟု၊ များစွာ။ ဒိန္နံ၊ သည်။ ဗဟုတရံ၊ အလွန် များသောအကျိုးရှိသည်။ဟောတိ၊ ၏။ အယံ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ တထာရူပေါ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ပရိသာ၊ သည်။ တထာရူပါ၊ ၏။

---

[1] ကောမုဒီတိ-ကုမုဒဝတီ၊ တဒါ ကိရ ကုမုဒါနိ သုပုပ္ဖိတာနိ ဟောန္တိ၊ တေနာဟ ကုမုဒါနံ အတ္ထိတာယ ကောမုဒီတိ၊ ကုမုဒါနံ သမူဟော ကုမုဒါနိဝေ ဝါ ကောမုဒါ၊ တေ ဧတ္ထ အတ္ထီတိ ကောမုဒီ။ ဋီကာ။

[2] မ-၁ ဝတ္ထုသုတ် စာပိုဒ်- ၇၄၊ မ-၂၊ ဘဒ္ဒါလိသုတ် စာပိုဒ် ၁၄၇-၌လည်းလာ၏။ အနက်ကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ-ဋီ၊ စာပိုဒ်- ၁၅၆၊ သံဃာနုဿတိ-၌ရှု၍ တနည်းသာ သမ္မန်၏။ အကျယ်ကို ၎င်း ၌ ၌ ရှုပါ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာရူပါ၊ သော။ ပရိသာ၊ ကို။ လောကသ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဒုလ္လဘာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်၏ (ရခဲ၏)။ပ။ တထာရူပါ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာရူပံ၊ သော။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ယောဇနဂဏနာနိ၊ ရေဘွက်မျှားစွာ ယူဇနာတို့ဘုံ၌ဝိုင်း။ (ယူဇနာအရာ အထောင်ကို ယူ။) ပုဋ္ဌောသေနာပိ၊ စားနပ်ရိက္ခာဆုပ်ဖြင့်လည်း။ (ပခုံးခ္ဍ ရိက္ခာဆုပ်ကို ထမ်းဆောင်လျက်လည်း-ဟူ၍သော်လည်း ပေး။)ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှါ။ အလံ၊ သင့်၏။ပ။ တထာရူပါ၏။

၁၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ဤရဟန်းအပေါင်းခ္ဍ။ အရဟန္တော၊ ကုန်သော။ ခီဏာသဝါ၊ ကုန်သော။ ဝုသိတဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကတကရဏီယာ၊ ကုန်သော။ ဩဟိတဘာရာ၊ ကုန်သော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထာ၊ ကုန်သော။ ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနာ၊ ကုန်သော။ သမ္မဒညာ ဝိမုတ္တာ၊ ကောင်းစွာမြင်သိ၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ခ္ဍ။ ဝေရူပါပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ခ္ဍ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံသို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော[1]။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ပြည်ခ္ဍ။ ပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်သော။ တသ္မာ လောကာ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ပြည်မှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မာ၊ တဖန်မပြန်လှည့်ခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ သြပပါတိကာ၊ အနာဂါမ် ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေနေကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ခ္ဍ။ ဝေရူပါပိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ခ္ဍ။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကြောင့်။ ရာဂဒေါသမောဟာနံ၊ ရာဂဒေါသမောဟတို့၏။ တနုတ္တာ၊ ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမ် ဖြစ်ကုန်သော။ သကိဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလူပြည်သို့။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့ ဖြစ်ကုန်သော။ (ဤ ကရိဿန္တိ-ကို နာမဓာတ် ပေးလိုက်၏။ ယေ တေ-ထည့်ချလည်း ပေးနိုင်၏။) ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ခ္ဍ။ ဝေရူပါ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ခ္ဍ။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကြောင့်။ အဝိနိပါတဓမ္မာ၊ အလိုအာသာကင်းလျက် အပါယ်လေးပါးခ္ဍ ကျခြင်းသဘောမရှိကုန်သော။ နိယတာ၊ မဂ္ဂနိယမအားဖြင့် မြဲကုန်သော။ သမ္ဗောဓိပရာယနာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လည်းလျောင်းရာ ရှိကုန်သော။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန် ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ခ္ဍ။ ဝေရူပါပိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ "သြရမ္ဘာဂိယာနိတိ သြရဘဇနကာနိ ကာမဘဝေ ဥပပတ္တိပစ္စယာနိ" ဟူသော မ-ဋ္ဌ-၁၊ အလဂဒ္ဒ-ပမသုတ် စာပိုဒ် ၂၇၅-နှင့် အည်ပေးသည်။ ဟေဋ္ဌဘာဂဿ ဟိတာ၊ တေသံ-ဟုမ-၁၊ အာဂတခေါ်ယျသုတ်ရှိကာ-၆၇-ပိုဒ် ဖွင့်သည့်အလို "အောက်အတို(ကာမဘုံ)၏အစီးအပွါးဖြစ်ကုန်သော" ပေးလေ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၌။ ယေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ ကို။ ဘာဝနာနုယောဂံ အနု၊ ပွါးမျှားအားထုတ်ခြင်း၌။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ သမ္မပ္ပဓာနာနံ၊ တို့ကို။ပ။

စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တို့ကို။ပ။

ပဉ္စန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့ကို။ပ။

ပဉ္စန္နံ၊ ကုန်သော။ ဗလာနံ၊ တို့ကို။ပ။

သတ္တန္နံ၊ ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ တို့ကို။ပ။

အရိယဿ၊ ဖြူစင်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကဿ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို။ပ။

မေတ္တာဘာဝနာနုယောဂံ အနု၊ မေတ္တာကို ပွါးမျှားအားထုတ်ခြင်း၌။ပ။

ကရုဏာဘာဝနာနုယောဂံ အနု၊ ၌။ပ။

မုဒိတာဘာဝနာနုယောဂံ အနု၊ ၌။ပ။

ဥပေက္ခာဘာဝနာနုယောဂံ အနု၊ ၌။ပ။

အသုဘဘာဝနာနုယောဂံ အနု၊ ၌။ပ။

အနိစ္စသညာဘာဝနာနုယောဂံ အနု၊ အနိစ္စသညာကို ပွါးမျှားအားထုတ်ခြင်း၌။ပ။

အာနာပါနဿတိဘာဝနာနုယောဂံ အနု၊ အာနာပါနဿတိကို ပွါးမျှားအားထုတ်ခြင်း၌။ ယုတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ၌။ ဝေရူပါပိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပါဠိ၌ ဝေရူပါပိ ဘိက္ခဝေ-စသော ဝါကျ,ကျနေ၍ ထည့်ပေးလိုက်သည်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာနာပါနဿတိ၊ အာနာပါနဿတိသည်။ ဘာဝိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလီကတာ၊ အကြိမ်မျှားစွာ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ မဟပ္ဖလာ၊ မျှားသောအကျိုးရှိသည်။ မဟာနိသံသာ၊ မျှားသောအာနိသင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာနာ-ပါနဿတိ၊ သည်။ ဘာဝိတာ၊ သော်။ ဗဟုလီကတာ၊ သော်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ တို့သည်။ ဘာဝိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ဗဟုလီကတာ၊ အကြိမ်မျှားစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ တို့ကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ တို့သည်။ ဘာဝိတာ၊ သော်။ ဗဟုလီကတာ၊ သော်။ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိံ၊ (သိအပ်သည်ဖြစ်၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာ)မဂ်,ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို[1]။ ပရိပူရေန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ ၁၅၂-ပိုဒ်၌ ဝိဇ္ဇာဝိမုဘ္ဘိဝလနိဗ္ဗာနံ ပရိပူရေန္တိ (၄)။ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဝလနိဗ္ဗာနန္တိ ဝိမုတ္တိနံ ဖလဘူတံ တေဟိ ယေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ ကိလေသနိဗ္ဗာနံ၊ အမတမဟာနိဗ္ဗာနမေဝ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိနံ အဓိဂမန အဓိဂန္တဗ္ဗဘာဝယ တထာ ဝုတ္တံ။ (ဋီကာ။)ဖွင့်၏။ ဝိဇ္ဇာနာမ မဂ္ဂေါ။ ဝိမုတ္တိ ဖလံ။ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဋီ-၁-၃၄၅-ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊အရ-လောကီ လောကုတ္တရာ ၂-မျိုးကိုယူ။

၁၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘာဝိတာ စ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဗဟုလီကတာ စ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အာနာပါနဿတိ၊ သည်။ မဟပ္ဖလာ၊ သည်။ မဟာနိသံသာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညဂတော ဝါ၊ တောအရပ်သို့ ကပ်၍သော်၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတော ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်၍သော်၎င်း။ သုညာဂါရဂတော ဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်၍သော်၎င်း။ ပလ္လင်္ကံ ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတ္မာ၊ ခွေ၍။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှု။ သတိ ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္မာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ (အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍သာလျှင် ဟူ၍သော်လည်း သဒ္ဒတ္ထပေး။) အဿသတိ၊ ရှု၏။ သတောဝ၊ သာလျှင်။ ပဿသတိ၊ ရှိက်၏[1]။

ဒီဃံ ဝါ၊ ရှည်စွာမူလည်း။ အဿသန္တော၊ ရှုလတ်သော်။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာ။ အဿသာမီတိ၊ ရှု၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဒီဃံ ဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ ရှိက်လတ်သော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ ပဿသာမီတိ၊ ရှိက်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ရဿံ ဝါ၊ ကိုစွာမူလည်း။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ၊ အလုံးစုံသော ဝင်လေဟူသော ရှုမှု၏ အစ, အလယ်,အဆုံးကို ထင်ရှားသိသည်ဖြစ်၍။ အဿသိဿာမီတိ၊ ရှုအံ့ဟူ၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ၊ အလုံးစုံသော ထွက်လေဟူသော ရှိက်မှု၏ အစ, အလယ်, အဆုံးကို ထင်ရှားသိသည်ဖြစ်၍။ ပဿသိဿာမီတိ၊ ရှိက်အံ့ဟူ၍။ သိက္ခတိ၊ ၏။

ကာယသင်္ခါရံ၊ ရှုန့်ရင်းသော ထွက်လေကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ ငြိမ်းစေလျက်။ အဿသိဿာမီတိ၊ ရှုအံ့ဟူ၍။ သိက္ခတိ၊ ၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ရှုန့်ရင်းသော ဝင်လေကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ ငြိမ်းစေလျက်။ ပဿသိဿာမီတိ၊ ရှိက်အံ့ဟူ၍။ သိက္ခတိ၊ ၏။

ပီတိပဋိသံဝေဒီ၊ ပီတိကို ထင်စွာသိသည်ဖြစ်၍။ပ။ သိက္ခတိ၊၏။

သုခပဋိသံဝေဒီ၊ သုခကိုထင်စွာသိသည်ဖြစ်၍။ပ။သိက္ခတိ၊ ၏။

စိတ္တသင်္ခါရပဋိသံဝေဒီ၊ဝေဒနာကွန္ဓာ, သညာကွန္ဓာဟူသော စိတ္တသင်္ခါရကို ထင်စွာသိသည်ဖြစ်၍။ပ။သိက္ခတိ၊ ၏။

စိတ္တသင်္ခါရံ၊ ဝေဒနာကွန္ဓာ, သညာကွန္ဓာဟူသော စိတ္တသင်္ခါရကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ ငြိမ်းစေလျက်။ပ။သိက္ခတိ၊ ၏။

စိတ္တပဋိသံဝေဒီ၊ စိတ်ကို ထင်စွာသိသည်ဖြစ်၍။ပ။သိက္ခတိ၊ ၏။

စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိပ္ပမောဒယံ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်စေလျက်။ပ။သိက္ခတိ၊ ၏။

၁။ သသ-ပါဏနေ။ သသ-ဓာတ်သည်။ ပါဏနေ၊ ရှုရှိုက်ခြင်း၌ဖြစ်၏။ ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟ။ သသ-ဓာတ်သည် ရှုမှု ရှိုက်မှု နှစ်ခုလုံးကို ဟော၏။ အာ-ရှေးရှိမှု ရှုမှု၊ ပ-ရှေးရှိမှု ရှိုက်မှုကို ယူလေ၊ အကျယ်ကို မ ၁-သတိ ပဋ္ဌာနသုတ် ၁၀၇-ပိုဒ်၌ရှု။

စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဒဟံ၊ ကောင်းစွာထားလျက်။ပ။ သိက္ခတိ၊ ၏။
စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိမောစယံ၊ (နီဝရဏစသည်တို့မှ)လွတ်မြောက်စေလျက်။ပ။ သိက္ခတိ၊ ၏။
အနိစ္စာနုပဿီ၊ အနိစ္စဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ပ။ သိက္ခတိ၊ ၏။
ဝိရာဂါနုပဿီ၊ ဝိရာဂဟု (ဝိရာဂကို)အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍[1]။ပ။ သိက္ခတိ၊ ၏။
နိရောဓာနုပဿီ၊ နိရောဓဟု(နိရောဓ ကို) အဖန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ သိက္ခတိ၊ ၏။
ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ၊ စွန့်လွှတ်သောအားဖြင့် အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍[2]။ပ။ သိက္ခတိ၊ ၏။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘာဝိတာ ခေါ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ဧပေ၊ ဤသို့။ ဗဟုလီကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သော။ အာနာပါနဿတိ၊ သည်။ မဟပ္ဖလာ၊ သည်။ မဟာနိသံသာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၄၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထံ၊ သို့လျှင်။ ဘာဝိတာ စ၊ သော။ ကထံ၊ သို့လျှင်။ဗဟုလီကတာ စ၊ သော။ အာနာပါနဿတိ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိं သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ သိက္ခတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မိं သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုလောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်တတ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။လောကေ၊ ရုပ်လောက၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ သူများစည်းစိမ်ကို တပ်မက်ခြင်းနှလုံးမသာမယာခြင်းကို။ ဝိနေယ္ယ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ကာယေ၊ ရုပ်ကာယ၌။ကာယာနုပဿီ၊ ရုပ်ကာယဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ (ဝဒါမိ-၌စပ်။)ယဒိဒံ အဿာသ ပဿာသာ၊ အကြင်ဝင်လေ,ထွက်လေတို့သည်။(သန္တိ၊ကုန်၏။)တေ အဿာသ ပဿာသေ၊တို့ကို။ကာယေသု၊ (ပထဝီစသော)ကာယလေးမျိုးတို့တွင်။ ကာယညတရံ၊ကာယတပါး(အပါအဝင်)ဟူ၍။(ဝါယော ကာယယူ။) ဧवं၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ဣဟ နိပါတမတ္တ)။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိं သမယေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ သိက္ခတိ၊ ၏။ပ။လောကေ၊ ဝေဒနာ လောက၌။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မိं သမယေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယ္ယ၊ ၍။ ဝေဒနာသု၊ လောကီဝေဒနာတို့၌။ ဝေဒနာနုပဿီ၊ ဝေဒနာဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ အဿာသ ပဿာသာနံ၊ တို့ကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းသော။ ယဒိဒံ မနသိကာရော၊ အကြင်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊၏။)တံမနသိကာရံ၊ ကို။ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာသုံးမျိုးတို့တွင်။ ဝေဒနာညတရံ၊ ဝေဒနာတပါး(သုခဝေဒနာယူ)ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသ္မိं သမယေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ (၂)

၁။ ဝိရာဂအရ ခဏဘင်ဟူသော-ခယဝိရာဂ, နိဗ္ဗာန်ဟူသော အစွန္တဝိရာဂကိုယူ အနုပုဗ္ဗ ဒီသခေါတ်အရ ဝိပဿနာဥာဏ် မဂ်ဥာဏ်ကိုယူ၊ ဏီပစ္စည်းအရ တံသမင်ဂီပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူ။ နိဿာခနုပဿီ-၌သည်း ဤနည်းပင်။
၂။ ပဋိနိဿဇ္ဇနံ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ ဝိပဿနာ ဟူသော ပရိစ္စာဂပဋိနိဿဂ္ဂ,မဂ်ဟူသော ပက္ခန္ဒနပဋိနိဿဂ္ဂတို့ကို ကောက်။ အနုပုဗ္ဗဒီသခေါတ်အရ-ဝိပဿနာမဂ်ဥာဏ်ပင် ရ၏။ ဏီပစ္စည်းအရ တံသမင်ဂီပုဂ္ဂိုလ် ရ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိ သမယေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။သိက္ခတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မိ သမယေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။လောကေ၊ စိတ်လောကဋ္ဌ။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ၍။ စိတ္တေ၊ လောကီစိတ်ဋ္ဌ။ စိတ္တာနုပဿီ၊ စိတ်ဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ မုဌ္ဌဿတိဿ၊ ပျောက်ပျက်သောသတိ၌သော။ အသမ္ပဇာနဿ၊ ဆင်ခြင်တတ်သော ပညာမရှိသောသူအား။ အာနာပါနဿတိ၊ ကို။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိ သမယေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။သိက္ခတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မိ သမယေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။လောကေ၊ ဓမ္မလောကဋ္ဌ။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ၍။ ဓမ္မေသု၊ လောကီတရားတို့ဋ္ဌ။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ လောကီတရားဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာနံ၊ တို့ကို။ ယံ တံ ပဟာနံ၊အကြင်ပယ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုပယ်ခြင်းကို။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ အဇ္ဈုပေက္ခိတာ၊ လျစ်လျူ||ရှုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ (၄)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘာဝိတာ ခေါ၊ သော။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗဟုလီကတာ၊ သော။ အာနာ-ပါနဿတိ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။

၁၅၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထံ၊ သို့။ ဘာဝိတာ စ၊ ကုန်သော။ ကထံ၊ သို့။ ဗဟုလီကတာ စ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ၊ တို့သည်။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ တို့ကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်သနည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိ သမယေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ တသ္မိ သမယေ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သတိ၊ သတိသည်။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ကပ်၍တည်သည်။ အသမ္မုဋ္ဌာ၊ မပျောက်ပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိ သမယေ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ သတိ၊သည်။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ သည်။ အသမ္မုဋ္ဌာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိ သမယေ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ကို။ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိ သမယေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကို။ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။တသ္မိ သမယေ၊ ၌။ဘိက္ခုနော၊ ၏။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ သည်။ ဘာဝနာပါရိပူရိံ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ (၁)

တထာသတော၊ ထိုကဲ့သို့သောသတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသော။ သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ တံ ဓမ္မံ၊ ထို ရူပ်နာမ်တရားကို။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာ ပညာဖြင့်။ ပဝိစိနတိ၊ အနိစ္စ စသော အပြားအားဖြင့် ဆင်ခြင်၏။ ပဝိစယတိ၊ အနိစ္စ စသော အပြားအားဖြင့် စူးစမ်း၏။ ပရိဝီမံသံ၊ စုံစမ်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ (ဤသုံးပုဒ် ပရိယာယ်တူ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိ သမယေ၊ ၌။ တထာသတော၊ ၍။ ဝိဟရန္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ပဝိစိနတိ၊ ၏။ ပဝိစယတိ၊ ၏။ ပရိဝီမံသံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မိ သမယေ၊ ၌။ပ။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ (၂)

တံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ပဝိစိနတော၊ အနိစ္စ စသောအပြားအားဖြင့် ဆင်ခြင်သော။ ပဝိစယတော၊ အနိစ္စ စသော အပြားအားဖြင့် စူးစမ်းသော။ ပရိဝီမံသံ၊ စုံစမ်းခြင်းသို့။

အာပဇ္ဇတော၊ ရောက်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝိရိယံ၊လှုံ့လသည်။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်ပြီး သည်။ အသလ္လီနံ၊ မတွန့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိं သမယေ၊ ၌ ။ပ။ ဟောတိ၊၏။တသ္မိं သမယေ၊ ၌။ပ။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ (၃)

အာရဒ္ဓဝိရိယဿ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသော လုံ့လရှိသော ရဟန်း၏။ နိရာမိသာ၊ ကိလေသာမိသ မရှိသော။ ပီတိ၊သည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိं သမယေ၊ ၌ ။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မိं သမယေ၊ ၌။ပ။ဟောတိ၊၏။ တသ္မိं သမယေ၊ ၌ ။ပ။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ (၄)

ပီတိမနဿ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်း၏။ ကာယောပိ၊ ရုပ်ကာယသည်လည်း။ ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်းအေး၏။ စိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်သည်လည်း။ ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်းအေး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိं သမယေ၊ ၌ ။ပ။ပဿမ္ဘတိ၊ ၏။ တသ္မိं သမယေ၊ ၌ ။ပ။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ (၅)

ပဿဒ္ဓကာယဿ၊ ငြိမ်းအေးပြီးသော ရုပ်ကာယရှိသော။ သုခိနော၊ (စိတ်) ချမ်းသာခြင်း ရှိသော ရဟန်းသည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သမာဓိယတိ၊ ထားအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့ ။ပ။ သမာဓိ-ယတိ၊ ၏။ တသ္မိं သမယေ၊ ၌ ။ပ။ ဂစ္ဆတိ၊၏။ (၆)

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တထာသမာဟိတံ၊ ထိုကဲ့သို့ထားအပ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ အဗ္ဘညေကွိတာ၊ လျစ်လျူရှုတတ်သည်။ဟောတိ၊၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ယသ္မိं သမယေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိं သမယေ၊ ၌။ပ။ဂစ္ဆတိ၊ ၏ ။ (၇)

၁၅၁။ (ဤ ၁၅၀-ပိုဒ်၌ ဝေဒနာနုပဿနာ, စိတ္တာနုပဿနာ, ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ပြ ဝါကျအားလုံးကို ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ပြ ဝါကျ အားလုံးကို မှီး၍ အနက် သမ္မန်လေ။)

၁၅၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထံ၊ သို့လျှင်။ ဘာဝိတာ စ၊ ကုန်သော။ ကထံ၊ သို့လျှင်။ ဗဟုလီကတာ၊ကုန်သော။ သတ္တ၊ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ တို့သည်။ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိ၊(သိအပ်သည်ဖြစ်၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာ)ဗိုလ်,နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ကင်းဆိတ်ရာနိဗ္ဗာန်၌မှီသော။ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ တပ်ခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ နိရောဓနိဿိတံ၊ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိ၊ကိလေသာကိုစွန့်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ညွှတ်သော။သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ပ။ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं၊ သို့။ ဘာဝိတာ၊ကုန်သော။ဧवं၊သို့။ဗဟုလီကတာ၊ ကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊တို့သည်။ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိ၊ ကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ-စသည် ပေးမြဲ။)

အဌမံ၊ သော။ အာနာ ပါနဿတိသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-ကာယဂတာသတိသုတ်

၁၅၃။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။အာရာမေ-ပေးမြဲ)။အထခေါ၊ ၌။ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာနံ၊ ဆွမ်းစားရာ အရပ်မှ ဖဲခွဲ,ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌာန-

သာလာယံ၊စည်းဝေးရာ(စရပ်)ကျောင်း၌။သန္ဓိသိန္ဓာနံ၊အညီအညွတ် ထိုင်နေကြကုန်သော။ သန္ဓိ-ပတိတာနံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးကြကုန်သော။သမ္မဟုလာနံ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။"အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစ့။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်စဘူး အဲဩအသစ် ဖြစ်ပေစ့။ ဇာနတာ၊ သော။ ပဿတာ၊ သော။ အရဟတာ၊သော။သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေန၊ သော။တေန ဘဂဝတာ၊ ထိုဘုရားရှင်သည်။ (ဝုတ္တာ-၌စပ်။) ဘာဝိတာ၊ သော။ ဗဟုလီကတာ၊ သော။ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိကို။ ယာဝ စ၊ အလ္ဒန်။ (ဣဒံ နိပါတ်။) မဟပ္ဖလာ၊မျှားသော အကျိုးရှိ၏ ဟူ၍။ မဟာနိသံသာ၊ မျှားသော အာနိသင်ရှိ၏ ဟူ၍။ ဝုတ္တာတိ၊ ဟောတော် မူအပ်ပြီ" ဟူသော။ အယံ အန္တရာကထာ၊ ဤကြားကာလ၌ဖြစ်သော စကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ အယဉ္စ အန္တရာကထာ၊ သည်လည်း။ (ဟိဒံနိပါတ်မျှ) ဝိပ္ပကတာ၊ မပြီးဆုံးသေးသည်။ဟောတိ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တပါးထည်းတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူရာမှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်တော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေရဟိ၊ ယခု အခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ အညီအညွတ် ထိုင်နေကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဝိပ္ပကတာ၊ မပြီးဆုံးသေးသော။ အန္တရာကထာ၊သည်။ ကာ စ ပနာတိ၊ အဘယ်နည်း"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ။ပ။ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ အယံ ခေါ အန္တရာကထာ၊ သည်။ ဝိပ္ပကထာ၊ မပြီးဆုံးသေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပဇ္ဇော၊ အစဉ်ရောက်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။

၁၅၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထံ၊ သို့။ ဘာဝိတာ စ၊ သော။ ကထံ၊ သို့။ ဗဟုလီကတာ စ၊ သော။ ကာယဂတာသတိ၊ သည်[၂]။ မဟပ္ဖလာ၊ သည်။ မဟာနိသံသာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ (ဣဓ-ဘိက္ခဝေ အစ သိက္ခတိ အထိ မထူးပြီ။)ဝေါ၊ သို့။ အပ္ပမတ္တာသု၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာ-ပိနော၊ကိလေသာကို ပူလောင်စေဘတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ပဟိတတ္တာသု၊နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဂေဟသိတာ၊ အိမ်ခွံ့မှီကုန်သော။ (ကာမဂုဏ်တို့ကို အိမ်ဟုယူ။)ယေ သရသင်္ကပ္ပါ၊ အကြောင်ပြေးဝင်တတ်သော အကြံအစည်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။တေ၊ ထိုပြေးဝင်တတ်သော အကြံအစည်တို့ကို။ ပဟီယန္တိ၊ပယ်အပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ထိုပြေးဝင်တတ်သော အကြံအစည် (မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ) တို့ကို။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ အဗ္ဗတ္တမေဝ၊ မိမိ (ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ)၌သာလျှင်[၃]။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သန္တိट्ठတိ၊ တည်၏။ သန္ဓိသီဒတိ၊ကောင်းစွာတည်ငြိမ်၏။(သမ္မဒေव သီဒန္တိ၊ ဥပသမန္တိတိ အတ္ထော၊ဝိသုဒ္ဓိ၊ ၌-၁-၁၄၇)။ ဧကောဒိ၊ မြတ်သောသမာဓိ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယဂတာသတိ ံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ (၁)

၁။ အန္တရာကထာ အနက်၏အမှာကို မ-၁၊ ပါသရာသိသုတ် နိဿယ ၂၇၃-ပိုဒ်၌ ရှု။

၂။ အဿာသ ပဿာသကာယေ ဂတာ ပဝတ္တာတိ ကာယဂတာ၊ တံကာယဂတာသတိ ံ၊ (ဋီ။)

၃။ သိမ်းဆည်းအပ်သော ကာယဂတာသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံကိုပင် မိမိဟု ယူလေ။ ဂေါစရဗျတ္တသို့ ံ ယေဝါတိ ပရိဂ္ဂဟိတေ ကမ္မဋ္ဌာနေဝ ဝတ္တန္တိ၊ တံ ဟိ ဓမ္မဝသေန ဥပဋ္ဌိတာ၊ ဘာဝနာယ ဂေါစရဘာဝတော အဗ္ဗတ္တန္တိ ဝုတ္တံ၊ (ဋီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ သို့။ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂစ္ဆန္တောဝါ၊ သွားသော်လည်း။ ဂစ္ဆာမိတိ၊ သွား၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဌိတော ဝါ၊ ရပ်သော်လည်း။ ဌိတော၊ ရပ်သည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊၏။နိသိန္နော ဝါ၊ ထိုင်သော်လည်း။ နိသိန္နော၊ ထိုင်သည်။ အမှိတိ၊ဖြစ်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သယာနော ဝါ၊ လျောင်းသော်လည်း။ သယာနော၊ လျောင်းသည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ဝါ ပန၊ တနည်းသော်ကား။ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်း အရာအားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကာယော၊ ရူပကာယသည်။ပဏိဟိတော၊ ထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုရူပကာယကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူပြီ။) (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ (မ-၃၊ ဒေဝဒဟ သုတ် ၁၅-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။) (အကြွင်းတူပြီ။) (၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါဒတလာ၊ ခြေဘဝါးအပြင်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဆံဖျားတိုင်အောင်။ ကေသမတ္ထကာ၊ ဆံဖျားမှ။ အဓော၊ အောက်ခြေဘဝါးအပြင် တိုင်အောင်။ တစပရိယန္တံ၊ ဖီလာအားဖြင့် အရေပါးအဆုံးရှိသော။ နာနပ္ပကာရဿ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော။ အသုစိနော၊ မစင်မကြယ် ရှံ့စဖွယ်ဖြင့်။ ပူရံ၊ ပြည့်သော။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်။ (ပစ္စဝေက္ခတိ-၌စပ်)။ "ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်၌။ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ (ဤနည်းတူ ပုဒ်ဂုဏ်းပုဒ်တိုင်း လိုက်၍စပ်)။လောမာ၊ မွေးညှင်းတို့သည်။ နခါ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတို့သည်။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်။ တစော၊ အရေဝူ အရေပါးသည်။ မံသံ၊ အသားသည်။ နှာရု၊ အကြောသည်။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးသည်။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီသည်။ ဝက္ကံ၊ အညို့သည်။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်။ ယကနံ၊ အသည်းသည်။ ကိလောမကံ၊ အမြှေးသည်။ ပိဟကံ၊ အဖျဉ်းသည်။ ပပ္ဖာသံ၊ အဆုတ်သည်။ အန္တံ၊ အူမသည်။ အန္တဂုဏံ၊ အူသိမ်သည်။ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်သည်။ ကရီသံ၊ အစာဟောင်းသည်။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေသည်။ သေမှံ၊ သလိပ်သည်။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်သည်။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ သေဒေါ၊ ချွေးသည်။ မေဒေါ၊ အဆီခဲသည်။ အဿု၊ မျက်ရည်သည်။ ဝသာ၊ ဆီကြည်သည်။ ခေဠော၊ တံထွေးသည်။ သိင်္ဃာဏိကာ၊ နှုပ်သည်။ လသိကာ၊ အစေးသည်။ မုတ္တံ၊ ကျင်ယဉ်သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယ္ယထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ဥဘတောမုခါ၊ နှစ်ဘက်ဝ ရှိသော။ နာနာဝိဟိတဿ၊ အဆူးထူး အပြားပြားရှိသော။ (များသောအပြားတို့ဖြင့် စီရင်အပ်သော-သော်လည်းပေး။)ဓညဿ၊ စပါးဖြင့်။ ပူရော၊ပြည့်သော။ ပုတောဠိ၊အိတ်သည်။(အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။) သေယ္ယထိဒံ၊ အဘယ်စပါးတို့ဖြင့် ပြည့်သနည်း။ သာလိနံ၊ သလေး(ကောက်ကြီး) တို့ဖြင့်ရင်း။ ဝိဟီနံ၊ ကောက်လတ် (ကောက်ကြမ်း) တို့ဖြင့်ရင်း။ မုဂ္ဂါနံ၊ ပဲနောက်တို့ဖြင့်ရင်း။ မာသာနံ၊ မတ်ပဲတို့ဖြင့်ရင်း။ တိလာနံ၊ နှမ်းတို့ဖြင့်ရင်း။ တဏ္ဍုလာနံ၊ ဆန်တို့ဖြင့်ရင်း။ (ပူရာ၊ ပြည့်သတည်း။) တမေနံ၊ ထိုအိတ်ကို။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား သည်။ မုဉ္စိတ္ဝာ၊ ဖြေ၍။"ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ သာလီ၊ သလေး (ကောက်ကြီး) တို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ ဝိဟီ၊ ကောက်လတ် (ကောက်ကြမ်း) တို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ မုဂ္ဂါ၊ ပဲနောက်တို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ မာသာ၊ မတ်ပဲတို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ တိလာ၊ နှမ်း တို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ တဏ္ဍုလာတိ၊ ဆန်တို့တည်း"ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခေယ္ယ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူပြီ။)(၄)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာဌိတံ၊ တည်မြဲဘိုင်းသော။ ယထာပဏိ-ဟိတံ၊ ထားမြဲတိုင်းသော။ ဣမ မေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်။ "ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်၌။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာပေါဓာတု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေဇောဓာတု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဝါယောဓာတု၊ သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ ဓာတုသော၊ ဓာတ်အားဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဒဂ္ဂေါ၊ ကျွမ်းကျင်လိမ်မာသော။ ဂေါဃာတကော ဝါ၊ နွားသတ်သမားသည်သော်၎င်း။ ဂေါဃာတကန္တေ ဝါသီ ဝါ၊ နွားသတ်သမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ ဂါဝိံ၊ နွားကို။ ဝဓိတ္တာ၊ သတ်၍။ စတုမဟာပထေ၊ လမ်းလေးခွဲ၌။ ဗိလသော၊ အစုအစု (အပုံအပုံ)[1]။ ဝိဘဇိတ္တာ၊ ခွဲဝေ၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည် အသား၊ ရှု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပစ္စဝေက္ခတိ. ၏။ (အကြွင်းတူပြီ)(၅)

ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိဝထိကာယ၊ သင်းချိုင်း၌။ ဆဋ္ဌိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ကောဟမတံ ဝါ၊ သေပြီး၍ တရက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒ္ဝိဟမတံ ဝါ၊ သေပြီး၍ နှစ်ရက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တိဟမတံ ဝါ၊ သေပြီး၍ သုံးရက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ သေသည်မှအထက်ဖူးဖူးကြွတက်သော။ ဝိနီလကံ၊ အထူးအားဖြင့် ညိုမဲသော။ ဝိပုဗ္ဗကဇာတံ၊ ယိုသောပြည်ရှိသော။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်လျှင်။ "အယမ္ပိ ခေါ ကာယော၊ ဤကိုယ်သည် လည်း။ ဧवံဓမ္မော၊ ဤကဲ့သို့သော သဘောရှိ၏။ ဧवံဘावီ၊ ဤကဲ့သို့မချွတ်ဖြစ်မည်တည်း။ ဧवံ အနတီတော၊ ဤကဲ့သို့သောသဘောကို မလွန်နိုင်"ဟူ၍။ ဥပသံဟရတိ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ကပ်ဆောင်၏။ (အကြွင်းတူပြီ) (၆)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိဝထိကာယ၊ ၌။ ဆဋ္ဌိတံ၊ သော။ ကာကေဟိ ဝါ၊ ကျီးတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ စားအပ်သော။ ကုလလေဟိ ဝါ၊ လင်းယုန်တို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဂိဒ္ဓေဟိ ဝါ၊ လင်းဘတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ကင်္ကေဟိ ဝါ၊ ငှက်ကြီးတုံးစပ်တို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ သုနခေဟိ ဝါ၊ ခွေးတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဗျဂ္ဃေဟိ ဝါ၊ ကျားတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဒီပိဟိ ဝါ၊ သစ်တို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊သော။ သိင်္ဂါလေဟိ ဝါ၊ မြေခွေးတို့သည်မူလည်း။ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဝိဝိဓေဟိ၊ အမျိုးမျိုးကုန်သော။ ပါဏကဇာတေဟိ ဝါ၊ ပိုးအပေါင်းတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ သော၊ သည်။ဣမမေဝ ကာယံ၊ ကိုပင်လျှင်။ "အယမ္ပိ ခေါ ကာယောပိ၊ သည်လည်း။ပ။ ဧवं အနတီတောတိ၊ နိုင်"ဟူ၍။ ဥပသံဟရတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူပြီ။ ဤအနက်အားလုံးသည် မ-နိ ၁ သတိပဋ္ဌာနသုတ်၌လည်း လာ၏။) (၇)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိဝထိကာယ၊ ၌။ ဆဋ္ဌိတံ၊ သော။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သံကြိုးဆက်နှင့်တူသော အရိုးရှိသော။ သမံသလောဟိတံ၊

---

[1]။ သော ဝိစ္ဆာပဘာဝေသု၊မောဂ္ဂလ္လာန်သုတ်ဖြင့် သောပစ္စယ ဝိစ္ဆတ္ထ၌ သက်။

အသားအသွေးနှင့်တကွသော။ နှာရှသမ္မန္ဒီ၊ ဒေါကြောအဖွဲ့ရှိသော။ သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ပ။ အဋ္ဌကသခ်ိဳလိုက်၊ သော။ နိမ္မံသလောဟိတမက္ခိတံ၊ အသားမရှိ သွေးတို့ဖြင့်လိမ်းကျံ အပ်သော။ နှာရှသမ္မန္ဒီ၊ သော။ (သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။)။ပ။ အဋ္ဌကသခ်ိဳလိုက်၊ သော။ အပဂတမံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးမှကင်းသော။ နှာရှသမ္မန္ဒီ၊ သော။ သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ပ။ အညေန၊ တပါးသော အရပ်၌။ (သတ္တမျက္ခေစ-သုတ်ဖြင့်စီရင်။)ဟတ္ထဋ္ဌိကံ၊လက်ရိုးကို။ပ။ ပါဒဋ္ဌိကံ၊ ခြေရိုးကို။ပ။ဂေါပ္ဖကဋ္ဌိကံ၊ ဖမြက်ရိုးကို။ပ။ ဇင်္ဃဋ္ဌိကံ၊ ဒူးရိုးကို။ပ။ ဥိရုဋ္ဌိကံ၊ ပေါင်ရိုးကို။ပ။ ကဋိဋ္ဌိကံ၊ ခါးရိုးကို။ပ။ ဖာသုကဋ္ဌိကံ၊ နံရိုးကို။ပ။ ပိဋ္ဌိဋ္ဌိကံ၊ ကျောက်ကုန်းရိုး ကို။ပ။ ခန္ဓဋ္ဌိကံ၊ ပခုံးရိုးကို ။ပ။ ဂီဝဋ္ဌိကံ၊ လည်ပင်းရိုးကို ။ပ။ ဟနုကဋ္ဌိကံ၊ မေးရိုးကို ။ပ။ ဒန္တဋ္ဌိကံ၊ သွားရိုးကို။ပ။ သီသကဋ္ဌာဟံ၊ ဦးခေါင်းခွံကို။ ဣတိ၊ သို့။ ဒိသာဝိဒိသာ ဝိက္ခိတ္တာနိ၊ အရပ်ထောင့် အရပ်တို့၌ လွင့်ပစ်အပ်ကုန်သော။ အပဂတာသမ္ဘန္ဓာနိ၊ အဆက်အဖွဲ့မှ ကင်းကုန်သော။ အဋ္ဌကာနိ၊ အရိုးတို့ကို။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ပ။ ဥပသံဟရတိ၊ ၏။ (အကြင်းတူပြီ။) (၈-၁၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိဝထိကာယ၊ ၌။ ဆဋ္ဌိတံ၊ သော။ သရီရံ၊ ကို။ သေတာနိ၊ ဖြူကုန်သော။ သင်္ခဝဏ္ဏပဋိဘာဂါနိ၊ ခရှသင်းအဆင်းနှင့် တူကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ အရိုးတို့ကို။ပဿေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ပုဋ္ဌကိတာနိ၊ ဖြစ်သော အစုအပုံ ရှိကုန်သော[1]။ တေရောဝဿိကာနိ၊ နှစ်လွန်ကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ တို့ကို။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ပူတီနိ၊ ပုပ်ကုန်သော။ စုဏ္ဏကဇာတာနိ၊ မုန့်မုန့်ညက်ညက်ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ တို့ကို။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ပ။ ဥပသံဟရတိ ၏။ (အကြင်းတူ၏။) (၁၂-၁၄)

၁၅။ (စျာန်အနက်မျှားကို မ ၃ ဒေဝဒဟသုတ် စာပိုဒ်၁၆-၌ပြန်ရှု။) သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣမမေव ကာယံ၊ ဤရူပကာယကိုသာလျှင်။ ဝိဝေကဇေန။ နိဝရဏတို့မှ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခေန၊ ပီတိသုခဖြင့်။(ပီတိသုခဟူသောရေဖြင့်ဟူလို။) အဘိသန္ဒေတိ၊ စိုစွတ်စေ၏။ ပရိသန္ဒေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစိုစွတ်စေ၏။ ပရိပူရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ဖရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြန့်နှံ့စေ၏။ အယံ၊ ထိုရဟန်း၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံသော ကောင္ဒသရှိသော။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဝိဝေကဇေန၊ သော။ ပီတိသုခေန၊ ဖြင့်။အပ္ပရှိ၊ မနှံ့သောအရပ်မည်သည်။ကိုဋ္ဌ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဒက္ခေါ၊ လိမ်မာ၏သော။ နှာပကော ဝါ၊ ရေချိုးသမား သည်သော်၎င်း။ နှာပကန္တေဝါသီ ဝါ၊ ရေချိုးသမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ ကံသထာလေ၊ ကြေးခွက်၌။ နှာနီယစုဏ္ဏာနိ၊ ရေချိုးကသယ်မုန့်တို့ကို။အာကိရိတ္ဝာ၊ လောင်းထည့်၍။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ ပရိပ္ပေါသကံ ပရိပ္ပေါသကံ၊ ဆွတ်ဖျန်း၍ ဆွတ်ဖျန်း၍။ သန္နေယျ၊ ဆုပ်နယ်ရာ၏။ (အစိုင်အခဲပြုရာ၏။) သာယံ နှာနီယပိဏ္ဍီ၊ ထိုရေချိုးကသယ်မုန့်အစိုင်အခဲသည် (ထိုဆပ်ပျာခဲသည်)။ သေနေဟာနုဂတာ၊ ရေဟူသောအစေးသည် အစဉ်ဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ သေနေဟပရေတာ၊ ရေဟူသောအစေးသည် ထက်ဝန်းကျင်မှ စွတ်စိုအပ်သည်ဖြစ်၍။ သေနေဟေန၊ ရေဟူသောအစေး ဖြင့်။ သန္တရဗာဟိရာ၊ အတွင်းအပြင်နှင့်တကွ(အားလုံး၌)။ဖုဋ္ဌာ၊ ပြန့်နှံ့သည်။ နစ ပဋ္ဌရိဏီ၊

---

[1] ပုဋ္ဌကောဏ္ဍတော ဇာတော ယေသန္တိ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟအရပေးသည်။ မ ၁၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ်နိဿယ ၁၁၂-ပိုဒ်ရှု။

ယိုလည်းမယိုစီးသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (မ-၁၊ မဟာအဿပုရသုတ် နိဿယ-၄၂၇-ပိုဒ်၌ရှု။) (အကြွင်းတူပြီ။) (၁၅)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (သမာဓိဇေန၊ ပဌမဈာန်သမာဓိ ကြောင့်ဖြစ်သောဟုပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊အုံ့။ ဥဒ္ဓိဒေါဒကော၊ထုတ်သောစမ်းရေရှိသော။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်၏။ တဿ၊ ထိုရေအိုင်၏။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ အရှေ့မျက်နှာ အရပ်၌။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ အာယမုခံ၊ ဝင်ရာအပေါက်သည်။ နေဝ အဿ၊ မရှိရာ။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ၊ အနောက်မျက်နှာအရပ်၌။ပ။နဿ အဿ၊ ရာ။ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ မြောက်မျက်နှာအရပ် ၌။ပ။နဿ အဿ၊ ရာ။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၌။ပ။နဿ အဿ၊ ရာ။ ဒေဝေါစ၊ မိုးသည်လည်း။ ကာလေနကာလံ၊ ရံဖန်ရံခါ။ သမ္မာဓာရ၊အယဉ်သည်းထန်စွာ။နဿ အနုပ္ပဝေစ္ဆေယ္ယ၊ မရွာရာ။ အထခေါ၊ ၌။ တမှာဝ ဥဒကရဟဒါ၊ ထိုရေအိုင်မှသာလျှင်။ သီတာ၊အေးလှစွာသော။ ဝါရိဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ဥဒ္ဓိဇ္ဇိတွာ၊ အထက်သို့တက်၍။ တမေဝ ဥဒကရဟဒံ၊ ထိုရေအိုင်ကို သာလျှင်။ သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ အဘိသန္ဒေယ္ယ၊ စိုစွတ်စေရာ၏။ပ။ပရိပ္ဖရေယ္ယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြန့်နှံ့စေရာ၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံအစိတ်ရှိသော။ အဿ ဥဒကရဟဒဿ၊ ထိုရေအိုင်၏။ သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။ အပ္ပဇ္ဇေ၊ မနှံ့သောအရပ်မည်သည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှ။ နဿ အဿ၊ ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (အကြွင်းတူပြီ။) (၁၆)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (နိပ္ပီတိကေန၊ပီတိမရှိ သော။ သုခေန၊ တတိယဈာန်ချမ်းသာဖြင့်-ဟုပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဥပ္ပလိနိယံ ဝါ၊ဥပ္ပလကြာတောင်ရင်း။ပဒုမိနိယံ ဝါ၊ပဒုမ္မာ ကြာတောင်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကိနိယံ ဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတောင်ရင်း။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ် ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ သံဝဍ္ဎာနိ၊ ကြီးပွါးကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ရေသို့ အစဉ်လိုက် ကုန်သော။ အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသီနိ၊ ရေအတွင်း၌နစ်လျက် ကြီးပွါးကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ အ၍ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ ဥပ္ပလကြာတို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိ ဝါ၊ ပဒုမ္မာကြာတို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိ ဝါ၊ပုဏ္ဍရိက်ကြာတို့သည်ရင်း။အဿ၊ရှိကုန်ရာ၏။ တာနိ၊ထိုဥပ္ပလကြာစသည်တို့သည်။ ယာဝ စ အဂ္ဂါ၊အဖျားတိုင်အောင်ရင်း။ယာဝ စ မူလာ၊အရင်းတိုင်အောင်ရင်း။ သီတေန၊သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။ အဘိသန္နာနိ၊ စွတ်စိုကုန်၏။ ပရိသန္နာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စွတ်စိုကုန်၏။ပရိပ္ဖုဋာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်ကုန်၏။ ပရိပ္ဖုဋ္ဌာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြန့်နှံ့ကုန်၏။ သဗ္ဗာဝတံ၊ အလုံးစုံ အစိတ်ရှိကုန်သော။ အဿ ဥပ္ပလာနံ ဝါ၊ထိုဥပ္ပလကြာ ဘို့၏ရင်း။ အဿ ပဒုမာနံ ဝါ၊ ထိုပဒုမ္မာကြာ တို့၏ရင်း။ အဿ ပုဏ္ဍရိကာနံ ဝါ၊ ထိုပုဏ္ဍရိက်ကြာ ဘို့၏ရင်း။ (အဿ-ကား ဝစနဝိပွလ္လာသ။) သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။ အပ္ပဇ္ဇေ၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ မျှ။ နဿ အဿ၊ ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝ မေဝ ခေါ၊သာလျှင်။ပ။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (အကြွင်းတူပြီ။) (၁၇)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (ပရိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ် စွာသော။ ပရိယောဒါတေန၊ ဖြူစင်စွာသော။ စေတသာ၊ (စတုတ္ထဈာန်)စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတ္မာ၊ ဖြန့်၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ အဿ၊ ရာ၏-ဟုပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ သြဒါတေန၊ ဖြူစင်စွာသော။ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်။ သသီသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ ပါရုပိတ္တာ၊ ခြုံ၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အသေ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ သဗ္ဗာ၀တော၊ အလုံးစုံသောအစိတ်(ကောင္ဘာသ)ရှိသော။ ကာယသေ၊ ရူပကာယ၏။ သြဒါတေန၊ သော။ ဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပဋိကူလံ၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ မျှ။နေ အသေ၊ ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ နေ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (အကြွင်းဘူပြီ။) (၁ဂ)

၁၅၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသကဿစိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သောသူသည်။ ကာယဂတာ-သတိ၊ ကို။ ဘာ၀ိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီ။ ဗဟုလီကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ပြီ။ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယာ၊ ဝိဇ္ဇာသို့ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ (ဝိဇ္ဇာအစုဌ ဖြစ်ကုန်သော ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ကေစိ၊ တစုံတခုကုန်သော။ ယေ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကြင်ကုသိုလ်တရားတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ ထိုကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အသေ၊ ထိုသူ၏ (ဘာ၀နာ၌)။ အန္တောဂ၀ာ၀၊ အတွင်း၀င်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ကဿစိ၊ သော။ ယသ၊ အကြင်သူ၏။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်။ ဖုဋ္ဌော၊ ပြန့်နှံ့၏။ သမုဒ္ဒဂ်မာ၊ သမုဒ္ဒရာ၌ဝင်ရောက်ကုန်သော။ ကာစိ၊ တစုံတရာကုန်သော။ ယာ ကုန္နဒိယော၊ အကြင်မြစ်ငယ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာ ကုန္နဒိယော၊ထိုမြစ်ငယ်တို့သည်။ အသေ၊ ထိုသူ၏(စိတ်၌)။အန္တောဂ၀ာ၀၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ အန္တောဂ၀ာ၀၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿစိ၊ သော။ ယသ၊ အကြင်သူသည်။ ကာယဂတာသတိ၊ကို။ အဘာ-ဝိတာ၊ မဖြစ်စေအပ်။ အ၀ဗဟုလီကတာ၊ အကြိမ်များစွာမပြုအပ်။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ တဿ၊ ထိုသူ၏(စိတ်၌)။ သြတာရံ၊(ကိလေသာဖြစ်ခြင်း၏) အခွင့်အပေါက်ကို[1]။ လဘတိ၊ ရ၏။ မာရော၊ သည်။ တဿ၊ ၌။ အာရမ္မဏံ၊ (ကိလေသာဖြစ်ခြင်း၏) အကြောင်းကို။ လဘတိ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊အုံ့။ ပုရိသော၊သည်။ ဂရုကံ၊ လေးလံသွားစွာသော။ သိလာဂုဠံ၊ ကျောက်တုံးကို။ အလ္လမတ္တိကာပုဋေ၊ စိုသောမြေညက်ပုံ၌။ ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ ဂရုကံ၊ သော။ တံ သိလာဂုဠံ၊ ကို။ အလ္လမတ္တိကာပုဋေ၊ ၌။ သြတာရံ၊ ဝင်ခွင့်သွားပေါက်ကို။ လဘေထ အပိနု၊ ရရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘဒန္တေ၊ရှင်း။ဝေ၀ံ၊မှန်ပါ၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ လဘတိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ သုက္ခံ၊ ခြောက်သော။ ကောဋ္ဌပံ၊ အစေးမရှိသော။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းသည်။ (အဿ၊ ရှိရာ၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ဖြစ်စေအုံ့။ တေဇော၊ အပူဓာတ်ကို။ ပါတုကရိယာမိတိ၊ ထင်ရှားပြုအုံ့ဟု နှလုံးသွင်း၍။ ဥတ္တရာရဏိံ၊ မီးပွတ်ကျည်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ သုက္ခံ၊ သော။ ကောဋ္ဌပံ၊ သော။ အမုံ ကဋ္ဌံ၊ ထိုထင်းကို။ ဥတ္တရာရဏိံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။အဘိမန္ထေန္တော၊ ပွတ်ဘိုက်သည်ရှိသော်။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေယျ အပိနု၊ ဖြစ်စေရာသလော။ ဘေဒေ၊

၁။ သြတာရန္တိ ကိလေသုပ္ပတ္တိယာ အ၀သရံ။ ဋီကာ။

ကို။ ပါတုကရေယျ အပိနု၊ ထင်ရှားပြုရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။လဘတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ရိတ္တော၊ ရေမှဆိတ်သုဉ်းသော။ တုစ္ဆော၊ အချည်းနှီးသော။ အာဓာရေ၊ ကရွတ်ခွေ၌။ ဌပိတော၊ တင်ထားအပ်သော။ ဥဒကမဏိကော၊ ရေအိုးကြီးသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ အထ၊ ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ ဥဒကဘာရံ၊ ရေတည်းဟူသော ဝန်ကို။ အာဒါယ၊ ၍။အာဂစ္ဆေယျ၊ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ နိက္ခေပနံ၊ သွန်းချရာအရပ်ကို။ လဘေထ အပိနု၊ ရရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ လဘတိ၊ ၏။

၁၅၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ လဟုကံ၊ ပေါ့ပါးသော။ သုတ္တဂုဋ္ဌံ၊ ချည်လုံးကို။ သဗ္ဗသာရမယော၊ အလုံးစုံသော အနှစ်အတိပြီးသော။ အဂ္ဂဋ္ဌဖလကော၊ တံခါးရွက်၌။ ပက္ခိပေယျ၊ ပစ်ချရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။သော ပုရိသော၊သည်။လဟုကံ၊သော။တံ သုတ္တဂုဋ္ဌံ၊ကို။ သဗ္ဗသာရမယော၊ သော။ အဂ္ဂဋ္ဌဖလကော၊ ၌။ ဩဘာရံ၊ တည်နေခွင့်ကို။ လဘေယျ အပိနု၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တော်၊ ဤစကားသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ နု လဘတိ၊ မရ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ အလ္လံ၊ စိုသော။ သသေ့ဟံ၊ အစေးရှိသော။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းသည်။(အဿ၊ရာ၏။)အထ၊၌။ပုရိသော၊ သည်။ပ။အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ အလ္လံ၊သော။ သဒေ့ဟံ၊ သော။ အမုံ ကဋ္ဌံ၊ ကို။ပ။ပါတုကရေယျ အပိနု၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။တော်၊သည်။ နောဟိ၊ ပါ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။နု လဘတိ၊မရ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်။ပူရော၊ပြည့်သော။ သမတိတ္ထိကော၊ ညီမျှသော အနားရေးရှိသော။ ကာကပေဒယျာ၊ ကျီး သောက်နိုင်သော။ အာဓာရေ၊ ၌။ ဌပိတော၊ သော။ ဥဒကမဏိကော၊သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။)အထ၊ ၌။ပ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ဥဒကဿ၊ ၏။ နိက္ခေပနံ၊ သွန်ချရာအရပ်ကို။ လဘေထ အပိနု။လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။တော်၊ သည်။နောဟိ၊ ပါ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။နု လဘတိ၊ မရ။

၁၅၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့ ။ပ။ ဗဟုလီကတာ၊ အပ်ပြီ။ သော၊ ထိုသူသည်။ အဘိညာ-သစ္ဆိကရဏီယဿ၊ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက် ပြုအပ်သော။ ယဿ ယဿ ဓမ္မဿ၊ အကြင် အကြင်တရားကို။ အဘိညာသစ္ဆိကိရိယာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ရှေးရှုညွှတ်စေ၏။ သတိအာယတနေ၊ သတိတည်းဟူသော အကြောင်းသည်။ သတိ၊ ဖြစ်သော်။ တတြ တတြေဝ၊ ထိုထိုတရား၌သာလျှင်။ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ သက်သေထိုက်သူ၏အဖြစ်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဥဒကဿ၊ ဖြင့်။ ပူရော၊ သော။ သမတိတ္ထိကော၊ သော။ ကာကပေယ္ယော၊ သော။ အာဓာရ၊ ဌ္ဌ။ ဌပိတော၊ သော။ ဥဒကမဏိကော၊ သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။)တမေနံ၊ ထိုအိုးကြီးကို။ ဗလဝါ၊ ခွန်အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ယတော ယဒတာ၊ အကြင်အကြင်အရပ်မှ။အာဝိဉ္ဆေယ္ယ၊ ဆွဲငင်ရာ၏။(တတော တတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ။) ဥဒကံ၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဝေါ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ပါပုဏာတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ သမေ၊ ညီညွတ်သော။ ဘူမိဘာဂေ၊ မြေအဘို့၌။ စတုရဿာ ပေါက္ခရဏီ၊ လေးထောင့်ကန်သည်။ အာဠှဗန္ဓာ၊ ဖွဲ့အပ်သော ကန်သင်းရှိသည်။ ဥဒကဿ၊ ဖြင့်။ ပူရာ၊ ပြည့်သည်။ သမတိတ္ထိကာ၊ ညီမျှသော ကမ်းပါးရေးရှိသည်။ ကာကဝေယျာ၊ ကျီးသောက်နိုင်သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုလေးထောင့်ကန်ကို။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ယတော ယတော၊ မှ။ အာဠှံ၊ ကန်သင်းကို။ မုဉ္ဆေယ္ယ၊ လွှတ်ရာ၏။(တတော တတော၊ မှ။)အာဂစ္ဆေယ္ယ၊လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဝေ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ဟုတ်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဝေမဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ပါပုဏာတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ သုဘူမိယံ၊ ညီညွတ်သောမြေ၌။ စတုမဟာပထေ၊ လမ်းကြီးလေးခွ၌။ ယုတ္တော၊ ကအပ်သော။ အာဇညရထော၊ အာဇာနည်မြင်းရထားသည်။ ဌိတော၊ ရပ်တည်သည်။ သြမဝ္ဘပတောဒေါ၊ ချထားအပ်သော နှင်တံရှိသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်းရထားကို။ ဒက္ခော၊ ကျွမ်းကျင်သော။ ယောဂ္ဂါစရိယော၊ မြင်းတို့၏ ဆရာ ဖြစ်သော။ အဿဒမ္မသာရထိ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော မြင်းတို့ကို သွားစေတတ်သော ရထားထိန်းသည်။ အဘိရုဟိတ္ဝာ၊ တက်စီး၍။ ဝါမေန ဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်။ ရဿိယော၊ ကြိုးတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန၊ လက္ခဏာလက်ဖြင့်။ ပတောဒံ၊ နှင်တံကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ယေ နိစ္စကံ၊ အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ်သောလမ်းဖြင့်။ ယဒိစ္ဆကံ၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိ တိုင်း။ သာရေယျာပိ၊ ရှေသို့ သွားလည်း သွားစေရာ၏။ ပစ္စာသာရေယျာပိ၊ နောက်သို့ ဆုတ်လည်း ဆုတ်စေရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။

၁၅၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာယဂတာ၊ ယ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ သတိယာ၊သတိကို။ အာသေဝိ-တာယ၊ အမှန်ဖန် မှီဝဲအပ်သည်ရှိသော်။ ဘာဝိတာယ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလီက-တာယ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ယာနီကတာယ၊ ကဲ့အပ်သောယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဝတ္ထုကတာယ၊ တည်ရာဟု ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ အနုဋ္ဌိတာယ၊ အဖန်ဖန် တည်စေအပ်သည်ရှိသော်။ပရိစိတာယ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ လေ့လာအပ်သည်ရှိသော်။ သုသမာရဒ္ဓါယ၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ အာနိသံသာ၊ အကျိုးတို့ကို။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။

အရတိ ရတိသဟာ၊ (ကုသိုလ်၌)မမွေ့လျော်ခြင်း (ကာမဂုဏ်၌)မွေ့လျော်ခြင်းတို့ကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ နစ သဟတိ၊ မလွှမ်းမိုးနိုင်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်သော။ အရတိ'၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို။ အဘိဘုယ္ယ၊ လွှမ်းမိုး၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (၁)

ဘယဘေရဝဿဟော၊ ကြောက်တတ်သောစိတ်, ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံတို့ကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘယဘေရဝံ၊ ကြောက်တတ်သောစိတ်, ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံသည်။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ နစသဟတိ၊ မလွှမ်းမိုးနိုင်။ ဥပ္ပန္နံ၊သော။ ဘယဘေရဝံ၊ ကို။အာဘိဘုယ္ယ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (၂)

သီတဿ၊အအေးကို။ဥဏ္ဍဿ၊အပူကို။ဇိဃစ္ဆာယ၊စားလိုခြင်း(ဆာလောင်ခြင်း)ကို။ပိပါသာယ၊ သောက်လိုခြင်း (မွတ်သိပ်ခြင်း) ကို။ ဌုံသ မကသ ဝါတာတပ သရီသပ သမ္ဖဿာနံ၊ မှက် ခြင် ယင် လေ နေပူ မြွေ ကင်းသန်းတို့၏ အတွေ့တို့ကို။ ဒုရုတ္တာနံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဒုရုဂတာနံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရောက်လာကုန်သော။ ဝစနပထာနံ၊ စကားတို့ကို။ ခမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ခာနံ၊ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာနံ၊ ကြီးမားကုန်သော။ခဏုနံ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ကဋုကာနံ၊ စပ်ခါးကုန်သော။ အသာတာနံ၊ သာယာခြင်းမှ ကင်းကုန်သော။ အမနာပါနံ၊ စိတ်နှလုံးကို မပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပါဏဟရာနံ၊ အသက်ကို ပယ်ရှားနိုင်ကုန်သော။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ သာရီရိကာနံ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို။ အဓိဝါ-သကဇာတိကော၊ သည်းခံနိုင်သောသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၃)

(ကြွင်း ၄-၅-၆-၇-၈-၉-၁၀-အာနိသံသတို့ကို မ-၃၊ ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာနသုတ်နိဿယ ၈၂ ၄ုံ၅်၌ ရေးခဲ့ပြီ။ ၎င်းကို ပြန်၍ရှု။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာယဂတာယ၊ သော။ သတိယာ၊ ကို။၁။ သုသမာရဒ္ဓါယ၊ သော်။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ဣမေ အာနိသံသာ၊ ဤအကျိုးတို့ကို။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ-စသည် ပေးမြဲ။)

နဝမံ၊ သော။ ကာယဂတာသတိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-သခ်ါရူပပတ္တိသုတ်

၁၆၀။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စေသောသုံ-ပေးမြဲ။) ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝါ၊ သင်တို့အား။ သခ်ါရူပပတ္တိ ၊ သခ်ါရူပပတ္တိသုတ်ကို။ (ဝိပါကကွန္ဓသခ်ါရတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကိုဟူ၍သော်၎င်း။ ပုညာဘိသခ်ါရဖြင့် သုဂတိဘဝသို့ ကပ်ရောက်သော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကိုဟူ၍သော်၎င်း။ ဌ-ဌိဖွင့်အဟုတ်ပေး။)။ပ။ဘာသိဿာမိတိ၊ အုံ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ပ။ ပစ္စေသောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၁၆၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဒ္ဓါယ၊ သြဒ္ဓါပဋိယ သဒ္ဓါနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သီလေန၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုတေန၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို မျှားစွာ ကြားနာခြင်းနှင့်။ (ဗုဒ္ဓဝစနဗာဟုသစ္စံ-ဋီ။) သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စာဂေန၊ အာမိသကို စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော။ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာယ၊ ကမ္မဿကတညာဏ်ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။(ကမ္မဿကကတညာဏ် ကမ္မဖလဒိဋ္ဌိ စ။ဋီ။) တဿ၊ထိုရဟန်း ၏။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ခတ္တိယမဟာ-

သာလာနံ၊ ခတ္တိယမဟာသာလတို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏ အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇေယျံ၊ ကပ်ရောက်ရမူကား။ အဒဟာ ဝဘာတိ၊ ကောင်းလေစု"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော တောင့်တချက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံ စိတ္တံ၊ ထိုတောင့်တသောစိတ်ကို။ ဒဟတိ၊ ထား၏။ တံ စိတ္တံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ဆောက်တည်၏။တံ စိတ္တံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဧဝံ၊သို့။ဘာဝိတာ၊ ကုန်သော။ ဧဝံ၊ သို့။ဗဟုလီကတာ၊ကုန်သော။ဧတေ သခၤါရာ စ၊ ထိုဥပပတ္တိဘဝကို ပြုပြင်တတ်သော သခၤါရတို့သည်ဌင်း။ (ပတ္ထနာနှင့်တကွ သဒ္ဓါ စသော ငါးပါးသော တရားတို့ကိုယူ။)တေ ဝိဟာရာ စ၊ထိုဘဝအထူးကို ဆောက်တတ်သော တရားတို့သည်ရင်း။ တတြ၊ ထို(ခတ္တိယမဟာသာလတို့၏ ဖြစ်ရာ) ဘုံဌာနဋ္ဌ။ ဥပပတ္တိယာ၊ ပဋိသန္ဓေ တည်နေခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ မဂ္ဂေါ၊ ဤလမ်းစဉ်သည်။ အယံ ပဋိပဒါ၊ ဤကျင့်စဉ်သည်။ (ပတ္ထနာနှင့်တကွ ပဌမမှတို့တည်း။) တတြ၊ထို(ခတ္တိယမဟာသာလတို့၏ ဖြစ်ရာ)ဘုံဌာနဋ္ဌ။ ဥပပတ္တိယာ၊ ငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။

၁၆၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာနံ၊ တို့၏။ပ။ဂဟပတိ-မဟာသာလာနံ၊ တို့၏။ပ။သံဝတ္တတိ၊ ၏။

၁၆၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ဘိက္ခု၊သည်။ပ။သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ "စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စတုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဒီဃာယုကာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိကုန်၏။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ အဆင်းလှကုန်၏။ သုခဗဟုလာတိ၊ ချမ်းသာများကုန်၏"ဟူ၍။သုတံ၊ ကြားအပ်ဘူးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။စာတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စတုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ပ။သံဝတ္တတိ၊ ၏။

၁၆၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ပ။ယာမာ၊ ယာမာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ပ။တုသိတာ၊ တုသိတာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ပ။နိမ္မာနရတိနော၊ နိမ္မာနရတိဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ပ။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနော၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ဒေဝါ၊ တို့သည်။ပ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။

၁၆၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ သည်။ "သဟဿော၊ လောကဓာတ်တထောင်ကို အစိုးရသော။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ ဒီဃာယုကော၊ ရှည်သောအသက်ရှိ၏။ ဝဏ္ဏဝါ၊ အဆင်းလှ၏။ သုခဗဟုလောတိ၊ ချမ်းသာများ၏"ဟူ၍။သုတံ၊ ကြားအပ်ဘူးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဟဿော၊ သော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ သဟဿိလောကဓာတုံ၊ တထောင်သောလောကဓာတ်ကို။ ဖရိတ္မာ၊ ဖြန့်၍။ အဓိမုစ္စိတ္မာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ယေပိ သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်း။တတ္ထ၊ ထိုတထောင်သော လောကဓာတ်၌။ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကိုလည်း။ ဖရိတ္မာ၊ ၍။ အဓိမုစ္စိတ္မာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဧကံ၊ တလုံးသော။ အာမဏ္ဍံ၊ ဃျစ်သ,ားသီးကို။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ကရိတ္မာ၊ တင်၍။ ပစ္စဝေက္ခေယျ သေယျထာပိ၊ ရှုဆင်ခြင်ရာ ကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။"အဟံ၊ သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သဟဿသော၊ သော။ ဗြဟ္မုနော၊

ဗြဟ္မာ၏။ သဟဗျတံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇေယ္ယံ၊ ကား။ အဓေဟာ ဝဘာတိ၊ စ့"ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။သံဝတ္တတိ၊ ၏။

၁၆၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။ဒ္ဒိသဟသ္သော၊ လောကဓာတ်နှစ်ထောင်ကို အစိုးရသော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ပ။တိသဟသ္သော၊ လောကဓာတ် သုံးထောင်ကို အစိုးရသော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ပ။စတုသဟသ္သော၊ လောကဓာတ် လေးထောင်ကို အစိုးရသော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ပ။ပဉ္စ သဟသ္သော၊ လောကဓာတ် ငါးထောင်ကို အစိုးရသော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုမာ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးလုံးကုန်သော။ အာမဏ္ဍာနိ၊ သျှစ်သျှားသီးတို့ကို။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ကရိတ္မာ၊ ၍။ ပစ္စဝေက္ခေယ္ယ သေ ယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။သံဝတ္တတိ၊ ၏။

၁၆၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။ဒသသဟသ္သော၊ လောကဓာတ်တ.သောင်းကို အစိုးရသော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုဘော၊ ကောင်းသော။ ဇာတိမာ၊ အမျိုးဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အဌံသော၊ ရှစ်မြောင့်ရှိသော။ သုပရိကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာအပြေအပြစ်ပြုအပ်သော။ မဏိဝေဠုရိယော၊ ကြောင်မျက်ရွဲရတနာသည်။ ပဏ္ဍုကမ္မလေ၊ ရွှေ့ရွှေ့နီသော ပဏ္ဍုကမ္မလာ၌။ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သည်ရှိသော်။ ဘာသတေ စ၊ ထွန်းလည်းထွန်းလင်း၏။ တပတေ စ၊ တောက်လည်း တောက်ပ၏။ ဝိရောစတိ စ သေယျထာပိ၊ တင့်လည်းတင့်တယ်သကဲ့သို့။ (မ-၂၊ ၂၇၂ ပိုဒ်၌လည်းပါ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။သံဝတ္တတိ၊ ၏။

၁၆၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။သတသဟသ္သော၊ လောကဓာတ်တသိန်းကိုအစိုးရသော။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒက္ခ ကမ္မာရပုတ္တ ဥက္ကာမုခ သုကုသလ သမ္မဟဋ္ဌ၊ ကျွမ်းကျင်သော အလွန်တတ်သိလိမ္မာသော ပန်းထိမ်သားသည် ဖိုဝန်ကျိုပြီး၍ ကောင်းစွာ ကြည်လင်စေအပ်သော။ ပဏ္ဍုကမ္မလေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တော၊ သော။ နိက္ခံ၊ တနိုဘအတိုင်းအရှည်ဖြင့်ပြုအပ်သော။ ဇမ္ဗောနဒံ၊ ဇမ္ဗူရစ်ရွှေသည်၎။ ဘာသတေ စ၊ ၏။ တပတေ စ၊ ၏။ ဝိရောစတိ စ သေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။

၁။ ဒက္ခကမ္မာရပုတ္တဥက္ကာမုခသုကုသလသမ္မဟဋ္ဌန္တိ ဒေဝေန သုကုသလေန ကမ္မာရပုတ္တေန ဥက္ကာမုခေ ပစိတ္ဝာ သမ္မဟဋ္ဌံ၊ (ဋ)။ ပစိဘာတ် တာပေတ္ဝာ၊သမ္မဟဋ္ဌန္တိ သမ္မဇ္ဇလကတံ(ဋီကာ)။ ကျွမ်းကျင်သော ပန်းထိမ်သားသည် ဖိုဝန်ကျိုရ၍ ထိုအလွန်ကျွမ်းကျင်သော ပန်းထိမ်သားသည်ပင် ကောင်းစွာကြည်စေအပ်သည်ဟူလို။ သုကုသလ သဒ္ဒါသည် သမ္မဟဋ္ဌသဒ္ဒါနှင့်နီးသော်လည်း ၎င်း၌ မစပ်မှီ၍ ကမ္မာရပုတ္တ၌စပ်သောကြောင့် အယုတ္တသမာသ် တည်း။ သဒ္ဒနီတိ (၇၃၂)ပိုဒ် သုတ်ကိုရှု။ အံ-၁၊ စာပိုဒ် (၆၄)၌ "ဒက္ခကမ္မာရပုတ္တ သုပရိကမ္မကတံ ဥက္ကာမုခေ သုကုသလသမ္မဟဋ္ဌ"ဟု လာ၍၊ အံ-၆-၂-၌ ဒက္ခ။ပ။သုပရိကမ္မကတန္တိ ဒေဝေန သုဝဏ္ဏကာရပုတ္တေန သုဋ္ဌု ကတပရိကမ္မံ၊ ဥက္ကာမုခေ သုကုသလသမ္မဟဋ္ဌန္တိ သုဝဏ္ဏကာရဥဒ္ဓနေ ပစိတ္ဝာ သုကုသလေန သုဝဏ္ဏကာရေန ဃဋ္ဋနပရိမဒ္ဒနပဟာသနေန သုဋ္ဌုပဟဋ္ဌံ၊ သုပရိမဒ္ဒိတန္တိ အဘ္ဘော"ဟု ဖတ်၏။ တပုဒ်ဝိပြစ်၍ အလွန်ရှင်း၏။ ကျွမ်းကျင်သောရွှေပန်းထိမ်သားသည် ကောင်းစွာပြုအပ်သော ပြေပြစ်မှုရှိသော အလွန် ကျွမ်းကျင်သော ရွှေပန်းထိမ်သားသည် ကောင်းစွာကြည်လင်စေအပ်သောဟု ဝိသေသနပြုတော်မူ၏။

၂။ ဇမ္ဗောနဒန္တိ ဇမ္ဗုနဒိယံ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ၌။ ဇမ္ဗောနဒံ.ကား နိမ္ဗဗ္ဘတဒ္ဓိဘ်ဖြစ်သောကြောင့် ဇမ္ဗူရစ်ရွှေဟုပြန်ဆို၏။ ဇမ္ဗုမြစ်၌ဖြစ်သောရွှေဟူလို။ ယင်းရွှေဖြစ်ပုံပေါ်ပုံအကျယ်ကို ဤအဋ္ဌကထာနှင့် သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် အဋ္ဌကထာ (၁၁၅)၌ ရှုလေ။

၁၆၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ "အာဘာ၊ အာဘာမည်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်"။ပ။ ပရိတ္တာဘာ၊ ပရိတ္တာဘာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ပ။အပ္ပမာဏာဘာ၊ အပ္ပမာဏာဘာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ဒေဝါ၊တို့သည်။ပ။ အာဘဿရာ၊ အာဘဿရာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ဒေဝါ၊ တို့သည်။ပ။သုခဗဟုလာတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ သုတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။သံဝတ္တတိ၊ ၏။

၁၇၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ သည်။ "ပရိတ္တသုဘာ၊ ပရိတ္တသုဘာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ပ။အပ္ပမာဏသုဘာ၊ အပ္ပမာဏသုဘာ ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ပ။သုဘကိဏ္ဏာ၊ သုဘကိဏ္ဏာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ပ။ သုခဗဟုလာတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ သုတံ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ပ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။

၁၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ သည်။ "ဝေဟပ္ဖလာ၊ ဝေဟပ္ဖိုလ်ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ပ။အဝိဟာ၊ အဝိဟာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ပ။အတပ္ပါ၊ အတပ္ပါဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ပ။သုဒဿာ၊ သုဒဿာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊တို့သည်။ပ။သုဒဿီ၊သုဒဿီဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ဒေဝါ၊ တို့သည်။ပ။အကနိဋ္ဌာ၊ အကနိဋ္ဌဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ပ။သုခဗဟုလာတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ သုတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။သံဝတ္တတိ၊ ၏။

၁၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ သည်။ "အာကာသာနဉ္စာယတနုပဂါ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ပ။ သုခဗဟုလာတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ သုတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။သံဝတ္တတိ၊ ၏။

၁၇၃-၁၇၄။ (ဝိညာဏဉ္စာယတန, အာကိဉ္စညာယတန, နေဝသညာ–တို့၌လည်း မခဲပြီ။)

၁၇၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဒ္ဓါယ၊ သြကပ္ပနိယသဒ္ဓါနှင့်။ သမန္နာဂတောပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ပညာယ၊ကမ္မဿကတာပညာနှင့်။ သမန္နာဂတောပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ "အဟံ၊ သည်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝဘို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ရာဂမှလွတ်သောသမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာနှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှလွတ်သော ပညာကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌ပင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊၍။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရေယ္ယ၊ နေရမူကား။ အဟောဝတာတိ၊ ကောင်းလေစု"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ကတ္ထစိ၊တစုံတခုသောဘဝ၌။နဥပပဇ္ဇတိတိ၊ မဖြစ်ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (သုတ်အစ-ဘေဒဝေါစ-သို့ ပြန်စပ်။ ဣဒမဝေါစ-စသည်ပေးမြဲ။)

ဒသမံ၊ သော။ သခ်ၤဂဟပဘိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဒုတိဒယာ၊ သော။ အနုပဒဝဂ္ဂါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁။ အာဘာတိအာဒီသု အာဘာဒယောနာမ ပါဠိဒယဂ္ဂာ ဒေဝါ နဘ္ဌိ၊ တယော ပရိတ္တာဘာဒယော ဒေဝါ အာဘာနာမ။ ပရိတ္တာသုဘာဒယော စ သုဘကိဏ္ဏာဒယော စ သုဘာနာမ။ (ဋ)။

တဿ၊ ထိုအနုပဒေဝ၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ခေါင်းစဉ်အကျဉ်းချုပ် ဥဒ္ဒါန်းကိုဆိုအံ့။ အနုပါဒ-သောဓနပေါရိုဏမမ္မော၊ အနုပဒသုတ်, ဆဗ္ဗိသောဓနသုတ်, သပ္ပုရိသသုတ်ဌင်း။ သေဝိ-တမ္မဗဟုဓာတုဝိဘတ္တိ၊ သေဝိတဗ္ဗာသေဝိတဗ္ဗသုတ်, ဗဟုဓာတုကသုတ်ဌင်း။ ဗုဒ္ဓဿ ကိတ္တိနာမစတ္တာရီသေန၊ ဣသိဂိလိသုတ်, မဟာစတ္တာရီသကသုတ်ဌင်း။ အာနာပါနော၊ အာနာပါနဿတိသုတ်ဌင်း။ ကာယဂတော၊ ကာယဂတာသတိသုတ်ဌင်း။ ဥပပတ္တိ၊ သခ်ါရုပပတ္တိသုတ်ဌင်းတည်း။

၃–သုညတဝဂ်

၁-စူဠသုညတသုတ်

၁၇၆။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ မိဂါရမာတုပါသာဒ-ပေးမြဲ။) အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ သာယနှသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ပဋိသလ္လာနာ၊တပါးဘည်း ကိန်းအောင်း ရာ (သုညတာဖလသမာပတ်)မှ။ ဝုट्ठိတော၊ ထတော်မူသည်ဖြစ်၍။ပ။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ကေ-မန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှုး။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ ၌။ (ဣဒံ-ကား နိပါတ်မျ။)ဘဂဝါ၊ သည်။ သဂ္ဂေသု၊ သဂ္ဂတိုင်း တို့၌။ နဂရကံနာမ၊ နဂရကမည်သော။ သက္ကေသု၊ သာကီဝင်တို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မိं၊ ထိုနဂရကနိဂုံး၌။) ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ တတ္ထ၊ ထိုသဂ္ဂတိုင်း နဂရကနိဂုံး၌။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ 'အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သုညဘာဝိဟာရေန၊ သုညတာဝိဟာရဖြင့်။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ ဝိဟရာမိ တိ၊ နေတော်မူ၏' ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ သုတံ၊ ကြားနာအပ်ပါ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟီတံ၊ နာခံအပ်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ မေ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤစကားတော်ကို။ သုသုတံ၊ ကောင်းစွာ ကြားနာအပ်သည်။ သုဂ္ဂဟီတံ၊ ကောင်းစွာ နာခံအပ်သည်။ သုမနသိကတံ၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းအပ်သည် ဆောင်ယူအပ်သည် မည်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တေ၊ သင်သည်။ ဧတံ၊ ကို။ တဂ္ဃ၊ စင်စစ်။ သုသုတံ၊ ကောင်းစွာ ကြားနာအပ်သည် မည်၏။ သုဂ္ဂဟီတံ၊ ကောင်းစွာ နာခံအပ်သည်မည်၏။ သုမနသိကတံ၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းအပ်သည် မည်၏။ သူပဓာရိတံ၊ ကောင်းစွာ ဆောင်ယူအပ်သည် မည်၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌ပင်း။ ဧတရဟိ ပိ၊ ယခုအခါ၌ဌင်း။ သုညတာဝိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ သေယ္ယထာပိ၊ အံ့။ အယံ မိဂါရမာတုပါသာဒေါ၊ သည်။ ဟတ္ထိဂဝဿဝဠဝေန၊ ဆင် နွားမြင်းမြည်းမှ။ သုညော၊ ကင်းဆိတ်၏။ ဇာတရူပ-ရဇတေန၊ ရွှေ ငွေမှ။ သုညော၊ ၏။ ဣတ္ထိပုရိသသန္နိပါတေန၊ မိန်းမ ယောကျ်ားတို့၏ အမြဲစည်းဝေးနေထိုင်ခြင်းမှ။ သုညော၊ ၏။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယဒိဒံ ကေတ္တံ၊ အကြင်တခုတည်းသော မကင်းဆိတ်သည်၏ အပြစ်သည်။ (အသေ၊ ဖြစ်ရ၏။) ဣဒံ အသုညတံ၊ ဤတခုတည်းသော မကင်းဆိတ်သည်၏ အပြစ်သည်[1]။ အတ္ထိ စေဝ၊ ရှိသည်သာတည်း။

အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂါမသညံ၊ ကို။ အမနသိကရိတ္ဝာ၊ နှလုံးမသွင်းမူ၍။ မနုဿသညံ၊ ကို။ အမနသိကရိတ္ဝာ၊ ၍။ အရညသညံ၊ ကို။ပဋိစ္စ၊ ၍။ ကေတ္တံ၊ တခုတည်းသော တောဟူသော အမှတ်ကို[2]။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။

၁။ ဧကဘာဝံ ဧကံ အသုညတန္တိ ပစ္စတ္တေ ဥပယောဂဝစနံ၊ ကေတ္တံ ကေဝ အသုညတော ဘာ အတ္ထော၊ ဣတိ ကော။

၂။ အဋ္ဌကထာ၌ ဧကံ အရညံယေဝ ပဋိစ္စ အရညသညံ မနသိကရောတိ-ဟု ဖွင့်သည်ကား အရညသညံ-နှင့် ကေတ္တံ-တူမျှသည်၏ အပြစ်ကို ပြ၏။

တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အရညသညာယ၊ တောဟူသော အမှတ်၌။ ပဏ္ဍန္ဒတိ၊ သက်ဝင်၏။ ပသီဒတိ၊ ကြည်လင်၏။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်ငြိမ်၏။ အဓိမုစ္စတိ၊ ဆုံးဖြတ်၏။ (အဓိ-မုစ္စတီတိ နိစ္ဆိနောတိ၊ ဋီ။)

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "ယေ ဒရထာ၊ အကြင်ပူပန်ခြင်းတို့သည်။ ဂါမသည်၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တေ၊ ထိုပူပန်ခြင်းတို့သည်။ ဣဓ၊ ဤတောဟူသော အမှတ်၌။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ယေ ဒရထာ၊ တို့သည်။ မနုဿသည်၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။တေ၊တို့သည်။ ဣဓ၊ ၌။ နတ္ထိ၊ ကုန်။ အရညသည်၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယဒိဒံ ကေတ္တံ၊ အကြောင်တခုတည်းသော ကိလေသာမဖက် ကိုယ်စိတ်ပူပန်ခြင်းသက်သက်မျှသည်။ (အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။)အယံ ဒရထမတ္တာ၊ ဤကိလေသာမဖက် ကိုယ်စိတ်ပူပန်ခြင်းသက်သ က်မျှသည်။ အတ္ထိ စေဝါ တိ၊ ရှိသည်သာ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ပဇာနာတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "ဣဒံ သညာဂတံ၊ ဤအရညသညာသည်။ ဂါမသညာယ၊ မှ။သုညန္တိ၊ ကင်းဆိတ်၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ "ဣဒံ သညာဂတံ၊ သည်။ မနုဿသညာယ၊ မှ။ သုညန္တိ၊ ကင်းဆိတ်၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အရညသည်၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယဒိဒံ ကေတ္တံ၊ သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။) ဣဒံ အသုညတံ၊ သည်။ အတ္ထိစေဝ၊ ရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံ၊ အကြင်(ဂါမသညာ အရညသညာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော) ပူပန်ခြင်း ၂-ပါးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရညသညာ၌။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တေန၊ ထို(ဂါမသညာ အရညသညာတို့၏ အစွမ်းအား ဖြင့်ဖြစ်သော)ပူပန်ခြင်း ၂-ပါးမှ။ တံ၊ ထိုအရညသညာကို။ သုညံ၊ ကင်းဆိတ်၏ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ရှု၏[1]။ တတ္ထ၊ ထိုအရညသညာ၌။ (ပဝတ္တေ၊ ဖြစ်သော။) ယံ ပန၊ အကြင်ကိလေသာ မဖက်ပူပန်ခြင်းသက်သက်သည်။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းကျန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအရညသညာ ၌ဖြစ်သော ကိလေသာမဖက် ပူပန်ခြင်းသက်သက်ကို။ "ဣဒံ၊ ဤအရညသညာ၌ ဖြစ်သော ကိလေသာမဖက် ပူပန်ခြင်းသက်သက်သည်။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသည်ဖြစ်၍။အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ (ပိသဒ္ဒါ အစဆုံး ဝါကျဖြင့်၍ ပါရိုးထုံးစံကား မရှိ။) အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော။ အဝိပရီတတ္ထာ၊ မဖေါက်ပြန်သော။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သော။ ဧသော သုညတာဝဂ္ဂန္တိ၊(ဂါမသညာ မနုဿသညာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်း ၂-မျိုးမှ ဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော) ဤသုညတသို့ သက်ဝင်ခြင်းသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။

၁၇၇။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မနုဿသည်၊ ကို။ အမနသိ-ကရိတ္ဝာ၊၍။အရညသည်၊ ကို။ အမနသိကရိတ္ဝာ၊၍။ပထဝီသည်၊ပထဝီ(ကသိုဏ်းဟူသော)အမှတ်

၁။ ပဝတ္တေ၊ဒရထ ကိလေသဒရထ ၂-မျိုးကိုယူ။ ပဝတ္တေ၊ဒရထာတိ ယထာရူပါယ ပဿဒ္ဓိယာ အဘာဝတော ဩဠာရိကဓမ္မပဝတ္တိသိဒ္ဓါ ဒရထာ။ ကိလေသဒရထာတိ အနုနယပဋိဃသမ္ဘဝါ ကိလေသဒရထာ၊ ဋီကာ။

၂။ အဋ္ဌကထာအလို "ယံ၊အကြင်ဂါမသညာ,အရညသညာကို စွဲ၍ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်း ၂-ပါးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုပူပန်ခြင်း ၂-ပါးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရညသညာ၌။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ၊ ထိုအရညသညာကို။ တေန၊ ထိုပူပန်ခြင်း ၂-ပါးမှ။ သုညံ၊ ဆိတ်၏ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ရှု၏"ဟု သမ္မန်။

ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ဧကတ္တံ၊ တခုတည်းသောအမှတ်ကို။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဌဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ပထဝီသညာယ၊ ပထဝီ(ကသိုဏ်းဟူသော)အမှတ်၌။ ပဋ္ဌန္ဒတိ၊ ၏။ ပသီဒတိ၊ ၏။ သန္တိट्ठတိ၊ ၏။ အဓိမုစ္စတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ သက္ကံသတေန၊ ဒုတ်တရာဖြင့်။ သုဝိဟတံ၊ ကောင်းစွာရိုက်နှက် ဖြန့်ကြက်အပ်သော။ အာသဘဿ၊ နွားလားဥသဘ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော အရေသည်။ ဝိဂတာလိကံ၊ ကင်းသော တုန့်လင်နှ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ ဧသယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ အာနန္ဒ၊ နွာ၊ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမိဿာ ပထဝိယာ၊ ဤပြကတော့မြေ၌။ ယံ ဥက္ကူလဝိက္ကူလံ၊ အကြင်မြင့်ရာအရပ် နိမ့်ရာအရပ်သည်ရင်း။ ယံ နဒီဝိဒုဂ္ဂံ၊ အကြင်မြစ်,သွားနိုင်ခက်သောအရပ်သည်ရင်း။ ယံ ခါဏုကဏ္ဏကဋ္ဌာနံ၊ အကြင်ငုတ်ရှိရာအရပ်, ဆူးရှိရာအရပ်သည်ရင်း။ ယံ ပဗ္ဗတဝိသမံ၊ အကြင်တောင်, မညီညွတ်သောအရပ်သည်ရင် ။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ကံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောအရပ်ကို။ အမနသိကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ပထဝိသည်၊ ကို။ ပဋ္ဌိဋ္ဌ၊ ၍ ။ ဧကတ္တံ၊ ၏။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ပထဝီသညာယ၊ ၌။ပ။အဓိမုစ္စတိ၊ ၏။

သော၊ သည်။ "ယေ ဒရထာ၊ တို့သည်။ မနုဿသည်၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤပထဝီသညာ၌။ နတ္ထိ၊ ကုန်။ ယေ ဒရထာ၊ တို့သည်။ အရညသည်၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤပထဝီသညာ၌။ နတ္ထိ၊ ကုန်။ ပထဝီသည်၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ယဒိဒံ ဧကတ္တံ၊ အကြင်တခုတည်းသော ကိလေသာမဖက် ပူပန်ခြင်းသက်သက်သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။) အယံ ဒရထမတ္တာ၊ ဤကိလေသာမဖက် ပူပန်ခြင်းသက်သက်မျှသည်။ အတ္ထိစေဝါတိ၊ ရှိသည်သာ" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သော၊ သည်၊ "ဣဒံ သညာဂတံ၊ ဤပထဝီသညာသည်။ အရညသညာယ၊ မှ။ သုညန္တိ၊ ၏" ဟူ၍။ ပဇာ-နာတိ၊ ၏။ ပထဝီသည်၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ယဒိဒံ ဧကတ္တံ၊အကြင်တခုတည်းသော ကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။)ဣဒံ အသုညတံ၊ သည်။ အတ္ထိစေဝ၊သာတည်း။ဣတိ၊ သို့။ယံ၊ အကြင် (မနုဿသညာ, အရညသညာတို့၏ အစုမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော) ပူပန်ခြင်း ၂-ပ်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပထဝီသညာ၌။ နဝေဟ၊တိ၊ မဖြစ်။ တံ၊ ထိုပထဝီသညာကို။ ဧတေန၊ ထိုပူပန်ခြင်းနှစ်ပါးမှ။ သုညံ၊ ကင်းဆိတ်၏ဟူ၍။ သမနုပဿ၊တိ၊ ရှု၏။ တတ္ထ၊ ထိုပထဝီသညာ၌(ပဝတ္တေ၊ သော။)ယံပန၊ အကြင်ကိလေသာမဖက် ပူပန်ခြင်းသက်သက်သည်။ အဝသိဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုကိလေသာမဖက် ပူပန်ခြင်းသက်သက်ကို။ "ဣဒံ၊ ဤကိလေသာမဖက် ပူပန်ခြင်းသက်သက်သည်။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ပ။ သော သုညတာဝက္ကန္တိ၊ (မနုဿသညာ, အရညသညာတို့၏ အစုမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်းမှ ကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော) ဤသုညတသို့ သက်ဝင်ခြင်းသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။

၁၇၀။ အနန္ဒ၊ နွာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညသည်၊ ကို။ အမနသိကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ပထဝီသည်၊ ကို။ အမနသိကရိတ္ဝာ၊ ၍ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနသည်၊ အာကာသာနဉ္စာယတန

၁။ "ဥသဘဿ ဧတန္တိ အာသဘံ"(ဌ) ကိုထောက်၍ "မဟိသံ ဝါ ခီဏံ" (ပဏ္ဍိတဘောဇနသိက္ခာပုဒ်) "ယထာပိ အာသဘံ စမ္မံ"(မဟာသဓာ)စသည်တို့၌ကဲ့သို့"အာသဘံ စမ္မံ"ဟု ဝါကျရှိလျှင် ပိုရ်ကောင်းမွန်မည်။

သညာကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ကေတ္တံ၊ တခုတည်းသောအမှတ်ကို။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အာကာသာနဉ္စာယတန သညာယ၊ ၌။ပ။ အဓိမုစ္စတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ "ယေ ဒရထာ၊ တို့သည်။ အရညသညံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ အသု၊ ကုန်ရာ၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဣဒ၊ ဤအာကာသာ-နဉ္စာယတနသညာ၌။ နသန္တိ၊ ကုန်။ ယေ ဒရထာ၊ တို့သည်။ ပထဝိသညံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ အသု၊ ကုန်ရာ၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဣဒ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနသညာ၌။ နသန္တိ၊ ကုန်။ အာကာ-သာနဉ္စာယတနသညံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ယဒိဒံ ကေတ္တံ၊ အကြင်တခုတည်းသော ကိလေသာမဖက် ပူပန်ခြင်းသက်သက်သည်။ အသေ၊ ရာ၏။ အယံ ဒရထမတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိစေဝါတိ၊ သာ"ဟူ၍။ ဝေါ၊သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သော၊သည်။"ဣဒံ သညာဂတံ၊ ဤအာကာသနဉ္စာယတနသညာသည်။ အရညသညာယ၊ မှ။ သုညန္တိ၊ ၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ "ဣဒံ သညာဂတံ၊ ဤအာကာ-သာနဉ္စာယတနသညာသည်။ ပထဝိသညာယ၊ မှ။ သုညန္တိ၊ ၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာကာ-သာနဉ္စာယတနသညံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ယဒိဒံ ကေတ္တံ၊ အကြင်တခုတည်းသော မကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ (အသေ၊ ရာ၏။) ဣဒံ အသုညတံ၊ သည်။ အတ္ထိစေဝ၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ၊ အကြင် (အရညသညာ, ပထဝိသညာဟူ၏ အဇွမ်းအားဖြင့်ဖြင့်သော) ပူပန်ခြင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအာကာသာနဉ္စာယတနသညာ၌။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ၊ ထိုအာကာသာနဉ္စာယတန သညာကို။ တေန၊ ထိုပူပန်ခြင်းမှ။ သုညံ၊ ကင်းဆိတ်၏ဟူ၍။သမနုပဿတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာကာ သာနဉ္စာယတနသညာ၌။ (ပဝတ္တံ၊ သော။) ယံ ပန၊အကြင်ကိလေသာမဖက် ပူပန်ခြင်းသက်သက် သည်ကား။ အဝသိဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ "ဣဒံ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနသညာ သည်။ သန္တံ၊ ၍သာလျှင်။ အတ္ထိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧဝမ္ပိ၊ လည်း။ အသေ၊ ထိုရဟန်း၏။ပ။ ဧသော သုညတာဝဂ္ဂန္တိ၊ (အရညသညာ, ပထဝိသညာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်းမှ ကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော) ဤ သုညတသို့ သက်ဝင်ခြင်းသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။

၁၇၉။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပထဝိသညံ၊ ကို။ အမနသိကရိတ္ဝာ၊ ၍။ အာကာသာနဉ္စာယတနသညံ၊ ကို။ အမနသိကရိတ္ဝာ၊၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနသညံ၊ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ကေတ္တံ၊ တခုတည်းသောအမှတ်ကို။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိညာ-ဏဉ္စာယတနသညာယ၊ ၌။ပ။ အဓိမုစ္စတိ၊ ၏။

သော၊ သည်။ "ယေ ဒရထာ၊ တို့သည်။ ပထဝိသညံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ အသု၊ ကုန်ရာ၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဣဒ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနသညာ၌ ၊ နသန္တိ၊ ကုန်။ ယေ ဒရထာ၊ တို့သည်။ အာကာ-သာနဉ္စာယတနသညံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ အသု၊ ကုန်ရာ၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဣဒ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာ-ယတနသညာ၌။ နသန္တိ၊ ကုန်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနသညံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ယဒိဒံ ကေတ္တံ၊ အကြင် တခုတည်းသော ကိလေသာမဖက် ပူပန်ခြင်းသက်သက်သည်။ (အသေ၊ ရာ၏။) အယံ ဒရထမတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိစေဝါတိ၊ သာ"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ "ဣဒံ သညာဂတံ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနသညာသည်။ ပထဝိသညာယ၊ မှ။ သုညန္တိ၊ ၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ "ဣဒံ သညာဂတံ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနသညာ သည်။ အာကာသာနဉ္စာယတနသညာယ၊ မှ။ သုညန္တိ ၏"ဟူ၍ ၊ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဝိညာဏဉ္စာယတနသညံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ယဒိဒံ ကေတ္တံ၊ အကြင်တခုတည်းသော မကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ (အသေ၊ ရာ၏။) ဣဒံ အသုညတံ၊

သည်။ အတ္ထိစေ၀၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ၊ အကြင် (ပထ၀ီသညာ, အာကာသာနဉ္စာယတန သညာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော) ပူပန်ခြင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုဝိညာဏဉ္စာယတနသညာ၌။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ၊ ထိုဝိညာဏဉ္စာယတနသညာကို။ တေန၊ ထိုပူပန်ခြင်းမှ။ သုညံ၊ ကင်းဆိတ်၏ ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိညာဏဉ္စာယတနသညာ၌။ (ပ၀တ္တံ၊ သော။) ယံ ပန၊ အကြင်ပူပန်ခြင်းသည်ကား။ အ၀သိဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ "ဣဒံ၊ ဤ၀ိညာဏဉ္စာ-ယဘာနသညာသည်။ သန္တံ၊ ၍သာလျှင်။ အတ္ထိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧ၀မ္ပိ၊ လည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ပ။ သော သုညတာ၀ဏ္ဏန္တိ၊ (ပထ၀ီသညာ, အာကာသာနဉ္စာယဘာနသညာတို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်းမှ ဆိတ်သည်၏ အဖြစ် ဟူသော) ဤသုညတသို့ သက်၀င်ခြင်းသည်။ ဘ၀တိ၊ ၏။

၁၈၀။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ပုန စ၊ ပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာကာသာနဉ္စာယဘာနသည်၊ ကို။ အမနသိကရိတ္၀ာ၊ ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနသည်၊ ကို။ အမနသိကရိတ္၀ာ၊ ၍။ အာကိဉ္စညာယတန-သည်၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ဧကတ္တံ၊ တခုတည်းသောအမှတ်ကို။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အာကိဉ္စညာယဘာနသညာယ၊ ၌။ပ။ အဓိမုစ္စတိ၊ ၏။

သော၊ သည်။ "ယေ ဒရထာ၊ တို့သည်။ အာကာသာနဉ္စာယတနသည်၊ ကို။ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဣဒ၊ ဤအာကိဉ္စညာယတနသညာ၌။ နု သန္တိ၊ ကုန်။ ယေ ဒရထာ၊ တို့သည်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနသည်၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဣဒ၊ ဤအာကိဉ္စညာယဘာနသညာ၌။ နု သန္တိ၊ ကုန်။ အာကိဉ္စညာယတနသည်၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ယဒိဒံ ဧကတ္တံ၊ အကြင်တခုတည်းသော ကိလေသာမဖက် ပူပန်ခြင်းသက်သက်သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။) အယံ ဒရထမတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိစေ၀ါတိ၊ သာ"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သော သည်။ "ဣဒ သညာဂတံ၊ ဤအာကိဉ္စညာယတနသညာသည်။ အာကာသာနဉ္စာယဘာနသညာယ၊ မှ။ သုညန္တိ၊ ၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ "ဣဒ သညာဂတံ၊ ဤအာကိဉ္စညာယဘာနသညာသည်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနသညာယ၊ မှ။ သုညန္တိ၊ ၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာကိဉ္စညာယတနသည်၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ယဒိဒံ ဧကတ္တံ၊ အကြင်တခုတည်းသော မကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။(အဿ၊ ရာ၏။) ဣဒ အသုညတံ၊ သည်။ အတ္ထိစေ၀၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ၊ အကြင် (အာကာ-သာနဉ္စာယတနသညာ, ဝိညာဏဉ္စာယတနသညာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော)ပူပန်ခြင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအာကိဉ္စညာယတနသညာ၌။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ၊ ထိုအာကိဉ္စညာယဘာနသညာ.ကို။ တေန၊ ထိုပူပန်ခြင်းမှ။ သုညံ၊ ဆိတ်၏ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာကိဉ္စညာယတန သညာ၌။(ပ၀တ္တံ၊ သော။) ယံ ပန၊ အကြင်ပူပန်ခြင်းသည်ကား။ အ၀သိဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ "ဣဒ၊ဤအာကိဉ္စညာယတနသညာသည်။ သန္တံ၊ ၍သာလျှင်။ အတ္ထိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧ၀မ္ပိ၊ လည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ပ။ ဧသော သုညတာ၀ဏ္ဏန္တိ၊ (အာကာ-သာနဉ္စာယတနသညာ, ဝိညာဏဉ္စာယဘာနသညာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်းမှ ကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော) ဤသုညတသို့ သက်၀င်ခြင်းသည်။ ဘ၀တိ၊ ၏။

၁၈၁။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ပုန စ၊ ပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနသည်၊ ကို။ အမနသိကရိတ္၀ာ၊ ၍။အာကိဉ္စညာယတနသည်၊ ကို။ အမနသိကရိတ္၀ာ၊၍။ နေ၀သညာနာသညာ-

ယတနသည်၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ကေတ္တံ၊ တခုတည်းသောအမှတ်ကို။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ တဿ၊၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ နေဝသညာနာသညာယတနသညေယ၊ ၌။ပ။အဓိမုစ္စတိ၊ ၏။

သော၊ သည်။ "ယေ ဒရထာ၊ တို့သည်။ ;ဝိညာဏဉ္စာယတနသည်၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဣဒ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနသညာ၌။ နိ သန္တိ၊ ကုန်။ ယေ ဒရထာ၊ တို့သည်။ အာကိဉ္စညာယတနသည်၊ကို။ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ တေ၊တို့သည်။ ဣဒ၊ ဤ နေဝညာနာသညာယတနသညာ၌။ နိ သန္တိ၊ ကုန်။ နေဝသညာနာသညာယတနသည်၊ ကို။ ; ဋ္ဌိစ္စ၊ ၍ ယဒိဒံ ကေတ္တံ၊ အကြင်တခုတည်းသော ကိုးလသာမဖက် ပူပန်ခြင်းသက်သက်သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။) အယံ ဒရထမတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိ စေဝါတိ၊ သာ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ "ဣဒံ သညာဂတံ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနသညာသည်။ ဝိညာဏဉ္စာ-ယတနသညာယ၊ မှ။ သုညန္တိ၊ ကင်းဆိတ်၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ "ဣဒံ သညာဂတံ၊ ဤနေဝ-သညာနာသညေယတနသညာသည်။ အာကိဉ္စညာယတနသညာယ၊ မှ။ သုညန္တိ၊ ၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ နေဝသညာနာသညာယတနသည်၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ယဒိဒံ ကေတ္တံ၊ အကြင်တခုတည်းသော မကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။) ဣဒံ အသုညတံ၊ သည်။ အတ္ထိ စေဝ၊သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ၊ အကြင် (ဝိညာဏဉ္စာယတနသညာ, အာကိဉ္စညာယတနသညာ တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော) ပူပန်ခြင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုနေဝသညာ နာသညာယတ-နသညာ၌။ နိ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနသညာကို။ တေန၊ ထိုပူပန်ခြင်းမှ။ သုညံ၊ ကင်းဆိတ်၏ ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာ ယတနသညာ၌။(ပဝတ္တံ၊ သော။)ယံ ပန၊ အကြင်ပူပန်ခြင်းသည်ကား။အဝသိဋ္ဌံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ "ဣဒံ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနသညာသည်။ သန္တံ၊ ၍သာလျှင်။ အတ္ထိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဝေမ္မိ၊ လည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ ။ပ။ သော သုညတာဝက္ကန္တိ၊ (ဝိညာဏဉ္စာ-ယတနသညာ, အာကိဉ္စညာယတနသညာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်းမှ ကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော) ဤသုညတာသို့ သက်ဝင်ခြင်းသည်။ ဘဝတိ၊၏။

၁၇၂။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာကိဉ္စညာယတနသည်၊ ကို။ အမနသိကရိတ္မာ၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာယတနသည်၊ ကို။ အမနသိကတ္တာ၊ ၍။ အနိမိတ္တံ၊ နိစ္စနိမိတ်ဧသော နိမိတ်မရှိသော။ စေတောသမာဓိ ၊ ဝိပဿနာစိတ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ကေတ္တံ၊ တခုတည်းသော အမှတ်ကို။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အနိမိတ္တော၊ သော။ ဧကေတောသမာဓိမှိ၊ ၌။ပ။ အဓိမုစ္စတိ၊ ၏။

သော၊ သည်။ "ယေ ဒရထာ၊ တို့သည်။ အာကိဉ္စညာယတနသည်၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဣဒ၊ ဤအနိမိတ္တ စေတောသမာဓိ၌။ နိ သန္တိ၊ ကုန်။ ယေ ဒရထာ၊ တို့သည်။ နေဝသညာနာသညာယတနသည်၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဣဒ၊ဤအနိမိတ္တ စေတော သမာဓိ၌။ နိ သန္တိ၊ ကုန်။ သင်္ခရယတနိုင်း၊ ခြောက်ပါးသော အာယတနနှင့် စပ်ယှဉ်သော(ခြောက်ပါးသောအာယတနနှင့် တကွသော ဟူသော်လည်းပေး။) ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤမဟာဘုတ်လေးပါးကိုမှီသော ကိုယ်ကိုသာလျှင်။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ဇီဝိတပစ္စယာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ယဒိဒံ၊ အကြင် ပူပန်ခြင်းသည်။ (အဿ၊ ရာ၏။)

အယံ ဒရထမတ္တာ၊ ဤ (ဇီဝိဘဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သော) ပူပန်ခြင်းမျှသည်။အတ္ထိ စေဝါတိ၊ သာ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "ဣဒံ သညာဂတံ၊ ဤအနိမိတ္တစေတောသမာဓိသညာသည်။ အာကိဉ္စညာယတနသညာယ၊ မှ။ သုညန္တိ၊ ၏" ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ "ဣဒံ သညာဂတံ၊ ဤ အနိမိတ္တစေတောသမာဓိ သညာသည်။ နေဝသညာနာသညာယတနသညာယ၊ မှ။ သုညန္တိ၊ ၏" ဟူ၍။ပဇာနာတိ၊ ၏။ သဠာယတနိကံ၊ သော။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဋ္ဌစ္စ၊ ၍။ ဇီဝိတပစ္စယာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ယဒိဒံ၊ အကြင် မကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ (အသား၊ ရာ၏။) ဣဒံ အသုညတံ၊ ဤမကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ စေဝ၊သာတည်း။ဣတိ၊သို့။ ယံ၊ အကြင် (အာကိဉ္စညာယတနသညာ, နေဝသညာနာသညာယတနသညာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော) ပူပန်ခြင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအနိမိတ္တစေတောသမာဓိ၌။ နတ္ထိ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ၊ ထိုအနိမိတ္တ စေတော သမာဓိ.ကို။ တေန၊ ထိုပူပန်ခြင်းမှ။ သုညံ၊ ဆိတ်၏ ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအနိမိတ္တ စေတောသမာဓိ၌။ (ပဝတ္တံ၊ သော။) ယံ၊ အကြင်ပူပန်ခြင်းသည်။ အဝသိဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုပူပန်ခြင်းကို။ "ဣဒံ၊ သည်။ သန္တံ၊ ၍သာလျှင်။ အတ္ထိတိ၊ ၏" ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧဝမ္မိ၊ လည်း။ အသေ၊ ထိုရဟန်း၏။ပ။ သော သုညတာဝဂ္ဂန္တိ၊ (အာကိဉ္ဉ-ညာယတနသညာ, နေဝသညာနာသညာယတနသညာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်းမှ ကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော) ဤသုညတသို့ သက်ဝင်ခြင်းသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။

၁၇၃။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာကိဉ္စညာယတနသည်၊ ကို။ အမနသိကရိတ္စာ၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာယတနသည်၊ ကို။ အမနသိကရိတ္စာ၊၍။ အနိမိတ္တံ၊ နိစ္စနိမိတ်စသော နိမိတ်မရှိသော။ စေတောသမာဓိံ၊ ဝိပဿနာ စိတ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို။ ပဋ္ဌစ္စ၊ ၍။ ဧကတ္တံ၊ တခုသောအမှတ်ကို။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အနိမိတ္တေ၊ သော။ စေတောသမာဓိမှိ၊ ၌။ပ။အဓိမုစ္စတိ၊ ၏။

သော၊ သည်။ "အနိမိတ္တော၊ နိစ္စနိမိတ်စသော နိမိတ်မရှိသော။ အယမ္ပိ ခေါ စေတောသမာဓိ၊ ဤဝိပဿနာစိတ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို။အဘိသင်္ခတော၊ ပြုပြင်အပ်၏။ အဘိသဉ္စေတယိတော၊ စေ့ဆော် တိုက်တွန်းအပ်၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြင်တရားအပေါင်းကို။ အဘိသင်္ခတံ၊ ပြုပြင်အပ်၏။ အဘိသဉ္စေတယိတံ၊ စေ့ဆော်တိုက်ဘွန်းအပ်၏။ တံ၊ ထိုတရားအပေါင်းသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ နိရောဓဓမ္မန္တိ၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (ဤ၌ နောက်ဆုံး ပဇာနာတိ မလို။)ဧဝံ၊သို့။ဇာနတော၊ သိသော။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿတော၊ မြင်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကာမာသဝါပိ၊ မှလည်း။ပ။ အဝိဇ္ဇာ-သဝါပိ၊ မှလည်း။ဝိမုစ္စတိ၊ ၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ လွတ်သည်ရှိသော်။ ဝိမုတ္တံ ဣတိ၊ လွတ်ပြီ ဟူ၍။ ညာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ အပရံ၊သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊၏။ သော၊ သည်။ "ယေ ဒရထာ၊ တို့သည်။ ကာမာသဝံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍ ။ပ။ အဝိဇ္ဇာသဝံ၊ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။အသေ၊ ကုန်ရာ၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဣဒ၊ ဤအနိမိတ္တစေတောသမာဓိ၌။ နတ္ထိ၊ ကုန်။ သဠာယတနိကံ၊ သော။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဇီဝိတပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယဒိဒံ၊ အကြင်ပူပန်ခြင်းသည်။(အသား၊ ရာ၏။) အယံ ဒရထမတ္တာ၊ ဤပူပန်ခြင်းမျှသည်။ အတ္ထိစေဝါတိ၊ သာ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

သော၊ သည်။ "ဣဒံ ဟည္ဝာဂတံ၊ ဤ အနိမိတ္တစေတောသမာဓိသည်သည်။ ကာမာ-သဝေန၊ ကာမာသဝမှ။ပ။ ဘဝါသဝေန၊ မှ။ပ။ အဝိဇ္ဇာသဝေန၊ မှ။သုညန္တိ၊ ၏"ဟူ၍။ပဇာနာတိ၊ ၏။ သင်္ခဿယတနိ.တံ၊ သော။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ဇီဝိတပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယဒိဒံ၊ အကြင်မဂ်င်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ (အဃ၊ ရာ၏။) ဣဒံ အသုညတံ၊ သည်။ အတ္ထိစေဝ၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ၊ အကြင် (အာကိဉ္စညာယတနသညာ, နေဝသညာ-နာသညာယတနသညာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော) ပူဗပန်ခြင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအနိမိတ္တ စေတောသမာဓိ၌။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ၊ ထိုအနိမိတ္တစေတောသမာဓိကို။တေန၊ ထိုပူဗပန်ခြင်းမှ။ သုညံ၊ ဆိတ်၏ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအနိမိတ္တစေတောသမာဓိ၌။ (ပဝတ္တံ၊ သော။) ယံ ပန၊ အကြင်ပူဗပန်ခြင်းသည်ကား။ အဝသိဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ "ဣဒံ၊ သည်။ သန္တံ၊ ၍သာလျှင်။ အတ္ထိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေမ္မိ၊ လည်း။ အဃ၊ ထိုရဟန်း၏။ပ။ သော သုညတာဝဂ္ဂန္တိ၊ (အာကိဉ္စညာ-ယတနသညာ, နေဝသညာနာသညာယတနသညာဘို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ပူဗပန်ခြင်းမှ ကင်းဆိတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော) ဤသုညဘသို့ သက်ဝင်ခြင်းသည်။ ဘဝတိ၊၏။

၁၇။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အတီတံ ဒဿဒ္ဓါနံ၊ လွန်ပြီးသောကာလ၌။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ ယေ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင်ပြာဟ္မဏတို့သည်ရင်း။ (ဤ၌ ခ်ဏာသဝဖြစ်သော ရဟန်းတို့ကိုယူ။) ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ပရမံ၊ မြတ်သော။ အနုဘ္ဘရံ၊ အလုံးစုံဘို့ထက်မြတ်သော။ သုညတံ၊ သုညတဖလသမာပတ်ကို။ (အရဟတ္တဖလ-သမာပတ်ဟူလို။) ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရိ ံသု၊ နေကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဘေ၊ ထိုသမဏပြာဟ္မဏတို့သည်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သော။ ပရမံ၊ သော။ အနုဘ္ဘရံ၊ သော။ ဣမံ ယေဝ သုညတံ၊ ဤသုညတဖလသမာပတ်ကိုသာလျှင်။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ အနာဂတံ အဒ္ဓါနံ၊ လာလတ္တံ့သော ကာလ၌။ပ။ ဝိဟရိဿန္တိ၊ နေကုန်လတ္တံ့။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်သဲ။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သော။ ပရမံ၊ သော။ အနုဘ္ဘရံ၊ သော။ သုညတံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေကုန်အံ့ဟူ၍။ (သိက္ခံ-တဗ္ဗံ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏။) အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဝေဟိ၊ ဤသို့သာလျှင်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ-စသည် ပေးမြဲ။)

ပဌမံ၊ သော။ စူဠသုညတသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-မဟာသုညတသုတ်

၁၈၅။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ ၊ ကပိလဝတ္ထုမြို့၌။ နိဂြောဓာရာမေ၊ နိဂြောဓာခုံကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကပိလဝတ္ထုံ၊ ကို။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလှူခံ၏။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ ကပိလ-

ဝတ္ထုသို့ ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၎။ စရိတ္တ၊ သုညံလည်း။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းစားရာမှ ဖဲခွါသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ ကာဠခေမကဿ၊ (အသားမည်း၍)ကာဠခေမကမည်သော။ သက္ကဿ၊ သာကီဝင်၏။ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့သန့်ခြင်းအလို့ငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ကာဠခေမကဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၏။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ သမ္ဗဟုလာနိ၊ များစွာကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ အိပ်ရာနေရာတို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ ခင်းအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကာဠခေမကဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၏။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ ခင်းထားအပ်သည်တို့ကို။ အဒ္ဒသ ခေါ၊ မြင်တော်မူပြီ။ ဒိသ္မာန၊၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ "ကာဠခေမကဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၏။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ အပ်ကုန်ပြီ။ ဣဒံ၊ ဤကျောင်း၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝိဟရန္တိ နုခေါ တိ၊ နေကုန်လေသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၁၈၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ သမ္ဗဟုလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဃဋ္ဋာယ၊ ဃဋ္ဋာအမည်ရှိသော။ သက္ကဿ၊ သာကီဝင်၏။ (ဤ၌ ယောက်ျားကိုပင် ဤတွင်လိင်ဖြင့် သုံးထား၏။) ဝိဟာရေ၊ ၌။ စီဝရကမ္မံ၊ သင်္ကန်း(ချုပ်ခြင်းစသော) အမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ နိသဇ္ဇ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။ "အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ပ။ ဝိဟရန္တိ နုခေါ တိ၊ လော"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဒန္တေ၊ ရား။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ စီဝရကာရသမယော၊ သင်္ကန်းအမှုကို ပြုရာအခါသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ သင်္ကိစ္စကာရာမော၊ မိမိအပေါင်းအဖော်သာလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသော။ သင်္ကိစ္စကရတော၊ မိမိအပေါင်းအဖော်၌ မွေ့လျော်သော။ သင်္ကိစ္စာရာမတံ အနု၊ မိမိအပေါင်းအဖော်သာလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသည်၏အဖြစ်၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သော။ ဂဏာရာမော၊ အထူးထူးသော အပေါင်းအဖော်သာလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသော။ ဂဏရတော၊ အထူးထူးသော အပေါင်းအဖော်၌ မွေ့လျော်သော။ ဂဏသမ္မုဒိတော၊ အထူးထူးသော အပေါင်းအဖော်ဖြင့် ဝမ်းမြောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နု သောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ သင်္ကိစ္စ-ရာမော၊ သော။ပ။ဂဏသမ္မုဒိတော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ (ဘဝိဿတိ ၌စပ်။) ယံ တံ နေက္ခမ္မသုခံ၊ အကြင်ကာမမှ ထွက်မြောက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သောချမ်းသာသည်။ ယံ တံ ပဝိဝေကသုခံ၊ အကြင်ကာမမှ ကင်းဆိတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သောချမ်းသာသည်။ ယံ တံ ဥပသမသုခံ၊ အကြင်ရာဂစသည်တို့ ငြိမ်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သောချမ်းသာသည်။ ယံ တံ သမ္မောဓိသုခံ၊ အကြင်မဂ်ဉာဏ်ကို ဆောင်နိုင်သော ချမ်းသာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တဿ သုခဿ၊ ထိုချမ်းသာအပေါင်းကို။ နိကာမလာဘီ၊အလိုရှိတိုင်းရလေ့ရှိသည်။ အကိစ္ဆလာဘီ၊မဂ်ဋိမငြင်ရလေ့ရှိသည်။ အကသိရလာဘီ၊ အနုပကမ်းရလေ့ရှိသည်[1]။ဘဝိဿတိ၊

၁။ ကသိရံ ဝုစ္စတိ အပကန္တိ အာဟ "အကသိရလာဘီတိ ဝိပုလလာဘီ"တိ၊ (ဋီကာ)အနုပက-နံ + အပက-ပုဒ်ခဲ့၊ မနည်းပါး အများကြီး ရလေ့ရှိသည် ဟူလို၊ မ- ၁၊ မဟာသီဟနာဒသုတ်စာပိုဒ်- ၁၆၁-အဋ္ဌကထာ၌ "အပကသိရေနာတိ နဒုက္ခေန"ဟု ဖွင့်၏။ကသိရသဒ္ဒါသည် အဘိဓာန်ဂ-ပိုဒ်၌ကဲ့သို့ ဒုက္ခအနက်ဟောတည်း။

ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော။ တေ၊ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ယောစ ခေါ သော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ ဧကော၊ တပါးတည်းဖြင့်။ ဂဏသ္မာ၊ အပေါင်း အဖော်မှ။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ဝေးကွာသည်ဖြစ်၍ဿ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ တေ၊ ဤဆိုမည့်အကျိုးကို။ ပါဋိကင်္ခံ၊အလိုရှိအပ်၏။ ယံ တံ နေက္ခမ္မသုခံ၊ သည်ရင်း။ပ။ဘဝိဿတိတိ၊ လတ္တံ့ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ သင်္ကိစ္စာရာမော၊ သော။ပ။ဂဏသမ္မုဒိဇာတော၊ သော။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သာမာယိကံ၊ ဝင်စားရာရာ အခါကာလ၌ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော။(သမယ ဝိမုတ္တံ သာမာယိကံ-မ၌ အ-ကို အာဒီဿပြု။) ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော။ စေတောဝိမုတ္တိ ဝါ၊ (မဟဂ္ဂုတ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော) မဟဂ္ဂုတ် စျာန်သမာပတ်ကိုဋ္ဌင်း။ အသာမာယိကံ၊ ဝင်စားရာအခါ၌သာ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်မဟုတ်သော။ (စင်စစ်အခါ ခပ်သိမ်း၊ကိလေသာတို့မှ လွတ်သောဟူလို။) အကုပ္ပံ၊ ကိလေသာတို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်သော။ စေတောဝိမုတ္တိ ဝါ၊ (လောကုတ္တရာစိတ်နှင့်ယှဉ်သော ကိလေသာတို့မှလွတ်သော)မဂ်ဖိုလ်ကိုဋ္ဌင်း။ ဥပသမ္မဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိဿတိတိ၊နေလတ္တံ့ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ယောစ ခေါ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဝိဟရိဿတိတိ၊ လတ္တံ့ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ယဘ္ဘ၊ အကြင်ကရဏီယ၌။ ရတ္တည၊တပ်နှစ်သက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ (သန္တာန်၌)။ ယထာဘိရတည၊ အကြင်အကြင်မွေ့လျော်နှစ်သက်အပ်သော။ ရူပည၊ ရူပ်၏။ ဝိပရိဏာမညထာ ဘावဝါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း, တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သောကပရိဒေဝ-ဒုက္ခဒေါမနဿူပါယာသာ၊ တို့သည်။ နဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ ကော်၊ တခုသော။ တံရူပမ္မိ၊ ထိုကရဏီရူပ်ကိုကား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နဝသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ[1]။

၁၇၂။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခတနိမိတ်တို့ ကို။အမနသိကာရာ၊နှလုံး မသွင်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော။ ယဒိဒံ သုညတံ၊ အကြင်သုညတဖလ သမာပတ်ကို[2]။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ ခေါ ဝိဟာရော၊ ဤနေရာနေကြောင်းဖြစ်သော သုညတဖလသမာပတ်ကို။ တထာဂတေန၊ သည်။ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာသိအပ်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဣမိနာ ဝိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဝိဟရန္တော၊ နေသော။တတြ တထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ကို။ (တတြစေတိ ဥပယောဂဏ္ဍေ ဘုမ္မံ၊ ဌ။) ဥပသက်မီဟာရော၊ ကပ်ရောက်ကြကုန်သော။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းယောကျားတို့သည်။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ဥပါသကာ၊ဆည်းကပ်

၁။ ဝူပကဋ္ဌော-၌ ဝိ+ဥပကဋ္ဌ=ဝူပကဋ္ဌ=နီးကပ်သည်၊ ဝိ- မ=မနီးကပ်၊ ဝေးကွာသည်ဟူလို၊ "သာမန္တာ အာသန္နေ အဝိဒူရေ ဥပကဋ္ဌေ" (တိဿဒေဝ-ဗုဒ္ဓ-မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိ)၊ "ဥပကဋ္ဌတိ ဣဒ္ဓိကာ၊" (ဎင်းအဋ္ဌကထာ။)

[2]။ ပုဂ္ဂိုလ်ဘယောက်ကို စွဲလမ်းနေသူသည် အစွဲလမ်းခံရသောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖောက်ပြန်ခြင်း, ပိမိမှတပါး အခြားသူသို့ ပြောင်းလဲခြင်းစသည်ကြောင့် သောကစသည်မဖြစ်သူကို ငါဘုရားမြင်တော်မမူဟူလို။ ဤဝါကျဖြင့် သင်္ကိစ္စာရာမအပြစ်ကို ပြတော်မူ၍ ၁၇၂-စာပိုဒ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ဝိဝိဓအခြစ်ကိုလည်း သိစေတော်မူ၏။ (ဋီကာ။)

[3]။ အဇ္ဈတ္တအရ ဝိသယဇ္ဈတ္တ-ကိုယူ။ "အဇ္ဈတ္တံ၊ ဌ" ဟူ၍သော်လည်းပေး။ မည်သို့ပင် ပေးသည်ဖြစ်စေ "ကိ ပန တန္တိ အာဟ သုညတန္တိ သုညဘဝလသမာပတ္တိန္တိ"ကိုသောက်၍ အဇ္ဈတ္တ-နှင့် သုညဘ-အရ ဘူဟုမှတ်။

သူ(ဥပါသကာ)တို့သည်။ ဥပါသိကာယော၊ ဆည်းကပ်သူ(ဥပါသိကာမ)တို့သည်။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ ရာဇမဟာမတ္တာ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးဘို့သည်။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိဘို့သည်။ တိတ္ထိယ-သာဝကာ၊ တိတ္ထိ၏ဘပည့်တို့သည်။ စေ ဘဝန္တော်၊ အကယ်၍ရှိကုန်အုံ့။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တတြ၊ ထိုပရိသာတ်၌။ (ဌိတော၊ တည်သော။) တထာဂတော၊ သည်။ ဝိဝေကနိန္နေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သော။ ဝိဝေကပေါဏေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့ကိုင်းသော။ ဝိဝေကပဗ္ဘာရေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းသော။ ဝူပကဋ္ဌေန၊ ဂိုလေသာတို့မှဝေးသော။ နေက္ခမ္မာဘိရတေန၊ နိဗ္ဗာန်၌မွေ့လျော်သော။သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဝါ၊အလုံးစုံကုန်သော။ အာသဝဋ္ဌာနိယေဟိ၊ အာသဝေါတရားတို့၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဗျန္တီဘူတေန၊ ကင်းသောအပိုင်းအခြားရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ စိတ္တေနေဝ၊ စိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဥယျောဇနိကပဋ္ဌိသံ'ယုတ္တံယေဝ၊ တိုက်တွန်းသော စကားနှင့် စပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ကတ္တာ၊ ပြုလုပ်ဟောပြောတော်မူတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ "အဇ္ဇတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော။ သုညတံ၊ သုညတဖလသမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရေယျန္တိ၊ နေအုံ့"ဟူ၍။ စေပိ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ အကယ်၍မူလည်း အလိုရှိပြားအုံ့။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အဇ္ဈတ္တမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော ကသိုဏ်းစသော အာရုံ၌ပင်လျှင်။ (ဂေါစရဇ္ဈတ္တမေဝ-ဌ။) စိတ္တံ၊ စျာန်စိတ်ကို။ သဏ္ဌပေတဗ္ဗံ၊ ကောင်းစွာတည်စေအပ်၏။ သန္နိသာဒေတဗ္ဗံ၊ကောင်းစွာ ထိုင်စေအပ်၏။ဧကောဒိကာတဗ္ဗံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ တည်ကြည်အောင်ပြုအပ်၏။သမာဒဟာတဗ္ဗံ၊ ကောင်းစွာထားအပ်၏။

၁၈၈။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော ကသိုဏ်းစသောအာရုံ၌။ စိတ္တံ၊ စျာန်စိတ်ကို။ သဏ္ဌာပေတိ၊ ကောင်းစွာ တည်စေသနည်း။ သမာဒပေတိ၊ နည်း။ ဧကောဒိ ကရောတိ၊ နည်း။ သမာဒဟတိ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ။ပ။ စတုတ္ထံ စျာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ-အထိ စာပိုဒ် ၉၄-နှင့် မထူး။) အာနန္ဒ၊နှာ။ ဧवं ခေါ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ အဇ္ဈတ္တမေဝ၊ ၌သာလျှင်။ပ။ သမာဒဟတိ၊ ကောင်းစွာထား၏။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိကိုစွဲ၍ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးတို့၌။ သုညတံ၊ သတ္တဝီဝတို့မှ ကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ တို့၌။ သုညတံ၊ ကို။ မနသိကရောတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ သုညတာယ၊ ၌။ နပက္ခန္ဒတိ၊ မပြေးဝင်နိုင်။ နပသီဒတိ၊ မသက်ဝင်နိုင်။ နသန္တိट्ठတိ၊ ကောင်းစွာ မတည်နိုင်။ နဝိမုစ္စတိ၊ နှလုံးမသွင်းနိုင်။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧवं၊ သို့။ သန္တံ၊ ဖြစ်သော။ဧတံ၊ ထိုဝိတက်ကို။ ဘိက္ခု၊သည်။ "အဇ္ဈတ္တံ။ပ။ နဝိမုစ္စတီတိ၊ နဝိမုစ္စတိ"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊၏။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းမပြည့်စုံရာ၌။ (၁၈၉-ဣတိဟ တတ္ထ-အဖွင့် ရှု၍ပေးသည်။) သမ္ပဇာနော၊ မပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို ကောင်းစွာသိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်သော သူဘပါးတို့၏ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌။ သုညတံ၊ သတ္တဝီဝတို့မှ ကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ၊ မိမိသူတပါး နှစ်ဦးသားတို့၏ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌[1]။

၁။ ဤ၌ အဇ္ဈတ္တအရလည်း မုချအားဖြင့် ခန္ဓာငါးပါး၊ ဗဟိဒ္ဓါ, အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါဘို့အရလည်း မုချအားဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးပင်ရသည်ဟု သိစေလိုရ၍ "နိယကဇ္ဈတ္တံ"ဟူ၍ရင်း "ပရဿ ပဋ္ဌသု ခန္ဓေသု"ဟူ၍ရင်း အဋ္ဌကထာဖွင့်

သုညတံ၊ ကို။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာနေဉ္ဇံ၊ အရူပသမာပတ်ကို။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ အာနေဉ္ဇံ၊ ကို။ မနသိကရေတောဝ၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ သည်။အာနေဉ္ဇေယ၊ အာနေဉ္ဇအရူပသမာပတ်၌။နဟကွန္ဒတိ၊ နှိုင်။ပ။ နဝိမုစ္စတိ၊ နှိုင်။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧဝံ၊သို့။ သန္တံ၊ သော။ ဧတံ၊ ထိုစိတ်ကို။ဘိက္ခု၊ သည်။ "အာနဉ္ဇံ ဧဝါ ။ပ။နဝိမုစ္စတိတိ၊ နဝိမုစ္စတိ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ဣတိဟ၊ လျှင်။ တတ္ထ၊ ၌။သမ္မဇာနော၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်း မပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို) ကောင်းစွာသိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပုရိမသ္မိံ၊ ရှေ့ဖြစ်သော။ အဇ္ဈတ္တမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သည်သာဖြစ်သော။ တသ္မိံ ယေဝ သမာဓိနိမိတ္တေ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းစသော သမာဓိနိမိတ်၌ပင်လျှင်။ စိတ္တံ၊ (ပါဒက) ဈာန်စိတ်ကို။ သဏ္ဌပေတဗ္ဗံ၊ စေအပ်၏။သန္နိသာဒေတဗ္ဗံ၊စေအပ်၏။ ဧကောဒိ ကာတဗ္ဗံ၊အပ်၏။ သမာဒဟာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ပ။ ဣတိဟ၊ လျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းပြည့်စုံရာ၌။ သမ္မဇာနော၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်းပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို) ကောင်းစွာသိသည်။ ဟောတိ ၏။

၁၈၉။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣမိနာ ဝိဟာရေန၊ ဤနေရာနေကြောင်းဖြစ်သော သမထ,ဝိပဿနာ ဖြင့်။ ဝိဟရတောဝ၊နေသော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊၏။စိတ္တံ၊ သည်။ စက်မာယ၊စကြံ့သွားခြင်းငှါ။ စေ နမတိ၊ အကယ်၍ ညွတ်အံ့။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။ "ဧဝံ၊သို့။ စက်မန္တံ၊သော။ မံ အနု၊ငါ၏။ အဘိဏ္ဍာဒေါမနဿာ၊အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿဖြစ်ကုန်သော။ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နအာသဝိဿန္တိတိ၊ မယိုစီးကုန်လတ္တံ့"ဟူ၍။ စက်မတိ၊ ၏။ ဣတိဟ၊ လျှင်။ တတ္ထ၊ ၌။ သမ္မဇာနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣမိနာ ဝိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတောဝ၊ သော။တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဌာနာယ၊ ရပ်တည်ခြင်းငှါ။ စေ နမတိ၊ အံ့။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "ဧဝံ၊ သို့။ ဌိတံ၊ ရပ်တည်သော။ မံ အနု၊ ငါ၏။ပ။နအာသဝိဿန္တိတိ၊ မယိုစီးကုန်လတ္တံ့"ဟူ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ပ။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်နေခြင်းငှါ။ပ။သယနာယ၊ အိပ်ခြင်းငှါ။ပ။"ဧဝံ၊ သို့။ သယန္တံ၊ အိပ်သော။ မံအနု၊ ငါ၏။ပ။နအာသဝိဿန္တိတိ၊ ကုန်လတ္တံ့"ဟူ၍။ သယတိ၊ အိပ်၏။ ဣတိဟ၊ လျှင်။ တတ္ထ၊ ၌။ သမ္မဇာနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣမိနာ ဝိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတောဝ၊ သော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကထာယ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ။ သော၊ ထိုငါသည်။ ယာယံ ကထာ၊ အကြင် စကားသည်။ ဟီနာ၊ ယုတ်၏။ ဂမ္မာ၊ ရွာသူတို့၏ဥစ္စာတည်း။ ပေါထုဇ္ဇနိက၊ ပုထုဇဉ်တို့၏ ဥစ္စာတည်း။ အနရိယာ၊ မဖြူစင်။ အနတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့်မစပ်ယှဉ်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းအကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိဇ္ဇရာယ၊ ကိလေသာချုပ်ခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ သမ္မောဓာယ၊ ဗောဓိဉာဏ်အလို့ငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အလို့ငှါ။

သည်။ ယင်းသို့ ခန္ဓာပဋ္ဌာဂ ရသော်လည်း စကားကျအဖြောင့်အားဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးတို့၌မှီသော ပါဒကဈာန်ကို သုညတ-ဟူ၍ နှလုံးသွင်းသည်ဟု သိစေလိုရ၍ အဋ္ဌကထာ၌ "အတ္တနော ပဋ္ဌသု ခန္ဓေသု နိဿိတန္တိ အတ္ထော" ဟူ၍ရင်း၊ ဋီကာ၌ "အပဂုဏပါဒကဈာနံ ဟိ ဧတ္ထ နိယကဈာတန္တိ အဓိပ္ပေတံ-ဟူ၍ရင်း ဖွင့်ဆိုသည်။

၁။ အနာသဝိဿန္တိ-ဝယ် အနုဟူသော ကမ္မပ္ပဝစနီယ၏ အယှဉ်ဖြစ်သောကြောင့် မံ-ကို ကမ္မပ္ပဝစနီယယုတ္တော ဖြင့် ဒုတိယာသက်၏-ဟု သာမျတ္ထယောဇနာ။

နသံ၀တ္ထုတိ၊ မဖြစ်။ သေယျထိဒံ၊ (ဟီန,ဂမ္မ,ဖြစ်၍ နိဗ္ဗိဒ,ဝိရာဂအလို့ငှါမဖြစ်သော) ဤစကားတို့ ဟူသည်အဘယ်သည်တို့နည်း။ ရာဇကထာ၊ မင်းနှင့်စပ်သောစကားရင်း။ စောရကထာ၊ ခိုးသူနှင့် စပ်သောစကားရင်း။ မဟာမတ္တကထာ၊မှူးကြီး မတ်ကြီးနှင့် စပ်သောစကားရင်း။ သေနာကထာ၊ စစ်သည်နှင့်စပ်သောစကားရင်း။ ဘယကထာ၊ ဘေးနှင့်စပ်သောစကားရင်း။ယုဒ္ဓကထာ၊ စစ်ထိုးခြင်းနှင့်စပ်သောစကားရင်း။ အန္နကထာ၊ အစားအစာနှင့်စပ်သောစကားရင်း။ ပါနကထာ၊ သောက်ဖွယ်နှင့်စပ်သောစကားရင်း။ ၀တ္ထကထာ၊ အ၀တ်နှင့်စပ်သောစကားရင်း။သယနကထာ၊ အိပ်ရာနှင့်စပ်သောစကားရင်း။ မာလာကထာ၊ ပန်းနှင့်စပ်သောစကားရင်း။ ဂန္ဓကထာ၊ နံ့သာနှင့်စပ်သောစကားရင်း။ ဉာတိကထာ၊ ဆွေမျိုးနှင့်စပ်သောစကားရင်း။ ယာနကထာ၊ယာဉ်နှင့်စပ်သောစကားရင်း။ ဂါမကထာ၊ ရွာနှင့်စပ်သောစကားရင်း။ နိဂမကထာ၊ နိဂုံးနှင့်စပ်သောစကားရင်း။ နဂရကထာ၊ မြို့နှင့်စပ်သောစကားရင်း။ ဇနပဒကထာ၊ ဇနပုဒ်(နယ်)နှင့်စပ်သောစကားရင်း။ ဣတ္ထိကထာ၊ မိန်းမနှင့်စပ်သောစကားရင်း။ သူရကထာ၊ သေရည်သေရက်နှင့်စပ်သောစကားရင်း။ (သူရကထာ-ဟုလည်းရှိ၏၊ သူရဲကောင်းနှင့်စပ်သောစကားဟု-ပေး။) ဝိသိခါကထာ၊ ခရီးလမ်းမနှင့် စပ်သော စကားရင်း။ ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထာ၊ ရေဆိပ်နှင့် စပ်သော စကားရင်း။ ပုဗ္ဗပေတကထာ၊ ရှေးကွယ်လွန်သူဆွေမျိုးတို့နှင့်စပ်သောစကားရင်း။ နာနာတ္တကထာ၊ အထူးထူးသောသဘောနှင့်စပ်သောစကားရင်း။ လောကက္ခာယိကာ၊ လောကနှင့်စပ်သောစကားရင်း။ သမုဒ္ဒက္ခာယိကာ၊ သမုဒ္ဒရာနှင့်စပ်သောစကားရင်း။ ဣတိဘ၀ါဘ၀ကထာ၊ ဣတိဟ၀ါဘ၀ကထာရင်း။ ဣတိ၀ါ၊ ဤသည်တို့ပင်တည်း[1]။ဣတိ၀ေ၀ဏ္ဏပိ ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကသံ၊ ကို။ နု ကထေဿာမိတိ၊ မဆိုအံ့"ဟူ၍။ နမတိ၊ (စေ-အနက်မဲ့)၏။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ တတ္ထ၊ ၌။ သမ္ပဇာနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယာစ အယံကထာ၊ သည်။ အဘိသလ္လေခိကာ၊ ကိုလေသာတို့ကို ခေါင်းပါးစေတတ်၏။ စေတောဝိနိ၀ရဏသပ္ပါယာ၊ စိတ်၏ နိ၀ရဏတို့မှကင် ခြင်းငှါ လျောက်ပတ်၏[2]။

၁။ "ဘ၀ေါတိ သဿတံ၊ အဘ၀ေါတိ ဥစ္ဆေဒံ၊ ဘ၀ေါတိ ဝဏ္ဏိ၊ အဘ၀ေါတိ ဟာနိ၊ ဘ၀ေါတိ ကာမသုခံ အဘ၀ေါတိ အတ္တကိလမထော။ ဣတိဣမာယ ဆဋ္ဌိခာယ ဣတိ ဘ၀ါဘ၀ကထာယ သဒ္ဓိံ ဗာတ္တိံသတိရစ္ဆာနကထာနာမ ဟောတိ"ဟူသော မ-၆၊ ၂၊၂၂၃-အ ဗုဒ္ဓဃောသ်၌ ဣတိဘ၀ါဘ၀ကထာသည် ကထာတခုမဟုတ်၊ ကထာ-၆-ခုတည်း။ ဤကထာ ၆-ခုနှင့် ရာဇကထာအစ သမုဒ္ဒက္ခာယိကာတိုင်အောင်သော ကထာ ၂၆-ခု ပေါင်းလျှင် တိရစ္ဆာနကထာ ၃၂-မျိုးပြည့်စုံပြီးဖြစ်၍ ဣတိကို ပကာရ၀ါစကကြံ့ဘွယ်မလို။ ထို့ကြောင့် ဣတိ၀ါ၊ ဤသည်တို့ပင်တည်းဟုပေး။ ဣတိနိဂုံး။ ၀ါ-ဝေဏ္ဏဟူလို။ အကယ်၍ ဣတိဘ၀ါဘ၀ကထာ၏အရ အထက်၌ကဲ့သို့ သဿတကထာ၊ ဥစ္ဆေဒကထာ၊ ဝဏ္ဏိကထာစသည်ဖြင့် ၆-ခုမယူမူ၍ ဘ၀ကထာ အဘ၀ကထာ ဟု ၂-ခုသာယူခဲ့လျှင် ရာဇကထာအစ သမုဒ္ဒက္ခာယိကာတိုင်အောင်သော ၂၆-ခုနှင့် ဘ၀ကထာ,အဘ၀ကထာ ၂-ခုပေါင်းသော် ပါဠိတော်တိုက်မိုက် ၂၈-ခုရ၏။ ၂၈-ခုဆိုသော် ဗာတ္တိံသတိရစ္ဆာနကထာဟူသော အဌကထာ စကားနှင့် မညီသေး။ ကထာ ၄-ခုလိုသေးသည်။ ၎င်း ၄-ခုကိုယူနိုင်စေရန် ဣတိ၀ါ၌ ဣတိကို ပကာရ၀ါစကကြံ၍၊ ၀ါကို ဝိကပ္ပနတ္ထကြံဆုံ၏။ ထိုပကာရတ္ထဣတိဖြင့် အရညကထာ, ဟတ္ထကထာ, နဒီကထာ, ဒီပကထာ ၄-မျိုးတို့ကို တိရစ္ဆာနကထာချင်းတူသောကြောင့် အလားတူသွင်းယူအပ်၏။ ဤနောက်နည်းအလို "ဣတိ၀ါ၊ ဤအဘူ အရညကထာစသည်တို့ဌင်းတည်း"ဟုပေး။ ဤ၌ တိရစ္ဆာနကထာ ၃၂-မျိုးကု သာမန်ပေးလိုက်သည်။ မ၂၊ ၂၂၃-နှင့် သီလက္ခန်ဓာပိုဒ် ၁၈-အဖွင့် ၌-ရှိတို့ကိုရှုလေ။

၂။ အံ၊ ၂၊ ၁၀၃-၌ စေတောဝိ၀ရဏသပ္ပါယာ"ဟု ပါ၌ရှိသည်။ ၎င်း၌-၌လည်း "စေတောဝိ၀ရဏသပ္ပါ-ယ ၀တိ စိတ္တဝိ၀ရဏသခ်ါတာနံ သမထ၀ိပဿနာနံ သပ္ပါယာ"ဟု ဖွင့်လျက်ရှိသည်။

ကေန္ဓနိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စစ်ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ပ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အလို့ငှါ။ သံဝတ္တတိ၊၏။ သေယျထိဒံ၊ ဤစကားမျိုးတို့ဟူသည်အဘယ်တို့နည်း။ အပ္ပိစ္ဆကထာ၊ အလိုနည်းခြင်းနှင့် စပ်သောစကားရင်း။ သန္တုဋ္ဌိကထာ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းနှင့်စပ်သောစကားရင်း။ ပဝိဝေကကထာ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းနှင့်စပ်သောစကားရင်း။ အသံသဂ္ဂကထာ၊ မရောနှောခြင်းနှင့် စပ်သော စကားရင်း။ ဝီရိယာရမ္ဘကထာ၊ လုံ့လဝီရိယနှင့် စပ်သော စကားရင်း။ သီလကထာ၊ ရင်း။သမာဓိကထာ၊ ရင်း။ ပညာကထာ၊ ရင်း။ဝိမုတ္တိကထာ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့် စပ်သောစကားရင်း။ဝိမုတ္တိ၏ဉာဏဒဿနကထာ၊ဝိမုတ္တိ၏ဉာဏ်အမြင်နှင့် စပ်သော စကားရင်းတည်း။ ဣတိ ဧဝရူပိ၊ သော။ ကထာ၊ ကို။ကထေသောမိတိ၊ အံ့”ဟူ၍။ (နမတိ၊ ၏။)ဣတိဟ၊ လျှင်။ တတ္ထ၊ ၌။ သမ္ဘဝနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣမိနာ ဝိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိတက္ကာယ၊ ကြံစည်ခြင်းငှါ။ “သော၊ ထိုင်ပါသည်။ ယေ တေ ဝိဘက္ကာ၊ တို့သည်။ ဟီနာ၊ ကုန်၏။ပ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ငှါ။ နိ သံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ သေယျထိဒံ၊ တို့နည်း။ ကာမ-ဝိကက္ကော၊ ရင်း။ပ။ဝိဟိံသာဝိတက္ကော ရင်းတည်း။ ဣတိ ဧဝရူပေ၊ ကုန်သော။ ဝိတက္ကေ၊ တို့ကို။ နိ ဝိတက္ကေသောမိတိ၊ အံ့”ဟူ၍။ နမတိ၊ ၏။ ဣတိဟ၊ လျှင်။ တတ္ထ၊ ၌။ သမ္ဘဝနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။“ယေ စ ခေါ ဣမေ ဝိတက္ကာ၊တို့သည်။အဧယာ၊ ဖြူစင်ကုန်၏။နိယျာနိကာ၊ ဝဋ္ဋမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်ကုန်၏။ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ တက္ကရသ၊ ထို ဝိတက်ကိုပြုသောသူ၏။ သမ္မာ၊ အားဖြင့်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကုန်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ နိယျန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏[1]။ သေယျထိဒံ၊ တို့နည်း ။ပ။ အဝိဟိံသာဝိတက္ကော၊ ရင်းတည်း။ ဣတိ ဧဝရူပေ ကုန်သော။ ဝိတက္ကေ၊ တို့ကို။ ဝိတက္ကေသောမိတိ၊ အံ့”ဟူ၍။ နမတိ၊ ၏။ ဣတိဟ၊လျှင်။ တတ္ထ၊ ၌။ သမ္ဘဝနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၉၀။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣမေ ကာမဂုဏာ၊တို့သည်။ပဉ္စခေါ၊ငါးပါးဘို့တည်း။ ပဉ္စ၊ငါးပါးတို့ဟူသည်။ကတမေ၊ တို့နည်း။ဣဋ္ဌာ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ဝါ၊အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့် ကပ်၍ ထားအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကာမရာဂနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ရဇနီယာ၊တပ်စွဲအပ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိမြင်အပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်ရင်း။ သောတဝိညေယျာ၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် ကြားသိအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဒါ၊ သဒ္ဒါရုံ တို့သည်ရင်း။ဃာနဝိညေယျာ၊ ဃာနဝိညာဏ်ဖြင့် နံသိအပ်ကုန်သော။ ဂန္ဓာ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်ရင်း။ ဇိဝှါဝိညေယျာ၊ လျှာသိအပ်ကုန်သော။ ရသာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ပ။ရဇနီယာ၊ ကုန်သော။ ကာယဝိညေယျာ၊တွေ့ထိအပ်ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ တို့သည်ရင်းတည်း။အာနန္ဒ၊ နှာ။ကာမဂုဏာ၊တို့သည်။ ဣမေ ခေါ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ယတ္တ၊အကြင်ကာမဂုဏ်တို့၌။ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ သကံစိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။“ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ကာမဂုဏေသု၊ တို့တွင်။ အညတရသ္မိံ ဝါ အညတရသ္မိံ ဝါ၊ တပါးပါးမူလည်း ဖြင့်သော။

၁။ သမ္မာဟေတုနာ နယေန ကာရဏေန ဝဋ္ဋဒုက္ခက္ခယာယ နိယျာတိ ဂစ္ဆတိ တံ အဘ္ဆံ သာဓေတိတိ ဒီပေတိ။(မ-ဋ-၁၊ ၁၄၆-ပိုဒ်)သမ္မာသဒ္ဒေါ ဥဘယဘ္ဘာဝပိ ယောဇေတဗ္ဗော။ (ရင်း-ဋီ)တို့နှင့် အညီပေးသည်။

အာယတနေ၊ ကိလေသာပြစ်ခြင်းအကြောင်းဌ။ မေ၊ ၏။ စေတသော၊ စိတ်၏။ယော သမုဒါ-စာရော၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ သော သမုဒါစာရော၊ သည်။ အတ္ထိ နုခေါတိ၊ ရှိသလော”ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ရှုဆင်ခြင်အပ်၏။ အာနန္ဒ၊နှာ။ဘိက္ခု၊သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ “အတ္ထိ ခေါ မေ။ပ။သမုဒါစာရောတိ၊သမုဒါစာရော”ဟူ၍ ဝေါ၊ သို့။ဘဝေ ပဇာနာတိ၊ အုံ့။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေါ၊ သို့။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ဝတော်၊ထိုကိလေသာကို။ (ဝေါသန္တန်တို့ ဝေါ ဝိဇ္ဇမာနမေဝ၊ဌ) ဘိက္ခု၊သည်။“ပဋ္ဌသု၊ကုန်သော။ဣမေသု ကာမဂုဏေသု၊တို့ဌ။ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ကို။ မေ၊ သည်။ နပ္ပဟီနောတိ၊ မပယ်အပ်သေး-ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိဟ၊ လျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း မပြည့်စုံရာဌ။ သမ္မဇာနော၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်း မပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို)ကောင်းစွာသိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သစေ ပနာနန္ဒ။ပ။ သမ္မဇာနော ဟောတိ-တိုင်အောင် မခဲပြီ။ အတ္ထိ-အရာဌ နတ္ထိ-ဟု ရှိသည် သာထူး၏။)

၁၉၁။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓမဉ္ဇပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌခေါ၊ တို့တည်း။ ယတ္ထ၊ ယင်းဥပါဒါ-နက္ခန္ဓာငါးပါးတို့ဌ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “ဣတိ၊ ဣဒ်ကား။ ရူပံ၊ ရူပ်တည်း။ ဣတိ၊ ဣဒ်ကား။ ရူပဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရူပဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ခြင်း တည်း။ပ။ဣတိ၊ ကား။ဝိညာဏဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမောတိ၊ တည်း”ဟူ၍။ ဥဒယဗ္ဗယာ နုပဿိနာ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။ ပဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့ဌ။ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿိနာ၊ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ၊ ထို ရဟန်းသည်။(ပဟီယတိ-ဌ စပ်။)ပဋ္ဌသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့ဌ။ ယော အသ္မိမာနော၊ အကြင် ငါဖြစ်၏ဟူသောမာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)သော၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေါ၊ သို့။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ တေ၊ ထိုမာန်ကို။ ဘိက္ခု၊ သည်။ “ယော ခေါ။ပ။သော မေ ပဟီနောတိ၊ ပဟီနော”ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိဟ၊ လျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း ပြည့်စုံရာဌ။ သမ္မဇာနော၊ (ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို) ကောင်းစွာသိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓမေ ခေါ တေ ဓမ္မာ၊ ဣ၎ (သမထ,ဝိပဿနာ,မဂ် ဖိုလ်)တရားတို့သည်။ ဧကန္တကုသလာ၊ စင်စစ် ကုသိုလ်တို့ဘည်း။ ကုသလာယတိကာ၊ ကုသိုလ်မှ လာခြင်းရှိကုန်သော ကုသိုလ်တို့တည်း[1]။ အရိယာ၊ ဖြူစင်ကုန်၏။ လောကုတ္တရာ၊ လောကဌ ထူးကဲသော တရားတို့တည်း[2]။ ပါပိမတာ၊ မာရ်ယုတ်သည်။ အနဝက္ကန္တာ၊ မသက်ဝင်အပ်ကုန်။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကို။ ကိ ံ မည်သည်၊ အသ္မိမှတ်ထင်သနည်း။ ကံ အတ္ထာသံ၊ အဘယ်အကျိုးထူးကို။ သမ္မသ-မာနော၊ တွေးမြင်သည်ဖြစ်၍။ သာဝကော၊ သည်။ အပိပဏ္ဍမောနော၊ ပစ်ပယ် (နှင်ထုတ်) အပ်ပါလျက်လည်း[3]။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အနုဗန္ဓိတုံ၊ အစဉ်လိုက်ခြင်းငှါ။ အရဟတိ၊ ထိုက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသာလျှင် အရင်းမူလရှိကြပါကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသာလျှင် ဆောင်တတ်သူရှိကြပါကုန်၏။ဘဂဝံ ပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားသာလျှင်

၁။ မူလကုသိုလ်မှတဆင့် နောက်ဆက်ဘဲ ဖြစ်ပေါ်လာသောကုသိုလ်ဟူလို။ ကုသလတော အာယတတိ အာယတော၊ သော ဇောသန္တိ ကုသလာယတိကာ၊တေနာဟ ကုသလတော အာဂတာတိ၊(ဋီ။)

၂။ ဤလောကုတ္တရာ ဟူသောပုဒ်ဖြင့် မဂ်ဖိုလ်ကိုသာ မယူလင့်။ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ်,သမထ,ဝိပဿနာတို့ကိုလည်း ယူရမည်ဟု သိစေလိုသော် လောကေ ဥတ္တရာ ဝိသိဋ္ဌာ-ဟု အဋ္ဌကထာဆရာဖွင့်ဆိုအပ်သည်။

၃။ အပိပဏ္ဍမောနေနာတိ အပိ နိက္ကစ္စိယမာနေန၊ အံ ဌ-၃၊ ၂၆၁။

ကိုးကွယ်ရာရှိကြပါကုန်၏[1]။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ တေသ ဘာသိတသ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော တရားဒေသနာတော်၏။ အတ္ထော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ ယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဘုန်းတော်ခ္ဍသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ထင်လာစေတော်မူပါ[2]။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏(စကားတော်ကို)။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရကုန်လတ်သော်။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ပါကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၁၉၂။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယဒိဒံ သုတ္တံ၊ အကြင်သုတ်သည်။ယဒိဒံ ဂေယျံ၊ အကြင်ဂေယျသည်။ ယဒိဒံ ဝေယျာကရဏံ၊ အကြင်ဗျာကရဏ်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တဿဟေတု၊ ထိုသုတ္တ-ဂေယျ ဝေယျာကရဏ-ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ သာဝကော၊ သည်။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ အနုဗန္ဓိတုံ၊ အစဉ်လိုက်ခြင်းငှါ။နေ ခေါ အရဟတိ၊ မထိုက်။ တံ၊ ထိုမထိုက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး။ သုတာ၊ ကြားနာအပ်ကုန်ပြီ။ ဓာတာ၊ ဆောင်ထားအပ်ကုန်ပြီ။ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ပရိစိတာ၊ ဆည်းပူးအပ်ကုန်ပြီ။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုပေက္ခိတာ၊ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် ရှုဆင်ခြင်အပ်ကုန်ပြီ။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်းအပ်ကုန်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) အာနန္ဒ၊ နှာ။ယာ စ ခေါ အယံ ကထာ၊ အကြင်စကားသည်။ပ။သံဝတ္တတိ၊ ၏။ သေယျထိဒံ၊ တို့နည်း။ပ။ဝိမုတ္တိ ဉာဏ-ဒဿနကထာ၊ သည်ရင်းတည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေရှပိယာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကထာယ ဟေတု၊ စကားဟူသောအကြောင်းကြောင့်[3]။ သာဝကော၊ သည်။ အပိပဏ္ဍုမာနော၊ ပစ်ပယ် (နှင်ထုတ်)အပ်သူဖြစ်ပါလျက်လည်း။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ အနုဗန္ဓိတုံ၊ ငှါ။ အရဟတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေဿန္တေ၊ဤသို့(တယောက်တည်းတည်း) ဖြစ်လတ်သော်။ အာစရိယူပဒ္ဒဝေါ၊ ဆရာ၏(ဆရာ့သန္တာန်၌ဖြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော) ဘေးရန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေဿန္တေ၊ သော်။ အန္တေဝါသူပဒ္ဒဝေါ၊ တပည့်၏ (တပည့်သန္တာန်၌ဖြစ်သော ကိလေသာတည်း ဟူသော)ဘေးရန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေဿန္တေ၊ သော်။ဗြဟ္မစရိယူပဒ္ဒဝေါ၊ မြတ်သောအကျင့် ၏ဘေးရန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏[4]။

၁၉၃။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်။ အာစရိယူပဒ္ဒဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော။ သတ္ထာ၊(တိတ္ထိ)ဆရာသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ အရညံ၊ တောဟူသော။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းဟူသော။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ဟူသော။ ကန္ဒရံ၊ ချောက်ဟူသော။ ဂိရိဂုဟံ၊ တောင်ခေါင်းဟူသော။ သုသာနံ၊ သုသာန်ဟူသော။ ဝနပတ္ထံ၊ တောအုပ်ဟူသော။ အဗ္ဘောကာသံ၊ လွင်တီးခေါင် ဟူသော။

၁။ ဘဂဝံမူလကာ-စသည် အဆုံးအဖြတ်အဓိပ္ပါယ်ကို မ-၁-စာပုဒ် ၄၇၁၊ ၌-ရှိ၊ သို့မဟုတ် နိဿယရှု။

၂။ ဤကား ပါဠိနိနှင့် ကစ္စည်းအလို ပေးသည်။ မ-၁၊ ၄၇၃-စာပိုဒ် ဋ္ဌိကာအလို၊ "ဘဂဝန္တံယေဝ ပဋိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အဘို(တာဝန်)သည်။ ဘာတု၊ဖြစ်ပါစေ"ဟု ပေး။ အကျယ် မ-၁၊ ၄၇၃-နိဿယရှု။

၃။ "ဥဒရဿ ဟေတု၊ဝမ်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်"ဟုပေးသကဲ့သို့ ဤ၌သည်း ကထာယနှင့် ဟေတု အရတူပေးသည်။ မောဂ္ဂလ္လာန် ၂-ကဏ္ဍ-၂၂၊ ဆဋ္ဌိဟေတုတွေ့ထွေ့ဟိ-သုတ်နှင့် အညီတည်း။

၄။ ၌-ရှိတို့၌ အာစရိယဿ+ဥပဒ္ဒဝေါ အာစရိယူပဒ္ဒဝေါ-ဟု ဆဋ္ဌိတပ္ပုရိသ်ဖွင့်၏။

ပလာလပုဏ္ဍ၊ ကောက်ရိုးပုံဟူသော။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဘဇတိ၊ မှီဝဲ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာအားဖြင့်။ ဝူပဏ္ဍဿ၊ အပေါင်းအဖော်မှ ကင်းဝေးသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ၊ ထို(တိတ္ထိ)ဆရာ၏(အထံသို့)။နေဂမာ စေဝ၊ နိဂုံးဖ္ပနေသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ဇာနပဒါ စ၊ဇနပုဒ်ဖ္ပနေသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ အန္ဓာဝတ္တန္တိ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏။ နေဂမေသု စေဝ၊ သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ဇာနပဒေသု စ၊ သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေသု၊ တို့သည်။ အန္ဓာဝတ္တန္တေသု၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုတိတ္ထိဆရာ ကြီးသည်။ မုဆွံ၊ ပစ္စည်းတို့ဖ္ပတပ်စဲ့တွေ့ဝေခြင်းကို။ နိကာမယတိ၊ တောင့်တ၏။ ဂေဓံ၊ တပ်မက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းများပြားသည်အဖြစ်အလို့ငှါ။အာဝတ္တတိ၊ လှည့်လည်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အယံ၊ ဤဘေးရန်ကို။ အာစရိယော၊ဆရာတည်းဟူသော (ဆရာ့သန္တာန်ဖ္ပဖြစ်သော)။ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ ဘေးရန်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာစရိယူပဒ္ဒဝေန၊ ကြောင့်။ နံ၊ ထို(တိတ္ထိ)ဆရာကြီးကို။ သံကိလေသိကာ၊ ညစ်ငြူးစေတတ်ကုန်သော။ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ၊ တဖန် ဘဝသစ်ကိုပြုလေ့ရှိကုန်သော။ သဒရာ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ဒုက္ခဝိပါကာ ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးရှိကုန်သော။ အာယတိ ံ၊ ၌။ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းအလို့ငှါဖြင့်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊တို့သည်။အဝဓိ ံသု၊ သတ်ကုန်ပြီ၊ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ အာစရိယူပဒ္ဒဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၉၄။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အန္တေဝါသူပဒ္ဒဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။အာနန္ဒ၊ နှာ၊ တသေဝ ခေါ ပန သတ္ထု၊ ထို(တိတ္ထိ)ဆရာ၏ပင်လျှင်။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ တဿ သတ္ထု၊ ထို(တိတ္ထိ)ဆရာ၏။ ဝိဝေကံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းကို။ အနုဗြူဟယမာနော၊ ထပ်မံတိုးပွါးစေလို သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။အရည်ံ၊ တောဟူသော။ပ။ ပလာလပုဏ္ဍ၊ ကောက်ရိုးပုံဟူသော။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဘဇတိ၊ ၏။ပ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အယံ၊ ဤဘေးရန်ကို။ အန္တေဝါသီ၊ တပည့်ဟူသော (တပည့်သန္တာန်ဖ္ပဖြစ်သော)။ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ပ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧဝံ ခေါ၊ သို့လျှင်။ အန္တေဝါသူပဒ္ဒဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၉၅။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ဗြဟ္မစာရူပဒ္ဒဝေါ၊ မြတ်သောအကျင့်၏ ဘေးရန်သည်ဟု။ ဟောတိ၊နည်း။အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ လောဒကာ၌။ အရဟံ၊ သော။ပ။ဘဂဝါ၊ သော။ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုဘုရားရှင်သည်။ပ။ တဿ၊ ထိုဘုရားရှင်၏ ။ပ။အာနန္ဒ၊ နှာ။တသေဝ ခေါ ပန သတ္ထု၊ ထိုဆရာဘုရား၏ပင်လျှင်။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ တဿ သတ္ထု၊ ထိုဆရာဘုရား၏။ ဝိဝေကံ၊ ကို။ပ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အယံ၊ ဤဘေးရန်ကို။ဗြဟ္မ-စာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသူ၏ သန္တာန်ဖ္ပဖြစ်သော။ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ထူးရာကိုသာ ပေးလိုက်သည်။ ကြွင်းလွယ်၏။)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တတြ၊ ထိုဘေးရန်သုံးချိုးတို့တွင်။ ယော စေဝါယံ အာစရိယူပဒ္ဒဝေါ၊ ၎င်း။ ယော စ အန္တေဝါသူပဒ္ဒဝေါ၊ ၎င်း။ တေ ဘိ၊ ထိုအာစရိယူပဒ္ဒဝ, အန္တေဝါသူပဒ္ဒဝ ဘို့ထက်။ အယံ

၁။ ဗြဟ္မစရိယ ဥပဒ္ဒဝေါ=ဗြဟ္မစာရူပဒ္ဒဝေါ-ဟူသော ဋီနှင့်အညီ ပေးသည်။ အာစရိယူပဒ္ဒဝေါ၊ အန္တေ-ဝါသူပဒ္ဒဝေါ ဟူသော ၂-ပုဒ်ကို မှီး၍ပေးလျှင် "မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသူ၏ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်ဖ္ပ၊ ဖြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော) ဘေးရန်သည်"ဟု ပေးရမည်။ ဝိဂ္ဂဟကိုလည်း "ဗြဟ္မစာရိနော ဥပဒ္ဒဝေါ-ပြု၍ ရိုဠ် ဤ-ကိုချေ၊ နောက်ဥ-ကို ဥ-ဒီဃပြု၊ ဗြဟ္မစာရူပဒ္ဒဝေါ-ပြီးစေ။ ဤနောက်နည်းသာ "အယံ ဝစ္ဆတာ-နန္ဒ ဥပဒ္ဒဝေါ ဗြဟ္မစာရီ"ဟူသော လာလတ္ထံ.ပါဠိနှင့် ညီ၏။

ဗြဟ္မစာရီပဒ္ဒဝေါ၊ သည်။ ဒုက္ခဝိပါကတရော စေဝ၊ သာလွန်ထူးကဲ ဆင်းရဲကျိုးရှိသည်ရင်း။ ကဋ္ဌ၊ကဝိပါကတရော စ၊ ထူးကဲခါးဝပ်သောအကျိုးရှိသည်ရင်း။ (ဟောတိ၊ ၈။) စ၊ ဒုက္ခ,ကဋ္ဌ၊က အကျိုးရှိရုံသာ ရှိသည်မဟုတ်သေး။ ဝိနိပါတာယအပိ၊ ကောင်းစွာလှလှ အပါယ်သို့ ကျရောက်ခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊ ၈။

၁၉၆။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြစ်, ဆိုအပ်လတ္တံ့သော အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ။မံ၊ ငါဘုရားကို။ မိတ္တဝတာယ၊ မိတ်ဆွေရှိသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ (မိဘ်ဆွေ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ကျင့်ခြင်းဖြင့်။) သမုဒါစရထ၊ ပြောဆိုကြကုန်လော့။ သပတ္တဝတာယ၊ ရန်သူရှိသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ မာ သမုဒါစရထ၊ မပြောဆိုကြကုန်လင့်။ တံ၊ ထိုမိတ်ဆွေရှိသူ၏ အဖြစ်ဖြင့် ပြုကျင့်ခြင်းသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းအလို့ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကထဏ္ဍ၊ လျှင်။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာဘုရားကို။ သပတ္တ-ဝတာယ၊ ဖြင့်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ မိတ္တဝတာယ၊ဖြင့်။ နော သမုဒါစရန္တိ၊ မပြောဆိုကုန်သနည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ သတ္ထာ၊ ဆရာဘုရားသည်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ အနုကမ္ပကော၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍။ ဟိတေသီ၊ အစီးအပွါးကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုကမ္ပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ "ဣဒံ၊ ဤအကုန်သည်။ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဟိတာယ၊ ငှါတည်း။ ဣဒံ၊ သည်။ ဝေါ၊သင်တို့အား။ သုခါယာတိ၊ ငှါတည်း"ဟူ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၈။ တသ၊ ထိုဆရာဘုရား၏ (စကားကို)။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ နု သုဿူသန္တိ၊ နှားမထောင်လို့ကြကုန်။ နု သောတံ သြဒဟန္တိ၊ နှားမထောင်ကြကုန်။ အညာ၊ သိခြင်းအကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ နု ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ မဖြစ်စေကြကုန်၂။ သတ္ထုသာသနာ၊ ဆရာဘုရားအဆုံးအမမှ။ ဝေါက္ကမ္မ စ၊ ဖဲ့ရှိ၍လည်း။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ သာဝကာ၊တို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ သပတ္တဝတာယ၊ ဖြင့်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ မိတ္တဝတာယ၊ ဖြင့်။ နော သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်။ (ကထဏ္ဍာနန္ဒ သတ္ထာရံ-မှ နောသပတ္တဝတာယ-တိုင်အောင် ရှေးနည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

တသ္မာ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကြောင်းကြောင့်။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ မံ ငါဘုရားကို။ မိတ္တဝတာယ၊ ဖြင့်။ သမုဒါစရထ၊ ကုန်လော့။ပ။ သုခါယ၊ ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကုမ္ဘ-ကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ အာမကော၊ ခြောက်သောအိုးစိမ်းခွက်၌ရင်း။ အာမကမတ္တေ၊ ခြောက်ရုံမျှ အိုးစိမ်းခွက်၌ရင်း။ (ပရက္ကမတိ ယထာ၊ မကွဲမပျက်အောင် ကိုင်တွယ်ပြုလုပ်သကဲ့သို့။ ပရက္ကမိဿာမိ-ရှုရှိထည့်သည်။) ဒဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့၌။ (အဌကထာ၌ အဟံ တုမှေသု-ဟု ဖွင့်သည်။) တထာ၊ ထိုအတူ။ နု ပရက္ကမိဿာမိ၊ မပြုကျင့်အံ့။ အာနန္ဒ၊ နှာ။

၁။ တသ္မာတိ ယသ္မာ သေသုပဒ္ဒဝေဟိ။ပ။ ဒုက္ခဝိပါကတရော။ ယသ္မာ ဝါ။ပ။ မိတ္တပဋ္ဌိပတ္တိ ဟိတာယ တသ္မာ ဧဝံ ဥပရိမေနပိ ဟေဋ္ဌိမေနပိ အတ္ထေန ယောဇေတဗ္ဗံ။(ဌ) ။တသ္မာတိ ဣဒံ ပုဗ္ဗပရာပေက္ခံ ပုရိမဿစ အတ္ထဿ ကာရဏာဘာဝေန ပစ္စာမသနန္တိ အာဟ ယသ္မာတိ အာဒိ။ (ဋ)နှင့်အညီ တသ္မာ-ကို ဆိုပြီး ဆိုလတ္တံ့ ရှေ့နောက်နှစ်ခုလုံးကိုစဲ့။ ဤတသ္မာ-မျိုး တွေ့ခဲ့၏။ ဋီကာ၌ "မိတ္တံ ဧတဿ အတ္ထီတိ မိတ္တဝါ။ တဿ ဘာဝေါ မိတ္တဝတာ၊ တာယ မိတ္တဝဿေန ပဋ္ဌိပဇ္ဇနံ"ဖွင့်သောကြောင့် "မိတ်ဆွေရှိသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်" (မိတ်ဆွေ၏ အစမ်းအားဖြင့် ကျင့်ခြင်းဖြင့်)ပေးသည်။

၂။ နု အညာ စိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေန္တိတိ ဝိဇာနနတ္ထာယ စိတ္တံ နု ဥပဋ္ဌပေန္တိ။ အံ၊ဋ၊၂-၄၈။

အဟံ၊ သည်။ (ဝေါ၊ သင်တို့အား။) နိုဂ္ဂယှ နိုဂ္ဂယှ၊ နှိပ်၍ နှိပ်၍။ ဝက္ခာမိ၊ ဟောပြောအံ့။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ (ဝေါ၊ တို့အား။) ပဝယှ ပဝယှ၊ သင်တို့၏အပြစ်ကို ဖယ်ထုတ်၍ ဖယ်ထုတ်၍။ ဝက္ခာမိ၊ အံ့။ (ဧဝံ ဩဝဒီယမာနေ၊ ဣသိဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။)ယောသောရော အကြင်မဂ်ဖိုလ် ဟူသော အနုစ်သာရသည်။ (အ.တ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုအနုစ်သာရသည်။ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ-စသည် ပေးမြဲ။)

ဒုတိယံ၊ သော။ မဟာသုညတသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-အစ္ဆရိယအဗ္ဘုတသုတ်

၁၉၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ သော။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပဋ္ဌာဝဘတ္တံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာနသာလာယံ၊ ၌။ သန္နိသိန္နာနံ၊ နေထိုင်ကုန်သော။ သန္နိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ သမ္မဟုလာနံ၊ မျှားပြားကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ (အန္တရာကထာ၌ စပ်)။ "အစ္ဆရိယံ၊အာဝုသော။ပ။တထာဂတဿ အဗ္ဘုတဓမ္မသမန္နာဂတာ စာ-တိ၊ စ"ဟူသော။ အယံ အန္တရာကထာ၊ အကြားကာလ၌ဖြစ်သော ဤဧကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ယတြ ယော တထာဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်ပြီးသော။ ဆိန္နပပဉ္စော၊ ဖြတ်အင်ပြီးသော ပပဉ္စတရား ၃-ပါး (ကိလေသာဝဋ်) ရှိကုန်သော။ ဆိန္နဝဋ္ဋေ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော(ကုသလာကုသလ)ကမ္မဝဋ် ရှိကုန်သော။ ပရိယာဒိန္န-ဝေဒနေ၊ကုန်ခမ်းစေအပ်ပြီးသော ဝေဒနာရှိကုန်သော။(ပရိဒိယာယတိတ် ခေပယတိ၊သံ ၄-၃၀၃။) သမ္မ-ဒုက္ခဝိတိဝတ္တေ၊ အလုံးစုံသော(ဝိပါကဝဋ်ဆင်းရဲ)ကိုလွန်မြောက်ကုန်ပြီးသော။အတီတေ ဗုဒ္ဓေ၊ ရှေးဘုရားဘို့ကို။ 'တေ ဘဂဝန္တော၊ ထို(ရှေး) ဘုရားတို့သည်။ ဧဝံ ဧစ္စာ၊ ဤသို့သော ဇာတ်ရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ ဣတိပိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ'ဟူ၍ဌင်း။ 'တေ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်။ ဧဝံ နာမာ၊ ဤသို့သော အမည်တော်ရှိကုန်သည်။အဟေသုံ ဣတိပိ၊ကုန်ပြီ'ဟူ၍ဌင်း။ 'တေ ဘဂဝန္တော၊တို့သည်။ဧဝံ ဂေါတ္တာ၊ဤသို့သော အနွယ်တော်ရှိကုန်သည်။အဟေသုံ ဣတိပိ၊ကုန်ပြီ'ဟူ၍ဌင်း။တေ ဘဂဝန္တော တို့သည်။ ဧဝံ သီလာ၊ ဤသို့သော သီလရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ ဣတိပိ၊ ကုန်ပြီ'ဟူ၍ဌင်း။ 'တေ ဘဂဝန္တော၊တို့သည်။ဧဝံ ဓမ္မာ၊ ဤသို့သော (သမာဓိ)တရားရှိကုန်သည်။အဟေသုံ ဣတိပိ၊ ကုန်ပြီ' ဟူ၍ဌင်း။ 'တေ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်။ ဧဝံ ပညာ၊ ဤသို့သော ပညာရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ ဣတိပိ၊ ကုန်ပြီ'ဟူ၍ဌင်း။ 'တေ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်။ ဧဝံ ဝိဟာရီ၊ ဤသို့သော (နိရောဓသမာ ပတ်ဖြင့်) နေတော်မူလေ့ရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ ဣတိပိ၊ ကုန်ပြီ'ဟူ၍ဌင်း။ 'တေ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်။ ဧဝံ ဝိမုတ္တာ၊ ဤသို့သော ဝိမုတ္တိရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ ဣတိပိ၊ ကုန်ပြီ' ဟူ၍ဌင်း။ အနုဿရိဿတိနာမ၊ အောက်မေ့ဆင်ခြင်တော်မူနိုင်ပါပေ၏[1]။ တဿ မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တဿ

၁။ ပါဠိ၌ ဇာနိဿတိ-ဟု ရှိနေ၏၊ ဤ ၄-ဌိန်းတို့ ဒီ-၂၊ မဟာပဒါန ပါ-၄-ဌိဘို့၌ ရှိသည်မှုအဘိုင်း အနက်ပေးလိုက်သည်။ ဤ ၁၉၇-စာပိုဒ်၌ "ယတြ ဟိ ယောဟိ တထာဂတော၊ သည်။ အနုဿရိဿတိနာမ၊ ၏"ဟုအနက်ပေးရာ၌ "အနာဂတေ ဘဝိဿန္တိ"ဆိုသည်အတိုင်း အနာဂတတ္ထာဘဝိဿန္တိ မဟုတ်သောကြောင့် ဘဝိဿန္တိဝိဘတ်ကား မုချ၊ အဘိတတ္ထကား ဥပစာ၊ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "အနုဿရိဿတိတိဣဒံ ယတြာတိ နိပါတဝသေန

တထာဂတသ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ မဟိဒ္ဓိကဘာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အစ္ဆရိယံ အာဝုသော၊လက်ဖျစ်

အနာဂတဝစနံ၊ အတ္ထော ပနေတ္ထ အတီတဝသေန ဝေဒိတမ္ပေါ"ဟူ၍ရင်း၊ ဋ္ဌီကာ၌ "နိပါတဝသေန ယတြ သဒ္ဒယောဂေန အနာဂတဝစနန္တိ ဣဒံ အနာဂတဝစနသဒိသတ္တာ ဝုတ္တံ။ အနာဂတတ္ထဝါစီ ဟိ အနာဂတဝစနံ၊ အတ္ထော စေတ္ထ အတီတောတိ" ဟူ၍ရင်း မိန့်ဆိုတော်မူကြ၏၊ ဤ၌ ပြအပ်သော "အနာဂတဝစနသဒိသတ္တာ" ဟူသော ဋ္ဌီကာစကားကို သဒ္ဒနီတိဆရာ မနှစ်သက်၊ အကြောင်းကား "ဆဗ္ဗသာနိနာမ။ပ။ ယာပေဿတိ" မ ၌ ၁၊၁၃၉။ "ယာပေဿတနာမာတ နာမသဒ္ဒ အာနေတ္တာ သမ္ဘဒ္ဓော၊ နာမသဒ္ဒယောဂေန ဟိ အနာဂတ-ကာလဿဝိယ ပယောဂေါ၊ ယာ၃ပေသိ ဣစ္စေဝ အတ္ထော"၊ မ ၌ ၂-၂-တို၌ မိန့်ဆိုတော်မူသော ဋ္ဌီကာဆရာ၏ "အနာဂတကာလဿဝိယ ပယောဂေါ"ဟူသော စကားကို "ဧတ္ထ စ ယဒိ အာဘိတတ္ထေ အနာဂတဝစနံ သိယာ၊ အနာဂတဿ ဝိယ ပယောဂေါတိ ဋ္ဌီကာကာရော နဝဒေယ္ယ၊ နဟိ အသော ဝိယာတိ ဝတ္တုမ္ပေါ၊ အဿသဒ္ဒ သံယောဝပန အနဿံ အဒဿာဝိယာတိ ဝတ္တုံ ဝတ္တတိ"ဟူ၍ သဒ္ဒနီတိဆရာ ပယ်မြစ်သောကြောင့်တည်း။ မှန်၏၊ အနာဂတကာလဿဝိယ ပယောဂေါ" ဟူသော ဋ္ဌီကာစကားနှင့် အနာဂတဝစနသဒိသတ္တာ-ဟူသော ဋ္ဌီကာ စကားသည် တူမျှ၏။

ဤအထက်ဖော်ပြပါ အဋ္ဌကထာ-ဋ္ဌီကာလေးစောင်တို့တွင် (၁) ဥပရိပဏ္ဏာသ ၌-ဋ္ဌ၊ စာပိုဒ် ၁၉၇-အဆိအရ ယတြသဒ္ဒါအယှဉ်၌ "အနာဂတေ ဘဝိဿန္တိ"သုတ်ဖြင့် ဘဝိဿန္တိဝိဘတ် သက်သား၏၊ (၂) စူဠသီဟနာဒသုတ် မ ၌ ၁၊စာပိုဒ်-၁၃၉၊စူဠသီဟနာဒသုတ် မ ၌ ၂၊၂၊ စာမျက်နှာ၃ို အဆိုအရ နာမသဒ္ဒါအယှဉ်၌"အနာဂတေ ဘဝိဿန္တိ"သုတ်ဖြင့် ဘဝိဿန္တိဝိဘတ် သက်ထား၏။

ဤသို့ ယတြယောဂ,နာမယောဂဟု အဆိုနှစ်မျိုးကွဲပြားလေရာ (၁) ဥပရိပဏ္ဏာသ ၌-ဋ္ဌ-စာပိုဒ် ၁၉၇ အဆိုအရသည် "ယတြဟိ နာမ။ပ။နေဝ ဒဏ္ဍတိ၊ နပန သဒ္ဒံ သောဿတိ" ၊မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ် အဋ္ဌကထာ စာပိုဒ်-၁၉၂ ပုဏ္ဏသမလ္လပုတ္တဝတ္ထု၊ "ယတြ ဟိ နာမာတိ ယော နာမ၊ နေဝ ဒဏ္ဍတိတိ နအဒ္ဒသ၊ ယတြ သဒ္ဒယုတ္တတ္တာ ပနေတံ အနာဂတဝသေန ဝုတ္တံ၊ ဝေရုပဠိ ဣဒိသေသု ဌာနေသု သဒ္ဒလက္ခဏံ"။ဂင်းအဋ္ဌကထာ။ "ဝေရုပန္တိ ဒဏ္ဍတိ ကရိဿတိ ဘဝိဿတိတိ ဣဒိသံ။ဣဒိသေသုတိ ယတြ ယဒ္ဓာတိ ဝေရုပနိပါတသဒ္ဒယုတ္တဌာနေသု" ဂင်း မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ် ဋ္ဌီကာတို့နှင့် ညီညွတ်သည့်အပြင် "အစ္ဆရိယေ ဂမျမာနေ ယတြသဒ္ဒေ သတိ ယျောဒိမှိ အသတိ အနာဂတဝစနံ ကရောန္တိ၊ အဋ္ဌကထာယန္တု ယတြသဒ္ဒယုတ္တတ္တာ ပနေတံ အနာဂတဝသေန ဝုတ္တန္တိ ဝုတ္တံ" ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်ပဋ္ဌိကာ ဆဋ္ဌ-ကဏ္ဍ ၃၊သုတ်အဆိုအရနှင့်ရင်း ယဋ္ဌ ယတြာနံ (ပါ-၃) သေသေလုဋ္ဌ် အယဒိမှိ (ပါ-၃)တို့ အဆိုအရနှင့်ရင်း ညီညွတ်ပေ၏။

(၂) စူဠသီဟနာဒသုတ် အဋ္ဌကထာ -ဋ္ဌီကာ ဆရာတို့ "နာမသဒ္ဒါအယှဉ်၌ ဘဝိဿန္တိ ဝိဘတ်အနက်ကား အတီတတ္ထ"ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကြသည်ကား "နာမေ ဂရဟာဝိမှယေသု" မောဂ္ဂလ္လာန်- ဆဋ္ဌ ကဏ္ဍ ၃-သုတ် ရူပသိဒ္ဓိ ဆရာတို့ အလိုနှင့်ရင်း "ဥရဂ္ဂမ္ဘောပိ နာမ ဘဝိဿတိ" မ-၁၊ ၃၆၅ ပိုဒ်၊ "ဝိမှယတ္ထဝသေန ပနေတ္ထ ဘဝိဿတိတိ အနာဂတဝစနံ ကတံ"" မ ၌-၂၊ ၃၆၅-ပိုဒ်။

"ဥရဂ္ဂမ္ဘောပိ နာမ ဘဝိဿတိတိ ဧတ္ထ နာမ သဒ္ဒေါ ဝိမှယတ္ထောတိ ကတ္ဝာ ဝုတ္တံ၊ ဝိမှယတ္ထ ဝသေနာတိ အာဒိ၊ အန္ဓော နာမ ပဗ္ဗတံ အဘိရုဟိဿတိတိ အာဒီသု ဝိယ၊ ဝိမှယဝါစီ သဒ္ဒယောဂေန ဟိ ဘဝိဿတိတိ အနာဂတ ဝစနံ"။မ ၌ ၂-၂၁၅-စာမျက်နှာတို့နှင့်ရင်း ညီညွတ်ပေ၏။

အကျဉ်းကား ဥပရိပဏ္ဏာသ-ဋ္ဌ ၌၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ် ၌ ၌ ပါ.ဏိနီတို့အလို အစ္ဆရိယတ္ထ ယတြသဒ္ဒါအယှဉ် အတီတတ္ထ ဘဝိဿန္တိ ဝိဘတ်တည်း၊ စူဠသီဟနာဒသုတ် ၌ ၌နှင့် မောဂ္ဂလ္လာန် ဆရာတို့ အလို အစ္ဆရိယတ္ထ နာမသဒ္ဒါ အယှဉ် အတီတတ္ထ ဘဝိဿန္တိ ဝိဘတ်တည်း။

ဤဖော်ပြပါ အဋ္ဌကထာ ဋ္ဌီကာ ပါ.ဏိနီမောဂ္ဂလ္လာန်တို့ အဆိုအရ "အစ္ဆရိယတ္ထ ယတြသဒ္ဒါအယှဉ် အတီတတ္ထ ဘဝိဿန္တိဝိဘတ်"ဟု ယူလျင် နာမသဒ္ဒါအနက်မဲ့ ဖြစ်ရာ၏။ "နာမသဒ္ဒါ အယှဉ်အတီတတ္ထ ဘဝိဿန္တိဝိဘတ်"ဟု ယူလျင် ယတြသဒ္ဒါ အနက်မဲ့ရာ၏။သို့ဖြစ်၍ ဤ ၁၉၇-စာပိုဒ် အဲ့ဒ်ုင့် မ ၌ ၃-အစ္ဆရိယအဘ္ဘုတသုတ်၌"ပဒတ္ထာ-ယသ ပန အစ္ဆရိယတ္ထနိဒ္ဒိဋ္ဌတာယ အစ္ဆရိယတ္ထေ နိပါတောတိ ဝုတ္တံ၊ ဂေါ်သတော ပနေတံ၊ ပဒတ္ထာ-ယ"ဟု မိန့်ဆိုချက်ကို ယူ၍

ခတ်တီး အုံ့ချီးဘွယ်ဖြင့်ပေစ့ ငါ့ရှင်တို့။ အဗ္ဘုတံ အာဝုသော၊ မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ် ဖြစ်ပေစ့ ငါ့ရှင်တို့။ ဣတိ၊ ဣဿိ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ (ဣတိပိတိမှ ဣတိဖြစ်သည်။)

ဝေ၀ုတ္တော၊ သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "အာဝုသော၊ တို့။ တထာဂတာ၊ တို့သည်။ အစ္ဆရိယာ စေ၀၊ လက်ဖျစ်တီးရ၍ အုံ့ချီးထိုက်ပေကုန်၏။ အစ္ဆရိယ၀မ္မ-သမန္နာဂတာ စ၊ အုံ့ချီးထိုက်သောတရားတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံကြပေကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တထာဂတာ၊ တို့သည်။ အဗ္ဘုတာ စေ၀၊ မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်လည်း ဖြစ်ကြပေကုန်၏။ အဗ္ဘုတ၀မ္မသမန္နာဂတာ စာတိ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးဖြစ်သော တရားတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံကြပေ ကုန်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ အယဉ္စ၊ ဣသည်ပင်လျှင်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဝိပ္ပ၊ကတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ မရောက်သေးသော။ အန္တ၊ရာ၊ကထာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၃၈။ အထ၊ခေါ၊ ၌။ ဘဂ၀၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ ကိုယ်တော်တည်းကိန်းအောင်းတော်မူရာမှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ဥ၊ပဋ္ဌာနသာလာ၊ ညီမူရာစရပ်သည်။ (ဇာတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥ၊ပသင်္ကမိတုံ၊ ၏။ ဥ၊ပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသန၊ နေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ နိသဇ္ဇ၊ ၍။ ဘဂ၀၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးနေထိုင်ကြ ကုန်ပေသည်။ အဘ္ဘန္ရ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဝိပ္ပ၊ကတာ၊ သော။ အန္တ၊ရာ၊ကထာ၊ သည်။ ကာ စ ပနာတိ၊ အဘယ်နည်း"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒ၊ ဣယခု အခါ၌။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဥ၊ပဋ္ဌာနသာလာယံ၊ ၌။ သန္နိသိန္နာနံ၊ ကုန်သော။ သန္နိပတိတာနံ၊ ကုန်သော။ အမှာကံ၊ တို့၏။ "အစ္ဆရိယံ အာဝုသော။ပ။ အဗ္ဘုတ-၀မ္မသမန္နာဂတာ စာတိ၊ သမန္နာဂတာ စ"ဟူသော။ အယံ အန္တ၊ရာ၊ကထာ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံ၊ ခေါ၊ သည်ပင်လျှင်။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဝိပ္ပ၊ကတာ၊ သော။ အန္တ၊ရာ၊ ကထာ၊ ပါတည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂ၀၊ သည်။ အနုပ္ပ၊ဘ္ဗော၊ ရောက်တော်မူလာ၏။ 'ဣတိ၊ ဣဿိ လျှောက်ကုန်၏။

၁၃၉။ အထ၊ခေါ၊ ၌။ ဘဂ၀၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တထာဂတဿ၊ (ငါ)ဘုရား၏။ အစ္ဆရိယာ၊ အုံ့ချီးဘွယ်တို့သည်။ အဗ္ဘုတ၀မ္မာ၊ တို့သည်။ တံ၊ သင့်အား။ ဘိယ္ယောသောမတ္တာယ၊ အလွန်။ပဋိဘန္တု၊တိ၊ ထင်ကုန်လော့"ဟူ၍။ (တံပဋိဘန္တု-ကို မ-၁၊ ၆၃-စာပိုဒ်၌ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီ။) အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။မေ၊ သည်။ "အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ သတော၊ ထင်သောသတိရှိသော။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြား-အားဖြင့် သိသော။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တုသိတံ၊ တုသိတာဘုံ၌ဖြစ်သော။ ကာယံ၊ ကိုယ်သို့"။

"ယတြ ဟိ,နာမ, နိပါတပဒတ္တယ၏ အယှဉ် အာဘိတတ္ထ ဘာ၀ိသန္တိ ၀ိဘာဘ်သက်သည်"ဟု ယူဆသင့်၏။နိတိဆရာသည် ကထံဟိ နာမသဒ္ဒါ အယှဉ် ယူဆသကဲ့သို့တည်း။သို့သော် နိယမတ္ထအားဖြင့် "အစ္ဆရိယတ္ထ ယတြ ဟိနာမ သဒ္ဒါအယှဉ် အတိတတ္ထာဘ၀ိသန္တိ ၀ိဘာတ်"ဟု မယူအပ်။ အကြောင်းကား "နဿာဘိ ၀ဏ္ဏ ဘော လောဓကာ၊ ယတြဟိ နာမ တထာဂတဿ အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ အပ္ပေါဿုက္ကတာယ စိတ္တံ နမတိ၊ နော ၀ေမ္ဗဒေသနာယာတိ"၊ ဝိ-ဘ၊ဂ၊ မဟာ၀ဂ္ဂပါဠိ၌ ဂမ္ဘီရဉာဏ်အားဖြင့် အစ္ဆရိယတ္ထ အနက်ရှိသောကြောင့် ယတြ,ဟိ, နာမ သဒ္ဒါ အယှဉ် ၀ဏ္ဏမာန် ၀ိဘာတ်ကို တွေ့ရသောကြောင့်တည်း။ မ-၁၊ ၂၇၂၊ မ-၂၊ ၃၃၇-၌လည်း အလားဘူးပင်။

၁။ "တုသိတံ ကာယံ၊ တုသိတာဘုံသို့"ဟုလည်း အဓိပါယတ္ထပေး။ ကာယသဒ္ဒါ သမူဟ၀ါစီမဟုတ်၊ ဒေဟ၀ါစီ မာနုသံ ဒေဟံ၊ ဒေ၀ကာယာ၊ ဂါထာကိုထောက်။

ဥပပဇ္ဇိတိ၊ကပ်ရောက်ပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ဘဂဝတော၊၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ သုတံ၊ပြီ။ သမ္မုခါ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံယူအပ်ပါပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သတော၊ သော။ သမ္မာနော၊ သော။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တုသိတာ၊ သော။ ကာယံ၊ သို့။ ယံ ဥပပဇ္ဇိ၊ အကြင်ကပ်ရောက်ခဲ့ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာဟ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဣဒံ အစ္ဆရိယမ္မိ၊ကိုလည်း။ ဣဒံ အဗ္ဘုတဓမ္မမ္မိ၊ ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဆောင်ထားပါ၏။ (၁)

ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ သည်။ "အာနန္ဒ၊ နှာ။ သတော၊ သော။ သမ္မာနော၊ သော။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တုသိတေ၊ သော။ ကာယေ၊ ၌။ အဒ္ဓာသိတိ၊ တည်ပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ သုတံ၊ ပြီ။ သမ္မုခါ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ပြီ။(အကြင်းလွယ်ပြီ။) (၂)

၂၀၁။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ သည်။ "အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တုသိတေ၊ သော။ ကာယေ၊ ၌။ ယာဝတာယုကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော အသက်အတိုင်းအရှည်ရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး။ အဒ္ဓာသိတိ၊ တည်ပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ပ။ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ပြီ။ (အကြင်းလွယ်ပြီ။) (၃)

ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ သည်။ "အာနန္ဒ၊ နှာ။ သတော၊ သော။ သမ္မာနော၊ သော။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တုသိတာ၊ သော။ ကာယာ၊ မှ။ စဝိတ္ဝာ၊ စုတေ၍။ မာတုကုစ္ဆိံ၊ မယ်တော်(မာယာ)၏ဝမ်းသို့။ သြက္ကမိတိ၊ သက်ဝင်ပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ပ။ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ပြီ။ (အကြင်းလွယ်ပြီ။) (၄)

၂၀၁။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ သည်။ "အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တုသိတာ၊ သော။ ကာယာ၊ မှ။ စဝိတ္ဝာ ၍။ မာတုကုစ္ဆိံ၊ သို့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ သြက္ကမတိ ၏။အာဒ၊ ထိုအခါ၌။ သဒေဝကေ၊ သော။ သမာရကေ၊ သော။ သဗြဟ္မကေ၊ သော။ လောကေ၊သြကာသ လောကဌ်။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက ၌။ အပ္ပမာဏော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ ဥဠာရော၊ မြတ်သော။ သြဘာသော။ အရောင် အလင်းသည်။ လောကေ၊ ၌။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ဒေဝါနုဘာဝံ၊ နတ်တို့၏ အာနုဘော်(အရောင် အလင်း)ကို။အတိက္ကမေ၀၊ လွန်မြောက်၍သာလျှင်။ပါတုဘဝတိ၊ ထင်စွာဖြစ်၏။ အယာ၊ မထိ ခိုက်အပ်ကုန်သော။ အသံဝုတာ၊ အပိတ် အပင် မရှိကုန်သော။ အန္ဓကာရာ၊ အမှိုက်တိုက်ရှိကုန် သော။ အန္ဓကာရတိမိသာ၊ ကန်းသည်ကို ပြုတတ်သည့် အမှိုက်တိုက်ရှိကုန်သော။ ယာပိ တာ လောကန္တရိကာ၊ အကြင် လောကန္တရိက်ငရဲတို့သည်။(သန္တိ၊ ရှိကုန်၏)။ ယတ္ထ၊ အကြင်လောကန္တ ရိက်ငရဲ၌။ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ဤသို့ တန်ခိုးရှိကုန်သော။ဧဝံ မဟာနုဘာဝါ၊ဤသို့ ကြီးသော အာနု ဘော်ရှိကုန်သော။ဣမေ စန္ဒိမသူရိယာပိ၊ ဤ လ နေတို့သည်သော်လည်း။ အာဘာယ၊ အရောင် ဖြင့်။နာနုဘောန္တိ၊ မထွန်းလင်းနိုင်ကုန်။ တတ္ထ၊ ထို လောကန္တရိက်ငရဲ၌။ အပ္ပမာဏော၊ သော။ ဥဠာရော၊ သော။ သြဘာသောပိ၊သည်လည်း။ ဒေဝါနံ၊တို့၏။ ဒေဝါနုဘာဝံ၊ကို။အတိက္ကမေ၀၊ သာလျှင်။ လောကေ၊ ၌။ ပါတုဘဝတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊၌။ ယေပိ သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည် လည်း။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်လည်း။ တေနောဘာသေန၊ ထိုဘုရား ရှင်၏ အရောင်ဘော်ဖြင့်။ 'ဘော၊ အချင်းဘို့။ ဣဓ၊ ဤလောကန္တရိက်၌။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန် သော။အညေသတ္တာပိ၊ အခြားသော သတ္တဝါ တို့သည်လည်း။သန္တိကိဆတိ၊ ရှိကြပေကုန်သေး၏' ဟူ၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သဇ္ဇာနန္တိ၊ သိကြရကုန်၏။ အယဉ္စ ဒသသဟဿီ လောက-

ဓာတုစ၊ ဣတိတသောင်းသော လောကဓာတ်သည်လည်း။ သက်မွတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် လှုပ်၏။ သမ္ဘကမွတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် အပြားအားဖြင့် လှုပ်၏။သမ္ဘဝေဓတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် အပြားအားဖြင့် တုန်လှုပ်၏။ အပ္ပမာဏောသော။ပ။ပါတုဘဝတိတိ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကိုး။ပ။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ၊ ပြီ။ (အကြင်းလွယ်ပြီ။) (၅)

၂၀၂။ ဘဒန္တေ၊ ရား။ မေ၊ သည်။ "အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဗောဓိသတ္တောသည်။မာတုကုစ္ဆိ၊ သို့။ ယဒါ၊ ၌။ သြက္ကန္တနှာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တဒါ၊ ၌။) စတ္တာရော ဒေဝပုတ္တာ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး(လေးယောက်)တို့သည်။'နံ ဗောဓိသတ္တံ ဝါ၊ ထိုဘုရားလောင်းကိုရင်း။ ဗောဓိသတ္တမာတရံ ဝါ၊ ဘုရားလောင်းမယ်တော်ကိုရင်း။ မနုဿော ဝါ၊ လူသည်သော်ရင်း။အမနုဿော ဝါ၊ ဘီလူးစသော သူသည်သော်ရင်း။ ကောစိ ဝါ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်သော်ရင်း။ မာ ဝိဟေဌေသိတိ၊ မညှဉ်းဆဲပါစေလင့်'ဟူ၍။ စတုဒ္ဒိသံ၊ အရပ်လေးမျက်နှာသို့။ အာရက္ခာယ၊စောင့်ရှောက်ခြင်းအလို့ငှါ။ ဥပဋ္ဌဿန္တိတိ၊ ကပ်ရောက်ကြကုန်၏"ဟူသော။ (ဣတိ၊ တလုံးကြေ။) ဧတံ၊ ကိုး။ပ။ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ၊ ပြီ။ (အကြင်းလွယ်ပြီ။) (၆)

၂၀၃။ ဘဒန္တေ၊ ရား။ မေ၊ သည်။ "အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဗောဓိသတ္တောသည်။ မာတုကုစ္ဆိ၊ သို့။ ယဒါ၊ ၌။ သြက္ကန္တောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တဒါ၊ ၌။) ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ သည်။ ပကတိယာ၊ ပင်ကိုယ်အလေ့ပြကတော့အားဖြင့်။ သီလဝတီ၊ အကျင့် သီလ ရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝိရတာ၊ ကြဉ်ရှောင်၏။ပ။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊မှ။ဝိရတာတိ ကြဉ်ရှောင်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ကိုး။ပ။ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ၊ ပြီ။(အကြင်း လွယ်ပြီ။) (၇)

ဘဒန္တေ၊ ရား။ မေ၊ သည်။ "အာနန္ဒ၊ နှာ ။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။(တဒါ၊ ၌။)ဗောဓိသတ္တမာတု၊ ၏။ ပုရိသေသု၊ တို့၌။ ကာမဂုဏူပသံဟိတံ၊ (အပြုဟူစရိယ) ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်သော။ မာနုသံ၊ စိတ်သည်။နှ ဥပဋ္ဌတိ၊ မဖြစ်။ ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ သည်။(ဟောတိ-၌ စပ်) ဝါ၊ ကို။ (အနတိက္ကမနီယာ၌စပ်) ရတ္တစိတ္တေန၊ တပ်မက်သော စိတ်ရှိသော။ကေနစိ ပုရိသေန၊ယောကျ်ားတစုံတယောက်သည်။ အနတိက္ကမနီယာ စ၊ မလွန်ကျူးအပ်သည်လည်း။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကိုး။ပ။ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ၊ပြီ။ (အကြင်းလွယ်ပြီ) (၈)

ဘဒန္တေ၊ ရား။ မေ၊ သည်။"အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ သည်။ ပဉ္စန္နံ ကာမဂုဏာနံ၊ (အပြုဟူစရိယမှတပါး) ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို။ လာဘီနီ၊ ရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုဘုရားလောင်း မယ်တော်သည်။ ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ ငှဲ့ဖြင့်။ သမပ္ပိတာ၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ သမင်္ဂီဘူတာ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍[1]။ ပရိစာရေတိတိ၊ တင့်တယ်စမ်းယ်"၏ ဟူသော[2]။ဧတံ၊ ကိုး။ပ။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ၊ ပြီ။ (အကြင်း လွယ်ပြီ။) (၉)

၂၀၄။ ဘဒန္တေ၊ ရား။ မေ၊ သည်။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ပ။ဟောတိ၊၏။ (တဒါ၊ ၌။) ဗောဓိသတ္တမာတု၊ ဘုရားလောင်းမယ်တော်၏ (သန္တာန်၌)။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခု သောလျှင် ဖြစ်သော။

၁။ သမပ္ပိတော၊ သံ+အရ+တ ပ် လာ။ ပေးအပ်သည်။ချထားအပ်သည်(ဓာတ်နှက်)သမပ္ပိတောတိ သုဋ္ဌု အပ္ပိတော အလ္လိနော ဟုတ္တာ၊ သမင်္ဂီဘူတောတိ သမန္နာဂတော၊ (ဒီ ဋ္ဌ) သုဋ္ဌု အပ္ပိတောတိ သမ္မာဒပိတော၊ (ဎင်းဋီသစ်) သမပ္ပိတောဘိ ဥပဂတော၊ သမင်္ဂီဘူတောတိ တယော ဝေဝစနံ (မ ဋ ၂၊ ၂၀၀) "သိနေဟေန သမပ္ပိတော သောကသလ္လေန သမပ္ပိတော"စသည်ဖြင့် အချိုးမျိုးရှိသော ပဗ္ဗဇိတဘောနှင့် ဓာတုတ္ထကို အဆုဋ္ဌာန လိုက်၍ပေးလေ။

၂။ ပရိသဒ္ဒဝိသိဋ္ဌော ဝါ ဣဓ စရသဒ္ဒေါ ကိဋ္ဌာယံ၊ သ-ဋီ သစ်။

အာဗာဓေ၊ အနာရောဂါသည်။ နာပ္ပဋိတိ၊ မဖြစ်။ ဗောဓိသတ္တမာတာ၊သည်။အကိလန္တကာယာ၊ မပင်ပန်းသောကိုယ်ရှိသည် (ဝါ၊ ရှိသည်ဖြစ်၍)။ သုခိနီ၊ ခုမ်းသာခြင်းရှိသ ည်။ ဟေ သတိ၊ ၏။ ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ သည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ တိရောကုစ္ဆိတံ၀၊ ဝမ်းတွင်း၌တည်သည်ကိုရင်း။ သမ္ဘဝ်ပစ္စဝ်ံ ၀၊ အလုံးစုံသော အဂ်ါကြီးငယ်ရှိသည်ကိုရင်း။ အဟီနိန္ဒြိယဉ္စ၊ မယုတ်သော ဣန္ဒြေ ရှိသည်ကိုရင်း။ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ သုဘော၊ ကောင်းသော။ ဇာတိမာ၊ မျိုးမှန်ဇာတ်ရှိသော[1]။ အဌ်ဌော၊ ရှစ်မြောင့်ရှိသော။ သုပရိကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာ ပြုစီရင် အပ်ပြီးသော (ပြေပြစ်မှုရှိသော။ ဝေဠုရိယော၊ ဝိဠုရတောင်ကို ဖြစ်သော။ မဏိ၊ရတနာသည်[2]။ တနည်း။ဝေဠုရိယောမဏိ၊ ကြောင်မျက်ရတနာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတြ၊ ထိုကြောင်မျက် ရတနာ၌။ နီလံ၊ ညိုသော။သုတ္တံ ဝါ၊ ချည်ကိုသော်၎င်း။ ပီတံ၊ ရွှေသော။ သုတ္တံ ဝါ၊ ၎င်း။ လောဟိတံ၊ နီသော။ သုတ္တံ ဝါ၊ ၎င်း။ သြဒါတံ၊ ဖြူသော။ သုတ္တံ ဝါ၊ ၎င်း။ ပဏ္ဍုသုတ္တံ ဝါ၊ ဖြောင့် တောင့်သော အဆင်းရှိသည့်ချည်ကိုသော်၎င်း။ အာဝုတံ၊ ဖွဲ့သီအပ်သည်။ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုကြောင်မျက်ရတနာကို။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိ အမြင် ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဟတ္ထေ၊ လက်ဝါးပေါ်၌။ ကရိတ္ဝာ၊ တင်၍။ 'အယံ ခေါ၊ ဤသည်ကား။ သုဘော၊ သော။ ဇာတိမာ၊ သော။ အဌ်ဌော၊ သော။ သုပရိကမ္မကတော၊ သော။ဝေဠုရိယော မဏိ၊ ကြောင် မျက်ရတနာပင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ တတြ၊ ၌။ အာဝုတံ၊သော။ နီလံ၊သော။ သုတ္တံ ဝါ၊ ချည်ဟူ၍၎င်း။ ပီတံ၊ သော။ သုတ္တံ၀ါ၊ ၎င်း။ လောဟိတံ၊ သော။ သုတ္တံပါ၊ ၎င်း။ သြဒါတံ၊ သော။ သုတ္တံ၀ါ၊ ၎င်း။ ပဏ္ဍုသုတ္တံ ဝါတိ၊ ဖြောင့်ဘောင့်သော အဆင်း ရှိသည့်ချည်ဟူ၍၎င်း' ဟု။ပစ္စဝေက္ခေယ္ယ သေယျတာပိ၊ ဆင်ခြင်ရာသကဲ့သို့။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ ဝေမေ ခေါ၊ ဤအတူ သာလျှင်။ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ပ။ပဿတိတိ၊၏"ဟူသော။ တေ။ပ။ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ပြီ။ (အကြင်း လွှယ်ပြီ။) (၁၀)

၂၀၅။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။မေ၊ သည်။ "အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သတ္တာဟဇာတော၊ ဖွားမြင်တော်မူပြီးသော ဘုရားလောင်း၏ ပြည့်သော ခုနစ်ရက် ရှိလတ်သော်[3]။ ဗောဓိသတ္တ-

---

၁။ "ဇာတိမာ၊ဇာတ်ရှိသော"-ဟူသည့် ဝိမာန-၌ ၌ ပြဆိုသည့်အတိုင်း ဝေဠုရိယမဏိ၏ ပေါ်ထွက်ရာ ဘူမိ နက်သန် ဇာတိမှန်ကန်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။ "ဇာတိမာတိ အာကာရသမ္ပန္နော"၊ မ-၌-၄၊၁၀၄။ "ဇာတိမာတိ ပရိသုဒ္ဓါကရသမုဋ္ဌိတော" ဒီ၊၌၊ ၂၃၅-အပိုဒ်၊ အာကာရ-ဟူသည်သည်း "မဒ္ဒရဋ္ဌနာမ ဣတ္ထာကာရံ" ကဲ့သို့ ဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာန-ပင်။

၂။ ဝေဠုရိယမဏိနာမ ဝိဠုရပဗ္ဗတသာ ဝိဠုရဂါမသာ ဝါ။ အဝိဒူရေ ဥပ္ပဇ္ဇနကမဏိ-ဒုတိယ ပိဋ္ဌဝိမာန၊ ၌။

၃။ သတ္တာဟံ ဇာတသာ အသာတိ သတ္တာဟဇာတော-ဟု ဝိဂ္ဂိဟ်ပြု၊ မာသော ဂတသာ အသာတိ မာသဂတော။ (လွန်ပြီးသော ဝါဆိုလပြည့်နေ့၏ တလရှိသည်)။ "တဿ မာသဂတသ အဘိဏ္ဏန္တ္ဟ ယ မာသေ ပရိပုဏ္ဏေတိ အတ္ထော" ဟူသော ဝိ၊၌၊၃-၃၄၉၊ အသမာနာဓိကရဏဝိသယော ဗဟုဗ္ဗီရတ္ထသမာသော"ဟူသော သာရတ္ထ။ သတ္တ အဟာနိ သမာဟာရော သတ္တာဟံ၊ သတ္တာဟံ ပရိနိဋ္ဌိတသာ အသာတိ သတ္တာဟ ပရိနိဋ္ဌိတော၊ ဟူသော ၎င်းသာရတ္ထ ဋ္ဌိကာသံ၁ဏ္ဏနာဘို့ကို နည်းမှီးသည်။ ဇာတော မာသော-သို့မဟုတ် "မာသော ဇာတော ယဿာတိ မာသဇာတော" ဟူသော ရူပသိဒ္ဓိ ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗီဟိနှင့် ဇာတောတိ ပရိပုဏ္ဏော" ဘေဒစိန္တာ ဒီပနီ၊ "ပဗ္ဗဇနံ ပဗ္ဗဇိတံ၊ အစိရံ ပဗ္ဗဇိတံ ယဿာတိ အစိရပဗ္ဗဇိတော"သဒ္ဒနီတိတို့ကို မှီး၍ အနက်ပေးလျှင် "သတ္တာဟ-ဇာတော၊ခုနစ်ရက် ဟူသော မွေးဖွားခြင်းရှိလတ်သော်"ဟုပေး။သိဒ္ဓန္တကောမုဒီ စသော ဗျာကရဏ်းတို့၌ "မာသော ဇာတသ မာသဇာတော" ဝိသေသနသမာသ(ဗဟုဗ္ဗီဟိ မဟုတ်)ကို မှီးပြန်သော်"ခုနစ်ရက်ဖွားတော်မူပြီးသော်"၊ (ဖွားပြီး၍ ခုနစ်ရက်ပြည့်လတ်သော်) ဟုပေးလေ။

မာတာ၊ သည်။ ကာလံ၊ (အတ္တဘောကို) ပစ်ခ၊ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ (ကာလံ ကရောတိ၊ စုတေ၏။) တုသိတံ၊ သော။ ကာယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ကပ်ရောက်၏" ဟူသော။ ဘော်၊ ကို ။ပ။ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ၊ ပြီ။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ။) (၁၁)

ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ သည်။ "အာနန္ဒ၊ နှာ။ အညာ၊ (ဘုရားမယ်တော်မှ) တပါးကုန်သော။ ဣတ္ထိကာပန၊ မိန်းတို့သည်ကား။ နဝ ဝါ မာသေ၊ ကိုးလတို့ပတ်လုံးသော်၎င်း။ ဒသ ဝါ မာသေ၊ ဆယ်လတို့ ပတ်လုံးသော်၎င်း။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို ။ဂဗ္ဘိနာ၊ ဝမ်းဖြင့်။ ပရိဟရိတ္မာ၊ ဆောင်၍။ ဝိဇာယန္တိယထာ၊ဖွားမြင်ကြကုန်သကဲ့သို့။ဝေါ၊ ဣ၏အတူ။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ သည်။ နဝိဇာယတိ၊ ဖွားမြင်သည်မဟုတ်။ ဒသေဝ မာသာနိ၊ ဆယ်လတို့ ပတ်လုံးသာလျှင်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ သည်။ ဂဗ္ဘိနာ၊ ဖြင့်။ပရိဟရိတ္မာ၊ ၍။ ဝိဇာယတီတိ၊ ၏"ဟူသော။ ဘော်၊ ကို။ပ။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ၊ ပြီ။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ) (၁၂)

ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ သည်။ "အာနန္ဒ၊ နှာ။ အညာ၊ကုန်သော။ ဣတ္ထိကာပန၊ တို့သည်ကား။ နိသိန္နာ ဝါ၊ ထိုင်ကုန်လျက်သော်၎င်း။နိပန္နာ ဝါ၊ လျောင်းကုန်လျက်သော်၎င်း။ ဝိဇာယန္တိယထာ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေါ၊ တူ၊ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ သည်၊ နဝိဇာယတိ၊ မဟုတ်။ ဌိတာဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ သည်။ ဝိဇာယတီတိ၊၏" ဟူသော။ ဘော်၊ ကို။ပ။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ၊ ပြီ။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ။) (၁၃)

ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ သည်။"အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ မာတုကုစ္ဆိမှာ၊ အမိဝမ်းမှ။ ယဒါ၊ ဌ။ နိက္ခမတိ၊ ထုတ်၏။ (တဒါ၊ ဌ။) ဒေဝါ၊ (သုဒ္ဓါဝါသ) ဗြဟ္မာတို့သည်။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ ပဌမံ၊ ရေးဦးစွာ။ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ခံယူကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။(ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှန္တိတိ၊ကုန်၏"ဟူသော။ဘော်၊ ကို။ပ။ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ၊ပြီ။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ။) (၁၄)

၂၀၆။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ သည်။ "အာနန္ဒ၊နှာ။ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ မာတုကုစ္ဆိမှာ၊ မှ။ ယဒါ၊ ဌ။ နိက္ခမတိ၊ ၏။ (တဒါ၊ ဌ။) ဗောဓိသတ္တော၊သည်။ပထဝိ ၊ မြေသို့။ အပ္ပတ္တောဝ၊မကျရောက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတ္တာရော ဒေဝပုတ္တာ၊ တို့သည်။နံ၊ကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေတ္မာ၊ ခံလင့်ကုန်၍။'ဒေဝ၊ မိဖုရားကြီး။အတ္တမနာ၊ မိမိ၏ (နှစ်သက်ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော) စိတ်ရှိသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်ပါလော့။ တေ၊ သင်၏။ မဟေသက္ခာ၊ ကြီးခသာ တန်ခိုးရှိသော။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇနှာတိ၊ ဖြစ်ပါပြီ' ဟူ၍။ မာတု၊ မယ်တော်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ဌပေန္တိတိ၊ ထားကုန်၏"ဟူသော။(ဣတိ တလုံးကြ)၊ ဘော်၊ ကို။ပ။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ၊ ပြီ။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ။) (၁၅)

ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ သည်။ "အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ မာတုကုစ္ဆိမှာ၊ မှ။ ယဒါ၊ ဌ။ နိက္ခမတိ၊ ၏။ (တဒါ၊ ဌ။) ဥဒဒန၊ ရေသည်။ အမက္ခိတောဝ၊ မလိန်းကျံအာ်သည်

၁။ ဂဗ္ဘတိ အတ္တဘာဝေ ဝတ္တတိတိ ဂဗ္ဘော၊ မ ဋီ ၂၊၂၃၂။ "ဂဗ္ဘော ကုစ္ဆိဌသတ္တော စ၊ ကုစ္ဆိသြဝရကေသု စ၊" အဘိဓာန်။ ၉၄၄။

ဖြစ်၍။ (ဝါ-မ ပေကျံ့မှု၍။) သေမှုန၊ သလိပ်သည်။ အမကွ်ိတော၊ ၍။ ရှဟိရေန၊သွေးသည်။ အမကွ်ိတော၊ ၍။ကေနစိ အသုစိနာ၊ တစုံတခုသော အညစ်အကြေးသည်။ အမကွ်ိတော၊ ၍။ ဝိသဒေါ၀၊ သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ နိက္ခမတိ၊ ၏။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်၏။ ဝိသဒေါ၊ သန့်ရှင်း၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာကို။ ကာသိကေ၊ ကာသိတိုင်းဌာ်ဖြစ်သော။ ဝတ္ထေ၊ အ၀တ်(ပေါ)၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ တင်ထားအပ်သည် ရှိသော်။ မဏိရတနံ၊ သည်။ ကာသိကံ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။နေ၀ မကွေ့တိ၊ မလိန်းကျဲ့။ ကာသိကံ ဝတ္ထမ္ပိ၊ သည်လည်း။ မဏိရတနံ၊ ကို။ နေ မကွေ့တိ၊ မလိန်းကျဲ့။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ ဘယ်အကြောင်းကြောင့်ပါနည်း။ ဥဘိန္နံ၊ မှီတတ်မှီရာ နှစ်ဖြာသော၀တ္ထုတို့၏။ သုဒ္ဓတ္တာ၊စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧ၀မေ၀၊သာလျှင်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ပ။ ဝိသဒေါတိ၊ သန့်ရှင်း၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ပ။ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ၊ ပြီ။ (အကြင်းလွယ်ပြီ။) (၁၆)

ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ သည်။ "အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ မာတုကုစ္ဆိမှာ၊ မှ။ ယဒါ၊ ၌။ နိက္ခမတိ၊ ၏။ (တဒါ၊ ၌။) ဒေ၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ ဓာရာ၊ အယဉ်တို့သည်။ အန္တလိက္ခာ၊ ကောင်းကင်မှ။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ကော၊ တမျိုးသည်ကား။ သီတဿ၊ ရေအေး၏။ (ဓာရာ၊အယဉ်ပင်တည်း။) ကော၊ ကား။ ဥဏှဿ၊ ရေပူ၏။ (ဓာရာ၊ တည်း။) ယေန၊ ယင်းရေဖြင့်။ ဗောဓိသတ္တဿ စ၊ ၏ရင်း။ မာတုစ၊ ၏ရင်း။ ဥဒကကိစ္စံ၊ (ရေချိုးခြင်းစသော)အမှုကို။ ကရောန္တိတိ၊ ပြုလုပ်ကြကုန်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ပ။ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ၊ ပြီ။ (အကြင်းလွယ်ပြီ။) (၁၇)

၂၀၇။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ သည်။ "အာနန္ဒ၊ နှာ။သမ္ပတိဇာတော၊ဖွားတော်မူ၏ဖြစ်သော။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သမေဟိ၊ ညီညာကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ ပထ၀ိယံ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိတ္မာ၊ ရပ်တည်၍။ ဥတ္တရာဘိမုခေါ၊ မြောက်အရပ်သို့ရှေ့ရှုလျက်။ သတ္တပဒ၀ီတိဟာရေန၊ ခုနစ်ဘ၀ါးလှမ်းသဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ လှမ်းသွား၏။ သေတမှိ၊ ဖြူသော။ ဆတ္တေ၊ ထီးကို။ အနုဓာရိယ-မာနေ၊ ဆောင်အပ်သော်။ သဗ္ဗာ စ ဒိသာ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့ကိုလည်း။ ဝိလောကေတိ၊ စောင်းငဲ့ကြည့်ရှု၏။ 'အဟံ၊ သည်။ လောကဿ၊ လောကတွင်၊ အဂ္ဂေါ၊ အဦးအစသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ လောကဿ၊ တွင်။ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးအမှူးသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ လောကဿ၊ တွင်။ သေဋ္ဌော၊ အမွန်အမြတ်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အယံဇာတိ၊ ဤ(ပဋ္ဌိသန္ဓေတည်နေ)ဖြင်ခြင်းဟာ-ည်ကား။ အန္တိမာ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်ခြင်းပင်တည်း။ ဒါနိ၊ ၌။ ပုနဗ္ဘ၀ေါ၊ တဖန် (ဘ၀သစ်၌) ဖြစ်ရခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ'ဟူသော။ အာသဘိ ၊ မြတ်သော။ (ဥသဘာနံ ဥတ္တမာနံ ဧသော အာသဘီ)ပါစံ စ၊ဂကားကိုလည်း။ဘာသတိ၊ပြောဆို၏"ဟူသော။ (ဤတိ တလုံးကြေ)ဧတံ၊ ကို။ပ။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ၊ ပြီ။ (အကြင်းလွယ်ပြီ။) (၁၈)

(၁၉-ခုမြောက် အစ္ဆရိယဓမ္မ၀ါကျမျှားကား အပိုဒ်ခရ ၂၀၁-နှင့်မဆူးလှပြီ။) (၁၉)

၂၀၈။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဤဟ၊ ၌။ တုံ၊ သည်။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဤဒမ္မိ အစ္ဆရိယဓမ္မံ၊ ကိုလည်း။ ဤဒမ္မိ အဗ္ဘုတဓမ္မံ၊ ကိုလည်း။ ဓာရေဟိ၊ မှတ်လော လော့။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ တထာဂတသ၊ ငါဘုရား၏ (သန္တာန်၌)။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဝိဒိတာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဒိတာ၊၍။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဝိဒိတာ၊ ၍။ အဗ္ဘတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သညာ၊ သညာတို့သည်။ပ။ ဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ပ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တုံ၊ သည်။ တထာဂတသ၊ ၏။ ဣဒမ္ပိ အစ္ဆရိယံ၊ ကိုလည်း။ ဣဒမ္ပိ အဗ္ဘုတဓမ္မံ၊ ကိုလည်း။ ဓာရေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ပ။ သညာ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ပ။ ယမ္ပိ ဂစ္ဆန္တိ၊ အကြင်ကြောင့် ရောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဣဒမ္ပိ အစ္ဆရိယံ၊ ကိုလည်း။ ဣဒမ္ပိ အဗ္ဘုတဓမ္မံ၊ ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ (၂၀)

အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ ဣဒံ၊ ဤဆိုပြီးစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ သမနုညော၊ နှစ်သက်တော်မူသည်။ ဝါ၊ တူသောစိတ်ဆန္ဒရှိတော်မူသည်[1]။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (အကြင်းလွယ်ပြီ။)

တတိယံ၊ သော။ အစ္ဆရိယအဗ္ဘုတသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-ဗာကုလသုတ်

၂၀၉။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဗာကုလော၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ သော။ဝေဠုဝနေ၊၌။ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ဗာကုလဿ၊ အရှင်ဗာကုလ၏။ ပုရာဏဂိဟိသဟာယော၊ ရှေးလူဝတ်ကြောင်အခါ၌ သိက္ခမ်းဝင်ဘူး သောသူငယ်ချင်း(လူသူငယ်ချင်းဟောင်း)ဖြစ်သော။ အစေလကဿပေါ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဗာကုလော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊၍။ အာယသ္မတာ ဗာကုလေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ဝီတိသာရေတ္မာ၊ စေပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဝါ၊ စ္မာ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အစေလကဿပေါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဗာကုလံ၊ ကို။ "အာဝုသော ဗာကုလ၊လ။(တုံ၊ သင်သည်။)ကိံဝါဒီ၊ရဟန်းပြု၍ အဘယ်မျှလောက်ကြာမြင့်သည်။ အသီတိ၊ ဖြစ်သနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အစေလကဿပ။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ သော။ မေ၊ ငါ၏။ ဝဿာနိ၊ နှစ်တို့သည်။ အသီတိ၊ ရှစ်ဆယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။ အာဝုသော ဗာကုလ၊ လ။ တေ၊သင်သည်။အသီတိယာ၊ ရှစ်ဆယ်သော။ဣမေဟိ ဝဿေဟိ၊ဤနှစ်တို့ဖြင့်။ကတိကွတ္တုံ၊အကြိမ်ဘယ်မျှလောက်။မေထုနော ဓမ္မော၊မေထုန်အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝိတော ပန၊ မှီဝဲဘူးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော ကဿပ၊ ပ။ မံ၊ ငါ့ကို။

၁။ ဥာဓာတ်တုဋ္ဌိအနက်၊ သမ္မာ အနုညာ ယဿ-ပြု။ သမနုညောတိ သမာနဇ္ဈာသယော။ အံ ဋ-၂၊ ၂၄၇။ သမနုညောတိ သမာနအနုညော၊ သမာနစိတ္တော။ အံ ဋ-၃၊၉၉။

ဣမေဟိ ပန။ပ။ပဋိသေဝိတောတိ၊ သေဝိဘော-ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ နခေါ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ မမေးအပ် မမေးသင့်။ အာဝုသော ကဿပ၊ ပ။ မံ၊ ငါ့ကို။ "အာဝုသော ဗာကုလ၊လ။ပ။ ကတိကွတ္တုံ၊ မျှလောက်။ ကာမသညာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗာဘိ၊ ဖြစ်ပေါ်ဘူးသနည်း"ဟူ၍။ ဝေဠုခေါ၊ ဤသို့ သာလျှင်။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။) (ဣတိတလုံးကြေ)

၂၁၀။ အာဝုသော၊ပ။ပ။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ သော။ မေ၊ ၏။ အသိတိဝဿာနိ၊ ဝါရှစ်ဆယ်တို့ ပတ်လုံး။ ကာမသညံ၊ ကို။ ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ပေါ်ဘူး၏ဟူ၍။ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး။ (ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။) အာယသ္မာ ဗာကုလော၊ သည်။ပ။ယမ္မိ နာဘိဇာနာတိ၊ အကြင်မသိစဘူး။ ဣဒမ္မိ၊ ဤသို့မသိစဘူးခြင်းကိုလည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော ဗာကုလဿ၊၏။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ခြီးဘွယ်တပါးဟူ၍။အဗ္ဘုတဓမ္မံ၊ မဖြစ်စဘူး အဉီးအသစ်ဆုံး (ထူးခြားချက်) သဘောဟူ၍။ ဓာရေမ၊ ကုန်၏။ (၁၊၂၊၃၊၄၊၅၊၆၊ အစ္ဆရိယအဗ္ဘုတဓမ္မ-ပြ ပါဠိတို့၌ကား မဲ့ပြီ။)

၂၁၁။ အာဝုသော၊ပ။ပ။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ ဒါယကာတို့လှူအပ်သော (ဝါဆို) သင်္ကန်းကို။ သာဒိတာ၊သာယာဘူး၏ဟူ၍။နာဘိဇာနာမိ၊မသိစဘူး။ (ဣတိ၊၏။) (အကြွင်းလွယ်ပြီ။) (၇)

အာဝုသော၊ပ။ပ။ သတ္ထေန၊ ဓားငယ်ဖြင့်။ စီဝရံ၊ ကို။ ဆိန္နိတာ၊ ဖြတ်ဘူး၏ဟူ၍။ နာဘိ-ဇာနာမိ၊ မသိစဘူး။ (ဣတိ၊ ၏။) (အကြွင်းလွယ်ပြီ။) (၈)

အာဝုသော၊ပ။ပ။ သူစိယာ၊ အပ်ဖြင့်။ စီဝရံ၊ ကို။ သိဗ္ဗိတာ၊ ချုပ်ဘူး၏ဟူ၍။ပ။ရဇနေန၊ ဆိုးရည်ဖြင့်။ စီဝရံ၊ ကို။ ရဇိတာ၊ ဆိုးဘူး၏ဟူ၍။ပ။ ကထိနစီဝရံ၊ ကထိန်လျှာသင်္ကန်းကို။ (ကထိနေ စီဝရန္တိ ကထိနစီဝရံ-ဌ။) သိဗ္ဗိတာ၊ ချုပ်ဘူး၏ဟူ၍။ပ။ သပြဟွစာရီနံ၊ သီတင်းသုံး ဘော်တို့၏။ စီဝရကမ္မေ၊ သင်္ကန်းပြုလုပ်မှု၌။ ဝိစာရိတာ၊ စီမံဘူး၏ဟူ၍။ပ။ နိဓန္တနံ၊ ပင့်ဖိတ်မှုကို။ သာဒိတာ၊ သာယာဘူး၏ဟူ၍။ပ။"မံ၊ ငါ့ကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ နိမန္တေ-ယျ၊ ပင့်ဖိတ်မူကား။ အဟောဝတာတိ၊ ချောင်ကောင်းလေစု"ဟူ၍။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗံ၊ ဟူ၍။ပ။ အန္တရဃရေ၊ အိမ်တွင်း၌။ နိသီဒိတာ၊ ထိုင်ဘူး၏ ဟူ၍။ပ။ အန္တရဃရေ၊ အိမ်တွင်း၌[1]။ ဘုဉ္ဇိတာ၊ စားဘူး၏ဟူ၍။ပ။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ အနု-ဗျဉ္ဇနသော၊ (လက်ခြေသဏ္ဌာန်ပြုံးရယ်ဟန်စသော အသေးစိတ်) ထင်ရှားသော အသွင်အပြင် အားဖြင့်[2]။ နိမိတ္တံ၊ (လှ မလှဟု အကြမ်းအားဖြင့် ခွဲခြားသော) အမှတ်အသားကို[3]။ ဂဟေတာ၊ ယူဘူး၏ဟူ၍။ပ။ မာတုဂါမဿ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အန္တမသော၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်။ စတုပ္ပဒံ၊ လေးပါဒရှိသော။ ဂါထံပိ၊ ဂါထာကိုလည်း။ ဒေသိတာ၊ ဟောဘူး၏ဟူ၍။ပ။ ဘိက္ခု-

---

၁။ သေခိယပါဠိလာ အန္တရဃရ-နှင့် တေ (သာဝကာ)အန္တရဃရံ ပဝိဋ္ဌာ သမာနာ အာသနေနပိ နိမန္တိယ-မာနာ နသာဒိယန္တိ။မ ၂၊၂၄၂-တို့၌ ရှာတွင်းဟော။ ဤ၌ကား သော (တထာဂတော) အန္တရဃရေ နိသိန္နော သမာနော နဟတ္ထကုက္ကုစ္စံ အာပဇ္ဇတိ။မ ၂၊၃၀၇၊ ပြဟွာယုသုတ်၌ကဲ့သို့ အိမ်တွင်းဟော။

၂။ နာနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟိတိ ကိလေသာနံ အနုအနုဗျဉ္ဇနတော ပါကဋဘာဝကရဏတော အနုဗျဉ္ဇနန္တိ လဒ္ဓဝေါဟာရံ ဟတ္ထပါဒ သိတ ဟသိတ ကထိတ ဝိလောကိတာဒိ ဘေဒံ အာကာရံ နဂဏှာတိ။ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ၌ ၁၊၁၅-စာပိုဒ်ကို ထောက်၍ ပေးသည်။

၃။ ဣတ္ထိပုရိသနိမိတ္တံ ဝါ သုဘနိမိတ္တာဒိကံ ဝါ ကိလေသဝတ္ထုဘူတံ နိမိတ္တံ။ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ၌၊၁၊၁၅။ စာပိုဒ်ကို ထောက်၍ပေးသည်။

နုပသယံ၊ ရဟန်းမတို့၏ ကျောင်းသို့။ ဥပသက်မိတာ၊ ကပ်ရောက်ဘူး၏ဟူ၍။ပ။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ရဟန်းမအား။ပ။ သိက္ခမာနာယ၊ သိက္ခမာန်အား။ပ။ သာမဏေရိယာ၊ သာမဏေမအား။ပ။ ပဗ္ဗာဇေတာ၊ (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ရှင်ပြုပေးဘူး၏ဟူ၍။ပ။ ဥပသမ္ပဒေတာ၊ (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋိဉာဏ်းခံပေးဘူး၏ဟူ၍။ပ။ နိဿယံ၊ မှီရာနိဿယည်းကို။ ဒါတာ၊ ပေးဘူး၏ဟူ၍။ပ။ သာမဏေရုံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာပေတာ၊ လုပ်ကျွေးစေဘူး၏ဟူ၍။ပ။ ဇန္တာဃရေ၊ ဇရုံးအိမ်၌။ နှာယိတာ၊ ရေချိုးဘူး၏ဟူ၍။ပ။ စုဏ္ဏေန၊ ရေချိုးမှုန့်ဖြင့်။ နှာယိတာ၊ ၍။ပ။ သပြဟူစာရီ၊ တို့ကို။ ဂတ္တ-ပရိကမ္မေ၊ ကိုယ်လက်ဆုပ်နယ်ခြင်းအမှု၌။ ဝိဓာရိတာ၊ ယှဉ်စေဘူး၏ဟူ၍။ (ဝိစာရိတာတိ ပယောဇယိတာ-ဋ္ဌ) ။ပ။ အာဗာဓံ၊ အနာကို။ အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ ဂဒ္ဒူဟနမတ္တမ္ပိ၊ နွားနို့ တစေပါက်တည့်စ်ခန့်ကာလမျှလည်း။ (ဧကံ ခီရဗိန္ဒုံ ဒုဟနကာလမတ္တမ္ပိ၊ဋ္ဌ)။ ဥပဋ္ဌာနုပဋ္ဌာ၊ ဖြစ်ဘူး၏ဟူ၍။ပ။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ ဟရိတကီခဏ္ဍမ္ပိ၊ ဖန်ခါး(ကြစု) သီးပိုင်းကိုလည်း။ ဥပဟာရိတာ၊ သုံးဆောင်ဘူး၏ဟူ၍။ပ။ အပသေနကံ၊ မှီရာ(တဂဲမှီပျဉ်)ကို။ အပဿယိတာ၊ မှီဘူး၏ဟူ၍။ပ။ သေယ္ယ၊ အိပ်ရာနေရာကို။ ကပ္ပေတာ၊ ပြုစီရင်ဘူး၏ဟူ၍။ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး။ ဣတိ၊ ၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ။) (၉-၃၃)

အာဝုသော၊ပ။ပ။ ဂါမန္တသေနာသနေ၊ ရှာနီးကျောင်း၌။ (အန္တောနိဗ္ဗာနိသမီပေစ။) ဝဿံ၊ နေခြင်းသို့။ ဥပဂန္တာ၊ကပ်ရောက်ဘူး၏ဟူ၍။ (ဝါဆိုဘူး၏ဟူ၍)နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး။ (ဣတိ၊ ၏။) (အကြွင်းလွယ်ပြီ) (၃၄)

အာဝုသော၊ ဝါရှင်အစေလကဿပ။ အဟံ၊ ဝါသည်။ သရဏော၊ ကိလေသာမြူရှိသူသည် (ပုထုဇဉ်သည်)။ (ဟုတ္တာ၊ ၍။)ရဋ္ဌပိဏ္ဍံ၊ ပြည်သူ့ဆွမ်းကို။သတ္တာဟမေဝ၊ ခုနစ်ရက်မျှသာလျှင်။ ဘုဉ္ဇိ ၊ စားဘူးပြီ။ အထ၊ ထိုနောက်။ အဋ္ဌမိယံ၊ ရှစ်ရက်မြောက်၌။ အညာ၊ ပိုင်းခြားရ သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ (ရဟန္တာဖြစ်သည်ဟု ပြောလိုရင်း) (ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။) (အကြွင်းလွယ်ပြီ။) (၃၅)

၂၁၂။ အာဝုသော ဗာကုလ၊လ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ လဒၦယဲ့၊ ရရပါလို၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယ္ယံ၊ ရရပါလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အစေလကဿပေါ၊ သည်။ပ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္ထ၊ ရပြီ။ အာယသ္မာ ကဿပေါ၊ သည်။ အစိရူပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းပြု၍မကြာမြင့်မီ။ ဧကော၊ တပါးတည်း။ ဝူပကट္ဌော၊ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မေ့လျော့ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ပဟိတတ္တော၊(နိဗ္ဗာန်သို့) စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်သာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ကပ်ရောက်ကုန်၏။ပြဟူစရိယပရိယောသာနံ၊မဂ္ဂပြဟူစရိယ၏ အဆုံးဖြစ်သော။တဒနုတ္တရံ၊ ထို(အရဟတ္တဖိုလ်)တရားမြတ်ကို။ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံ၊

၁။ ဌ-ဌ် ကောသမ္ဗစုဏ္ဏာဒိနာ-ဟု ဖတ်သည်။ ဓာတ်ကျမ်း၌ ကုသဓာတ်မှ လာသောကြောင့် ကောသမ္ဗ-ကြို့ပင်ဟု ဆို၏။ ယင်းသို့ဆိုသော် "ကြို့မှုန့်ဖြင့်" ဟု ပေး။

၂။ ဥပပုဗ္ဗ-ဟရဓာတ် ပူဇော်ထိုက်၌ ဖြစ်သော်လည်း ဤ၌ ပရိပုဗ္ဗ-ဟရဓာတ်ကဲ့သို့ ဘောဂတ္ထ အနက်ပေးသည်။

ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ (သယံအဘိညာ၊ကိုယ်တိုင်ပညာဖြင့်။) သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ "ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ အပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ကို။ ကတံ၊ အပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ငှါ။ အပရံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ"ဟူ၍။ အညတရော၊ သိပြီ။ အာယသ္မာ ကဿပေါ၊ သည်။အရဟတံ၊ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးသည် (တပါးအပါအဝင်သည်)။အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ထိုမှနောက်၌။ အာယသ္မာ ဗာကုလော၊သည်။အပရေန သမယေန၊၌။ အဝါပုရဏံ၊ သံကောက်သော့ကို။ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍။ ဝိဟာရေန ဝိဟာရံ၊ တခုသောကျောင်းမှ တခုသောကျောင်းသို့။ဥပသက်မိတ္ဝာ၊ပြောင်းလဲချဉ်းကပ်၍။ (ဝိဟာရေန ဝိဟာရံ ဥပသက်မိတ္ဝာ၊ ကျောင်းတိုင်းသို့လှည့်လည်၍။) "အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ အဘိက္ကမထ၊ လာလှည့်ကုန်။ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ အဘိက္ကမထ၊ လာလှည့်ကုန်"။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ ၏။ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။(အကြွင်းလွယ်ပြီ။) (၃၆)

အာယသ္မာ၊ ရှည်သော သက်တော်ရှိတော်မူသော။ ဗာကုလော၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။နိသိန္နကောဝ၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပြီ။အာယသ္မာ ဗာကုလော၊ သည်။ပ။ယံပိ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊အကြင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်ပြီ။ ဣဒမ္ပိ၊ဤသည်ကိုလည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော ဗာကုလဿ၊ ၏။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ချီးဘွယ်တပါးဟူ၍။ အဗ္ဘုတမမ်ံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲ ထူးကဲသော သဘောဟူ၍။ ဓာရေမ၊ ကုန်၏။ (၃၇)
ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ဗာကုလသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-ဒန္တဘူမိသုတ်

၂၁၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ကလန္ဒကနိဝါပေ-ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၌။ အစိရ-ဝေါ အစိရဝတမည်သော။ သမဏုဒ္ဒေသော၊ သာမဏေ(ကြီး)သည်။အရညကုဋိကာယံ (ဝေဠု ဝန်ကျောင်းတွင်းရှိ)ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ ၏။ အထခေါ ၌။ ဇယသေနော၊ ဇယသေန မည်သော။ ရာဇကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ (ဗိမ္ဗိသာရ၏သားတော်တည်း။) ဇယံ၊ဝိဟာရံ၊ ငှါ။ အနုစင်္ကမမာနော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အနုဝိစရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ အစိရဝတော သမဏုဒ္ဒေသော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ပ။အစိရဝတံ သမဏုဒ္ဒေသံ၊ ကို—

"ဘော အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အပ္ပမတ္တော၊ ၍။ အာတာပီ၊ ၍။ ပဟိတတ္တော၊ ၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဧကဂ္ဂ၊ဘည်ကြည် ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဖုသေယျာတိ၊ ဉာဏ်ဖြင့်တွေ့ထိ(ရရှိ)ရာ၏။ ဣတိဧတံ၊ ကို။ မေ၊ သည်။

၁။ အဘိက္ကမထ-ကို အရာဌာနလိုက်၍ အမျိုးမျိုးဖွင့်လျက်ရှိကြ၏။ ဤနေရာ၌ အာဂစ္ဆထ-အနက်သာ။ အဘိက္ကမာတိ အဘိမုခါ ကမထ၊အာဂစ္ဆထာတိ အတ္ထော။ (မဟာပရိနိဗ္ဗာန၊ ၌)။ အဘိက္ကမာတိ အဘိမုခေါ ကမ၊ ဂစ္ဆ၊ ပဝိသာတိ အတ္ထော၊ သင်တို့ ဝုတ္တော ပန ဒဠ္ဍ နဟောတိတိ တရမာနောဝ ဒ္ဒိက္ခတ္တုံ အာဟ။ (သာမည ဖလ-၌)။

သုတံတီ၊ ကြားဘူးပါ၏"ဟူသော။ (ဣတိ၊ တလုံးကြေ။)တေား ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တေား ဤသို့ သင်လျှောက်သော စကားသည်။ ဝေား ဟုတ်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တေား သည်။ ဝေား ၏။ (ဝေမေဘံ၊ဤစကားမှန်၏။) ဣဓ၊ဌ။ အပ္ပမတ္တော၊ ၍။ပ။ဖုသေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သာဓု၊တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံ အဂ္ဂိဝေဿနော၊ အရှင်အဂ္ဂိဝေဿနသည်။ မေ၊ အား။ ယဿသုတံ၊ ကြားနာဘူးသည့်အကိုင်း။ ယထာပရိယတ္တံ၊ လေ့လာဘူးသည့်အတိုင်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ သင့်အား။ ယထာသုတံ၊ အတိုင်း။ ယထာပရိယတ္တံ၊ အတိုင်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတုံ၊ ဌ၊။ နု သက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ဟိ၊ မှန်၏။ အဟဉ္စ၊ ဝါသည်လည်း။ပ။ဒေသယံ့၊ ဟောရာ၏။ တုံ့စ၊ သင်သည်လည်း။ မေ၊ ဝါသည်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောအပ်သောတရား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ နု အာဇာနေယျာသိ၊ မသိနိုင်ပေရာ။ သော၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ မမ၊ ဝါ၏။ ဂိလမထော၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ မမ၊ ဝါ၏။ ဝိဃာသာ၊ကိုယ်ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘဝံ အဂ္ဂိဝေဿနော၊ သည်။ မေ၊ ဝါ့အား။ပ။ ဒေသေတု၊ ပါ။ အဟံ၊ သည်။ ဘောတော အဂ္ဂိဝေဿနဿ၊ အရှင်အဂ္ဂိဝေဿနသည်။ ဘာသိ-တဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဇပ္ပဝ နာမ အာဇာနေယ်ျ၊ သိနိုင်ငြားအုံ့လည်းမသိ။ (သိကောင်းသိပါလိမ့်မည်ဟူလို။) ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ပ။ဒေသယံ့၊ ဟောငြားအုံ့။ မေ၊ ဝါဘည်။ ဘာသိဘဿ၊ ၏၊ အတ္ထံ၊ ကို။ တုံ့၊ သည်။ သစေ အာဇာနေယျာသိ၊ အကယ်၍သိငြားအုံ့။ ဣဓေတံ၊ ဤသို့သိခြင်းသည်၊ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။ မေ၊ သည်။ ဘာသိ-တဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ တုံ့၊ သည်။ နော စေ အာဇာနေယျာသိ၊ မသိငြားအုံ့။ ယထာသကေ၊ မိမိမသိသော အဘို့အစုဌ်သာလျှင်။ တိဋ္ဌေယျာသိ၊ တည်နေပါ။ မံ၊ ဝါ့ကို။ တတ္ထ၊ ထိုပြဿနာ၌။ ဥတ္တရိ ၊ အလွန်။ နပဇ္ဇိပုစ္ဆေ ယျာသိ၊ တဖန်ပြန်၍မမေးရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘဝံ အဂ္ဂိ-ဝေဿနော၊ သည်။ မေ၊ အား။ပ။ဒေသေတု၊ ပါ။ အဟံ၊ သည်။ပ။သစေ အာဇာနိဿာမိ၊ အကယ်၍သိအုံ့။ ဣဓေတံ၊ သည်။ ကုသလံ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ပ။နော စေ အာဇာနိဿာမိ၊ မသိသည်ဖြစ်အုံ့။ ယထာသကေ၊ ဌ။ တိဋ္ဌိဿာမိ၊ တည်နေပါ။ အုံ့။အဟံ၊ သည် တတ္ထ၊ ထိုပြဿနာ ဌ။ ဘဝန္တံ အဂ္ဂိဝေဿနံ၊ ကို။ ဥတ္တရိ ၊ အလွန်။ နပဇ္ဇိပုစ္ဆိဿာမိ၊ တဖန်မလျှောက်ထားပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၁၄။ အထခေါ၊ ဌ။ အစိရဝတော သမဏုဒ္ဒေသော၊ သည်။ ဇယသေနဿ ရာဇကုမာရဿ၊ အား။ ယထာသုတံ၊ အတိုင်း။ ယထာပရိယတ္တံ၊ အတိုင်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဝေ၀ဝုတ္တော၊ အပ်သော်။ ဇယသေနော ရာဇကုမာရော၊ သည်။ အစိရဝတံ သမဏုဒ္ဒေသံ၊ ကို။ "ဘော အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ အပ္ပမတ္တော၊ ၍။ အာတာပီ၊ ၍။ ပဟိတတ္တော၊ ၍။ ဝိဟရန္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ကေဋ္ဌတံ၊ ကို။ ယံ ဖုသေယျ၊ ရာ၏။ ဝေား ဤသို့(ဥာဏ်ဖြင့်)တွေ့ထိ(ရရှိ)ခြင်းသည်။ အဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ အနဝကာသော တိ၊ အရာမဟုတ်"ဟူသော။ ဝေား ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ဇယသေနော ရာဇကုမာရော၊သည်။ အစိရဝဘဿ သမဏုဒ္ဒေသဿ၊ အား။ အဌာနတဉ္စ အကြောင်းမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုရင်း။ အနဝကာသဘဉ္စ၊ အရာမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုရင်း။ ပဝေဒေတ္ဝာ၊ သျှောက်ထား ကြားသိစေ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။

အထခေါ်၊ ၌။ အစိရဝတော သမဏုဒ္ဒေသော၊ သည်။ ဇယသေနေ၊ သော။ ရာဇကုမာရေ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ဖဲသွားရ၍ မကြာမြင့်မီ။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို၊ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အစိရဝတော သမဏုဒ္ဒေသော၊ သည်။ ဇယသေနေန ရာဇကုမာရေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယာဝတဇကာ၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကား ဆွေးနွေးခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ အပ်သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အစိရဝတံ သမဏုဒ္ဒေသံ၊ ကို။ ဧတံ၊ ဤ(ဆိုလတ္တံ့သော)စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ယံ တံ၊ အကြင်ကေဂ္ဂတာကို။ နေက္ခမ္မေန၊ (ကာမဂုဏ်မှ) ထွက်မြောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥာတမ္ဘံ၊ သိအပ်၏။ နေက္ခမ္မေန၊ သည်။ ဒဋ္ဌမ္ဘံ၊ မြင်အပ်၏။ နေက္ခမ္မေန၊ သည်။ ပတ္တမ္ဘံ၊ ရအပ်၏။ နေက္ခမ္မေန၊ သည်။ သစ္ဆိကာတမ္ဘံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်၏။ တံ-တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ (တနည်း) တံ၊ ထိုကေဂ္ဂတာကို။ ဧတ္ထ၊ ဤ(ဇယသေနကဲ့သို့သော ကာမဘောဂီ) ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၌။ ကုတော လဗ္ဘာ၊ အဘယ်မှာလျှင် ရနိုင်ပါအံ့နည်း[1]။ တံ၊ ထိုးကဂ္ဂတာကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဇယသေနော ရာဇကုမာရော၊ သည်၊ ကာမမဇ္ဈေ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏အလယ်၌။ ဝသန္တော၊ နေလျက်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ ခံစားလျက်။ ကာမဝိတက္ကေဟိ၊ ကာမဝိတက်တို့သည်။ ခဇ္ဇမာနော၊ ခံစားအပ်လျက်။ ကာမပရိဠာဟေန၊ ကာမဂုဏ်တည်း ဟူသော ပူလောင်မှုသည်။ ပရိဍယှမာနော၊ ပူပန်လောင်မြိုက်အပ်လျက်။ ကာမပရိယေသနာယ၊ ကာမဂုဏ်ရှာမှီးခြင်း၌။ ဥဿုကော၊ အားထုတ်လျက်။ဥ ဿတိ ဝါ၊ သိမှုလည်းသိလတ္တံ့။ ဒဿတိ ဝါ၊ မြင်မှုလည်းမြင်လတ္တံ့။သစ္ဆိ ဝါ ကရိဿတိ၊ မျက်မှောက်မှုလည်း ပြုလတ္တံ့။ ဣတိ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၂၁၅။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ သုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးစေအပ်ကုန်သော။ သုဝိနီတာ၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ကုန်ပြီးသော။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ကောင် ကုန်သော(တရှဉ်းကုန်သော)။ ဟတ္ထိဒမ္မာ ဝါ၊ ဆင်ပေါက်တို့သည်ရင်း။ (ဝစ္ဆော ဒမ္မော ဗလီဗဒ္ဓေါ-ကဲ့သို့ အရွယ်ကောင်းသောဆင်ဟူလို)ဒ္ဝေ၊ ကုန်သော။ အဿဒမ္မာ ဝါ၊ မြင်းပေါက်တို့သည်ရင်း။ ဒ္ဝေ၊ ကုန်သော။ ဂေါဒမ္မာ ဝါ၊ နွားပေါက်တို့သည်ရင်း။ အဿု၊ ရှိကုန်ရာ၏။ အဒန္တာ၊ မယဉ်ကျေးစေအပ်ကုန်သော။ အဝိနီတာ၊ မဆုံးမအပ်ကုန်သော။ ဒ္ဝေ၊ ကုန်သော။ ဟတ္ထိဒမ္မာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဒ္ဝေ၊ ကုန်သော။ အဿဒမ္မာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ဒ္ဝေ၊ကုန်သော။ ဂေါဒမ္မာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။အဿု၊ရှိကုန်ရာ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။သုဒန္တာ၊ ကုန်သော။ပ။ ယေ တေ ဂေါဒမ္မာ ဝါ၊ အကြင်နွားပေါက်ဘို့သည်ရင်း။ (အဿု၊ ကုန်ရာ၏။) ဒန္တာဝ၊ ယဉ်ကျေး

၁။ တံ ကော ပဟရဏံ ဧတ္ထ ပုဂ္ဂလေ ကုတော လဗ္ဘာ။ (ဒီ၊ဌ ၃၊သင်္ဂီတိ၊အံ ဌ ၃၊အာဃာတဝတ္ထုပဋိဝိနယသုတ်)တံ ကုတေတ္ထ လဗ္ဘာတိ တန္တိ တသ္မာ။(ဒီ ဌ ၃၊မဟာပရိနိဗ္ဗာန)ကုတေတ္ထ လဗ္ဘာတိ ကုတော ကုဟိံ ကိသ္မိံ နာမ ဌာနေ ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ ခန္ဓပ္ပဝတ္တေ။(ဌင်းဌ) သင်္ဂီတိသုတ် ပါထိကဋ္ဌကာ၌ "တန္တိ ကြိယာပရမသနံ၊ ပဒဋ္ဌာဟာရေန စ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗောတိ ဒသ္သေန္တော တံ အနဘ္ဘစရဏံ မဟာဟောသိတိ အာဒိမာဟ"ဟု ဖွင့်သည့်အတိုင်း ပေးသော် "တံ၊ ထိုသို့(တေဂ္ဂတာကို)သိမြင် ရရောက် မျက်မှောက်ပြုနိုင်ခြင်းကို။ကုတော လဗ္ဘာ၊ နည်း"ဟုပေး။ ဤ၌ကား "အထဝါ တံ ကောဓကရဏံ ဧတ္ထ ပုဂ္ဂလေ ကုတော လဗ္ဘာ"ဟူသောနည်းအတိုင်း ပေးလိုက်သည်။ "ကုတော လာဘာ"ဟု ပါ၌ရှိနေလျှင်ကား တံ-သည် နိပါတမတ္တ၊ အံ ဌ ၃။ဒီ ဌ ၂၊ ဌင်းဌီတို့၌ ရှုပါကုန်။

ပြီးသည်သာဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုဆင် မြင်း နွားပေါက်တို့သည်။ဒန္တကာရဏ်၊ ယဉ်ကျေးသော အပြုအမူအားဖြင့်။ (ဒန္တကာရ-စာပိုဒ် ၂၅-၌လည်း "ကာရဏ် ကာရေတိ"ဟု လာသည်၊ စပ်၍ ရှုလေဦး)ဂစ္ဆေယျုံ အပိနု၊ သွားကုန်ရာသလော။ ဒန္တာ၀၊ ယဉ်ကျေးကုန်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ဒန္တဘူမိ ၊ ယဉ်ကျေးသူတို့၏ သွားရောက်ရာ အဆင့်အတန်း(ဘူမိ)သို့ ။ သမ္မာပုဏ္ဏေယျုံ အပိနု၊ ဆိုက်ရောက်ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧ၀ံ၊ ဟုတ်မှန်ပါ၏။ အဒန္တာ၊ ကုန်သေား။ပ။ယေ ပန ကေ ဂေါဒမ္မာ ၀ါ၊ အ[ကြင်နွားပေါက်တို့သည်ရင်း။ (အဿု၊ကုန်ရာ၏။)အဒန္တာ၀၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထို ဆင် မြင်း နွားပေါ်တို့သည်။ (ရှေသေယျထာပိ ၀ါကျကို ကျော်၍စပ်။)သုဒန္တာ၊ ကုန်သော။ပ။တေ ဂေါဒမ္မာ ၀ါ သေယျထာပိ၊ထိုနွားပေါက်တို့ကဲ့သို့ရင်း။ ဒန္တကာရဏ်၊ အားဖြင့်။ ဂစ္ဆေယျုံ အပိနု၊ လော။ အဒန္တာ၀၊ ၍သာလျှင်။ ဒန္တဘူမိ ၊ သို့။ သမ္မာပုဏ္ဏေယျုံ အပိနု၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ (သေယျထာပိ ၀ါကျကား ဝိသဒိသူ ပမာတည်း။) ဘန္တေ၊ ရား။ ဧ၀ံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ အဂ္ဂိ၀ေဿန၊ နု။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိပြီ။ (မဇ္ဈိမ၊ ၃၂၉။အပိုဒ်ကို မှီးသည်။)

၂၁၆။ အဂ္ဂိ၀ေဿန၊ နု။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဂါမသာ ၀ါ၊ ရွာ၏ရင်း။ နိဂမသာ ၀ါ၊ နိုဂုံး၏ရင်း။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ မဟာပဗ္ဗတော၊ တောင်ကြီးသည်။(အတ္ထိ၊ ၏။) ဒ္ဝေသဟာ-ယကာ၊ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည်[1]။ တမှာ ဂါမာ ၀ါ၊ ထိုရွာမှရင်း။တမှာ နိဂမာ ၀ါ၊ မှရင်း။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်ကုန်၍။ ဟတ္ထဝိလဿံကေန၊ လက်တွဲ၍။ ယေန၊ ၌။ သော ပဗ္ဗတော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘေန၊ ထိုးတောင်ရှိရာသို့။ ဥပသင်္ကမေယျုံ၊ မျှော်းကပ်ကုန်ရာ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကော သဟာယကော၊ သူငယ်ချင်းတယောက်သည်။ ဟေဋ္ဌာပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေ၌။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရပ်တည်ရာ၏။ ဧကော သဟာယကော၊ သည်။ ဥပရိပဗ္ဗတံ၊ တောင်ပေါ်သို့။ အာရော-ဟေယျ၊ တက်ရာ၏။ ဟေဋ္ဌာပဗ္ဗတပါဒေ၊ ၌။ ဌိတော၊ သော။ သဟာယကော၊ သည်။ ဥပရိပဗ္ဗတေ၊ ၌။ ဌိတံ၊ သော။ တမေနံ သဟာယကံ၊ ထိုသူငယ်ချင်းကို။ "သမ္မ၊ အဆွေ။ ဥပရိပဗ္ဗတေ၊ ၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ ယံဘုံ၊ အကြင်သင်သည်။ ကိ ၊ အဘယ်အရာကို။ ပဿ-သိတိ၊ မြင်သနည်း" ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သော၊ ထို(တောင်ထက်၌တည်သော) သူငယ်ချင်းသည်။"သမ္မ၊ အဆွေ။ ဥပရိပဗ္ဗတေ၊ ၌။ ဌိတော၊ သော။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာရာမ-ရာမဏေယျကံ၊အရာမ်၏မြေလျှောဘွယ်၏အဖြစ်ကို။ ဝနရာမဏေယျကံ၊ တော၏မြေလျှောဘွယ်၏ အဖြစ်ကို။ ဘူမိရာမဏေယျကံ၊ မြေ၏မြေလျှောဘွယ်၏အဖြစ်ကို။ ပေါက္ခရဏီရာမဏေယျကံ၊ ရေကန်၏မြေလျှောဘွယ်၏အဖြစ်ကို။ ပဿာမိတိ၊ မြင်ရ၏"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ၀ဒေယျ၊ ရာ၏။

သော၊ ထို(တောင်ခြေ၌တည်သော) သူငယ်ချင်းသည်။ "သမ္မ၊ အဆွေ၊ ဥပရိပဗ္ဗတေ၊ ၌။ ဌိတော၊ သော။ ယံတုံ၊ သည်။ပ။ ပေါက္ခရဏီရာမယေယျကံ၊ ကို။ ပဿေယျာသိ၊ မြင်ရာ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့မြင်ခြင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ် (အကြောင်းယုတ္တိမရှိ)။ အနဝကာသောတိ၊ အရာမဟုတ်"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ဥပရိပဗ္ဗတေ၊ ၌။ ဌိတော၊ သော။ သဟာယကော၊ သည်။ ဟေဋ္ဌိမပဗ္ဗတပါဒံ၊ တောင်ခြေသို့။ သြရောဟိတ္ဝာ၊ သက်ဆင်း၍။ တံ သဟာယကံ၊ ကို။

၁။ ပတ္တဘူမိန္တိ သမ္မာကြိယာယ လဒ္ဓဗ္ဗသမ္ပတ္တိ ။(ဋီ)

၂။ တမေနံ-အနက်မရ နိပါတမဇ္ဈ ဝစနာလင်္ကာရ ယူသင့်၏၊ နောက်၌ အနက်မပေးသော တမေနံ-မျှား ကိုလည်း ဤနည်းမှတ်။

ဗာဟာယံ၊ လက်မောင်းခ္ဍ။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍[1]။ဥပရိပဗ္ဗတံ၊ တောင်ပေါ်သို့။ အာရောပေတွာ၊ တက်စေ၍။ မုဟုတ္တံ၊ အနည်းငယ်။ အဿာသေတွာ၊ သက်သာရာရစေ၍။(အမောဖြေ၍)"သမ္မ၊ အဆွေ။ ဥပရိပဗ္ဗတေ၊ ခ္ဍ။ ဌိတောဝ၊ သော။ ယံတွံ၊ သည်။ ကိံ ၊ အဘယ်အရာကို။ ပဿသိတိ၊ နည်း"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ဆိုရာ၏။ သော၊ ထို(ဒုတိယတက်သော) သူငယ်ချင်းသည်။ "သမ္မ၊ အဆွေ။ ဥပရိပဗ္ဗတေ၊ ခ္ဍ။ ဌိတောဝ၊ သော။ အဟံ၊ သည်။ပ။ ပေါက္ခရဏီရာမဏေယ္ယကံ၊ ကို။ ပဿာမိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ရာ၏။ သော၊ ထို(ပဌမတက်သော) သူငယ်ချင်းသည်။ "သမ္မ၊ အဆွေ။ အဌာနံ ခေါ ဝတံ သမ္မ။ပ။ ပေါက္ခရဏီရာမဏေယ္ယကန္တိ၊ ပေါက္ခရဏီရာမဏေယ္ယကံဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ တေ၊ သင်သည်။ ဘာသိတံ၊ ပြောဆိုအပ်ခဲ့သည်ကို။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အာဇာနာမာတိ၊ သိကြရကုန်၏"ဟူ၍။ (ဣတိတလုံးကြေ)။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ရာ၏။ "တေ၊ သင်သည်။ ပဿာမိ ခေါ အဟံ သမ္မ။ပ။ပေါက္ခရဏီရာမဏေယ္ယကန္တိ"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌။ ဘာသိတံ စ ပန၊ ပြောဆိုအပ်သည်ကိုလည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ (ဣတိ တလုံးအကြေကြံ၍ ပဌမဝါကျအစဦး၌ ရှိသောဝေါ ဝဒေယ္ယ-သို့လည်း ပြန်စပ်နိုင်သည်။) သော၊ထို(ဒုတိယတက်သော) သူငယ်ချင်းသည်။ "သမ္မ၊ အဆွေ။ တထာဟိ၊ သင်ဆိုတိုင်းမှန်ပါပေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဟာတာ၊ ကြီးသော။ ဣမိနာ ပဗ္ဗတေန၊ ဤတောင်သည်။ အာဝုတော၊ ပိတ်ဝင်အပ်သည်ဖြင့်၍။ ဒဠ္ဍေယ်ဃ၊ မြင်သင့်(မြင်နိုင်)သည်ကို။ (နာဒ္ဒသန္တိ၊ တောင်ခြေ၌တည်စဉ်) မ၊မြင်ခဲ့ရပါပေ" ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ဆိုရာ၏။ (ဝဒေယ္ယ သေယ္ယထာပိ၊ ဧဝမေဝ-ဟုလည်း ပေးနိုင်၏။)

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ အတော၊ ထိုတောင်ကြီးထက်။ မဟန္တတရေန၊ ပို၍ကြီးသော။ အဝိဇ္ဇာ ခန္ဓေန၊ မောဟအထုသည်။ ဇယသေနော ရာဇကုမာရော၊ ဇေယသေနမင်းသားကို။ အာဝုတော၊ ပိတ်ပင်အပ်၏။ နိဝုတော၊ တားမြစ်အပ်၏။ သြဖုဋ္ဌော၊ ပိတ်ဆို့အပ်၏။ ပရိယောနဒ္ဓေါ၊ မြေးယှက်ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ (ပရိယောနဒ္ဓေါတိ၊ ပလိဝေဋ္ဌိတော၊ မ ၅-၂၊၄၆၇)။ (သောကို ဇယသေနော ရာဇကုမာရော-သို့ဆောင်)။ ယံ တံ၊ အကြင်ကေဂ္ဂတာကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ နေက္ခမ္မေန၊ သည်။ပ။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ တံ၊ ထိုကေဂ္ဂတာကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သော ဇယသေနော ရာဇကုမာရော၊ သည်။ပ။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဇယသေနဿ ရာဇကုမာရဿ၊ ၏။ ဒ္ဒေ၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဥပမာ၊ ဝတ္ထုသည်။ တံ၊ သင်၏ဉာဏ်၌။ သစေ ပဋိဘာယေယျုံ၊ အကယ်၍ ထင်ကုန်ငြားအုံ့။ (ဝေဿတိ၊ ဤသို့ဖြစ်လတ်သော်။)ဇယသေနော ရာဇကုမာရော၊ သည်။ တေ၊ သင်၏။ အနစ္ဆရိယံ၊ အဖန်ဖန်အံ့သြဘွယ်ကို။ ပသီဒေယ္ယ၊ ကြည်ညိုရာ၏။ ပသန္နော စ၊ ကြည်ညိုမ၍လည်း။ တေ၊ သင့်အား။ ပသန္နာကာရံ၊ ကြည်ညိုသောအခြင်းအရာကို။ ကရေယ္ယ၊ ပြုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ ဇယသေနဿ ရာဇကုမာရဿ၊ ၏။ အနစ္ဆရိယာ၊ အဖန်ဖန် အံ့သြဘွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ ပုဗ္ဗေ၊ ခ္ဍ။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဘူးကုန်သေးသော။ ဣမာ ဒ္ဒေဥပမာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ဉာဏ်တော်၌။ ပဋိဘန္တိ သေယ္ယထာပိ၊ ထင်ကုန်သကဲ့သို့။ (ဝေဿ၊ ဤအတူ။) မံ၊ တပည့်တော်၏ဉာဏ်၌။ ကုတော ပန ပဋိဘာယိဿန္တိ၊အဘယ်မှာလျှင် ထင်ပါကုန်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၁။ တဿ သဟာယကဿ ဗာဟံ ဂဟေတွာတိ ဝါ အတ္ထောဃယထာ ပုရာဏဒုတိယိကံ ဗာဟာယံ ဂဟေတွာတိ။ "တံ သဟာယကံ၊ ၏။ ဗာဟာယံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍"ဟု တနည်းပေး။

၂၁၇။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ခတ္တိယော၊ ခတ္တိယနွယ်ဖြစ်သော။ မုဒ္ဓါဘိသိတ္တော၊ ဦးထိပ်၌ အဘိသိက် သွန်းလောင်းအပ်သော။ (အဘိသိက်သွန်းပြီးသောဟူလို။) ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နာဂဝနိကံ၊ ဆင်ဖမ်းသမားကို။ "သမ္မ နာဂဝနိက၊ အမောင်ဆင်ဖမ်းသမား။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တုံ၊ သင်သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂံ၊ ဆင်တော်ကို။ အာဘိရုဟိတ္မာ၊ တက်စီး၍။ နာဂဝနံ၊ ဆင်ရိုင်းတောသို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ ဝင်၍။ အာရညကံ၊ တောဌဲနေသော။ နာဂံ၊ ဆင်ရိုင်းကို။ အတိပဿိတ္မာ၊ ရှာဖွေကြည့်ရှု၍။ (အတိဌာနဝေသန ပဿိတ္မာ-ဌီ)။ ရညော နာဂဿ၊ မင်းဆင်တော်၏။ ဂိဝါယံ၊ လည်၌။ ဥပနိဗန္ဓာဟိတိ၊ ဖွဲ့ချည်ချေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ နာဂဝနိကော၊ သည်။ ဧဝံ ဒေဝါတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဟူ၍။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တဿ၊ သော။ ခတ္တိယဿ ရညော၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္မာ၊ ရှေးရှုနှားထောင်၍(ဝန်ခံ၍)။ ရညော၊ ၏။ နာဂံ၊ ကို။ အာဘိရုဟိတ္မာ၊ ၍။ နာဂဝနံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ ၍။ အာရညကံ၊ သော။ နာဂံ၊ ကို။ အတိပဿိတ္မာ၊ ၍။ ရညောနာဂဿ၊ မင်းဆင်တော်၏။ ဂိဝါယံ၊ ၌။ ဥပနိဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့ချည်၏။ တမေနံ၊ ထိုတောဆင်ရိုင်းကို။ ရညော၊၏။ နာဂေါ၊ ဆင်တော်သည်။ အဇ္ဇောကာသံ၊ ကွင်းပြင်သို့။ နီဟရတိ၊ ထုတ်ဆောင်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ တ္တောဝတာ ခေါ၊ ဤမျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ အာရညကော၊ သော။နာဂေါ၊ သည်။ အဇ္ဇောကာသံ၊ သို့။ ဂတော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ယဒိဒံ နာဂဝနံ၊ အကြင်ဆင်တောသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အာရညကာ၊ ကုန်သော။ နာဂါ၊ တို့သည်။ တ္တေဃ၊ ဤတောဌဲခေ၊ ဤတောဌဲ့ခေ"ဟူ၍။ (ဤ ဌာနတိ ဘေသ္မိ အရညေ နာဂဝနေ ပဝတ္တဌာနေ။ ဌီ)။နာဂဝနိကော၊ သည်။ မုဒ္ဓါဘိ-သိတ္တဿ၊ သော။ ခတ္တိယဿ ရညော၊ အား။ "ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ အာရညကော၊ သော။ နာဂေါ၊ သည်။ အဇ္ဇောကာသဂတောတိ၊ ကွင်းပြင်သို့ ရောက်လှာပါပြီ"ဟူ၍။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ အထ ခေါ၊ ၌။ မုဒ္ဓါဘိသိတ္တော၊ သော။ ခတ္တိယော ရာဇာ၊သည်။ ဟတ္ထိဒမကံ၊ ဆင်ထိန်းကို။ "သမ္မ ဟတ္ထိဒမက၊ အမောင်ဆင်ထိန်း။ ဧဟိ၊ လာလော့၊ တုံ၊ သည်။ အာရညကံ၊ သော။ နာဂံ၊ ကို။ အာရညကာနံ၊ တောဌဲဖြင်ကုန်သော။ သီလာနံ၊ အလေ့အကျက်တို့ကို။ အဘိနိမ္မဒနာယ စေဝ၊ပျောက်ပျက်စေခြင်းငှါလည်း။ အာရညကာနံ၊ ကုန်သော။ သရသင်္ကပ္ပါနံ၊ အကြံအစည်တို့ကို။ အဘိနိမ္မဒနာယ စေဝ၊ ငှါလည်း[1]။ အာရညကာနံ၊ကုန်သော။ ဒရထကိလမထ-ပရိဠာဟာနံ၊ ပူလောင် ပင်ပန်း နှမ်းနယ်ခြင်းတို့ကို။ အဘိနိမ္မဒနာယ စေဝ၊ ငှါလည်း။ ဂ၊မန္တေ၊ ရှာအနီး၌။ အဘိရမာပနာယ စ၊ မွေ့လျော်စေခြင်းငှါလည်း။ မနုဿကန္တေသု၊ လူတို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ သီလေသု၊ အလေ့အကျင့်တို့၌။ သမာဒပနာယ စ၊ ကောင်းစွာ တည်ထားစေခြင်းငှါလည်း။ (ပါဠိ၌ စေဝ-သာ ပါ၍ စ မပါ။) ဒမယာဟိတိ၊ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ဟတ္ထိဒမကော၊ သည်။ ဧဝံ ဒေဝါတိ ခေါ၊ ဟူ၍။ မုဒ္ဓါ-ဝသိတ္တဿ၊ သော။ ခတ္တိယဿ ရညော၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္မာ၊ ၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ ထမ္ဘံ၊ တိုင်ကို။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။နိခဏိတ္မာ၊ တူးစိုက်၍။ အာရညကာနံ၊ ကုန်သော။ သီလာနံ၊

---

[1]။ မာနုမဒပုရိသမဒါဒယော မဒါ နိမ္မဒါ အမဒါ ဟောန္တိ ဝိနဿန္တိ၊ တသ္မာ မဒနိမ္မဒနန္တိ ဝုစ္စတိ။ ဝိ၊ ဌ၊ ၁၊၁၇၂။သရသင်္ကပ္ပါနန္တိ အဘိဓာဝနသင်္ကပ္ပါနံ။ဌ။ သရန္တိ ဓာဝန္တိတိ သဒ္ဒ၊သင်္ကပ္ပေန္တိတိ သင်္ကပ္ပါ။ ပဒဒ္ဒယေနပိ ဝတ္ကာဃယေ ဝုတ္တာ၊ မ-ဌ ၂။ ၁၅၄ အပိုဒ်။ ဤအဖွင့်တို့၏ သဘောကား (စိတ်ကူး စိတ်သန်း) ပြေးလွှားခြင်း(ဝါ)ကြံစည်ခြင်းဟု ဆိုလိုသည်။ ဤ၌ လူတို့အား ညှဉ်းဆဲလိုသော ဆင်၏ တောကျင့် တောကြံမျှား ပပျောက်စေရန် ဆုံးမရမည် ဟူလို။

တို့ကို။ အဘိနိမ္မဒနာယ စေ၀၊ ၄ါဝင်း။ပ။ သီလေသု၊ တို့၌။ သမာဒပနာယ စ၊ ၄ါဝင်း။ အာရညကဿ၊ သော။ နာဂဿ၊ ၏။ဂိ၀ါယံ၊ လည်၌။ ဥပနိဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့မျည်၏။ ၀ါမေနံ၊ ထိုတောဆင်ရိုင်းကို။ ဟတ္ထိဒမကော၊ သည်။ (သမုဒါစရတိ-၌ သွား။) ယာ သာ ၀ါဒါ၊ အကြင်စကားသည်။ ၀ါ၊ ကို။ နေလာ၊ အပြစ်မရှိ။ ကဏ္ဍသုခါ၊ နားချမ်းသာ၏။ ပေမနီယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်၏။ ဟဒယင်္ဂမာ၊ စိတ်နှလုံးသို့ သက်ဝင်၏။ ပေါရီ၊ ပြည်ကြီးသူဟို၏ အသုံးအနှုန်းသည်။ ဗဟုဇနကန္တာ၊ လူအများတို့ နှစ်သက်အပ်၏။ ဗဟုဇနမနာပါ၊ လူအများတို့၏စိတ်ကို ပွါးတိုးစေတတ်၏။ တထာရူပါဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ၀ါစာဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်။ သမုဒါစရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆို၏။ အဂ္ဂိ၀ေဿန၊ နု။ အာရညကော၊ သော။ ယတော ခေါ ယော နာဂေါ၊ အကြင်တောဆင်ရိုင်းသည်။(ယတော ပစ္စတ္တ၀စန။) ဟတ္ထိဒမကဿ၊ ၏။ ယာ သာ ၀ါစာ၊ အကြင်စကားသည်။ ၀ါ၊ ကို။ပ။ တထာရူပါဟိ၊ ကုန်သော။ ၀ါစာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမုဒါစရိယမာနော၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သုဿူသတိ၊ နာကြား၏။ သောတံ၊ နားကို။ ဩဒဟတိ၊ စိုက်ထောင်၏။ (အ၀ပုဗ္ဗော၊ ဓာ-သ၀နေ။) အညာ၊သိခြင်းငှါ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌပေတိ၊ ရှေးရှုချထား၏[1]။ တမေနံ၊ ကို။ ဟတ္ထိဒမကော၊ သည်။ ဥဇ္ဇာရိ၊ အလွန်။ တိဏဃာသောဒကံ၊ မြက်အစာ ရေကို။ (ဃာသိတ-ဗ္ဗံ တိဏံ။ဥ) အနုပ၀ေစ္ဆတိ၊ ပေး၏[2]။

အဂ္ဂိ၀ေဿန၊ နု။ အာရညကော၊ သော။ ယတော ခေါ နာဂေါ၊ သည်။ ဟတ္ထိဒမကဿ၊ ၏။ တိဏဃာသောဒကံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ခံယူ၏။ တတြ၊ ထိုအခါ၌။ ဟတ္ထိဒမကဿ၊ ဆင်ထိန်း၏ (စိတ်၌)။ "ဒါနိ၊ ယဒု။ အာရညကော၊ သော။ နာဂေါ၊ သည်။ ဇီ၀ိသ-တိ ခေါတိ၊ ဒသက်ရှည်ပေလတ္တံ့" ဟူသော။ ၀ေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ ဟတ္ထိဒမကော၊ သည်။ "ဘော၊ အမောင်။ အာဒိယ၊ ယူလော့။ ဘော၊ အမောင်။ နိက္ခိပါတိ၊ ချထားလိုက်လော့"ဟူ၍။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ကာရဏံ၊ အမှုကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ အဂ္ဂိ၀ေဿန၊ နု။ အာရညကော၊ သော။ ယတော ခေါ နာဂေါ၊ သည်။ ဟတ္ထိဒမကဿ၊ ၏။ အာ၀ါနနိက္ခေ၀ေ၊ယူခြင်းချခြင်း၌။ ၀စနကာရော၊ စကားကိုလိုက်နာသည်။ ဩ၀ါဒပဋိဂ္ဂါဟကော၊ အမိန့်အ၀ိုင်းပြုလုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ ဟတ္ထိဒမကော၊ သည်။ "ဘော၊ အမောင်။ အာဘိဏ္ဍမ၊ ရှေ့သို့တက်လော့။ ဘော၊ အမောင်၊ ပဋိဏ္ဍမာတိ၊ နောက်သို့ဆုတ်လော့"ဟူ၍။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ကာရဏံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ အဂ္ဂိ၀ေဿန၊ နု။ပ။ ဩ၀ါဒပဋိဂ္ဂါဟကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။တမေနံ၊ကို။ဟတ္ထိဒမကော၊သည်။"ဘော၊အမောင်။ဥဋ္ဌဟ၊ ထလော့။ ဘော၊ အမောင်၊ နိသီဒါတိ၊ ထိုင်လော့"ဟူ၍။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ကာရဏံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ စေ၏။ အဂ္ဂိ၀ေဿန၊ နု။ပ။ ဩ၀ါဒပဋိဂ္ဂါဟကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ကို။ ဟတ္ထိဒမကော၊ သည်။ဥတ္တရိ၊အလွန်။အာ၀ေနဠံနာမ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော။ ကာရဏံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ စေ၏။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ ဖလကံ၊ ပျဉ်ချပ်ကို။ အဿ၊ ထိုဆင်၏။ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်း၌။ ဥပနိဗန္ဓတိ၊ ဆဲချည်၏။ တောမရဟတ္ထော၊ လက်၌ မိုန်းရှိသော(မိုန်းလက်စွဲသော)။ ပုရိသော စ၊ သည်လည်း။ ဥပရိဂိ၀ါယ၊ လည်ပင်းထက်၌။ နိသိဒေ္ဓာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ သောတံ ဩဒဟတိတိ သောတံ ဌပေတိ၊ အညာ စိတ္တံ ဥပဋ္ဌာပေတိတိ အာဇာနနတ္ထာယ စိတ္တံ ပစ္စုပဋ္ဌပေတိ။ အံ၊ဋ္ဌ၊ ၂၊၃၃၅။

၂။ အနု+ပ+ဝိသ+တိ၊ သဿ ဆွော ဣကာရသော်ကာရော၊ စဘာ၀ရှိ ဌာနာနိ အနုပ္ပ၀ေ၀ဆွတိတိ စတ္တာရိ ကာရဏာနိ အနုပ၀ေသေတိ ဒဒါတိ။ အံ၊ ဋ္ဌ၊ ၂၊၃၁၂။

သမန္တတောဝ၊ပတ်ဝန်းကျင်၌။တောမရဟတ္ထာ၊ ကုန်သော။ပုရိသာ စ၊ တို့သည်လည်း။ပရိဝါရေတ္ဝာ၊ ခြံရံ၍။ ဌိတာ၊ ရပ်တည်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ဟတ္ထိဒမကော စ၊ သည်လည်း။ဒီဃတောမရ-ယင်္ဂီ ၊ မှန်းရိုးရှည်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ဌိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဆင်သည်။ အာနေဠံ၊ သော။ ကာရဏံ၊ ကို။ ကာရိယမာနော၊ ပြုလုပ်စေအပ်သော်။ ပုရိမေ ပါဒေ၊ ရှေ့ခြေတို့ကို။ နေဝ စောပေတိ၊ မလှုပ်စေ၊ ပစ္ဆိမေ ပါဒေ၊ နောက်ခြေတို့ကို။ နေ စောပေတိ၊ မလှုပ်စေ။ ပုရိမကာယံ၊ ရှေ့ကိုယ်ကို။ နေ စောပေတိ၊ စေ။ ပစ္ဆိမကာယံ၊ နောက်ကိုယ်ကို။ နေ စောပေတိ၊ စေ။ သီသံ၊ ဦးကင်းကို။ နေ စောပေတိ၊ စေ။ ကဏ္ဏေ၊ နားတို့ကို။ နေ စောပေတိ၊ စေ။ ဒန္တေ၊ အစွယ်တို့ကို။ နေ စောပေတိ၊ စေ။ နင်္ဂုံ၊ အမြီးကို။ နေ စောပေတိ၊ စေ။ သောဏ္ဍံ၊ နှာမောင်းကို။ နေ စောပေတိ၊ စေ။ အာဝဇ္ဇကော၊ သော။ သော နာဂေါ၊ သည်။ သတ္တိပ္ပဟာရေနံ၊ လှံဆိုးခြင်းတို့ကို။ အသိပ္ပဟာရေနံ၊ သန်လျက်ခုတ်ထိုးခြင်းတို့ကို။ ဥသုပ္ပဟာရေနံ၊ မြားပစ်ခြင်းတို့ကို။ သရပတ္တပ္ပဟာရေနံ၊ မြားနွှားထိခြင်းတို့ကို။ ဘေရိပဟာဝံသသခ်ဋ္ဌိဏ္ဍိမန်ဒ္ဒါဒ-သဒ္ဒါနံ၊ စည်ကြီး, ထက်စည်, ပြွှ, ခရသင်း စည်တို့၏ တခဲနက်သော အသံတို့ကို။ခမော၊ ခံနိုင်ရည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗ ဝက် ဒေါသ နိဟိတ နိန္ဒိတ ကသာဝေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော ကောက်ကျစ်ခြင်းဟူသော အပြစ်ကင်းသော စောင်းမြောင်း ချုတ်ချယ်ခြင်း ဟူသော ဖန်ရည်ရှိသည် ၁ ။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်တန်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ရာဇ-ဘောဂ္ဂေါ၊ မင်းသုံးဆင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရညော၊ ၏။ အင်္ဂေါ သခ်ၠံ ၊ အင်္ဂါဟူသော အရေအတွက်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၂၁ဂ။ (ဇေတဝနမဟာဝိဟာရ စ၍ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇတိ-ဘိုင်အောင်ကား ဒေဝဒဟသုတ် အပိုဒ်၁၃-နှင့်တူပြီ၊ ပြန်ရှု)။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဇော်ဘာဝတာ၊ ဤမျှလောက်အတိုင်းအရှည် ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ အဇ္ဇောကာသဂတော၊ လွင်ပြင်သို့ ရောက်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဟိ၊ မှန်၏။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ယဒိဒံ ကာမဂုဏာ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်။ ဇော်ဌ ဂေဓာ၊ဤကာမဂုဏ်၌ စုံမက်တပ်စွဲခြင်းရှိကုန်၏။တမေနံ၊(ထိုဆိုအပ်ပြီးသော)ရဟန်းပြုသူကို။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဟိ၊ လာလော့။တံ့၊သည်။သီလဝါ၊ အကျင့်သီလရှိသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေလော့။ ပါတိမောက္ခ သံဝရသံဝုတော၊ စောင့်ရှောက် အပ်သော ပါတိမောက္ခသံဝရသီလရှိသည်ဖြစ်၍။ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊ အာစာရ, ဂေါစရနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရဟိ၊ နေလော့။ အဏုမတ္တေသု၊ အနည်းငယ်မျှလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အကုသိုလ် အပြစ်တို့၌။ ဘယဒဿာဝီ၊ ဘေးဟု ရှုမြင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ (တံ့ တံ့ သိက္ခာပဒံ၊ ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ကို။)သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာခံယူဆောက်တည်၍။သိက္ခဿူတိ၊ ကျင့်လေလော့"ဟူ၍။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဝိနေတိ၊ ဆိုဆုံးမတော်မူ၏။ (အကြင်းကား ဂဏ-မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်အပိုဒ် ၇၅-နှင့်တူပြီ။)

၂၁၉။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ဥပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူး စေတတ် ကုန်သော။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ ဒုဗ္ဗလီကရဏေ၊ အားနည်းခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဤမေ ပဠု

၁။ သဗ္ဗဝက်ဒေါသ နိဟိတ နိန္ဒိတ ကသာဝေါ နိဟိတသဗ္ဗဝက်ဒေါသော စေဝ အပနီတကသာဝေါစ။ (ဋ္ဌ)။ နိဟိတသဗ္ဗဝက်ဒေါသောတိ အပဂတ သဗ္ဗသာဌေယျဒေါသော။ အပနီတကသာဝေါတိ အပေတသာရမ္ဘ-ကသာဝေါ (ဋီ)။

နိဝရဏေ၊တို့ကို။ပဟာယ၊ငယ်၍။အာတ္တ ဝပီ၊ကိလေသာကိုလောင်ကျွမ်းစေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္မဇာနော၊ ဆင်ခြင်တတ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။လောကေ၊ ရုပ်လောကဌ။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ သူမျှား စည်းစိမ်ကို ကြံစည်ခြင်း, နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ကာယေ၊ ရူပကာယဌ။ ကာယာနုပဿီ၊ ရူပကာယကို အဖန်တလဲလဲရှု သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ ပ။ဝေဒနာသု၊ လောကီဝေဒနာတို့ဌ။ပ။ စိတ္တေ၊ လောကီစိတ်ဌ။ပ။ဓမ္မေသု၊လောကီတရားတို့ဌ။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ လောကီတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။(မ ၁၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ်ကိုမှီ၍ ပေးသည်။) အဂ္ဂဝေဿန၊န။ ဟတ္ထိဒမကော၊ ဆင်ထိန်းသည်။ပ။နာဂဿ၊ တောဆင်ရိုင်း၏။ ဂိဝါယံ၊ ဌ။ ဥပနိဗန္ဓတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဧဝမေव ခေါ၊ သာလျှင်။ အရိယသာဝကဿ၊ ၏။ ဣမေ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ၊ တို့သည်။ ဂေဟသိတာနံ၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးကို မှီကုန်သော။ သီလာနံ၊ အလေ့အကျင့်တို့ကို။ အဘိနိမ္မဒနာယ စ၊ ပယ်ဖျောက်နှိပ်နင်းခြင်းအကျိုးငှါလည်း။ပ။ ဥဿယဿ၊ အဌဂိုဏ်ကင်ကို။ အဓိဂမာယ စ၊ ရခြင်းအကျိုးငှါလည်း။ နိဗ္ဗာနဿ၊ ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ စ၊ ၎င်း။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ ဥပနိဗန္ဓနာ၊ ကပ်ဖွဲ့မျည်နှောင်တတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၂၀။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ တထာဂတော၊ သည်။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ဟေ၊ လော့။ ကာယေ၊ ဌ။ ကာယာနုပဿီ၊ ၍။ ဝိဟရာဟိ၊ နေလော့။ပ။ကာမူပသံဟိတံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်ဧပ်ယှဉ်သော။ ဝိတက္ကံ၊ ကို။မာ ဝိတက္ကေသိတိ၊ မကြံစည်လေလင့်"ဟူ၍။ ဥတ္တရိ ံ၊ အလွန်။ ဝိနေတိ၊ ၏။ (သော ဝ်တက္ကဝိစာရာနံ-မှစ၍ ပုဗ္ဗေနိဝါသ် အနုဿရတိ-တိုင်အောင်သော အကြွင်းကား ဒေဝဒဟသုတ် အပိုဒ် ၁၆၀-စသည်ကို မှီး၍ပေးလေ၊ အကျဉ်းအကျယ်မျှသာ ထူးတော့သည်။ ၂၂၁-အပိုဒ်ဌ အစမှစ၍ နေ့ပရံ ဣတ္ထတ္တာယာတိ ပဇာနာတိ-တိုင်အောင်သော ဝါကျမျှားလည်း ဒေဝဒဟသုတ် အပိုဒ် ၁၆-၁၉-တို့နှင့်တူပြီ၊ သော ဟောတိ ဘိက္ခု ခမော-မှစ၍ အဓိဝါသကဇာတိကော ဟောတိ-ဝါကျကား ကာယဂတာသတိသုတ် အပိုဒ် ၁၅၉-ဌ်ပါခဲ့ပြီ၊ပြန်လည်ရှုပါကုန်။ "သဗ္ဗ ရာဂ ဒေါသ မောဟ နိဟိတ နိန္ဒိတ ကသာဝေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော ရာဂ,ဒေါသ, မောဟ,ကင်းသော ကိလေသာတည်းဟူသော ဖန်ရေရှိသည်ဖြစ်၍"။ ဤမျှသာ ထူးတော့သည်၊ အာဟုနေယျော-စသည်လည်း ၁၄၆-အပိုဒ် စသည်ဌပါခဲ့ပြီ။)

၂၂၂။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ရညော၊ ၏။ မဟာလ္လကော၊ ကြီးသော။ နာဂေါ၊ သည်။ပ။ မဇ္ဈိမော၊ အလတ်ဖြစ်သော။ နာဂေါ၊ သည်။ပ။ဒဟရော၊ ငယ်သော။ နာဂေါ၊ သည်။ အဒန္ဓော၊ မယဉ်ကျေးပဲ။ အဝိနီတော၊ မသွန်သင်အပ်ပဲ။ ကာလံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ပစ်ချခြင်းကို (သေခြင်းကို)။ စေပိ ကရောတိ၊ အကယ်၍ပြုငြားအုံ့။ (ဝံသတိ၊ သော်။) ရညော၊ ၏။ မဟာလ္လကော၊ သော။ နာဂေါ၊ သည်။ပ။မဇ္ဈိမော၊ အလတ်ဖြစ်သော။ နာဂေါ၊ သည်။ပ။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ နာဂေါ၊သည်။အဒန္ဓမရဟံ၊ မယဉ်ကျေးပဲသေခြင်းဖြင့်။ကာလက်တောတိ၊ သေခြင်းကိုပြုသည်မည်၏ဟူသော။ သခ် ံ ဝေ၊ရေတွက်ခြင်းသို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ဆေရော၊ ထေရ်ကြီးဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ မဇ္ဈိမော၊ ထေရ်လတ်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။နဝေါ၊ ထေရ်ငယ်ဖြင့်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အခီဏာသဝေါ၊ အာသဝေါကုန်ခမ်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ (ရဟန္တာမဖြစ်ပဲ)။ကာလံ၊ ကို။ စေပိ ကရောတိ၊ အုံ့။ (ဝံသတိ၊ သော်။) ထေရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။မဇ္ဈိမော၊ သော။

ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။နဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဒန္တမရဏံ၊ မယဉ်ကျေးပဲစုတေခြင်းဖြင့်။ ကာလက်တောတိ၊ စုတေခြင်းကိုပြုသည်မည်၏ဟူသော။ သခ်ံ ၀ေ၊ သို့သာလျှင်။ဂစ္ဆတိ၊ ၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ရညော၊ ၏။ မဟာလွှကော၊ သော။ နာဂေါ၊ သည်။ သုဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသည်ဖြစ်၍ ၊ သုဝိနီတော၊ ကောင်းစွာ သွန်သင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊ ကို။ စေပိ ကရောတိ၊ အုံ့။ပ။နဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒန္တမရဏံ၊ ယဉ်ကျေးသောစုတေခြင်းဖြင့်။ ကာလက်တောတိ၊ စုတေခြင်းကိုပြုသည်မည်၏ဟူသော။သခ်ံ ၀ေ၊သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဤဒမဝေါစ ဘဂဝါ စသည်ပေးမြဲ။)

ပဋ္ဌမံ၊ သော။ ဒန္တဘူမိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-ဘူမိဇသုတ်

၂၂၃။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ-မှစ၍ ဧကမန္တံ နိသီဒိ-ဟိုင်ပေးမြဲ။) ဧကမန္တံ၂ဋ္ဌ။ နိသိန္နော၊ သော။ ဇယသေနော ရာဇကုမာရော၊ ဇယသေနမင်းသားသည်။ အာယဿမန္တံ ဘူမိဇံ၊ အရှင်ဘူမိဇကို။ "ဘောဘူမိဇ၊ အရှင်ဘူမိဇ။ ဧကေ သမဏာပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ 'အာသံ၊ တောင့်တမှုကို။ ကရိတ္စာ၊ ပြု၍။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကို ၊စေပိ စရန္တိ၊ အကယ်၍ ကျင့်ကုန်ကြားအုံ့။(ဧ၀ံသတိ၊သော်။) ဖလဿ၊ (ပြဟ္မစရိယ၏)အကျိုးကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်။ အနာသံ၊ တောင့်တမှုမရှိသည်ကို။ ကရိတ္စာ၊ ၍။ ပြဟ္မစရိယံ၊ကို။စေပိ စရန္တိ၊ကုန်အုံ့။ (ဧ၀ံသတိ၊ သော်။) ဖလဿ၊ ကို။ အဓိဂမာယ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗာ၊ ကုန်။ အာသဉ္စ၊ ရံခါတောင့်တမှုကိုရင်း။အနာသဉ္စ၊ ရံခါတောင့်တမှုမရှိသည်ကိုရင်း။ ကရိတ္စာ၊ ၍။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စေပိ စရန္တိ၊ အုံ့။ (ဧ၀ံသတိ၊ သော်။) ဖလဿ ကို။ အဓိဂမာယ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗာ၊ ကုန်။ နေ၀ါသံ နာနာသံ၊ တောင့်တသည်လည်းမဟုတ်, မတောင့်တသည်လည်း မဟုတ်သည်ကို။ ကရိတ္စာ၊ ၍။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စေပိ စရန္တိ အုံ့။ (ဧ၀ံသတိ၊ သော်။) ဖလဿ၊ ကို။ အဓိဂမာယ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗာတိ၊ မထိုက်ကုန်ဟူ၍။ ဧ၀ံ၀ါဒိနော၊ ဤသို့ပြောဟောလေ့ရှိကုန်၏။ ဧ၀ံဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့အယူရှိကြကုန်၏။ ဤမ၊ ဤအရာ၌။ ဘောတော ဘူမိဇဿ၊ ၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ ကိံ ၀ါဒီ၊ ဘယ်သို့ပြောဟောလေ့ရှိပါသနည်း။ ကိမက္ခာယီတိ၊ ဘယ်သို့ဟောကြားလေ့ရှိပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ မေ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤ၊အကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ နသုတံ၊ မကြားအပ်စဘူး။ သမ္မုခါ၊ ၌။ နု ပဋ္ဌိဂ္ဂဟီတံ၊ မနာယူအပ်စဘူး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "အာသံ ကို။ပ။အနာသံ၊ ကို။ပ။အာသဉ္စ၊ ကိုရင်း။ အနာသဉ္စ၊ ကိုရင်း။ပ နေ၀ါသံ နာနာသံ၊ ကို၊ ကရိတ္စာ၊ ၍။ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စေပိ စရန္တိ၊အုံ့။ (ဧ၀ံသတိ၊ သော်။) ဖလဿ၊ ကို။ အဓိဂမာယ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်။ အာသံ၊ ကို။ပ။အနာသံ၊ ကို။ပ။အာသဉ္စ၊ ကိုရင်း။ အနာသဉ္စ၊ ကိုရင်း။ပ။ နေ၀ါသံ နာနာသံ၊ ကို။ ကရိတ္စာ၊ ၍။ ယောနိသော၊ သင့်သောအားဖြင့်။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စေပိ စရန္တိ၊ကုန်ကြား အုံ့။ (ဧ၀ံသတိ၊ သော်။) ဖလဿ၊ ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗာတိ၊ ထိုက်ကုန်၏"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ယံ ဗျာကရေယျ၊ အကြင်ဖြေဆိုရာ၏။ ဧတံ ဌာနဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဝိဇ္ဇတိ ခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ မေ၊ သည်။ပ။နု ပဋ္ဌိဂ္ဂဟီတံ၊ အပ်စဘူး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧ၀ံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ ယံ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ ဧတံ ဌာနဉ္စ၊ သည်လည်း။ဝိဇ္ဇတိ ခေါ၊

သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ဘောတော ဘုရိဇသ၊ ၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ သစေ ဝေဝါဒီ၊ အကယ်၍ ဤသို့ပြောဟောလေ့ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ သစေ ဝေမက္ခာယီ၊ အကယ်၍ ဤသို့ ဟောကြားလေ့ရှိသည် ဖြစ်အံ့။ (ဝေ၌သတိ၊ သော်။) ဘောတော ဘုရိဇသ၊ ၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ သဗ္ဗေသံ ယေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ မျှားစွာသောရဟန်းပုံဏားတို့၏။ မုဒ္ဓါနံ၊ ဦးထိပ်ကို။ အာဟစ္စ၊ထိ၍။အဒ္ဓါ၊စင်စစ်။တိဋ္ဌတိ မညေ၊ တည်နေယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ဇယသေနော ရာဇကုမာရော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဘုရိဇံ၊ ကို၊ သကေနေဝ ထာလိပါကေန၊ မိမိထမင်းဖြင့်သာလျှင်။ ပရိဝိသိ၊ လုပ်ကျွေးပြီ။

၂၂၄။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ဘုရိဇော၊ သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဌ။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ သော်။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ရား။ အဟံ၊သည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ၊ဌ ပ။ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ မုဒ္ဓါနံ၊ဦးထိပ်ကို။အာဟစ္စ၊၍။အဒ္ဓါ၊စင်စစ်။တိဋ္ဌတိ မညေတိ၊ဘကား"ဟူသော။တော်၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ဘန္တေ၊ရား။ကစ္စိ၊အဘယ်သို့ပါနည်း။ဝေါ၊သို့။ ပုဗ္ဗော၊မေးအပ်သော။အဟံ၊သည်။ဝေါ၊ သို့။ဗျာကရမာနော၊ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။ဘဂဝတော၊၏။ ဝုတ္တဝါဒီ စေဝ၊ ပြောဟောတော် မူအပ် သည်ကို ပြောဟောလေ့ရှိသည်။ဟောမိ၊ဖြစ်ပါ၏လော။ဘဂဝန္တံ၊ကို။အဘူတေန၊မဟုတ်မမှန်သော အားဖြင့်။ နစ အဗ္ဘာစိက္ခာမိ၊ မစွပ်စွဲသည်မည်ပါ၏လော။ ဓမ္မဿ စ၊ တရားတော်အားလည်း။ အနုဓမ္မံ၊အလျောက်ဖြစ်သောတရားကို။ ဗျာကရမိ၊ ဖြေဆိုရာရောက်ပါ၏လော။ ကောစိ၊တစုံတခု သော။သဟဓမ္မိကော၊အကြောင်း(ယုတ္တိ)နှင့်တကွဖြစ်သော။ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ဘုရားရှင်ဟောတော်မူ အပ်သောဝါဒ,တပည့်သားတို့အလျောက်လိုက်၍ ဟောအပ်သောဝါဒ(အနုဝါဒ)သည်။ ဂါရယှံ ဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သောအရာဌာနသို့။ နစ အာဂစ္ဆတိ၊ မရောက်ပဲရှိပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘုရိဇ၊ဇ။ တဂ္ဃ၊ မှန်၏။ ဝေ၌ပုဗ္ဗော၊ ဤသို့မေးအပ်သော။ တံ၊ သည်။ ဝေ၌ဗျာကရမာနော၊ သော်။ မေ၊ ငါ(ဘုရား)၏။ ဝုတ္တဝါဒီ စေဝ၊သည်လည်း။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဂါရယှံ ဌာနံ၊သို့။ နစ အာဂစ္ဆတိ၊ မရောက်နိုင်။ဘုရိဇ၊ဇ။ ကေစိ၊အခွဲ့ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနော၊ မှားသောအယူရှိကုန်၏။ပ။ မိစ္ဆာသမာဓိနော၊ မှားသော တည်ကြည်မှုရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်ပုံဏားတို့သည်။ပ။ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်။ တံ၊သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘုရိဇ၊ဘုရိဇ။ ဟိ၊မှန်၏။ သော၊ ထိုမိစ္ဆာမဂ္ဂင်အကျင့်သည်။ ဖလဿ၊ကို။ အမိဂမာယ၊ ဌ၊။ အယောနိ၊အကြောင်းမဟုတ်။

၂၂၅။ ဘုရိဇ၊ဇ။ တေလတ္ထိကော၊ ဆီဖြင့်အလိုရှိသော။ တေလဂဝေသီ၊ ဆီကိုရှာမှီးလေ့ ရှိသော။ ပုရိသော၊သည်။ တေလပရိယေသနံ၊ဆီရှာမြင်းငှါ။ စရမာနော၊သော်။ ဝါလိကံ၊သဲကို။ ဒေါဏိယာ၊ စားကျင်းဌ။ အာကိရိတ္ဝာ၊ လောင်းထည့်၍။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ ပရိပ္ပေါသကံ ပရိပ္ပေါသကံ၊ ဖျန်း၍ဖျန်း၍။ ပီဠေယ္ယ၊ ညှစ်ရာ၏။ အာသံ၊ (ဆီထွက်ပါစေဟု) တောင့်တခြင်း ကို။ပ။နေဝါသံ နာနာသံ၊ ကို။ကရိတ္ဝာ၊၍။ပ။ စေပိ ပီဠေယ္ယ၊အကယ်၍ညှစ်ငြားအံ့။ (ဝေ၌သတိ၊ သော်။) တေလဿ၊ကို။ အမိဂမာယ၊ ဌ၊။အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ တံ၊သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘုရိဇ၊ ဇ။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော၊ထိုသဲကိုညှစ်ခြင်းသည်။ တေလဿ၊ ကို။ အမိဂမာယ၊ ဌ၊။ အယောနိ သေယျထာပိ၊ အကြောင်းမဟုတ်သကဲ့သို့။ ဘုရိဇ၊ဇ။ ဝေမေဝ၊သာလျှင်။ပ။အယောနိ၊ အကြောင်းမဟုတ်။

ဘူမိဇ၊ ဇ။ ခ်ိရတ္ထိကော၊ နို့ရည်ဖြင့်အလိုရှိသော။ ခ်ိရဂ ဝေသီ၊ နို့ရည်ကိုရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ပုရိသော၊သည်။ ခ်ိရပရိယေသနံ၊ နို့ရည်ရှာခြင်းငှါ။ စရမာနော၊သော်။ တရုဏဝစ္ဆံ၊ နွားငယ်ရှိသော။ ဂါဝိ၊ နွားမကို။ ဝိသာဏတော၊ ဦးချိုမှ၊ ဝါ၌။ အာဝိဇ္ဇေယျ၊ ညှစ်ရာ၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၂၂၆။ ဘူမိဇ၊ ဇ။ နဝနီတတ္ထိကော၊ဆီဦးဖြင့်အလိုရှိ၊သော။ နဝနီတဂ ဝေသီ၊ ဆီဦးကိုရှာလေ့ရှိသော။ ပုရိသော၊သည်။နဝနီတပရိယေသနံ၊ဆီဦးရှာခြင်းငှါ။ စရမာနော၊ သော်။ဥဒကံ၊ရေကို။ ကလသေ၊ ရေအိုး၌ ၁။ အာသိဉ္စိတ္တာ၊ သွန်းလောင်း၍။ မတ္ထေန၊ မွှေတံ (ယောင်းမ)ဖြင့်။ အာဝိဇ္ဇေယျ၊မွှေနှောက်ရာ၏။ (အကြွင်းသိသာပြီ)။

ဘူမိဇ၊ ဇ။ အဂ္ဂိတ္ထိကော၊မီးဖြင့်အလိုရှိသော။ အဂ္ဂိဂ ဝေသီ၊ မီးကိုရှာမှီ၊လေ့ရှိသော။ ပုရိသော၊သည်။အဂ္ဂိပရိယေသနံ၊မီးရှာခြင်းငှါ။စရမာနော၊သော်။အလ္လ၊စိုသော။သသေ့ဟ်၊စေးထိုင်းသော။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းကို။ဥဒ္ဓရာရဏိ၊ မီးပွတ်ခုံ (ပွတ်ကျည်၊ပွတ်ခုံ)ပေါ် သို့။အာဒါယ၊ယူ၍။အဘိမန္ထေယျ၊ ပွတ်တိုက်ရာ၏။

၂၂၇။ ဘူမိဇ၊ ဇ။ တေလတ္ထိကော၊ ဆီဖြင့်အလိုရှိသော။ တေလဂ ဝေသီ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ တေလပရိယေသနံ၊ဆီရှာခြင်းငှါ။ စရမာနော၊သော်။ တိလပိဋ္ဌံ၊ နှမ်းမှုန့်ကို။ ဒေါဏိယာ။ ၌။ အာကိရိတ္တာ၊၍။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ ပဋိပ္ပေါသကံ ပရိပ္ပေါသကံ၊ ရ၍။ ပီဠေယျ၊ဆာ၏။ပ။(ဧ၀ံ သတိ၊ သော်။)တေလဿ၊ ဆီကို။ အဓိဂမာယ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ တံ၊ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ပါနည်း။ ဘူမိဇ၊ဇ။ သော၊ ထိုနှမ်းမှုန့်ကိုညှစ်ခြင်းသည်။ တေလဿ၊ ကို။ အဓိဂမာယ၊ ငှါ။ ယောနိ သေယျ ဟာပိ၊ အကြောင်းဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘူမိဇ၊ဇ။ ဝေမေ၊သောလျှင်။ ကေစိ၊ကုန်သော။ ယေ သ၊ဏာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊တို့သည်ရင်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိနော၊ သမ္မာအယူရှိကုန်၏။ပ။ဘူမိဇ၊ ဇ။ သော၊ ထိုသမ္မာမဂ္ဂင် အကျင့်သည်။ ဖလဿ၊ကို။ အဓိဂမာယ၊ငှါ။ ယောနိ၊အကြောင်းပေတည်း။

ဘူမိဇ၊ဇ။ခ်ိရတ္ထိကော၊သော၊ ခ်ိရဂ ဝေသီ၊သော။ ပုရိသော၊ သည်၊ ခ်ိရပရိယေသနံ၊ နို့ရှာခြင်းငှါ။စရမာနော၊ သော်။ တရုဏဝစ္ဆံ၊ နွားငယ်ရှိသော။ ဂါဝိ၊ နွားမကို။ ထနတော၊ နို့တိုင်မှ။ ဝါ၌။ အာဝိဇ္ဇေယျ၊ ညှစ်ရာ၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ။)

၂၂၈။ ဘူမိဇ၊ ဇ။ နဝနီတတ္ထိကော၊ သော။ နဝနီတဂ ဝေသီ၊သော။ပုရိသော၊ သည်။ နဝ-နီတပရိယေသနံ၊ ဆီဦးရှာခြင်းငှါ။ စရမာနော၊သော်။ ဒဓိ၊ နို့ခမ်းကို။ ကလသေ၊ အိုး၌။ အာသိဉ္စိတ္တာ၊ လောင်းထည့်၍။မတ္ထေန၊မွှေတံ(ယောင်းမ)ဖြင့်။အာဝိဇ္ဇေယျ၊ မွှေရာ၏။(အကြွင်းလွယ်ပြီ။)

ဘူမိဇ၊ ဇ။ အဂ္ဂိတ္ထိကော၊ သော။ အဂ္ဂိဂ ဝေသီ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။အဂ္ဂိပရိယေသနံ၊ မီးရှာခြင်းငှါ။ စရမာနော၊ သော်။ သုက္ခံ၊ ခြောက်သွေ့သော။ ကောဋ္ဌာပဲ၊ မစေးထိုင်းသော၂။

၁။ ဤသည်ကိုပင် ရှေးက ကလသာ-အိုးဟူ၍ရင်း၊ ကြာသအိုးဟူ၍ရင်း၊ ကြာသွပ်အိုးဟူ၍ရင်း ခေါ်ကြသည်။

၂။ ဆိန္နသိနေဟံ နိရုပဲ၊ မ၊ဌ၊ ၂-၃၇၆-စာပိုဒ်။ကောလန္ဒိ၀ါ သုက္ခကလိဂ်ရံ ဝုစ္စတိ၊ကောလံ ကောလဘာ၀ံ ဟာပန္နန္တိ ကောလာပဲ။(ရင်းဋီကာ။)

ကင်္ခံ၊ ထင်းကို။ ဥတ္တရာရဏိ ၊ မီးပွတ်ခုံပေါ်သို့။အာဒါယ၊ ၍။ အဘိမန္ထေယျ၊ ပွတ်တိုက်ရာ၏။ (သစေ ခေါ် တံ-စဒသာ ဝါကျကို ဒန္တဘူမိသုတ် စာပိုဒ် ၂၁၆-ကို မှီ၍ ပေးလေ၊ မထူးလှပြီ။)

ဆင်္ခံ၊ သော။ ဘူမိဇသုတ္တံ၊ သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-အနုရုဒ္ဓသုတ်

၂၂၉။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။အနာထပိဏ္ဍိကသာ အာရာမေ၊ ပေးမြဲ။)အထခေါ၊ ၌။ပဋ္ဌကင်္ဂါ၊ ပဋ္ဌကင်္ဂမည်သော။ ထပတိ၊ လက်သမားသည်[1]။ အညတရံ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ား တယောက်ကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ အမောင်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တံ၊ သင်သည်။ယေန၊ ၌။အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ချဉ်းကပ်လေလော့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ 'ဘန္တေ၊ ရား။ ပဋ္ဌကင်္ဂေါ်ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မတော အနုရုဒ္ဓဿ၊ အရှင်ဘုရား အနုရုဒ္ဓါ၏။ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္ဒတိဘိ၊ ရှိခိုးလိုက်ပါ၏'ဟူ၍။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ အာယသ္မတော အနုရုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒာဟိ၊ လေလော့။ 'ဘန္တေ၊ ရား။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ပဋ္ဌကင်္ဂဿ ထပတိဿ၊ ၏။ သ္ဝာတနာယ၊နက်ဖန်အလို့ငှါ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အတ္တစတုတ္ထော၊ အရှင်ဘုရားလျှင် လေးပါးမြောက် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဓိဝါသေတု ကိရ၊ လက်ခံသောယာဘော်မူစေချင်ပါသတတ်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေန စ၊ ယင်းကြောင့်လည်း။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ပဂေဝတရံ၊ စောစောကြိုတင်၍။အာဂစ္ဆယျကိရ၊ ကြွလာတော်မူစေချင်ပါသတတ်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပဋ္ဌကင်္ဂေါ်ထပတိ၊သည်။ ရာဇကရဏီယေန၊ မင်းမှုကိစ္စဖြင့်။ ဗဟုကိစ္စော၊ ၏။ ဗဟုကရဏီယော၊ ဟု၏။ ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိတိ၊ လျှောက်ချေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ 'သော ပုရိသော၊သည်။ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ်၊ကောင်းပါပြီ အရှင်ဟူ၍။ ပဋ္ဌကင်္ဂဿ ထပတိဿ၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္တွာ၊၍။ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ တုဏ္ဍီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့်။အဓိဝါသေသိ ခေါ်၊ လက်ခံတော်မူပြီ။

၂၃၀။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။အစ္စယေန၊ ကုန်လွန်သဖြင့်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌၊ နိဝါသေတ္မာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ပဋ္ဌကင်္ဂဿ ထပတိဿ၊၏။ နိဝေသနံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ပညတ္တေ၊သော၊ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပဋ္ဌကင်္ဂေါ်ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ၊ ကို၊ ပဏီတေန ဖွဲ့မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ဖြင့်။ ဘောဇနီယေန၊ဖြင့်။ သဟတ္ထာ၊မိမိလက်ဖြင့်(ကိုယ်တိုင်)၊ သန္တပ္ပေသိ၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္မဝါရေသိ၊ (ပြည့်စုံပြီဟု)ကောင်းစွာ မြစ်စေပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပဋ္ဌကင်္ဂေါ် ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိ ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်ဖြင့်၍။ဩဏီတပတ္တပါဏိ ၊ သပိတ်တော်မှ ချအပ်ပြီးသော လက်ရှိသည်ကို၊ (ဩနိတော ပတ္တတော ပါဏိ ယေနာတိ)။ ။(ဥတ္တာ၊ သိ၍။)

၁။ ပဋ္ဌကင်္ဂေါ်ထပတိတိ ပဋ္ဌကင်္ဂေါ်တိ တဿ နာမံ၊ မ၊ ဋ္ဌ၊ ၂၊ ဗဟုဝေဒနီယသုတ်-အပိုဒ် ၈၈။ ဝါသိအာဒိ-ပဋ္ဌက် အင်္ဂ် သံ ဓနံ တေသို့နှင့် ပဋ္ဌကင်္ဂေါ်။ (ဎင်းဋ္ဌီကာ။)

အညတရုံ၊ သော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဂဟေတွာ၊၍ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။ ကေမန္တံ၊၌။နိသိန္နော၊သော။ပဉ္စကင်္ဂါ ထပတိ၊သည်။အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ရား။ဣမ၊ ၌။ထေရာ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ဥပသက်မိတွာ၊၍။မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။ 'ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။အပ္ပမာဏံ၊သော။ စေတောဝိမုတ္တိ ' ၊ ကို။ ဘာဝေဟိတိ၊ လော့'ဟူ၍ ၊ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ကေစ္စေ ထေရာ၊ တို့သည်။ 'ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ မဟဂ္ဂတံ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ ' ၊ ကို။ ဘာဝေဟိတိ၊ လော့'ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။အပ္ပမာဏာ၊ သော။ ယာစာယံ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်ရင်း။ မဟဂ္ဂတာ၊ သော။ ယာ စ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနတ္ထာ စေဝ၊ ထူးပြားသောအနက်လည်း ရှိပါကုန်သလော။ နာနာဗျဉ္ဇနာ စ၊ ထူးပြားသော သဒ္ဒါလည်းရှိပါကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ် ; ကေတ္ထာ၊ ဟူသော အနက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဒါမျှသာလျှင်။ နာနန္တိ၊ ထူးပါသလော"ဟူသော။ တေ ဝေနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ ဣတ္ထ၊ ဤသို့မေးရာ၌။ (ယံ) အပဏ္ဏကံ၊ အကြင်မချွတ်ယွင်းသော သဘောသည်။ ဣဒေဝ၊ ဤအခါ၌စ၍။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ (တံ၊ ထိုမချွတ်ယွင်းသော သဘောသည်။)တံယေဝ၊ သင်၏ဥာဏ်၌သာလျှင်။ပဋိဘာတု၊ထင်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။"ယာ စာယံ။ပ။ဗျဉ္ဇနမေဝ နာနန္တိ၊ နာနံ"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့(အကြံသည်)။ ဟောဘိ၊ ၏။ (ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။) (ဣတိတသုံးကြေ)။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အပ္ပမာဏာ၊ ကုန်သော။ပ။နာနတ္ထာ စေဝ၊ ကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာ စ၊ ကုန်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ယဒေ၊ အကြင်သို့သော အခြားခြင်းအားဖြင့်။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနတ္ထာ စေဝ၊ ကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာ စ၊ ကုန်၏။ ဣမိနာ ပရိယာယေန၊ ဤသို့သော အခြားခြင်းအားဖြင့်။ တံ ဇတံ၊ ထိုဝိမုတ္တိနှစ်မျိုးကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အပ္ပမာဏာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်နည်း။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဧကံ၊ ဘခုခုသော။ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို။ ဖရိတ္မာ၊ ဖြန့်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အရပ်မျက်နှာကို။ တထာ၊ တူ။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောအရပ်မျက်နှာကို။ တထာ၊ တူ။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော အရပ်မျက်နှာကို။ဖရိတ္မာ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ပြန်စပ်)။ ဣတိ၊သို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်အရပ်၌ရင်း။ အဓော၊ အောက်အရပ်၌ရင်း။ တိရိယံ၊ ဖီလာ၌ရင်း။ သဗ္ဗဓိ၊ မရည်ညွှန်းအပ် အလုံးစုံသောအရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၌ မိမိနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဝိပုလေန၊ ကျယ်ပြန့်သော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မဟဂ္ဂုတ်ဖြစ်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ အဝေရေန၊ ဒေါသရန်မှကင်းသော။အဗျာပဇ္ဇေန၊ဆင်းရဲမှုကင်းသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတ္မာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ-သုံးပါးဌာနလည်း ဤနည်းကို မှီး၍ပေးလေ)။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။အယံ၊ ဤသည်ကို။ အပ္ပမာဏာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ အပ်၏။

၂၃၁။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ မဟဂ္ဂတာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဧကံ ဝုက္ခမူလံ၊ သစ်တပင်ရင်းကို။ မဟဂ္ဂတန္တိ၊ မဟဂ္ဂတဟူ၍။ ဖရိတ္မာ၊(ဈာန်ဖြင့်)ဖြန့်၍။

အဓိမုစ္စိတ္ဌာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပဟာပတိ၊ ကြွယ်။ အယံ၊ ကို။ မဟာဂ္ဂတာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ ပ။ ဒွေ ဝါ တိဏိ ဝါ၊ နှစ်ခုသုံးခုကုန်သော။ ရုက္ခမူလာနိ၊ တို့ကို။ ပ။ ကေ ဂါမခေတ္တံ၊ တဒုသော ဂါမခေတ်ကို။ ပ။ ဒွေ ဝါ တိဏိ ဝါ၊ ကုန်သော။ ဂါမခေတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပ။ ကေ မဟာရဋ္ဌံ၊ တိုင်းပြည်ကြီးတပြည်ကို။ ပ။ ဒွေ ဝါ တိဏိ ဝါ၊ ကုန်သော။ မဟာရဋ္ဌာနိ၊ တိုင်းပြည်ကြီးတို့ကို။ ပ။ သမုဒ္ဒပရိယန္တံ၊ သမုဒ္ဒရာလျှင် အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော။ ပထဝိံ၊ မြေအပြင်ကို။ မဟာဂ္ဂတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဖရိတ္ဝာ၊ ၍။ အဓိမုစ္စိတ္ဌာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ အယမ္ပိ၊ ဤသည်ကိုလည်း။ မဟာဂ္ဂတာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဂဟာပတိ ကြွယ်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

၂၃၂။ ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ ဣမာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့တို့သည်ကား။ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော ဘဝူပဓိတို့ယော၊ ဘဝသို့ကပ်ရောက်ခြင်းဝတ္ထုတည်း။ စတသော၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဧကစ္စော၊ တစုံတယောက်သည်။ ပရိတ္တာဘာတိ၊ ပရိတ္တာဘာဟူ၍။ ဖရိတ္ဝာ၊ ၍။ အဓိမုစ္စိတ္ဌာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ကဿယသ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ဝိုးခြင်းကြောင့် (ဝါ-ပျက်စီးခြင်းဟူသော)။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ပရိတ္တာဘာနံ၊ နည်းသောကိုယ်ရောင်ရှိကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အပြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ ပ။ အပ္ပမာဏာဘာနံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော ကိုယ်ရောင်ရှိကုန်သော။ ပ။ သံကိလိဋ္ဌာဘာနံ၊ ညစ်နွမ်းသောကိုယ်ရောင် ရှိကုန်သော။ ပ။ ပရိသုဒ္ဓါဘာနံ၊ စင်ကြယ်သော ကိုယ်ရောင်ရှိကုန်သော။ ပ။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ စတသော၊ ကုန်သော။ ဘဝူပဓိတို့ယော၊ တို့ဟူသည်။ ဣမာ၊ ဤသည်တို့ပင်တည်း။ ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ သော သမယော၊ ထို(ဆိုလတ္တံ့သော)အခါ၌ကျိုးသည်။ ဟောတိ ခေါ၊ ရှိသေးသည်သာလျှင်တည်း။ ယာ တာ ဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ ဧကစ္စာ၊ အတူတကွ။ သန္ဓိပတန္တိ၊ စုဉ်းဝေးကြကုန်၏။ ဧကစ္စာ၊ ကွ။ သန္ဓိပတိတာနံ၊ ကုန်သော။ တာသံ၊ ထိုနတ်တို့၏။ ဝဏ္ဏနာနုဘာဝေါ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန် ထူးခြားခြင်းသည်သာ။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ အာဘာနုဘာဝေါ စ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ၏ထူးခြားခြင်းသည်ကား။ နော စ(ပညာယတိ)၊ မထင်ရှား။ ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ ပုရိသော၊ သည်။ သမ္မဟုလာနိ၊ များကုန်သော။ ဘေလပဒီပါနိ၊ ဆီမီးဘိုကို။ ဧကံ ဃရံ၊ အိမ်ဘဇဆောင်တွင်းသို့။ ပဝေသယျ၊ သွင်းရာ၏။ ဧကံ ဃရံ၊ သို့။ ပဝေသိတာနံ၊ သွင်းအပ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုဆီမီးတို့၏။ အစ္စိ-နာနဉ္ဇံ ဟိ၊ မီးတောက်မီးလျှံ၏ ထူးခြားခြင်းသည်သာလျှင်။ ပညာယေထ၊ ရာ၏။ အာဘာ နာနုဘာဝံ စ၊ အရောင်၏ထူးခြားခြင်းသည်ကား။ နော စ (ပညာယေထ) သေဃျထာပိ၊ မထင်ရှား ပေရာ သကဲ့သို့။ ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ ဧဝမေव၊ သာလျှင်။ ပ။ အာဘာနုဘာဝံ စ၊ ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါ၏ ထူးခြားခြင်းသည်ကား။ နော စ(ပညာယတိ)၊ မထင်ရှား။ ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ သာတည်း။

ယာ တာ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ တတော၊ ထိုနတ်သဘင်မှ။ ဝိပဋ္ဌာမန္တိ၊ ဖဲသွားကြကုန်၏။ တတော၊ ထိုနတ်သဘင်မှ။ ဝိပဋ္ဌာမန္တိနံ၊ ကုန်သော။ တာသံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏနာနုဘာဝေါ၊ သည်ရင်း။

၁။ သဟဗျတိ ဂစ္ဆတိ ပဝတ္တတိ ဝသတိ ဝါ သဟဗျော၊ တဿ ဘာဝေါ။

အာဘာနာနတ္တဥ္ဇ၊ သည်ရင်း။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှားပြန်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုရိသော၊သည်။ သမ္မဟုလာနိ၊ ကုန်သော။ တာနိ တေလပ္ပဒီပါနိ၊ တို့ကို။ တမှာ ဃရာ၊ ထိုအိမ်မှ။ နီဟရေယ္ယ၊ ထုတ်ဆောင်ရာ၏။ တတော၊ ထိုအိမ်မှ။ နီဟတာနံ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုဆီမီးတို့၏။ အစ္ဆိနာနတ္တံ စေဝ၊ သည်ရင်း။ အာဘာနာနတ္တဥ္ဇ၊ သည်ရင်း။ ပညာယျေထ သေယျ-ထာပိ၊ ထင်ရှားရာသကဲ့သို့။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဂဟ-ပတိ၊ ကြွယ်။ တာသံ ဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်တို့၏။ "အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ နိစ္စန္တိ ဝါ၊ မြဲ၏ဟူ၍ရင်း။ ဓုဝန္တိ ဝါ၊ ခိုင်ခံ့၏ဟူ၍ရင်း။ သဿတန္တိ ဝါ၊ တည်တံ့၏"ဟူ၍ရင်း။ ဧဝံ ဤသို့သော အကြံသည်။ နုဟောတိ၊ မဖြစ်။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်လည်း။ တာ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ယတ္ထ ယတ္ထော၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌သာလျှင်။အာဘိနိဝိသန္တိ၊ သွားလာနေတိုင်ကုန်၏။ တတ္ထ တတ္ထော၊ ထိုထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ တာ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ အာဘိရမန္တိ၊ မွေ့လျော် (ပျော်ပိုက်)ကုန်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ကာဇေန ဝါ၊ထမ်းပိုးဖြင့်ရင်း။ ပိဋ္ဌကေန ဝါ၊ခြင်း(တောင်း)ဖြင့်ရင်း။ ဟရိယမာနာနံ၊ ဆောင်ယူအပ်ကုန်သော။ မက္ခိကာနံ၊ ယင်တို့၏။ "အမှာကံ၊ တို့၏။ ဣဒံ၊ သည်။နိစ္စန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ဓုဝန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။သဿတန္တိ ဝါ၊ ၏"ဟူ၍ရင်း။ဧဝံ၊သည်။နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အပိစ၊ ကား။ တာ မက္ခိကာ၊ ထိုယင်တို့သည်။ ယတ္ထ ယတ္ထော၊ ၌ပင်လျှင်။ အာဘိ-နိဝိသန္တိ၊ ကုန်၏။ တာ မက္ခိကာ၊ တို့သည်။ တတ္ထ တတ္ထော၊ ၌ပင်လျှင်။ အာဘိရမန္တိ သေယျထာပိ၊ မွေ့လျော်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ ဧဝမေဝ၊သာလျှင်။ တာသံ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ပ။ အာဘိရမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၃၃။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကစ္စာနော၊ ကစ္စာနအနွယ်ဖြစ်သော။ အာယသ္မာ သဘိယော၊ အရှင်သဘိယသည်။ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ၊ ကို။ "ဘန္တေ အနုရုဒ္ဓ၊ အရှင်ဘုရားအနုရုဒ္ဓါ၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ တတ္ထ၊ ဤသို့ဖြေဆိုရာ၌ 'ဘန္တေ၊ ဒ္ဓါ။ ယာ တာ ဒေဝတာ၊ အကြင်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ အာဘာ၊ အရောင်အဝါရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တာ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်။ ပရိဘ္ဘာဘာ၊ နည်းသောအရောင်ရှိပါကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ တတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ အပ္ပမာဏာဘာ၊ အတိုင်းမသိ အရောင်ရှိကုန်သော။ ကေစ္စာ ဒေဝတာ၊ ဗြဟ္မာအချို့တို့သည်။ သန္တိ၊ (အရှင်ဘုရား) ရှိပါကုန်သေးသလော'ဟူသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥဒ္ဒေ၊ လွန်သော။ ပဋိပုစ္ဆိ-တဗ္ဗံ စ၊ မေးလျှောက်ဘွယ်သည်လည်း။ အတ္ထိဟိ၊ ရှိပါသေး၏"ဟူသော။ ဧတံ။ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော ကစ္စာန၊ နု။ တတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ တဒဂ်ေန၊ ထိုဘဝသို့ ကပ်ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းကြောင့်[1]။ ပရိဘ္ဘာဘာ၊ ကုန်သော။ ကေစ္စာ ဒေဝတာ၊ ဗြဟ္မာ အချို့တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ၌။ အပ္ပမာဏာဘာ၊ ကုန်သော။ ကေစ္စာ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ၊ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ တတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဧကံ ဒေဝနိကာ-ယံ၊ ဤတဝှမသော ဗြဟ္မာတို့၏ စုဝေးရာ(ဘုံ)သို့။ ဥပပန္နာနံ၊ ကပ်ရောက်လာကုန်သော။ တာသံ ဒေဝတာနံ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့တွင်။ ပရိတ္တာဘာ၊ ကုန်သော။ ကေစ္စာ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏၊ ဣတ္ထ၊ ၌။ အပ္ပမာဏာဘာ၊ ကုန်သော။ ကေစ္စာ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ တဒဂ်ေနာတိ တဿာ ဘဝူပပတ္တိယာ အဂ်ေန၊ဒ္ဓ။ တဒဂ်ဟူသည် ထိုထိုဘဝသို့ ဆောက်ကြောင်းဖြစ်သော ကသိုဏ်းပရိကံ၏ မဘူကဲ့ပြားသော အကြောင်းရင်းဟူလို။ ရှေ့၌ အကျယ်ပြုလတ္တံ့။

(သော)ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ (သော)ပစ္စယော၊ ထို အထောက်အပံ့သည်။ ကော၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာဝုသော ကစ္စာန၊ နု။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တ္တေ၊ ဤအရာ၌။ တံ ယေဝ၊ သင့်ကိုပင်။ ပဋိပုစ္ဆိ သောမိ၊ (ငါ) ပြန်မေးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။ တေ၊ သင့်အား။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထို(သင်)နှစ်သက်သောအတိုင်း။ နံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာက-ရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုလော့။ အာဝုသော ကစ္စာန၊ နု။ တံ၊ ကို။ ကိं မညသိ၊ နည်း။ ယ္ဟဝယံ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ယာဝတာ၊ ဖြင့်။ ကေ ရုက္ခမူလေ၊ ကို။ မဟဂ္ဂတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဖရိတ္ဝာ၊ ၍။ အဓိမုစ္စိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ယောစာယံ ဘိက္ခု၊ သည်လည်း။ ယာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဒွေ ဝါ တိဏိ ဝါ ရုက္ခမူလာနိ၊ တို့ကို။ မဟဂ္ဂတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဖရိတ္ဝာ၊ ၍။ အဓိမုစ္စိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာသံ စိတ္တဘာဝနာနံ၊ ဤစိတ္တဘာဝနာတို့တွင်။ ကတမာ၊ အဘယ် မည်သော။စိတ္တဘာဝနာ၊ သည်။ မဟဂ္ဂတတရာ၊ အထူးအားဖြင့် မဟဂ္ဂတ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုန်း။ ယ္ဟဝယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယာဝတာ၊ အားဖြင့်။ ဒွေ ဝါ တိဏိ ဝါ၊ ကုန်သော။ ရုက္ခမူလာနိ၊ တို့ကို။ မဟဂ္ဂတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဖရိတ္ဝာ ၍။ အဓိမုစ္စိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤစိတ္တဘာဝနာသည်။ ဥဘိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမာသံ စိတ္တဘာဝနာနံ၊ တို့တွင်။မဟဂ္ဂတ-တရာ၊ အထူးအားဖြင့် မဟဂ္ဂတမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ဒွေ ဝါ တိဏိ ဝါ ရုက္ခမူလာနိ စသော ဝါကျမျှားကို ရှေးနည်းမှီး၍ ပေးလေ။) အာဝုသော ကစ္စာန၊ နု။ ယေန၊ ကြောင့်။ပ။ သန္တိ၊ကုန်၏။ သော ဟေတု၊သည်။ အယံ ခေါ၊ဤသည်ပင်တည်း။ သော ပစ္စယော၊သည်။ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၃၄။ ဘဒန္တ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ။ သာခု၊တောင်းပန်ပါ၏။ တ္တေ၊ ၌။ "ဘန္တေ၊ရှင်း။ ယာဝတာ၊ဖြင့်။ ဒေဝတာ၊တို့သည်။ အာဘာ၊ကုန်၏။ သဗ္ဗာ၊ကုန်သော။ တာ၊ထိုဗြဟ္မာတို့သည်။ သံကိလိဋ္ဌာဘာ၊ ညစ်နွမ်းသောအရောင်ရှိပါကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊မဟုတ်။ တ္တေ၊ ၌။ ပရိသုဒ္ဓါဘာ၊ စင်ကြယ်သော အရောင်ရှိကုန်သော။ ကေစ္စာ ဒေဝတာ၊တို့သည်။ သန္တိတိ၊ ရှိပါသေးသလော"ဟူသော။ မေ၊၏။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်ဖြစ်သော။ ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗံ စ၊သည်လည်း။အတ္ထိ၊ ရှိပါသေး၏။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်ပြန်၏။အာဝုသော ကစ္စာန၊နု။ပ။ ပရိသုဒ္ဓါဘာ၊ကုန်သော။ကေစ္စာ ဒေဝတာ ပန၊တို့သည်ကား။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ဘန္တေ အနုရုဒ္ဓ၊ဒွါ။ယေန၊ကြောင့်။ပ။သန္တိ၊ကုန်၏။သော ဟေတု၊ သည်။ပ။ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်ပြန်၏။ အာဝုသော ကစ္စာန၊ နု။ တေနဟိ၊ လျှင်။ တေ၊ သင်၏(အတို)။ ဥပမံ၊ ကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဥပမာယပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ကေစ္စေ ဝိညူ၊ ပုရိသာ၊ အချို့ကုန်သော ပညာရှိယောကျားတို့သည်။ ဘာသိတဿ၊ ပြောဟောအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်သဘောကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ အာဝုသော ကစ္စာန၊ နု။ စျာယတော၊ တောက်လောင်၍နေသော။ တေလပ္ပဒီပဿ၊ ဆီမီး၏။ တေလမ္ပိ၊ ဆီသည်လည်း။ အပရိသုဒ္ဓံ၊မစင်ကြယ်။ ဝဋ္ဋိပိ၊မီးစာသည်လည်း။ အပရိသုဒ္ဓါ၊ မစင်ကြယ်။ သော၊ထိုဆီမီးသည်။ တေလဿပိ၊ ဆီ၏လည်း။ အပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝဋ္ဋိယာပိ၊ မီးစာ၏ လည်း။ အပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ အနုနုံဝိယ၊ မှိတ်ကွယ်လု မှိတ်ကွယ်လု မယောင် (သေလုသေခင်)၊ စျာယတိ သေယျထာပိ၊ တောက်လောင်သကဲ့သို့။ အာဝုသော ကစ္စာန၊ နု။ ဝေမေဝ၊ သာသျင်။ ဣဓ၊ဤသာသနာတော်၌။ ကေစ္စေ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံကိလိဋ္ဌာဘာ၊တို၊ ဟူ၍။ ဖရိတ္ဝာ၊ ၍။ အဓိမုစ္စိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။

ကာယဒုဋ္ဌုလ္လမ္မိ၊ကိုယ်၏ ပျင်းယိုဖင့်နွဲ့သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ (ကာယာလသိယဘာဝေါ၊ဌ။) သုပ္ပဋ္ဌိပ္ပဿ ဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ ငြိမ်းအေးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ထိနမိဒ္ဓမ္မိ၊သည်လည်း။ သုသမ္ဘဟတံ၊ လုံးလုံးပယ်ဖျောက်အပ်သည်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်ခဲသး။ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စမ္မိ၊ သည်လည်း။ သုပ္ပဋ္ဌိ-ဝိနီတံ၊ အကြွင်းမဲ့ပယ်နုတ်အပ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကာယ-ဒုဋ္ဌုလ္လဿ ပိ၊ ကိုလည်း။နဲ့ သုပ္ပဋ္ဌိပ္ပဿ ဒ္ဓတ္တာ၊ ကောင်းစွာမငြိမ်းအေးသေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ထိနမိဒ္ဓဿ ပိ၊ ကိုလည်း။ နဲ့ သုသမ္ဘဟတတ္တာ၊ လုံးလုံးမပယ်ဖျောက်အပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စဿ ပိ၊ ကိုလည်း။ နဲ့ သုပ္ပဋ္ဌိဝိနီတတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့မပယ်နုတ်အပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အန္ဓန္ဓဝိယ၊ ပျောက်ကွယ်တော့မည်ကဲ့သို့။ ဗျာယတိ၊ ရှု၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကာယဿ၊၏။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ဌ။ သံကိလိဋ္ဌာဘာနံ၊ကုန်ခသော။ ဒေ၀ နံ၊ တို့၏။ သဟဗ္ဘတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (အကြွင်းကို နည်းမှီး၍ပေးလေ။)

၂၃၅။ ဧ၀ံ၊သို့။ဝုဒေတ္တာ၊သော်။ကစ္စာနော၊သော။ အာယသ္မာ သဘိဒေယ၊သည်။ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ၊ကို။ "ဘန္တေ အနုရုဒ္ဓ၊ဒ္ဓါ။ သာဓု၊ ဘောင်းပန်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ ဒ္ဓါ။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓော၊ သည်။ ဧ၀ံ မေ သုတန္တိ ဝါ၊ ဤအတိုင်းပင် ငါကြားဘူးသည်ဟူ၍ရင်း။ ဧ၀ံ အရဟတိ ဘိ ဘဝိတုန္တိ ဝါ၊ ဤသို့ဖြစ်သင့်သည်ဟူ၍ရင်း။ နဧ၀မာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မမူ။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ဒ္ဓါ။ အထ စ ပန၊ စင်စစ် သော်ကား။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓော၊အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။တာ ဒေ၀တာ၊တို့သည်။ ဧ၀မ္မိ၊ဤသို့လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ တာ ဒေ၀တာ၊ တို့သည်။ ဣတိပိ ဣတော၀၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်ကုန်၏ ဟူ၍သာလျှင်။ ဘာသတိ၊ဟောဘော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ဒ္ဓါ။ တဿ မယှံ၊၏။ အာယသ္မတာ အနုရုဒ္ဓေန၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ တာဟိ ဒေ၀တာဟိ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ အတူတကွ။ သန္ဓိ၀ုတ္ထပုဗ္ဗဇ္ဇ၀၊ နေလည်း နေထိုင်ဘူး၏။ သလ္လပိတပုဗ္ဗဇ္ဇ၊ ပြောလည်း ပြောဆိုဘူး၏။သာကစ္ဆာ၊ ဆွေးနွေးခြင်းသို့။သမာပဇ္ဇိတပုဗ္ဗ၊စာတိ၊ရောက်လည်း ရောက်ဘူး၏ဟူ၍။ဧ၀ံ၊ ဤသို့သော အကြံ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်ပါ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အ၀ေစ၊ လျှောက်ပြီ။ (ဣတိ ဇ.လုံး ကြေ၊ ဧတဒ၀ေါစ-ပြန်။)ဧတံ၊ကို။ အာ၀ုသော ကစ္စာန၊နဲ့။အဒ္ဓါခေါ၊စင်စစ်။ (တေ၊သင်သည်။) အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍။ ဥပနီယ၊အနီးသို့ကပ်၍။ အယံ ၀ါစာ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်၏ ။ အပိစ၊ စင်စစ်အား၊ဖြင့်။ တေ၊သင့်အား။ အဟံ၊သည်။ ဗျာကရိဿာမိ၊ ဖြေကြားအံ့။

အာ၀ုသော ကစ္စာန၊နဲ့။ မေ၊ ငါသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ရှည်စွာသော (သံသရာ)ကာလ ပတ်လုံး။ပ။သမာပဇ္ဇိတပုဗ္ဗာ စ၊ ရောက်လည်း ရောက်ဘူး၏။ (ဗြဟ္မာ့ပြည်၌နေခဲ့ပြောခဲ့၊ ဆွေးနွေးခဲ့ ဘူးသည်ကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုခြင်းဖြစ်သည်၊ ဌ-ရှ) ဧ၀ံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကစ္စာနော၊ သော။ အာယသ္မာ သဘိယော၊ သည်။ပဠိကဂ်ံ ထ၊တိ ، ကို။ "ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ကော၊သင်၏။ လာဘာ၊ ကောင်းသောရခြင်းတို့ပေတည်း။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တေ၊ သင်သည်။ သုလဒ္ဓံ၊ကောင်းစွာ ရအပ် ပေစု။ (လာဘာ၀တ-အဖွင့်ကို မ-၁-စူဠဂေါသိင်္ဂသုတ် ဌ-ဌ-ရှ) ယံ တုံ စေ၀၊အကြင်သင်သည်လည်း။ တံ ကခ်ါမမ်ု၊ ထိုယုံမှားသောတရားသဘောကို။ ပဟာသိ၊ပယ်ဖျောက်ပြီ။ မယဉ္စ၊ငါတို့သည်လည်း။

၁။ အဒ္ဓါ ခေါ် တျာယန္တိ ကော်သေနေ၀ တယာ အယံ၊ အာသဇ္ဇ ဥပနီယ၀ါစာ ဘာသိတာတိ မမ ဂုဏေ ဃရေတ္မာ မမေ၀ ဂုဏာနံ သန္တိကံ ဥပနီတာ ၀ါစာ ဘာသိတာ။အံ၊ဌ၊ ၂၊၁၅၄။

ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ သဝနာယ၊ နာကြားခြင်းအကျိုးငှါ။ အလဘ္ဌမှာတိ၊ ရပေကုန်ပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဣတိ၊သို့။သုတံ၊ပြီ။

သတ္တမံ၊ သော။ အနုရုဒ္ဓသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၈-ဥပက္ကိလေသသုတ်

၂၃၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ပေးမြဲ) ကော်၊သော။ သမယံ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ကောသမ္မိယံ၊ကောသမ္မီမြို့၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ကောသမ္မိယံ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်သောငြင်းခုံခြင်း ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ကလဟဇာတာ၊ ဖြစ်သော (ကိုယ်ထိလက်ရောက်) ခိုက်ရန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ၊ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ အယူအဆ ကွဲပြားသောစကားသို့ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ မုခေဟိ၊ နှုတ်လုံတို့ဖြင့်။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးကျင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဣဒေ ကောသမ္မိယံ၊ ဤကောသမ္မီမြို့၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ သာဓု၊ တောင်းပန် လျှောက်ထားပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) တေန၊ သို့။ အနုကမ္မံ၊ အစဉ်သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပသင်္ကမတူတိ၊ ကြွတော်မူပါ" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဏီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူခြင်းဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ ခွင့်ပြုကျေနပ်တော်မူလေပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အလံ၊ မသင့်လျော်။ ဘဏ္ဍနံ၊ ကို။ မာ(အကတ္ထ)၊ မပြုကြကုန်လင့်။ ကလဟံ၊ ကို။ မာ(အကတ္ထ)၊ကုန်လင့်။ဝိဂ္ဂဟံ၊ ရန်မူခြင်းကို။မာ(အကတ္ထ)၊ကုန်လင့်။ ဝိဝါဒံ၊ ကို။မာ(အကတ္ထာတိ)၊ ကုန်လင့်"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ရှင်း။ ဓမ္မဿာမိ၊ တရားသခင်ဖြစ်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊သည်။ အာဂမေတု၊ ဆိုင်းငံ့တော်မူပါ။ ဘဒန္တေ၊ရှင်း။ ဘဂဝါ၊သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ လုံ့လ (ကြောင့်ကြ) ပြုတော်မမူဘဲ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံအနု၊ မျက်မှောက်မျမ်းသာစွာနေခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတု၊ နေတော်မူပါ။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဧတေန ဘဏ္ဍနေန၊ ဤငြင်းခုံခြင်းဖြင့်။ ဧတေန ကလဟေန၊ ဖြင့်။ ဧတေန ဝိဂ္ဂဟေန၊ ဖြင့်။ ဧတေန ဝိဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ပညာယိဿာမာတိ၊ ထင်ရှားပါကုန်လတ္တံ့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်တိုင်မြောက်လည်း ။ပ။အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌ ပ။ ဝိဏ္ဏပါတပတ္တိကန္တော၊ သော်။ သေနာသနံ၊ ကို။ သံသာမေတ္မာ၊ သိမ်းဆည်း၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃအလယ်၌[1]။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်တော်မူလျက်သာလျှင်။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤ (ဆိုလတ္တံ့သော ပုထုသဒ္ဒါ-စသော) ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

၁။ ဤ၌ သံဃမဇ္ဈေ-ပုဒ်ကျနေသည်။ မဟာဝဂ္ဂပါဠိ ကောသမ္ဗကကွန်းကနှင့် ကောသမ္ဗိယဇာတ်၌ပါရှိသည်။

၂၃၇။ သမဇနော၊ အလိုတူသောသူအပေါင်းသည်။ ပုထုဇဒ္ဓေါ၊ ကျယ်လောင်ကဲ့ပြားသောအသံရှိ၏။ (တတြ၊တွင်။) ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူမျှ။ ဗာလေ၊ ငါမိုက်၏ဟူ၍။ နမည္ဃ၊မအောက်မေ့။ (ဝစနဝိပလ္လာသ) သံယသို့ ၊ သံယာသည်။ ဘိဇ္ဇမာနသို့ ၊ ကဲ့ပြားလတ်သော်။ ဘိဒေယျာ၊ (မိမိကိုယ်ကိုမိုက်၏ဟူ၍ မသိခြင်းထက်) အလွန်ဖြစ်သော။ အည်း၊ (မိမိကြောင့် သံယာကဲ့၏ဟူသော)အကြောင်းတပါးကိုလည်း။ နအမည္ဃံ၊ မသိ။ (ဝစနဝိပလ္လာသ)။

ပရိမုဋ္ဌာ၊ ပျက်(လွတ်)သောသဘောရှိကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာဘာသာ၊ ပညာရှိယောင်ဆောင်ကုန်၏။ ဝါစာဂေါစရာ၊ စကားလျှင်ကျက်စားရာရှိကုန်၏။ (ရာကာရသ ရသာဒေသောကတော)။ ယာဝ မုခါယာမံ၊ ပါးစပ်ကွယ်သလောက်။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ပြောလိုကုန်၏။ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။) ဘာဏိနော၊ ပြောလေ့ရှိကုန်၏။ ယေန၊ အကြင်သို့သောခြင်းခုံမှုဖြင့်။ နိတာ၊ (အရှက်မဲ့သည်၏ အဖြစ်ကို)ဆောင်ကုန်၏။ တံ (ကလဟံ)၊ ထိုခြင်းခုံမှုကို။ နဝိဒူ၊ (အပြစ်ရှိ၏ဟု) မသိကုန်။

မံ၊ ငါ့ကို။ အက္ကောစ္ဆိ၊ ဆဲရေးပြီ။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဝဓိ၊ ညှဉ်းဆဲပုတ်ခတ်ပြီ။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဇိနိ၊ အနိုင်ကျင့်ပြီ။ မေ၊ ငါ၏(ဥစ္စာ)ကို။ အဟာသိ၊ ဆောင်ယူပြီ။ (ဣတိ၊ သို့။) ယေ စ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုရန်ငြိုးကို။ ဥပနယ္ဟန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ နသမ္မတိ၊ မငြိမ်းအေး။

မံ၊ ငါ့ကို။ပ။ တံ၊ ထိုရန်ငြိုးကို။ နုပနယ္ဟန္တိ၊ မဖွဲ့ကုန်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝေရံ၊ သည်။ ဥပသမ္မတိ၊ ငြိမ်းအေး၏[1]။

ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဝေရေန၊ ရန်တို့သည်။ ဝေရေန၊ ရန်တို့မူသဖြင့်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ။ နဟိ သမ္မန္တိ၊ မငြိမ်းအေးနိုင်ကုန်သည်သာတည်း။ အဝေရေန စ၊ ရန်မရှိသဖြင့်သာလျှင် (ရန်တို့မမူမှုသာလျှင်)။ သမ္မန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧသ ဓမ္မော၊ ဤတရားသဘောသည်။ သနန္တနော၊ ရှေးဦးဖြစ်၏[2]။

ပရေ၊ ပညာရှိမှ တပါးသော သူတို့သည်။ ဘဏ္ဍ၊ ဤသံယအလယ်ဌ်။ 'မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယမာမသေ၊ သေကြေပျက်စီးကြရကုန်အုံ့' ဟူ၍။ နဝိဇာနန္တိ၊ မသိကြကုန်။ (ယမာမ၊သ ဥပယမာမ နသာမ၊ ဌ။ ယမ= နာသေ+အာမသေ= ယမာမသေ) တတ္ထ၊ ထိုသံယအလယ်ဌ်။ ယေ စ၊ အကြင်ပညာရှိတို့ သည်သာလျှင်။ ဝိဇာနန္တိ၊ (ငါတို့သေကြေပျက်စီးကုန်အုံ့ဟု)သိကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့သိခြင်းကြောင့်။ ဧမေဃ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်။ သမ္မန္တိ၊ ငြိမ်းအေးကုန်၏။

၁။ အကောစ္ဆိမံ ၂-ဂါထာ၏ အနက်ကို ဓမ္မပဒ(ပ)-တိသဟဿဝဂ်ရ၀တ္ထု၊ နဝကနိပါတ် ကောသမ္ဗိယဇာတ်နှင့် ကောသမ္ဗကကွန်ရက-ဌီတို့ကို ကြည့်၍ ပေးသည်။

၂။ သနံ ဘဝေါ သနန္တနော၊ ဘ၀တ္ထာ ဌ် တနပစ္စည်း၊ သနန္တိ စိရန္တနံ ပုရာဏံ။ ဒီ၊ဌ၊ ၂၊၂ မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ်။ သနန္တနောတိ ပေါရာဏော၊ဤ ဌကသာ။ "ဤကား ရှေးသူကောင်းတို့၏တရားလမ်းကြောင်း ထုံးဟောင်းစဉ်လာ မမှတာတရားသဘောပင်ဖြစ်သည်"ဟူလို။ ဤ ဂါထာ ဌ် ပြအပ်သော ဝေရရန်ဟူသည် အခြားသူမဟုတ်၊ ပဓာနအားဖြင့် မိမိသန္တာန်ဌ် ဖြစ်ပေါ်တတ်သော အမျက်ကောခပင်တည်း။

(ယေ၊ အကြင် မင်းတို့သည်။ ယေသံ၊အကြင် မင်းတို့၏။)အဋ္ဌိစ္ဆိန္နာ၊ (မိဘတို့၏) အရိုးတို့ကို ဖြတ်ကုန်၏။ ပါဏဟရာ၊ (မိဘတို့၏) အသက်ကို ဆောင်ကုန်၏။ ဂဝဿနေဟာရိနော (မိဘတို့၏) နွားမြင်း ဥစ္စာတို့ကို လုယက်ဆောင်ယူ လေ့ရှိကုန်၏။ (ဧဝံ၊ ဤသို့။) ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းပြည်ကို။ ဝိလုမ္ပမာနာနံ၊ လုယက်တတ် လုယက်အပ်ကုန်သော။ တေသမ္ပိ၊ ထိုမင်း နှင်ပါးတို့၏လည်း။ သင်္ဂတိ၊ ညီညွတ်ပေါင်းဖော်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်တုံသေး၏။ ဝုမ္ပာကံ၊ သင်တို့၏။ (သင်္ဂတိ၊ သည်။) ဂ.သ္ဌာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ နော သိယာ၊ မဖြစ်ဘဲ ရှိရာသနည်း။

သဒ္ဓိံ စရံ၊ အတူတကွကျင့်ကြံသော ၁။ သာဓုဝိဟာရိံ၊ ကောင်းစွာ နေလေ့ရှိသော။ ဓီရံ၊ ပညာနှီသော။ နိပကံ၊ ပညာရင့်သော။ (နေပက္ကပညာယ သမန္နာဂတံ. ဓမ္မပဒ၊ တေရသကဏ်။) သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ သစေ လဘေထ၊ရခြားအံ့။ (ဧဝံသတိ၊ သော်။) သဗ္ဗာနိ၊ တွင်းပြင်နှစ်ရပ် ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပရိဿယာနိ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ အဘိဘုယ္ယ၊ လွှမ်းမိုးပယ်ဖျက်၍။ တေန၊ ထိုအဆွေ ခင်ပွန်းနှင့်အတူတကွ။ အတ္တမနော၊ ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ (ဆန်းဒီဃ။) သတိရှိသည် ဖြစ်၍။ စရေယ္ယ၊ကျင့်ကြံရာ၏။ သဒ္ဓိं စရံ၊ သော။ သာဓုဝိဟာရိံ၊ သော။ ဓီရံ၊ သော။ နိပကံ၊ သော။ သဟာယံ၊ ကို။ နော စေ လဘေထ၊ မရခြားအံ့။ (ဧဝံသတိ၊သော်။)ရာဇာ၊ (မဟာဇနကစသော) မင်းသည်။ ဝိဇိတံ ရဋ္ဌံ၊ ဝိုင်းနိုင်ငံကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဧကော၊ တယောက်ဘည်း။ စရတိ ဣဝ၊ ကုင်ဆဲ့သို့ငင်း။ အရညေ၊ တောင်၌။ နာဂေါ၊ ကြီးသော။ (မဟန္တပရိယာယေ ပိတိ နာဂသဒ္ဒေါ။ ဌ) မာတင်ေါ၊ ဆင်သည်။ (မာတင်ေါ အရညေ မာတင်ရညေတိ သရလောပေန သန္ဓိ၊ ဌ) ဧကော တကောင်တည်း။ စရတိ ဣဝ၊ ကျက်စားသကဲ့သို့ငင်း။ (ဧဝံ၊ဤအတူ။) ဧကော၊ တပါးတည်း။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

ကေသ၊ တယောက်တည်း၏။ စရိတံ၊ ကျင့်ခြင်းသည်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ ဗာလေ၊ သူမိုက်၌။ သဟာယတာ၊ အားပါင်းအဖော်အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အရညေ၊ ၌။ နာဂေါ၊ သော။ မာတင်ေါ၊ သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမ္မမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧကော တကောင်တည်း။ စရတိ ဣဝ၊ ကျက်စားသကဲ့သို့၊ (ဧဝံ၊ ဤအတူ။) အပ္ပေါ-ဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမ္မ မရှိသည်ဖြစ်၍ ၂။ ဧကော၊ တပါတည်း။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ နစကယိရာ၊ မပြုရာ။

၂၃၇။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဌိတကောဝ၊ (သံဃာအလယ်၌)ရပ်တော်မူလျက်သာ လျှင်။ ဣမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ ဘာသိတ္မာ၊ ဟောကြားတော်မူ၍။ ယေန၊ ၌ ဗာလကလောဏ-ကာရဂါမေ၊ ဆားချက်ရွာငယ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဘဂု၊ အရှင်ဘဂုသည်။ ဗာလကလောဏကာရဂါမေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊

၁။ ကစ္စည်းရှုပသိဒ္ဓိနှင့်သဒ္ဒနီတိတို့၌ ဒုတိယေကဝစနန္တ မပြကြသော်လည်း မောဂ္ဂလ္လာန် နွယ် စ ၌ ဝံသေ (၆၂) သုတ်၌ အံ့ဝိဘတ်ဖြင့် ပြီးကြောင်းပြ၏၊ ဘုရိဒတ်ဇာတ် ၇၉၂ ဂါထာ၌ "သုမဟံ ပုရံ ပရိက္ခိပိဿံ-ကို သုမဟန္တိ ကာသိပုရံ ပရိက္ခိပိဿံ"ဟု ဖွင့်ရကား မဟန္တနှင့် ဂစ္ဆန္တာဒီချင်း တူသော စရံ-လည်း ဒုတိယန္တ ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ထို့ကြောင့် ဤ၌လည်း ဧရံ-ကို ဒုတိယန္တပေးလိုက်သည်။

၂။ အပ္ပေါဿုက္ကော နိရုလယော။ ဓမ္မပဒ-ဌ။ ပလိဗောဓကင်းရှင်းမှုကို ရည်ရွယ်သည်။

၏။ အာယသ္မာ ဘဂု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒူရေတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွတော်မူ သည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီး၍။ အာသနံ၊ ကို။ ပညပေသိ၊ ခင်းပြီ။ ဥဒကဋ္ဌ ပါဒါနံ ဓောဝနံ၊ ခြေဆေးရေကိုရင်း။ (ဥပဋ္ဌေပေသိ၊ တည်ထားပြီ။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညဉ္ဇော၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ နိသဇ္ဇ၊ ၍။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ ပက္ခာလေသိ၊ ဆေးကြောပြီ။ အာယသ္မာပိ ခေါ ဘဂု၊ သည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။အဘိဝါဒေတ္မာ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ဘဂုံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။"ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကစ္စိ၊ အသ္မိနည်း။ ခမနီယံ၊ ခံ့ကျန်း၏လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ယာပနီယံ၊မျှတ၏လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ပိဏ္ဍကေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ နု ကိလမသိတိ၊ မပင်ပန်းပဲ ရှိ၏လော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ခမနီယံ၊ ခံ့ကျန်းပါ၏။ ဘဂဝါ၊ ရား။ ယာပနီယံ၊ ၏။ဘန္တေ၊ရား။ အဟံ၊ သည်။ ပိဏ္ဍကေန၊ ဖြင့်။ နု စ ကိလမာမိ၊ မပင်ပန်းပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။အာယသ္မန္တံ ဘဂုံ၊ကို။ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ (ဓမ္မစာရီ) တရားနှင့် စပ်သောစကားဖြင့်။ သန္ဒဿေတ္မာ၊ ၍။ သမာဒပေတ္မာ၊ ၍။ သမုတ္တေဇေတ္မာ၊ ၍။ သမ္မဟံသေတ္မာ၊ ၍။ အာသနာပေ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ပါစိနဝံသဒါယော၊ ပါစီနဝံသ တောသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။

တေ နခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ စ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မာ စ နန္ဒိယော၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မာ စ ကိမိလော၊ သည်ရင်း။ ပါစီနဝံသဒါယေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒါယ-ပါလော၊တောစောင့်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဒူရတောဝ၊မှသာလျှင်။အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။အဒ္ဒသာခေါ၊ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "မဟာသမဏ. ရဟန်းကြီး။ ဧတံ ဒါယံ၊ဤတောအုပ်သို့။ မာ ပါဝိသိ၊ မဝင်ပါလင့်။ တွေ၊ ဤတောအုပ်၌။ သန္ဓာ၊ သူတော်ကောင်း ဖြင်ကုန်သော။ ဝေယော ကုလပုတ္တာ၊အမျိုးကောင်းသား သုံးယောက်တို့သည်။ အတ္တကာမရူပါ၊ မိမိအကျိုးစီးပွါးကိုလိုလား သော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ၁။ ဝိဟရန္တိ ကုန်၏။ ဧတသံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့၏။ အဖာသုံ၊မချမ်းသာမှုကို။ မာ အကာသိတိ၊ ပြုပါလင့်"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မန္တယမာနသ၊ ပြောဆိုသော။ ဒါယပါလသ၊ ၏ (စကားကို)။ အဿောသိ၊ ကြားပြီ။ သုဘွာန၊ ၍။ ဒါယပါလံ၊ကို။ "အာဝုသော ဒါယပါလ၊ တောစောင့်ဧကာ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ မာ ဝါရေသိ၊ မတားလေလင့်။ နော၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြင်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တောတိ၊ ဆိုက်ရောက်တော်မူလာပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

၂၃၉။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ စ နန္ဒိယော၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မာ စ ကိမိလော၊ သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊၍။အာယသ္မန္တံ စ နန္ဒိယံ၊ကိုရင်း။အာယသ္မန္တံ စ ကိမိလံ၊ကိုရင်း။"အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။အဘိက္ကမထ၊လာလှည့်ကုန်။ အာယသ္မန္တော၊တို့။အဘိက္ကမထ၊ကုန်။ဘဂဝါ၊သော။ နော၊ တို့၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တောတိ၊ ပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ပစ္စုဂ္ဂန္တ္မာ၊ ကြိုဆိုကြ၍။ ဧကော၊ တပါးသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။

၁။ အတ္တကာမရူပါတိ အတ္တနော ဟိတံ ကာမယမာနသဘာဝါ ဟုတ္မာ ဝိဟရန္တိ။ ဋီ၊ ၁၊ စူဠဂေါသိင်္ဂ၊ စာပိုဒ် ၃၂၅။

ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေသိ၊လှမ်းယူပြီ။ ကောဝ၊သည်။ အာသနံ၊ကို။ ပညပေသိ၊ပြီ။ ဧကောဝ၊သည်။ ပါဒေါဒကံ၊ ခြေဆေးရေကို။ ဥပဋ္ဌပေသိ၊ တည်ထားပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ ယော။ အာသနေ၊ဌ်။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ပ။အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါတို့ ။ကစ္စိ၊ နည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဝိဝဒမာနာ၊ မငြင်းခုံကြသည်ဖြစ်၍။ ခီရောဒကီဘူတာ၊နို့နှင့်ရေရောသကဲ့သို့ တသဘောတည်း ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။အညမညံ၊ တပါးနှင့် တပါး။ ပိယစက္ခူဟိ၊ ချစ်ယောင်သန်းသောမျက်စိတို့ဖြင့်။ သမ္မာသန္တာ၊ ကောင်းစွာကြည့်ရှု ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ ပန၊ နေကြကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ ဣဒါနိ ပန ဝိဟရာမ၊ အမှန်ပင်နေကြပါကုန်၏ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။တုမှေ၊သင်တို့သည်။သမဂ္ဂါ၊၍။ပ။ကထံ၊အဘယ်အကြောင်းအရာဖြင့် ၂။ဝိဟရထ ပန၊ နေကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရှေး။ ဣဓ၊ဌ်။ မယံ၊အကျွန်ုပ်၏။ "ယော အဟံ၊အကြင်ငါသည်။ ဧဝရူပေဟိ၊ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ သဗ္ဗဟိတာနုကမ္ပိနော၊တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ကို။ ဝိဟရာမိ၊နေရပါပေ၏။(တဿ)မေ၊ဆိုင်၏။ လာဘာ ဝတ၊တည်း။ (တဿ) မေ၊ သည်။သုလဒ္ဓံ ဝတ၊ဘိ၊ကောင်းစွာရအပ်ပေစတကား"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ တဿ မယံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ဣမေသု အာယသ္မန္တေသု၊ ဤအရှင်တို့အပေါ်၌။ မေတ္တံ ကာယကမ္မံ၊ကာယကံမေတ္တာကို။ (မိတ္တံ ဧတဿ အတ္ထိတိ မေတ္တံ၊ ကာယကမ္မံ၊ဂေါသိဒ်-ဌိ။ ချစ်ခြင်း ရှိသော ကိုယ်အမူအရာကိုဟုလည်းပေး။) အာဝိ စေဝ၊မျက်မှောက်၌ဌင်း။ ရဟော စ၊မျက်ကွယ်၌ ဌင်း။ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ရှေးရှုတည်စေအပ်ပါပြီ။မေတ္တံ ဝစီကမ္မံ၊ဝစီကံမေတ္တာကို။ပ။မေတ္တံမနောကမ္မံ၊ကို။ အာဝိ စေဝ၊၌ဌင်း။ရဟော စ၊၌ဌင်း။ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ပြီ။ ဘန္တေ၊ရှေး။ တဿ မယံ၊၏။"အဟံ၊သည်။ သက်၊မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ကို။ (သက စိတ္တံ၊ မိမိဝိတ်ကြိုက်ကို။) နိက္ခိပိတ္တာ၊ ဖယ်ထား၍။ ဣဒါနိ ယေဝ အာယသ္မန္တာနံ၊ ဤအရှင်ကို၏ သာလျှင်။ စိတ္တဿ၊၏။ ဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်။ (စိတ္တဿ ဝသေန၊ စိတ်ကြိုက်အတိုင်း)။ ယံ နူန ဝတ္တေယ္ယာမိ၊ ကျင့်ရမူကား ကောင်းလေစု" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ရှေး။ သော ခေါ အဟံ၊သည်။ပ။ဧတ္တာဝမိ၊ ကျင့်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ရှေး။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ နော၊တို့၏။ ကာယာ၊ ကိုယ်တို့သည်သာလျှင်။ နာနာ၊ ကွဲပြားကြပါကုန်၏။ စိတ္တံ၊နှင့်၊စိတ်(သဘောထား)သည်ကား။ ကေဝ၊တစုတည်းသာတည်း။ ဝါ၊ တူညီသည်သာလျှင်တည်း။ (မညေ=အနုဋ္ဌက။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာယသ္မာ ပိ ခေါ နန္ဒိယော၊ သည်လည်း။ပ။အာယသ္မာပိ ခေါ ကိမိလော၊ သည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "မယံ ခေါ ဘန္တေ ဧဝံ၊ ဟောတိ။ပ။ပိယ စက္ခူဟိ သမ္မာသန္တာ ဝိဟရာမာတိ၊ ဝိဟရာမ"ဟူ၍။ အဝေါစ၊ပြီ။

၂၄ဝ။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ သာဓု သာဓု၊ခေါင်းခပစ္ စောင်းပေစ္။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဝေါ၊သင်တို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ ပန၊ ကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ မယံ၊ တို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊၍။ပ။ တတ္ထ ဝိဟရာမ၊ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ပ။

၁။ အနုရုဒ္ဓါ-ကား ဝိဿုပေကခေသသ မဟုဘ်ဟု မ ၂-ဌီ၊ စူဠ ဂေါသိဒ်သုဘ်ဌ် ဖွင့်ခဲ့၏။ ဦးဆောင်ရဟန်းကို သုံးသပ်ရကား ပဓာနနည်းလည်း သင့်မြတ်၏။

၂။ ယထာဘိ နိပါတမတ္တံ၊ ကထန္ဆိ ကာရဏပုစ္ဆာ။မ၊ ၆၊ ၂၊ စူ၊ ဂေါသိဒ်။

ကထံ၊ဖြင့်။ ဝိဟရထ ပန၊ နေကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဣဒေ၊ ဌ်။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့တွင်။ ယော၊အကြင်မဟန်းသည်။ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်.အလို့ငှါ။(စရိတ္တာ၊ လှည့်လည်ပြီး၍)[1]။ ဂါမဒေတာ၊ ဆွမ်းခံရှာမှု။ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးဆုံး။ ပဋိက္ကမတိ၊ ပြန်လာ၏။ သေ၊ ထိုဦးစွာပြန်လာသော ရဟန်းသည်၊ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပညပေတိ၊ခင်းထားနှင့်၏။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ပရိဘောဇနီယံ၊ ဆေးရေ ချိုးရေကို။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ တည်ထားနှင့်၏။ အဝက္ကာရ-ပါတိ၊ ဆွမ်းပိုထည့်ရာခွက်ကို။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊၏။ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ပစ္ဆာ၊ နောက်ကျမှ။ ပိဏ္ဍာယ၊ငှါ။(စရိတ္တာ၊၍။) ဂါမဒေတာ၊ မှ။ ပဋိက္ကမတိ၊ ပြန်လာ၏။ ဘုတ္တာဝေ၊သေသော၊ စားကြွင်း ဆွမ်းရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အဂယ်၍ ရှိပြားအံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သေ။) သစေ အာဂဟ်တိ၊ စာ လိုသေးသည် ဖြစ်အံ့။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ နော စေ အာဂဟ်တိ၊ အဂယ်၍ မစားလိုသည်ဖြစ်အံ့။ အပ္ပဟရိတေ ဝါ၊ စမ်းစိုသော မြက်သင်ပင်မရှိရာ၌မူလည်း။ဆဏ္ဍေတိ၊ဖွန့်၏။ အပ္ပါဏကေ ဝါ ဥဒကေ၊ ပိုးမရှိရာရေ၌မူလည်း။ဩဝိလာပေတိ၊မျှောစွန့်၏။ သေ၊ထိုနောက်ကျမှပြန်လာသောရဟန်းသည်။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌသာမေတိ၊သိမ်းဆည်း၏။ ပါနီယံ၊ကို။ ပရိဘောဇနီယံ၊ ကို။ ပဋိသာမေတိ၊ ၏။ အဝက္ကာရပါတိ၊ ကို။ခေါဝိတ္တာ၊ ဆေးကြော၍။ ပဋိသာမေတိ၊၏။ဘတ္တဂ္ဂံ၊ ဆွမ်းစားကျောင်း ကို။ သမ္မဇ္ဇတိ၊တံမြက် လှည်း၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ပါနီယဃဋံ ဝါ၊ သောက်ရေအိုးကို ၎င်း။ပရိဘောဇနီယဃဋံ ဝါ၊ သုံးရေအိုးကို၎င်း။ဝစ္စဃဋံ ဝါ၊ သန့်သင်းရေအိုးကို၎င်း။ ရိတ္တံ ဘုစ္ဆံ၊ ရေမရှိ အခွည်းနှီးဖြစ်သည်ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုမြင်သော ရဟန်းသည်။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ ထည့်၏။ အသ၊ ထိုရဟန်း၏။ အဝ်သယ်၊ မ-မနှိုင်အောင် ပေးလံသောအိုးသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အဂယ်၍ ဖြင်ပြားအံ့။ဟတ္ထဝိကာရေန၊ လက်ယပ်သောအားဖြင့်။ ဒုတိယံ၊ အားဖော်ကို။ အာမဇန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဟတ္ထဝိလဿကေန၊ လက်ချင်းယှက်သဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာပေမ၊တည်ထားကြ ပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ရှင်း။ မယံ၊ဘို့သည်။တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုမချီ မမနှိုင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝါစံ၊ စကားကို။နတ္ထေ ဝ ဘိန္ဒာမ၊မပြောဆိုကြပါကုန်။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မယံ၊တို့သည်။ပဋ္ဌာဟိကံ၊ ငါးရက်တကြိမ် ကျ။သဗ္ဗရတ္တိ၊တည်သည်လုံး။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ဖြင့်။ သန္နိသီဒါမ၊ စည်းဝေးနေထိုင်ကြပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း ၊ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မယံ၊တို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊၍။ အာတာပိနော၊၍။ ပဟိတတ္တာ၊၍။ ဝိဟရာမ၊ကုန်၏။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။

၂၄၁။ အနုဒ္ဒါ၊တို့။ သာဓု သာဓု၊စွ။ အနုဒ္ဒါ၊တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အပ္ပမတ္တာနံ၊ ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အာတာပိနံ၊၍။ ပဟိတတ္တာနံ၊၍။ ဝိဟရတံ၊နေ ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏ ကုသလကမ္မပထ ၀ ရှင်းထက်။ ဥက္ကရိ၊သောလွန်သော။ အလမရိယ၊ဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ အင်ယာဖြစ်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်အမြင်ထူးဟု ဆိုအပ်သော။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သော။ ဖာသု-ဝိဟာရော၊ခွမ်းခွမ်းသာသာနေရခြင်းသည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရှင်း။ ဣဒ၊ဌ်။ အပ္ပမတ္တာ၊၍။ အာတာပိနော၊၍။ ပဟိတတ္တာ၊၍။ ဝိဟရန္တာ၊ ကုန်သော။ ယံ၊တို့သည်။ ဩဘာသဉ္စေ ဝ၊ ဩဘာသကသိုဏ်းကိုလည်း။ ရူပါနိ၊ရူပါရုံတို့ကို။ ဒဿနဉ္စ၊(ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြင့်) မြင်ရခြင်းကို၎င်း။ သဒ္ဒေ၊နာ၀မ၊ ကောင်းစွာသိကြပါကုန်၏။ နော၊တို့၏။ သော ဩဘာ-သော ပန၊ ထိုဩဘာသကသိုဏ်းသည်ရင်း။ ရူပါနိ၊တို့ကို။ တံ ဒဿနဉ္စ၊ ထိုမြင်ရခြင်းသည်ရင်း။

---

[1]။ ပိဏ္ဍာယ ပဋိက္ကမတိတိ ဂါမေ ပိဏ္ဍာယ စရိတ္တာ ပစ္ဆာဂစ္ဆတိ။ မ၊ ဋ၊ ၂-၁၄၃။

[2]။ ပဋ္ဌမေ ပဋ္ဌမေ အဟနိ ဘဝတိ ပဋ္ဌာဟိကံ၊ ဝိယ္ဆ၁။ မ-အဋ-ကြ-ကြ်။ ဂေါသိဂ်-ဋီ။

နှ စိရသေ၀၊မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ အန္တရဓာ၀ယတိ၊ ပျောက်ကွယ်၏။ တဋ္ဌ နိမိတ္တံ၊ထိုပျောက်ကွယ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုကား။ နပ္ပဋိဝိဇ္ဈာမ၊မသိကြပါကုန်။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။

အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ၀ေါ၊သင်တို့သည်။ တံ ခေါ ပန နိမိတ္တံ၊ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိတမ္ပိ၊ သိအပ်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ အဟမ္ပိ၊ငါသည်လည်း။ သမ္မောဓာ၊သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ရှေးမဆုံကပင်လျှင်။ အနဘိသမ္ဘုဇ္ဈာ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တောဝ၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော် (၀ါ၊ ဖြစ်စဉ်)။ သြဘာသဏ္ဌေ၀၊ ကိုရင်း။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနဋ္ဌ၊ ကိုရင်း။ သဠာယတနာနိ၊သိ၏။ မေ၊ငါ၏။ သော သြဘာသော၊ သည်ရင်း။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ တံဒဿနဋ္ဌ၊သည်ရင်း။ နှ စိရသေ၀၊ သာလျှင်။ အန္တရဓာ၀ယတိ၊ ၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ "တဿ မယ္ဟံ၊ ထိုငါ၏။ယေန၊ အကြောင်းအကြောင်းကြောင့်။ မေ၊ ငါ၏။ သြဘာသော၊ သည်ရင်း။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနဋ္ဌ၊သည်ရင်း။အန္တရဓာ၀ယတိ၊၏။ (သော)ဟေတု၊ထိုအကြောင်းသည်။ကောနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ (သော)ပစ္စယော၊ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကောတိ၊အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်ဘူးလေပြီ။ အနုရုဒ္ဓ၊ တို့။ တဿ မယ္ဟံ၊၏။ "မေ၊ ငါ၏(သန္တာန်၌)။ ဝိဝိကိစ္ဆာ၊ ယုံမှားသံသယသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ မေ၊ငါ၏ (သန္တာန်၌)။ ဝိစိကိစ္ဆာ-ဓိကရဏံ၊ ဝိစိကိစ္ဆာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော။ သမာဓိ၊ ပရိကံသမာဓိသည်လည်း။ စဝိ၊ ပျောက်ကွယ်ပြီ။ သမာဓိမှ၊ပရိကံသမာဓိသည်။ စုတော၊ ပျောက်ကွယ်လတ်သော်။ သြဘာသော၊ သည်ရင်း။ ရူပါနံ၊တို့ကို။ ဒဿနဋ္ဌ၊ သည်ရင်း။ အန္တရဓာ၀ယတိ၊ ၏။ ယထာ၊ အကြောင်နည်းအားဖြင့် ပြုလုပ်သည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ၏ (သန္တာန်၌)။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ပုန၊ တဖန် (နောက်ထပ်)။ နှ ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊မဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့။ တထာ၊ထိုသို့သောနည်းအားဖြင့်။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုလုပ်ပေအံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ (၁)

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သော အဟံ၊ သည်။ အပ္ပမတ္တော၊ ၍။ အာတာပီ၊ ၍။ ပဟိတတ္တော၊ ၍။ ဝိဟရန္တော၊ သော်။ သြဘာသဏ္ဌေ၀၊ ကိုရင်း။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနဋ္ဌ၊ ကိုရင်း။ သဠာယတနာနိ၊ ၏။ပ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ "မေ၊ ငါ၏(သန္တာန်၌)။ အမနသိကာရော၊ (တစုံတခုကိုမျှ) နှလုံးမသွင်းခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ပြီ၊ မေ၌။အမနသိကာရာဓိကရဏံ၊အမနသိကာရလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော. သမာဓိ၊ သည်လည်း စဝိ၊ ပြီ။ပ။ ယထာ၊ သော်။ မေ၌ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ပုန၊ ထပ်။ နှ ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊ လတ္တံ့။ အမနသိကာရော၊ သည်။ နှ ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊ လတ္တံ့။ တထာ၊ အားဖြင့်။ သော အဟံ၊ သည်။ ကရိဿာမိတိ၊ အံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။(၂)

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ "မေ၊ ၌။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ မေ၊ ၌။ ထိနမိဒ္ဓါဓိကရဏံ၊ ထိနမိဒ္ဓလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော၊ သမာဓိ၊ သည်။ စဝိ၊ ပြီ။ပ။ ယထာ၊ သော်။ မေ၊ ၌။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ပုန၊ ထပ်။ နှ ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊လတ္တံ့။ အမနသိကာရော၊ သည်။ နှ ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊ လတ္တံ့။ ပုန၊ ထပ်။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ သည်။ နှ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊လတ္တံ့။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ကရိဿာမိတိ၊ အံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။(၃)

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ "မေ၊ ၌။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကိုယ်လက်တောင့်တင်းသည်၏ အဖြစ်သည်[1]။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ မေ၊ ၌။ ဆမ္ဘိတတ္တာဓိကရဏံ၊ ကိုယ်လက် တောင့်တင်း သည်၏ အဖြစ်လျှင်

၁။ ဆမ္ဘိတတ္တန္တိ ဆမ္ဘိတဿ ဘာ၀ေါ သကလသရီရစလနန္တိ အတ္ထော။ ဒီ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ သာမညဖလ။

အကြောင်းရှိသော။ သမာဓိ စ၊ သည်လည်း။ စဝိ၊ ပြီ။ပ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ပုရိသော၊ သည်။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋ္ဌပန္နော၊ ခရီးဝေးသို့ သွားရ။ တဿ၊ ထိုခရီ သွားယောကျား၏။ ဥဘတောပယော၊ ဘေးနှစ်ဘက်၌။ ဝဠဟကာ၊ ငုံးငှက်တို့သည်။ ဥပ္ပတေ ယျုံ၊ ပျံတက်ကုန်ရာ၏။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ တဿ၊ ထိုယောကျား၏။ ဆမ္ဘိတဘ္ဘံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ပေါ်ရာသကဲ့သို့။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ကရိဿာမိတိ၊ အုံ" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။(၄)

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ပ။ "မေ၊ ငါ၏ (သန္တာန်၌)။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ စိတ်၏ဝေါလွင် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ မေ၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ထ၊ ရှိ၏

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ပ။"မေ၊ ၌။ နာနတ္တသညာ၊ အထူးသူးသောအာရုံတို့ကို ခွဲ၍ဖြစ်သောသညာ သည်ဘာ။ ဥဒပါဒိ၊ပြီ။ပ။တထာ၊ အားဖြင့်။ သော အဟု၊သည်။ ကရိသာမိတိ၊ အံ့"ဟူသော။ တေ၊ သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ (၁၀)

အနုရုဒ္ဓါ တို့၊ပ။"မေ၊ ငါ၏(သန္တာန်၌)။ ရူပါနံ၊ တို့ကို၊ အတိနိဗ္ဗာယိတတ္တံ၊ လွန်လွန်ကဲကဲ ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ၊ မေ၊ ငါ၏(သန္တာန်၌)။ အတိနိဗ္ဗာယိတတ္တာဓိကရဏံ၊ လွန်လွန်ကဲကဲရှိသည်၏အဖြစ်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော။ သမာဓိ စ၊ သည်လည်း။ စဝိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ပ။တထာ၊ အားဖြင့်။ သော အဟု၊ သည်။ ကရိသာမိဘိ၊ ပြုလုပ်ပေအံ့"ဟူသော။ ဧတေ၊ သည်၊ အဟောသိ၊ ပြီ။ (၁၁)

၂၄၂။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သော အဟု၊ သည်။ "ဝိဒိကိစ္ဆာ၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဥပက္ကိ-လေသောတိ၊ ညစ်ညူးကြောင်း"ဟူ၍။ ဣတိ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ဤသို့သိမြင်၍။ စိတ္တဿ၊ ၏ ဥပက္ကိလေသံ၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြင့်သော။ ဝိဒိကိစ္ဆံ၊ ကို။ ပဇဟိ၊ ပယ်ဖျက်ပြီ။ပ။"ရူပါနံ၊တို့ကို အတိနိဗ္ဗာယိ-တတ္တံ၊ လွန်လွန်ကဲကဲရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ ညစ်ညူးကြောင်း" ဟူ၍။ ဣတိ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသံ၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြင့်သော။ ရူပါနံ၊တို့ကို။ အတိနိဗ္ဗာယိတတ္တံ၊ လွန်လွန်ကဲကဲရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ပဇဟိ၊ ပယ်ခဲ့ပြီ။

၂၄၃။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သော အဟု၊ သည်။ အပ္ပမတ္တော၊ ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေလတ်သော်။ ကေဝလမ္မိ ရတ္တိ၊ တညဉ့်ပတ်လုံးသော်ငင်း။ ကေဝလမ္မိ ဒိဝံ၊ တနေ့ပတ်လုံးသော်ငင်း။ ကေဝလမ္မိ ရတ္တိ ဒိဝံ၊ညဉ့်နေ့ပတ်တ်းသော်ငင်း။ သြဘာသံ ဟိ ခေါ၊ သြဘာသ ကသိုဏ်းကိုသာလျှင်။ သဇ္ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ရူပ်နိ စ၊ ရူပါရုံတို့ကုံကား။ နပဿာမိ၊ မမြင်။ ရူပါနိ ဟိ ခေါ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ပဿာမိ၊ ၏။ သြဘာသံ စ၊ ကိုကား။ နသဇ္ဇာနာမိ၊ မသိ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ တဿ မယ္ပ၊ ထိုငါ၏(စိတ်၌)။ "ယော အဟု၊ အကြင်ငါ သည်။ (ယေန၊အကြင်အကြောင်းဖြင့်။)ကေဝလမ္မိ ရတ္တိ ဒိဝံ၊ သော်ငင်း။ကေဝလမ္မိ ဒိဝံ၊ သော်ငင်း။ ကေဝလမ္မိ ရတ္တိ ဒိဝံ၊ သော်ငင်း။ သြဘာသံ ဟိ ခေါ၊ ကိုသာလျှင်။ သဇ္ဇာနာမိ၊ ၏။ ရူပါနိ စ၊ တို့ကိုကား။ နပဿာမိ၊ မမြင်။ ရူပါနိ ဟိ ခေါ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ သြဘာသံ စ၊ ကိုကား။ နသဇ္ဇာနာမိ၊ မသိ။ သော ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကောတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ဧတေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ တဿ မယ္ပ၊ ၌။ "အယံ၊ ငါသည်။ ယ သ္မိ သမယေ၊ ၌။ ရူပနိမိတ္တံ၊ (ဒိဗ္ဗစက္ခု၏အာရုံဖြစ်သော)ရူပါရုံကို၊ အမနသိကရိတ္ဝာ၊ နှလုံးမသွင်းမူ၍။ သြဘာသနိမိတ္တံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံခြောင့် ဖြစ်သော အရောင်အလင်းကိုသာလျှင်။ မနသိကရောမိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ တသ္မိ သမယေ၊ ၌။ ကေဝလမ္မိ ရတ္တိ ဒိဝံ၊သော်ငင်း။ကေဝလမ္မိ ဒိဝံ၊သော်ငင်း။ကေဝလမ္မိ ရတ္တိ ဒိဝံ၊ သော်ငင်း။ သြဘာသံ ဟိ ခေါ၊ ကိုသာလျှင်။ သဇ္ဇာနာမိ၊ ၏။ ရူပါနိ စ၊ တို့ကိုကား။ နပဿာမိ၊ မမြင်။ ယသ္မိ သမယေ၊ ၌။ အဟု၊ သည်။ သြဘာသနိမိတ္တံ၊ ကို။ အမနသိကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ရူပနိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိကရောမိ၊ ၏။ တသ္မိ သမယေ၊ ၌။ ကေဝလမ္မိ ရတ္တိ ဒိဝံ၊ သော်ငင်း။ ကေဝလမ္မိ ဒိဝံ၊ သော်ငင်း။ ကေဝလမ္မိ

၁။ "နာနတ္တော ဂေါစရေ ပဝတ္တာ သညာ နာနတ္တသညာ"ဟု ပြု။ ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ၌၊ ၂၊ ဝိမောက္ခကထာ၌ရှိ။ "နာနတ္တာ ဝါ သညာ"စသည်ဖြင့်လည်း မျှားစွာရှိသေး၏။

ရတ္တိ ဒိ၀ံ၊ သော်ရင်း။ ရူပါနိ ဟိ ခေါ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ပဿာမိ၊ ၏။ သြဘာသဠ္ဌ၊ ကိုကား။ နု သဠ္ဌာနာမိတိ၊ မသိ"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ''သော အဟံ၊သည်။ အပ္ပမတ္တောဝ၊၍။ အာတာပီ၊၍။ပဟိတတ္တောဝ၊၍။ဝိဟရန္တော၊ သော်။ ကေ၀လမ္မိ ရတ္တိ ၊သော်ရင်း။ ကေ၀လမ္မိ ဒိ၀ံ၊သော်ရင်း။ကေ၀လမ္မိ ရတ္တိ ဒိ၀ံ၊ သော်ရင်း။ ပရိတ္တံ စေ၀ သြဘာသံ၊နည်းသောအရပ်ဌ၀ဏ်သော အရောင်အလင်းကို့လည်း။ သဠ္ဌာနာမိ၊၏။ ပရိတ္တာနိ စ ရူပါနိ၊နည်းသောအရပ်ဌ၀ဏ်တည်ကုန်သော ရူပါရုံတို့ကိုလည်း။ပဿာမိ၊၏. အပ္ပမာဏံ စေ၀ သြဘာသံ၊ အတိုင်းမသိအရပ်ဌ၀ဏ်သော အရောင်အလင်းကိုလည်း။ သဠ္ဌာနာမိ၊ ၏။ အပ္ပမာ-ဏာနိ စ ရူပါနိ၊ အတိုင်းမသိအရပ်ဌ၀ဏ်တည်ကုန်သော အရောင်အလင်းတို့ကိုလည်း။ ပဿာမိ၊ ၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တဿ မယ္ဟံ၊၏(ဧတ်ဌ)။''ယော အဟံ၊သည်။(ယေန၊ ကြောင့်။)ကေ၀လမ္မိ ရတ္တိ ၊ သော်ရင်း။ပ။အပ္ပမာဏာနိ စ ရူပါနိ၊တို့ကိုလည်း။ပဿာမိ၊၏။သော ဟေတု၊ သည်။ကောနုခေါ၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကောတိ၊ နည်း"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။တဿ ယဿ၊ ၏(ဧတ်ဌ)။''ယသ္မိ သမယော ဌ မေ၊ ၏။ပရိတ္တောနည်းသော။ သမာဓိ၊ သည် ဟောတိ၊ ၏။ ယသ္မိ သမယော ထိုအခါ၌။ ၄။ ၏။ ပရိတ္တံ၊ သော။ စက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော အဟံ၊ သည်။ ပရိတ္တေန၊ သော။ စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်။ ကေ၀လမ္မိ ရတ္တိ ၊ သော်ရင်း။ ကေ၀လမ္မိ ဒိ၀ံ၊ သော်ရင်း။ ကေ၀လမ္မိ ရတ္တိ ဒိ၀ံ၊ သော်ရင်း။ ပရိတ္တဉ္စေ၀ သြဘာသံ၊ကိုလည်း။ သဠ္ဌာနာမိ၊ ၏။ ပရိတ္တာနိ စ ရူပါနိ၊ တို့ကိုလည်း။ ပဿာမိ၊၏။ ယသ္မိ သမယော ဌ။ မေ၊ ၏။ အပ္ပမာဏော၊ အတိုင်းမသိသော။ သမာဓိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိ သမယော ဌ။ မေ၊ ၏။ အပ္ပမာဏံ၊ သော။ စက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော အဟံ၊ သည်။ အပ္ပမာဏေန၊ သော။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ကေ၀လမ္မိ ရတ္တိ ၊ သော်ရင်း။ ကေ၀လမ္မိ ဒိ၀ံ၊သော်ရင်း။ ကေ၀လမ္မိ ရတ္တိ ဒိ၀ံ၊ သော်ရင်း။ အပ္ပမာဏဉ္စေ၀ သြဘာသံ၊ကိုလည်း။ သဠ္ဌာနာမိ၊ ၏။အပ္ပမာဏာနိ စ ရူပါနိ၊ တို့ကိုလည်း။ ပဿာမိတိ၊မြင်၏''ဟူသော။ တေ၊သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၂၄၄။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ မေ၊ ငါသည်။ (ယဘော အနတ္တာ)။ "ဝိဒိကိစ္ဆာ၊ သည်။ စိတ္တသ၊ ၏။ ဥပက္ကိုလေ၊သောတိ၊ ညစ်ညူးကြောင်း"ဟူ၍။ ဣတိ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ စိတ္တသ၊ ၏။ ဥပက္ကိုလေ-သော၊ သော။ ဝိဒိ.ကိစ္ဆာ၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ (အကြောင်းမ၊ပြီ။)

၂၄၅။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ "မေ၊ ငါ၏။ ယော၊အကြောင်တရားတို့သည်။ ;ိတ္တသ၊ ၏။ ဥပက္ကိုလေသာ၊ ညစ်ညူးကြောင်းတို့တည်း။ တေ၊ ထိုစိတ်၏ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော တရားတို့ကို။ မေ၊ ငါသည်။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဟန္ဒ ဒါနိ၊ ယခုပင်လျှင်။ အဟံ၊ငါသည်။ တိ၀ိဓေန၊ သုံးပါးသော အပြားအား၊ဖြင့်။ သမာဓိ ၊ ကို။ ဘာ၀ေမိတိ၊ ပွါးအံ့"ဟူသော။တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သော အဟံ၊ သည်။ သ၀ိ.ဇ္ဈံ သ၀ိစာရံ၊ ၀ိတက်လည်းရှိ ၀ိစာရလည်းရှိသော။ သမာဓိ ပိ၊ ပဌမစျာန်သမာဓိကိုလည်း။ ဘာ၀ေသိ ၊ ပွါးခဲ့ပြီ။ အ၀ိတက္ကံ ၀ိစာရမတ္တံ၊ ၀ိတက်ကားမရှိ- ၀ိစာရမျှသာရှိသော။ သမာဓိ ပိ၊ ဒုတိယစျာန်သမာဓိ ကိုလည်း။ ဘာ၀ေသိ ၊ ပြီ။ အ၀ိဘက္ကံ အ၀ိစာရံ၊ ၀ိတက်လည် မရှိ ၀ိစာရလည်း မရှိသော။ သမာဓိ ပိ၊ တတိယ စတုဿ ပဉ္စမစျာန်သမာဓိကိုလည်း။ ဘာ၀ေသိ ၊ပြီ။သပ္ပီတိကံ၊ ပီတိရှိသော။ သမာဓိ ပိ၊ ပဌမ,ဒုတိယစျာန်သမာဓိ.ကိုလည်း။ ၀ါ၊ပဌမ,ဒုတိ.ယ,တတိ.ယစျာန်သမာဓိကိုလည်း။

ဘာဝေသိ။ ပြီ။ နိပ္ပိတိကံ၊ ပိတိမရှိသော။ သမာဓိ။ ပါ၊ တတိယ, စတုတ္ထသမာဓိကိုလည်း။ ဝါ၊ စတုတ္ထ,ပဌမဈာန်သမာဓိကိုလည်း။ ဘာဝေသိ။ ပြီ။ သာတသဟဂတံ၊ သုခနှင့်တကွဖြစ်သော။ သမာဓိ။ ပါ၊ ပဌမ,ဒုတိယ,တတိယဈာန်သမာဓိ ကိုလည်း။ ဝါ၊ ပဌမ,ဒုတိယ,တတိယ,စတုတ္ထဈာန်သမာဓိကိုလည်း။ ဘာဝေသိ။ ပြီ၊ ဥပေက္ခာသဟဂတံ၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွဖြစ်သော။ သမာဓိ။ ပါ၊ စတုတ္ထဈာန်သမာဓိကိုလည်း။ ဝါ၊ ပဌမဈာန်သမာဓိကိုလည်း[1]။ ဘာဝေသိ။ ပြီ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ မေ၊ ငါသည်။ သဝိတက္ကော သဝိစာရော၊ သော။ သမာဓိပါ၊ ပဌမဈာန်သမာဓိကိုလည်း။ ဘာဝိတော၊ ပွါးအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ပ။ ဥပေက္ခာသဟဂတော၊ သော။ သမာဓိပါ၊ ကိုလည်း။ ဘာဝိတော၊ အပ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ မေ၊ ၏။ ဒဿနံ၊ တရားအားလုံးကို မြင်စွမ်းနိုင်သော။ ဥဒပါဒိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ အာကုပ္ပါ၊ ကိလေသာတို့သည် တုန်လှုပ်ဖျက်ဆီးခြင်းငါ မပြတ်နိုင်သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်[2]၊ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

အယံ၊ ဤသည်ကား။ အန္တိမာ၊နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ဇာတိ၊ (ပဋိသန္ဓေတည်နေ)ဖြစ်ရခြင်းပင်တည်း။ ဒါနိ၊ ယခု။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဖန် (ပဋိသန္ဓေတည်နေ) ဖြစ်ရခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ-စသည် ပေးမြဲ။)

အဌမံ၊ သော။ ဥပက္ကိလေသသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်

၂၄၆။ (ဧवं မေ သုတံ-မှ ပစ္စယောသုံ-အထိ ပေးမြဲ။) ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာနိ တီဏိ၊ ဤသုံးမျိုးတို့သည်။ ဗာလဿ၊ သူမိုက်၏၊ ဗာလ-လက္ခဏာနိ၊ သူမိုက်ဟု သိကြောင်းဘူးပေတည်း။ ဗာလနိမိတ္တာနိ၊ သူမိုက်ဟု သိကြောင်းနိမိတ်တို့ပေတည်း။ ဗာလပဒါနိ၊ သူမိုက်၏ သိသာထင်ရှားသော အကြောင်းဘို့ပေတည်း[3]။ ကတမာနိ တီဏိ၊ အဘယ်သုံးမျိုးတို့နည်းဟူမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကတွင်။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဒုစ္စိန္တိတဝိန္တီ စ၊ မကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်လေ့ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုဘာသိတ ဘာသီ စ၊ မကောင်းသော စကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်လည်း ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ကဋကမ္မကာရီ စ၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာလော၊ သည်။ ဒုစ္စိန္တိတဝိန္တီ စ၊ သည်ရင်း။ ဒုဘာသိတ ဘာသီ စ၊ သည်ရင်း။ ဒုက္ကဋကမ္မကာရီ စ၊ သည်ရင်း။

၁။ ဤသို့ နှစ်နည်းယောဇနာဆုတ် ပဌမနည်းက စာဂုဏ်နည်းကို, ဒုတိယနည်းက ပဋ္ဌာနနည်းကို ရည်၍ ယောဇနာသည်။

၂။ "ဥဘတော ပန မေ ဒဿနန္တိ သဗ္ဗခမ္မဒဿနသမတ္ထံ စ မေ သဗ္ဗညုတညာဏံ ဥဒပါဒိ"။ မဟာ၊ ၂၊ ပါသာဒသိ။ အာကုပ္ပါတိ ကောပေတုံ စာလေတုံ အသက္ကုဏေယ္ယာ၊ ဝိမုတ္တိတိ အရဟတ္တဖလေ ဝိမုတ္တိ၊ ပဋိသမ္ဘဒါ၊ ၌၊ ၂၊ သစ္စကထာ။

၃။ ဗာလော အယန္တိ ဧတေဟိ လက္ခီယတိ ဥဿီယတိ ဗာလလက္ခဏာနိ။(၌။) အယံ ဗာလောတိ နိမီယတိ သဏ္ဌာနီယတိ ဧတေဟီတိ ဗာလနိမိတ္တာနိ၊ အပဒါနံ ဝုစ္စတိ ပိဝျာတံ ကမ္မံ၊ ဒုစ်စိန္တိတာဒီနိ စ ဗာလေ ဝိဝျာ-တာနိ အဝခာရဏာဘာဝေ ဝါ တသ္မာ ဗာလဿ အပဒါနာနိတိ ဗာလာပဒါနာနိ။ (ဋီ။) အံ-၌၊ ၂၊၇-၌လည်း ၎င်းနည်း ဖွင့်၏။

နော စေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍မဖြစ်ငြားအုံ့[1]။ (ဝေ၀ံသတိ၊ သော်။) ကေန၊ အဘယ်အကြောင်း ဖြင့်။နံ၊ ထိုသူမိုက်ကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ "အယံ ဘဝံ၊ ဤသူကား။ အသပ္ပုရိသော၊ ယုတ်မာသော။ ဗာလောတိ၊ သူမိုက်တည်း"ဟူ၍။ ဇာနေယ္ယုံ၊ သိကုန်ရာအုံ့နည်း[2]။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ ဗာလော၊ သည်။ ဒုဋ္ဌိန္ဒ္ရိယတစ်ခု စ၊ သည်လည်း။ ဒုဗ္ဘာသိတဘာသီ စ၊ သည်လည်း။ဒုက္ကဋကမ္မကာရီ စ၊သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နံ၊ ထိုသူမိုက်ကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ "အယံ ဘဝံ၊ ကား။ အသပ္ပုရိသော၊ သော။ ဗာလောတိ၊တည်း"ဟူ၍။ဇာနန္တိ၊သိကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။သ ခေါ သော ဗာလော၊ထိုသူမိုက်သည်။ ဒိဋ္ဌေ၀မေမ္မေ၊ မျက်မှောက်၌ပင်လျှင်။ တိ၀ိမံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော (သရုပ်ရှေ့၌လာအုံ့)။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ပဋိသံ၀ေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာလော၊ သည်။ သဘာယံ ၀ါ၊ အစည်းအဝေးသဘင်၌သော်လည်း။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ သစေ ဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်ငြားအုံ့။ ရထိကာယ ၀ါ၊ခရီးလမ်းမ၌သော်လည်း။နိသိန္နော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ သိယံဘဋ္ဌေ ၀ါ၊ ခရီးဆုံ၌သော်လည်း။ နိသိန္နော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ တတြ၊ ထိုသို့နေရာပရိသတ်၌။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ တဇ္ဇံ၊ ထိုပါဏာတိပါဘစ သည်ကို မှီ၍ဖြစ်သော။ (တာနိ ဥပနိဿာယ ဇာတံ တဇ္ဇံ။) တဿာရုပ္ပံ၊ ထိုပါဏာတိပါတစသည်အားလျော်သော။ (တေသံ သာရုပ္ပံ တဿာရုပ္ပံ။) ကထံ၊ စကားကို။ စေ မဇ္ဈေတိ၊ အကယ်၍ ပြောဆို တိုင်ပင်ငြားအုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာလော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတီ၊သူ အသက်ကိုသတ်လေ့ရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ ငြားအုံ့။ပ။သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာယီ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ ငြားအုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (ဝေ၀ံသတိ၊ သော်။)တတြ၊ ဆိုသို့စကားပြောဆိုတိုင်ပင်ရာ၌။ ဗာလသ၊ သူမိုက်၏။ "ဇနော၊ သည်။ တဇ္ဇံ၊ သော။ တဿာရုပ္ပံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ယံ ခေါ မဇ္ဈေတိ၊ အကြင်တိုင်ပင်ပြောဆို၏။ တေ ဓမ္မာ၊ထိုတိုင်ပင်ပြောဆိုအပ်သော(ပါဏာတိပါတစသော)တရားတို့သည်။ မယိ၊ ငါ(သန္တာန်)၌။သံ၀ိဇ္ဇန္တေ၀၊ထင်ရှားရှိကုန်သည်သာတည်း။အဟဉ္စ၊ငါသည်လည်း။တေသု ဓမ္မေသု၊ ထို(ပါဏာတိပါတစသော)တရားတို့၌။ သန္ဒိဿာမိတိ၊ ထင်၏"ဟူသော။ ဝေ၀ံ၊ ဤသို့သောအကြံ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာလော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊၌ပင်လျှင်။ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ သော။ ဣဒံ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ဣဒံ ဒေါမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံ၀ေဒေတိ၊ ၏။

၂၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဗာလော၊ သည်။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ အာဂုစာရိ[3]၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသော။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဂဟေတ္၀ာ၊ ဖမ်းကုန်၍။ ဝိ၀ိဓာ၊ အသွေးထွေးအပြားပြားကုန်သော။ ကမ္မကာရဏာ၊ ညှဉ်းဆဲကြောင်းအမှုတို့ကို။ (ကရီယတိ တောယတိ ကာရဏာ။) ကာရေန္တေ၊ ပြုလုပ်စေသည်တို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ကသာဟိပိ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်မူလည်း။ တာဠေန္တေ၊ ရိုက်စေသည်တို့ကို။ ဝေတ္တေဟိပိ၊ ဆူးရှိသောကြိမ်နွယ်တို့

၁။ နော စေတံ-၌ တော်-ကား အနတ္ထက ပဒါလက်ံဝ၊ တိကဏ္ဍတ္တရပါဠိ၌ကား နောစေဒံ-ဟု ရှိသည်။ ဣဒံ-လည်း အနတ္ထက ပဒါလက်ံဝရပင်။

၂။ ဤ၌ "ကေန နံ ပဏ္ဍိတာ ဇာနေယ္ယုံ"ဟုငင်း "နံ တေန နံ ပဏ္ဍိတာ ဇာနေယ္ယုံ"ဟုငင်း။ "နံ နံ ပဏ္ဍိတာ ဇာနေယ္ယုံ"ဟုငင်း ကွဲပြားနေရာ ပဌမ ကေန နံ-သာလျှင် ကောင်းမွန်သင့်မြတ်သည်။တိကဏ္ဍတ္တရ စိန္ဒိသုတ်၌လည်း ၎င်းနည်းပင် ကွဲပြားလျက် ရှိ၏။ သုံးမျိုးလုံးပင် အဓိပ္ပါယ် ရနိုင်သော်လည်း သဂါထာ၀ဂ္ဂသံယုတ် ဥဋ္ဌာနသညီသုတ်၌ "ဝေရာနိ နံ စေ သမ္မေယ္ယုံ၊ကေနိမ ကုသလော သိယာ"ဟု ရှိသည်ကိုဌင်း, ၎င်း ၌ "ယဒိ ဝေရာနိ နံ သမ္မေယ္ယုံ၊ ကေန ကာရဏေန ကုသလော ဘ၀ေယ္ယ" ဟု-ရှိသည်ကိုဌင်း ထောက်၍ ကေန နံ-ပါ၌မှန် အတိုင်း အနက်ပေးခဲ့သည်။

ဖြင့်မူလည်း။ တာဌေနွေ့၊ တို့ကို။ အဒ္ဓဒဏ္ဍကေဘိပိ၊ တုဘ်တို့ဘို့ဖြင့်မူလည်း။ တာဌေနွေ့၊တို့ကို။ (လေးတောင်ပြည့်လျှင်ဒဏ္ဍ၊ မပြည့်လျှင်အဒ္ဓဒဏ္ဍ။)ဟတ္ထမ့ဲ၊ လက်ကိုမူလည်း။ ဆိန္ဒနွေ့၊ ဖြတ်သည်တို့ကို။ ပါဒမ့ဲ၊ ခြေကိုမူလည်း။ ဆိန္ဒနွေ့၊ တို့ကို။ ဟတ္ထပါဒမ့ဲ၊ လက်ခြေကိုမူလည်း။ဆိန္ဒနွေ့၊တို့ကို။ ကဏ္ဏမ့ဲ၊ နှာကိုမူလည်း။ ဆိန္ဒနွေ့၊ တို့ကို။နှာသမ့ဲ နှာခေါင်းကိုမူလည်း။ ဆိန္ဒနွေ့၊ တို့ကို။ ကဏ္ဏနှာသမ့ဲ၊ နှာနှာခေါင်းကိုမူလည်း။ ဆိန္ဒနွေ့၊ တို့ကို။ ဗိလင်ထာလိကမ့ဲ၊ ပုံးရည်အိုးခ္ဍ ပုံ ရည်လောင်းသကဲ့သို့ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုမူလည်း[1]။ ကရောနွေ့၊ တို့ကို။ သခ်မုဏ္ဍိကမ့ဲ၊ ခရုသင်းအတူ(ဖွေးဖွေးဖြူအောင်)ဦးပြီးပြုခြင်းအမှုကိုမူလည်း။ ကရောနွေ့၊ တို့ကို။ (သခ်ံ ဝိယမုဏ္ဍကကမ္မကာရဏံ၊မ ၌ ၂၊ ၄၄။)ရာဟုမုခမ့ဲ၊ရာဟုခံတွင်းသို့ရောက်သော နေမင်းအတူပြုခြင်းဒေါမှုကိုမူလည်း။ ကရောနွေ့၊ တို့ကို။ (ရာဟု မုခဂတ သူရိယ သဒိသကမ္မကာရဏံ၊ မ ၌၂။၄၄။) ဇောတိမာလိကမ့ဲ၊ တက်ယင်လုံး မီးပန်းသဖွယ် ဖြစ်အောင်ပြုခြင်းအမှုကိုမူလည်း။ကရောနွေ့၊ တို့ကို။ (ဇောတိမာလ ဝန္ဓကမ္မကာရဏံ၊မ ၌၂၊၄၄။)ဟတ္ထပဇ္ဇောတိကမ့ဲ၊ လက်ကိုမီးလျှံထွက်အောင် ရှို့မြှိုက်ခြင်းအမှုကိုမူလည်း။ ကရောနွေ့၊ တို့ကို။ (ဟတ္ထပဇ္ဇောတနကမ္မကာရဏံ၊ မ ၌ ၂၊ ၄၄။) ရေကပတ္တိကမ့ဲ၊ ပိန်းရွက်နှင့်တူသောကိုယ်ရေတို့ကိုခွါခြင်း အမှုကိုမူလည်း[2]။ ကရောနွေ့၊ တို့ကို။ စီရကဝါသိကမ့ဲ၊ အဝတ်သဖွယ် ဖြစ်သော ကိုယ်ရေတို့ကို ဝတ်စေခြင်းအမှုကိုမူလည်း။ ကရောနွေ့၊ တို့ကို။ ဧဏေ-ယျကမ့ဲ၊ဧဏီမည်သောသားကောင်ကဲ့သို့ပြုခြင်းအမှုကိုမူလည်း။ကရောနွေ့၊တို့ကို။(ဧဏိမိဂ သဒိသ ကမ္မကာရဏံ၊ မ ၌ ၂ ၊ ၄၄။)ဗဠိသမံသိကမ့ဲ၊ ချိတ်တို့ဖြင့် အသားတို့ကို ချိတ်ဆွဲခြင်း အမှုကိုမူလည်း။ ကရောနွေ့၊ တို့ကို။ (ဗလိသေဟိ မံသုပ္ပါဒနကမ္မကာရဏံ၊ မ ၌ ၂၊၄၄။) ကဟာပဏိကမ့ဲ၊ တကျပ်သားခွင်း ဖြတ်လှီခြင်း အမှုကိုမူလည်း။ ကရောနွေ့၊ တို့ကို။ (ကဟာပဏမတ္တသော ဆိန္ဒနကမ္မကာရဏံ၊မ ၌ ၂၊၄၄။)ခါရာပတစ္ဆိကမ့ဲ၊ဆားဆပ်ပျားရတို့ဖြင့် သွန်းလောင်းခြင်း အမှုကိုမူလည်း။ ကရောနွေ့၊ တို့ကို။ (တစ္ဆိတ္ထာ ခါရာဝသိဉ္စနကမ္မကာရဏံ၊မ ၌ ၂ ၊ ၄၄။) ပလိဃပရိဝတ္တိကမ့ဲ၊ တံခါးကျည်းကဲ့သို့ လည်စေခြင်းအမှုကိုမူလည်း။ကရောနွေ့၊ တို့ကို။(ပလိဃသဿဝိယပရိဝတ္တနကမ္မကာရဏံ၊မ ၌ ၂ ၊ ၄၄)ပလာလပီဌကမ့ဲ၊ ကောက်ရိုးအင်းပျဉ်းကဲ့သို့ ကိုယ်ကိုလိပ်ခြင်း အမှုကိုမူလည်း။ကရောနွေ့၊တို့ကို။(ပလာလပီဌသဏ္ဌာနကမ္မကာရဏံ၊ မ ၌ ၂ ၊ ၄၄။) တဏ္ဍေန၊ ကျစ်ကျစ်ပူသော။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်မူလည်း။ ဩသိဉ္စနွေ့၊ သွန်းလောင်းသည်တို့ကို။ သုနခေဟိပိ၊ ခွေးတို့ကိုမူလည်း။ ခါဒါပေနွေ့၊ ခဲစေသည်တို့ကို။ ဇီဝန္တမ့ဲ၊ အရှင်လတ်လတ် ကိုမူလည်း။သူလေ၊ တံကျင်ခ္ဍ။ဥတ္တာသေနွေ့၊ လျှိုကုန်သည်တို့ကို။ အသိနာပိ၊သန်လျက်ဖြင့်မူလည်း။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ဆိန္ဒနွေ့၊ ဖြတ်သည်တို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။(အားလုံး ပဿတိ-သို့ချည်း အသီးသီးပြန်စပ်။)

ဘိက္ခဝေ၊ ဧကိ။ တတြ၊ ထိုသို့မြင်ရာ၌။ ဗာလဿ၊သူမိုက်၏"ယထာရူပါနံ၊ အကြင်သို့သဘော ရှိကုန်သော။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ မကောင်းမှုတို့၏။ ဟေတု၊ အကြောင်း

၁။ "ဗိလင်ထာလေ သိတ္တံ ဗိလင်ထာလိကံ"။ တမ်ပ ဗိလင်ထာလိကံ။ပုံးရည်အိုးခ္ဍ ပုံးရည်လောင်းထည့်သကဲ့သို့ ဥက္ခောင်းခွံကို ခွါ၍ သံပူရည်လောင်းထည့်၍ ညှဉ်းဆဲခြင်းဟူလို။

၂။ "ရေကပတ္တကမ္မကာရဏန္တိ ရေကပတ္တသဒိသေ သရီရတော ဗဒ္ဓေ ဥပါဒ္ဒနကမ္မကာရဏံ"ဟူသော မ၊ဋ္ဌ၊၂၊ ၄၄-အလို ရေကပတ္တ-ဟု ရှိစေရမည် ရေကဝတ္တိကမ့ဲ ကရောနွေ့။မ၊ဘ၊၂၄၇-ပိဒ်။ရေကဝတ္ထိကမ့ဲ ကရောနွေ့။မ၊ဘ၊ဘ၆၇။ ရေကဝတ္တကမ္မကာရဏံ၊ မ၊ဌ၊ဘ၊ ဘ၆၇။-ရှိ ပါဠိမူတို့အရ "ရေကဝတ္တိကမ့ဲ၊ မြက်ကြိုးဖြင့် ဆွဲ၍လဲခြင်း အမှုကိုလည်း"ဟုပေး။

ကြောင့်။ (ကမ္မာနံဟောတု၊ မကောင်းမှုဟူသော အကြောင်းကြောင့်။) ရာဇာနော၊ တို့သည်။ အာဂုစာရိ၊ သော။ စောရဲ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဝိဓာ၊ ကုန်သော။ ကမ္မကာရဏာ၊ တို့ကို။ ကာရေန္တိ၊ ပြုလုပ်စေကုန်၏။ပ။အသိနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။သီသံ၊ ကို။ ဆိန္နန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မယိ၊ ၌။ သံဝိဇ္ဇန္တေ၀၊ တည်း။ အဟဉ္စ၊ သည်လည်း။ တေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ သန္ဒိဿာမိ၊ ၏။ မံပိ၊ ငါ့ကိုမူလည်း။ရာဇာနော၊ တို့သည်။ စေဇာနေယျုံ၊ သိကုန်ငြားအုံ့။ မမ္ပိ၊ ငါ့ကိုလည်း။ရာဇာနော၊ တို့သည်။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဝိဓာ၊ ကုန်သော။ ကမ္မကာရဏာ၊ တို့ကို။ ကာရေယျုံ၊ ပြုမူလည်းပြုစေကုန်ရာ၏။ပ။အသိနာပိ၊ဖြင့်လည်း။သီသံ၊ကို။ ဆိန္နေယျုန္တိ၊ ဖြတ်မူလည်း ဖြတ်စေကုန်ရာ၏”ဟူသော။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာဒလာ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌ၀ ဓမ္မေ၊ ၌ ပင်လျှင်။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဣဒမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ ကိုလည်း။ ဣဒမ္ပိ ဒေါမနဿံ၊ ကိုလည်း။ ပဋိသံ၀ေဒေတိ၊ ၏။

၂၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပီဌသမာရုဠှံ ၀ါ၊ အင်းပျဉ်သို့ တက်သည်လည်း ဖြစ်သော။ မဉ္စသမာ-ရုဠှံ၀ါ၊ ညောင်စောင်းခင်ငင်သို့ တက်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဆမာယံ၊ မြေ၌။ သေမာနံ၊ အိပ်သည်လည်းဖြစ်သော[1]။ ဗာလံ၊ သူမိုက်၏။ (ဗာလန္တိအာဒီနိ သာမိအတ္ထေ ဥပယောဂ၀စနံ။) ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ပြီးကုန်သော။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတာနိ၊ မဃကောင်းသဖြင့် ကျင့်အပ်ကုန်သော။ ၀ါစာယ၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတာနိ၊ ကုန်သော။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတာနိ၊ ကုန်သော။ ပါပကာနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ယာနိ ကမ္မာနိ၊ အကြင် မကောင်းမှုတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) တာနိ၊ ထိုမကောင်းမှုတို့သည်။ (အဿ ၂-ပုဒ် နိပါတ်မျှသာဟုကြ။) တမ္ပိ သမယေ၊ ထိုသေခါနီးအခါ၌[2]။ သြလမ္ဗန္တိ၊ စဲထင်လှာကုန်၏။ အဇ္ဈာသလမ္ဗန္တိ၊ လွှမ်းမိုး ထင်လှာကုန်၏။ အဘိပ္ပလမ္ဗန္တိ၊ လွန်စွာထင်လှာကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟာတံ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ပဗ္ဗတကူဋဿ၊ တောင်ထွတ်တို့၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်တို့သည်။ သာယနှသမယံ၊ ညနေပိုင်း၌။ ပထ၀ိယာ၊ မြေ၌။ သြလမ္ဗန္တိ သေယျထာပိ၊ ပျံ့ထင်လှာကုန်သကဲ့သို့။ အဇ္ဈာသလမ္ဗန္တိ သေယျ-ထာပိ၊ လွှမ်းမိုးထင်လှာကုန်သကဲ့သို့။ အဘိပ္ပလမ္ဗန္တိသေယျထာပိ၊ လွန်စွာ ထင်လှာကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ၊ အဘိပ္ပလမ္ဗန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုသို့ထင်သောအခါ၌။ ဗာလဿ၊ သူမိုက်၏။ “မေ၊ ငါသည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းမှုကို။ အကတံ၀တ၊ မပြုခဲ့မိလေစ့။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ အကတံ၀တ၊ စ့။ ဘီရုတ္တာဏံ၊ ဘေးရန်အကာအကွယ်ကို(ဘီတဿ ပရိတ္တာယကတ္တာ ဘီရုတ္တာဏန္တိ ဝုစ္စတိ။ အံဋ္ဌ ၂၊ ၃၅၅။)အကတံ၀တ၊ စ့။ ပါပံ၊ မဃကောင်းမှုကို။ ကတံ၀တ၊ ပြုမိလေစ့။ လုဒ္ဓံ၊ ကြမ်းတမ်းမှုကို။ ကတံ၀တ၊ စ့။ ကိဿံ၊ ကြမ်းကြုတ်မှုကို။ ကတံ၀တ၊ စ့။ ဘော၊ အချင်းတို့။ အကတကလျာ-ဏာနံ၊ မပြုအပ်မိသော ကောင်းမှုရှိကုန်သော သူတို့၏။ (အကတံ ကလျာဏံ ဇေတေန-ဟု ပြု။) အကတကုသလာနံ၊ မပြုအပ်မိသော ကုသိုလ်ရှိကုန်သော သူတို့၏။ အကတဘီရုတ္တာဏာနံ၊ မပြုအပ်မိသော ဘေးရန်အကာအကွယ်ရှိကုန်သောသူတို့၏။ကတပါပါနံ၊ပြုအပ်မိသောမကောင်းမှု ရှိကုန်သော သူတို့၏။ ကတလုဒ္ဓါနံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကြမ်းတမ်းမှုရှိကုန်သော သူတို့၏။ ကတကိဿ-သာနံ၊ ပြုအပ်မိသော ကြမ်းကြုတ်မှုရှိကုန်သော သူတို့၏။ ဂတိ၊ လားရာသည်။ယာ၀တာ၊ အကြင် မျှလောက် အတိုင်းအချည်ရှိပေ၏။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘ၀သို့ သွားရောက်သည်ရှိသော်။ (ပေစ္စာတိ

၁။ “သေမာနန္တိ ဥဇ္ဇာနံ ဟုဘ္ဝာ သယိတံ ဟောတိ”သံ ဋီ ၁။ မာရသံ၊ ဂေါမိကသုတ်။

၂။ အဖွင့်တိုက်ခိုက်မှု၊ “မရဏဿ အာသန္နကာလေ”ဟူသောဋီကာအရိပ်ကို ရည်ရွယ်ပေးသည်။

ပရလောက် ဂန္ဓာ၊ အံ့ ၌ ၂၊၁၀၀။) ဝဲ့ ဂတိ၊ ထိုမျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော လားရာ ဂတိသို့။ဂစ္ဆာမိတိ၊ သွားရောက်ရပေအုံ့"ဟူ၍။ ဝေ၊ဤ့သို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိလမတိ၊ ကိုယ်စိတ်ပင်ပန်း၏[1]။ ပရိဒေဝတိ၊ မြည်တမ်း၏။ ဥရတ္တာဇိ၊ ရင်ကိုတီးလျက်[2]။ ကန္ဒတိ၊ ငိုကြွေး၏။ သမ္မောဟံ၊ ပြင်းထန်စွာ တွေဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာလော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌ပင်လျှင်။ တတိယံ၊ သော။ ဣဒမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ ကိုလည်း။ ဣဒမ္ပိ ဒေါမနဿံ၊ ကိုလည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သ ခေါ သော ဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ပ။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "ကေန္တိ၊ စင်စစ်[3]။ အနိဋ္ဌံ၊ အလိုမရှိအပ်။ ဧကန္တိ၊ စင်စစ်။ အကန္တံ၊မနှစ်သက်အပ်။ ဧကန္တိ၊ စင်စစ်။ အမနာပန္တိ၊ စိတ်နှလုံးကို မပွါးစေတတ်"ဟူသော။ ယံ တံ၊ အကြင်စကားကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသောသူသည်။ ဝဒေယ္ယ၊ ပြောဆိုပေရာ၏။ "ဧကန္တိ၊ စင်စစ်။ပ။ အမနာပန္တိ၊ တတ်"ဟူသော။ တံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ သည်။ နိရယမေဝ၊ ကုံသာလျှင်။ ဝဒေယ္ယ၊ ရာ၏။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရယာ၊ ငရဲဘို့သည်။ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။(တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။)ဥပမာပိ၊ ဤ၍ဤမျှ ဆင်းရဲလှပေ၏ဟု နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း ဥပမာသည်လည်း။ (ဣဒံ-နိပါတ်မျှ။)ယာဝ၊ အလွန်သာလျှင်။ နု သုကရာတိ၊ ပြုခြင်းငှါ မလွယ်ကူ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (သုတ်အစပြန်သင်း။)

၂၄၉။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အညတရောဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာပနာတိ၊ တတ်ကောင်းပါ၏လော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "သက္ကာ ဘိက္ခု၊တို့၊ အိုရဟန်း ဥပမာပြုခြင်းငှါ တတ်ကောင်းပေ၏"ဟူ၍။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်း။ အာဂုစာရိ၊ သော။ စောရံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ရညော၊ မင်းအား။ "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အယံ ခေါ၊ ဤသူကား။ အာဂုစာရီ၊ သော။ စောရော၊ ခိုးသူတည်း။ ဣမဿ၊ ဤခိုးသူအား။ ယံ၊ အကြင်ဒဏ်ကို။ ဣစ္ဆသိ၊ ပေးလိုလို။ တံ ဒဏ္ဍံ၊ ထိုဒဏ်ကို။ ပဏေဟိတိ၊ ပေးပါလော့"ဟူ၍။(ပဏေဟိ=ပ-ပုဗ္ဗ-နိဓာတ်- ဏ-ကြီးပြန်၊) ဒသေယျုံ၊ ပြကြကုန်ရာ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ (တမေနံ-ကား နိပါတ်မျှ၊ နောက်ဌလည်း အနက်မပေးသမျှ ဤနည်း။) "ဘော၊ အမောင်တို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော။ ဣမံ ပုရိသံ၊ ဤခိုးသူယောကျ်ားကို။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ သတ္တိသတေန၊ လုံချက်အဆုံးဖြင့်။ ဟနထ၊ တိ၊ ထိုးသတ်ကြကုန်လော့"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤ့သို့။ ဝေယ္ယ၊ ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုခိုးသူကို။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ သတ္တိသတေန၊ ဖြင့်။ ဟနေယျုံ၊ ထိုးသတ်ကုန်ရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ မဏ္ဍနိကသမယံ၊ နေ့လယ်အခါ၌။ "အမ္ဘော၊ အမောင်တို့။ သောပုရိသော၊ ထိုခိုးသူယောကျ်ားသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ ရှိသေးသနည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝေယ္ယ၊ ရာ၏။ ဒေဝ၊ ကြီး။ တထေဝ၊ ထိုရှေးကအတိုင်းပင်လျှင်။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှည်လျက်ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ "ဘော၊ အမောင်တို့။ ဂစ္ဆထ၊

၁။ သောစတိ-ကား စိတ်ပင်ပန်းခြင်း၊ ကိလမတိ-ကား ကိုယ်စိတ်ပင်ပန်းခြင်း။ အံ၊ဋ္ဌ-အဘယသုတ်ရှု။

၂။ ဥရတ္တာဇိ-ကို ကြိယာဝိသေသန ပေး။ "ဥရံ တာဇေတ္ဝာ ရောဒတိ။"ဌင်း အံ၊ဋ္ဌ။"ဥရတ္တာဇိနှင့် ဥရတ္တာဇိ"ဌင်း အံ၊ ဋ္ဌ။

၃။ ဧကော အန္တော ယသ-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၍ တခုသော အပိုင်းအခြားအားဖြင့် ဟုလည်း ပေး။ "စင်စစ်"ကား အဓိပ္ပါယ်ပင်။

သွားကြကုန်လော့။ တံပုရိသံ၊ ကို။မဇ္ဈန္ဒိကသမယံ၊ ၌။ သတ္တိသတေန၊ ဖြင့်။ ဟနထာတိ၊ ကုန်လော့"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ တမေနံ၊ ကို။ မဇ္ဈန္ဒိကသမယံ၊ ၌။ သတ္တိသတေန၊ ဖြင့်။ ဟနေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အဏ၊ ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ၌။ "အမ္ဘော၊ တို့။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ကထံတိ၊ နည်း"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့ ၊ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ဒေ၀၊ ကြီး။ တထေ၀၊ ပင်လျှင်။ ဇီ၀တိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးဟင်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ "ဘော၊ တို့။ ဂစ္ဆထ၊ ကုန်လော့။ တံပုရိသံ၊ ကို။ သာယန္ဟသမယံ၊ ၌။ သတ္တိသတေန၊ ဖြင့်။ ဟနထာတိ၊ ကုန်လော့" ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ တမေနံ၊ ကို။ သာယန္ဟသမယံ၊ ၌။ သတ္တိသတေန၊ ဖြင့်။ ဟနေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ တိဟိ သတ္တိသတေဟိ၊ လုံချက်သုံးရာဘို့ဖြင့်။ ဟညမာနော၊ သတ်အပ်သော။ သောပုရိသော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုသို့သတ်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ဒေါမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံ၀ေဒိယေထ အပိနု၊ ခံစားရလေရာ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧကိဿာပိ သတ္တိယာ၊ လုံချက်တခုတည်းဖြင့်ပင်လျှင်။ ဟညမာနော၊ သော။ သောပုရိသော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ဒေါမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံ၀ေဒိယေထ၊ ရာ၏။ တိဟိ သတ္တိသတေဟိ၊ လုံချက်သုံးရာတို့ဖြင့်။ (ဟညမာနော၊ ထိုးသတ်အပ်သော်။) ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာလျှင် ဆိုဘွယ်ရာရှိပါတော့အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။

၂၅၀။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော။ ပါဏိမတ္တံ၊လက်တဆုပ်စာ မျှသော။ပါသာဏံ၊ ကျောက်ခဲကို။ ဂဟေတ္၀ာ၊ ကောက်ယူ၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ ဂဟိတော၊ ကောက်ယူအပ်သော။ ပရိတ္တော၊ သော။ ပါဏိမတ္တော၊ သော။ ယော စာယံ ပါသာဏော၊ အကြင်ကျောက်ခဲသည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ပဗ္ဗတရာဇာ၊ တောင်မင်းဖြစ်သော။ယော စ ဟိမ၀၊ အကြင်ဟိမ၀န္တာတောင်သည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တေသု၊ တို့တွင်။) ကတမော၊ အဘယ်အရာသည်။ မဟန္တတရော နုခေါတိ၊ ပို၍ကြီးမား များပြားသနည်း"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ဂဟိတော၊ သော။ ပရိတ္တော၊ သော။ ပါဏိမတ္တော၊ သော။ အယံ ပါသာဏော၊ သည်။ အပ္ပမတ္တကော၊ အနည်းငယ်မျှ သာတည်း။ ပဗ္ဗတရာဇာနံ၊ တောင်မင်းဖြစ်သော။ ဟိမ၀န္တံ၊ ဟိမ၀န္တာတောင်ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ သခ်မ္မိ ရေတွက်ခြင်းသို့လည်း။ နဥပေတိ၊ မရောက်။ ကလဘာဂမ္မိ၊ (တရာ-တထောင် တသိန်းစိတ်၍) တစိတ်သောအဖို့အစုသို့လည်း။ နဥပေတိ၊ မရောက်။ (ဌိ၌ ကလာနံ သင်္ခ်ာန ကောဋ္ဌာသံ-ဟုဖွင့်၏။) ဥပနိဓမ္မိ၊ အနီးသို့ဆောင်ယူယှဉ်ထားခြင်းသို့လည်း။ နဥပေတိ၊ မရောက်။ (ဣတိ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။)ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဧ၀မေ၀၊ သာလျှင်။ တိဟိ သတ္တိသတေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဟညမာနော၊ အပ်သော။ သော ပုရိသော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ယံ ဒေါမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံ၀ေဒေတိ ၏။ တံ၊ ထိုဒုက္ခဒေါမနဿသည်။ နိရယကဿ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏ (အနီး၌)။ ဥပနိဓာယ၊ ချထား၍[1]။ (နိရယကဿ၊ သော။ ဒုက္ခဿ၊ ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။) သခ်မ္မိ၊ သို့လည်း။ပ။ နဥပေတိ၊ မရောက်။

၁။ မဇ္ဈိမ ဥပါလိသုတ် ၅၈-အပိုဒ်၌ "ကာယဒဏ္ဍဿ ဥပနိဓာယာတိ ကာယဒဏ္ဍဿ သန္ဓိကေ နိက္ခိပိတ္၀ာ" ဟု ဖွင့်သည်ကို မှီး၍ အန္တာပေက္ခ ဆင့် အဖြစ်ပေးသည်၊စကားကျအားဖြင့် ငရဲဒုက္ခကို ထောက်ဆသော် ငရဲဒုက္ခနှင့် နှိုင်းစာသော် ဟု ဆိုလိုသည်။ ဟိမ၀န္တံ ဥပနိဓာယ-ကိုလည်း "ပုဂ္ဂလံ ဥပနိဓာယာတိ တံ တံ ပုဂ္ဂလံ ဥပနိက္ခိပိတ္၀ာ

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ထိုသူကို။ နိရယပါလာ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်။ ပဠုဝိဓဗန္ဓနံနာမ၊ ငါးပါး သောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းမည်သော။ ကမ္မကာရဏံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္တ၊ ပူလောင်သော။ အယောခိလံ၊ သံစို့ကို။ ဟဒေ္ထ၊ လက်၌။ ဂမေန္တိ၊ ရိုက်သွင်းကုန်၏။ တတ္တ၊ သော။ အယောခိလံ၊ ကို။ ဒုတိယေဟတ္ထေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောလက်၌။ ဂမေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ပါဒေ၊ ခြေ၌။ပ။ ဒုဘိယေ ပါဒေ၊ ၌။ပ။ မဇ္ဈေဥရသ္မိံ ၊ရင်လယ်(တည့်တည့်)၌။ဂမေန္တိ၊ ရိုက်သွင်း ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ တတ္ထ၊ ထိုဝရဲ၌။ ဒုက္ခာ၊ နာကျင်ခက်ခဲ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ထက်မြက်ကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော။ ကဋုကာ၊ စပ်ခါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ တံ ပါပကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုသည်။ ဗျန္တီ၊ ကင်းသော အဆုံးအပိုင်းအခြား ရှိသည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ နစကာလံ ကရောတိ၊ မသေ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ကို။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ သံဝေသေတ္မာ၊ လျှောင်းနေစေ၍ ။ (သံဝေသေတ္မာတိ။ပ။နိဋ္ဌာပေတ္မာ၊ ၌။) ကုဌာရိဟိ၊ ခေါင်းကြီးတို့ဖြင့်။ တစ္ဆန္တိ၊ ခုတ်ထစ်စေကုန်၏။ သော ထိုသူသည်။ တတ္ထ၊ ထိုဝရဲ၌။ပ။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ နစ ကာလံကရောတိ၊ မသေ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ကို။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ ဥဒ္ဓံပါဒံ၊ ခြေမိုးမျှော်။ အဓောသိရံ၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး။ ဂဟေတ္မာ၊ ကိုင်၍။ ဝါသိဟိ၊ ပဲကွပ်တို့ဖြင့်။ တစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ၌။ပ။ တာဝ၊ လောက်။ နစကာလံကရောတိ၊ မသေ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ကို။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ ရထေ၊ ရထားတွင်။ ယောဇေတ္မာ၊ ယှဉ်စေ၍။ အာဒိတ္တာယ၊ ရဲရဲညိုသော။ သမ္မဇ္ဇလိတာယ၊ တပြောင်ပြောင်တောက်လောင်သော။ သဇောတိဘူတာယ၊ တခဲနက်ထက်ဝန်းကျင်တောက်သော။ ပထဝိယာ၊ မြေ၌။ သာရေန္တိပိ၊ သွားလည်းသွားစေကုန်၏။ ပစ္စာသာရေန္တိပိ၊ ပြန်၍လည်းလာစေကုန်၏။ သော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ၌။ပ။ တာဝ၊ လောက်။ နစကာလံကရောတိ၊ မသေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ကို။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ် မြင့်မားသော။ အာဒိတ္တံ၊ သော။ သမ္မဇ္ဇလိတံ၊ သော။ သဇောတိဘူတံ၊ သော။ အင်္ဂါရပဗ္ဗတံ၊ မီးကျီးတောင်ကို။ အာရောပေန္တိပိ၊ တင်လည်းတင်ကုန်၏။ ဩရောပေန္တိပိ၊ ခေါ်လည်းခေါ်ကုန်၏။ သော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ၌။ပ။ တာဝ၊ လောက်။ နစကာလံ ကရောတိ၊ မသေ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ကို။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ ဥဒ္ဓံပါဒံ၊ မျှော်။ အဓောသိရော၊ စောက်ထိုး။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ တတ္ထာယ၊ ပူလောင်သော။ အာဒိတ္တာယ၊သော။ သမ္မဇ္ဇလိတာယ၊ သော။ သဇောတိဘူတာယ၊ သော။ လောဟကုမ္ဘိယာ၊ သံရေပူအိုး၌[၂]။ ပက္ခိပန္တိ၊ ထည့်ကုန်၏။ သော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသံရေပူအိုး၌။ ဖေဏုဒ္ဒေဟကံ၊ အမြှုပ်ထစေလျက်[၃]။ ပစ္စတိ၊ ကျက်၏။ သော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသံရေပူအိုး၌။ ဖေဏုဒ္ဒေဟကံ၊ လျက်။ သကိမ္မိ၊တကြိမ်လည်း။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ သက်မ္မိ၊ လည်း။ အဓော၊ အောက်သို့။

သက္ခိ ကတ္မာတိ အတ္ထော”ဟူသော အံ၊ ၌ ၃၊၁၅-ကို ထောက်၍“ဟိမဝန္တံ ဥပ၊ ဟိမဝန္တာတောင်အနီး၌။ နိဓာယ၊ ချထား၍”ဟု ကမ္မပ္ပဝစနီယ (သဒ္ဒတ္ထ) လည်း ပေးလေ။

၁။ အာဒိတ္တန္တိ အဂ္ဂိဝဏ္ဏံ၊ သမ္မဇ္ဇလိတန္တိ သုဋ္ဌုပဇ္ဇလိတံ၊ သဇောတိဘူတန္တိ သမန္တတော ဇောတိဘူတံ၊ ကေဂ္ဂိဇာလဘူတန္တိ အတ္ထော။ မ ၌ ၂၊ စူဠသဇ္ဈက။ ဒီ ၌ ၁-အမ္ဗ-စသည်။

၂။ လောဟဘေဒ သိမ္ဘတ်ဖွယ်ကို မ ၌ ၁-မူလပရိယာယသုတ်မှ။

၃။ ဖေဏ+ဥ+ဒိဟ+ဏ္ဍ။ ဒိဟခဝတ် ဝုဒ္ဓိ ကြီးပွါးခြင်း အနက်ဟော။ဖေဏုဒ္ဒေဟကန္တိ ဖေဏံ ဥဒ္ဒေဟိတ္မာ ဥဿာဒေတ္မာတိ အတ္ထော။အံ ၌ ၃၊၁၈၉။ “ဖေဏုဒ္ဒေဟကန္တိ ဖေဏံ ဥဒ္ဒေဟေတ္မာ အနေကဝါရံ ဖေဏံ ဥဋ္ဌာပေတ္မာတိ အတ္ထော”။ (ဎင်းဋီ။)

ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သကိမ္မိ၊ လည်း။ တိရိယံ၊ ဖီလာသ္မိ။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။တတ္ထ၊ ထိုင်ရဲ၌။ပ။ တာဝ၊ လောက်။ နစကာလံကရောတိ၊ မသေ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ကို။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ မဟာနိရယေ၊ ငရဲကြီး၌။ ပက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သော ခေါ ပန မဟာနိရယော၊ ထိုငရဲကြီးသည်ကား—

> စတုက္ကဏ္ဏော၊ လေးထောင့်ရှိ၏။ စတုဒ္ဒါရော၊ (အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌) တံခါး လေးပေါက်ရှိ၏။ ဝိဘတ္တော၊ သဏ္ဌာန်စသည် အညီအမျှစီရင်ထားအပ်၏။ ဘာဂသော၊ အစုအစုအားဖြင့်။ မိတော၊ စီမံတိုင်းထားအပ်၏[1]။ အယောပါကာရပရိယန္တော၊ သံတံတိုင်းသည် ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းခြားအပ်၏။ (သံတံတိုင်း ခြံရံအပ်သည် ဟူလို။) အယသာ၊ သံမျှပ်သံပြားသည်။ ပဋိကုဋ္ဌိတော၊ ဖုံးပိတ်ထားအပ်၏။
>
> တဿ၊ ထိုငရဲ၏။ အယောမယာ၊ သံဖြင့်ပြီးသော။ ဇလိတာ၊တောက်ခြောင်သော။ တေဇသာ၊ အခိုးအလျှံနှင့်။ ယုတာ၊ ယှဉ်သော။ ဘူမိ၊ မြေသည်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာတိုင်တိုင်။ ဖရိတ္မာ၊ ပြန့်နှံ့၍။ သမ္ဘဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အနေကပရိယာယေနပိ၊ တပါးမကသောအကြောင်းအားဖြင့်လည်း။ နိရယကထံ၊ ငရဲနှင့်စပ်သောစကားကို။ ကထေယ္ယံ၊ ဟောကြားရပေရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရယာ၊ တို့သည်။ယာဝ၊ လောက်။ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲကုန်၏။ (တာဝ၊ လောက်။) ဣဒံ၊ ဤငရဲဒုက္ခကို။ အက္ခာနေန၊ ဟောကြားခြင်းဖြင့်[2]။ ပါပုဏိတုံ၊ (အပြီးသို့)ရောက်ခြင်းငှါ။ ယာဝဠ္ဟ၊ အလွန်ပင်။ နု သုကရာ၊ မလွယ်ကူ။ (ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။)

၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိရစ္ဆာနကတာ၊ မြက်လျှင်အစာရှိကုန်သော။ (မြက်ကိုစားကုန်သော-ဟူလို။)တိရစ္ဆာနဂတာ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

၁။ ဝိဘတ္တော ဘာဂသော မိတော-ဟူသော အလားတူ အသုံးအနှုန်းကို အံ ၃၊ ဒေဝဒူတသုတ် သုတ္တနိပါတ် ဗြာဟ္မဏမေ္မိက သုတ် မဟာဇနကဇာတ် ပေတဝတ္ထု ခလ္လာဋိယပေတိဝတ္ထု သာဏဝါသိတ္ထေရဝတ္ထုတို့၌သာ တွေ့ရ၏။ "ဝိဘတ္တာတိ သမစတုရဿ အာယတဝဋ္ဋသဏ္ဌာနာဒိဝသေန ဝိဘတ္တာ" ပေတ-၌၊ "ဝိဘတ္တေတိ အာယာမဝိတ္ထာရ-ဝသေန ဝိဘတ္တာနိ၊ ဘာဂသော မိတောတိ အက်ဏ္ဍဒဒ္ဒုရပါသာဒကူဋာဂါရာဒိဝသေန ကောဋ္ဌာသံ ကောဋ္ဌာသံ ကတ္တာ မိတာနိ"သုတ္တနိ၊၌-စသော အဖွင့်မျှားကို ကြည့်၍ ပေးလိုက်သည်။

အယောပါကာရပရိယန္တော-ကိုလည်း ဋီကာအလို ပရိယဂ္ဂေါ-ဟု တ္တ ၂-လုံးနှင့်ရှိစေလိုသည်။ အတ္တဒဏ္ဍေ သူတိ ဂဟိတဒဏ္ဍေသု၊ မ ၌ ၃၊ သံ၊ ၌၊ ဝါသေ၌ တို့၌ကဲ့သို့ ပရိယတ္တာ၌ အတ္တသည် အာ+ဒါ+တ ဟု ပြီးသည်။ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ "အဓယာပါ.ကာရေန ပရိဓတာ အဓတ္တာ ဂဟိဓတာဘာ ပရိယတ္တော၊ ပရိဂ္ဂိတ္တော"ဟု ဖွင့်သည်။ ပါဠိအဋ္ဌကထာအလို ပရိ-ယန္တော-ဟု နှစ်-နှင့် ရှိစေ-လိုသည်၊ ပရိ-ယန္တ-ပရိ + အမ + တ-ဟု ပဒစ္ဆေဒပြု၊ ဤ၌ တ-ပစ္စည်းသည်လည်း "ဓိရတ္ထု တံ ဝိသံ ဝန္တံ" ကေဝိသဝန္တဇာတ် "ဝန္တာနိတိ ဝမိဘာနိ"အံ ၌ ၂၊ ၃၀၀-ပတိလိနသုတ် တို့၌ကဲ့သို့ ကမ္မဏ္ဍကို ဟော၏။ ထို့ကြောင့် ပရိ-ယန္တော-ဟု ပါဠိအဋ္ဌကထာ အတိုင်းလည်း သင့်မြတ်သည်။ "ပရိယန္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ပရိ-ယတ္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူအပ်၏"ဟုပေး။

၂။ ယာဝဠ္ဠံ ဘိက္ခဝေ ဥပမာပိ နု သုကရာ ယာဝလဟုပရိဝတ္တိတံ စိတ္တံ။ အံ၊၁၊ အစ္ဆရာသဏ်ာတ။

"ယာဝဠ္ဠာတိ အဓိမတ္တပမာဏတ္တေ နိပါတော၊ အတိဝိယ နု သုကရာတိ အတ္ထော ဣဒန္တိ နိပါတမတ္တံ"။ ၎င်းဌ စသည်ဖြင့် ဣဒံ-ကို အနတ္ထကဖွင့်ပြသော်လည်း ဤ၌ "အက္ခာနေန သမ္မာပုဏိတုံ"ဟူသော သကမ္မကပုဒ်မျှားကို ရှု၍ သဒ္ဒနီတိ နိသျလာ ဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓ၏ ပေးနည်းအတိုင်း ပေးလိုက်သည်။

တေ၊ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့သည်။ အလ္လာနိပိ၊ စိမ်းစိုသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို။ သုက္ခာနိပိ၊ ခြောက်သွေ့သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တိဏာနိ၊ တို့ကို။ ဒန္ဓုလ္လေဟကံ၊ သွားတို့ဖြင့် ကိုက်ဖြတ်နုတ်ဆဲလျက်[1]။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဏာဘက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ ကုန်သော။ ပါဏာ၊တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သတ္တဝါဘို့နည်း။ ဟတ္ထီ၊ ဆင်တို့ဌင်း။ အဿာ၊ မြင်းတို့ဌင်း။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့ဌင်း။ ဂဒြဘာ၊ မြည်းတို့ဌင်း။ အဇာ၊ ဆိတ်တို့ဌင်း။ မိဂါ၊ သမင်တို့ဌင်း။ အညေပိ၊ ဤမျှ တခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တိဏာဘက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ ကုန်သော။ ယေ ဝါ ပန ကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ သတ္တဝါတို့ဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သ ခေါ သောဗာလော။ ထိုသူမိုက်သည်။ ဣဓပုဗ္ဗေ၊ ဤမှ ရှေ့.ကာလ၌။ (ဣတောပုဗ္ဗေ-ဟုကြံ့။)ရသာဒေါ၊ ရသာရုံကို တပ်မက်စ္ဒာစားတတ်သည်ဖြစ်၍။ (ရသံ အဒတိ ဘက္ခတိတိ ရသာဒေါ-ဟုကြံ့။)ဣဓ၊ဤယခုအခါ၌။ ပါပါနိ ကမ္မာနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ကာယဿ၊၏။ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းဟူသော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ တိဏာဘက္ခာ၊ ကုန်သော။ ယေ တေ သတ္တာ၊အကြင် သတ္တဝါတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုတိရစ္ဆာန်သတ္တဝါတို့၏။ သဟဗျတံ၊ အတူတကွအဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂူထဘက္ခာ၊ မစင်လျှင်အစာရှိကုန်သော။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ ကုန်သော။ ပါဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ဒ္ဝေရတေဝ၊ အဝေးမှပင်လျှင်။ ဂူထဂန္ဓံ၊ မစင်နံ့ကို။ ဃာယိတ္ဝာ၊ နမ်း၍ (အနံ့ရ၍)။ "ဣတ္ထေ၊ ဤအရပ်၌။ ဘုဠ္ဠိဿာမ၊ စားကြ ကုန်အုံ့။ ဣတ္ထေ၊ ၌။ ဘုဠ္ဠိဿာမာတိ၊ ကုန်အုံ့"ဟူ၍။ ဓာဝန္တိ၊ ပြေးကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ အာဟုတိဂန္ဓေန၊ ယဇ်နံ့ကြောင့်။ "ဣတ္ထေ။ပ။ဘုဠ္ဠိဿာမိတိ၊ မိ"ဟူ၍။ ဓာဝန္တိ သေယျထာပိ၊ ပြေးကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ဂူထဘက္ခာ၊ ကုန်သော။ပ။ဓာဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂူထဘက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ ကုန်သော။ ပါဏာ၊တို့သည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ကုက္ကုဋာ၊ ကြက်တို့ဌင်း။ သူကရာ၊ ဝက်ဘို့ဌင်း။ သောဏာ၊ခွေးတို့ဌင်း။ သိဂါလာ၊ မြေခွေးတို့ဌင်း။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဂူထဘက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ ကုန်သော။ ယေဝါ ပန ကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊သတ္တဝါတို့ဌင်းတည်း။ (သ ခေါ သော-မှ ဂူထဘက္ခာ-တိုင်အောင် မခဲပြီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ ကုန်သော။ (ယေ)ပါဏာ၊ (အကြင်)သတ္တဝါတို့သည်။ အန္ဓကာရေ၊ အမှောင်အတွင်း၌။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အန္ဓကာရေ၊ ၌။ ဇီယန္တိ၊ အိုကုန်၏။ အန္ဓကာရေ၊ ၌။ မီယန္တိ၊ သေကုန်၏။ (တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။) သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ ကုန်သော။ (ယေ)ပါဏာ၊ တို့သည်။ပ။မီယန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေ၊ တို့ဟူသည်။) ကတမေ စ၊ တို့နည်း။ ကီဋာပုဋ္ဌဝါ၊ပိုးသေးပိုးမှာ တို့ဌင်း။ ဂဏ္ဍုပ္ပဒါ၊ တိတို့ဌင်း။ အညေပိ၊ကုန်သော။ ကေစိ၊ကုန်သော။ ယေ ဝါ ပန ပါဏာ၊တို့သည်။ပ။မီယန္တိ၊ကုန်၏။ (တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ဌင်းတည်း)။ ။(အကြင်းသိသာပြီ)။

၁။ ဒန္တ+ဥ+လိဟ-ဓာတ်၊ လိဟဓာတ်သည် အတ္တနော ဇိဝါယ ပါဒေ လိဟိ ဟု၊ ကုမာရပေတ-စသည်ဖြင့် လျက်ခြင်း၌သာ ထင်ရှား၏။ သဒ္ဒနီတိ စသော ဓာတ်ကျမ်းတို့၌လည်း သာယာခြင်း လျက်ခြင်း အနက်ကိုသာ ပြကြ၏။ ဤ၌ကား ကိုက်ဖြတ် နုတ်ဆဲခြင်း အနက်၌ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဌ ၌ ဥလျှော်ဟိတ္ဝာ-ကို လုဠ္ဠိတ္ဝာ-ဟုရင်း၌ ၌ ဥလျှော်ဟိတ္ဝာ-ကို အဋ္ဌိတ္ဝာ-ဟုရင်းဖွင့်သည်။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ ကုန်သော။(ယေ) ပါဏာ၊တို့သည်။ဥဒကသို့၊ရောဂ်။ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။မိယန္တိ၊ ကုန်၏၊ (တေ တို့သည်။) သန္တိ၊ကုန်၏။ (ဤရေသတ္တဝါပြု ဝါကျ၌ မစ္ဆာ၊ ငါးတို့ရင်း။ ကစ္ဆပ၊လိပ်တို့ရင်း။ သုသုမာရ၊မိကျောင်းတို့ရင်း။ ဤမျှသာထူးတော့သည်)။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တ ရစ္ဆာနဂဘာ၊ ကုန်သော။ (ယေ)ပါဏာ၊တို့သည်။ အသုဝိသို့၊ မစင်ကြွယ် ရာအရပ်၌။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏ ပ။မိယန္တိ၊ကုန်၏။ (တေ၊တို့သည်။) သန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌လည်း ပူတိမစ္ဆော၊ ငါးပုပ်၌ရင်း။ ပူတိ ကုဿပေ ဝါ၊ သူကောင်ပုပ်၌ရင်း။ ပူတိ ကုမ္မာသေ ဝါ၊ မှုပုပ်၌ရင်း။ စန္ဒနိကာယ ဝါ၊ ညွန်မရှိသောတံစီးပွက်တွင်း၌ရင်း။ သြဇ္ဇိဂလ္လေ ဝါ၊ညွန်ရှိသောတံစီးပွက်တွင်း၌ရင်း။ ဤမျှသာထူး၏။ အနေကပရိယာယေနပိ-ဝါကျလည်း မထူးပြီ။)

၂၅၂။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ပုရိသော သည်။ ကေစ္ဆိဂ္ဂလံ၊ တပေါက်တည်းရှိသော။ ယုဂံ၊ထမ်းပိုးကို။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ဌ။ ပက္ခိပေယျ၊ မျှောပစ်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုထမ်းပိုးကို ပုရတ္ထိမော၊ အရှေ့အရပ်မှလာသော။ ဝါ၊တာ၊ လေသည်။ ပစ္ဆိမေန၊ အနောက် အရပ်သို့။ (တေနုပသက်မိ-ကဲ့သို့တည်း။) သံဟရေယျ၊ တိုက်ခတ်မျှောရာ၏။ ပစ္ဆိမော၊ အနောက် အရပ်မှလာသော။ ဝါတော၊သည်။ ပုရတ္ထိမေန၊ သို့။ သံဟရေယျ၊ရာ၏။ဥတ္တရော၊မြောက်အရပ်မှ လာသော။ ဝါတော၊သည်။ ဒက္ခိဏေန၊ တောင်အရပ်သို့။ သံဟရေယျ၊ ရာ၏။ ဒက္ခိဏော၊ တောင်အရပ်မှလာသော။ ဝါတော၊သည်။ ဥတ္တရေန၊ သို့။ သံဟရေယျ၊ ရာ၏။ တတြ၊ထိုမဟာ သမုဒ္ဒရာ၌။ ကာဏော၊ ကာဏားသော။ ကစ္ဆပေါ၊ လင်းပသည်။ အဿ၊ရှိရာ၏။ သော၊ ထိုလိပ်ကာဏား သည်။ ဝဿသတဿ ဝဿသတဿ အစ္စယေန၊ အနှစ်အရာ အနှစ်အရာကုန်သဖြင့် (ကုန်လွန်သော အခါ၌)။ သကိ ၊ တကြိမ်။ ဥမ္မုဇ္ဇေယျ၊ ပေါ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ကို။ ကိ ၊ မည်ထ၊နည်း။ ကာဏော၊သော။ သောကစ္ဆပေါ၊ သည်။ ကေစ္ဆိဂ္ဂလေ၊အပေါက်တခုသာရှိသော။ အမုဿိ ၊ ယုဂေ၊ ထိုထမ်းပိုး၌။ ဂီဝံ၊ လည်ကို၊ ပဝိသေယျ အပိန္နု သွင်းရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ (ဘန္တေ၊ရား။ တေ၊ ဤသို့သွင်းခြင်းသည်။ နော၊ဟိ၊မသင့်ပါ။) ဘန္တေ၊ရား။ ဒီဃ ဿ၊ရှည်လျား သော။ အဒ္ဓုနော၊အချိန်အခါ၏။ အစ္စယေန၊ကုန်လွန်သောအခါ၌။ ကဒါစိ ကရဟစိ တခါတရံ။ ယဒိ ပန (ပဝေသေယျ)၊သွင်းမိသော် သွင်းမိ ဘန်ရ ၏။(သံယုတ်၌ ယဒိနုန-ဟု၌သည်)။ ဘိ က္ခဝေ၊ တို့။ ကာဏော၊ သော။ ကစ္ဆပေါ၊ သည်။ ကေစ္ဆိဂ္ဂလေ၊ သော။ အမုဿိ ၊ ယုဂေ၊ ၌။ ဂီ ၊ ကို။ ခိပ္ပတရံ ခေါ၊လျင်လျင်မြန်မြန်။ ပဝေသေယျ၊သွင် မိတ ်ရာ ၏။ ဘိက္ခ ၊ဝ၊တို့။ အတော၊ထို့ထက်။ သကိ ၊ တကြိမ်တခါ။ ဝိနိပါတဂ ၊တန်၊ အပါယ်သို့ကျ ရောက်သော။ ဗာလေန၊ သူမိုက်သည်။ (ဒုလ္လဘ၌ စပ်) မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို ။ ဒုလ္လဘ ဘ ရံ၊ ရနိုင်ခဲ၏ဟူ၍ ။ အဟံ၊ငါ ဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ဟောတော်၏။ တံ၊ထိုသို့ရခဲခြင်းသည်။ကိဿ ဟေတု၊အဘယ်မည်သော အကြောင်း ကြောင့် နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဇတ္တု၊ ထိုအပါယ်လေးဘုံ၌။ ဓ ုစရိယာ၊ တရားကိုကျင့်ကြံခြင်းသည်ရင်း။ သမ စရိယာ၊မှုတစ္ဆာကျင့်ကြံခြင်းသည်ရင်း။ (တရားနှင့်အညီကျင့်ခြင်းဟူလို။) ကုသလကိရိယာ၊ ကုသိုလ်ပြုလုပ်ခြင်းသည်ရင်း။ ပုညက်ရိယာ၊ ကောင်းမှုပြုလုပ်ခြင်းသည်ရင်း။ နတ္ထိ အတ္ထိ၊မရှိသည် သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဇတ္တု၊ထိုအပါယ်လေးဘုံ၌။ အညမညခါ ဒိကာ၊ အချင်းချင်း သတ်စား ခြင်းသည်ရင်း။ ဒုဗ္ဗလ ခါ ဒိကာ၊ ကြီးနိုင်ငယ်ညှဉ်းသတ်စားခြင်းသ ည်ရင်း ၁။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

၁။ တရားတော်ကို ကျင့်ကြံခြင်းစသည်ကြောင့် သုဂတိဘုံဆောက်ရကြောင်းကို မ-၁ သာလယျကသုတ် မဇ္ဈိမ ဓနုဗ္ဗာနိသုတ်တို့၌လာသော "ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာဟေတု။ပ။ သဂ္ဂं လောကं ဥပပဇ္ဇန္တိ"စသည်ကို ထောက်၍

ဘိက္ခဝေ၊တို့။သ ခေါ သော ဗာလေ၊ သည်။ ဒီဃသား၊ ရှည်လျားသော။ အဒ္ဓုနော၊ အချိန်အခါ၏။ အစ္စယေန၊ ကုန်လွန်သောအခါ၌။ မနုဿာ တို့၊ လူ့အဖြစ်သို့။ကဒါစိ ကရဟ စိ၊တခါတရံ။ သာ စေ အာဂစ္ဆတိ၊အကယ်၍ရောက်လာခြေားအုံ့။ (ဝေ၊သတိ၊ သော်။) စဏ္ဍာလကုလေ၊ ဒွန်းစဏ္ဍား (လူရိုင်းလူကြမ်း)မျိုးဌင်း။ နေသာဒကုလေ၊ မူဆိုးမျိုးဌင်း။ ဝေနကုလေ၊ သစ်ရွေမျိုးဌင်း။ ရထကာရကုလေ၊လက်သမားမျိုးဌင်း [1]။ ပုက္ကုသကုလေ၊ပန်းခွိုက်သွန်မျိုးဌင်း။(ဣတိ၊ ဤသို့။) ယာနိ တာနိ နီစကုလာနိ၊ အကြင်အောက်တန်းကျသော (ဇာတ်နိမ့်) အမျိုးတို့သည်။ (သ ဒ္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။) တထာရူပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဒလိဒ္ဒေ၊ ဆင်းရဲသော။ အပ္ပန္နပါနဘောဇနေ၊ အစာရေစာ ငတ်ပြတ်ရှားပါးသော။ (အပ္ပသဒ္ဒါ အပ္ပကတ္ထ-ကြံ့။) ကသိရဝုတ္တိကေ၊ ပင်ပန်းသော အသက်မွေးမှုရှိသော။ (ရံခါ ကသိရသဒ္ဒါသည် အပ္ပကတ္ထ ဟောသေး၏၊ အပိုဒ် ၁၈ဖ-ပြန်ရှု။)ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ပစ္စာဇာယတိ၊ ဖြစ်ပြန်ရ၏။

ယတ္ထ၊ အကြင်အမျိုးနယ်၌။ ကသိရေန၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းသဖြင့်။ ဃာသစ္ဆာဒေါ၊ အစား,အဝတ်ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏[2]။ တတ္ထ၊ ၌။ ဇာယတိ၊ ၏။ သောစ၊ ထိုသူမိုက်သည်လည်း။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊ အဆင်းမလှသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုဒ္ဒသိကော၊ အမြင်ဆိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဩဒုတ်တိုပုက္ခသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗဟုဗာဓေ၊ အနာများသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာဏော ဝါ၊ ကာဏ်းသောသူသည်သော်ဌင်း။ ကုဏီ ဝါ၊ ကောက်သော လက်ရှိသူသည်သော်ဌင်း။ ခုဇ္ဇော ဝါ၊ ကုန်းခေါသူသည်သော်ဌင်း။ ပက္ခဟတော ဝါ၊ ကိုယ်အောက်ပိုင်း သေသောသူသည်သော်ဌင်း [3]။

သိလေ။ ဒုဗ္ဗလခါဒိကာ-ဟူသည် အားကြီးသူက အားနည်းသူကို ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်၍စားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ "ဒုဗ္ဗလခါဒိကာတိ ဗလဝန္တေဟိ မစ္ဆာဒီဟိ ဒုဗ္ဗလာနံ မစ္ဆာဒီနံ ခါဒနံ"ဟု သံ ဋ္ဌ ၁၊ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ပဌမ ဆိုဂ္ဂလယုဂသုတ်၌ ဖွင့်သည်။ ဤဝါကျသည် ရင်းသံယုဘ်နှင့် အခိပ္ပါယ်ဘူသော်လည်း ပါဠိဝါကျအနေအထားကား မတူမျှပေ။

၁။ ဒွန်းစဏ္ဍား ဟူသည် သူတောင်းစားဟူ၍ ထင်မှတ်နေကြ၏၊ မဟာဝံသ-သာလိကုမာရဝတ္ထုလာ သော်ကမာလာမင်းသီးသည် (ပန်းဘဲ)သမား၏သီးဖြစ်သောကြောင့် စဏ္ဍာလသီး-ဟု ခေါ်သည်။ ထို့ကြောင့် လူကြမ်းလူရိုင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏၊ သို့ဆိုဘုင် ဗမာ့သုံးတမ်းစဉ်လာအရစဏ္ဍာလငါးစို့ဟူ၍ကား ရှိခဲ့၏၊ နေသာဒ ဝေန-စသည်တို့နှင့်လည်း နှိုင်းစာလေ။

ဝေနသဒ္ဒါသည် ဝိလီဝကာရ-နဋ္ဌကာရတို့နှင့်အတူ အဘိဓာန်၌ နှီးသမားပရိယာယ်အဖြစ်လာ၏။ "ဝေနကုလေတိ ဝိလီဝကာရကုလေ"။ အံ၊ဌ ၂၊၇၆။ အာသံသသုတ်၊ "ဝေဏိဝါ တိ ဝေနဇာတိကာ၊ ဝိလီဝကာဆ နဋ္ဌကာဆ ဟောန္တိ အတ္ထော" ပေတဝတ္ထု၊ဌ၊အဘိဓမ္မာနပေတ-နှင့် အ၍ဿ်အဋ္ဌကထာတို့၌လည်း အဘိဓာန်နှင့် အတူ ဖွင့်လျက်ရှိကြ၏။သို့သော် ကုသဇာတ် ဌ-၌ ဝေဏိတိ တစ္ဆိကာ၊ သစ်ရွေသမား ဟုဌင်း၊ ပါစိတ် သြမသဝါဒသိက္ခာပုဒ်၌"ဝေန ဇာတိတိ တစ္ဆကဇာတိ၊ ဝေဏုကာရဇာတိဘိပိ ဝဒန္တိ"ဟုဌင်းနှင့်သည်။ နှီးယက်သမားမျိုးဟု ပေးသည်ကား ဝဒန္တိ-ဝါဒတည်း။ရထကာရ-လက်သမားဟူသော အနက်ကို "ကဒါဘံ ရထကာဒေါ ပရိကန္တံ ဥပါဟနံ" ဟူသော ဇနက ဇာတ်ကို ထောက်၍ ပေးသည်။

၂။ အံ ဌ ၂၊ ၇၆ ၌ ဌင်းဝါကျကို ဖွင့်ထား၏။

၃။ သံ ၁-၉၅။ အံ ၁-၁၀၆။ ပါဠိတော်ဘို့၌ "ခဠောဝါ"ဟု ရှိ၏။ဌင်းအဌကထာဘို့၌"ခဠောတိ ကေပါဠခဠောဝါ ဥဘယပါဠခဠောဝါ"ဟု ဖွင့်၏။ ဌင်းဋီကာတို့၌သည်း "ခဠောဝုစ္စတိ ပါဠဝိကလော"ဟု ဖွင့်၏။

ဤဋီကာ၌ "ဝါတာဒိနာ ဥဟတတကာယပက္ခော ဣဒ ပက္ခဟတောတိ အဓိပ္ပေတော, နု ပက္ခိဟတောတိ အာဟ ပက္ခဟတောတိ ပိဌသပ္ပိတ်"ဟူ၍ဌင်း အံ ဋီ၊၂၊ ၇၉-၌ "ဟေဋ္ဌိမသခ်ါတော သရီရဿ ပက္ခော ပဒေသော

ဟောတိ၊၏။ အနုဿ၊ထမင်းကိုရင်း။ ပါနဿ၊ အဖျော်ကိုရင်း။ ဝတ္ထဿ၊ အဝတ်ကိုရင်း။ယာနဿ၊ ယာဉ်ကိုရင်း။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနဿ၊ ပန်း, နံ့သာ, နံ့သာပျောင်းကိုရင်း။ သေယျာဝသထ-ပဒီပေယျဿ၊ အိပ်ရာနေရာ, ဆီမီးညှိထွန်းရန်ဆီ စသည်ကို ။ လာဘီ၊ ရလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (သော ကာယေန ဒုစ္စရိတံ စရတိ-မှစ၍ နိရယံ ဥပပဇ္ဇတိ-တိုင်အောင် ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ အက္ခမဲ့တွေ့ဘာ၊ ကြေ့အံ့ကျူးသမားသည်။ ပဌမေနေဝ၊ ရှေးဦးသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဂ လိဂ္ဂဟေန၊ ရှိုးခြင်းဖြင့် ၂။ ပုတ္တမ္မိ၊ သားသို့ကိုသော်လည်း။ ဇီယေထ၊ ရှိုးရာ၏။ (ဇီ=ပရာဇယေ။) ဒါရမ္မိ၊ မယားကိုသော်လည်း။ ဇီယေထ၊ ရာ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ သာပတေယျမ္မိ၊ ဥစ္စာကိုသော်လည်း၃။ ဇီယေထ၊ ရာ၏။ ဥတ္တရိပိ၊ အလွန်လည်း။ အဓိဗန္ဓံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ခံအပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ နိဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော အက္ခဝေတ္တော၊ သည်။ပ။ ယံဇီယေထ၊ အကြင်ရှိုးရာ၏။ ဥတ္တရိပိ၊လည်း။ အဓိဗန္ဓံ၊ သို့။ ယံ နိဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုရှိုးခြင်းသည်။ အပ္ပမတ္တကော၊ အနည်းငယ်မျှသော။ ကလိဂ္ဂဟော၊ ရှိုးခြင်းတည်း။ အထ ခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။ သော ဗာလော၊ သည်။ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတံ၊ ကို။စရိတ္ဝာ၊ ၍။ပ။နိရယံ၊ သို့။ ယံ ဥပပဇ္ဇတိ၊ အကြင်ရောက်၏။ အယမေဝ၊ ဤငရဲရောက်၍ ရှိုးခြင်းသည် သာလျှင်။ တတော၊ ထိုကြေ့အံ့ကျူး၏ ရှိုးခြင်းထက်။ မဟန္တတရော၊ ပိုမိုကြီးမားသော။ ကလိဂ္ဂဟော၊ ရှိုးခြင်းမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ကေဝလော၊ အလုံးစုံသော။ ပရိပူရော၊ ဒုဏ္ဍိုက်ဘို့ဖြင့်ပြည့်သော။ ဗာလဘူမိ၊ သူမိုက်တို့၏ဖြစ်ရာ (အပါယ်ဘုံ)တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

၂၅၁-၄-၅။ (တိဏိမာနိ ဘိက္ခဝေ ပဏ္ဍိတသ ပဏ္ဍိတလက္ခဏာနိ-မှစ၍ ၂၅၅ အပိုဒ် "ဥပမာပိ နု သုကရာ ယာဝသုခါ သဂ္ဂါတိ"တိုင်အောင် ဗာလလက္ခဏာနှင့် ကဏ္ဍသုဏ္ဏ ဒုစရိုက် သုစရိုက်အဖြစ် ပြောင်းလဲ၍ ယောဇနာရုံမျှသာ ထူးတော့သည်။ ပေးလေ။)

၂၅၆။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဥပမံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၎။ သက္ကာပန၊ တတ်ကောင်းပါ၏လော" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်။ သက္ကာ ဘိက္ခု၊တို၊ ရဟန်းတတ်ကောင်း၏ဟူ၍ ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ စက္ကဝတ္တိ၊ စက်ရတနာကိုလည်စေတတ်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ သတ္တဟိ ရတနေဟိ၊ ရတနာခုနစ်ပါး တို့နှင့်ရင်း။ စတူဟိ ဣဒ္ဓိဟိစ၊ တန်ခိုးလေးမျိုး တို့နှင့်ရင်း။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုပြည့်စုံခြင်းသျှင် အကြောင်းရင်း ရှိသော။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ၏။

ဟတော အဿာတိ ပက္ခဟတော၊ တေနာဟ (ဟတပက္ခော) ပီဌသပ္ပီတိ" ဟူ၍ရှင်း ဖွင့်သောကြောင့် "ပက္ခ-ဟတော ဝါ(လေဖြတ်ခြင်း စသည်ကြောင့်)ကိုယ်ကောက်ပိုင်းသေသူသည်သော်ရင်း"ဟု ပေးသည်။

၁။ ပဒီပေ ပဒီပနေ ဧတေ့ နေတမ္ဘန္တိ ပဒီပေယျုံ။ တေလာဒိ ဥပကရဏံ၊ အံ-ဋီ။

၂။ ကလိဂ္ဂဟေနာတိ ပရာဇယေန၊ ဋီ။ ကလိယတိ ခလိယတိ အပ္ပဟီယတိ သာသနံ ဧတေနာတိ ကလိ၊ ဇုတပရာဇယော၊ သော ဧဝ ဂဟသဒ္ဒိသတာယ ကလိဂ္ဂဟောတိ ဝုတ္တော၊ ဋီ။ ကလိဂ္ဂဟောတိ ပရာဇယဂ္ဂါဟော၊မ-ဋီ ၃-၈၂။ ကလိဂ္ဂဟောတိ အနတ္ထပရိဂ္ဂဟော၊ သော ပန ယသ္မာ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ အဘိသမ္ပရာယေ စ ပရာဇယော ဟောတိတိ အာဟ ပရာဇယဂ္ဂါဟောတိ။မ၊ဋီ ၃၊ ၅၃။

၃။ သ+ပတိ၊ ဥစ္စာရှင်+သပတိနော ဣဒံ၊ ဥစ္စာ။

ကတမေဟိ သတ္တဟိ၊ အဘယ်ခုနစ်ပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ပန္နရသေ၊ ၁၅ ရက်မြောက်ဖြစ်သော။ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။ သီသံနှာတဿ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသော။ ဥပေါသထိကဿ၊ ဥပုသ် (သီလ) ရှိသော။ ဥပရိပါသာဒဝရဂတဿ၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်ထက်၌ နေသော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တဿ၊ ဦးထိပ်၌ အဘိသိက် သွန်းလောင်းအပ်ပြီးသော ရေစင်ရှိသော။ (အဘိသိက်ခံပြီးသောလည်းဟူ။) ခတ္တိယဿ ရညော။ ခတ္တိယနွယ်ဖြစ်သောမင်း၏၊ သဟဿာဝုံ၊ အကန့်တထောင်ရှိသော။ သနေမိကံ၊ အကွပ်နှင့် တကွသော။ သနာဘိကံ၊ ပုံတောင်းနှင့် တကွသော[1]။ သဗ္ဗာကာရပရိပူရံ၊ အလုံးစုံ (ကောင်းမြတ်)သော အခြင်းအရာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်ယာဉ်သဘွယ်ဖြစ်သော။ (ဒိဝိယံ ဘဝံ ဒိဗ္ဗံ၊ တံဝိယ၊ ဣ။) ဧကာရတန်း၊ စက်ရထနှာယာဉ်သည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ထင်စွာဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုစက်ရထနှာယာဉ်ကို။ ဒိသ္မာန၊ မြင်လတ်သော်။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တဿ၊ သော။ ခတ္တိယဿ ရညော၊ ၏။ "မေ၊ ငါသည်။ 'တဒဟုပေါသထေ၊ ၌။ပ။ယဿ ခတ္တိယဿ ရညော၊ ၏။ပ။ပါတုဘဝတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ စက္ကဝတ္တိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဟောတိ'တိ၊ဖြစ်၏'ဟူသော။ တေ၊ဤဧကာဂေါ်ကို။ သုတံခေါပန၊ စင်ဧစ်ကြားဘူး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ စက္ကဝတ္တိ၊ သော။ရာဇာ၊သည်။အဿံနုခေါတိ၊ ဖြစ်လေရောသလော"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တော၊ သော။ ခတ္တိယော ရာဇာ၊ သည်။ ဝါမေနဟတ္ထေန၊လက်ဝဲလက်ဖြင့်။ ဘိက်ံဝရံ၊ ရွှေခရားကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ကိုင်၍။ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန၊လက်ယာလက်ဖြင့်။ ဧကာရတန်း၊ ကို။ "ဘဝံ ဧကာရတန်း၊အသင်စက်ရထနှာယာဉ်သည်။ ပဝတ္တတု၊လည်စေသတည်း။ဘဝံ စက္ကရတန်း၊ သည်။ အဘိဝိဇိနာတူဘိ၊ အောင်ခြင်းကြီး အောင်ပါစေသတည်း"ဟူ၍။ အဘ္ဘုက္ကိရတ်၊ပက်ဖျန်း၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ တံ စက္ကရတန်း၊ သည်။ ပုရတ္ထိမံဒိသံ၊ အရှေ့အရပ်သို့။ ပဝတ္တတိ၊ လည်၏။ စက္ကဝတ္တိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ စတုရင်္ဂိနိယာ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော။ သေနာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ အတူတကွ။ အနွဒေဝ၊ (တံ စက္ကရတန်း အနွဒေဝ)ထိုစက်ရထနှာယာဉ်သို့ အစဉ်လိုက်သည်သာတည်း[2]။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ စက္ကရတနံ၊ သည်။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ စက္ကဝတ္တိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ စာတုရင်္ဂိနိယာ၊ စသော်အင်္ဂါ၊လေးပါးရှိသော။ သေနာယ၊ စစ်သည်နှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ ကွ။ ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်သောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊

၁။ ပုံတောင်းဟူသည် ယခုခေတ် လှည်းပဒေါင်းဟု ခေါ်နေကြသော ဘီး၏ အလယ်တည့်တည့် ဝင်ရိုးတပ်ရာ ၂-ဘက်စွန်းထွက်နေသည့် ဆုံပင်တည်း။

၂။ သဒ္ဒနီတိ ဓာတုမာလာ၌ အနွဒေဝကို အနု+အဒိ+ဝေ-ဟု ပဒစ္ဆေဒပြု၊အဒိဓာတ် ဗန္ဓနတ္ထ၊ အနုနှင့် အဒိ ကို သန္ဓိစပ်၍ အနွဒိဟု ရှုပ်ပြီး ကြံပြီးလျှင် "အနု အဒ္ဒတိ အနုဗန္ဓတိတိ အနွဒိ၊ အနွဒိဝေ အနွဒေဝါတိ ကိတဝိဂ္ဂ-ဟော သန္ဓိဝိဂ္ဂဟော စ ဝေဒိတဗ္ဗော"ဟု ဆို၏။ အနွဒေဝါတိ တံ အနုဗန္ဓမေဝ၊ အံ ဋ ဂ၊ ၃၃၄-နှင့် ညီ၏။ ဤအနွဒေဝ-ပုဒ်သည်လည်း ၎င်းအနုဗန္ဓအနုက်နှင့်သာ သင့်လျော်၏၊ ဤ ဋ ဌ်လည်း အနုဗန္ဓတ္ထပင် စကားရိပ်ရှိ၏။ အနွဒေဝ အဟိရိုက် အနောတ္တပ္ပန္တိ သာဟနေသာ ယဒေတံ။ပ။အနောတ္တပ်၊ တေ အနုဒေဝ သဟော ကေတောဝ၊ သံ ဋ ဂ၊ ၁၅၃။

ယဒေတန္တိ ယံ တေ။ပ။ အနောတ္တပ်၊ တေ ဒ္ဒယံ အနုဒေဝ အနွာဂတမေဝ၊ အနုသဒ္ဒေန စေတ္ထ တေန္တိ ဥပယောဂဝစန်၊ အနုဒေဝါတိ တေသေ အတ္ထော သဟော ကေတောဝါတိ၊ ၎င်းဒို့။ ဤသံ ဋ ဌ် တို့ အဖွင့်အတိုင်း "အနုဒေဝ အဟိရိုက် အနောတ္တပ်၊ အဟိရိုက အနောတ္တပ္ပတို့နှင့်တကွ သာလျှင်တည်း"ဟု ကမ္မဝါစနီယ ကြံ၍ အနုက်ပေး။ ဤ၌ ဤအနုက် မလျော်။

တို့။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ အရ္ဓေဘရပ်ဌ်။ ယေ ပဋိဘာဇာနော၊ အကြင်ထီးပြိုင်နန်းပြိုင်မင်းတို့သည်။ (ပဋိရာဇုနန္တိ အညေသံ ရာဇုနံ မဟာဥမင်္ဂဘာ-ဌ။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ၊ ထိုမင်းတို့သည်။ စက္ကဝတ္တိ ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဟိ၊ ကြွခြီတော်မူလာပါလော့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်၏(လာခြင်းသည်)။သဗ္ဗာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းပေတည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ (ဣဒံ၊ ဤဝိုင်းနှိုင်ငံ)သည်။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။သကံ၊ ဥစ္စာပါတည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အနုသာသသာတိ၊ ဆုံးမပါလော့"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ "စက္ကဝတ္တိ၊ သော။ ရာဇာ။ သည်။ ပါဏောသု အသက်ကို။ နဟန္တဗ္ဗော၊မသတ်အပ်။ အဒိန္နံ၊ သူမပေးအပ်သည်ကို။ နာဒါတဗ္ဗံ၊ မခိုးမယူအပ်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ မိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ကို။ နစရိတဗ္ဗာ၊ မပြုကျင့်အပ်၊ မုသာ၊ မမှန်သောစကားကို။ နဘာသိတဗ္ဗာ၊ မပြောဆိုအပ်။ မဇ္ဇံ၊ သေရည်သေရက်ကို။ နပါတဗ္ဗံ၊ မသောက်အပ်။ ယထာဘုတ္တဉ္စ၊ စားမြဲတိုင်း(အခွန်အတုန်)ကိုသာ။ ဘုဉ္ဇထာတိ၊ စားကြကုန်လော့"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။အာဟ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ဌ်။ ယေ ပဋိဘာဇာနော၊တို့သည်။(အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ တို့သည်။ စက္ကဝတ္တိဿ၊ သော။ ရညော၊ မင်း၏ (နောက်သို့)။ အနုယန္တာ၊ လိုက်ပါကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၂၅၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ အထခေါ၊ ဌ်။ တံ စက္ကရတနံ၊ သည်။ ပုရတ္ထိမံသမုဒ္ဒံ၊ အရ္ဓေသမုဒ္ဒရာသို့။ အဗ္ဘောဂါဟေတ္မာ၊ သက်ဝင်လျက်။ ပစ္စုတ္တရိတ္မာ၊ ပြန်တက်၍။ ဒက္ခိဏာဒိသံ၊ သို့။ ပဝတ္တတိ၊ လည်၏။ (အနုယန္တာဘဝန္တိ-တိုင်အောင် မထူးပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌ်။ တံ စက္ကရတနံ၊ သည်။ သမုဒ္ဒပရိယန္တံ၊ သမုဒ္ဒရာလျှင် အဆုံး အပိုင်း အခြား ရှိသော။ ပထဝိ ၊ မြေပြင်ကို။ အဘိဝိဇိနိတ္မာ၊ ၍။ တမေဝ ရာဇာနံ ၊ ထိုမင်းနေပြည်သို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂန္တွာ၊ ပြန်လာ၍။ စက္ကဝတ္တိဿ၊ သော။ ရညော၊၏။အန္တေပုရဒ္ဒါရေ၊ နန်းဘော်တံခါး၌။အက္ခာဟတံ၊ ဝင်ရိုးထိလျက်။ စက္ကဝတ္တိဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ အန္တေပုရဒ္ဒါရံ၊ ကို။ ဥပသောဘယမာနံ၊ တင့်တယ်စေသကဲ့သို့။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်တည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ကဝတ္တိဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ ဧဝရူပံ၊ သော။ စက္ကရတနံ၊ သည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ၏။ (၁)

၂၅၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပုန စပရံ၊ လည်း။ စက္ကဝတ္တိဿ၊ သော၊ ရညော၊ ၏။ ဟတ္ထိရတနံ၊ ဆင်ရတနာသည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ၏။ သေတဝဏ္ဏော၊ ကိုယ်လုံးဖြူ။သော။ သတ္တပတိဋ္ဌော၊ ခုနစ်ပါးသော အင်္ဂါတို့ဖြင့် တည်ခြင်းရှိသော ။ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှိသော။ ဝေဟာသင်္ဂမော၊ ကောင်းကင်သို့ ပျံဝဲတက်နိုင်သော။ဥပေါသထောနာမ၊ ဥပေါသထမည်သော။နာဂရာဇာ၊ ဆင်မင်းတည်း။ တံ၊ ထိုဆင်ရတနာကို။ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍။ စက္ကဝတ္တိဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ "ဘော၊ အမောင်တို့။ ဟတ္ထိရတနံ၊ ဆင်ယာဉ် ရတနာသည်။ ဒမတံ၊ ဆုံးမအပ် ယဉ်ကျေးအပ်ပြီးသော ဆင်ယာဉ်ရတနာအဖြစ်သို့။ သစေ ဥပေယျ၊အကယ်၍ ရောက်မူကား။ဘဒ္ဒကံဝတာတိ၊ ကောင်းမြတ်လှပေစု"ဟူ၍။ စိတ္တံ၊ သည်။ ပသီဒတိ၊ ကြည်လင်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌ်။ တံဟတ္ထိရတနံ၊ သည်။(ဥပေတိ-ဌ်စပ်)ဘဒ္ဒေ။ကောင်းသော။ ဒီဃရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ သုပရိဒန္တော၊ ပွန်းတီးစုဝ ဆုံးမအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးသော။ ဟတ္ထာဇာနီယောသေယျသာပိ၊ဆင်အာဇာနည်ကဲ့သို့။ဧवမေव၊သာလျှင်။ဒမတံ၊သို့။ ဥပေတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဦးဖြစ်ခဲ့ဘူးသည်ကား။ စက္ကဝတ္တိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ တမေဝ ဟတ္ထိရတနံ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝိမံသမာနော၊ စူးစမ်းလတ်သော်။ ပုဗ္ဗကမ္မသမယံ၊ ၌။ အဘိရုဟိတ္မာ၊ တက်ဝီး၍။ သမုဒ္ဒပဒိယန္တိ၊ သော။ ပထဝိ၊ သို့။ အနုသံယာယိတ္မာ၊ လှည့်လည်၍။ တမေဝ ရာဇာနံ၊ ထိုမင်းနေပြည် ဗိုလာသျှင်။ ပစ္စာဂန္တ္မာ၊ ပြန်၍။ ပါတရာသံ၊ နံနက်စာစားခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ပ။ ပါဘုဘဝတိ၊ ၏။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ စက္ကဝတ္တိသေ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ အသေရာနံ၊ မြင်းယာဉ်ရတနာသည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ၏။ သဗ္ဗသေတော၊ သော။ ကာဠသီသော၊ မည်းနက်သော ဦးခေါင်းရှိသော။ မုဠကေသော၊ ဖြူဆံမြက်နှင့်ဘူသောအမွေးရှိသော။ ဣဒ္ဓိမာ၊သော။ ဝေဟာသင်္ဂမော၊ သော။ ဝလာဟကော နာမ၊ ဝလာဟကမည်သော။ အသေရာဇာ၊ မြင်းမင်းတည်း။ပ။ပါတုဘဝတိ၊ ၏။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း စက္ကဝတ္တိသေ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာသည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ၏။သော၊ ထိုပတ္တမြားရတနာသည်။ ဝေဠုရိယော၊ ဝိဋ္ဌုရတောင်ခွ်ဖြစ်သော။သုဘော၊ ကောင်းသော။ ဇာတိမာ၊ အမျိုးဇာတ်ကောင်းသော။အဋ္ဌံသော၊ရှစ်မြောင့်ရှိသော။ သုပရိကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာပြုစီရင်အပ်ပြီးသော ပြေပြစ်မှုရှိသော။ မဏိ၊ ကျောက်မျက်ရတနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မဏိရတနဿ၊ ၏။ အာဘာ၊ အရောင်သည်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဖုဋာ၊ ပျံ့နှံ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ပိမံသမာနော၊ သော်။ စက္ကရာဇာနံ၊ သော။ သေနံ၊ ကို။ သန္နယှိတ္မာ၊ စုရုံး၍။ မဏိံ၊ ကို ဓဇဂ္ဂေ၊ အလံဖျားဝှေ့။ အာလံဗျားဝှေ့။ အာဝေါ့ပေတ္မာ၊ တင်၍။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယ၊ အလွန်မိုက်မှောင်သော ညဉ့်အခါ၌။ ပါယာသိ၊ သွားပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမန္တာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ ယောဇနံ၊ အကြင်ရွာနေသူတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ရှိကုန်ပြီ။ဟော၊ ထိုရွာနေသူဘို့သည်။ တေနောဘာသေန၊ ဆိုပတ္တမြား ကျောက်မျက်ရတနာ ရောင်ဖြင့်။ ဒိဝါတိမညမာနာ၊ နေဟုမှတ်ထင်ကုန်၍။ ကမ္မန္တေ၊ အမှုကိစ္စတို့ကို။ ပယောဇေသုံ၊ ယှဉ်စေကုန်ပြီ။ (အလုပ်လုပ်ကြသည်ဟူလို။)။ပ။ပါတုဘဝတိ၊ ၏။ (၄)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပုန စပရံ၊ လည်း။ စက္ကဝတ္တိသေ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ ဣတ္ထိရတနံ၊ မိန်းမရတနာသည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ၏။ သာ၊သည်၊အဘိရူပါ၊ လှန်ကဲလှသောကိုယ်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ (ရူပန္တီသရီရံ ဌီ၊ အဓိကံ ရူပံ အဿာတိ အဘိရူပံ။)ဒဿနီယာ၊(အခြားအမှုကိုပစ်ကြည့်၍) ရှုချင်ဘွယ်ကောင်း၏။ (ပဿိတုံ အရဟတိ ပဿိတဗ္ဗယုတ္တာ။)ပါသာဒိကာ၊ (ရှုမြင်သူ၏စိတ်ကို) ကြည်လင်စေတတ်၏။ ပရမာယ၊ လှန်သော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်းလှသည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏။ နာတိဒီဃာ၊ ရှည်လည်း မရှည်လွန်း။ နာတိရဿာ၊ ပုလည်း မပုလွန်း။ နာတိကိသာ၊ ပိန်လည်းမပိန်လွန်း။ နာတိထူလာ၊ ဝလည်း မဝလွန်း။ နာတိကာဠိကာ၊ မည်းလည်းမမည်းလွန်း။ နစ္စောဒါတာ၊ ဖြူလည်း မဖြူလွန်း။ မာနုသီ၊ လူ၌ဖြစ်သော။ ဝဏ္ဏီ၊ အဆင်းကို။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်၏။ ဒိဗ္ဗီ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ ဝဏ္ဏီ၊ သို့။ အပဘာ၊ မရောက်။ (မမ္မိ) (လူမကနတ်မမျှ-ဟူလို။)

ပိဋကတ်မာနအဋ္ဌကထာ, ဤအဋ္ဌကထာတို့၌ "ဝေဠုလ္လပဗ္ဗတဇာတာ မဏိရတနံ အာဝဇ္ဇတိ"ဟုဖွင့်သည်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ ဣတ္ထိရတနဿ၊ ၏။ ဝေရူပေါ၊ သော။ ကာယသမ္မဿော၊ ကိုယ်၏ အတွေ့သည်။ဟောတိ.၏။ တူလပိစုနော ဝါ၊ လဲအစု၏ရင်း။ကပ္ပါသပိစုနော ဝါ၊ ဝါဂွမ်းအစု၏ရင်း။ (သမ္ဖဿော)သေယျထာပိ နာမ၊ အတွေ့အထိနှင့်ဘူး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ ဣတ္ထိရတနဿ၊ ၏။ ဂတ္တာနိ၊ကိုယ်တို့သည်။ သိတေ၊ ချမ်းသောအခါ၌။ ဥဏှာနိ၊ ပူနွေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ဥဏှေ၊ ပူအိုက်သောအခါ၌။ သိတာနိ၊ ကေုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ ဣတ္ထိရတနဿ၊ ၏။ ကာယတော၊ ကိုယ်မှ။ စန္ဒနဂန္ဓော၊ စန္ဒကူးနံ့သည်။ ဝါယတိ၊ သင်းပျံ့၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥပ္ပလဂန္ဓော၊ ကြာညိုနံ့သည်။ ဝါယတိ၊ ကြိုင်လှိုင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ ဣတ္ထိရတနံ၊ သည်။ စက္ကဝတ္တိဿ၊ သော။ ရညော။ ၏၊ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယိနီ၊ ဦးစွာထလေ့ရှိသည်။ ပစ္ဆာနိပါတိနီ၊ နောက်မှအိပ်လေ့ရှိသည်။ ကိံ ကာရ ပဋိဿာဝိနီ၊ အဘယ်ကို ပြုရအံ့နည်းဟု မေးမြန်းလေ့ရှိသည်။ မနာပစာရိနီ၊စိတ်ကြိုက်ကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသည်။ ပိယဝါဒိနီ၊ ချစ်ဘွယ်ကို ဆိုလေ့ရှိသည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ ဣတ္ထိရတနံ၊ သည်။ စက္ကဝတ္တိ ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ မနသာပိ၊ စိတ်ဖြင့်သော်လည်း။နော အတိစရတိ၊လွန်၍မကျင့် (ယောကျ်ားတပါးကို စိတ်ဖြင့်သော်လည်းမတောင့်တ)။ ကာယေန ပန၊ ကိုယ်ဖြင့်ကား။ ကုတော၊ အဘယ်မှာလျှင် လွန်ကျူး၍ကျင့်ပါအံ့နည်း။ပ။ပါတုဘဝတိ၊ ၏။ (၅)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ စက္ကဝတ္တိဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ ဂဟပတိရတနံ သူဌေးရတနာသည်။ ပါဘုဘဝတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ကမ္မဝိပါကဇံ၊ ကံ၏အကျိုးကြောင့် ဖြစ်သော။ဒိဗ္ဗစက္ခု၊နတ်မျက်စိကဲ့သို့သော မျက်စိသည်။ပါဘုဘဝတိ၊ ၏။ ယေန၊ ယင်းဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်။ သဿာမိကမ္မိ၊ ပိုင်ရှင်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အဿာမိကမ္မိ၊ ပိုင်ရှင်မရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ နိဓိံ ၊ ရတနာအိုးကို။ ပဿတိ၊မြင်၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ စက္ကဝတ္တိ ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ "ဒေဝ၊ ကြီး။ တံ၊ သည်။ အပ္ပေ ဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမစိုက်သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်ပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏ (အကျိုးငှါ)။ ဓနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ဓနကရဏီယံ၊ ဥစ္စာဆောင်ရွက်စွဲကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့"ဟု၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ စက္ကဝတ္တိ ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ကမေဝ ဂဟပတိရတနံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ဝိမံသမာနော၊သော်။နဘဝံ၊ လေ့ကို။အဘိရုဟိတ္မာ၊ တက်စီး၍။ဂင်္ဂါယနဒီယာ၊ဂင်္ဂါမြစ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။သောတံ၊ ရေအယဉ်သို့။ သြဂါဟိတ္မာ၊ သက်ဆင်း၍။ ဂဟပတိရတနံ၊ ကို။"ဂဟပတိ၊ အိုသူဌေး။မေ၊ ငါ့အား။ ဟိရညသုဝဏ္ဏေန၊ ရွှေငွေဖြင့်။ အတ္ထောတိ၊ အလိုရှိ၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ စ၊ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဧကံတိဏ်၊ကမ်းတဖက်သို့။ နာဝါ၊ လှေသည်။ ဥပေတု၊ဆိုက်ကပ်ပါစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဂဟပတိ၊ဌေး။ မေ၊အား။ ဣဓေဝ၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်အလယ်၌ပင်လျှင်။ဟိရညသုဝဏ္ဏေန၊ဖြင့်။ အတ္ထော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘိ ဿ ဝေ၊ဘို့။ ဘ ဏ ခေါ၊၌။ တံ ဂဟပတိရာဇာနံ၊ သည်။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့်။ ဥဒကေ၊ရေ၌။ သြမသိတ္မာ၊ စမ်းသတ်၍။ ဟိရညသုဝဏ္ဏဿ၊ ရွှေငွေဖြင့်။ ပုရံ၊ ပြည့်သော။ ကုမ္ဘံ ၊ အိုးကို။ ဥဒ္ဓရိတ္မာ၊ ထုတ်ယူ၍။ စက္ကဝတ္တိ ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ကို။"မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှလောက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဥစ္စာဖြင့်။အလံ၊ပြည့်စုံလုံလောက်ပါပြီလော။မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဧတ္တာဝတာ၊ဖြင့်။ ကတံ၊ပြုလုပ်အပ်ပါပြီလော။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ဧတ္တာဝတာ၊ဖြင့်။ပူဇိတာနိ၊ပူဇော်အပ်ပါပြီလော"ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီ။ စက္ကဝတ္တိ၊သော။ရာဇာ၊သည်၊ "ဂဟပတိ၊ဌေး။ ဧတ္တာဝတာ၊ဖြင့်။ အလံ၊ ပြီ။ဂဟပတိ၊ ဌေး။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ အပ်ပြီ။ ဂဟပတိ၊ဌေး။

တွေ့ကာဝဘာ၊ ဖြင့်။ ပူဇိတန္တိ၊ အပ်ပြီ"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟာ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ပါတုဘဝတိ၊ ၏။ (၆)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ စက္ခုဝတ္ထိဿ၊သော။ရဉ္ဇော၊၏။ပဋိဏာယကရာနံ၊သားကြီး ရတနာသည်။ပါတုဘဝတိ၊၏။ စက္ခာတ္တံ၊သော။ ရာဇာနံ သို့။ ဥပယာဝေတဗ္ဗံ၊ကပ်ရောက်စေသင့်သည်ကို။ ဥပယာပေတုံ၊ လက်ပေါက်စေခြင်းငှါ။ အပယာပေတဗ္ဗံ၊ ဖယ်ရှားစေသင့်သည်ကို။ အပယာပေတုံ၊ ဖယ်ရှားစေခြင်းငှါ။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ရာဇာခန့်ထားသင့်သူကို။ ဌပေတုံ၊ ရာထူးခန့်ထားခြင်းငှါ။ ပဏ္ဍိတောပညာဒီ၏။ ဗျတ္တော တတ်ကျွမ်းလိမ္မာ၏။ ဧဝေဝိ၊ ပင်ကိုယ်ထိုးဝင် ဉာဏ်ရှိ၏။ ပဋိဗလော၊ ကိုယ်မာန်ကင်း၏။ သော၊ ထိုသားကြီးရတနာသည်။ စက္ခာတ္တံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပသက်မိဘုဝ၊ခစား၍။ "ဒေဝ၊ကြီး။ တုံ၊သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ကြောင့်ကြမစိုက်သည်။ဟေ၊ဟိ၊ လော့။ အဟံ၊ သည်။ အနုသာသိဿာမိ ဝိ၊ ကွပ်ကဲအုပ်မျှုပ်ပါအံ့"ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ အာဟာ၊ပြီ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။စက္ခဝတ္ထိ၊သော။ရာဇာ၊သည်။သတ္တဟိ၊ခုနှစ်မျိုးကုန်သော။ဣမေဟိ ရတနေဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၇)

၂၅၉။ ကဘမာဟိ၊ အာဘယ်မည်ကုန်သော။ စတူဟိ ဇွန်ဟိ၊ တန်ခိုးလေးမျိုးတို့နှင့်နည်းဟူမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ စက္ခဝတ္ထိ၊ သော။ ရာဇာ၊သည်။ အညေဟိ မနုဿေဟိ၊အခြားသူတို့ထက်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အ.ဘိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းလှသည်။ ဒဿနီယော၊ သည်။ ပါသာ-ဒိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ပမာယ ဝေ သော။ ဝဏ္ဏပေါကွရတာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခဝတ္ထိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပဌမာယ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမာယ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဤတန်ခိုးနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ စက္ခဝတ္ထိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အညေဟိ၊ ကုန်သော။ မနုဿေဟိ၊ တို့ထက်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဒီဃာယုကော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသည်။ စိရဋ္ဌိတိကော၊ ကြာမြင့်စွာ တည်တံ့ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ စက္ခဝတ္ထိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အညေဟိ၊ ကုန်သော။ မနုဿေဟိ၊ တို့ထက်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အပ္ပါဗာဓော၊ အနာမရှိသည်။ အပ္ပါတင်္ကော၊ ဆင်းရဲမရှိသည်။(အပ္ပသဒ္ဒေါစေဿ ဆ.ဘ.ဝဝဿ။) သမဝေပါကိနိယာ၊ အညီအညွတ်ရင့်ကျက်စေတတ်သော သဘောရှိသော၁။ နာတိသီတာယ၊ မလွန်းသော။ နစ္စုဏှာယ၊ မပူလွန်းသော။ ဂဟဏိယာ၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်(ဝမ်းမီး)နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊လည်း။ စက္ခဝတ္ထိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ ပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့၏။ ဝါ၊တို့သည်။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကိုပျိုးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ပုတ္တာနံ၊ သားသမီးတို့၏။ ဝါ၊တို့သည်။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပေါ၊ သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ၊ သာလျှင်။ပ။မနာပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခဝတ္ထိ၊ သော။

၁။ သမံ ဝေပါကေ၊ တေ၊ သာ အတ္ထိ၊ သမဝေပါကိနီ၊ တာယ။ မဟာဝဂ္ဂ-ဋီ။ "အကျက်ညီသော"ဟု ဆိုလိုသည်။

ရညောပိ၊ မင်း၏လည်း။ ၀ါ၊မင်းသည်လည်း။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊တို့သည်။ ၀ါ၊တို့ကို။ပိယာ၊ အပ်ကုန်သည်။ မနာပါ၊ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပိတု၊အဖ၏။ ၀ါ၊သည်။ပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ၀ါ၊ တို့ကို။ပိယာ၊ အပ်ကုန်သည်။ မနာပါ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒေမ၀၊ သာလျှင်။ပ။မနာပါ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ စက္ကဝတ္တိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ စတုရဏ္ဏိယာ၊ သော။ သေနာယ၊နှင့်တကွ။ ဥယျာနဘူမိ၊ ဥယျာဉ်မြေသို့။ နိယျာသိ၊ ထွက်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌ။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ စက္ကဝတ္တိ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ခစားရ။ "ဒေ၀၊ ကြီး။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် (ကြွသွားလတ်သော်)။ တံ၊အရှင်မင်းကြီးကို။ မယံ၊ တို့သည်။ စိရတရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ပသေယျာမ၊ဖူးမြင်ကြရကုန်၏။(တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။) အတရမာနော၊ မလျင်မမြန် (ဖြေးညှင်းသာယာစွာ)။ ယာဟိတိ၊ ကြွသွားပါလော့"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ကဝတ္တိ၊သော။ ရာဇာပိ၊ သည်လည်း။ သာရထိံ၊ ရထားထိန်းကို။ "သာရထိ၊ ရထားထိန်း။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (မောင်းနှင်လတ်သော်) မံ၊ ငါ့ကို။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ စိရတရံ၊ စွာ။ ပသေယျုံ၊ ဖူးမြော်ကုန်ရာ၏။ (တထာ၊ အားဖြင့်။) အတရမာနော၊ မလျင်မမြန်။ ပေသေဟိတိ၊ မောင်းနှင်လော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဣမာဟိ ဣဒ္ဓီဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ စက္ကဝတ္တိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ သတ္တဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ရတနေဟိ၊ တို့နှင့်ရင်း။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ဣမာဟိ ဣဒ္ဓီဟိစ၊တို့နှင့်ရင်း။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ တတောနိဒါနံ၊ သော။ သုခံ၊ ကို။ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံ၀ေဒိယေထ အပိနု၊ ခံစားရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကေမေ-ကေန၊ တပါးတပါးဖြစ်သော။ရတနေနပိ၊ နှင့်သော်လည်း ။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံလတ်သော်။ စက္ကဝတ္တိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ သော။ သုခံ၊ ကို။ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံ၀ေဒိယေထ၊ ခံစားရရာပါ၏။ သတ္တဟိ ရတနေဟိ၊တို့နှင့်ရင်း။စတူဟိ ဣဒ္ဓီဟိစ၊ တို့နှင့်ရင်း။ (သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံလတ်သော်။)ကော ပန ၀ါဒေါ၊အဘယ်မှာ ဆိုဘွယ်ရာရှိပါတော့အံ့နည်း။ (ပိုရ် ချမ်းသာ၀မ်းမြောက်ရမည်သာဖြစ်၏ ဟူလို။)ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၆၀။ (အထ ခေါ ဘဂ၀ါ-မှစ၍ ဥပနိဓမ္မိ နှ ဥပေတိ-တိုင်အောင်သော ၀ါကျများကို ၂၅၀-စာပိုဒ် မှီး၍ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ တို့။ သ ခေါ သော ပဏ္ဍိတော၊ ထိုပညာရှိသည်။ ဒီဃဿ၊ ရှည်လျားသော။အဒ္ဓုနော၊ အချိန်အခါ၏။ အစ္စယေန၊ ကုန်လွန်သဖြင့် (ကုန်လွန်သောအခါ၌)။ မနုဿတ္တံ၊ လူ့အဖြစ်သို့။ ကဒါစိ ကရဟစိ၊ တခါတရံ။ သစေ အာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ ရောက်လာ ပြီးအံ့။ (ဧ၀ံသတိ၊ သော်။) ခတ္တိယမဟာသာလကုလံ ၀ါ၊ ခတ္တိယမဟာသာလမျိုးရင်း။ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလကုလံ ၀ါ၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလမျိုးရင်း။ ဂဟပတိမဟာသာလကုလံ ၀ါ၊ ဂဟပတိ မဟာသာလမျိုးရင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ယာနိ တာနိ ဥစ္စာကုလာနိ၊ အကြင်အထက်တန်းကျ သော(ဇာတ်မြင့်)မျိုးတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တထာရူပေ၊ သော။ အစ္ဆေ၊ ကြွယ်ဝသော[1]။

၁။ အာ+ဈေ+အ၊ အာဘုသော ဈာယိတဗ္ဗော နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗောတိ အဆော။ လုပ်။ စျမျှင်းဆွဲကို ၀ရေ မှုတ်ပွ။ ဒ္ဒိတ္တံ။ပိသောဒရာဒိ။

မဟာဒ္ဓနေ၊ မျှားသောဥစ္စာရှိသော။ မဟာဘောဂေ၊ မျှားသောအသုံးအဆောင်ရှိသော။ ပဟူတ-ဇာတရူပရဇတေ၊ မျှားသောရွှေငွေရှိသော။ ပဟူတဝိတ္တူပကာရကေ၊ မျှားပြားသော နှစ်သိမ့်ကြောင်း စည်းစိမ်ရှိသော[1]။ ပဟူတနေဓညေ၊ မျှားပြားသော ဥစ္စာ ကြေးငွေ ဆန်ရေစပါးရှိသော။ ကုလေ၊ ၌။ ပစ္စာဇာယတိ၊ ဖြစ်ပြန်ရ၏။ သော စ၊ ထိုသူသည်လည်း။ အဘိရူပေါ၊သည်။ ပ။ လာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်းကား မထူးလှပြီ။ "ကဋ္ဌဂ္ဂဟေနာတိ ဇယဂ္ဂဟေန" ဟု ဖွင့်သဖြင့် "ကဋ္ဌဂ္ဂဟေန၊ အလောင်းအစား အောင်နိုင်ခြင်းဖြင့်"ဟု ပေးလေ။ ဤမျှကား ထူးတော့သည်။ ဣဒမဝေါစ-စသည်ကိုလည်း ပေးမြဲ။)

နဝမ်၊ သော။ ဗာလပဏ္ဍိတသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-ဒေဝဒူတသုတ်

၂၆၁။ (ဧवं မေ သုတံ-မှ ပစ္စယောသုံ အထိ ပေးမြဲ။) ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊တို့။သဒ္ဓါရာ၊ မျက်နှာချင်းဆိုင် တံခါးရှိကုန်သော။ဒ္ဝေ အဂါရာ၊ အိမ်နှစ်လုံးတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ရှိကုန်၏။) တတ္ထ၊ ထိုအိမ်နှစ်လုံးဟူ၏။မဇ္ဈေ၊အလယ်၌။ဌိတောဝ၊ရပ်တည်သော။စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊သည်။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ပဝိသန္တေပိ၊ ဝင်သည်တို့ကိုရင်း။ နိက္ခမန္တေ ပိ၊ ထွက်သည်ကို့ကိုရင်း။ အနုစင်္ကမန္တေပိ၊ လူးလာတို့ခေါက် သွားသည်တို့ကိုရင်း။ အနု ဝိစရန္တေ ပိ၊ ထိုမှ ဤမှ သွားသည်တို့ကိုရင်း။ ပဿေယျ သေယျထာပိ၊ မြင်ရာ သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवमेव၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ ငါ ဘုရား သည်။ ဒိဗ္ဗेန၊ နတ်၌ဖြစ်သော မျက်စိနှင့်တူသော။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကို လွန်သော။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ စဝမာနे၊ စုတေဆဲဖြစ်သည်တို့ကို။ ဥပပဇ္ဇမာနे၊ ပဋိသန္ဓေနေဆဲဖြစ်သည်တို့ကို။ ဟီနေ၊ ယုတ်ညံ့သည်တို့ကို။ ပဏီတေ၊ မြင့်မြတ်သည်တို့ကို။ သုဝဏ္ဏे၊ အဆင်းလှသည်တို့ကို။ ဒုဗ္ဗဏ्णे၊ အဆင်းမလှသည်တို့ကို။ သုဂတေ၊ ကောင်းသော လားရာရှိသည်တို့ကို။ (ကြွယ်ဝသူတို့ကိုလည်းဟု)။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော လားရာရှိသူတို့ကို။ (ဆင်းရဲသူတို့ကိုလည်း ပေး)။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ (ပဿာမိ-ကို ကံပုဒ်တိုင်း၌ သော်၎င်း၊ ဒုကတိုင်း၌သော်၎င်း ယှဉ်စပ်၍လည်း ပေးနိုင်၏။) ယထာကမ္မူပဂေ၊ ကံအား လျော်စွာ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ "ဣမေ ဝတ ဘောန္တော။ပ။ ဝိနိပါတं နိရယံ ဥပပန္နာတိ၊ ဥပပန္နာ"ဟူ၍။ ပဇာနာမိ၊ သိ၏။ (ဤကော်မာအတွင်းရှိ ပေယျာလမျှားကို အပိုဒ် ၁၀-၌ ပေးခဲ့သည်ကို နည်းမှီး၍ ဖော်ပေးလေ)။

၂၆၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ထိုဧရဝေါသားကို။ နိရယပါလာ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်။နာနာ-ဗာဟာသု၊ လက်မောင်းတဖက်တချက်တို့၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆွဲကိုင်၍။ (တဿ နာနာဗာဟံ

---

[1] ဝိတ္တိတိ တုဋ္ဌိ၊ ဝိတ္တိယာ ဥပကရဏံ ဝိတ္တူပကရဏံ၊ တုဋ္ဌိကာရဏန္တိ အတ္ထော။ပဟူတံ နာနာဝိဓဝလက်ဝရ-သုဝဏ္ဏရဇတဘာဇနာဒိဘေဒဝိတ္တူပကရဏမဿတိ ပဟူတဝိတ္တူပကရဏော။ ဒီ၊ဋ္ဌ၊၁၊၂၆၁။ ပဟူတံ ဝိတ္တသခ်ါတံ ဥပကရဏံ အဿတိ ပဟူတဝိတ္တူပကရဏံ-ဟု ပြု၍ "မျှားပြားသော စည်းစိမ်အဆောက်အဦးရှိသော"ဟူ၍လည်း ပေးနိုင်၏။

ဂဟေတ္ဌာ-ဟု ကံကို သမ္မန်၊ အာခသရကို ကံပြင်၍လည်း သုဒိန္နဘာဏ၀ါရအဋ္ဌကထာနည်းကို မှီး၍ ပေးလေဦး။) ယမသ ရညော၊ ယမ မင်းအား။ "ဒေ၀၊ အရှင်ယမမင်းကြီး။ အယံ ပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်။ အမတ္တေယျော၊ အမိအား ကောင်းမွန်စွာ ရှိသေပြုကျင့်ခြင်း မရှိ။ (မာတုဟိတော မတ္တေယျော-စသည်လုပ်) အပေတ္တေယျော၊ အဖအား ကောင်းမွန်စွာ ရှိသေပြုကျင့်ခြင်းမရှိ။ အသာမညော၊ ရဟန်းတို့အား ကောင်းမွန်စွာ ရှိသေပြုကျင့်ခြင်းမရှိ။ အဗြာဟ္မညော၊(ရဟန္တာ)သူမြတ်တို့အား ကောင်းမွန်စွာ ရှိသေပြုကျင့်ခြင်း မရှိ။ကုလေ၊ အမျိုးဌ။ နု ဇေဋ္ဌာပစာယီ၊ ကြီးသူတို့အားရိုသေကျိုးနှံ့လေ့မရှိ။ ဣမသ၊ ဤယောကျ်ားအား။ ဒေ၀၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ ဒဏ္ဍံ၊ အပြစ်ဒဏ်ကို။ ပဏေတူတိ၊ တပ်ပါလော့" (ပေးပါလော့)ဟူ၍။ ဒဿေန္တိ၊ ပြကြကုန်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ကို။ ယမော ရာဇာ၊ သည်။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ အမော်ဝင် ယောကျ်ား။ တံ၊ သင်သည်။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ပါတုဘူတံ၊ ထင်စွာဖြစ်သော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဒေ၀ဒူတံ၊ သေမင်း၏တမန် (အကြောင်း)ကို။ နု အဒ္ဒသာတိ၊မမြင်ခဲ့ဘူး သလော"ဟူ၍။ သမနုယုဇ္ဇတိ၊ စစ်ဆေး၏။ သမနုဂါယတိ၊ ဝန်ခံသောအားဖြင့် စစ်ဆေး၏။ သမနုဘာသတိ၊ အကြောင်းကို စစ်ဆေး၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ နာဒ္ဒသံ ဘန္တေတိ၊ အရှင်မင်းကြီး မမြင်ခဲ့ဘူးပါ"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့၊ အာဟ၊ ပြီ။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တမေနံ၊ထိုယောကျ်ားကို။ ယမော ရာဇာ၊ သည်။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ ယောကျ်ား။တံ၊ သည်။ မနုဿေသု၊ တို့၌။ ဒဟရံ၊ ငယ်သော။ မန္ဒံ၊ နုနယ်သော။ ဥတ္တာနသေယျကံ၊ ပက်လက်အိပ်တတ်ကာမျှဖြစ်သော။ သကေ မုတ္တကရီသေ၊ မိမိ၏ ကျင်ငယ် ကျင်ကြီး၌။ ပလိပန္နံ၊ လူးလည်း ပေကျံလျက်။ သေမာနံ၊ ပက်လက် အိပ်သော[1]။ ကုမာရံ၊ သူငယ်ကို။ နအဒ္ဒသာတိ၊ မမြင်ခဲ့ဘူးလော"ဟူ၍။ အာဟ၊ မေးပြီ။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ အဒ္ဒသံ ဘန္တေတိ၊ အရှင်မင်းကြီး မြင်ခဲ့ဘူးပါ၏ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ကို။ ယမောရာဇာ၊ သည်။ "အမ္ဘော ဘုရိသ၊ ကျ်ား။ ဝိညူသု၊ နားလည် သိတတ်သည်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ မဟလ္လကသု၊ ကြီးရင့်သော။ တသု တော၊ ထိုသင်၏ (စိတ်၌)။'အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဇာတိ၀မ္မော၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ'၊ ကို။ အနတီတော၊ မလွန်ဆန်နိုင်။ အဟံ၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊ ဖြင့်ရင်း။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းမှုကို။ ဟန္ဒ ကရောမိတိ၊ ချော်ပြုလုပ်ရဦးအံ့' ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ နု အဟောသိတိ၊ မဖြစ်ခဲ့လေသလော"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အာဟ၊ မေးပြီ။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ "ဘန္တေ၊ ကြီး။ နာသက္ခိဿံ၊ မပြု စွမ်းနိုင်ခဲ့ပါ။ ဘန္တေ၊ ကြီး။ ပမာဒဿန္တိ၊ မေ့လျော့ပေါ့ဆမိခဲ့ပါ၏"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။အာဟ၊ပြီ။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ကို။ ယမောရာဇာ၊ သည်။ "အမ္ဘော ဘုရိသ၊ကျ်ား။ ပမာဒ၀တာယ၊ မေ့လျော့မှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (အံ-၃ ဒေ၀ဒူတ၌ ပမာဒတာယ-ဟုရှိ၏။) ကာယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊ ဖြင့်ရင်း။ ကလျာဏံ၊ ကို။ နု အကာသိ၊ မပြုခဲ့။ အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျ်ား။ တံ၊ သည်။ တဋ္ဌ၊ အမှန်ပင်။ ယဿ၀ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့သည် အလျောက်။ တထာ ကရိဿံ၊ ထိုသို့ ပြုမိမှားခဲ့၏[2]။

တံ ဧတံ ပါပကမ္မံ၊ ထိုသည့်မကောင်းမှုကို။ တေ၊ သင်၏။ မာတရာ၊ အမိ သည်လည်း။ နေ၀ ကတံ၊ မပြုလုပ်ခဲ့။ ပိတရာ၊ အဖသည်လည်း။ နု ကတံ၊ မပြုလုပ်ခဲ့။ ဘာတရာ၊ ညီအစ်ကို

၁။ သေမာနန္တိ ဥတ္တာနံ ဟုတ္ဝာ သယိတံ ဟောတိ။ သံ-ဋ္ဌ မာ၀ရသံယုတ်၊ ဂေါဓိကသုတ်။

၂။ ကရိဿံ-ကား ၀ဿနုဝိပလ်၊ တုမှယောဂနှင့် အမှန်နေစေရမည်။ ဣတိ-နှင့် တံ-ကား အနုတ္ထက။

သည်လည်း။ နေ ကတ်၊ ခဲ့။ ဘဂိနီယာ၊ နှမအစ်မသည်လည်း။ နေ ကတ်၊ ခဲ့။ မိတ္တာမစ္စေဟိ၊ မိတ်ဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်း။ နေ ကတ်၊ ခဲ့။ ဥဘတိ သာလောဟိတေဟိ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်လည်း။နေ ကတ်၊ ခဲ့။ သမဏဗြာဟ္မဏေဟိ၊ တို့သည်လည်း။ နေ ကတ်၊ ခဲ့။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း။ နေ ကတ်၊ ခဲ့။ ဧတံ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ တယာဝ၊ သင်သည်သာလျှင်[1]။ ကတ်၊ ခဲ့၏။ တုဋ္ဌောဝ၊ သင်သည် သာလျှင်။ တေဿ၊ ထိုမကောင်းမှု၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ပဋိသံဝေဒိဿသိတိ၊ ခံစားရပေလတ္တံ့”ဟု၍။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ (၁)

၂၆၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဒမနံ၊ ကို။ ယမောရာဇာ၊ သည်။ ပဋမံ၊ သော။ ဒေဝဒူတံ၊ ကို။ သမနုယုဉ္ဇိတ္မာ၊ စစ်ဆေးပြီး၍။ (နာဒ္ဒသံ ဘန္တေ-အထိမထူးပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ကို။ ယမောရာဇာ၊ သည်။ “အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျား။ တံ၊ သည်။ မနုဿသု၊တို့၌။ ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းရင့်ရော်သော။ ဂေါပါနသိဝင်္ကံ၊ကောက်သော အခြင်ယနယ်ကဲ့သို့ ကုန်းသောခါးရှိသော[2]။ ဘောဂ္ဂံ၊ ပျက်ကျိုးသော ခါးရှိသော။(ခါးကုန်းသောဟု ဆိုလိုသည်။)ဇရာပရာယဏံ၊တောင်ဝှေးသာလျှင် အားထားရာရှိသော။(ဒဏ္ဍောဝ ပရာယဏံ ဧတေဿ-ပြု။) ပဝေဓမာနံ၊ တုန်တုန်ခိုက်ခိုက်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော။ အာတုရံ၊ နာကျင်သော။ ဂတယောဗ္ဗနံ၊ အရွယ်လွန်သော။ ခဏ္ဍဒန္တံ၊ ကျိုးသော သွားရှိသော။ ပလိတကေသံ၊ ဖြူသော ဆံပင်ရှိသော။ ဝိလူနံ၊ ဆံပင်ကို နုတ်ထားအပ်သကဲ့သို့သော ဦးခေါင်းရှိသော။ ခလိတသိရံ၊ အလွန်ပြောင်သော ဦးခေါင်းရှိသော။ ဝလိတံ၊ တွန့်သောအရေရှိသော။ တိလကာဟတဂတ္တံ၊ မဲ့ဖြူမဲ့နက် ရောသကဲ့သို့ ပြောက်ကျားသောကိုယ်ရှိသော။ ဣတ္ထိ ဝါ၊ ကိုဌင်း။ ပုရိသံ ဝါ၊ ကိုဌင်း[3]။ နု အဒ္ဒသာတိ၊ မမြင်ဘူးသလောဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ အဒ္ဒသံ ဘန္တေတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ အကြင်းလွယ်ပြီ။ (၂)

၂၆၄။ (နာဒ္ဒသံ ဘန္တေ-အထိပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ကို။ ယမောရာဇာ၊ သည်။ “အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျား။ တံ၊ သည်။ မနုဿသု၊ တို့၌။ အာဗာဓိကံ၊ အနာရှိသော။ ဒုက္ခိတံ၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းရှိသော[4]။ ဗာဠှဂိလာနံ၊ ပြင်းထန်စွာ မမာမကျန်းသော။သကေ မုတ္တကရီသေ၊ ၌။ ပလိပန္နံ၊ လျက်။ သေမာနံ၊ သော။ အညေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်။ ဝုဋ္ဌာပိယမာနံ၊ ကဲ့ထူ ထစေ

၁၊ တိကဂုံတွေရပါဠိ၌ သမဏဗြာဟ္မဏနှင့် ဧဝတာ ရှေနောက်ပြန်လျက်ရှိ၏။ တယာဝေတံ-၏ ရှေ၌လည်း အထ ခေါ- ဟု ပါ၌ရှိ၏။ အဓိပ္ပါယ်လည်း ကောင်းမွန်လု၏။

၂။ ကောက်သောနံရိုး-ဟု ပြန်ကြ၏။ မသင့်။ ဘဂ္ဂန္တိ ဘဂ္ဂသရီရံ၊ ကဋ္ဌိယံ ဘဂ္ဂဘာယတ္တာ-ဟူသော အံ-ဋီ ကို ထောက်၊ ဘောဂ္ဂ(ဘဂ္ဂနှင့်)ဂေါပါနသိဝင်္ကံ အဓိပ္ပါယ်အတူပင်။

၃။ အဂုံတွေ့အဋ္ဌကထာ ဋီကာ အဖွင့်အတိုင်း ပေးလိုက်သည်။ တိကဂုံတွေရ ဒေဝဒူတသုတ်နှင့် သဟိဋ္ဌ ယိုးဒယား ကမ္ဘောဒီးယား အင်္ဂလိပ်စသော အခြားမူတို့၌ ပုရိသံ ဝါ-နှင့် ဇိဏ္ဏံ ၂-ပုဒ်တို့၏အကြားဝယ် “အာသီတိကံ ဝါ နာဝုတိကံ ဝါ ဝဿသတိကံ ဝါ ဇာတိယာ-။ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် နှစ်ရှစ်ဆယ် ကိုးဆယ် တရာ ရှိသော” ဟုပါရှိနေသည်။ အဓိပ္ပါယ်လည်းရပါ၏။သို့သော် ဤပါဠိ၌ မပါရှိ၊ ထိုမှတပါး မဟာနိဒ္ဒေသ ဇရာသုတ်အဖွင့်၌ ခလိတသိရ၊ သို့မဟုတ် ခလိတသိရ-အစား မဟာခလိတသိသ-ဟု မဟာသဒ္ဒါနှင့်ရှိသည်။အံ-ဋ၊ အံ ဋီ တို့၌လည်း မဟာခလ္လာဋ-ဟုဖွင့်၏။ ဝိလူနံ-ကား အနည်းငယ်ပြောင်သည်။မဟာခလ္လိတ-ကား မျှားမျှား ပြောင်သည်ဟု ဆိုလိုရင်းဖြစ်၍မဟာပါမှ ပိုမိုကောင်းမွန်မည်ဟု ယူဆမှုယ်ရှိသည်။

၄။ ဒုက္ခံ သဠာတံ ဗေဒနာတံ ဒုက္ခိတံ၊ ပြု။ မောဂ္ဂလ္လာန် ၄-ကလေ့ ၄၅-သဠာသုတ် တာရကာဒီဂုံးအစီရင်တည်း။ အံ-ဋီ၊ ဒေဝဒူတသုတ်ရှု။

အပ်သော။ (ထူမှ ထနိုင်သောဟူလို။) အညေဟိ၊ တို့သားည်။ သံဝေသိယမာနံ၊ တဲ့ထူအိပ်စေအပ်သော။ ဣတ္ထိ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ပုရိသံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ နအဒ္ဒသာတိ၊ မမြင်ခဲ့ဘူးသလော”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သော၊ သားည်။ ဘန္တေ၊ ကြီး။ အဒ္ဒသံတိ၊ မြင်ခဲ့ပြီဟူ၍။ဧဝံ၊သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ (ဗျာဓိဓမ္မော၊ နာခြင်းသဘောရှိသည်။ ဤမျှသာထူးသည်။) (၃)

၂၆၅။ (နာဒ္ဒသံ ဘန္တေ-အထိပေးမြဲ။ ရာဇာနော စောရံ အာဂုစာရိ-မှစ၍ သီသံ ဆိန္နန္တေ တိုင်အောင်ကား ဗာလပဏ္ဍိတသုတ် အပိုဒ် ၂၄၇-နှင့်မထူးပြီ။ ပြန်ရှု။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ကို။ ယမော ရာဇာ၊ သည်။ “အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျား။ ဝိညုဿ၊ တတ်သိနားလည်သည်။သတော၊ ဖြစ်လျက်။ မဟာလ္လကဿ၊ ကြီးရင့်သော။ တဿ တေ၊ ထိုသင်၏ (စိတ်၌)။ ‘ဘော၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သူတို့သည်။ ပါပကာနိ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ (က-ကုစ္ဆိတဋ္ဌ။) ကမ္မာနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌ပင်လျင်။ ဝေရှပါ၊ ကုန်သော။ ဝိဝိဓာကမ္မကာရဏာ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော ညှဉ်းဆဲကြောင်းအမှုတို့ကို။ ကရိယန္တိ၊ ပြုစေအပ်ကုန်၏[1]။ ‘ပရတ္ထ ပန၊ တမလ္လနှင့်ဘဝ၌ကား။ ကိမင်္ဂ ၊ အဘယ်မှာ ဆိုဘွယ်ရာရှိပါတော့အံ့နည်း။ အဟံ၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊ဖြင့်ရင်း။ ကလျာဏံ၊ ကို။ ဟန္ဒကရောမိ၊ သြော်ပြုလုပ်ပေးဦးအံ့’ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်ခဲ့လေသလော”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။အာဟ၊ ပြီ။ (သော ဧဝမာဟ-မှစ၍ ဝိပါကံ ပဋိသံဝေဒိသာ-သိတိ-တိုင်အောင် မထူးပြီ။) (၄)

၂၆၆။ (နာဒ္ဒသံ ဘန္တေ-အထိပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ကို။ ယမော ရာဇာ၊ သည်။ “အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျား။ တံ၊ သားည်။ မနုဿသု၊ တို့၌။ ဧကောဟမတံ ဝါ၊ သေပြီးသောသူ၏ တရက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ သေ၍ တရက်ရှိပြီလည်းဖြစ်သော[2]။ ဒွီဟမတံ ဝါ၊ သေ၍ နှစ်ရက်ရှိပြီလည်းဖြစ်သော။ တီဟမတံ ဝါ၊ သေ၍ သုံးရက်ရှိပြီလည်းဖြစ်သော။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ သေသည်မှအထက် တက်ကြွဖူးရောင်သော။ ဝိနီလကံ၊ အထူးသဖြင့်ညိုမဲသော။ ဝါ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ညိုမဲသော[3]။ ဝိပုဗ္ဗကဇာတံ၊ ယိုစီးသောသွေးပြည်ရှိသော။ ဣတ္ထိ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ပုရိသံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ နအဒ္ဒသာတိ၊ မမြင်ခဲ့ဘူးလေသလော”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ (သောဧဝမာဟ အဒ္ဒသံ ဘန္တေတိ-မှစ၍ ပဋိသံဝေဒိသာသိတိ-တိုင်အောင်ပေးမြဲ။) (၅)

၂၆၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ကို။ ယမမာ ရာဇာ၊ သည်။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ ဒေဝဒူတံ၊ ကို။ သမနုယုဇ္ဇိတ္တာ၊ ၍။ သမနုဂါဟိတ္တာ၊ ၍။ သမနုဘာသိတ္တာ၊ ၍။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ဟောတိ၊၏။ (တမေနံ ဘိက္ခဝေ နိရယပါလာ-မှစ၍ ဂါထာအဆုံး ဖရိတ္တာ တိဋ္ဌတိ သဗ္ဗဒါ-အထိ ဗာလပဏ္ဍိတသုတ် အပိုဒ် ၂၅၁-၌ပြန်ရှု၊ မထူးပြီ။)

၁။ မ ၁၊ ၁၂၁“၌ တမေနံ ရာဇာနော ဂဟေတ္တာ ဝိဝိဓာ ကမ္မကာရဏာ ကာရေန္တိ”ဟူသော ပါဠိဝါကျကို ထောက်ဆ၍ ကရိယန္တိ-ပုဒ်ကို ကာရိုက်ကံဟော ကြံ၍ အနက်ပေးသည်။

၂။ “ကောဟံ မတသ အဿာတိ ဧကောဟမတော”ပြု။ ဤပုဒ် ဤပုဒ်နှင့် အလားတူ ပုဒ်များ၏ သဒ္ဒတ္ထ ဝိနိစ္ဆယကို အစ္ဆရိယအဘ္ဘုတသုတ် အပိုဒ် ၂၀၅ ၌ ရှုလေ။

၃။ ဝိနီလက ၌ က-သည် ပီတက,လောဟိတက တို့၌ ကဲ့သို့ အနတ္ထက။“ပါပကော ကိတ္တိသဒ္ဒေါ အဘ္ဘုဂ္ဂစ္ဆတိ” စသည်တို့၌ကဲ့သို့ ကုစ္ဆိတဋ္ဌလည်း ရသည်။ မ-၁ သတိပဋ္ဌာန- ဋီကာအပိုဒ် ၁၁၂-၌ ရှုလေ။

၂၆၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ ခေါ် ပန မဟာနိရယဿ၊ ထိုမဟာအဝီစိငရဲကြီး၏။ ပုရတ္ထိမာယ ဘိတ္တိယာ၊ အရှေ့နံရံမှ။ အစို့၊ ငရဲမီးလျှံသည်။ ဥဒ္ဒဟိတ္တာ၊ ထတောက်၍။ ပစ္ဆိမာယ ဘိတ္တိယာ၊ အနောက်နံရံ၌။ ပဋိဟညတိ၊ ထိဟပ်၏။ပစ္ဆိမာယ ဘိတ္တိယာ၊ မှ။ အစို့၊ သည်။ ဥဒ္ဒဟိတ္တာ၊၍။ ပုရတ္ထိမာယ ဘိတ္တိယာ၊၌။ ပဋိဟညတိ၊ ၏။ (ဗျန္တီ ဟောတိ-တိုင်အောင် မခဲပြီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဒါစိ ကရဟစိ၊ တခါတရံ၊ ဒီဃဿ၊ ရှည်လျားသော။အဒ္ဓုနော၊ကာလ၏။ အစ္စယေန၊ သဖြင့်။ တဿ မဟာနိရယဿ၊ ၏။ ပုရတ္ထိမံ၊ အရှေ့အရပ်၌ဖြစ်သော။ (ပုရတ္ထ+ဣမ) ဒ္ဒါရံ၊ တံခါးသည်။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ အပါပုရီယတိ၊ ပွင့်၏ ။ သောသမယော၊ ထိုအခါသည်။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုယောက္ခကြီးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုတံခါးပွင့်ရာ၌။သီဃေန၊လျင်မြန်သော။ ဇဝေန၊ အဟုန်ဖြင့်။ ဓာဝတိ၊ ပြေးဝင်၏။သီဃေန၊သော။ဇဝေန၊ ဖြင့်။ ဓာဝတောပြေးသော။ တဿ၊ ထိုယောက္ခကြီး၏။ ဆပိမှိ၊ အရေပါးကိုလည်း။ ဍဟတိ၊ လောင်ကျွမ်း၏။ စမ္မမှိ၊ အရေထူကိုလည်း။ ဍဟတိ၊ ၏။ မံသမှိ၊ အသားကိုလည်း။ ဍဟတိ၊ ၏။ နှာရုမှိ၊ အကြောကိုလည်း။ ဍဟတိ၊ ၏။ အဋ္ဌိနိပိ၊ အရိုးတို့သည်လည်း။ သမ္မဓူပါယန္တိ၊ အခိုးတလူလူထွက်ကုန်၏။ ဥဇ္ဈတိ၊ ခြေကြွသောအခါသည်။ (ဥ+ဘရ+တ) တာဒိသမော၊ ထိုသို့သော သဘောရှိသည်သာလျှင်။ ဝါ၊ ထိုနှင်းသောအခါနှင့် အတူသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ သော၊ ထိုယောက္ခကြီးသည်။ ဗဟုသမ္ဘတ္တော၊ နှစ်မျှားစွာသို့ရောက်၏ ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တံဒ္ဒါရံ၊ သည်။ ပိဓိယတိ၊ ပိတ်၏။ (သော တတ္ထ ဒုက္ခာ မှစ၍နောက်ဆုံးဝါကျရှိ ဥဇ္ဈတံ တာဒိသမေဝ ဟောဘိ-တိုင်အောင် မထူးပြီ။) သော၊ ထိုယောက္ခကြီးသည်။ တေန ဒ္ဒါရေန၊ ထိုအရှေတံခါးမှ။ ဝါ၊ ဖြင့်။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။

၂၆၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟန္တော၊ ကျယ်ဝန်းသော။ ဂူထနိရယော၊ မစင်ဘင်ပုပ်ငရဲသည်။ တဿ မဟာနိရယဿ၊ ထိုငရဲကြီး၏။ သမနန္တရာ၊ အခြားမဲ့။ သဟိတမေဝ၊ တကွ(ဆက်စပ်) လျက်သာလျှင်တည်း။ သော၊ ထိုယောက္ခကြီးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုမစင်ဘင်ပုပ်ငရဲ၌။ ပတတိ၊ ကျ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မိံ ဂူထနိရယေ၊ ၌။ သူစိမုခါ၊ အပ်သွားနှင့်တူသောနှုတ်သီး ရှိကုန်သော။ ပါဏာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဆဝိံ၊ အရေပါးကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ထိုးဖြာက်ကုန်၏။ ဆဝိံ၊ ကို။ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်ပြီးသော်။ စမ္မံ၊ အရေထူကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ အဋ္ဌိံ၊ အရိုးကို။ ဆေတ္တာ၊ သော်။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ချဉ်ဆီကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ (သော တတ္ထ ဒုက္ခာ ဗျန္တီ ဟောတိ-ပေးမြဲ)။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟန္တော၊ သော။ ကုက္ကုလနိရယော၊ ပြာပူငရဲသည်။ တဿ ဂူထနိရယဿ၊ ၏။ သမနန္တရာ၊ အခြားမဲ့။ သဟိတမေဝ၊ သာတည်း။ သော၊ ထိုယောက္ခကြီးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုပြာပူငရဲ၌။ ပတတိ၊ ၏။ (အကြင်းပေးမြဲ။) (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာဘိုင်ဘိုင်။ ဥဂ္ဂတံ၊ မြင့်တက်သော။ အာဒိတ္တံ၊ သော။ သမ္ပဇ္ဇလိတံ၊ သော။ သဇောတိဘူတံ၊ သော။ သောဠသဂုံလကဏ္ဍုကံ၊

၁။ အဝါပုရီယတိ-ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိသည်၊အဝ+အာ+ပုရ-ဟု ပဒစ္ဆေဒပြု။ "ကာပညံ-ကာဝညံ၊ပူပ-ပူဝ၊အပါပုရဏ-အဝါပုရဏ၊ပစေဿတိ-ဝိစေဿတိ၊ ပေစ္စပေက္ခနာ၊ပစ္စဝေက္ခနာ၊အဘယူဝရာ-အဘယူပရာ" စသည်တို့ကို ထောက်၍ ဝ-နှင့်ပ-ပြောင်းလဲနိုင်သောကြောင့် ၂-မျိုးစလုံး အသင့်ပင်။

၂။ အဋ္ဌကထာနည်း။ ဋီ ၌ကား "ဗဟုသမ္ဘတ္တောတိ ဝါ ဗဟုဌာနံ အတိက္ကမိတ္တာ ပုရတ္ထိမဒ္ဒါရံ သမ္ဘတ္တော ဟောတိ"ဟု နယနန္တရတက်၍ပြ၏။ "သော တေန ဒ္ဒါရေန နိက္ခမတိ"ဟူသောပါဠိကိုထောက်လျှင် ဋီကာနည်းသည် ကောင်းမွန်၏။

တဆဲ့ခြောက်လက်သစ်ပမာဏဆူးရှိသော။ ၎င်းမဟာန္တံ၊ ကျယ်ဝန်းသော။ သိမ္မလိဝန်၊ လက်ပံတောင်ရဲ့သည်။ တဿ ကုက္ကုလနိရယဿ၊ ၏။ သမနန္တရာ၊ အခြားမဲ့။ သဟိဘမေဝ၊ သာတည်း။ တတ္ထ၊ ထို လက်ပံပင်ထက်သို့။ အာရောပေန္တိပိ၊ တက်လည်းတက်စေကုန်၏။ ဩရောပေန္တိပိ၊ ဆင်းလည်း ဆင်းစေကုန်၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ။) (၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟန္တံ၊ သော။ အသိပတ္တဝန်၊ သန်လျှက်ချက်တောင်ရဲ့သည်။ တဿ သိမ္မလိဝနဿ၊ ၏။ သမနန္တရာ၊ အခြားမဲ့။ သဟိတမေဝ၊ သာတည်း။ သော၊ ထိုယောက္ခြားသည်။ တတ္ထ၊ ထို သန်လျှက်ချက်တောင်ရဲ့သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ ဝါတေရိတာနိ၊ လေတိုက်ဒေါ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ပတိတာနိ၊ ကြေကျကုန်သော။ ပတ္တာနိ၊ အရွက်တို့သည်။ တဿ၊ ထိုယောက္ခြား၏။ ဟတ္ထမ္ပိ၊ လက်ကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ (အကြွင်းသိသာပြီ။) (၄)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟတိ၊ ရှည်လျားကျယ်ဝန်းသော။ ခါရောဒကာ၊ ငန်သောရေရှိသော။ နဒီ၊ ကြေးနီမြစ်သည်။ တဿ အသိပတ္တာနဿ၊ ၏။ သမနန္တရာ၊ အခြားမဲ့။ သဟိတမေဝ၊ သာတည်း။ သော၊ ထိုယောက္ခြားသည်။ တတ္ထ၊ ၌။ ပတတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထို ကြေးနီမြစ်၌။ အနုသောတမ္ပိ၊ ရေစုန်လျက်သော်လည်း။ ဝုယ္ဟတိ၊ မျှော၏။ ပဋိသောတမ္ပိ၊ ရေညာဆန်လျက်သော်လည်း။ ဝုယ္ဟတိ၊ ၏။ အနုသောတပဋိသောတမ္ပိ၊စုန်ဆန်လျက်သော်လည်း။ ဝုယ္ဟတိ၊ ၏။(အကြွင်းလွယ်ပြီ။) (၅)

၂၇၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ကို။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ ဗလိသေန၊ သံမျှားချိပ်ဖြင့်။ ဥဒ္ဓရိတ္မာ၊ ဆွဲဆုတ်၍။ ထလေ၊ ကုန်း၌။ ပတိဋ္ဌာပေတ္မာ၊ တည်စေ၍ (ချထား၍)။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျွဲး။ ကိံ ဣစ္ဆသိတိ၊ (သင်)ဘာကိုအလိုရှိသနည်း" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ မေးကုန်ပြီ။ သော၊ သည်။ "ဘန္တေ၊ အရှင်တို့။ ဇိဃစ္ဆိတောမှိ၊ ဆာလောင်သည်။ အသ္မိတိ၊ ဖြစ်၏'ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ကို။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ သော။ အာဒိတ္တေန၊သော။ သမ္မဇ္ဇလိတေန၊ သော။ သဇောတိဘူတေန၊သော။ အယောသင်္ကုနာ၊ သံခြောင့်, တံကျင်ဖြင့်။မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိဝရိတ္မာ၊ဖွင့်၍။ တတ္ထ၊ သော။ အာဒိတ္ထံ၊ သော။ သမ္မဇ္ဇလိတံ၊ သော။ သဇောတိဘူတံ၊ သော။ လောဟဂုဠံ၊ သံတွေ့ခဲကို။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ပက္ခိပန္တိ၊ ထည့်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသံတွေ့ခဲသည်။ တဿ၊ ထိုယောက္ခြား၏။ သြဋ္ဌမ္ပိ၊ နှုတ်ခမ်း ကိုလည်း။ ဒဟတိ၊ လောင်၏။ မုခမ္ပိ၊ ခံတွင်းကိုလည်း။ ဒဟတိ၊ ၏။ ကဏ္ဌမ္ပိ၊ လည်ချောင်း ကိုလည်း။ ဒဟတိ၊ ၏။ ဥရမ္ပိ၊ ရင်ကိုလည်း။ ဒဟတိ၊ ၏။ အန္တမ္ပိ၊ အူမကိုဝင်း။ အန္တဂုဏမ္ပိ၊ အူသိမ် ကိုဝင်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အဓောဘာဂါ၊ အောက်အဖို့မှ။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ပ။ "ဘန္တေ၊ တို့။ ပိပါသိတောမှိ၊ မွတ်သိပ်သည်။ အသ္မိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ ၎။ တမ္မလောဟံ၊ နီရဲသောသံရည်ကို။ မုခေ၊ ၌။ အာသိဉ္စန္တိ၊ သွန်းလောင်းကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ကို။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ ပုန၊ တဖန်။ မဟာနိရယေ၊ ငရဲကြီး၌။ ပက္ခိပန္တိ၊ ထည့်ကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ယမဿ ရညော၊၏(စိတ်၌)။"ဘော၊အချင်း တို့။ယေ၊ အကြင်သူဘို့သည်။ လောကေ၊ ၌။ပါပကာနိ၊ကုန်သော။ အကုသလာနိ ကမ္မာနိ၊တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဝေရူပါ၊ ကုန်သော။ ဝိဝိဓာ၊ ကုန်သော။ ကမ္ম-ကာရဏာ၊ တို့ကို။ ကရိယန္တိ၊ ပြုစေအပ်ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ မနုဿေသု၊ လူ၏အဖြစ်ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရပါမူကား။ အဟော ဝတ၊ ကောင်းလေစွ။ လောကေ၊ ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာ-

သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ တထာဂတောစ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယ၊ ဖြစ်ပေါ် ပါမူကား။ အဟော ဝတ၊ စု။ အဟံ၊ သည်။ တဋ္ဌ ဘဂဝန္တံ၊ ကိုလည်း။ ပယိရုပါသေယ်ကျ၊ ဆည်းကပ်ရပါမူကား။ အဟောဝတ၊ စု။ သော စ ဘဂဝါ၊ သည်လည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယ္ယ၊ ဟောကြားပါမူကား။ အဟောဝတ၊စု။ အဟဋ္ဌ၊ ငါသည်လည်း။တသ္မ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မံ၊ကို။ အာဇာနေယ်ကျ၊ သိရပါမူကား။ အဟောဝတာတိ၊ကောင်းလေစု'ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ ခေါ ပန၊ ငါ ဘုရားသည်ကား။ တံ၊ ထိုဒေဝ ဒူတသုတ်ကို။ အညဿ၊ အခြားတပါးသော။ သမဏဿ ဝါ၊ ရဟန်း၏ အထံမှ ၎င်း။ ဗြာဟ္မဏဿ ဝါ၊ ၏ (အထံမှ) ၎င်း။ သုတ္တာ၊ (တဆင့်) ကြား၍။ နု ဝဒါမိ၊ ဟောကြားခြင်းမဟုတ်။ အပိစ၊ အမှန်စင်စစ်သော်ကား။ ယံ၊ အကြင်သုတ်ကို။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ သာမံဝေ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်။ ဥဘတံ၊ သိအပ်၏။ သာမံဝေ၊ သာလျှင်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်၏။ သာမံဝေ၊ သာလျှင်။ ဝိဒိတံ၊ သိမြင်အပ်၏။ တဒေဝ၊ ထိုကိုယ်တော်တိုင် သိမြင် အပ်သည်ကို သာလျှင်။အဟံ၊သည်။ဝဒါမိ၊၏" ဟူသော။ တေ၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။(သုတ်အစပြန်သတ်။)

၂၇။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သုဂတော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာန၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ သတ္ထာ၊ သည်။ အထ၊ပရံ၊ ဤမှတပါးသော။ "စောဒိတ၊ ။ပ။ ဥပစ္စဂုန္တိ၊ ဥပစ္စဂုံ" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒေဝဒူတေဟိ၊ သေမင်းတမန် နတ်ဘမန်တို့သည်။ စောဒိတာ၊ ပြောဆို ပြည့်နှန်းတိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်ပါကုန်လျက်။ ယေ မာဏဝါ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ပမဇ္ဇန္တိ၊ (ဆယ်ဖြာကုသလ ကမ်းပထဝီ လုံ့လမရှိ) မေ့လျော့ကုန်၏။ (ပမဇ္ဇိတ္မာ၊ မေ့လျော့ခဲ့ခြင်းကြောင့်။)ဟီနကာယူပဂါ၊ ယုတ်ညံ့ဖျင်းသော အတ္တဘောသို့ ရောက်ကုန်သော။ တေ နရာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်သံသရာ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး။ သောစန္တိ၊ နောင်တတရား တွေးဆပူပန်ထွေ ပူပန်ကြောင့်ကြရပေကုန်၏ ၂။

ဣမ၊ ဤလေးကဒ်။ သန္ဓော၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော။ယေ စ ခေါ သပ္ပုရိသာ၊ အကြင်သူမြတ်တို့သည်ကား။ ဒေဝဒူတေဟိ၊ တို့သည်။ စောဒိတာ၊အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အရိယဓမ္မေ၊ သူမြတ်တို့၏တရား၌။ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ။ နပ္ပမဇ္ဇန္တိ၊ မမေ့လျော့ကြကုန်။

ဇာတိမရဏသမ္ဘဝေ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်း ဖြစ်သော။ ဥပါဒါနေ၊ တဏှာဒိဋ္ဌစွဲယူခြင်း၌။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ရ၍။ အနုပါဒါ၊ မစွဲလမ်းခြင်းကြောင့်။ ဇာတိမရဏသင်္ခယေ၊ ဇာတိ မရဏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုစ္စန္တိ၊ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်ဝင်ရောက်ကုန်၏။

ခေမပ္ပတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကုန်သော ?။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သုခိနော၊ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဋ္ဌဓမ္မာ ဘိနိဗ္ဗုတာ၊မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်လျှင် ငြိမ်းအေးကုန်သည်

၁။ တိကဂုံတွင်ရ ယမရာဇသုတ် "ယဒေဝ မေ"ဟု ကတ္တားတင်းလင်းပါရှိသည့်အတိုင်းယူ၍ အနက်ပေးလိုက်သည်။

၂။ နောင်တ တရားဆယ်ပါးကို ဇနသန္ဓေဘတ်မှ ယူလေ။

၃။ အဂုံတွင်ရ၌ အပ္ပမတ္တာ-ဟုရှိနေသည်၊ အထက်ပါဂါထာကို ထောက်သော် မကောင်းလှ။

ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဝေရဘယာတီတာ၊ အလုံးစုံသော ရန်ဘေးကိုလွန်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းကို။ ဥပစ္စဂုံ၊ လွန်၍ဖြစ်ကုန်ပြီ (လွန်ကုန်ပြီ)။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒသမံ၊ သော။ ဒေဝဒူတသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

တတိယော၊ သော။ သုညတဝဂ္ဂေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တသ၊ ထိုသုညတဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းစဉ်ကား –

ဒ္ဝိဓာဝ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်သာ ဖြစ်သော။သုညတာ၊ စူဠ,မဟာသုညတသုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဗ္ဘုတဓမ္မဗာကုလံ၊ အစ္ဆရိယအဗ္ဘုတသုတ်, ဗာကုလသုတ်သည်ရင်း။ အစိရဝတဘူမိဇနာမော၊ ဒန္တဘူမိသုတ်, ဘူမိဇသုတ်သည်ရင်း။ အနုရုဒ္ဓုပက္ကိလေသံ၊ အနုရုဒ္ဓသုတ်, ဥပက္ကိလေသသုတ်သည်ရင်း။ ဗာလပဏ္ဍိတော၊ သည်ရင်း။ ဒေဝဒူတဉ္စ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

၄-ဗိဘင်္ဂဝဏ်

၁-ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်

၂၇၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ-မှ စ၍ ပစ္စယောသုံ-အထိ ပေးမြဲ။)ဘဂဝါ၊ သည်—

"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဘဒ္ဒေကရတ္တသ၊ (ကောင်းသောတခုသောညဉ့်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြဆိုရာ ပြဆိုကြောင်းဖြစ်သော)ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၏ ၁။ဥဒ္ဒေသဉ္စ၊ အကျဉ်းကိုဂင်း။ ဝိဘင်္ဂဉ္စ၊ အကျယ်ကိုဂင်း။ ဒေသေဿာမိ၊ဟောပေအုံ့။ပ။ ဘာသိဿာမိဘိ၊ဟောပေအုံ့-ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ဘဂဝါ သည်-

အတီတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ ယံ၊ အကြင် ခန္ဓာငါးပါးသည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊ ထို အတိတ်ခန္ဓာငါးပါးသည်။(ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။) ဟဘိနံ၊ ချုပ်ပျောက်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။)အတီတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာ ငါးပါ သို့။ နာန္ဒဝဂမေယျ၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိ တို့ဖြင့်)မလိုက်ရာ။အနာဂတံ၊အနာဂတ်ဖြစ်သော။ ယံ၊ အကြင် ခန္ဓာငါးပါးသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုအနာဂတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါ သည်လည်း။(ယသ္မာ၊ကြောင့်။) အပ္ပတ္တံ၊ မရောက်သေး။ (မဖြစ်ပေါ်သေး။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။) အနာဂတံ၊ အနာဂတ် ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးကိုလည်း။ နပတ္ထေယ်၊ (တဏှာ ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မမြော်လင့်) မတောင့်တရာ။

ယော ဝိဒ္ဒါ၊အကြင်ပညာရှိသော ရဟန်းသည်။ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော။ ဓမ္မဉ္စ၊ခန္ဓာ ငါးပါးတရားကိုသာလျှင်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ထိုထိုခဏ ထိုထိုတရားအစုဌ်သာလျှင်။ ဝိပဿတိ၊ ရှု၏။ အသံဟီရံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် မဆွဲငင်အပ်သော။အသံကုပ္ပံ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိသော။ တံ၊ထိုဝိပဿနာဉာဏ်ကို။ (သော ဝိဒ္ဒါ၊ ထိုပညာရှိရဟန်းသည်။) အနုဗြူဟယေ၊ပွါ်းများ (အားထုတ်)ရာ၏။ (ပဋိဝိပဿေယျာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ဌ။)

အဇ္ဇေဝ၊ယနေ့ပင်လျှင်။အာဘတပ္ပံ၊လှုံ့လကို ကိစ္စ-ကာတမ္ဘံ၊ ပြုအပ်၏။ကော၊အဘယ်မည် သောသူသည်။ သုဝေ၊ နက်ဖန်ကျမှ။ မရဏံ၊ သေမည်(ရှင်မည်)ကို။ ဇညာ၊ သိနိုင်ရာအုံ့ နည်း။ဟိ၊မှန်၏။ နော၊ငါတို့အား။ မဟာသေနေန၊ များသောစစ်သည်ရှိသော။ တေန မစ္စုနာ၊ ထိုသေမင်းနှင့် အတူတကွ။ သင်္ကံ၊ ချိန်းချက်ထားခြင်းသည်။ နာ၊ မရှိ။

ဧဝံ ဝိဟာရီ၊ ဤသို့နေလေ့ရှိသော။ အာတာပီ ၊(ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော) လှုံ့လရှိသော။ အဟောရတ္တံ၊ နေ့သဉ္ဇပတ်လုံး။ အတန္ဒိတံ၊ မပျင်းမရိသော။ တံ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘဒ္ဒေကရတ္တောတိ၊ဘဒ္ဒေကရတ္တပုဂ္ဂိုလ် ၂ ဟူ၍။ သန္တော၊ ငြိမ်းအေးတော်မူပြီး သော။ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာစိက္ခတေ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။

၁။ ကော ရတ္တိ ကေရတ္တော (ပုဗ္ဗာဝင့်) ဘဒ္ဒေါ ကေရတ္တံ တေဿာတိ ဘဒ္ဒေကရတ္တော-ဟုပြု၊ သဟစရဏ နည်းအရ သုတ်ကိုကောက်။

၂။ ဘဒ္ဒေါ ကေရတ္တော အဿာတိ ဘဒ္ဒေကရတ္တော၊ဌ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကောက်။

၂၇၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတံ၊ အတိတ်ခန္ဓာငါးပါးသို့။ ကထဉ္စု၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အနုဝကမေတိ၊ လိုက်သနည်း။ "အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော။ အဒ္ဓါနံ၊ အခါ၌။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သော ရုပ်အဆင်းရှိသည်။ အဟောသိန္တိ၊ (ငါ) ဖြစ်ဘူးပြီ"ဟူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုအတိတ်ရုပ်၌။ နန္ဒိံ၊ တပ်မက်ခြင်းသို့။ သမနုပဿတိ၊ လိုက်၏။ပ။ ဧဝံ ဝေဒနော၊ ဤသို့(ကောင်းသော) ဝေဒနာရှိသည်။ပ။ ဧဝံ သညော၊ ဤသို့(ကောင်းသော)သညာရှိသည်။ပ။ ဧဝံ သင်္ခါရော၊ ဤသို့(ကောင်းသော)သင်္ခါရရှိသည်။ပ။ ဧဝံ ဝိညာဏော၊ ဤသို့ (ကောင်းသော) ဝိညာဉ်ရှိသည်။ပ။ သမနုပဿတိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အတီတံ၊ သို့။ အနုဝကမေတိ၊ လိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စု၊လျှင်။ အတီတံ၊သို့။ နာနုဝကမေတိ၊ မလိုက်သနည်း။ "အတီတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ဝေရူပေါ၊သည်။ အဟောသိန္တိ၊ (ငါ)ဖြစ်ဘူးပြီ"ဟူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုအတိတ်ရုပ်၌။ နန္ဒိံ၊ သို့။ နသမနုပဿတိ၊ မလိုက်။ (အကြောင်း လွယ်ပြီ။)

၂၇၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးကို။ ကထဉ္စု၊ သို့လျှင်။ ပဋိကခ်တိ၊ မြော်လင့်တောင့်တသနည်း။ "အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ဝေရူပေါ၊ သည်။ သိယန္တိ၊(ငါ)ဖြစ်ရလိုမည်"ဟူ၍။တတ္ထ၊ထိုအနာဂတ်ခန္ဓာငါးပါး၌။ နန္ဒိံ၊သို့။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ (ပဋိလောမဝါကျလည်း မထူးပြီ)

၂၇၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့၌။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ သံဟီရတိ၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်)ဆဲငင်အပ်သနည်း[1]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ဤသာသနာတော်၌။ အရိယာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော) အရိယာတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်လေ့မရှိသော။ အရိယဓမ္မသ၊ အရိယာတို့၏ တရား၌။ အကောဝိဒေါ၊ မလိမ္မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ ၌။ အဝိနီတော၊ သင်ကြားအပ်ပြီးသူ မဟုတ်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော)သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မသ၊ ၌။ အကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ ၌။ အဝိနီတော၊ သော။ အဿုတဝါ၊ (အာဂမ-အဓိဂမဟူသော) အကြားအမြင် မရှိသော။ ပုဿုဇ္ဇနော၊ သည်။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ အတ္တာတော၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ အဖန်ဘလဲလဲ ရှု၏။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ရူပဝန္တံ ဝါ၊ ရုပ်ရှိ၏ဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၏။ အတ္တနိ၊အတ္တ၌။ ရူပံ ဝါ၊ ရုပ်ဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ရူပသ္မိံ၊ ရုပ်၌။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဝေဒနံ၊ ကို။ပ။သညံ၊ကို။ပ။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ပ။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ အတ္တာတော၊ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အတ္တာနံ ၊ကို။ ဝိညာဏဝန္တံ ဝါ၊ ဝိညာဉ်ရှိ၏ဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အတ္တနိ၊ ၌။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ ဝိညာဉ်ဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဝိညာဏသ္မိံ ၊ ၌။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ (ဤသမနုပဿနာကာရအဖွင့်အကျယ်ကို မ-၁၊ စူဠဝေဒလ္လသုတ် အပိုဒ် ၄၆-၌ ဦးတို့၌ အကျယ်ရှုလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပစ္စုပ္ပန္နေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ သံဟီရတိ၏။ (ပဋိသေဓဝါကျ၌ကား နဿမနုပဿတိ၊ ဟု တွဲပေး

၁။ မောဂ္ဂလ္လာန် ၅-ကဏ္ဍ ၁၂၃-သုတ်၌ ဟရဓာတ် ဆွဲဆောင်ခြင်း ဆွဲငင်ခြင်းအနက်ဟော၊ ကမ္မရုပ် စီရင်သည်။ သံဟီရတိတိ။ပ။ အာကဍ္ဎတိ၊ဌ။ (သံ+ဟရ+ယ+တေ၊ ဓာတ်အစ၌ ဤလာ, ယ-ချေ၊ တေ-ကို တိ-ပြန်။)

ရသည်သာ ထူး၏။ အဘိဘံ အနွာဂမေယျဂါထာ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊တို့အား။ ဘဒ္ဒေကရတ္တသ၊ ၏။ ဥဒ္ဒေသဠ၊ ကိုရင်း။ ဝိဘင်ဠ၊ ကိုရင်း။ ဒေသေဿာမိတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ တံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်ဆိုအပ်ပြီ။ တေ၊ ထိုစကားကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တန္တိ၊ အပ်ပြီဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (သုတ်အစပြန်သတ်။) (ဣဒမဝေါစ-မှ အဘိနန္ဒုန္တိ-အထိ မထူးပြီ)။

ပဌမံ၊ သေ။ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-အာနန္ဒဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်

၂၇၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ-မှ အာရာမေ၊အထိ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပနသမယေန၊ ၌။အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ ဥပဋ္ဌာနသာလာယံ၊ စည်းဝေးညီမူရာစရပ်၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဓမ္မိယာ၊ သေ။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿေတိ၊ ကောင်းစွာပြ၏။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေ၏။ သမုတ္တေဇေတိ၊ ကောင်းစွာထက်မြက်စေ၏။ သမ္မဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်လန်းစေ၏။ ဘဒ္ဒေကရတ္တသ၊ ၏။ ဥဒ္ဒေသဠ ကိုရင်း။ ဝိဘင်ဠ၊ ကိုရင်း။ ဘာသတိ၊ ပြော ဟော၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူလျက်။ ယေန၊ ၌။ ဥပဋ္ဌာနသာလာ၊ သည်။(အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ပညတ္တေ၊ သေ။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်တော်မူပြီး၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပဋ္ဌာနသာလာယံ၊ ၌။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဓမ္မိယာ၊ သေ။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ ကော၊ အဘာယ်သူသည်။ သန္ဒဿေသိ နု ခေါ၊ ကောင်းစွာ ပြသနည်း။ သမာဒပေသိ နု ခေါ၊ နည်း။သမုတ္တေဇေသိ နု ခေါ၊ နည်း။သမ္မဟံသေတိ နု ခေါ၊ နည်း။ ဘဒ္ဒေကရတ္တသ၊၏။ ဥဒ္ဒေသဠ၊ ကိုရင်း။ ဝိဘင်ဠ၊ ကိုရင်း။ အဘာသိ နု ခေါတိ၊ ပြောဟောသနည်း"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ အဘာသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။ "အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တုံ၊ သည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဓမ္မိယာ၊ သေ။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ ယထာကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သန္ဒဿေသိ၊ ကောင်းစွာပြသနည်း။ပ။အဘာသိတိ၊ ပြောဟောသနည်း"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အဟံ၊ သည်။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဓမ္မိယာ၊ သေ။ ကထာယ၊ဖြင့်။ ဧဝံခေါ၊ဤဆိုလတ္တံ့ သောအတိုင်း။သန္ဒဿေသိ၊ ကောင်းစွာပြခဲ့ပါပြီ။ပ။အဘာသိ၊ ပြီ။ (ဂါထာနှင့်တကွ ၂၇၇-အပိုဒ်, ဂါထာဆုံးသည်အထိ နောက်သုတ်အတိုင်းပင်။) ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံခေါ၊ဤသို့ ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း။ပ။ အဘာသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၇၈။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းပေစွ ကောင်းပေစွ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တုံ၊ သည်။ သာဓုခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ပ။"အတိတံ နာနွာဂမေယျ။ပ။ အာစိဏ္ဏတေ မုနိတိ၊ အာစိဏ္ဏတေ မုနိ"ဟူ၍။ အဘာသိ၊ ပြီ။ (အကြင်းကား မထူးပြီ။)

ဒုတိယံ၊ သေ။ အာနန္ဒဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဟာဂကစ္စာနဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်

၂၇၉။ (ဝေ၀ံမေ သုတံ-ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ သေ၀။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ တပေါဒါရာမေ၊ တပေါဒါရုံကျောင်း၌[1]။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိသည်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္စူသသမယံ၊ မိုးသောက်အခါ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ယေန၊ ၌။ တပေါဒေါ၊ တပေါဒါမည်သော ရေပူအိုင်သည်။ (တပံ ဥဒကံ ဘေသသာတိ တပေါဒေါ။) (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ပရိသိဉ္စိတုံ၊ သွန်းလောင်းခြင်းငှါ။ (ဂတ္တာနိ ပရိသိဉ္စိတုံ၊ ရေချိုးခြင်းငှါဟူလို။) ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တပေါဒေ၊ တပေါဒါရေပူအိုင်၌။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပရိသိဉ္စိတွာ၊ သွန်းလောင်း (ရေချိုး) ပြီးသော်။ ပစ္စုတ္ထရိတွံ၀၊ ပြန်တက်၍။ ဧကစီ၀ရော၊ သင်္ကန်းတထည်သာရှိသည်ဖြစ်၍။ (သင်းပိုင်သာရှိသည်ဟူလို။) ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗာ၀ယမာနော၊ ရှေးအတိုင်းဖြစ်စေလျက်[2]။ အဋ္ဌာသိ၊ရပ်တည်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အညတရာ၊ သော။ ဒေ၀တာ၊ သည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ သော။ ရတ္တိယာ၊ ၌။ အဘိက္ကန္တ၀ဏ္ဏာ၊ ၍။ ကေ၀လကပ္ပံ၊ သော။ တပေါဒံ၊ တပေါဒါရုံကျောင်းကို။ သြဘာသေတွာ၊ ၍။ပ။သာ ဒေ၀တာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သမိဒ္ဓံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ဘဒ္ဒေကရတ္တသု၊ ၏။ ဥဒ္ဒေသဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ ဝိဘင်္ဂဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ ဓာရေသိ၊ ဆောင်ထားပါ သလော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အာ၀ုသော။ အိုနတ်သား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဒ္ဒေကရတ္တသု၊ ၏။ ဥဒ္ဒေသဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ ဝိဘင်္ဂဉ္စ၊ကိုဌင်း။နေ ခေါ ဓာရေမိ၊ မဆောင်ထားမိ။ အာ၀ုသော၊ သား။ တုံ၊ သည်။ ဘဒ္ဒေကရတ္တသု၊ ၏။ ဥဒ္ဒေသဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ ဝိဘင်္ဂဉ္စ၊ကိုဌင်း။ ဓာရေသိ ပန၊ဆောင်ထားပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ပ။နေ ဓာရေမိ၊ မဆောင်ထားမိ။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊သည်။ဘဒ္ဒေကရတ္တိယော။ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၏ ဥစ္စာဖြင့်ကုန်သော။ ဂါထာ၊ တို့ကို။ဓာရေသိ ပန၊ သလော။ ဣတိ၊ဤသို့ လျှောက်၏။ (ဘဒ္ဒေကရတ္တသု ဧတာ ဘဒ္ဒေကရတ္တိယော- ဘု ပြု။) အာ၀ုသော၊ သား။အဟံ၊ သည်။ပ။နေ ဓာရေမိ၊ ထားမိ။ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောအ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊သည်။ ဘဒ္ဒေက ရတ္တသု၊ ၏။ ဥဒ္ဒေသဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ ဝိဘင်္ဂဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ ဥဂ္ဂဏှာဟိ၊ သင်ယူပါလော့။ပ။ပရိယာ ပုဏှာဟိ၊ လေ့လာပါလော့။ပ။ဓာရေဟိ၊ ဆောင်ထားပါလော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဘဒ္ဒေက ရတ္တသု၊ ၏။ ဥဒ္ဒေသော စ၊ သည်ရင်း။ ဝိဘင်္ဂေါ စ၊ သည်ရင်း။ အတ္ထသံဟိတော၊ အကျိုး စီးပွါးနှင့် စပ်ယှဉ်၏။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကော၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၏ အမှန်အစဖြစ်၏[3]။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သာ ဒေ၀တာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာန၊ လျှောက်ထားပြီးသော်။ တဇ္ဇော၊ ထိုနေရာ၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်၏။

၁။ တပေါဒါရုံမည်ခြင်းအကြောင်းနှင့် သမိဒ္ဓိထေရ်၏အကြောင်းအရာများကို ဤအဋ္ဌကထာနှင့် သံ-ဋ ၁၊ ၃၇-၌ရှု။ ဝိ ၁၊၂၄၅-၌ တပေါဒါရာမေ, တပေါဒကန္တရာယံ-ဟူ၍ ၂-ဌာနလာ၏။ ၎င်းပြင် တပေါဒါဖြစ်ပုံနှင့် ၎င်းမြစ်၏ စဉ်စီးရာအိုင်အကြောင်းကို ဝိ ၁၊ ၁၄၉-၌ရှုပါ။

၂။ "ဂတ္တာနိ ပုဗ္ဗာ၀ယမာနောတိ ဂတ္တာနိ ပုဗ္ဗသဒိသာနိ ဝေါဒကာနိ ကုရုမာနော"ဟု ဒေ၀တာသံယုတ် သမိဒ္ဓိသုတ်၌ ဖွင့်သည်။ရေမချိုးမီ ရှေးကကဲ့သို့ ကိုယ်၌ ရေစရေနများ မရှိအောင် ပြုလုပ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ရေချိုးသောအခါ ပြုရသောကျင့်ဝတ်ထုံးစံကို ထိုသံယုတ်အဋ္ဌကထာ၌ပါ၏သည်၊ ရှုလေ။

၃။ "အာဒိမှိ ဗြဟ္မစရိယမဿာတိ အာဒိဗြဟ္မစရိယော၊ သောဝေ အာဒိ ဗြဟ္မစရိယကော"။(ဋီ) "မဂ္ဂဗြဟ္ম-စရိယလျှင် အမှန်အစရှိ၏"ဟု ဆိုလိုသည်။

၂၇၀။ အထခေါ၊ ထိုမှနောက်၌။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ ကုန်လွန်သောအခါ၌။ပ။အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စုဋ္ဌသသမယံ၊ ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ တပေါဒေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊သို့။ဂတ္တာနိ၊တို့ကို။ပရိသိဉ္စိတုံ၊ငှါ။ဥဗသက်မိ၊ကပ်ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ပ။ တတ္ထေव၊ ၌ပင်။ အန္တရဓာယိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ မေ၊ ဇလည့် တော်အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘဒ္ဒေကရတ္တသု၊ ၏။ ဥဒ္ဒေသဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဝိဘင်္ဂဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဒေသေတူဘိ၊ ဟောတော်မူပါဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေနဟိ၊ လျှင်။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော် မူပေအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ ဧवံဘန္တေတိခေါ၊ဟူ၍။ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။"အတီတံနာန္ဝါဂမေယျ၊။ပ။ အာစိဏ္ဏတေ မုနီတိ၊ မုနိ" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဂါထာပေးမြဲ)။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤဥဒ္ဒေသစကားကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဣဒံ၊ကို။ ဝတ္ဘာန၊ သော်။ သုဂတော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။အထခေါ၊၌။ ဘဂဝတော၊သည်။အစိရပက္ကန္တသု၊ ကြာသွားမြတ်မြင့်မီ။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတော် တို့၏။"အာဝုသော၊ဝေ့။ ဘဂဝါ၊သည်။ နော၊တပည့်တော်တို့အား။ ဣဒံ ဥဒ္ဒေသံ၊ဤဥဒ္ဒေသကို။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိသိတ္ဝာ၊ ပြည့်နှန်း၍။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ကို။ အဝိဘဇိတ္ဝာ၊ ဝေဘန်တော်မမူပဲ။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူပြီ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ အပ်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။အတ္ထံ၊ ကို၎။ အဝိဘတ္တဿ၊ မဝေဘန်အပ်သေးသော။ အတီတံ။ပ။ မုနီတိ၊ မုနိ-ဟူသော။ ဣမဿ ဥဒ္ဒေသဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊အားဖြင့်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဝိဘဇေယ္ယ၊ နုခေါတိ၊ ဟောပြဝေဘန်ရာသနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အသွားအလာ အနည်းငယ်ဝေးသည်။)အထခေါ၊ ၌။တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။"အယံ အာယသ္မာ ခေါ မဟာကစ္စာနော၊ ဤရှင်မဟာကစ္စည်းထေရ်ကို။ သတ္ထုစေဝ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ သံဝဏ္ဏိတော၊ ချီးကျူးတော်မူအပ်၏။ ဝိညူနံ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီနဉ္စ၊ သီတင်း သုံးဘော်တို့သည်လည်း။ သမ္ဘာဝိတော၊ ချီးမွမ်းအပ်၏၊ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ အပ်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ သော။ ဣမဿ ဥဒ္ဒေသဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိဘဇိတုံ၊ ဟောပြဝေဘန်ခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမေယျာမ၊ ချဉ်းကပ်ရကုန်မူကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစု။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ မဟာကစ္စာနံ၊ ကို။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ပဋိပုစ္ဆေယျာမ၊ မေးလျှောက် ကြရကုန်မူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစု"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၁။ "အစိရံ ပက္ကန္တသု ယသောတိ အစိရပက္ကန္တော"။ သဒ္ဒနီတိ၌"ပက္ကမနံ ပက္ကန္တံ အစရံ ပက္ကန္တံ အသု"ဟု လုပ်သည့်အတိုင်း သဒ္ဒတ္ထလည်းပေး။

၂။ ဝိဋ ၁၊ ၁၀၅။ "သန္ဓာယ ဘာသိတမတ္ထံ ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗံ"-ဝါကျ၌ အတ္ထသဒ္ဒါကို ပါဠာဋီကော်ယောဇနာ ဆရာက"အတ္ထသဒ္ဒေါ ပုလ္လိင်နပုံသကလိင်သု ဝတ္တတိ၊ တသ္မာ အဗ္ဘန္ဓိ ဝုတ္တံ"ဟု ဆိုသောကြောင့်ရင်း ရင်းကတ္တိ သစ်၌ အတ္ထသဒ္ဒါ လိင်ဝိပလ္လာသ ဆိုသောကြောင့်ရင်း ဤအတ္ထသဒ္ဒါကိုလည်း နပုံလိင် သို့မဟုတ် လိင်-ဝိပလ္လာသဟု ကြံမှ အဝိဘတ္တဿ-ဟူသောကမ္မဝါစကကြိယာနှင့် သင့်လျော်မည်။

၂၇၁။ ဒေ၀ထခေါ၊ ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။၀။ အာယသ္မန္တံ့ မဟာကစ္စာနံ့ကို။ အာဝုသော ကစ္စာန၊ နု။ 'အတီတံ။၀။ အာစိက္ခတေ မုနိတိ၊ မုနိ'ဟူသော။ ဣဒံဥဒ္ဒေသံ၊ ကို။ နော၊ တို့အား။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ဥဒ္ဒိသိတွာ၊ ၍။၀။ ပ၀ိဋ္ဌော၊ ပြီ။ အာဝုသော ကစ္စာန၊ နု။ ဘဂ၀တော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ မီ။တော သံ နော အမှာကံ၊ထိုင်ါတို့၏။ 'ဣဒံခေါနော အာဝုသော။၀။ အတ္ထိ ဝိဘင်ေယျာတိ၊ ဝိဘင်ေယျ' ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော ကစ္စာန၊ နု။ တေသံ နော အမှာကံ၊ တို့၏။ 'အယံ ခေါ အာယသ္မာ။၀။ တေမတ္တံ ပဋိပုစ္ဆေယျာမာတိ၊ ပဋိပုစ္ဆေယျာမ' ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ ဝိဘင်ေတူတိ၊ ဟောပြ၀ေဘန်တော်မူ၀ါဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာကိုဆိုဦးအုံ့။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ကို အလို ရှိသော။ သံသာရ၀ေသီ၊ သော။ သာရ၀ရိယေသနံ၊ အ့နှစ်ရှာခြင်းငှါ။ စရမာနော၊ သော်၊ သာရ၀တော၊ အနှစ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ မဟတော၊ ကြီးသော။ ရုက္ခဿ၊ ၏။ မူလံ၊ အမြစ်ကို။ အတိက္ကမ္မေ၀၊ ကျော်လွန်၍သာလျှင်။ ခန္ဓံ၊ ပင်စည်ကို။ အတိက္ကမ္မေ၀၊ သာလျှင်။ သာခါပလာ၀သေ၊ အခက်အရွက်၌။ သာရံ၊ ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာဖွေအပ်၏ဟု။ မညေယျ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ရှု၏။ အာယသ္မန္တာနံ့၊ အရှင်တို့၏ (စိတ်၌)။ သတ္ထုရိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ သမ္မုခီဘူတေ၊ မျက်မှောက်၌ထင်ရှားရှိ၀ါလျက်။ တံ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ အတိသိတွာ၊ ကျော်လွန်၍ ။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ဧတေမတ္တံ၊ ဤအနက်သဘောကို။ ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ မေးလျှောက် အပ်၏ဟု။ မညထ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်ဘိ၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့မှာ်ထင်ခြင်းသည်။ ဝေ၀သမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာသဘောရှိ၏[၂]။

အာဝုဇသော၊ တို့။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဇာနံ့၊ သိထိုက်သည်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ပဿံ၊ မြင်ထိုက်သည်ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ စက္ခုဘူတေ၀၊ စက္ခုငါးပါးသို့ရောက်တော် မူ၏။ ဉာဏဘူတေ၀၊ ဉာဏ်သို့ရောက်တော်မူ၏။ မေ့ဘူတေ၀၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားသို့ရောက်တော် မူ၏။ ဗြဟ္မဘူတေ၀၊ မဂ်သို့ရောက်တော်မူ၏။[၃]။ ဝတ္တာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောတော်မူ တတ်၏။ ပ၀တ္တာ၊ ဖြစ်စေသောအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူတတ်၏။ အတ္ထသ၊ သစ္စာလေးပါး တရားနက်ကို။ နိန္နေတာ၊ ထုတ်ဆောင်တော်မူတတ်၏။ အမတသ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒါတာ၊ ပေးတော်မူတတ်၏။ ဓမ္မဿာမိ၊ တရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ တထာဂတော၊ ရှေးဘုရားဒေ၀တို့ဟော တော်မူတတ်၏။ ဘဂ၀န္တံ့ယေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ ဧတေမတ္တံ၊ ကို။ ယံပဋိပုစ္ဆေယျာထ၊ အကြင်မေး လျှောက်ကုန်ရာ၏။ ဧတသ၊ ထိုမေးခြင်း၏။ သော ဧ၀ ကာလော၊ ထိုအခါသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဗျာကရေယျ၊ဖြေကြား တော်မူကုန်၏။ တထာ၊ ထိုသို့ဖြေကြားတော်မူသောအားဖြင့် (ဖြေကြားတော်မူသည့်အတိုင်း။) နံ့၊ ထိုအနက်သဘောကို။ ဓာရေယျာထ၊ မှတ်သားဆောင်ထားကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ဆို တော်မူ၏။ အာဝုသောကစ္စာန၊ နု။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ ဇာနံ့၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။၀။ တထာ၊ အားဖြင့်။ နံ့၊ ကို။ ဓာရေယျာမ၊ မှတ်သားဆောင်ထားကြ၀ါကုန်အုံ့။ အ၀ိစ၊ စင်စစ်

၁။ ဒေတိပုဗ္ဗော + သိ + အဓိကော၊ အတိသိတွာတိ ။၀။အတိက္ကမိတွာ-အံ ၌ ၂၊ ၁၂၉။ သုခုမာလသုတ်အဖွင့်။

၂။ ဝေ၀သမ္ပဒံ-နှင့်ပတ်သက်၍ အဖွင့်ကို မ ၁-သီဟနာဒသုတ် အပိုဒ် ၁၄၉-၌ ဋီ နှင့် မဓုပိဏ္ဍိကသုတ် အပိုဒ် ၁၀၃-၌ ဋီ တို့၌ ရှုပါကုန်။

၃။ မ ၁-မဓုပိဏ္ဍိကသုတ် ၌-ဋီ နှင့် နိဿယ၌ အဆုံးအဖြတ်အကျယ်ကို ရှုလေ။

သော်ကား။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ ကို။ သတ္တုစ၊ သည်လည်း။ သံဝဏ္ဏိတော၊ အပ်၏။ပ။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ အဂရုံကတ္ဝာ၊ ဝန်လေးသည်ကို မပြုမူ၍။ ဝိဘင်တု၊ အကျယ် အားဖြင့် ဟောကြားဝေဘန်တော်မူပါ။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ပ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။

၂၇၂။ အာဝုသော၊ တို့။ အတီတံ၊ သို့။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ အန္ဓာဂမေတိ၊ နည်း။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ မေ၊ ငါ၏။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ဣတိအဟောသိ၊ ဤသို့ဖြစ်ဘူးပြီ။ ရူပါ၊ စတုသမုဋ္ဌာနိကရူပါရုံတို့သည်။ ဣတိ(အဟောသုံ)၊ ဤသို့ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ,ရူပါရုံတို့၌။ ဆန္ဒရာဂပဋိဗဒ္ဓံ၊ အလိုရမှက်တို့သည် ဖွဲ့ယှက်အပ်သော။ ဝိညာဏံ၊ (လောဘမူ) စိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ ဆန္ဒရာဂပဋိဗဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ တံ။ ထိုစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်တပ်မက်၏။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံကို။ အဘိနန္ဒန္တော၊ အလွန်တပ်မက်သည်ရှိသော်။ အတီတံ၊ သို့။ အန္ဓာဂမေတိ၊ ၏။ပ။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ မေ၊ ၏။ မနော၊ ဘဝင်စိတ်သည်။ ဣတိအဟောသိ၊ ပြီ။ ဓမ္မာ၊ လောကီ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ ဣတိ (အဟောသုံ)၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ တတ္ထ၊ ထိုဘဝင်စိတ် လောကီဓမ္မာရုံ တို့၌။ပ။ အန္ဓာဂမေတိ၊ ၏။အာဝုသော၊တို့။ ဝေဒေါ၊ဤသို့လျှင်။ အတီတံ၊ သို့။ အန္ဓာဂမေတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ အတီတံ၊ သို့။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ နု အန္ဓာဂမေတိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်မလိုက် သနည်း။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ မေ၊ ၏။ စက္ခု၊ သည်။ ဣတိအဟောသိ၊ ပြီ။ ရူပါ၊ တို့သည်။ ဣတိ၊ (အဟောသုံ၊) ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ တတ္ထ၊ တို့၌။ ဆန္ဒရာဂပဋိဗဒ္ဓံ၊ သော။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ နု ဆန္ဒရာဂပဋိဗဒ္ဓတ္တာ၊ အလိုရမှက်တို့သည် မဖွဲ့ယှက် အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ ရူပါရုံကို။ နု အဘိနန္ဒတိ၊ မတပ်မက်။ တံ၊ ကို။ နု အဘိနန္ဒန္တော၊ မတပ်မက်သည်ရှိသော်။ အတီတံ၊ သို့။ နာဂမေတိ၊ မလိုက်။ (အကြင်း လွယ်ပြီ။)

၂၇၃။ အာဝုသော၊ တို့။ အနာဂတံ၊ ကို။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ ပဋိကခံတိ၊ မြော်လင့်တောင့်တ သနည်း။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလ၌။ မေ၊ ၏။ စက္ခု၊ သည်။ ဣတိ သိယာ၊ ဤသို့ ဖြစ်ရာ၏။ ရူပါ၊ တို့သည်။ ဣတိ (သိယုံ၊) ဤသို့ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပဋိလဒ္ဓဿ၊ မရအပ်သေးသောစက္ခုပသာဒ,ရူပါရုံကို။ ပဋိလာဘာယ၊ ရရန်အလို့ငှါ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဏိဒဟတိ၊ ဆောက်တည်ထား၏။ စေတသေ၊ ၏တ်၏။ ပဏိဓာနပစ္စယာ၊ ဆောက်တည်ထားခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ,ရူပါရုံကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒန္တော၊ သော်။ အနာဂတံ၊ ကို။ ပဋိကခံတိ၊ ၏။ (အကြင်းသိသာပြီ။)

၂၇၄။ အာဝုသော၊ တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ သံဟီရတိ၊ ဆွဲငင်အပ်သနည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ယဉ္စ စက္ခု၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်ရင်း။ ယေ စ ရူပါ၊ အကြင်ရူပါရုံဘို့သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) ဧတေ ဥဘယံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ ရူပါရုံနှစ်ပါးစုံသည်။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်၏။ ပစ္စုပ္ပန္နေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော။ တသ္မိံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ ၂-ပါးစုံ၌။ ဆန္ဒရာဂပဋိဗဒ္ဓံ၊ သော။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအုံ့။ (ဧဝံသတိ၊ သော်။) ဝိညာဏဿ၊ ၏။ ဆန္ဒရာဂပဋိဗဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုမျက်မှောက်

(ပစ္စုပ္ပန်)ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ ၏။ တဲ့၊ ကို။ အဘိနန္ဒန္တော၊ သော်။ ပစ္စုပ္ပန္နေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ သံဟီရတိ၊ ဆဲငင်အပ်သည်မည်၏။ (အကြင်းလွှဲပြီ။)

၂၇၅။ (အစမှ မဟာကစ္စာန် ဇေတမတ္တံ ပဋိပုစ္ဆိမှ-တိုင်အောင် မထူးပြီ။) ဘန္တေ၊ ရှေး။ တေသံ နော၊ ထိုတပည့်တော်တို့အား။ အာယသ္မတာ မဟာကစ္စာနေန၊ သည်။ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ ဤအခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ပဒေဟိ၊ ဤပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ဤသဒ္ဒါတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အနက်သဘောကို။ ဝိဘတ္တော၊ ဟောပြဝေဘန်အပ်ပါပြီ ဟူသော။ ဇေတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ မဟာပညော၊ ပညာကြီး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဇေတမတ္တံ၊ ကို။ စေပိ ပဋိပုစ္ဆေယျာထ၊ အကယ်၍ မေးလျှောက်ကုန်ငြားအုံ။(ဝေဿတိ၊ သော်။) အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ တံ၊ ထိုအနက်သဘောကို။ ဝေမေဝ၊ ဤမဟာကစ္စာန ဟောပြဝေဘန်သည့်အတိုင်းသာလျှင်။ ဗျာကရေယျံ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ယထာ၊အားဖြင့်။ တံ၊ ကို။ မဟာကစ္စာနေန၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်၏။ ဇေတသ၊ ထိုအမေး၏။ အတ္ထော၊ အနက်သဘောသည်။ ဧသောစေဝ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဇေ၊ ဤသို့ပင်။ နံ၊ ထိုအနက်သဘောကို။ ဓာရေထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။
(ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ။ပ။ အဘိနန္ဒုန္တိ၊ မဆူးပြီ။ ပေးမြဲ။)

တတိယံ၊ သော။ မဟာကစ္စာနဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တံ၊ သတ္တမံ။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-လောမသက္ကဋိယဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်

၂၇၆။ (ဧवံ မေ သုတံ။ပ။ အာယုဿမာ ပေးမြဲ။)ဘေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။အာယသ္မာ လောမသက္ကဋိယော၊ အရှင်လောမသက္ကဋိယသည်။ သက္ကေသု၊ တို့၌။ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ၌။ နိဂြောဓာရာမေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဿခေါ၊ ၌။ စန္ဒနော ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ လောမသက္ကဋိယံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ဘဒ္ဒေကရတ္တသ၊ ၏။ ဥဒ္ဒေသော၊ ကိုရင်း။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ကိုရင်း။ ဓာရေသိ တိ၊ လော့"ဟူသော။ ဧဝံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ အဟံ၊ သည်။ ဘဒ္ဒေကရတ္တိယော၊ ကုန်သော။ ဂါထာ၊ တို့ကို။ ဓာရေမိ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ နတ်သား။ တုံ၊ သည်။ ဘဒ္ဒေကရတ္တိယော၊ ကုန်သော။ ဂါထာ၊ တို့ကို။ ယထာကထံ ပန၊ ဘယ်သို့လျှင်။ ဓာရေသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒေဝေသု တာဝတိံသေသု၊ တို့၌။ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌။ ပဏ္ဍုကမ္ဗလသိလာယံ၊ ၌။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ တတြ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒေဝါနံ ကာဝတိံ သာနံ၊ တို့အား။ ဘဒ္ဒေကရတ္တသ၊ ၏။ ဥဒ္ဒေသဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဝိဘင်္ဂဉ္စ၊ကိုရင်း။ အတီတံ။ပ။ အာစိက္ခတေ မုနီတိ၊ဟူ၍။ အဘာသိ၊ ပြီ။ (အကြင်း မဆူးပြီ။)

၂၇၇။ (ဤအပိုဒ်လာ ဝါကျအားလုံး မဆူးပြီ)။

၂၇၈။ ဘိက္ခု၊ဟန်း။ တုံ၊သည်။ တံ ဒေဝပုတ္တံ၊ ကို။ ဇာနာသိ ပန၊ သိပါ၏လော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးကော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရှေး။ အဟံ၊သည်။ တံ ဒေဝပုတ္တံ၊ကို။ နခေါ ဇာနာမိ၊ မသိပါ။

၁။ လောမသဒ္ဒေါ အဂ္ဂိဒ္ဒေါ လောမသက္ကဋိဒေါ၊ ပဗ္ဗဇိတော ကာကာဒိဗျ အမ္ပဇ္ဇော၊ ဒုတိယံ ပန ပဒ-ဝဍ္ဌနမေဝ၊ ဣဒ္ဓိ။ပါ,ဌ-တ္ထိ၌ က တလုံးသာ ပါ၏၊ (ဋီ-၃၂၀။)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ သော ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ စန္ဒနောနာမ၊ စန္ဒနမည်၏။ ဘိက္ခု၊ဟန်း။ စန္ဒနော ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ အ.ဌ်ံ ကတ္ဝ၊ အလိုရှိသည်ကိုပြု၍ ။ မနသိကတ္ဝ၊ ၍။ သဗ္ဗစေတသာ၊ အလုံးစုံသောစိတ်ဖြင့်။ သမန္နာဟာရိတ္ဝ၊ ကောင်းစွာဆောင်၍။ ဩဟိတသောတော၊ ချထားအပ်သော နားရှိသည်ဖြစ်၍။ မွေ့ကို။ သုဏာတိ၏။ (အကြင်းလွယ်ပြီ။)

စတုတ္ထံ၊ သော။ လောမသက္ကိယဘဒ္ဒေကရဏ္ဍသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-စူဠဒုက္ခမ္မပဘဝသုတ

(သုဘဒုတ်ဟုလည်း တွင်သည်)

၂၇၉။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ နိသိဒိ၊ပေးမြဲ။) ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊သော။ တောဒေယျ-ပုတ္တော၊ တောဒေယျ၏သားဖြစ်သော။ သုဘော မာဏဝေါ၊ သုဘလုင်ပျိုသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်း, အထောက်အပံ့ဖြင့်။ မနုဿာနံယေဝ၊ လူတို့သည်သာလျှင်။ သတံ၊ ဖြစ်ပါကုန်လျက်။ မနုဿဘူတာနံ၊ လူတို့၏။ ဟိနပဏီတတာ၊ အယုတ်အမြတ်တို့၏ အဖြစ်တို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊ တွေ့မြင်အင်ကုန်၏။ (သော)ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊အဘယ်ပါနည်း။ (သော)ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ အပ္ပါယုကာ၊ တိုသော အသက်ရှိကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒီဃာယုကာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိကုန်သောသူတို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗဟုဗာဓာ၊ များသော အနာရှိကုန်သော သူတို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ အပ္ပါဗာဓာ၊ နည်းသောအနာရှိကုန်သော (ဝါ၊ အနာရောဂါကင်းကုန်သော) သူဟူ၏ကို။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏာ၊ မလှသော အဆင်းရှိကုန်သောသူတို့.ကို။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ အဆင်းလှကုန်သောသူတို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ အပ္ပေသက္ခာ၊ နည်းသော တန်ခိုးအခြံအရံရှိကုန်သော သူတို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊ကုန်၏။ မဟေသက္ခာ၊များသော တန်ခိုအခြံအရံရှိကုန်သော သူတို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ အပ္ပဘောဂါ၊နည်းသောဥစ္စာရှိကုန်သော သူတို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟာဘောဂါ၊ များသော ဥစ္စာရှိကုန်သော သူတို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ နီစကုလီနာ၊ ယုတ်ညံ့သော အမျိုးဇာတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော သူတို့ကို[1]။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥစ္စာကုလီနာ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးဇာတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော သူတို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမဲ့သောသူတို့ကို[2]။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ပညဝန္တော၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊ကုန်၏ ။ပ။ ကော၊ နု သော်။ ဣဘိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ မာဏဝ၊လုလင်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကမ္မဿကာ၊ မိမိ.ကံ သာလုင် ဥစ္စာရှိကုန်၏။ ကမ္မဒါယာဒါ၊ မိမိကံ၏ အမွေခံသာ ဖြစ်ကုန်၏။ ကမ္မယောနီ၊မိမိကံသာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ ကမ္မပဋိသရဏာ၊ ကံသာလျှင် ဘုရားထောက်တည်ရာ ရှိကုန်၏။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ သတ္တေ၊တို့ကို။ ဟီနပဏီတတာယ၊ အယုတ် အမြတ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိဘဇတိ၊ ခွဲခြမ်းဝေဘန်၏။ (ယဒိဒံ-နိပါတ်မျှ[3]။) (ဟီနပဏီတတာယ၊ အယုတ်,အမြတ်၏ အမြစ်ဖြင့်။ ယဒိဒံ၊

၁။ "အတ္ထိ ကဘာဝံ ကဘ္ဘ အတ္ထိ ကော ဟုတ္ဘ ဘိ အဘ္ဘော"။"မ ၌ ၂၊၄၉၇-ကောသမ္ဗိယ။

၂။ "ကုလေ ဘဝါ ကုလီနာ"။ဤနေ့ပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသည်၊ မောဂ္ဂလ္လာန်။

၃။ ဝိ ၌ ၂၊ ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပုဒ် "ယဒိဒံ အညမညဝစနေန အညမညဝုဋ္ဌာပနေန"ပုဒ်၌ "ယဒိဒန္တိ ဝမ္ဘိကာရဏ-နိဒဿနတ္ထေ နိပါတော၊ တေန ယံ ဣဒံ အညမညဿ ဟိဘဝစနံ။ပ။ တေန အညမညဝစနေန" ဟူသော အဖွင့်ကို ထောက်၍ "ယဒိဒံ ဟီနပဏီတတာ၊ သည်။ အတ္ထိ၏။တာယ ဟီနပဏီတတာယ၊ဖြင့်။" ဟု လည်းပေ။

အကြင်ဝေဒနာခြင်းသည်။ (အဟ္ထိ၏။) တံ၊ ထိုဝေဒနာခြင်းကို။ အညော၊တပါးသောအရာသည်။ နဂေ္ဂေါတိ၊ မပြု။ ဂမ္မံ၊ ကံသည်သာလျှင်။ သတ္ထော၊ တို့ကို။ ဝိဘဇတိ၏။ ဌ-နည်း။) အဟံ၊ သည်။ (အာဇာနာမ်-စပ်) ဘောဘော ဂေါတမဿ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘဇ္ဇဿ၊သေးသော။ ဣမဿ၊ ဤ(ဥဒ္ဒေသ)၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ နဂေါ အာဇာနာမိ၊ မသိ။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် (ဟောကြားလတ်သော်)။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ သည်။ပ။ အာဇာနေယ္ယုံ၊သိရာ၏။ တထာ၊ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောကြားတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၉၀။ မာဏဝ၊ လုလင်။ တေနဟိ၊ မူ။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ။ ကေစ္စော၊ တစုံတယောက်သော။ ဣတ္ထိ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ပုရိသော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ လုဒ္ဒေါ၊ ကြမ်းကြုတ်သည်။ လောဟိတပါဏိ၊ သွေးစွန်းသောလက်ရှိသည်။ ပဟာဝပဟတော၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှု၌။ နိဝိဋ္ဌော၊ သက်ဝင်သည်။ ပါဏဘူတေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ အဒယာပန္နော၊ မသနားခြင်းသို့ရောက်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ ထိုသူသည်။ ဧवं၊ သို့။ သမတ္တေန၊ ပြည့်စုံသော ။ ဧवं၊ သို့။ သမာဒိနေန၊ ဆောက်တည်အပ်သော။ တေန ကမ္မေန၊ ထိုကံကြောင့်။ပ။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်ရ၏။ပ။ နော စေ ဥပပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ မကပ်ရောက်ငြားအံ့။ မနုဿတ္တံ၊ လူ့အဖြစ်သို့။ သစေ အာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ ရောက်လာငြားအံ့။ (ဧဝံသတိ၊ သော်။) ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင် အကြင်ဘဝ၌၊ ပစ္စာဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ (တတ္ထ တတ္ထ၊ ၌။) အပ္ပါယုကော၊ အသက်တိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ (ယော၊အကြင်သူသည်။) ပါဏာတိပါတီ၊သည်။ပ။ အဒယာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တဿ၊ ၏။) ယဒိဒံ၊ အကြင်ပါဏာတိပါဘက်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧသော၊ ထိုပါဏာတိပါတက်သည်။ အပ္ပါယုကသံဝတ္တနိကော၊ အသက်ကို တိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်မည်၏။ (အသက်တိုကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်တည်း။) (၁)

မာဏဝ၊ လုလင်။ ဣဓ ပန၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ ဣတ္ထိ ဝ ါ၊ သည်ရင်း။ ပုရိသော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်မှ လျှင်စွာချခြင်းကို(သတ်ခြင်းကို)။ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ချအပ်ပြီးသောတုတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဟိတသတ္ထော၊ ချအပ်ပြီးသော လက်နက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ လဇ္ဇီ၊ ရှက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒယာပန္နော၊ သနားခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာ-နုကမ္ပီ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါဘို့၏ အစီးအပွါးကို စောင့်ရှောက်ခြင်း(ကရုဏာ)နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြင့်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (အဘိုင်းလွှယ်ပြီ။ "ဒီသာယုကသံဝတ္တနိကော၊ အသက်ကို ရှည်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော"ဟုပေး။) (၁)

၁။ သမတ္တေနာတိ ပရိပုဏ္ဏေန၊ ဌ။ "သမဘ္ဂေနာတိ ပရိယဘ္ဂေန၊ ယသာ တံ ဖလံ ဒါတုံ သမတ္ထံ ဟောတိ ဧဝံကတေန၊ ဘပစိတေနာတိ အဘ္ဘာ တာဒိသံ ပန အဘ္ဘနော ကိစ္စေ အနုနံနာမ ဟောတိတိ အာဟ ပရိပုဏ္ဏေနာတိ" ဟု ဖွင့်သည်။ ဤ၌ ဋီအလို "သမတ္တေန၊ အကျိုးပေးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော" ဟု အနက်ပေး။ ဌ-နည်းအလို "ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူအပ်သည်၊ ပြည့်စုံသည်" ဟု ပေး။ သံ+အာ+ဒါ-တ-ပစ္စည်း။

၂၉၁။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဣဝ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ ဣတ္ထီ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ပုရိသော ဝါ။ သည်ရင်း။ သတ္တာနံ၊ တို့ကို။ ပါဏိနော ဝါ၊ လက်ဖြင့်သော်ရင်း။ လေဋ္ဌုနော ဝါ၊ ခဲဖြင့်သော်ရင်း။ ဒဏ္ဍေန ဝါ၊ တုတ်ဖြင့်သော်ရင်း။ သတ္ထေန ဝါ၊ လက်နက်ဖြင့်သော်ရင်း။ ဝိဟေဌကဇာတိကော၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သောသဘောရှိသည်။ပ။ဗဟုဝိဟာဝေါ၊ များသောအနာရှိသည်။ပ။ဗဟုဝိဟာဝသံဝတ္တနိကာ၊ များသောအနာရှိသည်ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ပဋိပဒါ၊ ၏။ (သုက္ကပက္ခ၌ "အဝိဟေဌက-ဇာတိကော၊ မညှဉ်းဆဲတတ်သော သဘောရှိသည်"- စသဖြင့် အပြန်နည်းအားဖြင့် ပေးလေ။ မထူးပြီ။) (၂)

၂၉၂။ မာဏဝ၊လုလင်။ပ။ကောဓနော၊အမျက်ထွက်လေ့ရှိသည်။ဥပါယာသဗဟုလော၊ပင်ပန်းခြင်းများသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပမ္ပိ၊(မနုစ်သက်ဘွယ်) အနည်းငယ်မျှသော်လည်း။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ (ဖြစ်လျက်)။ အဘိသင်္ခတိ၊ အလွန်ကပ်ငြို၏။ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏။ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဖျက်ဆီးလို၏။ (ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်၏လည်းဟူ။) ပတိဋ္ဌီယတိ၊ ရှေးရှုတည်၏။ ကောပဠ္ဠ၊ အမျက်ကိုဝင်း။ ဒေါသဠ္ဠ၊ပြစ်မှားခြင်းကိုဝင်း။အပ္ပစ္စယဠ္ဠ၊ မနုစ်သက်ခြင်းကိုဝင်း။ ပါဘုကရောတိ၊ ထင်စွာပြု၏။ပ။ဒုမ္မဏ္ဏော၊ အဆင်းမလှသည်။ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဒုမ္မဏ္ဏသံဝတ္တနိကာ၊ အဆင်းမလှခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ပဋိပဒါ၊ ၏။ (အကြင်း လွှယ်ပြီ။ သုက္ကပက္ခလည်း မခဲပြီ။) (၃)

၂၉၃။ မာဏဝ၊ လုလင်။ပ။ဣဿာမနကော၊ ငြူစူသောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရလာဘ သက္ကာရ ဂရုကာရ မာနန ဝန္ဒန ပူဇနာသု၊ သူတပါးတို့လာဘ်ချခြင်း အရိုအသေပြုခြင်း လေးစားခြင်း မြတ်နိုးခြင်း ရှိခိုးခြင်း ပူဇော်ခြင်းတို့၌။ ဣဿတိ၊ငြူစူ၏။ ဥပဒုဿတိ၊ပြစ်မှား၏။ ဣဿံ၊ငြူစူမှုကို။ဗန္ဓတိ၊ဖွဲ့၏ ။ပ။ အပ္ပေသက္ခော၊ အခြံအရံနည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ အပ္ပေသက္ခသံဝတ္တနိကာ၊ ဘုန်း, တန်ခိုးအခြံအရံ နည်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ပဋိပဒါ၊ ၏။ (အပ+ဣသ+အာ+မျာ=ဘုန်းနည်းသူ မရှိသူ ဟူလို။ အကြင်းနှင့် သုက္ကပက္ခလွှယ်ပြီ။) (၄)

၂၉၄။ မာဏဝ၊ လုလင်။ပ။သမဏသ ဝါ၊ အားရင်း။ ပြာဟ္မဏသ ဝါ၊ အားရင်း။ အန္နံ၊ ထမင်းကိုဝင်း။ ပါနံ၊ အဖျော်ကိုဝင်း။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကိုဝင်း။ ယာနံ၊ ယာဉ်ကိုဝင်း။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနံ၊ ကိုဝင်း။ သေယျာဝသထပဒီပေယျံ၊ ကိုဝင်း။ ဒါတာ၊ ပေးလှူတတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။အပ္ပဘောဂေါ၊ နည်းသောဥစ္စာစည်းစိမ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြင်း လွှယ်ပြီ။) (၅)

၂၉၅။ မာဏဝ၊ လုလင်။ပ။ ထဒ္ဓေါ၊ ကြမ်းထန်းသည်။ အတိမာနီ၊အလွန်မြင့်မောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဝါဒေတဗ္ဗံ၊ ရှိခိုးထိုက်သူကို။ န အဘိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး။ ပစ္စုဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုထိုက်သူကို။ န ပစ္စုဋ္ဌေဘိ၊ မကြိုဆို။ အာသနာရဟဿ၊နေရာပေးဆိုက်သူအား။ အာသနံ၊ နေရာကို။ န ဒေတိ၊ မပေး။ မဂ္ဂါရဟဿ၊ ခရီးလမ်းပေးထိုက်သူအား။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ နဒေတိ၊ (ရှောင်)မပေး။ သက္ကာတဗ္ဗံ၊ အရိုအသေပြုဆိုက်သူကို။ န သက္ကရောတိ၊ အရိုအသေမပြု။ ဂရုကာတဗ္ဗံ၊ အလေးအမြတ်ပြုထိုက်သူကို။ နဂရုကရောတိ၊ အလေးအမြတ်မပြု။ မာနေတဗ္ဗံ၊ မြတ်နိုးထိုက်သူကို။ န မာနေတိ၊ မမြတ်နိုး။ ပူဇေတဗ္ဗံ၊ပူဇော်ထိုက်သူကို။ နပူဇေတိ၊မပူဇော်။ပ။ နိစကုလိနော၊ ယုတ်ညံ့သောအမျိုးဇာတ်၌ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြင်းလွှယ်ပြီ။) (၆)

၂၉၆။ မာဏဝ၊ လုလင်။ပ။သမဏော၀ါ၊ သို့ဝင်း။ ပြာဟ္မဏော၀ါ၊ သို့ဝင်း။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဟူသည်။ ကိုဏ်၊ အဘယ်ပါနည်း။ အကုသလံ၊ သည်။ ကိုဏ်၊ နည်း။ သာ၀ဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိသောအမှုဟူသည်။ ကိုဏ်၊ နည်း။ အနေ၀ဇ္ဇံ၊ အပြစ်မဲ့သောအမှုဟူသည်။ ကိုဏ်၊ နည်း။ ဝေ၀ိတဗ္ဗံ၊ မှီ၀ဲအပ်သောတရားဟူသည်။ ကိုဏ်၊ နည်း။ နဝေ၀ိတဗ္ဗံ၊ မမှီ၀ဲအပ်သော တရားဟူသည်။ ကိုဏ်၊ နည်း။ ကိုဏ်၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရိယမာနံ၊ ပြုအပ်သော်။ မေ၊ ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ အဟိတာယ၊ အကျိုးယုတ်စီမံ့သောငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲစီမံ့သောငှါ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကိုဏ် ၀ါ ပန၊ အဘယ်မည်သောအမှုကိုကား။ ကရိယမာနံ၊ အပ်သော်။ မေ၊ ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ အကျိုးမျှားစီမံ့သောငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာစီမံ့သောငှါ။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟူ၍။ ပရိပုစ္ဆိတာ၊ မေးလျှောက်တတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ဒုပ္ပညော၊ ပညာနည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြင်းပေးလေ။) (၇)

၂၉၇။ မာဏဝ၊ လင်။ပ။ဣတိခေါ၊ ဤသို့ပင်။ အပ္ပါယုကသံ၀တ္တနိကာ၊ အသက်တိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ အပ္ပါယုကတ္တံ၊ အသက်တိုသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥပနေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ပ။ဝိဘင်္ဂတိတိ၊ ခွဲခြမ်းဝေဘန်၏ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ (၂၉၀-ပုဒ်ပြန်စပ်။)

ပ၀ေ၀ုတ္တော၊ အပ်သော။ တောဒေ ဃျပုဏ္ဏော၊ သော။ သုဘောမာဏ၀ေါ၊ သည်။ ဘဂ၀တော်၊ ကို။ "အဘိက္ကန္တံ ဘော ဂေါတမ။ပ။ပါဏုပေတံ သရဏံ ဂတန္တိ၊ ဂတံ"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

ပဋ္ဌမံ၊ သော။ စူဠကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်

၂၉၈။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ။ပ။ကလန္ဒကနိ၀ါပေ-ပေးမြဲ။)တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘဋ္ဌ။အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ အရညကုဋိကာယံ၊ တောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဘဋ္ဌ။ ပေါတလိပုတ္တော၊ မည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဇယံ်ဝဝိဟာရံ၊ ခြေလျင်။ အနုစင်္ကမမာနော၊ သော်။ အနုဝိစရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ဘဋ္ဌ။ပ။ပေါတလိပုတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံသမိဒ္ဓိံ၊ ကို။ "အာ၀ုသောသမိဒ္ဓိ၊ ဒ္ဓိ။ မေ၊ ငါသည်။ 'ကာယကမ္မံ၊သည်။ မောဃံ၊ အချည်းနှီးသာတည်း။ ဝစီကမ္မံ၊ သည်။ မောဃံ၊ တည်း။ မနောကမ္မမေ၀၊ မနောကံ သည်သာ။ သစ္စန္တိ၊ မှန်ကန်၏"ဟူသော။ တော်၊ ဤစကားကိုဝင်း။ "ယံ သမာပတ္တိံ၊ အကြင် သမာပတ်သို့။ သမာပန္နော၊ ရောက်သသူသည်။ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသောဝေဒနာကိုမျှ။ နဝေဒိယတိ၊ မခံစား။ သာသမာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိစာတိ၊ ရှိလည်းရှိ၏'ဟူသော။ တော်၊ ကိုဝင်း။သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ဘဋ္ဌ။ သုတံ၊ ကြားအပ်ခဲ့ဘူးပါ၏။ သမ္မုခါ၊ ဘဋ္ဌ။ ပဋိဂ္ဂဟိတန္တိ၊ နာယူအပ်ခဲ့ဘူးပါ၏"ဟူသော[1]။ တော်၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အာ၀ုသော ပေါတလိပုတ္တ၊ တ္တ။မာဟေ၀ံ

၁။ ဤဘဋ္ဌ ပရိဗ္ဗာဇကသည် ယူဆောင်လာသော ပြဿနာ ၂-ရပ်တွင် "မနောကမ္မမေ၀ သစ္စံ"ဟူသော ပြဿနာကိုကား မြတ်စွာဘုရား နာလန္ဒာ၌ သီတင်းသုံးစဉ်က ဒီဃတပဿီ နိဂဏ္ဌအား ဟောကြားခဲ့ဘူးသည်ကို တဆင့်ကြားဖြင့် မှားမှားယွင်းယွင်း နှလုံးသွင်းကာ အပြစ်တင်လို၍ စောဒနာခြင်းဖြစ်၏၊ အကျယ်ကို မဇ္ဈိမ ပဏ္ဏာသ ဥပါလိသုတ်၌ရှု။

အဝစ၊ ဤသို့ မဆိုလင့်။ အာဝုသော ပေါတလိပုတ္တ၊တ္တ။ မာဟေဝံ အဝစ၊ လင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ မာ အဗ္ဘာစိက္ခိ၊ မစွပ်စွဲလင့်။ ဘဂဝတော၊ အား။ အဗ္ဘက္ခာနံ၊ စွပ်စွဲခြင်းကား။ နဟိ သာဓု၊ မသင့်လျော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ 'မောဃံ ကာယကမ္မံ၊ မောဃံ ဝစီကမ္မံ၊ မနောကမ္မမေဝ သစ္စန္တိ၊ သစ္စံ'ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သင်ဆိုသည့်အတိုင်း။ နဟိ ဝဒေယျ၊ ဟောတော်မမူရာ။ အာဝုသော၊ ရှင်။ပ။ သာ သမာပတ္တိ၊ ထိုသမာပတ်သည်လည်း။ အတ္ထိ စ ခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အာဝုသော သမိဒ္ဓိ၊ ဒ္ဓိ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော သင်သည်။ ကိံ စိရံ အသိ၊ အဘယ်မျှ ကြာပြီဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ နစိရံ၊ မကြာမြင့်သေး။ တီဏိ ဝဿာနိ၊ သုံးဝါ သုံးနှစ်တို့သာတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ဧဝံ၊ သို့။ နဝေါ၊ မထေရ်ငယ်မျှသာဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ပရိဝေဏေ ကိတ္တိတမ္ပိ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ စောင့်ရှောက်အပ်၏ဟူ၍ (ကာကွယ်ထိုက်၏ဟူ၍)။ ယဒြ ဟိ နာမ ဧညိသေ တိ၊မှတ်ထင်တုံဘိသေး ၏။ဧတ္ထ၊ဤအရာ၌။ ဒါနိ၊ ယခု။ မယံ၊ ငါတို့သားည်။ ထေရေ၊ မတေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ကိံ ဝက္ခာမ၊ အသို့ ပြောဆိုရပါကုန်တော့အံ့နည်း။ အာဝုသော သမိဒ္ဓိ၊ ဒ္ဓိ။သဠေဂနိကံ၊ စေ့ဆော်ခြင်း(စိတ်)စေတနာရှိသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကာယေန၊ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊ဖြင့်ရင်း။ ကတ္တာ၊ပြုလုပ်လတ်သော် (ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့်)။ သော၊ ထိုသူသည်။ ကိं၊ အဘယ်အရာကို။ ဝေဒိယတိ၊ ခံစားရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော ပေါတလိပုတ္တ၊ တ္တ။ သဠေတနိကံ၊ သော။ပ။ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲမှုကို။ ဝေဒိယတိ၊ ခံစားရ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ပေါတလိပုတ္တော ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာယသ္မတော သမိဒ္ဓိသ၊၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောပြောအပ်သည်ကို။ နေဝ အဘိနန္ဒိ၊ နှစ်လည်းမနှစ်သက်။ နပ္ပဋိက္ကောသိ၊ တားလည်း မတားမြစ်။အနဘိနန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ အပ္ပဋိက္ကောသိတ္မာ၊၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

၂၉၉။ အထခေါ၊ဌ။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ (ဥပသက်မိ-စသည်ဌ စပ်။) ပေါတလိပုတ္တော ပရိဗ္ဗာဇကော၊သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊သော်။ ယေန၊ ဌ။ပ။ နိသိဒေ၊သော။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ ပေါတလိပုတ္တေန ပရိဗ္ဗာဇကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကို။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားဆွေးနွေးခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြားပြီ။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သမိဒ္ဓိံ၊ ကို။ "အာဝုသော သမိဒ္ဓိ၊ဒ္ဓိ။ ဣဒံ ကထာပါဘတံ၊ဤစကားလက်ဆောင်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြော် (ခွင့်ရှိ)ရန် အလို့ငှါ။ အတ္ထိ၊ဖြစ်ပေ၏။အာဝုသော သမိဒ္ဓိ၊ဒ္ဓိ။ အာယာမ၊လာလိုက်ခဲ့ သွားကုန်စို့။ပ။ ဥပသက်မိတ္မာ၊၍။ တေမဇ္ဈံ၊ကို။ ဘဂဝတော၊အား။ အာရောစေဿာမ၊လျှောက်ကြားကုန်အံ့။ နော၊ငါတို့အား။ ဘဂဝါ၊သည်။ ယထာ၊အားဖြင့်။ ဗျာကရိဿတိ၊ ဖြေကြားလတ္တံ့။ တထာ၊ထိုဖြေဆိုသည့်အတိုင်း။ နံ၊ထိုအနက်သဘောကို။ ဓာရေဿာမာတိ၊ မှတ်သားဆောင်ထားကြကုန်စို့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ပ။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။ "အာနန္ဒ၊နန္ဒ။ ပေါတလိပုတ္တဿ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ကို။ ဒဿနမ္ပိ၊ တွေ့မြင်

သမာပတ္တိပြဿနာမှာမူ မြတ်စွာဘုရားသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ် တနေ့သောအခါ ဆွမ်းခံကြွရာတွင် အနည်းငယ် စောနေသေးသဖြင့် တည်ပင်တန်းမလ္လိကာရုံပရိဗိုဇ်ကျောင်းသို့ ကြွရောက်ရင်း ဟောကြားခဲ့ဘူးသည်ကို အကြောင်းပြု၍ လွဲမှားစွာ ယူဆလျက် အပြစ်တင်ရန် စောဒနာလာခြင်းဖြစ်၏၊ ၎င်းအကျယ်ကို သီလက္ခန် ပေါင်ပါဒသုတ်၌ ရှု။

ဘူး၏ဟူ၍လည်း။ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကထာသလ္လာပ်၊ စကားဆွေးနွေးခြင်းကို။ ကုတော ပန (အဘိဇာနာမိ)၊ အဘယ်မှာလျှင် သိစဘူးအံ့နည်း။ အာနန္ဒ၊နှာ။ မောဃပုရိသေန၊ သော။ ဣမိနာ စ သမိဒ္ဓိနာ၊ သည်လည်း။ ပေါတလိပုတ္တဿ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ အား။ ဝိဘဇ္ဇဗျာကရဏီယော၊ အကျယ်ဝေဘန်၍ ဖြေကြားအပ်သော။ ပဉ္ဇော၊ အမေးပြဿနာကို။ ဧကံသေန၊ တခုသောအဖို့အားဖြင့်။ ဗျာကတောတိ၊ ဖြေကြားအပ်ခဲ့၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ အရှင်လာလုဒါယီ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဝေဒယိတံ၊ခံစားအပ်သော။ ယံကိဉ္စိ၊အလုံးစုံသော ဝေဒနာ သည်။ (အတ္ထိ၏။) တံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဝေဒနာသည်။ ဒုက္ခသ္မိန္တိ၊ဆင်းရဲဒုက္ခသာဘည်း၊ဟူသော။ (ဒုက္ခသ္မိံ ကို ဝနပ္ပဂုမ္မေ, ဝေ ဝတ္တမ္ဘေ-တို့ကဲ့သို့မှတ်။) ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ အာယသ္မတာ သမိဒ္ဓိနာ၊သည်။ ဘာသိတံ၊ ဖြေကြားပြောဆိုခဲ့သည်။ သစေ ပန (ဘဝေယျာတိ)၊ ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်ပါလော"ဟူသော"။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

၃၀၀။ အထခေါ၊ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "အာနန္ဒ၊ နှာ။ တံ၊ သည်။ မောဃပုရိသဿ၊ သော။ ဣမဿ ဥဒါယိဿ၊ ဤရှင်ဥဒါယီ၏။ ဥမ္မဂ်ံ၊ ပြဿနာရှာခြင်း ပြဿနာ ဖော်သုတ်ခြင်းကို၎။ ပဿသိ နော၊ပဿသိ နု၊မြင်၏လော။ အာနန္ဒ၊နှာ။အဟံ၊ဝါသည်။ ဣဒါနေဝ၊

၁။ "သစေ ဘာသိတံ ဘဝေယျ ဘဂဝါတိ ပုစ္ဆသိ"ဟု အဋ္ဌကထာ၌ဖွင့်၏။ ဋီကာ၌ "သစေ ဘာသိတံ ဘဝေ-ယျာသိ ဣမံ ဤဒိသံ ဒုက္ခံ သန္ဓာယ အာယသ္မတာ သမိဒ္ဓိနာ ဘာသိတံ သိယာနု ဘဂဝါ"ဟု ဖွင့်သည်။ သစေ ပန-နေရာ၌ ကိ ပန-ဟု မူကွဲရှိသဖြင့် သံဝဏ္ဏနာနှင့် ညီနှိုင်းရန်ဖြစ်သည်။

၂။ ဥမ္မဂ်ံန္တိ ပဉ္ဍာဥမ္မဂ်ံ၊ ဌ။ ဥမ္မဂ္ဂန္တိ ဥမ္မုဇ္ဇနံ၊ ကထာမုဇ္ဇေန အန္တရာ အညာဏဝိသယပဉ္ဍာ၊ ဥမ္မဂ္ဂံ၊ တေနာဟ ပဉ္ဍာဥမ္မဂ္ဂန္တိ၊ ဋီကာ။

မဂ််လျှသပ္ပန (ကောင်းကြီးယ်ပါးစီးခြင်း, သွားခြင်း) ဟော မဂိခေတ်ဖြင့်ပြီးသော် ဥမ္မဂ်-ဟူ၍ရင်း အနေ့သန သခ်ါရသပ္ပန (ရှာမှီးခြင်း, ပြုပြင်ခြင်း, သွားခြင်း)ဟော မဂ္ဂခေတ်ဖြင့်ပြီးသော် ဥမ္မဂ္ဂဟူ၍ရင်း ဥမ္မုဇ္ဇမာနော ဥမ္မုဇ္ဇိဿတိ-စသော သဒ္ဒန္တရိတ်နှင့် အဖွင့်မျှားကိုထောက်ဆလျက် ဥမ္မုဇ္ဇနတ္ထ ဟော မုဇ္ဇခေတ်ဖြင့်ပြီးသော် ဥမ္မုဂ္ဂ-ဟူ၍ရင်း ရှိနိုင်ရာသည်၊ဥမ္မုဂ္ဂ-၏ မျှပ်ပြီးပုံကို သင်ဝိဂ္ဂ-ဌ်ကဲ့သို့တ-ကို ဌ-နှင့်တက္ခ ဂ္ဂ-နှစ်လုံးပြု၍ စ်ရင်၊ထို့ကြောင့် ဥမ္မဂ်, ဥမ္မဂ္ဂ, ဥမ္မုဂ္ဂ သုံးပုဒ်လုံး, နေရာဌာနအားလျော်စွာ သင့်၏။

ရင်းပုဒ်မျှားနှင့်ပတ်သက်၍ အာဇုဌာနအားလျော်စွာ ယူရပုံကို အောက်ပါ အဖွင့်မျှားဖြင့် သိရှု၏။

ဥဿာဟော ဝီရိယံ ဝုဋ္ဌာ၊ ဥမ္မဂ္ဂေါ ပညာ ပဝုစ္စတိ။
အဝတ္ထာနံ အခိဋ္ဌာနံ၊ ဟိတစရိယာ မေတ္တာဘာဝနာ။

သုတ္တနိ ဌ၊ ၁-ခဂ္ဂဝိသာဏသုတ်။

(ရင်းဌ၌ ဥမ္မဂ််သဒ္ဒါပညာ(ဉာဏ်)ဟောကြောင်း ဘွေ့ရှိနေသည်၊ ထို့ကြောင့် ဥမ္မဂ်် ပုဒ်သည် အာဇုဌာနလိုက်၍ ပညာ,(ဉာဏ်) ပဉ္ဍာ, (ပုစ္ဆာ)ဉမင်လိုက်ဟု သုံးမျိုး ဟောကြောင်း ယူဆရသည်)။

"သာဓု-သာဓု ဘိက္ခု၊ ဘဒ္ဒကာ ခေါ ဘေ ဘိက္ခု ဥမ္မဂ္ဂေါ၊ ဘဒ္ဒကံ ပဋိဘာနံ၊ ကလ္လာဏီ ပရိပုစ္ဆာ။ အံ ၁၊ ၄၉၇။ ဥမ္မဂ္ဂသုတ်။

ဥမ္မဂ္ဂေါတိ ဥမ္မုဇ္ဇနံ၊ ပညာဂမနန္တိ အဓိပ္ပာယော၊ ပညာဒေဝ ဝါ ဥမ္မုဇ္ဇနဓမ္မတ္ထေန ဥမ္မဂ္ဂေါတိ ဝုစ္စတိ၊ သာဝ ပဋိဘာနဋ္ဌေန ပဋိဘာနံ။ ရင်းအံ၊ ဌ ၂၊ ၃၆၀။

ယထာ ခေါ ဣမဿ အာယသ္မတော ဥမ္မဂ္ဂေါ၊ ယထာ စ အဘိနိဟာရော ယထာ စ ပဉ္ဍာ သမုဒါဟာရော၊ အံ ၁၊ ၅၁၀။ ဌာနသုတ်။

ဥမ္မဂ္ဂေါတိ ပဉ္ဍုမ္မဂ္ဂေါ၊ အဘိနိဟာရောတိ ပဉ္ဍာဘိသင်္ခရဏာဝသေန စိတ္တဿ အဘိနိဟာရော၊ ပဉ္ဍာသမုဒါ-ဟာရောတိ ပဉ္ဍုပုစ္ဆနံ။ ရင်း-အံ ဌ-၂၊ ၃၆၆။

ပဉ္ဍုမ္မဂ္ဂေါ ပဉ္ဍဂဝေသနံ၊ ဥာတုံ ဣစ္ဆိတဿ အတ္ထဿ ဝိမံသနန္တိ အဓိပ္ပာယော။ ရင်းအံ၊ ဌ။

ယခုပင်လျှင်။ မောဃပုရိသော၊ သော။အယံ ဥဒါယီ၊ သည်။ ဥမ္မုဇ္ဇမာနော၊ ပေါ်လျက်။ ဝါ၊ ခေါင်းထောင်၍။ အယောနိသော၊ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့်။ ဥမ္မုဇ္ဇိဿတိဘိ၊ ပေါ်လွင်လတ္တံ့" (ပြဿနာရှာဖွေထုတ်ဖေါ်လတ္တံ့)ဟု။ အညာသိ၊ သိပြီ။

အာနန္ဒ၊နှာ။အာဒိ ယေဝ၊အစ၌ပင်လျှင်။ပေါတလိပုတ္တော နရိဗ္ဗာဇကေန၊ သည်။ တိသော၊ သုံးမျိုးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးအပ်ကုန်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ မောဃပုရိသော၊ သော။ အယံသမိဒ္ဓိ၊ သည်။ ပေါတလိပုတ္တဿ နရိဗ္ဗာဇကဿ၊ အား။ ဝါ၊ သည်။ ဝေါပုဒ္ဌော၊ ဤသို့မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ "အာဝုသော ပေါတလိပုတ္တ၊ တ္တ။ ကာယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊ ဖြင့်ရင်း။ သုခဝေဒနီယံ၊ သုခဝေဒနာ၏ အကြောင်းရင်း အစီးအပွါး ဖြစ်သော။ သဇ္ဇေတနိကံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဝါ၊သော်။ သော၊ ထိုသူသည်။ သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို။ ဝေဒယတိ၊ ခံစားရ၏။ပ။ သော၊ သည်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ ဝေဒယတိ၊ ခံစားရ၏" ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ သစေ ဗျာကရေယ္ယ၊ အကယ်၍ဖြေကြားငြားအုံ့။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေါ၊ သို့။ ဗျာကရမာနော၊ သော။ မောဃပုရိသော၊ သော။ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ ပေါတလိပုတ္တဿ နရိဗ္ဗာဇကဿ၊ အား။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေသည်ရှိသော်။ ဗျာကရေယ္ယ၊ ဖြေရာ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အပိစ၊ စင်စစ်အားဖြင့်ကား။ ဗာလာ၊ မိုက်ကုန်သော။ အဗျတ္တာ၊ မကျွမ်းကျင်ကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာ၊ တပါးသောအယူရှိကုန်သော။ နရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ဟူသည်။ ကေစ၊ မည်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်စားတို့ပေနည်း။ ကေစ၊ အဘယ်မည်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်း။ တထာဂတဿ၊(ငါ)ဘုရား၏။ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂံ၊ မဟာကမ္မဝိဘင်းကို။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတ္တံ့နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တုမှေ၊ တို့သည်။ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂံ၊ ကို။ ဝိဘဇန္တဿ၊ ဝေဘန်သော။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏(တရားကို)။သစေ သုဏေယ္ယာထ၊ အကယ်၍နာကြား ရကုန်ငြားအုံ့။ (ဇာနေယ္ယုံ၊ သိနိုင်ကုန်ရာ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂံ၊ ကို။ ယံ ဝိဘဇေယ္ယ၊ အကြင်ဟောကြားဝေဘန်တော်မူရာ၏။ ဘဂဝါ၊ ရား။ ဇာတဿ၊ ထိုဝေဘန်ခြင်း၏။ ကာလော၊ အခါပါပင်တည်း။ သုဂတ၊ ရား။ ဇာတဿ၊ ၏။ ကာလော၊ တည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏(ဇရားကို)။ သုတ္တာ၊ နာကြားရပါကုန်သော်။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားကြပါကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေနဟိ၊ လျင်။ သုဏာဟိ၊ လော့။ပ။ပစ္စယော သိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

အာနန္ဒ၊ နှာ။ လောကသ္မိ၊လောကဌ။ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟူသည်။ ဣမေ ဧတ္တာဝတော၊ ဤ(ဆိုလတ္တံ့သော) လေးမျိုးတို့ပင်တည်း။ (သရုပ်ပြပါဠိ အနက်မျှားလွယ်ပြီ။)

ဘဒ္ဒကော ခေါ တေ အာဝုသော ဘဒ္ဒ ဥမ္မင်္ဂေါ၊ ဘဒ္ဒကံ ပဋိဘာနံ၊ ကလ္ယာဏံ.ပရိပုစ္ဆာ။ မဟာဝဂ္ဂ သံ ၃၊၁၃။ ကုက္ကုဋ္ဌာရာမသုတ်။

ဥမ္မင်္ဂေါတိ ပညာဥမ္မင်္ဂေါ၊ ပညာဝိမံသနံ၊ ပညာဂဝေသနန္တိ အတ္ထော။ ၎င်း-သံ ၆ ၃၊ ၁၆၈။

ဥမ္မင်္ဂေါတိ ပဋ္ဌမဂ္ဂေါ ပဋ္ဌဂဝေသနံ၊ ဥမ္မဂ္ဂေါတိ ပညာနံ မဂ္ဂေါ ပညာဂဝေသနံ-ဟု သင်္ဟိုင်္ဒမ္ဗဒ္ဓရှိသည်။ မဟာဝဂ္ဂ သံ ၆ ၃၊ ၂၆၀။ သီလသုတ်အဖွင့်။

ဘဒ္ဒကော တေ ဥမ္မင်္ဂေါ၊ ယောနိသော ပရိပုစ္ဆသိ။ ဝိ ၅၊ ၂၅၅။

ဘဒ္ဒကော တေ ဥမ္မင်္ဂေါတိ ဘဒ္ဒကာ တေ ပဋ္ဌာ၊ ပဋ္ဌာ ဟိ အဝိဇ္ဇနဂါရတော ဥမ္မုဇ္ဇိတ္မာ ဌိတတ္တာ ဥမ္မဂ္ဂေါတိ ဝုစ္စတိ။ ဝိ ၆ ၄၊ ၁၈၇။

ဤ ၎င်းအဖွင့်တို့တွင် ဥမ္မဂ္ဂေါတိ ဥမ္မုဇ္ဇနံ-ဟုဖွင့်ရာ၌ ဥမ္မုဂ္ဂေါတိ ဥမ္မုဇ္ဇနံ-ဟုရှိလျှင် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗသံဝဏ္ဏနာညီညွတ်၏။

ခုဝေ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဣမ၊ ဣန္ဒြိယလောကဋ္ဌ။ကေစ္စေ၊ သော။ သမဏော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ပြာဟ္မဏော ဝါ၊ သည်ရင်း။ အာဘတပ္ပံ၊ လှုံ့လကို။ အနွာယ၊အကြောင်းပြု၍။ ပဓာနံ၊အားထုတ်မှုကို။ အနွာယ၊ ၍။ အနုယောဂံ၊ အဖန်ဖန်အားသုတ်မှု ကို။ အနွာယ၊ ၍။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကို။ အနွာယ၊ ၍။ သမ္မာမနသိကာရံ၊ အသင့်အတင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ အနွာယ၊ ၍။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ စေတောသမာဓိံ၊ ဒိဋ္ဌစက္ခုဉာဏ်နှင့်တကွသော သမာဓိကို။ ဖုသတိ၊ ရ၏။ စိတ္တေ၊ သည်။ ယထာသမာဟိတေ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် တည်ကြည်လတ်သော်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ သော။ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ဣမ၊ ၌။ ပါဏာတိပါတိံ၊ သော။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ၊ သော။ အမှုံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ သော။ ပရံမရဏာ၊ ၌။ အပါယံ၊ သော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပန္နံ၊ ကျရောက်ရသည်ကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုမြင်သော သူသည်။ "ဘော၊ အချင်းဘို့။ ပါပကာနိ၊ ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ (အကုသိုလ်) ကံတို့သည်။ အတ္ထိကိရ၊ ရှိကုန်သတဲ့။ ဒုစ္စရိတသ၊ ၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထိကိရ၊ရှိသတဲ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ (အမာဟံ အမှုံ+အဟံ။) ဣမ၊ ၌။ ပါဏာတိပါတိံ၊ သော။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ၊ သော။ အမှုံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ပ။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပန္နံ၊ သည်ကိုလည်း။ ပဿာမိတိ၊ မြင်ရ၏"ဟူ၍။ ဝေါသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုမြင်သောသူသည်။ "ဘောတို့။ ယော၊အကြင်သူသည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို သတ်လေ့၏။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူရှိ၏။ သော သမ္ဘော၊ ထိုသူအပေါင်းသည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ကြောင့်။ပ။ နိရယံ၊သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊၏။ ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝေါ၊ဤသို့။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာ။ သမ္မာ၊ အမှန်အားဖြင့်။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အညထာ၊ ဤမှတပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ၁။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဒိဋ္ဌိ၊သိခြင်းကား။ မိစ္ဆာတိ၊ မှားယွင်း၏"ဟူ၍။ ဝေါ၊သို့။ အာဟ၊ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။သော၊ ထိုမြင်၍ဆိုသူသည်။ (ဝေါဟရတိ၌-စပ်။) တဿ၊ထိုအကုသိုလ်အမှုကိုပြု၍ ငရဲသို့ ကျရောက်သူ၏။ ယဒေဝ၊ အကြင်အခြင်းအရာကိုသာလျှင် (အကြင်မျှလောက်ကိုသာလျှင်)။ သာမံ၊ကိုယ်တိုင်။ ဒဿနံ၊သိအပ်၏။ သာမံ၊ တိုင်။ ဒဿနံ၊ မြင်အင်၏။ သာမံ၊တိုင်။ ဝိဒိတံ၊ ထင်စွာသိအပ်၏။ တတ္ထ၊ထိုသို့သိ၍ ၌။ တဒေဝ၊ထိုအခြင်းအရာကိုသာလျှင် (ထိုသို့မိမိသိမ်မြင်သလောက်ကိုသာလျှင်)။ "ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏ အသိအမြင် အယူဧကားသည်သာ။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ တပါ.သောသူ၏ အသိအမြင် အယူစကားသည်။ မောဃန္တိ၊ အချည်းနှီး" (မမှန်) ဟူ၍။ ထာမသာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ပရာမာသာ၊ အမှားသုံးသပ်ခြင်းအားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဘိနိဝိသ ၊မြဲမြံစွဲယူ နှလုံးမူလျက်။ ဝေါဟရတိ၊ ပြောဟော၏ ၂။ (၁)

အာနန္ဒ၊နွာ။ ဣဓေန၊ဋ္ဌကား။ ကေစ္စေ ၊သော။ပ။ကာယဿ၊၏။ ဘေဒါ၊ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောလားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပန္နံ၊

၁။ အညထာ-ဟူသည် ကုသိုလ်မှကြောင့် ငရဲကျ၏ဟု ယူဆခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

၂။ ဤနံပါတ် ၁-ဝါကျ၌ အချက်ငါးချက် ပါရှိသည်။ (၁) အကုသိုလ်ကံနှင့် အကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးရှိသည်။ (၂) ထိုအကုသိုလ်ကံပြုလုပ်၍ အကုသိုလ်၏အကျိုးဖြစ်သော အပါယ်ငရဲသို့ ကျရောက်သူကုမြင်၏။ (၃) ထိုအကုသိုလ်ကံပြုသူတိုင်း ငရဲသို့ကျ၏။ (သဗ္ဗောသော-ကိုသတိပြု။) (၄) ထိုအကုသိုလ်ကံကို ပြုသူတိုင်း ငရဲသို့ကျ၏ဟု သိမြင်သူသာလျှင် အမြင်မှန် သိသူ ဖြစ်၏။ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် သသူ၊ ဝ၊ ကုသိုလ်ကံကြောင့် ငရဲကျ၏ဟု သိသူကား အမြင်မှန်သိသူ မဟုတ်။ (၅) ဤငါ့အယူသာ မှန်၏။ အခြားအယူမမှန်။

ကပ်ရောက်ရသည်ကိုလည်း။ ပဿတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ "ဘော၊ တို့။ ပါပကာနိ၊ ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊တို့သည်။ နတ္ထိကိရ၊မရှိကုန်သတဲ့။ ဒုစ္စရိတဿ၊၏။ ဝိပါကော၊သည်။နတ္ထိ(ကိရ)၊သတဲ့။ပ။ သင်္ဂုံလောက်၊သို့။ ဥပပန္နံ၊ကိုလည်း။ ပဿာမိတိ၊ မြင်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ အာဟ၊ပြီ ၁။ (အကြင်းလွယ်ပြီ၊ (၁) ဝါကျကိုမှီး၍ပေးလေ။) (၂)

အာနန္ဒ၊နှာ။ ဣဓ၊ဘိ။ ကေ၊စ္စာ၊သော။ပ။ဒိဋ္ဌေန စ ဓမ္မေန စ ကဿ၊နှာ၊ဖြင့်။ ဣဓ၊ဘိ။ ပါ၊ကာတိပါ၊တာ၊မှ။ ပဋိဝိရတံ၊ရှောင်ကြဉ်သော။ပ။သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊သော။ အမုံ ပုဂ္ဂလံ၊ကို။ ပဿတိ၊၏။ပ။သင်္ဂုံလောက်၊သို့။ ဥပပန္နံ၊ကိုလည်း။ ပဿတိ၊၏။ သော၊သည်။ "ဘော၊တို့။ ကလျာ၊ဏာနိ၊ ကောင်းမြတ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊(ကုသိုလ်)ကံတို့သည်။ အတ္ထိ ကိရ၊သတဲ့။ သုစရိတဿ၊၏။ ဝိပါကော၊သည်။ အတ္ထိ(ကိရ)၊သတဲ့။ပ။ပဿာမိတိ၊၏"ဟူ၍ ဝေ၊သို့။ အာဟ၊ပြီ ၂။(အကြင်းလွယ်ပြီ၊ ရှေးနည်းကိုမှီး၍ပေးလေ။) (၃)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ ပန၊ ဒ္ဋ္ဌကား။ ကေ၊စ္စော၊ သော။ပ။ကာယဿ၊ ၏။ ဘေ၊ဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဒ္ဋ္ဌ။ အပါယံ၊ သော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပန္နံ၊ ကိုလည်း။ ပဿတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ "ဘော၊ တို့။ ကလျာ၊ဏာနိ၊ ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ (ကိရ)၊သတဲ့။ပ။နိရယံ၊ သို့။ ဥပပန္နံ၊ ကိုလည်း။ပဿာမိတိ၊ ၏" ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ ၃ ။ (အကြင်းလွယ်ပြီ။ ရှေးနည်း မှီး၍ပေးလေ။) (၄)

၃၀၂။ အာနန္ဒ၊နှာ။တတြ၊ထိုလေးယောက်သော သမဏ၊ပြာဟ္မဏာ၊တို့တင်။ယဒေဝ ဝါ၊ အကြင်သမဏာသည်၎င်း။ ယဒေဝ ပြာဟ္မဏော ဝါ၊ အကြင်ပြာဟ္မဏာသည်၎င်း။ "အတ္ထိ(ကိရ)။ပ။ ဒုစ္စရိတဿ ဝိပါကောတိ၊ ဝိပါကော"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အ၊သ၊ ထိုသမဏ ပြာဟ္မဏာ၏။ ဣဒံ၊ ဤ၊စကားကို။ အနုဇာနာမိ၊ (ငါဘုရား) ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ သော၊ထိုသမဏ ပြာဟ္မဏာသည်။ "အမာဟံ ပုဂ္ဂလံ ။ပ။ နိရယံ ဥပပန္နန္တိ၊ ဥပပန္နံ"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ယမ္မိ၊ အကြင်စကားကိုလည်း။အာဟ၊ ပြီ။ အ၊သ၊ ၏။ ဣဒမ္မိ၊ ကိုလည်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။သော၊သည်။ "ယော ၊ဘိရ ဘော ပါ၊ကာ၊တိ၊ပါ၊တိ။ပ။နိရယံ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ဥပပဇ္ဇတိ"ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ယဒေ၊ကိုလည်း။ အာဟ၊ ပြီ။ အ၊သ၊ ၏။ ဣ၊ဒံ၊ ဤ၊စက ၊းကိုကား။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ သော၊ သည်။ "ယေ ဝေ ဇာနန္တိ၊ပ။မိစ္ဆာ တေသံ ဥ္ဘာ၊ဏန္တိ၊ဥ္ဘာ၊ဏံ"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ယမ္မိ၊ ကိုလည်း။ အာဟ၊ ပြီ။ အ၊သ၊ ၏။ ဣ၊ဒမ္မိ၊ ကိုလည်း။ နာနုဇာနာမိ၊ မမူ။ သော၊ ထိုသမ၊ဏ၊ပြာ၊ဟ္မဏ

၁။ ဤနံပါတ် ၂-၌ အချက် ၎င်းချက်ကား(၁)အကုသိုလ်ကံနှင့်အကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးမရှိ။(၂)ထိုအကုသိုလ်ကံ ပြုလုပ်၍ သုဂတိသို့ ရောက်သူကိုမြင်၏။ (၃)ထိုအကုသိုလ်ကံပြုသူဘိုင်း သုဂတိသိရောက်၏။(၄)ထိုအကုသိုလ်ကံ ပြုသူတိုင်း သုဂတိသို့ ရောက်၏ဟု သိမြင်သူသာလျှင် အမှန်သိသူ၊တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝါ-ကုသိုလ်ကံ ကြောင့် ရောက်၏ဟု သိသူကား အမှန်သိသူ မဟုတ်။ (၅)ဣဒမေဝ သစ္စံ မောဃမညံ။

၂။ (၁) ကုသိုလ်ကံနှင့်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်ရှိ၏။ (၂) ထိုကုသိုလ်ကံပြုလုပ်၍ (ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးဖြစ်သော)သုဂတိသို့ရောက်သူကိုမြင်၏။ (၃) ထိုကုသိုလ်ကံပြုသူတိုင်း သုဂတိသို့ရောက်၏။ (၄) ထိုကုသိုလ်ကံကို ပြုသူတိုင်း သုဂတိသို့ရောက်၏ဟု သိသူသည်သာအမှန်သိသူ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝါ-အကုသိုလ်ကံ ကြောင့် သုဂတိသို့ရောက်၏ဟု သိသူကား အမှန်သိသူ မဟုတ်။ (၅) ဣဒမေဝ သစ္စံ မောဃမညံ။

၃။ (၁) ကုသိုလ်ကံနှင့် ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်မရှိ။ (၂) ထိုကုသိုလ်ကံကို ပြုလုပ်၍ ငရဲသို့ကျသူကို မြင်၏။ (၃) ထိုကုသိုလ်ကံကို ပြုသူဘိုင်း ငရဲသို့ကျရောက်၏။ (၄) ထိုကုသိုလ်ကံကိုပြုသူတိုင်း ငရဲသို့ကျရောက်၏ဟု သိသူသာ အမှန်သိသူ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဝါ-အကုသိုလ်ကံကြောင့် ငရဲသို့ကျရောက်၏ဟု သိသူကား အမှန်သိသူ မဟုတ်။ (၅) ဣဒမေဝ သစ္စံ မောဃမညံ။

သည်။ယခေါ၀၊ ကိုသာလျှင်။ပ။"ဣဒမေ၀ သစ္စံ မောဃမညန္တိ၊ မည်"ဟူသော။ ယမ်မို၊ ကိုလည်း။ပ။ အာဘိနိ၀ိသေ၊ ၍။ ၀ေါဟရတိ၊ ၏။ အသေ၊ ထိုသမဏပြာဟ္မဏာ။ ဣဒမ်မို၊ ဤစကားကိုလည်း။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ တံ၊ ထိုခွင့်ပြုတော် မမူခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ အာ၊နန္ဒ၊ နှာ။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာကမ္မ၀ိဘင်္ဂေ၊ ၌။ တထာဂတသေ၊ (၎)ဘုရား၏။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ အညထာ၊ ထပါးသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း ?။ အကြင်း ၂-၃-၄ ၀ါကျမျှားကို ရှေးနည်းမှီး၍ အနက်သမ္မန်လေ။) (၁)

၃၀၃။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဥတြ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် လေးမျိုးတို့တွင် ?။ ဣဓ၊ ဤ။ ပါဏာတိပါတီ၊ သော။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ယဉ္စာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ပ။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အသေ၊ ထို (ငရဲက)သူသည်။ ပုဗ္ဗေ ၀ါ၊ ရှေးဘ၌သော် လည်း?။ ဒုဗ္ဗဝေဒနီယံ၊ သော။ တံ ပါပကမ္မံ၊ ထို(ငရဲသို့ကျကြောင်း)မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုလုပ်ခဲ့ဘူးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ သည်။ ပစ္ဆာ ၀ါ၊ နောက်၌ သော်လည်း။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ သည်။ မရဏကာလေ ၀ါ၊ သေခါနီးကာလ၌သော်လည်း။ သမတ္တာ။ ယူအပ်သော။ သမာဒိန္နာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်သော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သော၊ ထိုသူသည် ။ပ။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဣဓ၊ ၌။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို သတ်လေ့ရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။(တဿ၊ ၏။)ယဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းမှုသည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တဿ၊ ထိုမကောင်းမှု၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ (၀ါ)၊ မျက်မှောက် သာလုင် ဖြစ်သော အတ္တဘောင် သော်၎င်း။ ဥပပဇ္ဇ ၀ါ၊ ဒုတိယဘ၀၌သော်၎င်း။ အပရေ ၀ါ ပရိယာယေ၊ (တတိယဘ၀စသော) နောက်နောက်ဘ၀၌သော်၎င်း။ ပဋိသံ၀েဒေတိ၊ ခံစား၏။ (၂-၃-၄ ၀ါကျမျှား၌သည်း နည်းမှီး၍ပေးလေ?။) (၁)

၁။ ဤစကားရပ်မျှားဖြင့် အပိုဒ်ရေ ၃၀၁-၌ ပြခဲ့သောနံပါတ်-၁-သမဏပြာဟ္မဏာ အယူ၀ါဒလာ အချက်ငါးချက်တွင် ၁-နှင့် ၂-ကိုသာ လက်ခံဘော်မူ၍ ၃-၄-၅ ကိုပယ်မြစ်တော်မူသည်။

ဤ ၃၀၂-၀ါကျပါ အပိုဒ်ငယ် ၂-ဖြင့်-၃၀၀-လာအပိုဒ်ငယ် ၂-မှအချက်ငါးချက်ဘို့ဘွင် ၂-အချက်ကိုသာ လက်ခံ၍ ကျန် ၄-ချက်ကို ပယ်ရှစ်တော်မူသည်။

ဤ ၃၀၂-ရှိ အပိုဒ်ငယ် ၃-ဖြင့် ၃၁၁-လာအပိုဒ်ငယ် ၃-မှ အချက်ငါးချက်ဘို့ဘွင် ၁-နှင့် ၂-ကိုလက်ခံ၍ ကျန် ၃ ချက်ကိုပယ်မြစ်တော်မူသည်။

ဤ ၃၀၂-ရှိအပိုဒ်ငယ် ၄ ဖြင့် ၃၀၁ လာအပိုဒ် ၄-မှ အချက် ငါးချက်ဘို့ဘွင် ၂-နံပါတ် အချက်ကို လက်ခံ၍ ကျန် ၄-ချက်ကို ပယ်မြစ်တော်မူသည်။ ၂ဒို့ကိုသေချာစွာရှုပါကုန်။ ဤဘုံင်အောင် မဟာကမ္မ၀ိဘင်္ဂ မမည်သေး၊ မာတိကာမျှသာ ရှိသေးသည်။ မဟာကမ္မ၀ိဘင်္ဂဥာဏ်ကိုဝေဘန်သုစကားရပ်ကား ၃၀၃-အပိုဒ်မှစ၍ ပြလတ္တံ့။

၂။ သမဏပြာဟ္မဏလေးမျိုးမဟုတ်၊ အပိုဒ် ၃၀၀-၌ ပါရှိခဲ့သော စတ္တာရော မေ အာနန္ဒ ပုဂ္ဂလာ မှ ပုဂ္ဂိုလ် လေးမျိုးဖြစ်သည်။

၃။ ဒီဗွစက္ခုရှင် သမဏပြာဟ္မဏသည် မြင်ရသော ဒုစရိုက်မှုကို မပြုမီ ရှေးအခါက ဒိဗ္ဗစက္ခုရှင် မမြင်ရဒသော ပြုလုပ်ခဲ့ဘူးခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ "ပုဗ္ဗေ ၀ါ"ဟုဆိုသည်။"ပစ္ဆာ ၀ါ"၌လည်း ဤအတိုင်းမှတ်။

၄။ ကသိုလ်တံ, အကုသိုလ်တံ ကမ္မ၊လ ဟူသည် အဆိုပါ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ရှင်ဖြစ်သော သမဏပြာဟ္မဏတို့တွေ့မြင် သောအကြောင်းအကျိုးလေးပါးကိုမှီ၍ ကမ္မ,ကမ္မဖလကို တထစ်ချကေန် ဆုံးဖြတ်၍မရ၊ ဤငါတွေ့သောကံကြောင့်

အာနန္ဒ၊နွာ။ ဣတိခေါ၊ဤသို့လျှင်။ အဘမ္ဘံ၊အကျိုးပေးခြင်းငှါ မထိုက်သည်ဖြစ်၍။ အဘမ္ဘာ-ဘာသံ၊ အကျိုးပေးခြင်းငှါ မထို က်ယောင်ရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဘမ္ဘံ၊ ဖြစ်၍။ ဘမ္ဘာဘာသံ၊ အကျိုးပေးခြင်းငှါ ထိုက်ယောင်ရှိသော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘမ္ဘဉ္စေဝ၊ အကျိုးပေးခြင်းငှါ ထိုက်သည်လည်းဖြစ်၍။ ဘမ္ဘာဘာသဉ္စ၊အကျိုးပေးခြင်းငှါ ထိုက်ယောင်လည်း ရှိသော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘမ္ဘံ၊ အကျိုးပေးခြင်းငှါ ထိုက်သည်ဖြစ်၍။ အဘမ္ဘာဘာသံ၊ အကျိုးပေးခြင်းငှါ မထိုက်ယောင်ရှိသော။ ကမ္မံ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏ ၁။

(တနည်း။) အဘမ္ဘံ၊ကြီးပွါးကြောင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ အဘမ္ဘာဘာသံ၊ ကြီးပွါးကြောင်းကင်း သော(ဒုဗ္ဗလ)အကုသိုလ်ကိုလွှမ်းမိုးတတ်သော။ကမ္မံ၊(ဗလဝအကုသိုလ်)ကံသည်။အတ္ထိ၊၏။အဘမ္ဘံ၊ ကြီးပွါးကြောင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဘမ္ဘာဘာသံ၊ ကြီးပွါးကြောင်း(ဒုဗ္ဗလ)ကုသိုလ်ကို လွှမ်းမိုး တတ်သော။ ကမ္မံ(ဗလဝ ကုသိုလ်)ကံသည်။ အတ္ထိ၊၏။ ဘမ္ဘဉ္စေဝ၊ ကြီးပွါးကြောင်းလည်းဖြစ်၍။ ဘမ္ဘာဘာသဉ္စ၊ ကြီးပွါးကြောင်း (ဒုဗ္ဗလ) ကုသိုလ်ကိုလည်း လွှမ်းမိုးတတ်သော။ ကမ္မံ၊ (ဗလဝ) ကုသိုလ်ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘမ္ဘံ၊ ကြီးပွါးကြောင်းဖြစ်၍။ အဘမ္ဘာဘာသံ၊ ကြီးပွါးကြောင်း ကင်းသော အကုသိုလ်ကို လွှမ်းမိုးတတ်သော။ကမ္မံ၊(ကုသိုလ်)ကံသည်။ အတ္ထိ၊၏၂။ (ဌ-ပဌမနည်း။) (တနည်း။)အဘမ္ဘံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်၍။ အဘမ္ဘာဘာသံ၊ အကုသိုလ်အားဖြင့် ထင်လာသော။ကမ္မံ၊ ကံသည်။အတ္ထိ၊၏။ အဘမ္ဘံ၊၍။ ဘမ္ဘာဘာသံ၊ကုသိုလ်အားဖြင့်ထင်လာသော။ကမ္မံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘမ္ဘဉ္စေ၊ကုသိုလ်လည်းဖြစ်၍။ ဘမ္ဘာဘာသဉ္စ၊ ကုသိုလ်အားဖြင့်လည်း ထင်လာသော။ ကမ္မံ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ ဘမ္ဘံ၊၍။ အဘမ္ဘာဘာသံ၊အကုသိုလ် အားဖြင့် ထင်လာသော။ ကမ္မံ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏ ၃။ (ဌ-ဒုတိယနည်း။) (ဣဒမဝေါစ။ပ။အဘိနန္ဒိတိ-ခေါ်မြဲ။)

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဤယခုမြင်ရသောအကျိုးဖြစ်သည်ဟု မယူဆနိုင်၊ကံကိုပြုရာ၌ အဆက်ဆက်ဘခါခါ ရှိအပ်သကဲသို့ အကျိုးပေးရာ၌လည်း ဤမျှသာဟု မယူဆအပ်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယ စသည်ဖြင့် ကျယ်ဝန်းလှတိသည်ဟု ဟောတော်မူလိုရင်း ဖြစ်သည်၊ ဥပမာအားဖြင့် ဤအပိုဒ်ငယ်(၁)၌ လာသော သမဏဗြာဟ္မဏသည် ပါဏာတိပါတ စသည်ကို ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် ငရဲသို့ကျရသည်ဟု တွေ့မြင်သိရှိ၏၊ ၎င်းတွေ့မြင်သိရှိသည်မှာ ကံ(အခြောက်)တခုနှင့် ဥပဇ္ဇဝေဒနီယ အကျိုး(ဝိပါက)တခုမျှသာတည်း၊ ဘုရားရှင်ကား ၎င်းမြင်သောကံတခု အကျိုးတခုမှတပါး ၎င်းမြင်သောကံ၏ ပုဗ္ဗဘာဂကံ, ပစ္ဆာဘာဂကံ, မရဏာသန္နကံ ဟူသောကံးသုံးပါးနှင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယ အပရာပရိယဝေဒနီယဟူသော အကျိုး ၂-ပါးကိုပါ မြင်တော်မူသည်၊ ဤသို့ကံလေးမျိုး အကျိုးသုံးပါးလုံးကို မြင်သောဉာဏ်သည်ပင် ဘုရားရှင်၏ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂဉာဏ်တော်ဖြစ်၏။

အပိုဒ်ငယ်(၂)၌လာသော ဒိဋ္ဌစက္ခု ရှင်သမဏဗြာဟ္မဏသည်ကား ဘာတခုမျှ တိကျမှန်ကန်ဖွာ မသိနိုင်ချေ၊ ဘုရားရှင်ကားပြောပြီးကံသုံးမျိုး,အကျိုး ၂-ခုကိုမြင်တော်မူသည်၊ကျန်အပိုဒ်ငယ် ၃-၄ တို့၌လည်း ဤနည်းမှတ်လေ။

၁။ ဤနိဿယနည်း။ဘဝိတဗ္ဗံ(ဘဝိတုံ အရဟတိတိ) ဘမ္ဘံ၊ နှ ဘမ္ဘံ အာဘဗ္ဘံ၊ အာဘမ္ဘံ အာဘာသံ (အဝဘာသံ) အဿာတိ အာဘမ္ဘာဘာသံ၊စသည်ပြု၍ အနက်ပေးခြင်းတည်း။ဂမ္ဘီရာဝဘာသောဘိ ဂမ္ဘီဘော၀ ဟုတ္တာ အဝဘာသံတိ ဒဿတိတိ အတ္ထော။ သံဋ္ဌ ၂၊ဂ၀-ကိုမှီးသည်။ ၎င်းပါဠိတော်၌ ဂမ္ဘီဘော ဂမ္ဘီ ဘာ၀ဘာသော-စသည်ဖြင့်လာ၏။

၂။ ဌ-ပဌမနည်း။ "အာဘမ္ဘန္တိ ဘူတဝိရဟိတံ အကုသလံ။အာဘမ္ဘာဘာသန္တိ အာဘမ္ဘံ အာဘာသတိ အဘိဘ၀တိ-ပဋိဗာဟတိတိ အတ္ထော"။ဌ။ "ဘ၀တိ၀ဋ္ဋတိ ဧတေနာတ ဘမ္ဘံ၊ ၀ဋ္ဋနိမိတ္တံ။ နှ ဘမ္ဘံ အဘမ္ဘန္တိ အာဟ ဘူတဝိရဟိတန္တိ၊ အတ္ထနော ဖလေ ဘာသနံ ဒိဋ္ဌနံ အာဘာသနန္တိ အာဟ အာဘာသတိ အဘိဘ၀တိ ပဋိဗာဟတိတိ"၊ဋီ-တို့နှင့်အညီပေးသည်။

၃။ ဌ-ဒုတိယနည်း။ "အာဘမ္ဘတော အာဘာသဘိ ဥပဌာဘိဘိ အာဘမ္ဘာဘာသံ"ဌ-နှင့်အညီပေးသည်။

၇-သဠာယတနဝိဘင်္သုတ်

၃၈၄။ (ဧवं မေ သုတं-မှ ဘဂဝတော ပစ္စယောသုံ-ထိ ပေးမြဲ။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတံ၊ ကို။ အပေါစ၊ပြီ။ အဗ္ဗတ္တိကာနိ၊ အဗ္ဗတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဆအာယတနာန်၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော အာယတနတို့ကို။ ဝေဒိဘဗ္ဘာနိ၊ (ဝိပဿနာဉာဏ်,မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်) သိအပ်ကုန်၏။ ဗာဟိ-ရာနိ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဆအာယတနာနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ အပ်ကုန်၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဝိညာဏကာယာ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဖဿကာယာ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ အဋ္ဌာရသ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော။ မနောပဝိစာရာ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို[1]။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဆတ္တိံသ၊ သုံးဆဲ့ခြောက်ပါးသော။ သတ္တပဒါ၊ ဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋသို့ သတ္တဝါတို့၏ ရောက်ကြောင်းတို့ကို[2]။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဝ၊ တြ၊ ထိုသုံးဆဲ့ခြောက်ပါး သော သတ္တပဒတို့တွင်။ (၃၇၉-ဌက် မြှောက်သည်။)ဣဒံ၊ ဤတရားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဣဒံ၊ကို။ ပဇဟာဝ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ အရိယော၊ ငါဘုရားသည်။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ယေသတိပဋ္ဌာနာ၊ အကြင်သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ (၃၁၁-ဌက် မြှောက်။) သေဝတိ၊မှီဝဲ၏။ယေ၊ အကြင် သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ သေဝမာနော၊ သော။ အရိယော၊ မြတ်သော။ သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဂဏ်၊သတ္တဝါအပေါင်းကို။ အနုသာသိတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ သော၊ ထိုငါဘုရား ကို။ ယောဂ္ဂါစရိယာနံ၊ ဆုံးမထိုက်သူကို ဆုံးမတတ်သော ဆရာတို့ဘွင်။ အနုတ္တရော၊ အတုမဲ့ အမြတ်ဆုံးသော။ ပုရိသဒမ္မသာရထိတိ၊ ဆုံးမထိုက်သော ယောကျ်ားတို့ကို ဆုံးမတတ်သူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သဠာယတနဝိဘင်္ဂသုတ်၏။ ဥဒ္ဒေသော၊ အကျဉ်း မာတိကာတည်း။

၃၀၅။ ဆ။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ၊ ထိုဧကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ကိဉ္စာ၊ အဘယ်ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဧတံ၊ ထိုစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်မဲ့သနည်း။ စက္ခာယတနံ၊ စက္ခာယတနကိုဝင်း။ပ။ မနာယတနံ၊ မနာယတနကိုဝင်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊၏။ ဆ။ပ။ ဝေဒိ-တဗ္ဗာနိတိ၊ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံ တံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ဧတံ၊ ထိုစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ (၁)

(အပိုဒ်ငယ် (၂) (၃) (၄)တို့၌လည်း သဘာဝတ္ထသာလျှင် ခက်၏။ သဒ္ဒတ္ထကား မခဲပြီ။ ပေးလေ။ထိုသဘာဝတ္ထကိုလည်း ဆိုင်ရာအဘိဓမ္မာနှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်စသည်တို့မှာ ရှုလေကုန်။)

(အဋ္ဌာရသ။ပ။ ပဋ္ဌိစ္စ ဝုတ္တံ-ပေးမြဲ။) စက္ခုနာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဒိသ္မာ၊၍။ သောမနဿဌာနီယံ၊ သောမနဿ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ကို။ ဥပဝိစရတိ၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်၏။ ဒေါမနဿဌာနီယံ၊ သော။ ရူပံ၊ ကို။ ဥပဝိစရတိ၊ ၏။ ဥပေက္ခဌာနီယံ၊ သော။ ရူပံ၊ ကို။ ဥပဝိစရတိ၊ ၏။ သောဘေန၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ သဒ္ဒါရုံကို။ သုတ္မာ၊ ကြား၍။ပ။ ဃာနေန၊ ဃာနဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ ဂန္ဓာရုံကို။ ဃာယိတ္မာ၊ နမ်း၍။ပ။ ဇိဝှါယ၊ ဇိဝှါဝိညာဉ်ဖြင့်။ ရသံ၊ ရသာရုံကို။ သာယိတ္မာ၊ လျက်၍(ခံစား၍)။ပ။ ကာယေန၊ ကာယဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊

၁။ "မနဿ ဥပဝိစာရာတိ မနောပဝိစာရာ" (ဋီ) "မနော သဝိသယံ ဥပဝိစာရတိ အာရမ္မဏေ မဝတ္ထတိ ဧတေဟိတိ မနောပဝိစာရာ၊ ဝိတက္ကဝိစာရာ"။(ဋီ)

၂။ "သတ္ထာ ပဒန္တိ ဧတေဟိ ယထာရဟံ ဝဋ္ဋံ ဝိဝဋ္ဋဉ္စာတိ သတ္တပဒါ"။(ဋီ)

ဖောင်ဘုရားရှင်ကို။ ဖုသိတ္ထ၊ တော်ထိ၍။ပ။ မနသာ၊ မနေ။ ဝိညာဉ်ဖြင့်။ ရမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ သောမနဿူပဝိစာရာ၊ သောမနဿနှင့်တကွဖြစ်သော ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်း.တို့ကိုဂင်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဒေါမနဿူပဝိစာရာ၊ ဘို့ကိုဂင်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဥပေက္ခူပဝိစာရာ၊ တို့ကိုဂင်း။ ပဋိဗု၊၍ ဝုတ္တံ၊ ဒ။ (အဋ္ဌာရသ။ပ။ပဋိဗု ဝုတ္တံ-ပေ ။ မြဲ။) (၅)

(ဤ၌ ဝိစာရကိုသာ ဆိုသော်လည်း ထိုဝိစာရနှင့်ယှဉ်သော ဝိတက်ကိုလည်းယူ။ အကျယ်ကို ဌ.ဋီ ၌ ရှုလေ။)

၃၀၆။ (ဆတ္တိ သ။ပ။ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ-ပေးမြဲ။) ဂေဟသိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး (ဂေဟ) တို့ကို မှီကုန်သော။ သောမနဿာနိ၊ တို့သည်။ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့တည်း။ နေက္ခမ္မသိတာနိ၊ နိစ္စသညာစသည်တို့မှ ထွက်မြောက်သော ဝိပဿနာကို မှီကုန်သော။ သောမနဿာနိ၊ တို့သည်။ ဆ၊ တို့တည်း။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ဆက္ကတို့ဘင်။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဂေဟသိတာနိ၊ ကုန်သော။ သောမနဿာနိ၊တို့သည်။ကတမာနိ၊တို့နည်း။ စက္ခုဝိညေယျာနံ၊စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်မြင်အပ်ကုန်သော။ ဣဋ္ဌာနံ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်သော၊ (ဣဋ္ဌ=အနေ့သနေ။) ကန္တာနံ၊ အလိုရှိအပ် ကုန်သော မနာပါနံ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေဘတ်ကုန်သော။ မနောရမာနံ၊ စိတ်နှလုံး မွေ့လျော်ဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော(ဌ)။ စိတ်ကို မွေ့လျော်စေဘတ်ကုန်သော (ဌ)။ လောကာမိသပဋိသံယုတ္တာနံ၊ လောကာမိသ(တဏှာ) နှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ (လောကေန အာမသီယတ်တိ လောကာမိသံ၊တဏှာ။) ရူပါနံ၊ရူပါရုံ တို့ကို။ ပဋိလာဘဒေတာ၊ ရခြင်းကြောင့်။ ပဋိလာဘံ၊ ရအပ်သော ရူပါနှုံကို။ သမနုပဿတော ဝါ၊ အဖန်ဖန်ရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ (သန္တာန်၌)ရင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အတီတံ၊ လွန်ပြီးသော။ နိန္နဒ္ဓံ၊ ချုပ်လေပြီးသော။ ဝိပရိဏတံ၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးပြီးသော။ ပဋိလဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ ရအပ်ခဲ့ဘူးသော ရူပါရုံကို။ သမနုဿရတော ဝါ၊ အဖန်ဖန် အောက်မေ့သောသူ၏(သန္တာန်၌)ရင်း။ သောမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ ဝေရူပ်၊ သော။ ယံ သောမနဿံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။) ဣဒံ၊ ဤသောမနဿကို။ ဂေဟသိတံ၊ သော။ သောမနဿံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ခေါ်အပ်၏။ပ။ ဆ၊ကုန်သော။ ဂေဟသိ-တာနိ၊ ကုန်သော။ သောမနဿာနိ၊ တို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ဤသည်ဘို့ပင်တည်း။

တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ဆက္ကဘို့ဘင်။ ဆ၊ ကုန်သော။နေက္ခမ္မသိတာနိ၊ ကုန်သော။ သောမနဿာနိ၊ တို့သည်။ကတမာနိ၊ တို့နည်း။ ရူပါနံတေ၀၊ ရူပါရုံတို့၏သာလျှင်။ အနိစ္စတံ၊ မမြဲသော အခြင်းအရာ ကိုဂင်း။ ဝိပရိဏာမ ဝိရာဂနိရောဓံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း ကင်းခြင်း ချုပ်ပျောက်ခြင်းကိုဂင်း။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ "ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ (ဃ)ရူပါဝစရ၊ အကြင်ရူပါရုံတို့သည်ဂင်း။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ (ယေ) ရူပါစ၊ တို့သည်ဂင်း။ (သန္တာန်၊ ရှိကုန်၏။) သဗ္ဗေ ကုန်သော။ တေ ရူပါ၊ ထိုရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ ဝိပရိနာမဓမ္မာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ တေ၊ ထိုရူပါရုံကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ပဿန္တော၊ ရှုသောသူ၏ (သန္တာန်၌)။သောမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ပ။သောမနဿာနိ၊ ဘို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ဤမှာနှိ၊ တို့တည်း။

၃၀၇။ (အာရုံငါးပါး မရမှုကိုစွဲ၍ ဒေါမနဿဖြစ်သော ဂေဟသိတဒေါမနဿ ခြောက်ပါး ကိုလည်း ရှေးနည်းမှီ၍ပေး။ ဗျတိရေက အ-ပါသည်သာ ထူးဘော့၏။) တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဆ၊ ကုန်သော။ နေက္ခမ္မသိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဒေါမနဿာနိ၊ တို့သည်၊ ကတမာနိ၊ တို့နည်း။ပ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အနုတ္တရေသု ဝိမောက္ခေသု၊ အရဟတ္တဖိုလ်တို့၌။ "အရိယာ၊

တို့သည်။ ဇေတရဟိ၊ ၌။ ယံ အာယတနံ၊ အကြင်အရပ္ပတ္တိုလ်သို့။ (ဌ-ဋ-ရ။) ဥပသမ္ပဒေ၊ ကပ်ရောက်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ကုဒါသုနာမ၊ ဘယ်မည်သောအခါ၌။ တဒါယ-တနံ၊ ထိုအရပ္ပတ္တိုလ်သို့။ ဥပသမ္ပဒေ၊ ၍။ ဝိဟရိဿာမိတိ၊ နေရပါအံ့နည်း"ဟူသော။ ပိဟံ၊ တောင့်တခြင်းကို။ ဥပဇ္ဇာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အနုတ္တရေသု ဝိမောက္ခေသု၊ တို့၌။ ပိဟံ၊ ကို။ ဥပဌာပယတော၊ ဖြစ်စေသူ၏ (သန္တာန်၌)။ ပိဟပစ္စယာ၊ တောင့်တမှုဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒေါမနဿံ၊ သည်။ ဥပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ဣမာနိ၊ တို့တည်း။

၃၀၈။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဂေဟသိတာ၊ ကုန်သော။ ဥပေက္ခာ၊ တို့သည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ဗာလဿ၊ မိုက်သော။မူဌဿ၊ တွေ့ဝေသော။ အနောဓိဇိနဿ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အပိုင်းအခြားကို မအောင်သော်သော။ အဝိပါကဇိနဿ၊ ဝဋ္ဌိသန္ဓေတည်းဟူသော အကျိုးဝိပါက်ကို မအောင်သေးသော။ အနာဝိနဝဒဿာဝိနော၊ ရူပါရုံကို အပြစ်ဟုမြင်လေ့မရှိသော။ အသုတဝတော၊ အကြားအမြင် မရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ မျှားသောကိလေသာတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ အနွဓိပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်၏(သန္တာန်၌။ ၁) ဥပေက္ခာ၊ အညာဏုပေက္ခာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧဝရူပ်၊ သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ၊ သည်။ ရူပ်၊ ကို။ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်ဆန်နိုင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ ဥပေက္ခာ၊ ကို။ ဂေဟသိတာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ပ။ဣမာ၊ တို့တည်း။ (ဣဒမေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ-တိုင်အောင် မထူးပြီ။)

၃၀၉။ (တတြ ဣဒံ....ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ-ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တတြ၊ ထို ၄-ဖြာ-ပါးသော သတ္တပဒ တို့တွင်။ ဆ၊ ကုန်သော။ နေက္ခမ္မသိတာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ သောမနဿာနိ၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တာနိ၊ တို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တာနိ၊ တို့ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ (ပဇဟထ သမတိက္ကမထ-တို့၌စပ်) ဆ၊ ကုန်သော။ ဂေဟသိတာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ သောမနဿာနိ၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တာနိ၊ တို့ကို။ပဇဟထ၊ ပယ်ကြကုန်။တာနိ၊တို့ကို။သမတိက္ကမထ၊ လွန်မြောက်ကြကုန်။ ဝေ၊ ဤသို့ နေက္ခမ္မသိတတို့၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းဖြင့်။ ဇေတေသံ၊ ထိုဂေဟသိတ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည် (ပယ်သည်မည်သည်)။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေ၊ ခြင်းဖြင့်။ဇေတေသံ၊ တို့ကို။ သမတိက္ကမော၊ လွန်မြောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏၂။

၃၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နာနတ္တာ၊ အထူးထူးအပြားပြား မျှားသော။ (ကာမာဝစရဒိ-ကုသလာဒိ ဝိဘာဂတော နာနာဝင်္ဂေ)နာနတ္တသိတာ၊ (ရူပါရုံစသော) အထူးထူးအပြားပြား မျှားသောအာရုံကိုမှီသော။ ဥပေက္ခာ၊ (သမထဝိပဿနာ)ဥပေက္ခာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ဧကတ္တာ၊ တခုတည်းဖြစ်သော။ ဧကတ္တသိတာ၊ တခုတည်းသော အာရုံကိုမှီသော။ ဥပေက္ခာ၊ (သမထ-ဝိပဿနာ အရူပါဝစရ)ဥပေက္ခာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နာနတ္တာ၊ သော။ နာနတ္တ

၁။ ပုထုဇ္ဇနဿ နှစ်ပုဒ်ပါရှိသာ "သောဘဂဝါ ဣဘိပိ ဘဂဝါ"၌ကဲ့သို့ ရှေ့ပုဒ်ကို ဒဗ္ဗနာမ် နောက်ပုဒ်ကို ဂုဏနာမ်အဖြစ် ပေးလိုက်သည်။

၂။ ဒေါမနဿဒုက-ဥပေက္ခာဒုကတို့၌သည်း အလားတူပေးလေ။ ဤသုံးဒုကကား သဘောတူဝေဒနာ တရားအချင်းချင်း ပယ်ပုံကိုပြသည်။ "တတြ ဘိက္ခဝေ ယာနိ ဆ နေက္ခမ္မသိတာနိ သောမနဿာနိ"စသော ၂-ဝါကျ၌လည်း ဗလဝတရားဖြင့် ဒုဗ္ဗလတရားကိုပယ်ပုံ ပြသည်သာ ထူးတော့သည်။ အနက်ကား မထူးပြီ။

သိတာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံကို၌။ (ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော။) ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ဖောဋ္ဌဗ္ဗေသု၊ တို့၌။ (ပဝတ္တာ၊သော။) ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နာနတ္တာ၊ သော။ နာနတ္တသိတာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ။ဘိက္ခ ဝ၊ တို့။ ကေဘာ၊ သော။ ကေတ္တသိတာ၊ သော။ ဥပ ခ္ခာ၊ သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ ဘိ ခ္ခဝေ၊ ဘို့။ အာ ကာသာနဉ္စာယ ဘနနိသိတာ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစ္ပဗာန်ကိုမှီသော။ဥပေက္ခာ၊သည်၊အတ္ထိ၊၏။ပ။အယံ၊ဤသည်ပင်တည်း။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတမ္မယတာ၊ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိ ,သနာကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အတမ္မယတံ၊ ကို။ အာဂမ္ဘ၊ ၍။ ကေဘာ၊ သော။ ကေတ္တသိတာ၊ သော။ ယာဝ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ တေ၊ ထိုစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ဥ၁၁။ (တယော သတိပဋ္ဌာနာ။ပ။ ပဋ္ဌိစ္စ ဝုတ္တံ၊ပေး၏။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဤ၊၌။ အနုကမ္ပကော၊ အစဉ်သနားဘတ်သော။ ဟိတေသီ၊ အစီးအပွါးကိုရှာမှီးလေ့ရှိသော။ သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသည်။ "ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဟိ ဘာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ဤ၊ ဤအကျိုးပေတည် ။ဝေါ၊ သင်တို့၏။ သုခါယ၊ ချမ်းသာ အလို့ငှါ။ဤဒန္တိ၊ ဤအကျိုးပေတည်း"ဟူ၏။အနုကမ္ပံ၊ကို။ဥပါဒါယ၊၍။သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုငါဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ နသုဿူသန္တိ၊ မကြားနာ လိုကုန်။ သောတံ၊ နား၊ကို။ နိ ဩဒဟန္တိ၊ မဒေထာ၊ကုန်။ အညာ၊သိ၏ခင်းငှါ။ ဧတ္တံ၊ စိတ်ကို။ နိ ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်။ ;ယတ္ထ၊သာ ;ဿနာ၊ ငါဘုရား၏ အဆုံးအမတော်မှ။ ဝေါ်ကြမ္မစ၊ လွန်ကျူး၍လည်း။ ဝတ္တန္တိ၊ကျင့်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုလွန်ကျူး၍ကျင့်ရာ၌။ တဿာဂ ဘော၊ သည်။ အနုတ္တမနော၊ မိမိဝိတ်မရှိ သည်။ (နိ သကမနော ဌ။) နိ စေဝ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်း ;ဖြစ်။ အနုတ္တမနာ၊ အဖြင့်ကို။ နိ စ ပဋ္ဌိသံ ;ဝေ ;ဒေတိ၊ ခံလည်းမခံ ;စား။ အနဝဿုတော စ၊ ;ဒေါသ၏ ယိုဖိုးခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ (သု ;ဝတ် သ;ဒ္ဓနဘွတည်း ပဋ္ဌိယ ;ဝိဿဒ္ဓနေန-ဋီ။) ဝါ၊ ;ဒေါသဖြစ်ခြင်း ;ရှိသည်ဖြစ်ရှိရင်း၊ (ပဋ္ဌိယ ;ပ ;ဝတ္တယာတိ အဘ္ဘော-ဋီ။) သတော စ၊ ရှိရင်း။ သမ္ပဇာ ;နော စ၊ ရှိရင်း။ ;ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဤ၊ ဤသည်ကား။ ပဌမံ သတိ ;ပဋ္ဌာနံ၊ ပဌမသတိပဋ္ဌာန်တည်း။ ယံ၊ အကြင် သတိပဋ္ဌာန်ကို။ အရိယော၊ သည်။ သေ ;တ၊ ;ဝ၏။ ယံ၊ကို။ သေ ;ဝ ;မာ ;နော၊ ;သော။ အရိယော၊ ;သော။ သတ္တာ၊ သည်။ ;ဂ ;ဏ၊ ကို။ အနုသာ ;သိတုံ၊ ;ဌ၊။ အ ;ဟ ;တိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပုနစ ;ပရံ၊သည်း။ပ။ ;ဒေသေတိ၊ ;ဏ ;။ ;ကေ ;စ ;ဝ ;၊ အ ;ဝ ;ကုန်သော။ သာ ;ဝ ;ကာ၊ တို့သည်။ နသုဿူသန္တိ၊ မကြား ;နာ ;လိုကုန်။ ;ပ။ ;ဝ ;ဌ ;ဏ ;ကုန်၏။ ;ကေ ;စ ;ဝ ;ကုန်သော။ ;သာ ;ဝ ;ကာ၊ တို့သည်။ ;သု ;ဿူ ;သ ;ဏ ;၊ ;ကာ ;ဝ ;စ ;ကြား ;နာ ;ကုန် ;၏။ ;သော ;တံ ;ကို။ ;ဩ ;ဒ ;ဟ ;ဏ ;ကုန် ;၏။ ;အ ;ဉ ;ဉာ ;သ ;ခြင်း ;ငှါ။ ;ဧ ;တ ;တံ ;ကို။ ;ဥ ;ပ ;ဋ ;ဌ ;ပေ ;ဏ ;ကုန် ;၏။ ;ကေ ;စ ;ဝ ;ကုန် ;၏။ ;သ ;တ ;တ ;သ ;ာ ;ဿ ;ဿ ;ဏ ;ာ ;၊ ;မ ;။ ;ဝ ;ါ ;ဂ ;မ ;မ ;၊ ;ရှ ;။ ;ဝ ;ါ ;ကြ ;မ ;စ ;၊ ;လ ;ွန ;်ကျ ;ူ ;း ;ရ ;ှ ;ိ ;လ ;ည ;်း ;။ ;ဝ ;တ ;တ ;ဏ ;်၊ ;ကျ ;င ;့ ;ကုန် ;၏။ ;ဘ ;ိက ;္ခ ;ဝ ;ေ၊ ;တ ;ို ;။ ;တ ;တ ;ြ ;၊ ;ထ ;ိုလ ;ွန ;်ကျ ;ူ ;း ;ရ ;ှ ;ိကျ ;င ;့ ;ရာ ;ရ ;ှ ;ိ ;။ ;တ ;သ ;ာ ;ဂ ;ေ ;ာ ;၊ ;သ ;ည ;်။ ;အ ;နတ ;္တ ;မ ;နော ;၊ ;မ ;ိမ ;ိ ;ဝ ;ိတ ;်မ ;ရ ;ှ ;ိ ;သ ;ည ;်။ (နိ ;သ ;က ;မ ;နော ;ဌ ;။) ;နိ ;စ ;ေ ;ဝ ;ဟ ;ော ;တ ;ိ၊ ;ဖ ;ြစ ;်လ ;ည ;်း ;ဖ ;ြစ ;်။ ;အ ;နတ ;္တ ;မ ;နာ ;ကာ ;၊ ;အ ;ဖ ;ြင ;့ ;်ကို ;။ ;နိ ;စ ;ပ ;ဋ ;ိ ;သ ;ံ ;ဝ ;ေ ;ဒ ;ေ ;တ ;ိ၊ ;ခ ;ံလ ;ည ;်း ;မ ;ခ ;ံ ;စ ;ား ;။ ;အ ;နဝ ;ဿ ;ုတ ;ော ;စ ;၊ ;ဒ ;ေါ ;သ ;၏ ;ယ ;ိုဖ ;ိ ;း ;ခ ;ြင ;်း ;မ ;ရ ;ှ ;ိသ ;ည ;်ဖ ;ြစ ;် ;၍ ;ရ ;င ;်း ;။ (;သ ;ု ;ဓ ;ာတ ;် ;သ ;ဒ ;္ဓ ;နဘ ;ွတ ;ည ;်း ;ပ ;ဋ ;ိ ;ယ ;ဝ ;ိ ;သ ;ဒ ;္ဓ ;နေ ;နတ ;ွ ;ိ ;။) ;ဝ ;ါ ;၊ ;ဒ ;ေါ ;သ ;ဖ ;ြစ ;်ခ ;ြင ;်း ;မ ;ရ ;ှ ;ိသ ;ည ;်ဖ ;ြစ ;် ;ရ ;ှ ;ိ ;ရ ;င ;်း ;၊ (ပ ;ဋ ;ိ ;ယ ;ဝ ;ဋ ;ဌ ;ယ ;ာတ ;ိ ;အ ;ဘ ;ော ;ဋ ;ိ ;။) ;သ ;တ ;ော ;စ ;၊ ;ရ ;ှ ;ိ ;ရ ;င ;်း ;။ ;သ ;မ ;ဇ ;ာ ;နော ;စ ;၊ ;ရ ;ှ ;ိ ;ရ ;င ;်း ;။ ;ဝ ;ိ ;ဟ ;ရ ;တ ;ိ ;၊ ;ဏ ;်။

ဘိ ;ခ ;ဝ ;ေ ;၊ ;တ ;ို ;။ ;ဤ ;၊ ;ဤ ;သ ;ည ;်က ;ား ;။ ;ပ ;ဌ ;မ ;ံ ;သ ;တ ;ိ ;ပ ;ဋ ;ဌ ;ာန ;်၊ ;ပ ;ဌ ;မ ;သ ;တ ;ိ ;ပ ;ဋ ;ဌ ;ာန ;်တ ;ည ;်း ;။ ;ယ ;ံ၊ ;အ ;ကြ ;င ;် ;သ ;တ ;ိ ;ပ ;ဋ ;ဌ ;ာန ;်ကို ;။ ;အ ;ရ ;ိယ ;ော ;၊ ;သ ;ည ;်။ ;သ ;ေ ;ဝ ;တ ;ိ ;၏ ;။ ;ယ ;ံ ;ကို ;။ ;သ ;ေ ;ဝ ;မ ;ာ ;နော ;၊ ;သ ;ော ;။ ;အ ;ရ ;ိယ ;ော ;၊ ;သ ;ော ;။ ;သ ;တ ;တ ;ာ ;၊ ;သ ;ည ;်။ ;ဂ ;ဏ ;ံ ;၊ ;ကို ;။ ;အ ;နု ;သ ;ာ ;သ ;ိတ ;ုံ ;၊ ;ဌ ;ာ ;။ ;အ ;ရ ;ဟ ;တ ;ိ ;၊ ;ဏ ;်။

ဘိ ;ခ ;ဝ ;ေ ;၊ ;တ ;ို ;။ ;ပ ;ုန ;စ ;ပ ;ရ ;ံ ;၊ ;သ ;ည ;်း ;။ ;ပ ;။ ;ဒ ;ေ ;သ ;ေ ;တ ;ိ ;၊ ;ဏ ;်။ ;တ ;သ ;၊ ;ဏ ;်။ ;ဂ ;ေ ;စ ;ေ ;စ ;ေ ;၊ ;အ ;ချ ;ီက ;ုန ;်သ ;ော ;။ ;သ ;ာ ;ဝ ;က ;ာ ;၊ ;တ ;ို ;သ ;ည ;်။ ;နသ ;ုဿ ;ူသ ;န ;်တ ;ို ;၊ ;မ ;ကြ ;ား ;နာ ;လ ;ိုက ;ုန ;်။ ;ပ ;။ ;ဝ ;ဋ ;ဌ ;ဏ ;်တ ;ို ;၊ ;ကျ ;င ;့ ;ကုန ;် ;၏။ ;ဂ ;ေ ;စ ;ေ ;စ ;ေ ;ကုန ;်သ ;ော ;။ ;သ ;ာ ;ဝ ;က ;ာ ;၊ ;တ ;ို ;သ ;ည ;်။ ;သ ;ု ;ဿ ;ူသ ;န ;်တ ;ို ;၊ ;ဂ ;ာ ;ဝ ;ာ ;င ;်း ;စ ;ာ ;ကြ ;ား ;နာ ;ကုန ;် ;၏။ ;သ ;ော ;တ ;ံ ;ကို ;။ ;ဩ ;ဒ ;ဟ ;ဏ ;်တ ;ို ;၊ ;ဆ ;ော ;င ;်ကုန ;် ;၏။ ;အ ;ဉ ;ာ ;၊ ;သ ;ိ ;ခ ;ြင ;်း ;ငှ ;။ ;ဧ ;တ ;တ ;ံ ;၊ ;ကို ;။ ;ဥ ;ပ ;ဋ ;ဌ ;ပ ;ေ ;ဏ ;်တ ;ို ;၊ ;ဖ ;ြစ ;်စ ;ေ ;ကုန ;် ;၏။ ;သ ;တ ;တ ;ု ;သ ;ာ ;သ ;နော ;၊ ;မ ;ိ ;။ ;ဝ ;ါ ;ကြ ;မ ;မ ;၊ ;ရ ;ှ ;။ ;ဝ ;ါ ;ကြ ;မ ;စ ;၊ ;လ ;ွန ;်ကျ ;ူ ;း ;ရ ;ှ ;ိ ;လ ;ည ;်း ;။ ;ဝ ;တ ;တ ;ဏ ;်တ ;ို ;၊ ;ကျ ;င ;့ ;ကုန ;် ;၏။ ;ဘ ;ိက ;္ခ ;ဝ ;ေ ;၊ ;တ ;ို ;။ ;တ ;တ ;ြ ;၊ ;ထ ;ိုလ ;ွန ;်ကျ ;ူ ;း ;ရ ;ှ ;ိကျ ;င ;့ ;ရာ ;ရ ;ှ ;ိ ;။ ;တ ;သ ;ာ ;ဂ ;ေ ;ာ ;၊ ;သ ;ည ;်။ ;အ ;နတ ;္တ ;မ ;နော ;၊ ;မ ;ိ ;။ ;ဝ ;ိ ;ဝ ;ိတ ;်မ ;ရ ;ှ ;ိ ;သ ;ည ;်။ ;(နိ ;သ ;က ;မ ;နော ;ဌ ;။) ;နိ ;စ ;ေ ;ဝ ;ဟ ;ော ;တ ;ိ ;၊ ;ဖ ;ြစ ;်လ ;ည ;်း ;ဖ ;ြစ ;်။ ;အ ;နတ ;္တ ;မ ;နာ ;ကာ ;၊ ;အ ;ဖ ;ြင ;့ ;်ကို ;။ ;နိ ;စ ;ပ ;ဋ ;ိ ;သ ;ံ ;ဝ ;ေ ;ဒ ;ေ ;တ ;ိ ;၊ ;ခ ;ံလ ;ည ;်း ;မ ;ခ ;ံ ;စ ;ား ;။ ;အ ;နဝ ;ဿ ;ုတ ;ော ;စ ;၊ ;ဒ ;ေါ ;သ ;၏ ;ယ ;ိုဖ ;ိ ;း ;ခ ;ြင ;်း ;မ ;ရ ;ှ ;ိသ ;ည ;်ဖ ;ြစ ;် ;ရ ;ှ ;ိ ;ရ ;င ;်း ;။ ;(;သ ;ု ;ဓ ;ာတ ;် ;သ ;ဒ ;္ဓ ;နဘ ;ွတ ;ည ;်း ;ပ ;ဋ ;ိ ;ယ ;ဝ ;ိ ;သ ;ဒ ;္ဓ ;နေ ;နတ ;ွ ;ိ ;။) ;ဝ ;ါ ;၊ ;ဒ ;ေါ ;သ ;ဖ ;ြစ ;်ခ ;ြင ;်း ;မ ;ရ ;ှ ;ိသ ;ည ;်ဖ ;ြစ ;် ;ရ ;ှ ;ိ ;ရ ;င ;်း ;၊ (ပ ;ဋ ;ိ ;ယ ;ဝ ;ဋ ;ဌ ;ယ ;ာတ ;ိ ;အ ;ဘ ;ော ;ဋ ;ိ ;။) ;သ ;တ ;ော ;စ ;၊ ;ရ ;ှ ;ိ ;ရ ;င ;်း ;။ ;သ ;မ ;ဇ ;ာ ;နော ;စ ;၊ ;ရ ;ှ ;ိ ;ရ ;င ;်း ;။ ;ဝ ;ိ ;ဟ ;ရ ;တ ;ိ ;၊ ;ဏ ;်။

ဘ ;ိ ;ခ ;ဝ ;ေ ;၊ ;တ ;ို ;။ ;ဤ ;၊ ;ဤ ;သ ;ည ;်က ;ား ;။ ;ပ ;ဌ ;မ ;ံ ;သ ;တ ;ိ ;ပ ;ဋ ;ဌ ;ာန ;်၊ ;ပ ;ဌ ;မ ;သ ;တ ;ိ ;ပ ;ဋ ;ဌ ;ာန ;်တ ;ည ;်း ;။ ;ယ ;ံ၊ ;အ ;ကြ ;င ;် ;သ ;တ ;ိ ;ပ ;ဋ ;ဌ ;ာန ;်ကို ;။ ;အ ;ရ ;ိယ ;ော ;၊ ;သ ;ည ;်။ ;သ ;ေ ;ဝ ;တ ;ိ ;၏ ;။ ;ယ ;ံ ;ကို ;။ ;သ ;ေ ;ဝ ;မ ;ာ ;နော ;၊ ;သ ;ော ;။ ;အ ;ရ ;ိယ ;ော ;၊ ;သ ;ော ;။ ;သ ;တ ;တ ;ာ ;၊ ;သ ;ည ;်။ ;ဂ ;ဏ ;ံ ;၊ ;ကို ;။ ;အ ;နု ;သ ;ာ ;သ ;ိတ ;ုံ ;၊ ;ဌ ;ာ ;။ ;အ ;ရ ;ဟ ;တ ;ိ ;၊ ;ဏ ;်။

ဘ ;ိ ;ခ ;ဝ ;ေ ;၊ ;တ ;ို ;။ ;ပ ;ုန ;စ ;ပ ;ရ ;ံ ;၊ ;သ ;ည ;်း ;။ ;ပ ;။ ;ဒ ;ေ ;သ ;ေ ;တ ;ိ ;၊ ;ဏ ;်။ ;တ ;သ ;၊ ;ဏ ;်။ ;ဂ ;ေ ;စ ;ေ ;စ ;ေ ;၊ ;အ ;ချ ;ီက ;ုန ;်သ ;ော ;။ ;သ ;ာ ;ဝ ;က ;ာ ;၊ ;တ ;ို ;သ ;ည ;်။ ;နသ ;ုဿ ;ူသ ;န ;်တ ;ို ;၊ ;မ ;ကြ ;ား ;နာ ;လ ;ိုက ;ုန ;်။ ;ပ ;။ ;ဝ ;ဋ ;ဌ ;ဏ ;်တ ;ို ;၊ ;ကျ ;င ;့ ;ကုန ;် ;၏။ ;ဂ ;ေ ;စ ;ေ ;စ ;ေ ;ကုန ;်သ ;ော ;။ ;သ ;ာ ;ဝ ;က ;ာ ;၊ ;တ ;ို ;သ ;ည ;်။ ;သ ;ု ;ဿ ;ူသ ;န ;်တ ;ို ;၊ ;ဂ ;ာ ;ဝ ;ာ ;င ;်း ;စ ;ာ ;ကြ ;ား ;နာ ;ကုန ;် ;၏။ ;သ ;ော ;တ ;ံ ;ကို ;။ ;ဩ ;ဒ ;ဟ ;ဏ ;်တ ;ို ;၊ ;ဆ ;ော ;င ;်ကုန ;် ;၏။ ;အ ;ဉ ;ာ ;၊ ;သ ;ိ ;ခ ;ြင ;်း ;ငှ ;။ ;ဧ ;တ ;တ ;ံ ;၊ ;ကို ;။ ;ဥ ;ပ ;ဋ ;ဌ ;ပ ;ေ ;ဏ ;်တ ;ို ;၊ ;ဖ ;ြစ ;်စ ;ေ ;ကုန ;် ;၏။ ;သ ;တ ;တ ;ု ;သ ;ာ ;သ ;နော ;၊ ;မ ;ိ ;။ ;ဝ ;ါ ;ကြ ;မ ;မ ;၊ ;ရ ;ှ ;။ ;ဝ ;ါ ;ကြ ;မ ;စ ;၊ ;လ ;ွန ;်ကျ ;ူ ;း ;ရ ;ှ ;ိ ;လ ;ည ;်း ;။ ;ဝ ;တ ;တ ;ဏ ;်တ ;ို ;၊ ;ကျ ;င ;့ ;ကုန ;် ;၏။ ;ဘ ;ိ ;ခ ;ဝ ;ေ ;၊ ;တ ;ို ;။ ;တ ;တ ;ြ ;၊ ;ထ ;ိုလ ;ွန ;်ကျ ;ူ ;း ;ရ ;ှ ;ိကျ ;င ;့ ;ရာ ;ရ ;ှ ;ိ ;။ ;တ ;သ ;ာ ;ဂ ;ေ ;ာ ;၊ ;သ ;ည ;်။ ;အ ;နတ ;္တ ;မ ;နော ;၊ ;မ ;ိ ;။ ;ဝ ;ိ ;ဝ ;ိတ ;်မ ;ရ ;ှ ;ိ ;သ ;ည ;်။ ;(နိ ;သ ;က ;မ ;နော ;ဌ ;။) ;နိ ;စ ;ေ ;ဝ ;ဟ ;ော ;တ ;ိ ;၊ ;ဖ ;ြစ ;်လ ;ည ;်း ;ဖ ;ြစ ;်။ ;အ ;နတ ;္တ ;မ ;နာ ;ကာ ;၊ ;အ ;ဖ ;ြင ;့ ;်ကို ;။ ;နိ ;စ ;ပ ;ဋ ;ိ ;သ ;ံ ;ဝ ;ေ ;ဒ ;ေ ;တ ;ိ ;၊ ;ခ ;ံလ ;ည ;်း ;မ ;ခ ;ံ ;စ ;ား ;။ ;အ ;နဝ ;ဿ ;ုတ ;ော ;စ ;၊ ;ဒ ;ေါ ;သ ;၏ ;ယ ;ိုဖ ;ိ ;း ;ခ ;ြင ;်း ;မ ;ရ ;ှ ;ိသ ;ည ;်ဖ ;ြစ ;် ;ရ ;ှ ;ိ ;ရ ;င ;်း ;။ ;(;သ ;ု ;ဓ ;ာတ ;် ;သ ;ဒ ;္ဓ ;နဘ ;ွတ ;ည ;်း ;ပ ;ဋ ;ိ ;ယ ;ဝ ;ိ ;သ ;ဒ ;္ဓ ;နေ ;နတ ;ွ ;ိ ;။) ;ဝ ;ါ ;၊ ;ဒ ;ေါ ;သ ;ဖ ;ြစ ;်ခ ;ြင ;်း ;မ ;ရ ;ှ ;ိသ ;ည ;်ဖ ;ြစ ;် ;ရ ;ှ ;ိ ;ရ ;င ;်း ;၊ (ပ ;ဋ ;ိ ;ယ ;ဝ ;ဋ ;ဌ ;ယ ;ာတ ;ိ ;အ ;ဘ ;ော ;ဋ ;ိ ;။) ;သ ;တ ;ော ;စ ;၊ ;ရ ;ှ ;ိ ;ရ ;င ;်း ;။ ;သ ;မ ;ဇ ;ာ ;နော ;စ ;၊ ;ရ ;ှ ;ိ ;ရ ;င ;်း ;။ ;ဝ ;ိ ;ဟ ;ရ ;တ ;ိ ;၊ ;ဏ ;်။

ဘ ;ိ ;ခ ;ဝ ;ေ ;၊ ;တ ;ို ;။ ;ဤ ;၊ ;ဤ ;သ ;ည ;်က ;ား ;။ ;ပ ;ဌ ;မ ;ံ ;သ ;တ ;ိ ;ပ ;ဋ ;ဌ ;ာန ;်၊ ;ပ ;ဌ ;မ ;သ ;တ ;ိ ;ပ ;ဋ ;ဌ ;ာန ;်တ ;ည ;်း ;။ ;ယ ;ံ၊ ;အ ;ကြ ;င ;် ;သ ;တ ;ိ ;ပ ;ဋ ;ဌ ;ာန ;်ကို ;။ ;အ ;ရ ;ိယ ;ော ;၊ ;သ ;ည ;်။ ;သ ;ေ ;ဝ ;တ ;ိ ;၏ ;။ ;ယ ;ံ ;ကို ;။ ;သ ;ေ ;ဝ ;မ ;ာ ;နော ;၊ ;သ ;ော ;။ ;အ ;ရ ;ိယ ;ော ;၊ ;သ ;ော ;။ ;သ ;တ ;တ ;ာ ;၊ ;သ ;ည ;်။ ;ဂ ;ဏ ;ံ ;၊ ;ကို ;။ ;အ ;နု ;သ ;ာ ;သ ;ိတ ;ုံ ;၊ ;ဌ ;ာ ;။ ;အ ;ရ ;ဟ ;တ ;ိ ;၊ ;ဏ ;်။

ဘ ;ိ ;ခ ;ဝ ;ေ ;၊ ;တ ;ို ;။ ;ပ ;ုန ;စ ;ပ ;ရ ;ံ ;၊ ;သ ;ည ;်း ;။ ;ပ ;။ ;ဒ ;ေ ;သ ;ေ ;တ ;ိ ;၊ ;ဏ ;်။ ;တ ;သ ;၊ ;ဏ ;်။ ;ဂ ;ေ ;စ ;ေ ;စ ;ေ ;၊ ;အ ;ချ ;ီက ;ုန ;်သ ;ော ;။ ;သ ;ာ ;ဝ ;က ;ာ ;၊ ;တ ;ို ;သ ;ည ;်။ ;နသ ;ုဿ ;ူသ ;န ;်တ ;ို ;၊ ;မ ;ကြ ;ား ;နာ ;လ ;ိုက ;ုန ;်။ ;ပ ;။ ;ဝ ;ဋ ;ဌ ;ဏ ;်တ ;ို ;၊ ;ကျ ;င ;့ ;ကုန ;် ;၏။ ;ဂ ;ေ ;စ ;ေ ;စ ;ေ ;ကုန ;်သ ;ော ;။ ;သ ;ာ ;ဝ ;က ;ာ ;၊ ;တ ;ို ;သ ;ည ;်။ ;သ ;ု ;ဿ ;ူသ ;န ;်တ ;ို ;၊ ;ဂ ;ာ ;ဝ ;ာ ;င ;်း ;စ ;ာ ;ကြ ;ား ;နာ ;ကုန ;် ;၏။ ;သ ;ော ;တ ;ံ ;ကို ;။ ;ဩ ;ဒ ;ဟ ;ဏ ;်တ ;ို ;၊ ;ဆ ;ော ;င ;်ကုန ;် ;၏။ ;အ ;ဉ ;ာ ;၊ ;သ ;ိ ;ခ ;ြင ;်း ;ငှ ;။ ;ဧ ;တ ;တ ;ံ ;၊ ;ကို ;။ ;ဥ ;ပ ;ဋ ;ဌ ;ပ ;ေ ;ဏ ;်တ ;ို ;၊ ;ဖ ;ြစ ;်စ ;ေ ;ကုန ;် ;၏။ ;

၁။ "တာယ ကာမ ;ဗ ;ျ ;ပါ ;ဗ ;ျ ;ပ ;ေ ;ဒ ;ါ ;ယ တ ;ာ ;ဟ ;ာ ;ယ နိ ;ဗ ;္ဗ ;တ ;္တ ;ာ ;ဘိ တ ;မ ;္မ ;ယ ;ာ၊ ;ဘ ;ော ;ဘ ;ူ ;မ ;က ;ခ ;မ ;္မ ;ာ၊ ;တ ;ော ;သ ;ံ ;ဘ ;ာ ;ဝ ;ေ ;ါ တ ;မ ;္မ ;ယ ;တ ;ာ ;၊ ;တ ;ဏ ;္ဍ ;ာ ;။ ;ပ ;။ ;အ ;တ ;မ ;္မ ;ယ ;တ ;ာ ;ဘ ;ော ;တ ;မ ;္မ ;ယ ;ဘ ;ာ ;ဝ ;ယ ;ပ ;ဋ ;္ဌ ;ိ ;ပ ;ေ ;ဏ ;္ဍ ;ာ ;ဘ ;ိ ;က ;ဘ ;ုဝ ;"။ ;မ ;-၃၊ ;ဋ ;ီ-၃ဂ၆-၇။ "ဝုဋ္ဌ ;ာ ;နဂ ;ါ ;မ ;ိ ;နီ ;ဝ ;ိ ;ပ ;သ ;သ ;နာ ;ဘ ;တ ;မ ;္မ ;ယ ;တ ;ာ ;ဘ ;ိ ;ဝ ;ုဒ ;္ဓ ;တ ;ိ"။ ;မ ;ဋ ;ီ-၃၊ ;ဂ ;ဂ ;-ဘ ;ီ ;ကို ;ထ ;ော ;ဂ ;်၍ 'တ ;ဏ ;္ဍ ;ာ ;၏ ;ဆ ;န ;္ဒ ;ကျ ;င ;်ဘ ;ာ ;ဂ ;်ဖ ;ြစ ;်သ ;ော ;ဝ ;ုဋ ;္ဌ ;ာ ;နဂ ;ါ ;မ ;ိ ;နီ ;ဝ ;ိ ;ပ ;သ ;သ ;နာ ;ကို"ဟု ;ပ ;ေ ;း ;နိ ;ုင ;်၏။

အတ္တာမနုတာ စ၊ အဖြစ်သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို။ အဘိနိဝဇ္ဇေတ္ဝာ၊ စွန့်ခွါ ကြဉ်ရှောင်၍။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူ။ရှုသည်ဖြစ်၍။ သတော၊ ၍။ သမ္ပဇာနော၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကို။ ဒုတိယံ သတိပဋ္ဌာနံ၊ ဒုတိယသတိပဋ္ဌာန်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ ယံ၊ ကို။ပ။ အရဟတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။ တတိယံ သတိပဋ္ဌာနံ၊ တတိယသတိပဋ္ဌာန်ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊၏။ ယံ၊ ကို။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

၃၁၂။ (သော ဝုစ္စတိ ယောဂ္ဂါစရိယာနံ။ပ။ ပဋ္ဌိစ္စ ဝုတ္တံ-ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဟတ္ထိဒမကေန၊ ဆင်ကိုဆုံးမတတ်သူသည်။ သာရိတော၊ သင်ပြအပ်ပြီးသော။ (သာရိတောတိ ဒမိတော-ဌ။ ဒမိတောတိ နိဗ္ဗိသေဝနဘာဝါပါဒနေန သိက္ခာပိတော။ ဋီ။) ဟတ္ထိဒမ္မော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော ဆင်သည်။ကော်ယော ဒဲသံ၊ တခုသောအရပ်သို့သာလျှင်။ ပုရတ္ထိမံ ဝါ၊ အရှေ့အရပ်သို့သော်၎င်း။ ပစ္ဆိမံ ဝါ၊ အနောက်အရပ်သို့သော်၎င်း။ ဥတ္တရံ ဝါ၊ မြောက်အရပ်သို့သော်၎င်း။ ဒက္ခိဏံ ဝါ၊ တောင်အရပ်သို့သော်၎င်း။ ဓာဝတိ၊ ပြေးသွား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿဒမကေန၊ မြင်းကိုဆုံးမတတ်သူသည်။ပ။ ဂေါဒမကေန၊ နွားကိုဆုံးမတတ်သူသည်။ပ။ ဓာဝတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရဟတာ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သော။ တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်။ သာရိတော၊ သင်ပြအပ်ပြီးသော။ ပုရိသဒမ္မော ဟိ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော ယောကျ်ားသည်ကား။ အဌဒိသာ၊ ဝိမောက္ခတည်းဟူသော ရှစ်ပါးသော အရပ်တို့သို့။ ဝိဓာဝတိ၊ပြေးသွား၏။ရူပီ၊ရူပစျာန်ရှိသူသည်။ရူပါနိ၊ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ပဿတိ၊ရှု၏။ အယံ၊ဤဝိမောက္ခသည်။ကောဒိသာ၊တခုသော အရပ်မျက်နှာတည်း။ အဋ္ဌ၊တို့၊ မိမိသန္တာန်၌။ အရူပသညီ၊ မဖြစ်စေအပ်သော ရူပစျာန်ရှိသူသည်။ (အနုပ္ပါဒိတရူပါဝစရဇ္ဈာနော၊ မ ဌ ၂။ ၂၄၈။) ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ပဿတိ၊ ရှု၏။ အယံ၊ဤဝိမောက္ခသည်။ ဒုတိယာ ဒိသာ၊ဒုတိယ အရပ်မျက်နှာတည်း။ သုဘန္တေ၀၊ တင့်တယ်၏ ဟူ၍သာလျှင်။ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်။ဟောတိ၊ ၏။ အယံ၊သည်။တတိယာ ဒိသာ၊တတိယ အရပ်မျက်နှာတည်း။ သဗ္ဗသော၊အလုံးစုံသောအားဖြင့်။ရူပသညာနံ၊ရူပသညာတို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသညာနံ၊ ပဋိဃသညာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တသညာနံ၊ နာနတ္တသညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အနန္တော အာကာသေတိ၊ 'အနန္တောအာကာသော'ဟူ၍။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ စတုတ္ထီ ဒိသာ၊ စတုတ္ထအရပ်မျက်နှာတည်း။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ အနန္တံ ဝိညာဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ဝိဟရတိ၊၏။အယံ၊သည်။ပဉ္စမီ ဒိသာ၊ပဉ္စမအရပ်မျက်နှာတည်း။သဗ္ဗသော၊အားဖြင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ နတ္ထိကိဉ္စိတိ၊ ဟူ၍။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ကို။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ ဆဋ္ဌီ ဒိသာ၊ ဆဋ္ဌအရပ်မျက်နှာတည်း။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ နေ၀သညာနာသညာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ သတ္တမီ ဒိသာ၊ သတ္တမအရပ်မျက်နှာတည်း။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ နေ၀သညာနာသညာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ သညာ၀ေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာ၀ေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ အဋ္ဌမီ ဒိသာ၊ အဋ္ဌမ အရပ်မျက်နှာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရဟတာ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သော။ တထာဂတေန၊

သည်။ သာရိတော၊ သော။ ပုရိသဒမ္မော၊ သည်။ ဣမာ အဌဒိသာ၊ ဤဝိမောက္ခတည်းဟူသော ရှစ်ပါးသောအရပ်တို့သို့။ ဝိဓာဝတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူကို။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ-ပေးမြဲ။)

သတ္တမံ၊ သော။ သဌာယတနဝိဘင််သုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၈-ဥဒ္ဒေသဝိဘင်သုတ

၃၁၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ ပစ္စယောသုံ-ပေးမြဲ။)ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာ ယထာ၊ အကြောင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဥပဝရိက္ခတော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ပြင်ပအာရုံတို့၌။ အဝိက္ခိတ္တံ၊ မချထားသည်ဖြစ်၍။ အဝိသဋံ၊ မပြန့်နှံ့သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တဟူသော အတွင်းစျာန် အာရုံ၌လည်း။ အသဏ္ဌိတံ၊ မရပ်တည်မူ၍။ အနုပါဒါယ၊ တစုံတခုသော အာရုံကို မစွဲယူမူ၍။ နုပရိတ္ထသော်ယျ၊ မတပ်မက်ရာ။ တထာ တထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပဝရိက္ခေယျ၊စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝိညာဏေ၊ သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ တို့၌။ အဝိက္ခိတ္တေ၊ သည်။အဝိသဋေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊၌လည်း။ အသဏ္ဌိတေ၊ သော်။ အနုပါဒါယ၊၍။ အပရိတသေ၊ မတပ်မက်သောရဟန်း၏ (သန္တောန်၌)။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ဇာတိဇရာမရဏဒုက္ခသမုဒယသမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်း, အိုခြင်း, သေခြင်း (ကြွင်းသော) ဆင်းရဲအပေါင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နု ဟောတိတိ၊ မဖြစ်"ဟူသော"။ ဘေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။(ဗ-ဌီ-လာ အဓိပ္ပါယ်မျှကိုသာ ရည်သည်။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာန၊ ဟောပြီးလတ်သော်။ သုဂတော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။

၃၁၄-၃၁၅။ (ဤအပိုဒ်နှစ်ပိုဒ်လာဝါကျများကို မဟာကစ္စာနဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ် အပိုဒ်-၂၈၀ ၂�─၁-တို့ကို မှီး၍ပေးလေ။ ရဟန်းများက အရှင်ကစ္စာနအား လျှောက်ပုံချင်း အတူတူပင် ဖြစ်သည်။)

၃၁၆။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကထဏ္ဍ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ (ဝါ၊ဘယ်သို့သော။) ဝိညာဏံ၊ ကို။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ပြင်ပအာရုံတို့၌။ ဝိက္ခိတ္တံ, ဝိသဋန္တိ၊ ချထား, ပြန့်နှံ့၏ဟူ၍ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့။ ဣဓ၊ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊နော၊၏။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်။ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဒိသ္ဝာ၊မြင်လတ်သော်။ ယံဝိညာဏံ၊အကြင်ဝိညာဉ်သည်။ ရူပနိမိတ္တာနုသာရီ၊ ရူပနိမိတ်သို့ အစဉ်လျှောက်သည်။ ရူပနိမိတ္တသာဒဂမိတံ၊ ရူပနိမိတ်ကို သာယာခြင်းဟူသော တပ်မက်မှု ရှိသည်။ ရူပနိမိတ္တသာဒဝိနိဗန္ဓံ၊ ရူပနိမိတ်ကို သာယာခြင်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့မှုရှိသည်။ ရူပ-နိမိတ္တသာဒသံယောဇနသံယုတ္တံ၊ ရူပနိမိတ်ကို သာယာခြင်းဟူသော သံယောဇဉ်နှင့် စပ်ယှဉ်သည်။

၁။ "ဇာတိဇရာမရဏသ ဧဝ အာဝေသသသ စ ဒုက္ခဿ နိဗ္ဗတ္တိ နု ဟောတိ"ဟု-ဌ ၌ ဖွင့်သည်။ "ဇာတိ-ဇရာမရဏသခ်ါတံ ဒုက္ခံ၊ တံ သမုဒယဿ သမ္ဘဝေါ"ဟု ဇာတိဇရာမရဏနှင့် ဒုက္ခကို ကမ္မခေါရုယသက်သက် ကြံဆ၍ "ဇာတိဇရာမရဏ-ဟူသော ဆင်းရဲ အပေါင်း၏ဖြစ်ခြင်းသည်"ဟုသည်း ပေးနိုင်၏။ ယင်းဒုက္ခသုံးမျိုးကို ပဓာနပြုသဖြင့်လည်း ဝိပါက, ကိလေသ, သံသာရဒုက္ခတို့လည်း ပါဝင်သည်သာ။

ဟောတိ၊ ၏။ (တဲ့) ဝိညာဏ်၊ ကို။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ တို့၌။ ဝိကို့တွဲ့ ဝိသင္ဒန္တိ၊ ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ (ဝါ၊ဤသို့သော။) ဝိညာဏ်၊ ကို။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ တို့၌။ ဝိကို့တွဲ့ ဝိသင္ဒန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၃၁၇။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဝိညာဏ်၊ ကို။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ တို့၌။ အဝိကို့တွဲ့ အဝိသင္ဒန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်သနည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ဝိညာဏ်၊သည်။ ရူပနိမိတ္တာနုသာရီ၊ သည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ။)

၃၁၈။ အာဝုသော၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အဗ္ဗတ္တဲ့၊ (ဂေါစရဗ္ဗတ္တဟူသော) အတွင်းစျာန် အာရုံ၌။ သဏ္ဌိတန္တိ၊ တည်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်သနည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ၊၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စ၊ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့် တကွသော။ ဝိဝေကဇံ၊ နီဝရဏတို့မှ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ပီတိသုခံ၊ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ယံ ဝိညာဏ်၊ သည်။ ဝိဝေကဇ-ပီတိသုခါနုသာရီ၊ ဝိဝေကကြောင့် ဖြစ်သော ပီတိသုခသို့ အစဉ်လျှောက်သည်။ ဝိဝေကဇ ပီတိ-သုခဿာဒဂမိတံ၊ ဝိဝေကဇပီတိသုခကို သာယာခြင်းဟူသော တပ်မက်ခြင်းရှိသည်။ ဝိဝေကဇ-ပီတိသုခဿာဒဝိနိဗန္ဓံ၊ ဝိဝေကဇပီတိသုခကို သာယာခြင်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းရှိသည်။ ဝိဝေကဇ-ပီတိသုခဿာဒသံယောဇနသံယုတ္တံ၊ ဝိဝေကဇပီတိသုခကို သာယာခြင်းဟူသော သံယောဇဉ်နှင့် စပ်ယှဉ်သည်။ဟောတိ၏။ (တဲ့) စိတ္တံ၊ကို။ အဗ္ဗတ္တဲ့၊ တို့၌။ သဏ္ဌိတန္တိ၊ ဟူ၍ ။ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (အကြွင်း အနုပဒသုတ် အပိုဒ်ရေ ၉၄-စသည်၌ ပေးခဲ့ပြီ။)

၃၁၉။ (ဤ၌လည်း ပဋိသေဓပါသည်သာ ထူးတော့သည်။ ပေးလေ။)

၃၂၀။ အာဝုသော၊ တို့။ အနုပါဒါ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲယူမူ၍။ ပရိတဿနာ၊တပ်မက်ခြင်းသည်။ ကထဉ္စ၊ ဘယ်သို့လျှင်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏။ တံ ရူပံ၊ ထိုရူပ်သည်။ ဝိပရိဏာမတိ၊ ဖောက်ပြန်၏။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာ (ပျက်စီးခြင်း)အားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏။ ရူပဝိရိဏာမညထာ-ဘावါ၊ ရူပ်၏ဖောက်ပြန်ခြင်းပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ ရူပဝိပရိဏာမာနုပရိဝတ္တိ၊ ရူပ်၏ ဖောက်ပြန် (ပျက်စီး)ခြင်းသို့ အစဉ်လျှောက်သော။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပုဇဉ်၏။ ရူပဝိပရိဏာမာနုပရိဝတ္တဇာ၊ရူပ်၏ဖောက်ပြန်(ပျက်စီး)ခြင်းသို့ အစဉ်လျှောက်သော စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော။ ပရိတဿနာ၊ တပ်မက်ခြင်းတို့သည်ရင်း။ ဓမ္မသမုပ္ပါဒါ၊ အကုသိုလ်တရားတို့၏ဖြစ်ခြင်း တို့သည်ရင်း။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ သိမ်းကြုံးယူ၍။ ဝါ၊ ကုန်ခမ်းစေ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ စေတသော၊ ကုသိုလ်စိတ်၏။ ပရိယာဒါနာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဥတ္တာသဝါ စ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း ရှိသည်လည်း။ ဝိဃာတဝါ စ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်း ရှိသည်လည်း။ အပေက္ခဝါ စ၊ တွယ်တာငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုပါဒါယ စ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲယူမူ၍လည်း။ ပရိတဿတိ၊ တပ်မက်၏။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ အနုပါဒါယ၊ ၍။ ပရိတဿနာ၊ သည်။ ဧवံ၊ ဤသို့လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၂၁။ အာဝုသော၊ တို့။ အနုပါဒါ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲယူမူ၍။ အပရိတဿနာ၊ မတပ်မက်ခြင်းသည်။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ နည်း။ (ဥပါဒါပရိတဿနာ-စသည်တို့၏ သဘောအကျယ်ကို ဤသုတ်-၄-ဦးနှင့် ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ် ဥပါဒါပရိတဿနသုတ် ၄-ဦး-တို့၌ ရှုပါကုန်။ ဤမှရှေ့-ဤသုတ်ကုန်ဆုံးသည်အထိ ဝါကျများကို ရှေနည်းမှီး၍ရင်း, မဟာကစ္စာန ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်ကို မှီး၍ရင်းပေးလေ၊ မခဲ့ပြီ။)

အဌမံ၊ သော။ ဥဒ္ဒေသဝိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-အရဏဝိဘင်္ဂသုတ်

၃၂၃။ (ဧवं မေ သုတံ ...ဘဂဝတော ပစ္စယောသုံ-အထိပေးမြဲ။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤ(ဆိုလတ္တံ့သော) စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ –

ဟိနံ၊ ယုတ်သော။ ဂမ္မံ၊ ရွာသူတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပေါထုဇ္ဇနိကံ၊ ပုထုဇဉ်တို့၏အလေ့ဖြစ်သော။ အနရိယံ၊ မမြတ်သော။ ဝါ၊ သူမြင်တို့၏ဥစ္စာမဟုတ်သော။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့်မစပ်ယှဉ်သော။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ နု အနုယုဉ္ဇေယျ၊ အားမထုတ်ရာ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကြောင်းဖြစ်သော။ အနရိယံ၊ သော။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ သော။ အတ္တကိလမထာနုယောဂဉ္စ၊ မိမိကိုယ်ကို ညှဉ်းပန်းမှုအလုပ်ကိုလည်း။ နု အနုယုဉ္ဇေယျ၊ ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥဘော၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ ဧတေ အန္တေ၊ ထိုအစွန်းနှစ်ဘက်ဘို့သို့။ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်ရောက်မူ၍။ တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္မုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးသော။ စက္ခုကရဏီ၊ ပညာအမြင်ကို ပြုဘတ်(ပေးတတ်)သော။ ဉာဏကရဏီ၊ အသိဉာဏ်ကိုပြုတတ် (ပေးတတ်) သော။ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်သည်။ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းအကျိုးငှါ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးတန် အမှန်သိခြင်းငှါ။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးမျိုးကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

ဥဿာဒနဉ္စ၊ မြှောက်ပင့်ခြင်းကိုလည်း။ ဇညာ၊ သိရာ၏။ အပသာဒနဉ္စ၊ ရှုတ်ချခြင်းကိုလည်း။ ဇညာ၊ ရာ၏။ ဥဿာဒနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဥ တ္စ၊ သိ၍။ အပသာဒနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဥ တ္စ၊ သိ၍။ နေဝုဿာဒေယျ၊(တစုံတယောက်ကို)မြှောက်လည်း မခမြှောက်ပင့်ရာ။ နအပသာဒေယျ၊ရှုတ်လည်း မရှုတ်ချရာ။ ဓမ္မမေव၊ တရားသဘောကိုသာလျှင်။ ဒေသေယျ၊ ဟောကြားရာ၏။ သုခဝိနိစ္ဆယံ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီးသောချမ်းသာကို။ ဇညာ၊ ရာ၏။ သုခဝိနိစ္ဆယံ၊ ကို။ ဥ တ္စ၊ ၍။ အဋ္ဌတ္ထံ၊ ၌။ သုခံ၊ ကို။ အနုယုဉ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ ရဟောဝါဒံ၊ နောက်ကွယ်၌ အပြစ်ပြောခြင်းကို[1]။ (မျှောပစ်ခြင်းကိုဟုလည်းပေး။) နု ဘာသေယျ၊ မပြောဆိုရာ။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်(ရှေ)၌။ ခီဏံ၊ရှုတ်ချထိပါးကြောင်းဖြစ်သော စကားကိုလည်း။ နု ဘဏေယျ၊ မပြောဆိုရာ။ အဘရမာနော၊ မဆောမလျှင်သာလျှင်။ ဘာသေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ တရမာနော၊ အလျှင်စလို။ နော ဘာသေယျ၊ မပြောဆိုရာ။ ဇနပဒနိရုတ္တိ ၊ ဇနပုဒ်သားတို့၏ ဘာသာစကားကို။ နာဘိနိဝေသေယျ၊ (အထင်တကြီးခိုးပင့်၍)မသုံးစွဲ မပြောဆိုရာ။ သမညံ၊ လောကဝေါဟာရကို။ နာဘိဝါဒေယျ၊ မလွန်ဆန်ရာ။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အရဏဝိဘင်္ဂေ၊ ၏။ ဥဒ္ဒေသော၊ ဒုကျင့်မာတိကာတည်း။

---

[1]။ ရဟောဝါဒ-ပုဒ်ဖြင့် သင်္ဂြိဟ်အပ်သော ပိသုဏဝါစာမှတပါး ကျန်ဝစီဒုစရိုက်သုံးပါးကို ရည်ရွယ်သည်။

၃၂၄။ "နကာမသုခမနုယုဉ္ဇေယျ။ပ။အနတ္ထသံဟိတန္တိ၊သံဟိတံ"ဟူ၍။ဤတိုခေါ်၊ဤသို့လျှင်။ ဧတံ၊ ထိုစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဧတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ ကာမပဋိသန္ဓိသုခိုးနှာ၊ ကာမနှင့်စပ်သော ချမ်းသာရှိသောသူ၏။ ဟိနော၊သော။ပ။ အနတ္ထသံဟိဘော၊သော။ ယော သောမနဿာနုယောဂေါ၊ အကြင်ဝမ်းမြောက်သောအားထုတ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧသော ဓမ္မော၊ ဤသဘောသည်။ သဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ သဥပဃာတော၊ နှိပ်စက်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ သဥပါယာသော၊ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ သပရိဠာဟော၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ မိစ္ဆာပဋိပဒါ၊ မှားသောအကျင့်တည်း။ ကာမပဋိသန္ဓိသုခိနော၊ ၏။ ဟိနံ၊ သော။ပ။အနတ္ထသံဟိတံ၊ သော။ သောမနဿာနုယောဂံ၊ ဝမ်းမြောက်သော အားထုတ်မှုကို။ ယော အနနုယောဂေါ၊ အကြင် အားမထုတ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)သော ဓမ္မော၊ သည်။ အဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိ။ အနုပဃာတော၊ နှိပ်စက်ခြင်းမရှိ။ အနုပါယာသော၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိ။ အပရိဠာဟော၊ ပူပန်ခြင်းမရှိ။ သမ္မာပဋိပဒါ၊ မှန်သော အကျင့်တည်း။

ဒုက္ခော၊ သော။ အနရိယော၊ သော။ အနတ္ထသံဟိတော၊ သော။ ယော အတ္တကိလမထာ-နုယောဂေါ၊ အကြင်မိမိကိုယ်ကို ညှဉ်းပန်းမှုအလုပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧသော ဓမ္မော၊ သည်။ပ။မိစ္ဆာပဋိပဒါ၊ တည်း။ ဒုက္ခံ၊ သော။ အနရိယံ၊ သော။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ သော။ အတ္တကိလမထာနုယောဂံ၊ မိမိကိုယ်ကို ညှဉ်းပန်းမှုအလုပ်ကို။ ယော အနနုယောဂေါ၊ အကြင် အားမထုတ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧသော ဓမ္မော၊ သည်။ပ။ သမ္မာပဋိပဒါ၊ တည်း။ "နကာမသုခမနုယုဉ္ဇေယျ။ပ။ အနတ္ထသံဟိတန္တိ၊ ဟိတံ"ဟူ၍။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ယံ တံ၊ အကြင် စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ဤဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဧတံ၊ ဤ-နကာမသုခမနုယုဉ္ဇေယျ-စသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။

၃၂၅။ "ဧတေ ခေါ ဥဘော အန္တေ....နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိတိ၊ သံဝတ္တန္တိ"ဟူ၍။ ဤတိ ခေါ်၊ လျှင်။ ဧတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ ကိဉ္စေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ၊ အပ်သနည်း။ အယမေဝ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အရိယော၊ ဖြူစင်မြင့်မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တည်း။ ဤဒံ၊ ဤအဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ၎င်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ ၎င်းတည်း။ (အကြင်းပေးမြဲ။)

၃၂၆။ "ဥဿာဒနဉ္စ....ဒေသေယျာတိ၊ ဒေသေယျ"ဟူ၍။ ဤတိ ခေါ်၊ လျှင်။ ဧတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ ကိဉ္စေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဿာဒနာ စ၊ သည်ရင်း။ အပသာဒနာ စ၊ သည်ရင်း။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားသဘောကို ဟောပြောခြင်းမည်သည်။ကထဉ္စ၊ လျှင်။ နော စ ဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ ယေ၊အကြင် သူတို့သည်။ ကာမပဋိသန္ဓိသုခိုးနှာ၊ သူ၏။ဟိနံ၊သော။ပ။အနတ္ထသံဟိတံ၊သော။ သောမနဿာ-နုယောဂံ၊ ကို။ အနုယုတ္တာ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ တေ သဗ္ဗေ၊ထိုအလုံးစုံသောသူတို့သည်။သဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ပ။မိစ္ဆာပဋိပန္နာတိ၊ကုန်၏ဟူ၍။ ဤတိ၊လျှင်။ဝေဒံ-ဝေဒန္တော၊ပြောဟောလျက်။ ဤတွေ့ကော၊ ဤသို့ အချို့သောသူတို့ကို။ အပသာဒေတိ၊ ရွှတ်မျှ၏။ (ယေသံ ကေသဉ္စိ-တိုင်အောင် မထူးပြီ။)

ယေသံ ကေသဉ္စိ၊ အကြင်သူဘို့သည်။ ဘဝဝံယောဇနံ၊ ဘဝသံယောဇဉ်ကို။ အပ္ပဟီနံ၊ မပယ်အပ်သေး။ဘေ သဗ္ဗေ၊တို့သည်။သဒုက္ခာ၊ကုန်၏။ပ။မိစ္ဆာပဋိပန္နာတိ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဤတိ၊သို့။

ဝဒံ-ဝဒန္တော၊ လျက်။ ဣတ္ထေကေ၊ တို့ကို။ အပသာဒေတိ၊ ၏။ပ။ဥဿာဒေတိ၊ ပင့်မြှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဝေဒံ ခေါ၊ လျှင်။ ဥဿာဒနာ စ၊ သည်ရင်း။ အပသာဒနာ စ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနာ စ၊ သည်ကား။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။

၃၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဿာဒနာ၊ သည်။ကထဉ္စ၊လျှင်။နေဝ ဟောတိ၊ နည်း။ အပသာဒနာ၊ သည်။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။နေ ဟောတိ၊ နည်း။ဓမ္မဒေသနာ စ၊ သည်လည်း။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ယေ၊ အ၎ကြင်သူတို့သည်။ပ။ မိစ္ဆာပဋိပန္နာတိ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ နု အာဟ၊ မဟောပြီ။ အနုယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းဟူသော။ ဧသော ဓမ္မော စ၊ ဤသဘောသည်သာလျှင်။ သဒုက္ခော၊ ၏။ပ။ မိစ္ဆာပဋိပဒါတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒံ-ဝဒန္တော၊ လျက်။ ဓမ္မမေဝ၊ ပုဂ္ဂလာဓိ-ဋ္ဌာန်မဟက် တရားသဘောသက်သက်ကိုသာလျှင်။ ဒေသေတိ၊ ၏။ (ယေသံ ကေသဉ္စိ-တိုင်အောင် မထူးပြီ။) "ဘာသံယောဇနေ၊ ဘဝသံယောဇဉ်ကို။ အပ္ပဟီနေ၊ မပယ်အပ်သေးသော်။ ဘဝေါပိ၊ ဘဝကိုလည်း။ အပ္ပဟီနော၊ မပယ်အပ်သည် (ပယ်အပ်သည် မမည်သည်)။ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဣတိ ဝဒံ ဓမ္မမော ဒေသေတိ၊ ၏။ (ဣဒမေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ-တိုင်အောင် မထူးပြီ။)

၃၂۸။ သုခဝိနိစ္ဆယံ ဇညာ။ပ။ကိဉ္စေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ၊နည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကာမဂုဏာ၊တို့သည်။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သော ငါးပါးတို့တည်း။ ကတမေ ပဉ္စ၊ တို့နည်း။ ဣဋ္ဌာ၊ ရှာမှီးအပ် ကုန်သော။ ဝါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်စဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော (ပိယသဘာဝါ)။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်မက်အပ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ (စက္ခုဒ္ဒါရိက ဝိညာဉ်တို့ဖြင့်လည်းဟူ။) ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့ရင်း။ပ။ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤ(ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော)ငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ ပဉ္စ ကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ယံ သုခံ သောမနဿံ၊ အကြင်ချမ်းသာခြင်း, ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤချမ်းသာခြင်း, ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်သုခဟူ၍။ မိဒ္ဓသုခံ၊ မစင်ကဲ့သို့သောချမ်းသာဟူ၍။ (မိဒ္ဓံ ဝိယ သုခံ။) ပုထုဇ္ဇနသုခံ၊ ဟူ၍။ အနရိယသုခံ၊ အရိယာမဟုတ်သူတို့သည် မှီဝဲအပ်သောချမ်းသာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ "နု အာသေဝိတဗ္ဗံ၊ မမှီဝဲအပ်။ နု ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ မပွါးထုံအပ်။ နု ဗဟုလီကာတဗ္ဗံ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ မလေ့လာအပ်။တေသု သုခသု၊ ထိုကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၏ ဝိသယဖြစ်သောဘေးကို။ ဘာယိတဗ္ဗန္တိ။ ကြောက်အပ်၏"ဟူ၍[1]။ ဝဒါမိ၊ ၏။

"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤ(စျာန်ဖြင့်) နေခြင်းကို။ ဝါ၊ စျာန်ချမ်းသာကို။ နေက္ခမ္မသုခံ၊ ကာမမှ ထွက်မြောက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော

---

[1]။ တေသု သုခသု-ကား ဝိသယဝိသယီဘာဝသမ္ဗန္ဓ ဆင်ခြင်ဟုမှတ်။ သစေ ဘာယထ ဒုက္ခသ(ဥဒါန) သဗ္ဗေ တသန္တိ ဒဏ္ဍသ(ဓမ္မပဒ)စသည်တို့၌ကဲ့သို့မှတ်။ ၎င်းဘယ တသတို့အရာ၌ ပဉ္စမီသာမဟုတ်၊ ပမာဒေ ဘယဒဿီ ဝါ(ဓမ္မပဒ)ဘာယတိ မံ သမဏ(သုတ္တ နိ-သုစိလောမ)ယံ သြတ္တပ္ပတိ သြတ္တပ္ပိတဗ္ဗေန (ဓမ္မသင်္ဂဏီ) စသည်တို့ကိုထောက်၍ ဆင်ခြင်, သတ္တမီ, ဒုတိယာ, တတိယာတို့လည်း သက်နိုင်ကြောင်းသိရမည်။ မောဂ္ဂလ္လာန် ပဉ္စမျာဝဓိသွာ-သုတ်ရှုလေ။

ချမ်းသာဟူ၍[1]။ ပဝိဝေကသုခံ၊ ကာမမှ ကင်းဆိတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ချမ်းသာ ဟူ၍။ ဥပသမသုခံ၊ ရာဂစသည်တို့၏ ငြိမ်းအေးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ချမ်းသာဟူ၍။ သမ္ဗောဓိသုခံ၊ မဂ်ဗျာပါဒ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ချမ်းသာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာသေဝိ-တဗ္ဗံ၊ မှီဝဲအပ်၏။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွါးထုံအပ်၏။ ဗဟုလီကာတဗ္ဗံ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာအပ်၏။ ဧတေသု သုခေသု၊ ထိုစျာန်ချမ်းသာကို။ နဘာယိတဗ္ဗန္တိ၊ မကြောက်အပ်"ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ (ဣဒမေတံ ပဋ္ဌိစ္စ ဝုတ္တံ-တိုင်အောင် မခဲပြီ။)

၃၂၉။ ရဟောဝါဒံ နု ဘာသေယျ။ပ။ ကိဠေတံ ပဋ္ဌိစ္စ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုရဟောဝါဒ, ခီဏာသဝါဒနှစ်မျိုးတို့တွင်။ အဘူတံ၊ သော။ အတစ္ဆံ၊ သော။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ သော။ ယံ ရဟောဝါဒံ၊ အကြင်မျက်ကွယ်၌ အပြစ်ပြောခြင်းကို။ ဇာနာ၊ သိရာ၏။ သသင်္ကံ၊ စင်စစ်။ တံ ရဟောဝါဒံ၊ ကို။ နဘာသေယျ၊ မပြောဆိုရာ။ ဘူတံ၊ သော။ တစ္ဆံ၊ သော။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ သော။ ယမ္မိ ရဟောဝါဒံ၊ ကိုလည်း။ ဇာနာ၊ ရာ၏။ တဿပိ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ အဝစနာယ၊ မဆိုခြင်းငှါ။ သိက္ခေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဘူတံ၊ သော။ တစ္ဆံ၊ သော။ အတ္ထသံဟိတံ၊ သော။ ယဉ္စ ရဟောဝါဒံ၊ ကိုလည်း။ခေါ၊စင်စစ်။ဇာနာ၊ရာ၏။တတြ၊ထိုသို့သိရာ၌။တဿ ရဟော-ဝါဒဿ၊ ကို။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ကာလညူ၊ သင့်လျော်သောအခါကို သိသူသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင်။ သမ္မုခါ၊ ၌။ အဘူတံ၊ သော။ အတစ္ဆံ၊ သော။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ သော။ ယံ ခီဏာသဝါဒံ၊ အကြင်ရှုတ်ချထံပါးကြောင်းဖြစ်သောစကားကို။ ဇာနာ၊ ရာ၏။ပ။ တတြ၊ ထိုသို့သိရာ၌။ သမ္မုခါ၊ ၌။ တဿ ခီဏာသဝါဒဿ၊ ကို။ ဝစနာယ၊ ငှါ။ ကာလညူ၊ သူသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၃၀။ အဘာရမာနော၀။ပ။ကိဠေတံ ပဋ္ဌိစ္စ ဝုတ္တံ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။ တတြ၊ ထိုအတရမာန, တရမာနနှစ်မျိုးတို့တွင်။ တရမာနဿ၊ အလျင်စလို။ ဘာသတော၊ ပြောဆိုသူ၏။ ကာယေါပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ စိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်သည်လည်း။ ဥပဟညတိ၊ ပင်ပန်း၏။ (ဒိ၀ါဒိဂဏ-ဟနမ၀ဘု၊ ဝိဟိ သနတ္ထ။) သရေပိ၊ အသံသည်လည်း။ ဥပဟညတိ၊ ပျက်စီး၏။ ကဏ္ဌောပိ၊လည်ချောင်းသည်လည်း၊အာတုရိယတိ၊ ကျင်နာ၏။ တရမာနဿ၊ အလျင်စလိုပြောဆို သူ၏။ ဘာသိတံ၊ ပြောဆိုအပ်သောစကားသည်။ အဝိသဒ္ဒမ္ပိ၊ မသန့်ရှင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အ၀ိညေယ္ယံ၊ မသိလွယ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ အတရမာနဿ၊ မဆောမလျင်။ ဘာသတော၊ ၏။ ကာယေါပိ၊ သည်လည်း။ နကိလမတိ၊ မပင်ပန်း။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၃၁။ ဇနပဒနိရုတ္တိ ။ပ။ ကိဠေတံ ပဋ္ဌိစ္စ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇနပဒနိရုတ္တိယာ စ၊ ဇနပုဒ်သားတို့၏ စကား၌လည်း။ အဘိနိ၀ေသေ၊ သုံးစွဲပြောဆိုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ သမညာယ စ၊ လောကဝေါဟာရ၌လည်း။ အတိသာရော၊ လွန်ဆန်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ တဒေ၀၊ ထိုဘာ၀နာ (ခွက်) ကိုပင်လျှင်။ ဧကစ္စေသု ဇနပဒေသု၊ အချို့သောဇနပုဒ်တို့၌။ ပါတိတိ၊ ပါတိဟူ၍သာလျှင်။ သဉ္ဇာနန္တိ၊ အသိ

၁။ ကာမတော နိက္ခန္တဿ သုခံ။မ၊၃-၃၊ ၁၈၆။ ကာမဇတော နိက္ခမတိတိ နိက္ခမော၊ နိက္ခမ၀သေန ဥပ္ပန္န-သုခံ-ဝင်းဦး။

အမှတ်ပြုကြကုန်၏။ ဝါ၊ နားလည်ကြကုန်၏။ ပတ္တန္တိ၊ ပတ္တဟူ၍။ သဠာနန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိတ္ထန္တိ၊ ဝိတ္ထဟူ၍။ သဠာနန္တိ၊ ကုန်၏။ သရာဝန္တိ၊ သရာဝဟူ၍။ သဠာနန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓာရောပန္တိ၊ ဓာရောပဟူ၍။ သဠာနန္တိ၊ ကုန်၏။ ပေါဏန္တိ၊ ပေါဏဟူ၍။ သဠာနန္တိ၊ ကုန်၏။ ပိသီလဝန္တိ၊ ပိသီလဝဟူ၍။ သဠာနန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ နံ၊ ထိုဘာဇနဟူသော ဝေါဟာရကိုပင်။ တေသု တေသု ဇနပဒေသု၊ ထိုထိုဇနပုဒ်တို့၌။ ယထာ ယထာ၊ အားဖြင့်။ သဠာနန္တိ၊(အမျိုးမျိုး) နားလည်ကြကုန်၏။ တထာ တထာ၊ အားဖြင့်။ ဣဒမေဝ သစ္စံ မောဃမညန္တိ၊ ဟူ၍။ ထာမသာ၊ (မိမိ မိမိတို့၏ ဝေါဟာရကုသလညာဏ်) အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရာမာသာ၊ မှားသောသုံးသပ်ခြင်း အားဖြင့်။ အဘိနိဝိသ၊ နှလုံးသွင်း၍။ ဝေါဟရတိ၊ သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်၏။ (ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခဝေ-ပေးလေ။)

၃၃၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ တေသု တေသု ဇနပဒေသု၊ တို့၌။ သဠာနန္တိ၊ ကုန်၏။ "ဣမေ အာယသ္မန္တော၊ ဤအရှင် (ရဟန်းတော်) တို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤဘာဇနကိုပင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဝေါဟရန္တိတိ၊ ပတ္တ-ဟု ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏"ဟူ၍။ တထာ တထာ၊ အားဖြင့်။ အပရာမသံ၊ မှားသော အားဖြင့် မသုံးသပ်မူ၍။ ဝေါဟရတိ၊ ၏။ (ဧဝံ ခေါ-စသည် ပေးလေ။)

၃၃၃။ (ဤမှစ၍ အပိုဒ်ရေ ၃၄၁-တိုင်အောင် ဝါကျမျှားဌ်ကား "တသ္မာ သေသ ဓမ္မော သရဏော၊ တသ္မာ ဧသေသ ဓမ္မော အရဏော"ဟူသော နှစ်ဝါကျမျှသာ ထူးတော့သည်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သေသ ဓမ္မော၊ ဤတရားသဘောသည်။ သရဏော၊ ကိလေသာမြူနှင့်တကွဖြစ်သော (ကိလေသာမြူရှိသော) တရားသဘောမည်၏-ဟု ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာတိဟ၊ ထို့ကြောင့်။ သရဏံ၊ ကိလေသာမြူရှိသော။ ဓမ္မဠု၊ တရား သဘောကိုလည်း။ ဇာနိဿာမ၊ သိကြကုန်အံ့။ အရဏံ၊ ကိလေသာမြူမရှိသော။ ဓမ္မဠု၊ ကိုလည်း။ ဇာနိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ သရဏံ၊ သော။ ဓမ္မဠု၊ ကိုလည်း။ ၃ တ္ဝာ၊ ၍။ အရဏံ၊ သော။ ဓမ္မဠု၊ ကိုလည်း။ ၃ တ္ဝာ၊ ၍။ အရဏပဋိပဒံ၊ ကိလေသာမြူမရှိသောအကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇိဿာမာတိ၊ ကျင့်ကြံကြကုန်အံ့ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသား ဖြစ်သော။ သုဘူတိ စ ပန၊ သုဘူတိထေရ်သည်ကား။ အရဏပဋိပဒံ၊ ကို။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။ (သုဘူတိထေရ်သည် အရဏဝိဟာရိတေဒဂ်, ဒက္ခိဏေယျ တေဒဂ်နှစ်ပါးရကြောင်း အဂုံတွင်ရဌ်ရှုလေ။ အကြောင်းပေးမြဲ။)

နဝမ်၊ သော။ အရဏဝိဘင်သုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-ဓာတုဝိဘင်သုတ်

၃၄၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ဌ်။ ဘဂဝါ၊သည်။ မဂဓေသု၊တို့၌။ စာရိကံ၊ ၄ါ။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ဌ်။ ရာဇဂဟံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။) တံ၊ သို့။ အဝသရိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ ယေန၊ ဌ်။ ဘဂ္ဂဝေါ၊ ဘဂ္ဂဝမည်သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂ္ဂဝံ ကုမ္ဘကာရံ၊ ကို။ "ဘဂ္ဂဝ၊ ဝ။ တော၊ သင့်အား။ အဂရု၊ ဝန်မလေးသည်။ သစေ (ဟောတိ)၊ဖြစ်ခြေးအံ့။ (သစေ အဂရု၊

ဝန်မလေးလျှင်။) အာဝေသနေ၊ (သင့်)နေအိမ်၌။ (အာဝိသု+ယု။) ကေရတ္တံ၊ တည်ခဋ်မျှ။ ဝိဟရေမူတိ၊ နေလိုကုန်၏"ဟူသော[1]။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ—

ဘန္တေ၊ ရှုး။ မေ၊ အား။ ဂရု၊ ဝန်လေးခြင်းသည်။ နု၊ မရှိပါ။ စ၊ ထိုသို့ပင် ဝန်မလေးပါ သော်လည်း။ တွေ့၊ ဤအိမ်၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝါသူပဂတော၊ နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်သော။ (ရောက်နေနှင့်သောဟူလို။) ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း(တဦး)သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ သော၊ထိုရဟန်း သည်။ သစေ အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပြုပြောဆိုပါ။ ဘန္တေ၊ရှုး။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာသလို။ ဝိဟရထ၊ သီတင်းသုံးတော်မူပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ ပုက္ကုသာတိ နာမ၊ ပုက္ကုသာတိမည်သော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်ရွယ်၍။ သဒ္ဓါယ၊ ဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ကပ်ရောက်၏။ (ရဟန်းပြု၏။) သော၊ ထိုပုက္ကုသာတိရဟန်းသည်။ တသ္မိံ ကုမ္ဘကာရဝေသနေ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်အိမ်၌။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဝါသူပဂတော၊ ရောက်နေနှင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ အာယသ္မန္တံ ပုက္ကုသာတိ'၊ကို။ "သစေ တေ။ပ။ကေရတ္တန္တိ"၊ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကုမ္ဘကာရဝေသနံ၊ သည်။ ဥရုန္ဒံ၊ ကျယ်ပြောလှ[2]။ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ ယထာသုခံ၊သလို။ ဝိဟရတု၊ နေတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုမ္ဘကာရဝေသနံ၊ သို့။ပ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟုဒေဝရတ္တိ'၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်တာကို။ (ဗဟုဒေဝရတ္တိန္တိ ဒီယစုယာမမတ္တံ၊ဌ၊ တညလုံးဟု ဆိုလိုသည်။) နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်နေတော်မူခြင်းဖြင့်။ ဝီတိနာမေတိ၊ ကုန်လွန်စေ၏။ အာယသ္မာ ပိ ခေါ ပုက္ကုသာတိ၊ သည်လည်း။ ဗဟုဒေဝရတ္တိ'၊ ကို။ နိသဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်။ ဝီတိနာမေတိ၊ ၏။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝတော၊၏(စိတ်၌)။ "အယံ ကုလပုတ္တော၊သည်။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုဘွယ်။ ဣရိယတိ၊ နေ၏။ အဟံ၊သည်။ ပုစ္ဆေယ္ယံ၊မေးရမူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစု"ဟူသော။ တေ၊ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ အာယသ္မန္တံ ပုက္ကုသာတိ'၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊သည်။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ တေ၊ သင်၏။ သတ္ထာ ဝါ၊ ဆရာသည်မူလည်း။ ကော၊ အသူနည်း။ တုံ၊ သင်သည်။ ကဿ ဝါ၊ ဘယ်သူ၏မူလည်း။ ဓမ္မံ၊ကို။ ရောစေသိတိ၊ နှစ်သက်သနည်း"ဟူသော။ တေ၊ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ သက္ယကုလာ၊ မှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊သော။ သက္ယပုတ္တော၊သော။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ (တံ ခေါ ပန ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ ဧဝံ ကလ္ယာဏော-စသည် ပေးမြဲ။) အဟံ၊ သည်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုခဲ့၏။ မေ၊ ငါ၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဟူသည်။ သော စ ဘဂဝါ၊ ထိုဘုရားရှင်ပင်တည်း။ အဟံ၊သည်။ တသ္မာ ဘဂဝတော၊၏။ ဓမ္မဉ္စ၊တရားကိုသာလျှင်။ ရောစေမိ၊ နှစ်သက်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ယခု။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ ပန၊ နေတော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့

၁။ ကွစိ ယျောမသော်မှ-သဒ္ဒနိတိ။ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ၊...ရတ္တိ'၊ ကထံ ဇာနေမု တံ မယံ၊ နု နော ဒကွေမု သမ္ဗုဒ္ဓံ-စသည်တို့၌ကဲ့သို့ ယျောမ ဝိဘတ်ကို မေ့-ပြု၍ ပြီးသည်။

၂။ ဥရုန္ဒန္တိ ဝိဝိတ္တံ၊ အသမ္ဘာဝံ၊ဌ။ ဥရုန္ဒာတိ မဟန္တာ ဝိဝဋ္ဋာ။ (သက္ကပဋ-ဌ။) သဗ္ဗကာလံ တထေဝ တိဋ္ဌနတော ဥရုံ ဝေပုလ္လံ ဒဿတိ ဒကွတိတိ ဥရုန္ဒာ၊ ဝိဘတ္တိလောပေန ဝိဝဋ္ဋံ အာဂ်ာဌဌာနံ။(သက္ကပဋ-ဋီ။)

မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဥတ္တရေသု ဇနပဒေသု၊ တို့၌။ သာဝတ္ထိနာမနဂရံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ သာဝတ္ထိမြို့၌။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေ၊ သင်ရဟန်းသည်။ သော ဘဂဝါ၊ကို။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော ပန၊ မြင်ဘူးပါ၏လော။ ဒိသ္မာ စ၊ မြင်ရ သော်ကား။ ဇာနေယျာသိ ပန၊ သိနိုင်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ မေ၊ သည်။ သော ဘဂဝါ၊ ကို။ နှ ခေါ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်ဘူးပါ။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဒိသ္မာ စ၊ မြင်သော်လည်း။ နှ ဇာနေယ္ယံ၊သိမည်မဟုတ်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊၏(စိတ်၌)။ "အယံ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ မမဠ္ဠ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊၏။ အဟံ၊ သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောရမ္မကား။ ယံနူနာဟံ၊ စ"ဟူသော။ ဇော်၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။အာယသ္မန္တံ ပုဏ္ဏ၊သာတိ၊ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ တေ၊ သင့်အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောအံ့။ပ။ ဘာသိဿာမိတိ၊ ဟောပေအံ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇော်၊ ဤ(ဆိုအပ် လတ္တံ့သော)စကားကို။ အဝေါစ၊ပြီ —

၃၄၃။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ဆဓာတုရော၊ ခြောက်ပါးသောဓာတ်ရှိ၏[1]။ ဆဖဿာယတနော၊ ခြောက်ပါးသော ဖဿာယတနရှိ၏။ အဋ္ဌာရသမနောပဝိစာရော၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသော ဝိတက်ဝိစာရရှိ၏။ စတုရာဓိဋ္ဌာနော၊ လေးပါးသောတည်ရာရှိ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင် တည်ရာလေးပါးတို့၌။ ဌိတံ၊ တည်သောသူကို။(ဝုစ္စတိ-စပ်)။ ဝါ၊တည်လတ်သော်။ မညဿဝါ၊ မာနအယဉ်တို့သည်။ နပ္ပဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ မညဿဝေ၊ မာနအယဉ်သည်။ အပ္ပဝတ္တမာနေ၊ မဖြစ်လတ်သော်။ (နပ္ပဝတ္တမာနေ-ဟုရှိနေ၏။) သန္တော၊ ငြိမ်းအေးသော။ မုနိတိ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပညံ၊ ဝိပဿနာပညာကို။ နပ္ပမဇ္ဇေယ္ယ၊ မမေ့လျော့ရာ။ သစ္စံ၊ ဝစီသစ္စာကို။ အနုရက္ခေယ္ယ၊စောင့်ထိန်းရာ၏။ စာဂံ၊ကိလေသာစွန့်ပယ်ခြင်းကို။ အနုဗြူဟေယ္ယ၊ အားထုတ်ရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သန္တိမေဝ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းကိုသာလျှင်။ သိက္ခေယ္ယ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဓာတုဝိဘင်္ဂဿ၊ ၏။ ဥဒ္ဒေသော၊ အကျဉ်းတည်း။

၃၄၄-၅-၆-၇။ (လွယ်ပြီ။ ပေးလေ။)

၃၄၈။ ပညံ နပ္ပမဇ္ဇေယ္ယ။ပ။ကိဉ္စေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ၊နည်း။ ကထဉ္စ၊ ဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ ပညံ၊ ကို။ နပ္ပမဇ္ဇတိ၊ မမေ့လျော့သနည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဓာတုယော၊ တို့သည်။ ဣမာ၊ ဤ(ဆိုအပ်လတ္တံ့သော)ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ပထဝီဓာတု၊ ၎င်း။ပ။ဝိညာဏဓာတု၊ ၎င်းတည်း။

၃၄၉။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ပထဝီဓာတု၊ ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်နည်း။ သိယာ၊ အ၍ သော။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ အဗ္ဗတ္တိကာ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်၏။ သိယာ၊ အ၍ကား။ ဗာဟိရာ၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အဗ္ဗတ္တိကာ၊ သော။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ ကတမာ စ၊

၁။ ဆဓာတုရော-၌ ရ-ကား အဿတ္ထိပစ္စည်း။ "မဓုရော မုဓရော သိသရော ခရော ကုဋ္ဌရော နဂရံ-"တို့၌ ကဲ့သို့မှတ်။ဆဓာတုယော-လည်းမဟုတ်၊ စတုရော-၌ကဲ့သို့ ဝိဘတ္တိကာရိယလည်းမဟုတ်၊ ဆဓာတုယော အဿ-ဟု ဝိဂ္ဂဟလုပ်။

နည်း။ ယံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အဋ္ဌတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်၏။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်၏။ ကက္ခဋံ၊ ကြမ်းထန်း၏။ ခရိုဝတံ၊ ရှုန့်ရင်း၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ တဏှာတို့သည် ကပ်၍ယူအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤရုပ်သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့ဝင်း။ လောမာ၊ မွေးညှင်းတို့ဝင်း။ နခါ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတို့ဝင်း။ ဒန္တာ၊ သွားတို့ဝင်း။ တစော၊ အရေထူအရေပါးဝင်း။ မံသံ၊ အသားဝင်း။ နှာရု၊ အကြောဝင်း။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးဝင်း။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီဝင်း။ ဝက္ကံ၊ အညိုရောင်း။ ဟဒယံ၊ နှလုံးဝင်း။ ယကနံ၊ အသည်းဝင်း။ ကိလေသမကံ၊ အမြှေးဝင်း။ ပိဟကံ၊ အဖျဉ်းဝင်း။ ပပ္ဖာသံ၊ အဆုတ်ဝင်း။ အန္တံ၊ အူမဝင်း။ အန္တဂုဏံ၊ အူသိမ်ဝင်း။ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်ဝင်း။ ကရီသံ၊ အစာဟောင်းဝင်းတည်း။ အညမ္မိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ ဝါ ပန၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အဋ္ဌတ္တံ၊ ၏။ပ။ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ အဋ္ဌတ္တိကာ၊ သော။ ပထဝီဓာတု၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ အဋ္ဌတ္တိကာ၊ သော။ ယာ စေဝ ပထဝီဓာတု၊ အကြင်ပထဝီဓာတ်သည်ရင်း။ ဗာဟိရာ၊ သော။ ယာ စ ပထဝီဓာတု၊ သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ဤဓာတ်နှစ်ပါးသည်။ ပထဝီ-ဓာတုယေဝ၊ သည်သာတည်း။ တံ၊ ထိုနှစ်ပါးသောပထဝီဓာတ်ကို။ "တေ၊ ဤပထဝီဓာတ်သည်။ နေ မမ၊ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နေ အသ္မိ၊ မဟုတ်။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ နေ အတ္တာတိ၊ ကိုယ်မဟုတ်"ဟူ၍။ ဧवံ၊ ဤသို့။ ဘော၊ ဤပထဝီဓာတ်ကို။ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။ ဧवံ၊ သို့။ ဘော၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊စွာ။သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေ၏။

၃၅၀။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အာပေါဓာတု၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ သိယာ၊ အချို့သော။ အာပေါဓာတု၊ သည်။ အဋ္ဌတ္တိကာ၊ ၏။ သိယာ၊ အချို့ကား။ ဗာဟိရာ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အဋ္ဌတ္တိကာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ယံ၊အကြင်ရုပ်သည်။ အဋ္ဌတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ အာပေါ၊ ယိုစီးတတ်၏။ အာပေါဂတံ၊ ယိုစီးခြင်းသို့ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေရင်း။ သေမ္ဟံ၊ သလိပ်ရင်း။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်ရင်း။ လောဟိတံ၊ သွေးရင်း။ သေဒေါ၊ ချွေးရင်း။ မေဒေါ၊ အဆီခဲရင်း။ အဿု၊ မျက်ရည်ရင်း။ဝသာ၊ ဆီကြည်ရင်း။ ခေဠော၊ တံထွေးရင်း။သိင်္ဃာဏိကာ၊ နှပ်ရင်း။လသိကာ၊ အစေးရင်း။ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်ရင်းတည်း။ အညမ္မိ၊ သော။ပ။ဝိရာဇေတိ၊ စေ၏။

၃၅၁။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေဇောဓာတု၊ သည်။ ကတမာ စ၊နည်း။ပ။ ယံ၊အကြင်ရုပ်သည်။ အဋ္ဌတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ တေဇော၊ ပူလောင်ခြင်းသဘောရှိ၏။တေဇောဂတံ၊ ပူလောင်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ယေန စ၊ အကြင်ရုပ်ဖြင့်လည်း။ သန္တပ္ပတိ၊ ပူလောင်၏။ ယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ ဇီရီယတိ၊ ဆွေးမြေ့၏။ ယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ ပရိဍယှတိ၊ လောင်မြိုက်၏။ ယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ အသိတပီတခါယိတသာယိတံ၊ စားဘွယ်သောက်ဘွယ် ခဲဘွယ် လျက်ဘွယ်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဏာမံ၊ ကျက်ခြင်းသို့။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ။)

၃၅၂။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝါယောဓာတု၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ပ။ယံ၊ သည်။အဋ္ဌတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ ဝါယော၊ ထောက်ခံလှုပ်ရှားတတ်၏။ ဝါယောဂတံ၊ ထောက်ခံလှုပ်ရှားခြင်း

သို့ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ဥဒ္ဓင််မာ၊ အထက်သို့ဆန်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့ဝင်း။ အဓောဂမာ၊ အောက်သို့စုန်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့ဝင်း။ ကုစ္ဆိသယာ၊ ဝမ်းဌ်တည်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့ဝင်း။ ကောဋ္ဌာသယာ၊ အအူ၌တည်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့ဝင်း။အင််မင််ါနုသာရိနော၊ အင််ါကြီးငယ်သို့လျှောက်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့ဝင်း။ အဿာသော၊ ဝင်သက်ဝင်း။ ပဿာသော၊ ထွက်သက်ဝင်း။ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ (အကြင်းတူ)။

၃၅၃။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အာကာသဓာတု၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ပ။ ယံ၊သည်။ အဋ္ဌတ်ံ၊ ၏။ ပစ္စတ်ံ၊ ၏။ အာကာသံ၊ ရေးခြစ်၍ မရသော သဘောရှိ၏။ အာကာသဂတံ၊ ရေးခြစ်၍ မရသော သဘောသို့ ရောက်၏။ (တနည်း ဂတသဒ္ဒါ အနက်မဲ့ကြ၏။ အာကာသော၀ အာကာသဂတံ ခေဋ္ဌဂတာဒီဝိယ။အဋ္ဌသာလိနီ။)

ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ကဏ္ဏစ္ဆိဒ္ဒံ၊ နားပေါက်ဝင်း။ နာသစ္ဆိဒ္ဒံ၊ နှာခေါင်းပေါက်ဝင်း။ မုခဒ္ဒါရံ၊ ခံတွင်းပေါက်ဝင်းတည်း။ ယေန စ၊ အကြင်အပေါက်ဖြင့်လည်း။ အသိတပီတခါယိတသာယိတံ၊ ကို။ အဗ္ဗောဟရတိ၊ မျိ၏။ ယတ္ထ စ၊ အကြင်အဂုပ်၌လည်း။ အသိတ ပီတ ခါယိဘ သာယိတံ၊သည်။ သန္ဓိဋ္ဌတိ၊တည်၏။ ယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ အသိတပီတ ခါယိတသာယိတံ၊ သည်။ အဓောဘာဂံ၊ အောက်အဖို့သို့။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ အညမ္မိ၊ သော။ပ။ အဃံ၊ ထိပါး၍မရသော သဘောလက္ခဏာရှိ၏။ (နဟညတိတိ အဃံ၊ အဃဋ္ဌနိယန္တိ အတ္ထော၊ အဋ္ဌသာလိနီ။)

အဃ၀တံ၊ ထိပါး၍ မရသော သဘောသို့ ရောက်၏။ ဝိ၀ရံ၊ ဟင်းလင်းသဘောလက္ခဏာရှိ၏။ ဝိ၀ရဂတံ၊ဟင်းလင်း သဘောသို့ ရောက်၏။မံသလောဟိတေဟိ၊အသား အသွေးတို့ဖြင့်။ အသမ္ဖုဋ္ဌံ၊ မတွေ့ထိအပ်။ ဥပါဒိန္နံ၊၏။ (အကြင်းတူပြီ။ ဤခေတ်မျှားသည် မ ၂-မဟာရာဟုလော၀ါဒ-သုတ်၌လည်း လာ၏။)

၃၅၄။ အထ၊ ဘို့ပြင်။ အပရံ၊သော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊စင်ကြယ်သော။ ပရိယောဒါတံ၊ ဖြူစင်သော။ ဝိညာဏံယေ၀၊ ဝိညာဉ်သည်သာလျှင်။ အ၀သိဿတိ၊ ကြင်း၏။ တေန စ ဝိညာဏေန၊ ထို ဝိညာဉ်ဖြင့်လည်း။ ကိं၊ အဘာယ်သို့။ ဝိဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ သုခန္တိပိ၊ သုခဟူ၍လည်း။ ဝိဇာနာတိ၊၏။ ဒုက္ခန္တိပိ၊ ဒုက္ခဟူ၍လည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခန္တိပိ၊ ဥပေက္ခာဟူ၍ လည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။သုခ၀ေဒနီယံ၊ သုခ၀ေဒနာ၏အကြောင်း(အစီးအပွါး) ဖြစ်သော။ ဖဿံ၊ ဖဿကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ သုခါ၊ သော။ ၀ေဒနာ၊ ၀ေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သုခံ၊ သော။ ၀ေဒနံ၊ကို။ ၀ေဒယမာနော၊ ခံစားသည်ရှိသော်။ သုခံ၊ သော။ ၀ေဒနံ၊ ကို။ ၀ေဒယာမီတိ၊ ခံစား၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ သုခ၀ေဒနီယဿ၊ သော။ တ၀ေ၀ ဖဿဿ၊ ထိုဖဿ၏သာလျှင်။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ တဇ္ဇံ၊ ထိုထို အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ပေါ်သော။ ၀ေဒယိတံ၊ ၀ေဒနာကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သုခ၀ေဒနီယံ၊ သော။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော။ ယံ ယာ သုခါ၀ေဒနာ၊ အကြင်သုခ၀ေဒနာ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ထိုသုခ၀ေဒနာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ သာ၊ သည်။ ဝူပသမတိတိ၊ ငြိမ်း၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊၏။

၃၅၅။၃၅၆-(တို့၌ သုခအတိုင်း ဒုက္ခ ဥ၀ေက္ခာလဲ၍ အနက်ဆို။) .

၃၅၂။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်သော ဥပမာကို ဆိုအုံ့။ ဒ္ဌိန္ဒ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော။ ကဋ္ဌာနံ၊ သစ်သားတို့၏။ သံဃဋ္ဋာ၊ ပွတ်တိုက်ခြင်းကြောင့်။ သမောဓာနာ၊ပေါင်းမိခြင်းကြောင့်။ ဥသ္မာ၊ အင်္ဂေသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တေဇော၊ မီးသည်။ အဘိနိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒ္ဌိန္ဒ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော။ တေသံယေဝ ကဋ္ဌာနံ၊ ထိုသစ်သားတို့၏သာလျှင်။ နာနာဘာဝါ၊ အသီးသီးဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိကွေ့ပါ၊ ပြန့်ကဲ့ခြင်းကြောင့်။ တဇ္ဇာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ယာ ဥသ္မာ၊ အကြင်အခင်္ဂသည်။ အတ္ထိ၊၏။ သာ၊ ထိုအင်္ဂေသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ ဝူပသမ္မတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝမေव ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ပ။ ပဇာနာတိ၊၏။

၃၅၄။ ၃၅၉-(ပိုဒ်တို့၌လည်း နည်းတူ။)

၃၆၀။ အထ၊ဆိုပြင်။ အပရံ၊တပါးသော။ ပရိသုဒ္ဓါ၊သော။ ပရိယောဒါတာ၊ သော။ မုဒု စ၊ နူးလည်း နူးညံ့သော။ ကမ္မညာ စ၊ အမှုဋ္ဌလည်းခံ့သော။ ပဘဿရာ စ၊ ထွက်သောအရောင်လည်းရှိသော။ ဥပေက္ခာယေဝ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်သာလျှင်။ အဝသိဿတိ၊ ကြင်း၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သေယျထာပိ၊အုံ့။ ဒကော၊ လိမ်မာသော။ သုဝဏ္ဏကာရော ဝါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်သည်ဏင်း။ သုဝဏ္ဏကာရန္တေ ဝါသီ ဝါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ တပည့်သည်ဏင်း။ ဥက္ကံ၊ မိုက်ခွက်ကို။ ဗန္ဓေယ္ယ၊ ခွဲရာ၏။ ဥက္ကံ၊ ကို။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ ဥက္ကာမုခံ၊ မိုက်ခွက်ဝကို။ အာလိမ္ပေယ္ယ၊ လိမ်းကျံရာ၏။ ဥက္ကာမုခံ၊ကို။ အာလိမ္ပိတ္ဝာ၊ လိမ်းကျံ၍။ သဏ္ဍာသေန၊ ညှပ်ဖြင့်။ ဇာတရူပံ၊ ရွှေကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍။ ဥက္ကာမုခေ၊မိုက်ဝ၌။ ပက္ခိပေယ္ယ၊ ထည့်ရာ၏။ တာမေနံ၊ထိုရွှေကို။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါ ရံခါ၌။ အဘိဓမေယ္ယ၊ရွေးရှုမှုတ်ရာ၏။ ကာလေန ကာလံ၊ ၌။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ ပရိပ္ပေါသေယ္ယ၊ ဖြန်းရာ၏။ ကာလေန ကာလံ၊ ၌။ အဋ္ဌပေက္ခေယ္ယ၊ လျစ်လျူရှုရာ၏။ တံ ဇာတရူပံ၊ ထိုရွှေသည်။ သုခန္တံ၊ကောင်းစွာလှော်အပ်သည်။ နိဒ္ဓန္တံ၊ အကြင်းမရှိလှော်အပ်သည်။ နိဟတံ၊ အညစ်အခြေးကို ထုတ်အပ်သည်။ နိန္နီတကသဝံ၊ အကြင်းမရှိ ထုတ်ဆောင်အပ်ပြီးသော သေးငယ်သော အမည်းအမှဲရှိသည်။ (ဟုတ္ဝာ၍။) မုဒု စ၊ သည်ဏင်း။ ကမ္မညဉ္စ၊ သည်ဏင်း။ ပဘဿရဉ္စ၊ သည်ဏင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ယဿ ယဿ စ ပိဋ္ဌနနိကတိယာ၊ အကြင်အကြင် တန်ဆာအထူးအလို့ငှါ။ အာကင်္ခတိ၊ အလိုရှိ၏။ပဋ္ဌိကာယ၊ ရွှေပြားအလို့ငှါ။ ယဒိ အာကင်္ခတိ၊ အုံ့။ ကုဏ္ဍလာယ၊ နားဆွဲအလို့ငှါ။ ယဒိ အာကင်္ခတိ၊ အုံ့။ ဂီဝေယ္ယကာယ၊ လည်ရွှေတန်ဆာ အလို့ငှါ။ ယဒိ အာကင်္ခတိ၊ အုံ့။ သုဝဏ္ဏမာလာယ၊ရွှေပန်းခိုင်အလို့ငှါ။ ယဒိ အာကင်္ခတိ၊ အုံ့။ အသ၊ထိုရွှေပန်းထိမ်သည်၏။တဉ္စ အတ္ထံ၊ ထိုတန်ဆာအသူးဟူသောအကျိုးကိုလည်း။အနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ ဧဝမေव ခေါ၊သာလျှင်။ပ။ အဝသိဿတိ၊၏။

၃၆၁။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဝံ၊သို့။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သော။ ဧဝံ၊ သို့။ ပရိယောဒါတံ၊သော။ ဣမံ ဥပေက္ခံ၊ ဤဥပေက္ခာကို။ အာကာသာနဉ္စာယတနဝ�၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်သို့။ စေ ဥပသံဟရေယ္ယံ၊ အကယ်၍ ကပ်ဆောင်ငြားအုံ့။ ဟဒနုဝမ္မံ၊ ထိုအာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်သို့ အစဉ်လိုက်သော။ စိတ္တဉ္စ၊ ရူပါဝစရစိတ်ကိုလည်း။ စေ ဘာဝေယ္ယံ၊အကယ်၍ ဖြစ်စေငြားအုံ့။ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်စေ သည်ရှိသော်။မေ၊ငါ၏။ တံနိဿိတာ၊ထိုအာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို မှီသော။ တဒုပါဒါနာ၊ ထိုအာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို ယူသော။အယံ ဥပေက္ခာ၊ဤ ဥပေက္ခာသည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာသော။ အဒ္ဓါနံ၊ကာလပတ်လုံး။တိဋ္ဌေယ္ယ၊ တည်ရာ၏။ပ။ တိဋ္ဌေယ္ယာတိ၊ တည်ရာ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။

၃၆၂။ သော၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ပ။စေ ဘာဝေယ္မ၊ အံ့။ဧတံ၊ ဤအရူပါဝစရစျာန်သည်။ သခ်ံတံ၊ ပြုပြင်အပ်သောသဘောတည်း။ပ။ ဧတံ၊ ဤအရူပါဝစရစျာန်သည်။ သခ်ံတန္တိ၊ တည်း" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

သော၊ သည်။ တံ၊ ထိုရူပါဝစရ ရူပါဝစရစျာန်ကို။ ဘဝါယ ဝါ၊ ကြီးပွါးခြင်းငှါရင်း။(သဿတ အလို့ငှါရင်းလည်းပေး။)ဝိဘဝါယ ဝါ၊ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှါရင်း။(ဥစ္ဆေဒအလို့ငှါရင်းလည်းပေး။) နေဝ အတ္ထိသခ်ံရော့တိ၊မပြုပြင် အားမထုတ်။နေ အတ္ထိသဠေ့ဝယတိ၊မခစ့ဆော်။သော၊သည်။ဘဝါယ ဝါ၊ ငှါရင်း။ ဝိဘဝါယ ဝါ၊ ငှါရင်း။အနတ္ထိသခ်ံရော့ဣ၊မပြုပြင်သည်ရှိသော်။ အနတ္ထိသဠေ့ဝယဣ၊ မစခ့ဆော်သည်ရှိသော်။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောအာရုံကို။ နဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ အနုပါဒိယံ၊ မစွဲလမ်းသည်ရှိသော်။ နပရိတဿတိ၊ မတပ်မက်။ အပရိတဿံ၊ မတပ်မက်သည်ရှိသော်။ ပစ္စတ္တံယေဝ၊ အသီးအခြားသာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ "ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုထိုက်သောမဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤမဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ။ အပရံ၊ တပါးသောပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤဘဝမှ။ အပရံ၊ တပါးသောဘဝသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍သော်လည်းပေး။)

၃၆၃။ သော၊ ထိုရဟန္တာသည်။ သုခံ၊ သော။ဝေဒနံ၊ကို။ စေ ဝေဒေတိ၊ အကယ်၍ခံစားအံ့။ သာ၊ ထိုဝေဒနာသည်။ အနိစ္စာတိ၊ အမြဲမရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အနဇ္ဈောသိဘာတိ၊ မျှိမတတ် စွဲလမ်းဘွယ်မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အနဘိနန္ဒိတာတိ၊ နှစ်သက်ဘွယ်မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဒုက္ခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ပ။ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဥပေက္ခာဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

၃၆၄။ သော၊ သည်။ သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ စေ ဝေဒေတိ၊ အံ့။ နံ၊ ထိုသုခဝေဒနာကို။ ဝိသံယုတ္တော၊ သံယောဇဉ်နှင့် မယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဒုက္ခံ၊သော။ပ။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခံ၊ သော။ပ။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ကာယပရိယန္တိကံ၊ ကိုယ်လျှင် အဆုံးစွန်အပိုင်းအခြားရှိသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယမာနော၊ ခံစားသည်ရှိသော်။ ကာယ-ပရိယန္တိကံ၊ ကိုယ်လျှင်အဆုံးစွန်အပိုင်းအခြားရှိသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမီတိ၊ ခံစား၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇီဝိတပရိယန္တိကံ၊ အသက်လျှင်အဆုံးစွန်အပိုင်းအခြားရှိသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယမာနော၊ သော်။ ဇီဝိတပရိယန္တိကံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမီတိ၊၏ဟူ၍။ပဇာနာတိ၊ ၏။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းဟူသော။မရဏာ၊မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ ဇီဝိတပရိယာဒါနာ၊ အသက်ကုန်သည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ဣဓေဝ၊ ဤတဆဲ့နှစ်ပါးသော အာယတနတို့၌သာလျှင်။ သဗ္ဗဝေဒယိတာနိ၊ အလုံးစုံသောဝေဒနာတို့သည်။ အနဘိနန္ဒိတာနိ၊ နှစ်သက်ဘွယ်မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ သီတီဘဝိဿန္တိတိ၊ ငြိမ်းပျောက်ကုန်လတ္တံ့ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

၃၆၅။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သေယျထာပိ၊ အံ့။တေလဋ္ဌ၊ ဆီကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝဋ္ဋိ စ၊ မီးစာကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ တေလပဒီပေါ၊ ဆီမီးရောင်သည်။ စျာယတိ၊ တောက်လောင်၏။ တဿေव တေလဿ စ၊ ထိုဆီ၏သာလျှင်ရင်း။ တဿေဝ ဝဋ္ဋိယာ စ၊ ထိုမီးစာ၏သာလျှင်ရင်း။ ပရိယာဒါနာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အညဿ စ၊ တပါးသောဆီမီးစာကိုလည်း။ အနုပဟာရာ၊ တဖန်

မကပ်ဆောင်ခြင်းကြောင့်[1]။ အနာဟာရော၊ အကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗာယတိ၊ ငြိမ်း၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဂမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ ဧवं၊ ဤ (မြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်) ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပရမေန၊ မြတ်သော။ ဣမိနာ ပညာဓိဋ္ဌာနေန၊ ဤတည်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ သဗ္ဗဒုက္ခက္ခယေ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းကြောင့် (ဖြစ်သော)။ ယဒိဒံ ဉာဏံ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်သည်။ ပရမာ၊ သော။ အရိယာ၊ ဖြူစင်သော။ ပညာ၊ ပညာတည်း။

၃၆၆။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏။ သာ ဝိမုတ္တိ၊ ထိုကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်သည်။ သစ္စေ၊ နိရောဓသစ္စာ၌။ ဌိတာ၊ တည်သည်။ အကုပ္ပါ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ ယံ၊ အကြင်သဘောသည်။ မောသဓမ္မံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုသဘောသည်။ မုသာ၊ မှားယွင်း၏။ (ပျက်စီး၏ဟူလို။)ယံ၊ အကြင်သဘောသည်။ အမောသဓမ္မံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောမရှိ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ချဉ်စသော မီးငြိမ်း၏။ တံ၊ ထိုသဘောသည်။ သစ္စံ၊ မှန်ကန်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ ဧवं၊ ဤနိရောဓသစ္စာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရမေန၊ သော။ ဣမိနာ သစ္စာဓိဋ္ဌာနေန၊ ဤနိရောဓသစ္စာဟူသော တည်ရာနှင့်။သမန္နာ-ဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ အမောသဓမ္မံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောမရှိသော။ ယဒိဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤပျက်စီးခြင်းသဘောမရှိသော နိဗ္ဗာန်သည်။ ပရမံ၊ မြတ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာမည်၏။

၃၆၇။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး(ပုထုဇဉ်ဖြစ်ရာ)အခါ၌။ အဝိဒ္ဒသုနော၊ မဂ်ဖိုလ်ပညာမရှိသော။ ဝေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌သာလျှင်။ဥပမီ၊ဆင်းရဲကိုထားအပ်ရာခန္ဓာကာမဂုဏ်တို့သည်။(ဥပမိယတိ ဟူ-ဒုက္ခန္တိ ဥပမိ၊ ခန္ဓာ ကာမဂုဏာ စ-ဋီ။)ဝါ၊ ဆင်းရဲကိုအားထုတ်ကုန်သော ကိလေသာ အဘိသင်္ခါရတို့သည်။ (ဥပဒဟန္တိ ဒုက္ခန္တိ ဥပမိ၊ကိလေသာဘိသင်္ခါရာ-ဋီ။) သမတ္တာ၊ တဏှာဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်ယူအပ်သည်။ သမာဒိန္နာ၊ဒိဋ္ဌိဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်စွဲလမ်းအပ်သည်။ (ပရိယုဋ္ဌာဘာဝေန တဏှာယ ဂဟိတာ၊ ဒိဋ္ဌိယာ ပရာမဋ္ဌာ-ဋီ။)အာသေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။တေ၊ ထိုခန္ဓာ.ကာမဂုဏ်.ကိလေသာအဘိသင်္ခါရတို့ကို။ ပဟီနာ၊ပယ်အပ်ကုန်သည်။ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ကုန်သည်။တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ကုန်သည်။ အနုဘာဝံကတာ၊ ကုန်သည်။ အာယတိံ၊ ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧवं၊ ဤပယ်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရမေန၊ သော။ ဣမိနာ စာဂါဓိဋ္ဌာနေန၊ ဤတည်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ကိလေသာတို့ကိုပယ်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ယဒိဒံ သဗ္ဗူပဓိပဋိနိဿဂ္ဂါ၊ အကြင်ခန္ဓာ ကာမဂုဏ် ကိလေသာ အဘိသင်္ခါရတို့ကို ပယ်စွန့်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊၏။) ဧသော၊ ဤပယ်စွန့်ခြင်းသည်။ပရမော၊သော။ အရိယော၊သော။ စာဂေါ၊ပယ်စွန့်ခြင်းတည်း။

၁။ အနုပဟာရာ-ဌ် ဝေ ဝဋ္ဋိယာ စ တေလဿ စ အနုပဟာရာ ဒီပသိခါ အနာဟာရာ နိဗ္ဗာယတိ(ဌ) ပဟရဏကပုရိသော ဝိယ ဝဋ္ဋဂါမီ ပုထုဇ္ဇနော (ဋီ)တို့ကိုထောက်၍ "အနုပါဒါနာ"မသင့်၊ "အနုပဟာရာ"သာ-သင်၏။

မဖြစ်သည်ရှိသော်။ ကိ ဒီယိသတိ၊ အဘယ်မှာ အိုလတ္တံ့နည်း။ အဒီယမာနော၊ မအိုသည်ရှိသော်။ ကိ မီယိသတိ၊ အဘယ်မှာသေလတ္တံ့နည်း။ အမ်ယမာနော၊ မသေသည်ရှိသော်။ ကိ ကုပ္ပိသတိ၊ အဘယ်မှာ ပျက်လတ္တံ့နည်း။ အကုပ္ပမာနော၊ မပျက်သည်ရှိသော်။ ကိသု၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ပိဟေဿတိ၊ နှစ်သက်လတ္တံ့နည်း။ ယဒဗ္ဘ။ပ။ ဝုတ္တံ၊ အပ်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့် (ဟောကြားအပ်ပြီးသော)။ ဣမံ ဆခေါတုဝိဘင်္ဂံ၊ ဤဆခေါတုဝိဘင်းကို။ ခေါရေဟိ၊ မှတ်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (အစက ဘေဒဝေါစ-ပြန်စပ်။)

၃၇၀။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ပုက္ကုသောတိ၊ သည်။ "သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ ငါ၏ (ထံ၌)။ အနုပ္ပတ္တော ကိရ၊ အစဉ်ရောက်တော်မူပြီတဲ့။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော ကိရ၊ တဲ့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုပ္ပတ္တော ကိရတိ၊ တဲ့"ဟူ၍။ အာသနာ၊ မှ။ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဧကံသံ၊ ၌။ စီဝရံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝတော။ ၏။ ပါဒေသု၊ တို့၌။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ နိပတိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ယဿ ဘာဝါ၊ မိုက်သောအလျောက်။ ယထာမူဠှံ၊ တွေဝေသော အလျောက်။ ယသာ အကုသလံ၊ မလိမ္မာသောအလျောက်။ အစ္စယော၊ အပြစ်သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အစ္စဂမာ၊ လွန်၍ဖြစ်ပါပြီ။ ဝါ၊ လွှမ်းမိုးပါပြီ။ ယော အဟံ၊ အကြင်တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အာဝုသောဝါဒေန၊ အာဝုသော ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်။ သမုဒါစရိတဗ္ဗံ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်၏ဟူ၍။ အမညိဿံ၊ အောက်မေ့ပြီ။ ဘဒန္တံ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်၊ တဿ မေ၊ ၏။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ အစ္စယဘော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဏှာတူတိ၊ လက်ခံတော်မူပါဘုရား"ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ (ယံ ဝါ၊ ကျသို့သွား။) တံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အာဝုသောဝါဒေန၊ ဖြင့်။ သမုဒါစရိတဗ္ဗံ၊ ဟူ၍။ ယံ၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ အမညိတ္ထ၊ မှတ်သင်ပြီ။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ တဋ္ဌ၊ စစ်စစ်။ တံ၊ ကို။ ယထာဗာလံ၊ လျောက်။ ယထာမူဠှံ၊ လျောက်။ ယသာအကုသလံ၊ လျောက်။ အစ္စယော၊ သည်။ အစ္စဂမာ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ တံ၊ သည်။ အစ္စယံ၊ ကို။ အစ္စ-ယတော၊ အားဖြင့်။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ယထာဓမ္မံ၊ တရားအားလျော်စွာ။ ပဋိဂရောသိ၊ ကုစား၏။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ တေ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ လက်ခံကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အစ္စယံ၊ ကို။ အစ္စယတော၊ အားဖြင့်။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ယထာဓမ္မံ၊ စွာ။ ပဋိဂရောတိ၊ ၏။ အာယတိ ံ၊ ၌။ သံဝရာယ၊ ငှါ။ အာယတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ဤဒဟာင့်စည်းခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည်။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ ဆုံးမရာသာသနာ၌။ ဝုဒ္ဓိဘိ၊ ကြီးပွါးကြောင်း သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ လဘေယ္ယံ၊ ရလိုပါ၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေ၊ ၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ သင်္ဃာဋိသင်္ကန်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ ပန၊ ပြည့်ဝုံပြီးလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘဒန္တေ၊ ရား။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ သည်။ နခေါ ပရိပုဏ္ဏံ၊ မပြည့်စုံသေးပါ။ ဣတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အပရိပုဏ္ဏပတ္တစီဝရံ၊ မပြည့်စုံသော သင်္ဃာဋိသင်္ကန်းရှိသူကို။ နခေါ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ရဟန်းမပြုစေကုန်။ ဣတိ၊ ၏။

အထခေါ်၊ ၌။အာယသ္မာ ပဏ္ဏာ၊သာတိ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ပ။ကတ္မာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရပရိယေသနံ၊ သပိတ်သက်နှံးကိုရှာဖွေခြင်းငှါ။ ပဏ္ဏာမိ၊ ပြီ။

အထခေါ်၊ ၌။ ပတ္တစီဝရပရိယေသနံ၊ ငှါ။ စရန္တံ၊ လှည့်လည်သော။အာယသ္မန္တံ ပဏ္ဏာ၊သာတိ ံ၊ ကို။ ဝိဗ္ဘန္တာ၊ တုန်လှုပ်သော။ (ဝိဗ္ဘန္တာတိ ဘန္တစိတ္တာ- ဋီ။) ဂါဝီ၊ နွားမသည်။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေသိ၊ ခွင်းပြီ။ (ကျွေးပြီ-သဒ္ဒတ္ထ။)အထ ခေါ်၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှား။ ပုဏ္ဏ၊သာတိနာမ၊ သော။ ယော သော ကုလပုတ္တော၊အကြင် အမျိုးသားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ ကျဉ်းသော။ သြဝါဒေန၊ အဆုံးအမဖြင့်။ သြဝဒိတော၊ ဆုံးမအပ်ပြီ။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ ကာလင်္ကတော၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကိုပြုပြီ။ တဿ၊ ထိုအမျိုးသား၏။ ဂတိ၊ လားရာသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။အဘိသမ္မရာယော၊ တမလန်ဘဝသည်။ ကောတိ၊ အဘယ်နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ။ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဏ္ဏ၊သာတိ၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဓမ္မဿ၊ (အရဟတ္တမာဂ်)တရားအား။ အနုဓမ္မံ၊ လေ့ကျင့်သော(အောက်မဂ်ဖိုလ်)တရားအကျင့်ကို။ပစ္စပါဒိ၊ ကျင့်ပြီ။(ရပြီ ဟူလို။ ဓမ္မအရ-အရဟတ္တမဂ္ဂဓမ္မကို၊အနုမ္မေအရ-ဟေဋ္ဌိမမဂ္ဂဖလဓမ္မကိုယူ။)

မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဓမ္မာဓိကရဏံ၊တရားဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နု စ ဝိဟေ၊ဌေသိ၊မညှင်းဆဲ။(မ ၂၂ ဗြဟ္မာယုသုတ် အဆုံး၌လည်းပါ၏။မ ၃၊ ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ် အဆုံး၌လည်း လာလတ္တံ့။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဏ္ဏ၊သာတိ၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ပဌမံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံသို့ ချဉ်းကပ်တတ် ချဉ်းကပ်စေတတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ် တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သြပပါတိကော၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေနေသည်။ တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ လောကာ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံမှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းသဘောမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။အဘိနန္ဒုန္တိ-ပေးမြဲ။)

ဒသမံ၊ သော။ ဓာတုဝိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၁-သစ္စဝိဘင်္ဂသုတ်

၃၇၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီမြို့၌။ဣသိပတနေ၊ (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ)ရသေ့ဘို့၏ ကျွဲရှုပြစ်သော။ မိဂဒါယေ၊မိဂဒါဝုန်း၌။ ဝိဟရတိ။ ၏။ (တတြ။ပ။ပစ္စသောသုံ-ပေးမြဲ။) ဘဂဝါ၊ သည်—"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။အရဟတာ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေန၊ သော။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဣသိပတနေ၊ သော။ မိဂဒါယေ၊ ၌။ သမဏေန ဝါ၊ ရဟန်းသည်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ၊ ပုဏ်းသည်ရင်း။ဒေဝေန ဝါ၊နတ်သည်ရင်း။ မာရေန ဝါ၊ မာရ်နတ်သည်ရင်း။ဗြဟ္မုနာ ဝါ၊ဗြဟ္မာသည်ရင်း။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ကေနစိ ဝါ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်ရင်း။ အပဋိဝတ္တိယံ၊ မလည်စေနိုင်သော။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် အမြတ်မရှိသော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ကို။ ပဝတ္တိတံ၊ လည်စေတော်မူအပ်ပြီ။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။အရိယသစ္စာနံ၊အရိယသစ္စာတို့ကို။

အာစိဂ္ဂနာ၊ အစဋ္ဌပြောကြားခြင်းတည်း။ ဒေသနာ၊ ဟောခြင်းကည်း။ ပညာပနာ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းတည်း။ ပဋ္ဌပနာ၊ အပြားအားဖြင့် တည်စေခြင်းတည်း။ ဝိဝရဏာ၊ ဖွင့်ခြင်းတည်း။ ဝိဘဇနာ၊ ဝေဘန်ခြင်းတည်း။ ဥတ္တာနီကမ္မ၊ ပေါ်လွင်စွာပြုခြင်းတည်း။ (ယဒိဒံ-ကားနိပါတ်မျှသာ၊ စတုန္နံ-စသော ဝါကျကား ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ-၏ အဖွင့်ဟုမှတ်။)

ကတမေသံ စတုန္နံ၊ အဘယ်လေးပါးတို့ကို။ အာစိဂ္ဂနာ၊ အစဋ္ဌပြောကြားခြင်းနည်း။ပ။ ဥတ္တာနီကမ္မံ၊ နည်း။ ဒုက္ခဿ၊ သော။ အရိယသစ္စဿ၊ ကို။ အာစိဂ္ဂနာ၊ အစဋ္ဌပြောကြားခြင်းသည်ရင်း။ပ။ဥတ္တာနီကမ္မံ၊ သည်ရင်း။ ဒုက္ခသမုဒယဿ၊ သော။ အရိယသစ္စဿ၊ ကို။ပ။ ဒုက္ခနိရောဓဿ၊ သော။ အရိယသစ္စဿ၊ ကို။ ပ။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယ၊ သော။ အရိယသစ္စဿ၊ ကို။ အာစိဂ္ဂနာ၊ သည်ရင်း။ပ။ဥတ္တာနီကမ္မံ၊ သည်ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ဥတ္တာနီကမ္မံ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလ္လာနေ၊ သာရိပုတ္တ,မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ကို။ သေဝထ၊ မှီဝဲကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလ္လာနေ၊ တို့ကို။ ဘဇထ၊ ဆည်းကပ်ကြကုန်လော့။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့တည်း။ သဗြဟ္မစာရီနံ၊ သံတင်းသုံးဘော်တို့ကို။ အနုဂ္ဂါဟကာ၊ (အာမိသ,ဓမ္မဘို့ဖြင့်)ချီးမြှောက်တတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇနေတာ သေယျ-ထာပိ၊ မွေးမိခင်ကဲ့သို့။ ဧवं၊ ဤအတူ၊ သာရိပုတ္တောပိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတသဒ်၊ မွေးဖွားပြီးသောသားကို။ အာပါဒေတာ သေယျထာပိ၊ မွေးမြူသောမိခင်ကဲ့သို့။ ဧवं၊ တူ။ မောဂ္ဂလ္လာနောပိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရိပုတ္တောပိ၊ သည်။ သောတာပတ္တိ-ဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ဝိနေတိ၊ ဆုံးမ၏။ မောဂ္ဂလ္လာနောပိ၊ သည်။ ဥတ္တမတ္ထေ၊ အထက်ဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျိုးဌ။ ဝိနေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သာရိပုတ္တောပိ၊သည်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အာစိက္ခိတုံ၊ အစဋ္ဌပြောကြားခြင်းငှါ။ပ။ဥတ္တာနီကာတုံ၊ ပေါ်လွင်စွာပြုခြင်းငှါ။ ပဟောတိတိ၊ စွမ်းနိုင်၏ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (တေဒဝေါစ-ပြန်သတ်။ ဣဒမဝေါစ။ပ။ပါဝိသိ၊ ပေးမြဲ။)

၃၂၂။ တတြ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲတော်မူ၍ မကြာမြင့်မီ။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ "အာဝုသော ဘိက္ခဝေတိ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်ပြီ။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။"အာဝုသောတိ ခေါ၊ငါ့ရှင်"ဟူ၍။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ သာရိ-ပုတ္တောပိ၊သည်။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အရဟတာ၊ သော။ပ။ဥတ္တာနီကမ္မံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းသည်ရင်းတည်း။

၃၂၃။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဇာတိပိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဇရာပိ၊ အိုခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ၏။ မရဏမ္ပိ၊ သေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာပိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌ အပ္ပိဃယဟိ-စသည်မပါ။) ယမ္ပိ၊ အကြင်မရနိုင်သောဝတ္ထု၌ တောင့်တခြင်းဖြင့်။ ဣစ္ဆံ၊ အလိုရှိပါလျက်။ နလဘတိ၊ မရ။ တမ္ပိ၊ ထိုမရနိုင်သောဝတ္ထု၌ တောင့်တခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ တနည်း-ယမ္ပိ၊ အကြင်အခြောင်းကြောင့်လည်း။ဣစ္ဆံ၊အလိုရှိပါလျက်။

နလဘတိ၊ မရ။ တမ္မိ၊ ထိုမရနိုင်သောအရာကို လိုချင်ခြင်းသည်လည်း [1]။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ဇာတိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏။ တမ္မိ တမ္မိ သတ္တနိကာယေ၊ ထိုထိုသတ္တဝါအပေါင်း၌။ ယာ ဇာတိ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ သဉ္ဇာတိ၊ အကြင်ပြည့်စုံစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ ဩက္ကန္တိ၊ အကြင်ဥခဲ့တွင်း, အမိဝမ်းတွင်းသို့ သက်ဝင်ခြင်းသည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အကြင်ကိုယ်သင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်း သည်။ ခန္ဓာနံ၊ (ဘဝသစ်)ခန္ဓာတို့၏။ ယော ပါတုဘာဝေါ၊ အကြင် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့ကို။ ယော ပဋိလာဘော၊ အကြင်ရခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဇာတိ၊ ဇာတိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ဇရာ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမ္မိ တမ္မိ သတ္တနိကာယေ၊ ၌။ ယာ ဇရာ၊ အကြင်အိုခြင်းသည်။ ယာ ဇီရဏတာ၊ အကြင်အိုသော အခြင်းအရာသည်။ ယံ ခဏ္ဍိစ္စံ၊ အကြင် သွားကျိုးသည်၏အဖြစ်သည်။ ယံ ပါလိစ္စံ၊ အကြင် ဆံအမွေးဖြူသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယာ ဝလိတ္တစတာ၊ အကြင်အရေတွန့်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အာယုနော၊ အသက်၏။ ယာ သံဟာနိ၊ အကြင်ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏။ ယော ပရိပါကော၊ အကြင်ရင့်ကျက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ကို။ ဇရာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ မရဏံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမှာ တမှာ သတ္တနိကာယာ၊ မှ။ ယာ စုတိ၊ အကြင်ရွှေ့လျှောခြင်းသည်။ ယာ စဝနတာ၊ အကြင် ရွှေ့လျှောသောအခြင်းအရာသည်။ ယော ဘေဒေါ၊ အကြင်ပျက်စီးခြင်းသည်။ ယံ အန္တရဓာနံ၊ အကြင်ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည်။ ယံ မစ္စုမရဏံ၊ အကြင်သေခြင်းသည်။ ယာ ကာလံကိရိယာ၊ အကြင်အဘွားဘော ပစ်ချခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ယော ဘေဒေါ၊ အကြင် ပျက်စီးခြင်းသည်။ ကဠေဝရဿ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ယော နိက္ခေပေါ၊ အကြင်ပစ်ချခြင်းသည်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ယော ဥပစ္ဆေဒေါ၊အကြင်ပြတ်ခြင်းသည်။(အတ္ထိ၊၏။)အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ကို။ မရဏံ၊ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ကတမော စ၊နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အညတရညတရေန၊ တပါးပါးသော။ ဗျသနေန၊ ပျက်စီးခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ပြည့်စုံသော သူ၏။ အညတရညတရေန၊ သော။ ဒုက္ခဓမ္မေန၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းသည်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ထိပါး နှိပ်စက်အပ်သောသူ၏။ ယော သောကော၊ အကြင်စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ယာ သောစနာ၊ အကြင် စိုးရိမ်သော အခြင်းအရာသည်။ ယံ သောစိတတ္တံ၊ အကြင်စိုးရိမ်သောသူ၏အဖြစ်သည်။ ယော အန္တောသောကော၊ အကြင်အတွင်း၌ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ယော အန္တော ပရိသောကော၊ အကြင်

---

[1]။ ဤအနက်ကား ယမ္မံကို ဣစ္ဆံ-၌ ကရိယာအားဖြစ်ဖြင့် စပ်ခိုက်ရသည်သည်။ "ထိုလိုအပ်သောအရာကို မရခြင်းသည်လည်း"ဟူသော အနက်ကား ယမ္မံကို နလဘတိ-၌ ကရိယာအားဖြစ်ဖြင့် စပ်ခိုက်ရည်သည်။ ဤအနက်မျှား၏ အဓိပ္ပါယ်ကို မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် နိဿယ ၁၂၇-ပိုဒ်၌ အကျယ်ရှုလေ။

အတွင်း၌ အဖန်တလဲလဲ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၏။) အာဝုသော၊တို့။အယ်၊ကို။ သောကော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ပရိဒေဝေါ၊ ဝိုက္ကြေးခြင်းသည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အညတရညတရေန၊သော။ ဗျသနေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊၏။ အညာဘရညတရေန၊ သော။ ဒုက္ခမေ့မှန်၊ သည်။ ဖုဋ္ဌဿ၊၏။ ယော အာဒေဝေါ၊ အကြင်ဝိုက္ကြေးခြင်းသည်။ ယော ပရိဒေဝေါ၊ အကြင်အဖန်တလဲလဲ ဝိုက္ကြေးခြင်းသည်။ ယာ အာဒေဝနာ၊ အကြင်ဝိုက္ကြေးသော အခြင်းအရာ သည်။ ယာ ပရိဒေဝနာ၊ အကြင်အဖန်တလဲလဲ ဝိုက္ကြေးသော အခြင်းအရာသည်။ ယံ အာဒေ-ဝိတတ္တံ၊အကြင်ဝိုက္ကြေးသူ၏အဖြစ်သည်။ ယံ ပရိဒေဝိတတ္တံ၊ အကြင်အဖန်တလဲလဲ ဝိုက္ကြေးသူ၏ အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ၏။) အာဝုသော၊ တို့။ အယ်၊ကို။ ပရိဒေဝေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။

အာဝုသော၊တို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ကတမဿ၊နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ကာယိကံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်။ ကာယိကံ၊ သော။ အသာတံ၊ သာယာဖွယ် မရှိသော။ ကာယသမ္ဖဿဇံ၊ ကိုယ်အတွေ့ကြောင့်ဖြစ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အသာတံ၊ သာယာဖွယ်မရှိသော။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။)အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ ဒုက္ခံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ကတမဿ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ စေတသိကံ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ စေတသိကံ၊ သော။ အသာတံ၊ သော။ မနောသမ္ဖဿဇံ၊ စိတ်အတွေ့ကြောင့်ဖြစ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အသာတံ၊ သော။ ဝေဒယိတံ၊ သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊သည်။ (အတ္ထိ၏။) အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ ဒေါမနဿံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ဥပါယာသော၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းသည်။ကတမဿ၊နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အညတရညာတရေန၊ သော။ ဗျသနေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ၏။ အညတရညတရေန၊ သော။ ဒုက္ခမေ့မှန်၊ သည်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ၏။ ယော အာယာသော၊ အကြင်ပင်ပန်းခြင်းသည်။ ယော ဥပါယာသော၊ အကြင်ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းသည်။ ယံ အာယာသိတတ္တံ၊ အကြင်ပင်ပန်း သူ၏အဖြစ်သည်။ ယံ ဥပါယာသိတတ္တံ၊ အကြင်ပြင်းစွာပင်ပန်းသူ၏အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ၏။) အာဝုသော၊ တို့။ အယ်၊ကို။ ဥပါယာသော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ယမ္မိ၊ အကြင်မရနိုင်သော ဝတ္ထု၌ တောင့်တခြင်းဖြင့်။ ဣစ္ဆံ၊ အလိုရှိပါ လျက်။ နလဘတိ၊ မရ။ တမ္မိ၊ ထိုမရနိုင်သောဝတ္ထုကို တောင့်တခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ မည်၏ဟူသည်။ ကတမဿ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဇာတိဓမ္မာနံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသဘော ရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါဘို့၏။ "မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇာတိဓမ္မာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သဘောရှိကုန်သည်။ နအဿာမ၊ မဖြစ်ကုန်မူကား။ အဟော ဝတ၊ သြကောင်းစွ။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ နော၊ ငါဘို့၏(ထံသို့)။ ဝတ၊ စင်စစ်။ နအာဂစ္ဆေယျ၊ မလာမူကား။ အဟော ဝတ၊ဇာတိ၊ သြကောင်းစွ"ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ ဣစ္ဆာ၊ အလိုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်တောင့်တသော်လည်း။ တေ၊ ဤပဋိသန္ဓေမနေခြင်းသဘောကို။ ဣစ္ဆာယ၊ တောင့်တ ခြင်းဖြင့်။ နပတ္တဗ္ဗံ၊မရအပ်။ ဣဒမ္မိ၊ ဤမရခြင်းသည်လည်း။ "ယမ္မိစ္ဆံ နလဘတိ တမ္မိ ဒုက္ခံ"၊ ဒုက္ခမည်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဇရာဓမ္မာနံ၊ အိုခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ

တို့၏။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဗျာဓိဝမ္မာနံ၊ နာခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ပ။ အာဝုသော၊တို့။ မရဏဝမ္မာနံ၊ သေခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊တို့၏။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသဝမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ပ။ ဣဒမ္ပိ၊ သည်လည်း။ "ယံ ပိစ္ဆံ။ပ။ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ"မည်၏။

အာဝုသော၊တို့။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏ ဟူကုန်သည်။ ကတမေ စ၊ တို့နည်း။ ဣဒံ၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ ဟူကုန်သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ဌင်း။ပ။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဌင်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကို။ "ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ ဒုက္ခာ၊တို့" ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊အပ်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဒုက္ခံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

၃၇၄။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဆင်းရဲ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြင့်သော။ အရိယသစ္စံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ယာယံ တဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ၊ တဖန် ဘဝသစ်အကျိုးငှါ ဖြစ်၏ (တဖန်ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိ၏)။ နန္ဒီရာဂသဟဂတာ၊ ပြင်းစွာတပ်နှစ်သက်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ ပြင်းစွာတပ်နှစ်သက်ခြင်းသို့ ရောက်၏[1]။ တတြ တတြ၊ ထိုထိုအာရုံ ထိုထိုဘုံ၌။ အဘိနန္ဒိနီ၊ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာသည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ကာမတဏှာ၊ ကာမတဏှာဌင်း။ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတဏှာဌင်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာဌင်းတည်း[2]။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာသည်။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ သော။အရိယသစ္စံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ တဿာယေव တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏သာလျှင်။ ယော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြင်တပ်ခြင်းကင်းသော မင်ဖြင့်အကြင်းမဲ့ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ ယော စာဂေါ၊ အကြင်စွန့်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ယော ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အကြင်တဖန်စွန့်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ ယော မုတ္တိ၊ အကြင်လွတ်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ ယော အနာလယော၊ အကြင်ကပ်ငြိခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

၃၇၅။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း၊ ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူသော။ အရိယသစ္စံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေव မဂ္ဂေါ၊ ဤမင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမင်ဟူသည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဌင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ ဌင်းတည်း။

၁။ နန္ဒီရာဂသဟဂတာတိ နန္ဒီရာဂေန သဟ ဧကတ္ထမေဝ ဂတာ။ တဿာဝသဟဂတံ ဟိ ဣဓ အဓိပ္ပေတံ။ (ခန္ဓသံယုတ်-ဘာရသုတ်အဖွင့် ၂၄၃။) တဿာဝသဟဂတံ—ယထာ "သနိဒဿနာ ဓမ္မာ"တိ၊ နု သံသဋ္ဌသဟဂတံ၊ နာပိ အာရမ္မဏသဟဂတံ။ (ဌင်းဋီ။) ဥဘယမေတံ ဧကဋ္ဌံ၊ ဗျဉ္ဇနမေဝ နာနန္တိ တဏှာ "နန္ဒီရာဂေန သဒ္ဓိံ အတ္ထိတော ဧကတ္ထမေဝ ဂတာ"တိ ဝုတ္တာ။ တဿာဝတ္ထော ဟေတ္ထ သဟ-သဒ္ဒေါ "သနိဒဿနာ ဓမ္မာ"တိ အာဒီသု ဝိယ။ တသ္မာ နန္ဒီရာဂသဟဂတာတိ နန္ဒီရာဂဘာဝံ ဂတာ၊ သဗ္ဗာသုပိ အဝတ္ထာသု နန္ဒီရာဂဘာဝဿ အပစ္စက္ခဘာဝယ ဝတ္တနတော တိ အတ္ထော။ (မဟာဝဂ္ဂ သတိပဋ္ဌာနဋီကာ၊ ၃၄၀။)

၂။ ဌင်းတို့၏သဘောကို မ-ဋ္ဌ ၁၊၂၂၄။ သံ-ဋ္ဌ ၂၊၁၄။ ဌင်းဋီ-၂၁၄။ ဒီ-ဋ္ဌ ၃၊၉၀။ဌင်းဋီ-၉၉-စသည်တို့ဖတ်ရှု။

အာဝုသော၊ တို့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌။ ယံ ဉာဏံ၊ အကြောင်သိသောဉာဏ်သည်ရင်း။ ဒုက္ခသမุဒယေ၊ ဆင်းရဲ၏ဖြစ်ကြောင်း၌။ ယံ ဉာဏံ၊ သည်ရင်း။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ၌။ ယံ ဉာဏံ၊ သည်ရင်း။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ၊ သော။ပဋိပဒါယ၊၌။ ယံဉာဏံ၊ သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၏။) အာဝုသော၊ တို့။အယံ၊ ဤသစ္စာလေးပါး၌ သိသောဉာဏ်ကို။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပေါ၊ ကာမမှ ထွက်မြောက်သောနေက္ခမ္မနှင့်ယှဉ်သောဝိတက်ရင်း။ အဗျာပါဒသင်္ကပ္ပေါ၊ ဒေါသ၏ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော ဝိတက်ရင်း။ အဝိဟိံသာသင်္ကပ္ပေါ၊ ဝိဟိံသာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော ကရုဏာနှင့်ယှဉ်သော ဝိတက်ရင်းတည်း။ (ဤအနက်မျှား၏အဓိပ္ပါယ်ကို မဟာသတိ-ပဋ္ဌာနသုတ် နိဿယတ္ထဋီကာ။) အာဝုသော၊တို့။ အယံ၊ ကို။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သမ္မာဝါစာ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုပြောဆိုခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း ဝိရတိရင်း။ ပိသုဏာယ၊ ချေပစ်ကုံးတုံက်သော။ ဝါစာယ၊ စကားမှ။ ဝေရမဏိ၊ ရင်း။ ဖရုသာယ၊ ကြမ်းထမ်းသော၊ ဝါစာယ၊ မှ။ ဝေရမဏိ၊ ရင်း။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ အချည်းနှီးသောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ရင်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ဤလေးပါးသောရှောင်ကြဉ်မှုကို။ သမ္မာဝါစာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝေရမဏိ၊ ရင်း။ အဒိန္နာဒါနာ၊ မှ။ ဝေရမဏိ၊ ရင်း။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ မှ။ ဝေရမဏိ၊ ရင်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ဤသုံးပါးသောရှောင်ကြဉ်မှုကို။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သားသည်။ မိစ္ဆာအာဇီဝံ၊ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ သမ္မာအာဇီဝေန၊ ကောင်းမြတ်သောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးမှုကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ဤအသက်မွေးမှုကို။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သမ္မာဝါယာမော၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ပါပကာနံ၊ယုတ်ညံ့ကုန်သော။အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ဓမ္မာနံ၊တို့၏။ အ နုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ အာရဘတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ စိတ္တံ၊စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ ပဒဟတိ၊ ကြိုးကုတ်၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ ပါပကာနံ၊ ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ပ။ ပဒဟတိ၊ ၏။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ကုန်သော။ဓမ္မာနံ၊တို့ကို။ ဥပ္ပါဒါယ၊ဖြစ်ခြင်းငှါ။ပ။ပဒဟတိ၊၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာတိုးပွါးခြင်းငှါ။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ။ ဘာဝနာယ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ။ပ။ပဒဟတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ဤအားထုတ်ခြင်းကို။ သမ္မာဝါယာမော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သမ္မာသတိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာဘာဝီ၊ ကိလေသာတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လွန်လရှိသည် ဖြစ်၍။ သမ္မဇာနော၊ ဆင်ခြင်တတ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ လောကေ၊ရုပ်လောကဌ။အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊တပ်မက်ခြင်း,နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဝိနေယ္ယ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ ကာယာနုပဿီ၊ရူပကာယဟု အဖန်ဖန်ရှုသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ပ။အာတာပီ၊၍။သမ္မဇာနော၊၍။သတိမာ၊၍။လောကေ၊ဓမ္မလောကဌ။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ကို။ ဝိနေယ္ယ၊၍။ ဓမ္မေသု၊လောကီဘဝများတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊လောကီတရား ဟု အဖန်ဖန်ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ အာဝုသော၊တို့။ အယံ၊ကို။ သမ္မာသတိ၊ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သမ္မာသမာဓိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ အာဝုသော၊တို့။ဣဓ၊ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အကြောင်းကို ဒေဝဒဟသုတ်နိဿယ ၁၆-ပိုဒ်ဌ၌။) အာဝုသော၊တို့။ ဣဒံ၊ကို။ ဒုက္ခနိရောဓ-ဂါမိနီ ပဋိပဒါ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ (တထာဂတေန-အစ အဘိနန္ဒုန္တိ-အထိ တူပြီ။)

ကောဒသမ်၊ သော။ သစ္စဝိဘင်သုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-ဒကွိ.ဈာဝိဘင်သုတ်

၃၇၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ။)ကော်၊သော။ သမယံ၊ဌ။ ဘဂဝါ၊သည်။ သင္ကေသု၊သင္ကတိုင်း တို့ဌ။ ကပိလဝတ္ထုသ္မိं၊ ကပိလဝတ်မြို့ဌ။ နိဂြောဓာရာမေ၊နိဂြောဓာရုံကျောင်းဌ။ ဝိဟရတိ၊၏။ အထခေါ၊ဌ။ မဟာပဇာပတီ၊ မဟာပဇာပတီမည်သော။ ဂေါတမီ၊ဂေါတမီသည်။ နဝံ၊ အသစ် ဖြစ်သော။ ဒုဿယုဂံ၊ သင်္ကန်းအစုံကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။နဝံ၊သော။ဤမျှ ဒုဿယုဂံ၊ဤသင်္ကန်းဒီစုံကို။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်စူး၍။သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ကန္တံ၊ငင်အပ်ပြီ။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဝါယိတံ၊ ယက်အပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုကမ္ပံ၊အစဉ်စောင့်ရှောက်သည်ကို။ ဥပါဒါယ၊အကြောင်းပြု၍။ မေ၊တပည့်တော်၏။ တံ၊ ဒုသင်္ကန်းအစုံကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊လက်ခံတော်မူပါဘုရား"ဟူသော။ စေတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊အပ်သော်။ ဘဂဝါ၊သည်။ မဟာပဇာပတိံ၊သော။ ဂေါတမိံ၊ကို။ "ဂေါတမီ၊ ဂေါတမီ။ သံဃေ၊ သံဃာအား။ ဒေဟိ၊ လှူလော့။ တေ၊ သင်သည်။ သံဃေ၊ အား။ ဒိန္နေ၊ လှူအပ်သည်ရှိသော်။ အဟဉ္စေဝ၊ဘိဘုရားကိုရင်း။သံဃော စ၊သံဃာကိုရင်း။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သည်။ ဘဝိဿာမိတိ၊ဖြစ်အံ့"ဟူသော။ စေတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။အဝေါစ၊ပြီ။

တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။အဝေါစ၊ပြီ။

၃၇၇။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊အပ်သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘဒန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ မဟာပဇာပတိယာ၊သော။ ဂေါတမိယာ၊၏။ နဝံ၊ သော။ ဒုဿယုဂံ၊ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံယူတော်မူပါဘုရား။ ဘန္တေ၊ ရား။ မဟာပဇာပတိ၊ သော။ ဂေါတမီ၊ သည်။

ဘဂဝတောဲအား။ဗဟူပကာရာ၊ မျှားသောဲကျေးဇူးရှိပါ၏။ ဘဂဝတောဲ၏။ မာတုစ္ဆာ၊ မိထွေး တော်ပါတည်း။ အာပါဒိ.ကာ၊ကြီးပွါ စေတာဘ်၏။ ပေါသိ.ကာ၊မွေးမြူတတ်၏။ ခီရဿ၊နို့ရည်ကို။ ဒါယိကာ၊ပေးတတ်၏။ ဇနေတ္တိယာ၊မိခင်(မဟာမာယာ)သည်။ ကာလ.ဂ်တာယ၊ ဒေဝတ္တဘောကို ပစ်မျှခြင်းကိုပြု သည်ရှိသော်(နတ်ရွာစံသည်ရှိသော်)။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ထည့်၊ နို့ရည်ကို။ ပါယေသိ၊ တိုက်ကျေးပြီ။ ဘဒန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ မဟာပဇာပတိယာ၊ သော။ ဂေါတမိယာ၊အား။ ဗဟူပကာရောဲ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။အာဂမ္မ၊ ခွဲ၍။မဟာပဇာပတိ၊ သော။ ဂေါတမီ၊သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတာ၊ ဆည်းကပ်၏။ ဓမ္မံ၊ကို။ပ။ သံဃံ၊ ကို။ပ။ဂတာ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ မဟာပဇာပတိ၊ သော။ ဂေါတမီ၊ သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ပ။သုရာမေရယမဇ္ဇပွမာဒ-ဋ္ဌာနာ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကိုသောက်စားခြင်းမှ။ပဋိဝိရတာ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ မဟာပဇာပတိ၊ သော။ ဂေါတမီ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊၌။အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ဝါ၊ အတိ.အဂ္ဂသိ၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏။ (ရင်းအနက်ကို မ ၁၊ ၇၄ ပိုဒ်၌ကဲ့။) ဓမ္မေ၊ ၌။ပ။ သံဃေ၊ ၌။ပ။ သမန္နာဂတာ၊ ၏။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်။သမန္နာဂတာ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။အာဂမ္မ၊၍။ မဟာပဇာပတိ၊ သော။ ဂေါတမီ၊ သည်။ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌။ နိက္ကခ်ာ၊ ယုံမှားမရှိ။ ဒုက္ခသမုဒယေ၊သမုဒယသစ္စာ၌။ပ။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ နိရောဓသစ္စာ၌။ပ။ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ၊ သော။ ပဋိပဒါယ၊ ၌။ နိက္ကခ်ာ၊ ယုံမှား မရှိ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ မဟာပဇာပတိယာ၊ သော။ ဂေါတမိယာ၊ အား။ ဗဟူပကာရောတိ၊ ၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၇၇။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧတံ၊ ဤလျှောက်ထားဖွယ်သော စကားသည်။ ဧဝံ၊ မှန်ပေ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ပုဂ္ဂလော၊ တပည့်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယံ ပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ဆရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ပ။ ဂတော၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အဘိဝါဒနပစ္စုပဋ္ဌာန-အဉ္ဇလိကမ္မသာမီစိကမ္မစီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရနုပ္ပဒါနေန၊ ရှိခိုးခြင်း ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း လက်အုပ်ချီခြင်း ရိုသေသမှုပြုခြင်း သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏အရံအကာဖြစ်သော ဆေးတို့ကို ပေးလှူခြင်းဖြင့်။ယဒိဒံ(ပတိကာရံ)၊ အကြင် ကျေးဇူးတုံ့ ပြုခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတံ၊ ထိုကျေးဇူးတုံ့ပြုခြင်းကို)။ ဣမိနာ ပုဂ္ဂလေန၊ ဤ(သရဏဂုံတည်ပြီးဖြစ်သော)တပည့်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ဤ(သရဏဂုံ တည်စေသည့်) ဆရာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သုပ္ပတိကာရံ၊ ပြည့်စုံလုံလောက်သော ကျေးဇူး တုံ့ပြန်ခြင်းဟူ၍။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ (ကြွင်းသုံးဝါကျတို့၌ကား မခဲပြီ။ “ဤငါးပါးသီလ တည်ပြီးဖြစ်သူ ဖြစ်စေသူ၊ဤအရိယာဖြစ်သူ ဖြစ်စေသူ၊ သစ္စာလေးပါး၌ ယုံမှားမဲ့သူ မဲ့စေသူ”ဟု ပုဂ္ဂလ အခွဲမျှသာ ထူးတော့၏။)

၃၇၉။ အာနန္ဒ၊နှာ။ပါဋိပုဂ္ဂလိကာ၊ ပုဂ္ဂိုဟ်အသီးသီးအား ပေးလှူအပ်ကုန်သော[1]။ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူ ဒါနမျိုးတို့သည်။ ဣမာ စုဒ္ဒသ၊ ဤတဆဲ လေးမျိုးတို့တည်း။ ကတမာ ဧဒ္ဒသ၊ အဘယ်

၁။ “ပတိပဋ္ဌေကံ ပုဂ္ဂလံ ဒိယတိတိ ပါဋိပုဂ္ဂလိကံ”ဟူသော ဋီကာဖွင့်နှင့်အညီ “ပါဋိပုဂ္ဂလိကာ၊ ပုဂ္ဂိုလ် အသီးသီးအား ပေးလှူအပ်ကုန်သော”ဟု အနက်သမ္မန်လိုက်သည်။

တဆဲ့လေးမျိုးတို့နည်း။ အရဟတ္တ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ သော။ တထာဂတော၊ အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပဌမာ၊ ရှေးဦးအစ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သော။ ပါဠိပုဂ္ဂလိကာ၊ သော။ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူ ဒါနတည်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အား။ပ။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ဦးမြောက်ဖြစ်သော။ပ။ ဒက္ခိဏာ၊ တည်း။ တထာဂတသာဝကော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သော။ အရဟန္တော၊ရဟန္တာအား။ပ။အရဟတ္တဖလသစ္ဆိကိရိယာယ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သောသူအား။ပ။အနာဂါမိ ဿ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် အား။ပ။အနာဂါမိဖလသစ္ဆိကိရိယာယ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ အား။ပ။ သကဒါဂါမိဿ၊ အား။ပ။ သကဒါဂါမိဖလသစ္ဆိကိရိယာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ အား။ပ။ သောတာပန္နော၊ အား။ပ။သောတာပတ္တိဖလသစ္ဆိကိရိယာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ အား။ပ။ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ ဝိတရာဂေ၊ ကင်းသောတပ်မက်မှုရှိသော။ ဗာဟိရကေ၊ သာသနာပ, လောကီ အဘိညာဉ်ရပုဂ္ဂိုလ်အား။ပ။ပုထုဇနသီလဝန္တော၊သီလဝန္တပုဿုဇဉ်အား။ပ။ပုထုဇနဒုဿီလေ၊ သီလ မရှိသော ပုထုဇဉ်အား။ပ။ တိရစ္ဆာနဂတေ၊ တိရစ္ဆာန်အား။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဧဒ္ဒသီ၊ တဆဲ့လေးပါးမြောက်ဖြစ်သော။ ပါဠိပုဂ္ဂလိကာ၊ သော။ ဒက္ခိဏာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စဒ္ဒသ၊ တို့တည်း။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တတြ၊ ထိုတဆဲ့လေးပါးသော အလှူဒါနတို့တွင်။ တိရစ္ဆာနဂတေ၊ အား။ ဒါနံ၊ အလှူဒါနကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူခြင်းကြောင့်။ သတဂုဏာ၊ တရာသော အကျိုးရှိသော။ ဒက္ခိဏာ၊ ကို။ ပါဠိကဒီတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိထိုက်၏။ ပုထုဇနဒုဿီလေ၊ အား။ပ။ သဟဿဂုဏာ၊ တထောင်သော အကျိုးရှိသော။ပ။ပုထုဇနသီလဝန္တော၊ အား။ပ။ သတသဟဿဂုဏာ၊ တသိန်း သောအကျိုးရှိသော။ပ။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ဝိတရာဂေ၊ သော။ ဗာဟိရကေ၊ အား။ပ။ ကောဋိသတသဟဿဂုဏာ၊ ကုဋေတသိန်းအကျိုးရှိသော။ပ။ သောတာပတ္တိဖလသစ္ဆိကိရိယာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ အား။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒတ္တာ၊ ကြောင့်။ အသင်္ခေယ္ယာ၊ မခေရတွက်နိုင်သော၊ အပြမေယျာ၊ အဘိုင်းအရှည်မရှိသော။ ဒက္ခိဏာ၊ ကို။ ပါဠိကဒီတဗ္ဗာ၊ ၏။ သောတာပန္နော၊ အား။ (ဒိန္နဒါနေ၊ပေးလှူအပ်သော အလှူဒါနဌ။) ကော ပန ဝါဒေါ၊ဆဘယ်မှာ ဆိုဖွယ်ရှိအံ့ နည်း။ပ။ ဘထာဂတော၊ အား။ (ဒိန္နဒါနေ၊ ဌ။) ကော ပန ဝါဒေါ၊ နည်း။

၃၇၀။ အာနန္ဒ၊နှာ။ သံဃဂတာ၊သံဃာသို့ရောက်ကုန်သော။ ဒက္ခိဏာ၊တို့သည်။ ဣမာ သတ္တ၊ ဤခုနစ်မျိုးတို့တည်း။ ကတမာ သတ္တ၊ အဘယ်ခုနစ်မျိုးတို့နည်း။ဗုဒ္ဓပမုခေ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဥဘတောသံဃေ၊ ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီ နှစ်လီသောသံဃာအား။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ပဌမာ၊သော။ သံဃဂတာ၊သော။ ဒက္ခိဏာ၊တည်း။ တထာဂတော၊သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်ရှိသော်။ ဥဘတောသံဃေ၊ အား။ပ။ ဘိက္ခုသံဃေ၊ အား။ပ။ ဘိက္ခုနီသံဃေ၊ အား။ပ။မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဧတ္တကာ-ဧတ္တကေ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။ (ဝိဘတ္တိ ဝိပလ္လာသ။) ဘိက္ခု စ၊ ရဟန်းတို့ကိုရင်း။ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနိယော စ၊ ရဟန်းမတို့ကိုရင်း။ သံဃတောမှ။ ဥဒ္ဒိဿထာတိ၊ ညွှန်ကြားပါကုန်ဘုရားဟူ၍။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ပ။မေ၊အား။ ဧတ္တကာ-ဧတ္တကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ပ။မေ၊ အား။ ဧတ္တကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဒိဿထာတိ၊ ဘုရားဟူ၍။ ဒါနံ၊ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ အယံ၊ကား။ သတ္တမီ၊သော။ သံဃဂတာ၊သော။ ဒက္ခိဏာ၊တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တ၊တို့တည်း။

အာနန္ဒ၊နှာ။ အနာဂတ်၊လာလတ္တံ့သော။ အဒ္ဓါနံ၊ကာလန္တိ။ ဂေါတြဘုနော၊ ရဟန်းဟူသော အမည်အနွယ်မျှကို ဆောင်ကုန်သော။(သမဏာတိ ဂေါတ္တမတ္တံ အနုဘဝန္တိ ဓာရေန္တိတိ ဂေါတြ-ဘုနောဇ္ဈီ။)ကာသာဝဂဏ္ဍာ၊လည်ဋ္ဌသက်နှီးရှိကုန်သော။ဒုဿီလာ၊သီလမရှိကုန်သော။ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်လတ္တံ့။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်စူး၍။ တေသု ဒုဿီလေသု၊ ထိုသီလမဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဿန္တိ၊ ပေးလှူရကုန်လတ္တံ့။ အာနန္ဒ၊နှာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ သံဃဂတံ၊ သော။ ဒက္ခိဏံ၊ကို။ အသင်္ခေယ္ယံ၊ မရေတွက်နိုင်သောအကျိုးရှိ၏ဟူ၍။ အပ္ပမေယ္ယံ၊ အတိုင်းအဆည်မရှိသော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အဟံ၊ သည်။ ကေနစိ ပရိယာယေန၊တစုံတခုသောအကြောင်းဖြင့်။ ပါဋိပုဂ္ဂလိကံ၊သော။ဒါနံ၊ကို။ သံဃဂဘာယ၊သော။ ဒက္ခိဏာယ၊ထက်။ မဟပ္ဖလတရံ၊ သာလွန်၍အကျိုးရှိ၏ဟူ၍။ နတ္ထေ၀ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။

ဥဂဟ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝိသုဒ္ဓိယော၊ စင်ကြယ်ကုန်သော။ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူတို့သည်။ ဣမာ စတဿော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ကတမာ စတဿော၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယာ ဒက္ခိဏာ၊ အကြင်အလှူသည်။ ဒါယကတော၊ အလှူပေးပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ဝိသုဒ္ဓတိ၊စင်ကြယ်၏။ (သုဒ္ဓဘ-ဒ္ဓ အပါဒါန်ဖြစ်၏၊ မာတာတော စ ပိဘိတော စ သုဒ္ဓေါ-ကဲ့သို့တည်း။) ပဋိဂ္ဂါဟကတော၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်မှ။ နော ဝိသုဒ္ဓတိ၊မစင်ကြယ်။ (သာ ဒက္ခိ.ဏာ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။)အာနန္ဒ၊နှာ။ ယာ ဒ.က္ခိဏာ၊သည်။ပဋိဂ္ဂါဟကဒေါ၊မှ။ဝိသုဒ္ဓတိ၊၏။ဒါယကတော၊မှ။နော ဝိသုဒ္ဓတိ၊မစင်ကြယ်။ (သာ ဒက္ခိဏာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။)အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယာ ဒက္ခိဏာ၊ သည်။ ဒါယကတော၊ မှ။ နော ဝိသုဒ္ဓတိ၊ မစင်ကြယ်။ ပဋိဂ္ဂါဟကတော၊ မှ။ နော ဝိသုဒ္ဓတိ၊ မစင်ကြယ်။ (သာ ဒက္ခိဏာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။) အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယာ ဒက္ခိဏာ၊ သည်။ ဒါယကတော စေ၀၊ မှုဂင်း။ ပဋိဂ္ဂါဟ-ကဒေါ စ၊မှုဂင်း။ ဝိသုဒ္ဓတိ၊၏။ (သာ ဒက္ခိ.ဏာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။) ဣတိ၊ သို့။ စတဿော၊ လေးပါးတို့တည်း။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယာ ဒက္ခိ.ဏာ၊ သည်။ ဒါယကတော၊ မှ။ ဝိသုဒ္ဓါ၊ ၏။ ပဋိဂ္ဂါဟကတော၊မှ။ နော ဝိသုဒ္ဓတိ၊ မစင်ကြယ်။ (သာ ဒက္ခိဏာ၊ သည်။) ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။) အာနန္ဒ၊နှာ။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဒါယကော၊ သည်။ သီလ၀၊ သီလရှိသည်။ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသော (ကုသိုလ်)တရားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋိဂ္ဂါဟကော၊ တို့သည်။ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိကုန်သည်။ ပါပဓမ္မော၊ မကောင်းသော (အကုသိုလ်)တရား ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယာ ဒက္ခိ.ဏာ၊ သည်။ပ။နော ဝိသုဒ္ဓတိ၊ မစင်ကြယ်။ သာ ဒက္ခိ.ဏာ၊သည်။ ဧ၀ံ ခေါ၊ဤသို့လျှင်။ ဟောတိ၊၏။

အာနန္ဒ၊နှာ။ ယာ ဒက္ခိ.ဏာ၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂါဟကတော၊မှ။ ဝိသုဒ္ဓါ၊ ၏။ ဒါယကတော၊ မှ။ နော ဝိသုဒ္ဓါ၊မစင်ကြယ်။ သာ ဒက္ခိ.ဏာ၊သည်။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ (ဟောတိ၊နည်း။) အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ၌။ ဒါယကော၊ သည်။ ဒုဿီလော၊ သည်။ ပါပဓမ္မော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋိဂ္ဂါဟကာ၊တို့သည်။ သီလ၀န္တော၊ ကုန်သည်။ ကလျာဏဓမ္မာ၊ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊နှာ။ပ။ဧ၀ံ ခေါ၊လျှင်။ ဟောတိ၊၏။

အာနန္ဒ၊နှာ။ ယာ ဒက္ခိ.ဏာ၊သည်။ ဒါယကတော၊မှ။ နေ၀ ဝိသုဒ္ဓတိ၊မစင်ကြယ်။ ပဋိဂ္ဂါဟ-ကတော၊မှ။နော ဝိသုဒ္ဓတိ၊မစင်ကြယ်။ ယာ ဒက္ခိ.ဏာ၊သည်။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ (ဟောတိ၊နည်း။)

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဣဝ၊ ၌။ ဒါယကောစ၊ သည်လည်း။ ဒုဿီလော၊ သည်။ ပါပဓမ္မော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋ္ဌိဂ္ဂါဟကာစ၊ တို့သည်လည်း။ ဒုဿီလာ၊ ကုန်သည်။ ပါပဓမ္မာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ပ။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယာ ဒက္ခိဏာ၊ သည်။ ဒါယကတော စေဝ၊ မှ,ရင်း။ ပဋ္ဌိဂ္ဂါဟကတော စ၊ မှ,ရင်း။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ ၏။ (သာ ဒက္ခိဏာ၊သည်။ ကသဏ္ဍ၊သို့လျှင်။ ဟောတိ၊ နည်း။)အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဣဝ၊၌။ ဒါယကောစ၊ သည်လည်း။ သီလဝါ၊ သည်။ ကလျာဏဓမ္မော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋ္ဌိဂ္ဂါဟကာစ၊ တို့သည်လည်း။ သီလဝန္တော၊ ကုန်သည်။ ကလျာဏဓမ္မာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ပ။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဝိသုဒ္ဓိယော၊ စင်ကြယ်ကုန်သော။ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူတို့သည်။ ဣမာ စတသော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ သုဂတော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ သတ္ထာ၊ သည်။ အထာပရံ၊ ထပ်မံတပါးသော—

၃၇၂။ သီလဝါ၊ သီလရှိသော။ ယော၊ အကြင်အလှူပေးပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုပသန္နစိတ္တော၊အလွန်ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာရံ၊အလွန်မွန်မြတ်သော။ ကမ္မဖလံ၊ ကံ၏အကျိုးကို။ အဘိသဒ္ဒဟံ၊ အလွန်သုံ့ကြည်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ လဒ္ဓံ၊ ရှာ၍ရအပ်သော။ ဒါနံ၊ လှူဘွယ်ပစ္စည်းဝတ္ထုကို။ ဒုဿီလေသု၊ သီလမရှိသူတို့အား။ဒဒါတိ၊ ပေးလှူ၏။ (တဿ၊ ထိုအလှူပေးပုဂ္ဂိုလ်၏။) သာ ဒက္ခိဏာ၊ သည်။ ဒါယကတော၊ မှ။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ ၏။

ဒုဿီလော၊ သီလမရှိသော။ ယော၊ သည်။ အပ္ပသန္နစိတ္တော၊ မကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာရံ၊ သော။ ကမ္မဖလံ၊ ကို။ အနဘိသဒ္ဒဟံ၊ အလွန်မယုံကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဓမ္မေန မတရားသဖြင့်။ လဒ္ဓံ၊ သော။ ဒါနံ ကို။ သီလဝန္တေသု၊ သီလရှိသူတို့အား။ ဒဒါတိ၊ ၏။ (တဿ၊၏။) သာ ဒက္ခိဏာ၊ သည်။ ပဋ္ဌိဂ္ဂါဟကတော၊ မှ။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊၏။

ဒုဿီလော၊ သော။ ယော၊ သည်။ အပ္ပသန္နစိတ္တော၊ ၍။ ဥဋ္ဌာရံ၊သော။ကမ္မဖလံ၊ ကို။ အနဘိသဒ္ဒဟံ၊ ၍။ အဓမ္မေန၊ သဖြင့်။ လဒ္ဓံ၊ သော။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒုဿီလေသု၊ တို့အား။ ဒဒါတိ၊ ၏။ (တဿ၊၏။) တံ ဒါနံ၊ ကို။ ဝိပုလပ္ပလန္တိ၊ ပြန့်ပြောများပြားသော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍။ နဗြူမိ၊ ဟောတော်မမူ။

သီလဝါ၊ သော။ ယော၊ သည်။ သုပသန္နစိတ္တော၊ ၍။ ဥဋ္ဌာရံ၊ သော။ ကမ္မဖလံ၊ ကို။ အဘိသဒ္ဒဟံ၊၍။ ဓမ္မေန၊သဖြင့်။ လဒ္ဓံ၊သော။ ဒါနံ၊ ကို။ သီလဝန္တေသု၊ တို့အား။ ဒဒါဘိ၊ ၏။ (တဿ၊၏။) တံ ဒါနံ၊ ကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဝိပုလပ္ပလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိသော။ ယော၊ သည်။ သုပသန္နစိတ္တော၊ ၍။ ဥဋ္ဌာရံ၊ သော။ ကမ္မဖလံ၊ ကို။ အဘိသဒ္ဒဟံ၊ ၍။ ဓမ္မေန၊ သဖြင့်။ လဒ္ဓံ၊ သော။ ဒါနံ၊ ကို။

ဝိတရာဂေသု၊ တို့အား။ ဒဒါတိ၏။ (တဿ၊ ၏။) တံ ဒါနံ၊ သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အာမိသဒါနာနံ၊ ပစ္စည်းအလှူတို့တွင်။ အဂ္ဂန္တိ၊ အမြတ်ဆုံးတည်းဟူသော။ ဘော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒ္ဒါဒသမံ၊ သော။ ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထောဝါသော။ ဝိဘင်္ဂဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဝဂ်၏။ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဘဒ္ဒေကာဝန္နကစ္စာနလောမသကဒိယာ၊ဘဒ္ဒေက ရတ္တာသုတ်,အာနန္ဒဘဒ္ဒေကရတ္တာသုတ်, မဟာကစ္စာနဘဒ္ဒေကရတ္တာသုတ်, လောမသကဒိယ ဘဒ္ဒေကရတ္တာသုတ်တို့ဋ္ဌင်း။ သုဘော၊ စူဠကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်ဌင်း။ (သုဘလုလင်ကို ဟောသော သုတ်ဟူလို။) မဟာကမ္မသင်္ခေ-ယတနဝိဘင်္ဂါ၊ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်, သင်္ခေယတနဝိဘင်္ဂ သုတ်တို့ဋ္ဌင်း။ ဥဒ္ဒေသအရဏာ၊ ဥဒ္ဒေသဝိဘင်္ဂသုတ်, အရဏဝိဘင်္ဂသုတ်တို့ဋ္ဌင်း။ ဓာတု၊ ဓာတုဝိဘင်္ဂသုတ်ဌင်း။ သစ္စံ၊ သစ္စဝိဘင်္ဂသုတ်ဌင်း။ ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ် ဌင်းတည်း။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

၅-သဠာယတနဝဂ်

၁-အနာထပိဏ္ဍိကောဝါဒသုတ်

၃၀၃။ (ဝေ၊။ပ။ အာရာမေ၊ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိ။ မည်သော။ဂဟပတိ၊ အိမ်ရှင်သူဌေးသည်။အာဗာဓိကော၊ အနာရှိသည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲရှိသည်။ဗာဠှဂိလာနော၊ ပြင်းထန်သော အနာရှိသည်။ဟောတိ၏။ အထ ခေါ၊၌။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အညတရံ၊ သော။ پုရိသံ၊ ယောဂျားကို။ "အမ္ဘောپုရိသ၊ အမောင်ယောဂျား။ ဟေ၊လာလော့။ တုံ၊သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ခေါ်ကပ်လော့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊၍။ 'ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။အာဗာဓိကော၊ ၏။ ဒုက္ခိတော၊၏။ ဗာဠှဂိလာနော၊ ၏။ သော၊ ထိုအနာထပိဏ်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝန္ဒတိတိ၊ ရှိခိုးလိုက်ပါ၏'ဟူ၍။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေ၊တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒာဟိ၊ ရှိခိုးလော့။ ယေန စ၊ အကြောင်းအရပ်၌လည်း။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ ဝန္ဒာဟိ။ လော့။ 'ဘန္တေ၊ ရှင်း။ သာဓု၊ ကောင်းပန်ပါ၏။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ယေန၊ ကို။အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ သော။ ဂဟပတိဿ၊၏။ နိဝေသနံ၊နေအိမ်သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ အနုကမ္ပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဥပသင်္ကမတု ကိရာတိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူစေချင်ပါသတဲ့'ဟုရှင်း'ဟူ၍။ ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိတိ၊လျှောက်ထားခဲ့လော့"ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။

သော ပုရိသော၊သည်။ပ။အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ တုဏ္ဍီဘावेန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊လက်ခံပြီ။

၃၀၄။ အထ ခေါ၊၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ နိဝါသေတွာ၊ သင်္ကန်းကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပစ္ဆာသမဏေန၊ နောက်တော်ပါရဟန်းဖြစ်သော။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ နှင့်တကွ။ယေန၊၌။ပ။အနာထပိဏ္ဍိကံ၊ သော။ ဂဟပတိ ံ၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊အိမ်ရှင်သူဌေး။ တေ၊ သင်၏(သန္တာန်၌)။ ကစ္စိ ခမနီယံ၊ ခန့်ကျန်း၏လော။ ကစ္စိ ယာပနီယံ၊ မျှတ၏လော။ တေ၊၌။ ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာတို့သည်။ ကစ္စိ ပဋိက္ကမန္တိ၊ ဆုတ်နစ်ကုန်၏ခေါ်လော။ ကစ္စိ နော အဘိက္ကမန္တိ၊ မတိုးဘဲရှိကုန်၏လော။ ပဋိက္ကဝေမာသာနံ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းအဆုံးသည်။ကစ္စိ ပညာယတိ၊ထင်၏ခေါ်လော။အဘိက္ကမော၊ တိုးခြင်းသည်။ကစ္စိ နော ပညာယတိတိ၊ မထင်၏ခေါ်လော"ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

ဘန္တေ သာရိပုတ္တ၊ အရှင်ဘုရား သာရိပုတ္တာ။ မေ၊ တပည့်တော်၏ (သန္တာန်၌)။ နိ ခမနီယံ၊ မခန့်ကျန်းပါဘုရား။ နိ ယာပနီယံ၊မမျှတပါဘုရား။ မေ၊၌။ ဗာဠှာ၊ပြင်းထန်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ အဘိက္ကမန္တိ၊ တိုးကုန်၏။ နော ပဋိက္ကမန္တိ၊ မဆုတ်နစ်ကုန်။ အဘိက္ကမေသာနံ၊တိုးခြင်း၏အဆုံးသည်။ ပညာယတိ၊ထင်၏။ ပဋိက္ကမော၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းသည်။ နော ပညာယတိ၊ မထင်။ ဘန္တေ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဗလဝါ၊ ခွန်အားကောင်းသော။ پုရိသော၊

သည်။ တိကျော့နေ့ထက်သော။ သိခရေနေ့သံစူးဖြင့်။ မုဒ္ဓနိ၊ဦးထိပ်၌။အဘိမတ္ထေယျ သေယျထာပိ၊ ထိုးရာသကဲ့သို့။ ဘန္တေ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ မေ၊၌။ အဓိမတ္တာ၊ လွန်ကဲ ကုန်သော။ ဝါတာ၊လေတို့သည်။ မုဒ္ဓနိ၊၌။ ဥဟနန္တိ၊ထိုးကျင့်ကုန်၏။ပ။နော ပညာယတိ၊ မထင်။ ဘန္တေ သာရိပုတ္တ၊ ပုဏ္ဏ။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒဠ္ဍေန၊ မြဲသော။ ဝရတ္တခဏ္ဍေန၊ သားရေကြိုးပြတ်ဖြင့်။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ သိသဝေဋ္ဌ၊ ဦးခေါင်းရစ်ပတ်ခြင်းကို။ ဒဒေယျ သေယျထာပိ၊ပေးရာသကဲ့သို့။ ဘန္တေ သာရိပုတ္တ၊ပုတ္တ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊လျှင်။ မေ၊၌။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ သိသေ၊ဦးခေါင်း၌။ သိသဝေဒနာ၊တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ပ။နော ပညာယတိ၊ မထင်။ ဘန္တေ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဒဏ္ဍော၊ လိမ်မာကျမ်းကျင်သော။ ဂေါဃာတကော ဝါ၊ နွားသတ်သမားသည်ရင်း။ ဂေါဃာတကန္တေဝါသီ ဝါ၊ နွားသတ်သမား၏ တပည့်သည်ရင်း။ တိကျော့နေ့ထက်သော။ ဂေါဝိကန္တနေန၊နွားသတ်သားလှီးဓားဖြင့်။ ကုစ္ဆိ ံ၊ဝမ်းကို။ ပရိကန္တေယျ သေယျထာပိ၊လှီးဖြတ်ရာသကဲ့သို့။ ဘန္တေ သာရိပုတ္တ၊ပုတ္တ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊လျှင်။မေ၊၌။အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊တို့သည်။ ကုစ္ဆိ ံ၊ကို။ ပရိကန္တန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ပ။နော ပညာယတိ၊ မထင်။ ဘန္တေ သာရိပုတ္တ၊ပုဏ္ဏ။ ဒွေ၊နှစ်ယောက်ကုန်သော။ဗလဝန္တော၊အားကောင်းကုန်သော။ပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်အားနည်းသော။ ပုရိသံ၊ကို။ နာနာဗာဟာသု၊ အသီးသီးသော လက်မောင်းတို့၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ကိုင်၍။ (တနည်း ဒုဗ္ဗလတရံ၊ သော။ ပုရိသံ၏။ နာနာဗာဟာသု၊ တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၍။) အင်္ဂါရကာသုယာ၊ မီးကျီးတွင်း၌။ ဝါ၊ မီးအစု၌။ သန္တာပေယျုံ သေယျထာပိ၊အလွန်ပူလောင်စေကုန်ရာသကဲ့သို့။ သမ္မရိတာပေယျုံ သေယျထာပိ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ အလွန်ပူလောင်စေကုန်ရာသကဲ့သို့။ ဘန္တေ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ မေ၊ ၏။ ကာယသ္မိ ံ၊ ကိုယ်၌။ အဓိမတ္တော၊ လွန်ကဲသော။ ဒုဗ္ဗလော၊ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ နော ပညာယတိ၊မထင်။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။

၃၈၅။ ဂဟပတိ၊ဌေး။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ သင်သည်။ ဣဟ၊ဤလောကင်၌။ ဧဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ သင်အပ်ကျင့်အပ်၏။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ နု ဥပါဒိယိသ္သာမိ၊ မစဲ့လမ်းတော့အံ့။ မေ၊၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်လည်း။ စက္ခုနိဿိတံ၊ စက္ခုပသာဒကိုမှီသည်။ နု ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ။ ဣတိ၊သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊အပ်၏။ ဂဟပတိ၊ဌေး။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့သာလျှင်။ တေ၊သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊အပ်၏။

ဂဟပတိ၊ဌေး။ပ။သောတံ၊သောတပသာဒကို။ပ။ဃာနံ၊ ဃာနပသာဒကို။ပ။ဇိဝှံ၊ ဇိဝှါပသာဒကို။ပ။ကာယံ၊ ကာယပသာဒကို။ပ။ မနံ၊ ဘဝင်စိတ်ကို။ (ဘဝင်ပစ္ဆေဒဟူလို) ။ပ။သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (၁)

ဂဟပတိ၊ ဌေး။ပ။ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ပ။သဒ္ဒံ၊ သဒ္ဒါရုံကို။ပ။ဂန္ဓံ၊ ဂန္ဓာရုံကို။ပ။ရသံ၊ ရသာရုံ ကို။ပ။ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို။ပ။မေဿံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ပ။သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (၂)

ဂဟပတိ၊ ဌေး။ပ။စက္ခုဝိညာဏံ၊စက္ခုဝိညာဉ်ကို။ပ။သောတဝိညာဏံ၊ကို။ပ။ဃာနဝိညာဏံ၊ ကို။ပ။ဇိဝှါဝိညာဏံ၊ ကို။ပ။ကာယဝိညာဏံ၊ ကို။ပ။မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်ကို။ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (၃)

ဂဟပတိ၊ ဗျေး။ စက္ခုသမ္မတ်၊စက္ခုကြောင့်ဖြစ်သောဖဿကို။ပ။ သောတသမ္မတ်၊ကို။ပ။ ဃာနသမ္မတ်၊ ကို။ပ။ဇိဝှါသမ္မတ်၊ ကို။ပ။ ကာယသမ္မတ်၊ ကို။ပ။မနောသမ္မတ်၊ ဘဝင်စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဖဿကို။ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (၄)

ဂဟပတိ၊ ဗျေး။ပ။စက္ခုသမ္မတ်၊ စက္ခုသမ္မတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ပ။ သောတသမ္မတ်၊ သော။ပ။ဃာနသမ္မတ်၊ သော။ပ။ ဇိဝှါသမ္မတ်၊ သော။ပ။ ကာယသမ္မတ်၊ သော။ပ။မနောသမ္မတ်၊ သော။ပ။သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (၅)

၃၇၆။ ဂဟပတိ၊ ဗျေး။ပ။ပထဝီဓာတုံ၊ ပထဝီဓာတ်ကို။ပ။ အာပေါဓာတုံ၊ ကို။ပ။တေဇောဓာတုံ၊ ကို။ပ။ဝါယောဓာတုံ၊ ကို။ပ။ အာကာသဓာတုံ၊ ကို။ပ။ ဝိညာဏဓာတုံ၊ ကို။ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (၆)

ဂဟပတိ၊ ဗျေး။ပ။ရူပံ၊ ရူပက္ခန္ဓာကို။ပ။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာကို။ပ။ သညံ၊ သညာက္ခန္ဓာကို။ပ။သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့ကို။ပ။ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာကို။ပ။သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (၇)

ဂဟပတိ၊ဗျေး။ပ။အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊အာကာသာနဉ္စာယတနဝိညာဉ်ကို။ပ။ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ပ။အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ကို။ပ။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ ကို။ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (၈)

ဂဟပတိ၊ ဗျေး။ပ။ ဣမ လောကံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကို။ (ဤ၌ မနုဿလောကကိုယူ။ ဝသနဋ္ဌာန, ဃာသစ္ဆာဒနကို မစ္စဲလမ်းအံ့ ဟူလို)။ပ။ ပရလောကံ၊ တမလွန်လောကကို။ (ဤ၌ မနုဿလောကမှ တပါးသော လောကကိုယူ)။ပ။သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ဂဟပတိ၊ ဗျေး။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ တေ၊ သည်။ ဧवं၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ "ယမ္မိ၊ အကြင်အာရုံကိုလည်း။ မေ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်ပြီ။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပြီ။ မုတံ၊ တွေ့အပ်ပြီ။ ဝိညာတံ၊ သိအပ်ပြီ။ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်ပြီ။ ပရိယေသိတံ၊ ရှာမှီးအပ်ပြီ။ အနုပရိယေသိတံ၊ အဖန်ဖန်ရှာမှီးအပ်ပြီ။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုဝိစရိတံ၊ အဖန်ဖန်ကျက်စားအပ်ပြီ။ တမ္မိ၊ ထိုအာရုံကိုလည်း။ နု ဥပါဒိယိဿာမိ၊ မစ္စဲလမ်းတော့အံ့။ မေ၊ ၏။ ဝိညာဏံ၊ စိတ်သည်လည်း။ တံနိဿိတံ၊ ထိုအာရုံကိုမှီသည်။ နု ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့"။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဂဟပတိ၊ ဗျေး။ ဧवं ဟိ၊ လျှင်။ တေ၊ သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (၉)

၃၇၇။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ပရောဒိ၊ အထူးထူးအပြားပြား ငိုကြွေးပြီ။ အဿူနိ၊ မျက်ရည်ဘို့ကို။ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။အထခေါ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။အနာထပိဏ္ဍိကံ၊ သော။ ဂဟပတိံ၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊ ဗျေး။ တုံ၊ သည်။ ဩလိယသိ ခေါ၊ တွယ်ဘက်ပြီသလော။ဂဟပတိ၊ ဗျေး။တုံ၊သည်။သံသိဒသိ ခေါတိ၊

၁။ စက္ခုမှီ သမ္မသောဿ စက္ခုဝိညာဏသမ္မယုတ္တသ္မိုဿသောတံ အဓိဝစနံ။ (သင္ဘာယတနဝိဘင်္ဂ။၃၀၅။) "စက္ခုကိုမှီ၍ဖြစ်သောဖဿကို"ဟု ဋီ-နည်းပေး။ အဓိပ္ပါယ်အဘူဘူပင်။ စက္ခု နိဿာယ ဥပ္ပန္နော သမ္ဘဝေါ။ (ဎင်းဋီကာ)

၂။ ဩလိယသိတိ အတ္တနော သမ္ပတ္တိ ဒိဋ္ဌာ အာရမ္မဏေသု ဗဇ္ဈသိ အလ္လီယသိ။ (ဋ)။ အလ္လီယသိတိ အတ္တဘာဝေ စ ဘောဂေသု စ အပေက္ခံ ကရောသိ။ (ဋီ)

ဆုတ်နစ်သလော”ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အဟံ၊ သည်။ နဲ ဩလိယာမိ၊ မတ္ထယ်တာ မ ကပ်ဩပါ။ နပိ သံသင်ဒါမိ၊ ဆုတ်လည်းမဆုတ်နစ်ပါ။ အပိ စ၊စင်စစ် သော်ကား။ မေ၊ သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာသောကာလပတ်လုံး။ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ ပယိရုပါသိတော၊ ဆည်းကပ်အပ်ပြီ။ မဒနာဘာဝနီယာ၊ စိတ်ကိုပွါးစေတတ်ကုန်သော။ (မနာပါ နှင့်အတူတူပင်။) ဘိက္ခူ၊ စ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ပယိရုပါသိဘာ၊ ဆည်းကပ်အပ်ကုန်ပြီ။ စ၊ ထိုသို့ဆည်းကပ်အပ်သော်လည်း။ မေ၊ သည်။ ဧဝရူပီ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဓမ္မီ၊ တရားနှင့် ယှဉ်သော။ ကထာ၊ စကားကို။ နသုဘပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဘူးပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ဌေး။ သြဒါတဝသနာနံ၊ ဖြူသောအဝတ်ကိုဝတ်ကုန်သော။ ဂိဟီနံ၊လူတို့၏(ဥဘယ)။ ဧဝရူပီ၊ သော။ ဓမ္မီ၊ သော။ ကထာ၊ သည်။ နခေါ ပဋိဘာတိ၊ မထင်နိုင်။ ဂဟပတိ၊ ဌေး။ ပဗ္ဗဇိတာနံ ခေါ၊ ရဟန်းတို့၏(ဥဘယ)သာလျှင်။ ဧဝရူပီ၊ သော။ ဓမ္မီ၊ သော။ ကထာ၊ သည်။ ပဋိဘာတိ၊ ထင်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘဒန္တေ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တေနဟိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ သြဒါတဝသနာနံ၊ ကုန်သော။ ဂိဟီနံ၊ ၌။ ဧဝရူပီ၊ သော။ ဓမ္မီ၊ သော။ ကထာ၊ သည်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေတော်မူပါလော့။ (ဤသို့သဘောရှိသော တရားစကားကို လူတို့အား ဟောပြတော်မူပါ၊ တောင်းပန်ပါ၏ ဟူလို။) ဘဒန္တေ၊ ရား။ အပ္ပရဇက္ခေ၊ တိကာ၊ (ပညာမျက်စိ၌)ကိလေသာမှုန် နည်းသောသဘောရှိကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်း သားတို့သည်။ သန္တိ ဟိ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ (ဓမ္မဿ၊ တရားတော်ကို။) အဿဝနတာ၊ မကြားနာရခြင်းကြောင့်။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်မှ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားဘော်ကို။ အညာတာရော၊ သိနိုင်သောသူတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်ပါလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ၏။

အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တာသည်ရင်း။ အာယသ္မာ စ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်ရင်း။ အနာထပိဏ္ဍိကံ၊ သော။ ဂဟပတိ၊ ကို။ ဣမိနာ သြဝါဒေန၊ ဤအဆုံးအမတော်ဖြင့်။ သြာဒိတ္တာ၊ ဆုံးမကြကုန်၍။အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကုန်၍။ ပက္ကမိ သု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊သော။ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တေ စ သာရိပုတ္တေ၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မန္တေ စ အာနန္ဒေ၊ သည်ရင်း။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ဖဲသွားကုန်၍ မကြာမြင့်မီ။ ကာလံ၊ အတွင်ဘောပစ်ချခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ (ကွယ်လွန်ပြီ)။ တုသိတံ၊ တုသိတာပြည်၌ဖြစ်သော။ ကာယံ၊ ကိုယ်၌။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အနာ-ထပိဏ္ဍိကော၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ အဘိက္ကန္တဿ၊ အလွန်နှစ်လို ဖွယ်သော။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏော၊အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ (ကေဝလကပ္ပ-၌ ကပ္ပ-ကား တဒ္ဓိတ်ပစ္စည်းတည်း။ မောဂ္ဂလ္လာန်။) ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို။ သြဘာသေတွာ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေ၍။ပ။ အနာ-ထပိဏ္ဍိကော၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“ဣဒံ တံ ဇေဘဝနံ၊ ဤဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဟိ ယသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်။ ဣသိသံဃနိသေဝိတံ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည် မှီဝဲအပ်၏။ ဓမ္မရာဇေန၊ တရားမင်းဘုရားသည်။ အာဝုတ္ထံ၊ အမြဲနေရာတည်း။ (တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။) ဣဒံ တံ ဇေတဝနံ၊ သည်။ မမ၊ တပည့်တော်၏။ ပိတိသဠုနနံ၊ ပိတိကို ဖြစ်စေတတ်၏။

ကမ္မံ၊ မင်စေတနာရင်း။ ဝိဇ္ဇာ၊ မင်ပညာရင်း။ (ဤ၌ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပယူ။) ဓမ္မော၊ သမာဓိပက္ခိကတရားရင်း။ (ဤ၌ သမ္မာဝါယာမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိကိုယူ။) ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ဇ်ဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းနှင့်ယှဉ်သော။ သီလံ၊ သီလရင်း။ (ဤ၌ သမ္မာဝါစာ-ကမ္မန္တ-အာဇီဝ ၃-ပါးကိုယူ။) ဣတိ၊ သို့။ ဧတေန၊ ဤအင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မင်ဖြင့်သာလျှင်။ မစ္စာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုဗ္ဗန္တိ၊ (ကိလေသာတို့မှ) စင်ကြယ်ကုန်၏။ ဂေါတ္တေန ဝါ၊ အနွယ်ဖြင့်ရင်း။ ဓနေန ဝါ၊ ဥစ္စာဖြင့်ရင်း။ နု သုဗ္ဗန္တိ၊ မစင်ကြယ်နိုင်ကုန်။

တသ္မာ ဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ ပဇ္ဇိတော၊ ပညာရှိသော။ ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို။ သမ္မသံ၊ မြှော်မြင်သည်ဖြစ်၍။ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ သမာဓိပက္ခိကတရားကို။ (စျာန်သမာပတ်ဟူလို။) ဝိဝိနေ၊ စွဲးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုအရိယမဂ်၌။ ဝိသုဗ္ဗတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ("ယောနိသော၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားကို။ ဝိစိနေ၊ ရာ၏။ ဧဝံ၊ သော်။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောသစ္စာတို့၌။ ဝိသုဗ္ဗတိ၊ ၏"ဟု တနည်းပေးလေဦး။)

သာရိပုတ္တောဝ၊ အရှင်သာရိပုတ္တသည်သာလျှင်။ ပညာယ စ၊ ပညာအားဖြင့်ရင်း။ သီလေန စ၊ သီလအားဖြင့်ရင်း။ ဥပသမေန စ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းအားဖြင့်ရင်း။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောကမ်းတဖက်သို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ သောပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ ဧတောဝ ပရမော၊ ဤအရှင်သာရိပုတ္တသာလျှင် အပိုင်းအခြားရှိသည်။ သိယာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏"ဟူကုန်သော။ (အရှင်သာရိပုတ္တထက် အမြတ်အသာမရှိဟူလို။) ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဗ္ဘာဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

အနာထပိ‌ဏ္ဍိကော၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမနုညော၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (သံ + အနု + ဉာဓာတ်–တောသနတ္ထ။) အထခေါ၊ ၌။ အနာထပိ‌ဏ္ဍိကော၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ "သတ္ထာ၊ သည်။ မေ၊ အား။ သမနုညောတိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူပြီ"ဟူ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

ဂဂ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုည၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမံ ရတ္တိ ၊ ဤည၌။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ပ။ အဗ္ဘာသိ၊ တည်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ သော ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ပ။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။"ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ အပ်သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သော ဟိ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားမိန့်တော်မူအပ်သော နတ်သား၊ သည်။ အနာထပိ‌ဏ္ဍိကော၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ နု နု၊ စင်စစ်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အနာထပိ‌ဏ္ဍိကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တေ သာရိပုတ္တေ၊ ၌။ အဘိပ္ပသန္နော၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်။ အဟောသိတိ၊ ဖြစ်ပြီ"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။သာဓု သာဓု အာနန္ဒ၊ ကောင်းစွအာနန္ဒာ

ကောင်းစွ။ အာနန္ဒ၊ နွှာ။ တက္ကာယ၊ ကြံဆသောဥာဏ်ဖြင့်။ ယာ၀တက်၊ အကြင်မျှလောက်သော အာရုံကို။ ပတ္တမ္ပ၊ ရထိုက်၏။ တယာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုမျှလောက်သောအာရုံကို။ အနုပ္ပတ္တံ၊ ရအပ်၏။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ သော၊ထိုနတ်သားသည်။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ သော။ ဒေ၀ပုတ္တော၊ နတ်သားတည်း။ ဣတိ၊ ၏။ (ဣဒမ၀ေါစ-စသည် ပေးမြဲ။)

ပဌမံ၊ သော။ အနာထပိဏ္ဍိကော၀ါဒသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-ဆန္ဒေါ၀ါဒသုတ်

၃၇၉။ (ဧ၀ံ။ပ။ကလန္ဒကနိ၀ါပေ၊ ပေးမြဲ။) တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မာ စ မဟာစုန္ဒော၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မာ စ ဆန္ဒော၊ အရှင်ဆန္ဒသည်ရင်း။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်မည်သော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန ၊၌။ အာယသ္မာ ဆန္ဒော၊ သည်။ အာဗာဓိကော၊ သည်။ ဒုက္ခိတော၊ သည်။ ဗာဠှဂိလာနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ မဟာစုန္ဒံ၊ ကို။ "အာ၀ုသော စုန္ဒ၊ ငါ့ရှင်စုန္ဒ။ အာယာမ၊ လာသွားကုန်အံ့။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဆန္ဒော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဂိလာနပုစ္ဆကာ၊ သူနာကို မေးလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာစုန္ဒော၊ သည်။ "ဧ၀မာ၀ုသောတိ၊ ကောင်းပါပြီ ငါ့ရှင်"ဟူ၍။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ပ။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

အာ၀ုသော သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ပ။ နော ပညာယတိ၊ မထင်။ အာ၀ုသော သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ သတ္ထံ၊ ညွှဉ်းဆဲနှိပ်စက်တာဘ၀သော ထားလက်နှက်ကို[1]။ အာဟရိဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဇီ၀ိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို။ နာ၀ ကခ်ါမိ၊ အလိုမရှိပါ။ (နာဘိကခ်ါမိ-ရှိမူ ကောင်းစွ။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၃၈၀။ အာယသ္မာ ဆန္ဒော၊ သည်။ သတ္ထံ၊ ကို။ မာ အာဟရေသိ၊ မဆောင်ပါလင့်။ အာယသ္မာ ဆန္ဒော၊ သည်။ ယာ၀ေတု၊ မျှတ၍နေပါလော့။ မယံ၊ တ၀ည့်တော်တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္ဒံ၊ကို။ ယာ၀ေန္တံ၊မျှတ၍နေသည်ကို။ ဣစ္ဆာမ၊ အလိုရှိပါကုန်၏။ အာယသ္မတော ဆန္ဒဿ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့သည်။ သစေ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်ငြားအံ့။ အဟံ၊ သည်။ အာယသ္မတော ဆန္ဒဿ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊တို့ကို။ ပရိယေသိဿာမိ၊ ရှာပါအံ့။ အာယသ္မတော ဆန္ဒဿ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ကုန်သော။ဘေသဇ္ဇာနိ၊ဆေးတို့သည်။ သစေ နတ္ထိ၊ကုန်ငြားအံ့။ပ။ ပရိယေသိဿာမိ၊ အံ့။ အာယသ္မတော ဆန္ဒဿ၊အား။ ပတိရူပါ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာကာ၊ အလုပ်

၁။ သတ္ထန္တိ ဇီ၀ိတဟာရသတ္ထံ(ဌ)။ သသနတော ဟိ ံသနတော သတ္ထံ(ဋီ)။ သသတိ ဟိ ံသတိ ဧတေန-ဟု ကရဏသာဓ်လုပ်။

အကျေးတို့သည်။ သစေနတ္ထိ၊ ကုန်ငြားအုံ့။ပ။ ဥပဒ္ဒဟိ ဿာမိ၊ လုပ်ကျေးပါအုံ့။ပ။ ဣစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊၏။

အာဝုဇသာ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မေ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့သည်။ နပိ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်သည်လည်း မဟုတ်။ပ။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့သည်။ ဥပဒ္ဒဝကာ၊ အလုပ်အကျေး တို့သည်။ နပိ နတ္ထိ၊ မဟုတ်။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ အပ် စ၊ထိုသို့ပင်ရှိပါသော်လည်း။ မေ၊သည်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒီဃရတ္တံ ကြာရှည်သောကာလပဘာ်လုံး။ မနာပေနေဝ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးဘိုးစေသ(ဖြင့်)သာလျှင်။ ပရိစိဏ္ဏာ၊ လုပ်ကျေးအပ်ပြီ။ (မ-ဌ ၃၊ ၂၀၀-စာပိုဒ်ရှု။) အမနာပေန၊ စိတ်နှလုံးကို မပွါးတိုးဇစသဖြင့်။ နော ပရိစိဏ္ဏာ၊ လုပ်ကျေးအပ်သည်မဟုတ်ပါ။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ သတ္ထာဝရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ မနာပေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ယံ ပရိစရေယ္ယ၊ အကြင်လုပ်ကျေးရာ၏။ အမနာပေန၊ဖြင့်။ ယံ နော ပရိစရေယ္ယ၊အကြင်လုပ်ကျေး ရာသည်မဟုတ်။ ဘော်ဟိ၊ ဤစိတ်နှလုံးကို ပွါးတိုးစေသဖြင့် လုပ်ကျေးခြင်း,မပွါးကိုးစေသဖြင့် လုပ်ကျေးသည် မဟုတ်ခြင်းသည်။ သာဝကဿ၊(မြတ်စွာဘုရား၏)တပည့်အား။ ပတိရူပံ၊လျောက် ပတ်၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဆန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ အနုပဝဇ္ဇံ၊တဖန်ဖြစ်ခြင်း မရှိသော ။ သတ္ထာ၊ကို။ အာဟရိဿတိ၊ဆောင်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေ၊ကို။ ဝေ၊ သို့။ခေါရေဟိ၊ မှတ်ပါလော့။ ဣတိ ၏။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊သည်။ ပဋ္ဌဿ၊ အမေးကို။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ သစေ ကရောတိ၊ အကယ်၍ပြုအုံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္နံ၊ ကို။ ကဠေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒေသံ၊ ရည်ညွှန်းခွက်ကို။ ပုစ္ဆေယျာမ၊ မေးလိုကုန်၏။ ဣတိ ၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ပုစ္ဆ၊ မေးပါလော့။ သုတ္တာ၊ကြားနာရသည်ရှိသော်။ ဝေဒိဿာမိ၊ သိပါအုံ့။ ဣတိ ၏။

၃၉၁။ အာဝုသော ဆန္နဲ ဆန္နဲ။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကိုရင်း။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ကို ရင်း။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေ၊စက္ခုဝိညာဏ်သည် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ ရူပါရုံတို့ကိုရင်း။ "တေ၊ ဤစက္ခုပသာဒ,စက္ခုဝိညာဉ်,ရူပါရုံတရား ၃-ပါးအပေါင်းသည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ ဤတရား ၃-ပါးအပေါင်းသည် ၊ အဟံ၊သည်။ အသျှိ၊ဖြစ်၏။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿသိ၊ ရှုသလော။ အာဝုသော ဆန္နဲ၊ ဆန္နဲ။ သောတံ၊ ကို။ပ။ ဃာနံ ၊ကို။ပ။ ဇိဝှံ၊ကို။ပ။ ကာယံ၊ ကို။ပ။ မနံ၊ ဘဝင်စိတ်ကိုရင်း။ မနောဝိညာဏံ၊ အာဝဇ္ဇန်းနှင့် တကွသောမနောဝိညာဉ်ဇောကိုရင်း။မနောဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေ၊မနောဝိညာဉ်သည် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကိုရင်း၂။ပ။သမနုပဿသိ၊လော။ ဣတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ စက္ခုံ၊ ကိုရင်း။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ ကိုရင်း။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာ-တဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ ရူပါရုံတို့ကိုရင်း။ "တေ၊ သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာသည်။ နဲ၊ မဟုတ်။

၁။ အနုပဝဇ္ဇန္တိ အနုပ္ပတ္တိကံ အပဋိသန္ဓိကံ။ (ဌ) ဥပဝဇ္ဇံ ဇောသာ နတ္ထိတိ အနုပဝဇ္ဇံ၊ ကရဇကာယံ ကတ္တာ အာယတိ ဥပ္ပတ္တိမဟိတန္တိ အတ္ထော။ (ဋီ)

၂။ "မနောတိ ဘဝင်္ဂစိတ္တံ။ ဓမ္မာတိ အာရမ္မဏံ။ မနောဝိညာဏန္တိ သဟာဝဇ္ဇနကဇဝနံ" ဟူသော (သံ၊ဌ ၁။စာမျက်နှာ ၅) အဖွင့်နှင့်အညီပေးသည်။ "အာဝဇ္ဇနံ ဘဝင်္ဂတော အဓိကတော မနောတိ သဟာဝဇ္ဇနေန ဘဝင်္ဂ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ဓမ္မာတိ အာရမ္မဏံ။ မနောဝိညာဏန္တိ ဇဝနဝိညာဏံ"ဟူ၍လည်း ဖွင့် သေး၏။ဂင်းဠ်ကာဌ်လည်း သရုပ်ပြ ဖွင့်လျက်ရှိ၏။

ေသာ၊ သည်။ အဟံ၊သည်။ နအသို့၊ မဖြစ်။ ေသာ၊သည်။ မေ၏။ အ၊တ္တာ၊ သည်။နတ္တိ၊ မဟုတ်”ဟူ၍။ သမနုပဿာမိ၊ ရူပါ၏။ပ။ သောတံ၊ကို။ပ။ ဃာနံ၊ကို။ပ။ ဇိဝှံ၊ကို။ပ။ ကာယံ၊ ကို။ပ။ မနံ၊ကို။ပ။ သမနုပဿာမိ၏။ ဤတိ၊ဤသို့ပြေဆို၏။

၃၉၂။ အာ၀ုေသာ ဆန္န၊ ဆန္န။ စက္ခုသို့ ၊၌ရင်း။ စက္ခုဝိညာဏော၊ ၌ရင်း။ စက္ခုဝိညာဏ-ဝိညာတဗ္ေဗသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ရူပါရုံတို့၌ရင်း။ ကိ ၊ အာဘယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကိ ၊ အာဘယ်ကို။ အာဘိညာယ၊ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ စက္ခုံ၊ ကိုရင်း။ပ။ သမနုပဿသိ၊ ရှုသနည်း။ အာ၀ုေသာဆန္န၊ဆန္န။ ေသာတသို့ ၊၌ရင်း။ပ။ဃာနသို့ ၊ ၌ရင်း။ပ။ဇိဝှါယ၊၌ရင်း။ပ။ကာယသို့ ၊ ၌ရင်း။ပ။မနသို့ ၊၌ရင်း။ပ။သမနုပဿသိ၊ နည်း။ ဤတိ၏။

အာ၀ုေသာ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ စက္ခုသို့ ၊ ၌ရင်း။ စက္ခုဝိညာဏော၊ ၌ရင်း။ စက္ခုဝိညာဏ-ဝိညာတဗ္ေဗသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌ရင်း။ နိ၀ရာ၀ံ၊ ချုပ်ခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊၍။ နိ၀ရာ၀ံ၊ကို။ အာဘိညာယ၊၍။ပ။သမနုပဿာမိ၊ရူပါ၏။ အာ၀ုေသာ သာရိပုတ္တ၊ပုတ္တ။ ေသာတသို့ ၊၌ရင်း။ပ။ ဃာနသို့ ၊၌ရင်း။ပ။ဇိဝှါယ၊၌ရင်း။ပ။ကာယသို့ ၊ ၌ရင်း။ပ။မနသို့ ၊၌ရင်း။ပ။သမနုပဿာမိ၏။ ဤတိ၏။

၃၉၃။ ေ၀ါသို့။ ဝုတ္ေတ၊အပ်သော်။ အာယသ္မာ မဟာစုန္ဒော၊သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္နံ၊ကို။ “အာ၀ုေသာ ဆန္န၊ ဆန္န။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဤဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ နိဿိတဿ၊တဏှာ, ဒိဋ္ဌိ တို့ဖြင့် မှီသောသူ၏(သန္တာန်၌)။ ခလိတံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ အ ဏ္ဍိ၏။ အနိဿိတဿ၊တဏှာ, ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မမှီသောသူ၏(သန္တာန်၌)။ ခလိတံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ခလိတေ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ပဿဒ္ဓိ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်းသည်။ ေဟာတိ၊ ၏။ ပဿဒ္ဓိယာ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်းသည်။ သတိ၊သော်။ နတိ၊တဏှာ တည်းဟူသော ညွှတ်ခြင်းသည်။ နေ ေဟာတိ၊မဖြစ်။ နတိယာ၊တဏှာတည်းဟူသော ညွှတ်ခြင်းသည်။ အသတိ၊သော်။ အာဂတိ ဂတိ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေအားဖြင့်လာခြင်း, စုတိအားဖြင့်သွားခြင်းသည်။ နေ ေဟာတိ၊ မဖြစ်။ အာဂတိဂတိယာ၊ သည်။အသတိ၊သော်။ စုတူပပါတေ၊စုတေခြင်း,ပဋ္ဌိသန္ဓေးနခြင်းသည်။နေ ေဟာတိ၊ မဖြစ်။ စုတူပ-ပါတေ၊ စုဘေခြင်း, ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ အသတိ၊သော်။ ဤ၀၊ ဤလောကဌ်။ နေ၀ ေဟာတိ၊ မဖြစ်။ဟုရုံ၊ဘပါးသောလောကဌ်။ နေ ေဟာတိ၊ မဖြစ်။ ဥဘယမန္တရေန၊ နှစ်ပါးသောလောကဌ်။ နေ ေဟာတိ၊မဖြစ်။

ေသာ ၀ေ၊ ဤ(လောက ၂-ပါးဌ) မဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲဟူသမျှ၏။ အန္တော၊ အဆုံးပင်တည်းဟူသော။ တဿ ဘဂ၀တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဤဒမ္မိ သာသနံ၊ ဤအဆုံးအမကိုလည်း။ နိစ္စကပ္ပံ၊ အခါခပ်သိမ်း[1]။ မနသိကာတဗ္ဗန္တိ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏”ဟူသော။ ေတံ၊ကို။ အ၀ေါစ၊ပြီ။ အ၀ေ၊ခေါ်ဌ။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္ေတာ၊သည်ရင်း။အာယသ္မာ စ စုန္ဒော၊ သည်ရင်း။ပ။ပဏ္ဏမိ ်သုံ၊ကုန်ပြီ။

၁။ “ဤဒမ္မိတိ ဤဒမ္မိ နိဿိတဿ ခလိတန္တိအာဒိ”(ဋီ)နှင့်အညီ နိဿိတဿ ခလိတံ-စသည်ကား ဤဒမ္မိ-၏ အာကာရတည်း။ နိစ္စကပ္ပံ-ဌ ကပ္ပ-သဒ္ဒါသည် ကာလတ္ထ။ ကပ္ပသဒ္ဒေါ ကာလပရိယာယော၏ ေဟာတိ၊ နကာလ၀ိသေသ၀ါစကော ေ၀ါတိ အာဟ—နိစ္စကပ္ပန္တိ နိစ္စကာလန္တိ။ (ဋီ)

၃၉၄။ အထခေါ၊၌။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊သည်။ အာယသ္မန္တေ စ သာရိပုတ္တေ၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မန္တေ စ မဟာစုန္ဒေ၊သည်ရင်း။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ဖဲ့၍မကြာမြင့်မီ။ သတ္တံ၊ ဓားကို။ အာဟာ-ရေသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား။ အာယသ္မတာ ဆန္နေန၊အရှင်ဆန္နသည်။ သတ္တံ၊ ကို။အာဟာရိတံ၊အပ်ပြီ။ တဿ၊ ထိုဆန္နမ်။ ဂတိ၊လားရာဂတိသည်။ ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဘိသမ္မရာယော၊ တမလွန်ဘဝသည်။ ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း ဘုရား"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဆန္နေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ တေ၊ သင်၏။ သမ္မုခါယေဝ၊ မျက်မှောက်၌သာလျှင်။ အနုပဝဇ္ဇတာ၊ တဖန် ဖြစ်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဗျာကတာ နနု၊ ဖြေဆိုအပ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုဗ္ဗဇိရံနာမ၊ပုဗ္ဗဇိရမည်သော။ ဝဇ္ဇိဂါမော၊ဝဇ္ဇိတိုင်း၌ ပါဝင်သောရွာသည်။ အတ္ထိ၊၏။တတ္ထ၊ ထိုပုဗ္ဗဇိရရွာ၌။ အာယသ္မတော ဆန္နဿ၊၏။ မိဘ္ဘကုလာနိ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်သော အမျိုးတို့သည်။ သုဟဒ္ဒကုလာနိ၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သော အမျိုးတို့သည်။ ဥပဝဇ္ဇကုလာနိ၊ ချဉ်းကပ်အပ်ကုန်သော အမျိုးတို့သည်။ အတ္ထိ၊ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဆန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဧတေ–တောနိ မိတ္တကုလာနိ၊ ဤမိတ်ဆွေဖြစ်သော အမျိုးတို့သည်။ ဧတေ–တောနိ သုဟဒ္ဒကုလာနိ၊ဤချစ်ကျွမ်းဝင်သော အမျိုးကိုသည်။ ဧတေ–တောနိ ဥပဝဇ္ဇကုလာနိ၊ ဤချဉ်းကပ်အပ်သော အမျိုးတို့သည်။ ဟောန္တိဟိ၊ ရှိကုန်သည်သာ။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တ္တောဝတာ၊ ဤအမျိုးရှိကာမျှဖြင့်။ သဉ္ဇပဝဇ္ဇောတိ၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်းရှိသူဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ဟောတော်မမူ။ သာရိပုတ္တ၊ပုတ္တ။ယော ခေါ၊အကြင်သူသည်။ ဣမဉ္စ ကာယံ၊ဤခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း။ (ကရဇကာယ ကိုယူ။) နိက္ခိပတိ၊ ပစ်ချ၏။ အညဉ္စ ကာယံ၊ တပါးသော ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း။ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်း၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ သဉ္ဇပဝဇ္ဇောတိ၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်းရှိသူဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏။သာရိပုတ္တ၊ပုတ္တ။ဆန္နဿ၊သော။ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်း၏။ တံ၊ထိုစွဲလမ်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဆန္နော၊သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပဝဇ္ဇော၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္တံ၊ကို။ အာဟရေသိတိ၊ပြီ"ဟူသော။တေ၊ကို။ ဧဝံ၊သို့။ခဝေရဟိ၊မှတ်လော့။ ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ–စသည်ပေးမြဲ။)

ဒုတိယံ၊သော။ ဆန္နောဝါဒသုတ္တံ၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၃-ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ်

၃၉၅။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ၊ ပေးမြဲ။) အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊ အရှင်ပုဏ္ဏသည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တပါးထီးတည်းကိန်းအောင်းရာမှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထသည်ရှိသော် ။ပ။ နိသိဒိ၊ ထိုင်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်အဆုံးအမကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ဧကော၊ တပါးထီးတည်း။ ဝူပကट္ဌော၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယ္ယံ၊ နေရာ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းဖြစ်သော။ တေန သြဝါဒေန၊ ထိုအဆုံးအမတရားဖြင့်။ သြဝဒတူတိ၊ ဆုံးမတော်မူပါဘုရား"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။

သုဏာဟိ၊ နာလေ့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလေ့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ၏။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည် — "ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဣဒ္ဓ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမဖြင့်ကပ်၍ ထားအပ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်စွဲအပ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ သန္တိ ခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုစက္ခုရူပါရုံကို။ စေ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်အံ့။ စေ အဘိဝဒတိ၊ ချမ်းသာစွ ချမ်းသာစွဟု အလွန်ပြောဆိုအံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ မျှော်မတတ်စွဲလမ်း၍။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ တည်အံ့။ တံ၊ ထိုစက္ခုရူပါရုံကို။ အဘိနန္ဒတော၊ အလွန်နှစ်သက်သော။ အဘိဝဒတော၊ သော။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ နန္ဒီ၊ နှစ်သက်တတ်သော တဏှာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ နန္ဒီသမุဒယာ၊ တဏှာ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခသมุဒယောတိ၊ ဆင်းရဲ၏ဖြစ်ခြင်း" ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ပ။ သောတဝိညေယျာ၊ သောတဝိညာဉ်သည် သိအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဒါ၊ သဒ္ဒါရုံတို့သည်။ ပ။ ဃာနဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဂန္ဓာ၊ တို့သည် ။ ပ။ ဇိဝှါဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ရသာ၊ တို့သည်။ ပ။ ကာယဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ ပ။ မနောဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ ခေါ၊ ရှိကုန်၏။ ပ။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ပ။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ သန္တိ စ ခေါ၊ ရှိကုန်၏။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ထိုစက္ခုရူပါရုံကို။ စေ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်အံ့။ စေ နာဘိ-ဝဒတိ၊ အလွန်မဆိုအံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ စေ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်အံ့။ တံ၊ ကို။ အနဘိနန္ဒ-တော၊ မနှစ်သက်သော။ အနဘိဝဒတော၊ အလွန်မဆိုသော။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ နတိဋ္ဌတော၊ မတည်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ နန္ဒီ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ နန္ဒီနိရောဓာ၊ တဏှာ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခနိရောဓောတိ၊ ဆင်းရဲချုပ်၏" ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ပ။ သောတဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါ၊ တို့သည်။ ပ။ ဃာနဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဂန္ဓာ၊ တို့သည်။ ပ။ ဇိဝှါဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ရသာ၊ တို့သည်။ ပ။ ကာယဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ ပ။ မနောဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ စ ခေါ၊ တည်း။ ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ မယာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းဖြစ်သော။ ဣမိနာ စ ဩဝါဒေန၊ ဤအဆုံးအမ တရားဖြင့်။ ဩဝဒိတော၊ ဆုံးမအပ်သော။ တွံ၊ သည်။ ကတရ သ္မိံ ဇနပဒေ၊ အဘယ်ဇနပုဒ်၌။ ဝိဟရိဿသိ၊ နေလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘဒန္တ၊ ရှင်း။ အဟံ၊ တပည့်တော်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ သော။ ဣမိနာ ဩဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဩဝဒိတော၊ ဆုံးမအပ်ပြီ။ သုနာပရန္တော နာမ၊ သုနာပရန္တမည်သော။ ဇနပဒေါ၊ သည် ။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုနာပရန္တ ဇနပုဒ်၌။ အဟံ၊ သည်။ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေပါအံ့ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။

၁။ မဟာပုဏ္ဏထေရ်၏ အကြောင်းကို သဋ္ဌာယတနဝဂ္ဂသံယုတ္တဋ္ဌကထာ ဆန္ဒဝဂ်၌ရင်း၊ ထေရဂါထာဋ္ဌကထာ (ပဌမ)၌ရင်း ရှုနိုင်ကြ၏။ ထေရဂါထာဋ္ဌကထာ၌ "သုနာပရန္တ ဇနပဒေ သုပ္ပါရကပဋ္ဋနေ ဂဟပတိကုလေ နိဗ္ဗတ္တိ"-စသည် လာရှိသည်။

၃၉၆။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ သုနာပရန္တတိုင်းသား ဖြစ်ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ စဏ္ဍာ ခေါ်၊ ကိုယ်ကြမ်းကုန်၏။ပ။ ဖရုသာ၊ နှုတ်ကြမ်းကုန်၏။ (ဖရုသဝစနတာယ ဝါ ဖရုသာ၊ ဇီကာ။) ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ တံ၊ သင့်ကို။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သစေ အကျွောသိဿန္တိ၊ အကယ်၍ ဆဲရေးကုန်အံ့။ သစေ ပရိဘာသိဿန္တိ၊ အကယ်၍ ရေရွတ်ကုန်အံ့။ ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။တတ္ထ၊ထိုဆဲရေးရေရွတ်ရာ၌။ တေ၊ သင်၏(စိတ်၌)။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ မံ၊ ကို။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သစေ အကျွောသိဿန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သစေ ပရိဘာသိဿန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တတ္ထ၊ ၌။ မေ၊၏(စိတ်၌)။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဣမေ၊ ဤသုနာပရန္တတိုင်းသားတို့သည်။ မေ၊ အား။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ နဒေန္တိ၊ မခပ်းကုန်။ တဿာ၊ ကြောင့်။ "သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဘဒ္ဒကာ ဝတ၊ ကောင်းကုန်စွ။ သုနာ-ပရန္တကာ၊ကုန်သော။မနုဿာ၊ တို့သည်။ သုဘဒ္ဒကာ ဝတာတိ၊ အလုန်ကောင်းကုန်စွ"ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့ (နှလုံးသွင်းခြင်းသည်)။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တတ္ထ၊ ဤသို့ ဆဲရေး,ရေရွတ်ရာ၌။ ဝေါ၊ ဤသို့(နှလုံးသွင်းခြင်းသည်)။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သုဂတ၊ မြတ်စွာ ဘုရား။ တတ္ထ၊ ၌။ ဝေါ၊ ဤသို့(နှလုံးသွင်းခြင်းသည်)။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ၏။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တေ၊ အား။ ပါဏိနာ၊ ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ကို။ သစေ ပန ဒဿန္တိ၊ အကယ်၍ ပေးကုန်အံ့။ ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ တတ္ထ ပန၊ ထိုလက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်းကို ပေးရာ၌။ တေ၏(စိတ်၌)။ ကိန္တိ၊လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ (ဤမှ နောက်၌ကား"လေဠုနာ၊ခဲဖြင့်။ဒဏ္ဍေန၊တုတ်ဖြင့်။ သတ္ထေန၊ ထားဖြင့်"ဟု ပေးရမ်းသော ထူးတော့ ၏။ ထို့ကြောင့် ၃၉၆-နောက်ဆုံးဝါကျကိုသာ အနက်ပေးတော့အံ့။)

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ တံ၊သင့်ကို။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တိဏ္ဍေန၊ ထက်လှ စွာသော။ သတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ သစေ ဝေါရောပေဿန္တိ၊ အကယ်၍ ချကုန်ငြားအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ချရာ၌။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ တေ၊သင်၏(စိတ်၌)။ ကိန္တိ၊ လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ တိဏ္ဍေန၊ သော။ သတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ သစေ ဝေါရောပေဿန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုခွင်းရာ၌။ မေ၊ ၏(စိတ်၌)။ "ဘဂဝတော၊ ၏။ (ယေ) သာဝကာ၊ အကြင်တပည့်တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။ တေ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ကာယေ စ၊ ကိုယ်၌ရင်း။ ဇီဝိတေ စ၊ အသက်၌ရင်း။ ဒုက္ခီယမာနာ၊ ငြီးငွေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဟရာယမာနာ၊ ရှက်နီးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဇိဂုစ္ဆမာနာ၊ စက်ဆုပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သတ္ထဟာရကံ၊ ဆောင်ထားအပ်သော ထားလက်နက်ကို။ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာကုန်၏။ မေ၊ သည်။ အပရိယိတ္ဌယေဝ၊ မရှာအပ်ဖဲ့သာလျှင်။ တံ ဣဒံ သတ္ထဟာရကံ၊ ကို။ လဒ္ဓန္တိ၊ ရအပ်ပြီ"ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့ (နှလုံးသွင်းခြင်းသည်)။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ ရှုး။ တတ္ထ၊ ဤအသက်ကိုခွင်းရာ၌။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သုဂတ၊ ရှုး။ တတ္ထ၊ ၌။ ဝေါ၊ သို့။

၁။ မောဂ္ဂလ္လာန် ၅-ကဏ္ဍ ၃၃-သုတ်"ပါဒေဟိ ဟရိယတိတိ ပါဒဟာရကော"ဝယ် ဟာရကပုဒ်ကဲ့သို့ ဤသတ္ထဟာရက်-၌လည်း ကျူပစ္စည်း ကပ်ဟော။ ကခ်ါဠီကာ၌လည်း "ကမ္မသာဓနော ဝါယံ ဟာရကသဒ္ဒေါ ဗဟုလံ ဝိဓာနေန ကတ္တရိ ကျူပစ္စယဿ သိဒ္ဓနတော အာဟ၊ အထ ဝါ ဟရိတမ္ဘန္တိ ဟာရကန္တိ"ဟု မိန့်၏။ အကျယ်သိလိုက တတိယပါရာဇိကအဖွင့် သာရတ္ထကိုလည်း ရှုလေ။

ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့ ။ ဣတိ၊၏။ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ တုံ့၊ သည်။ ဣမိနာ ဒမူပသမေန၊ ဗျာပါဒစသည်တို့ကို ပယ်ဖျောက်တတ်-ငြိမ်းစေတတ်သော ဤသည်းခံခြင်း တရားနှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊ ပြည့်စုံသည်ရှိသော်။ သုနာပရန္တသို့ ၊ သော။ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ် ၌။ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ သက္ခိဿသိ ခေါ၊စွမ်းနိုင်ပေလတ္တံ့ ။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ တုံ့၊ သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ ကာလံ၊ အခ၊ကို။ မညသိ၊ သင်၏။ တံ၊ ထိုသူ၏ခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့ ။ဣတိ၊ ၏။

၃၉၇။ အဘခေါ၊၌။အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊သည်။ဘဂဝတော၊၏။ဘာသိတံ၊ကို။အဘိနန္ဒိတ္မာ၊၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတ္မာ၊၍။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ သံသာမေတ္မာ၊ သိမ်းဆည်း၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယေန၊ ဘုံ။ သုနာပရန္တော၊သော။ ဇနပဒေါ၊သည်။ (အတ္ထိ၊၏။)တေန၊ သို့။စာရိကံ၊ဒေသစာရီအလို့ငှါ။ပက္ကာမိ၊ဖဲ့ပြီ။ အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်သဖြင့်။စာရိကံ၊ ငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ သုနာပရန္တော၊ သော။ ဇနပဒေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တံ၊ ထိုဇနပုဒ်သို့။ အဝသရိ၊ ရောက်ပြီ။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊သည်။ သုနာပရန္တသို့ ၊ သော။ တတြ ဇနပဒေ၊ ၌။ (သုဒံ-နိ ၂၀တ်မျှသာ။) ဝိဟရတိ၊၏။ အထခေါ၊၌။အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ တေနေဝန္တရဝဿေန၊ ထိုဝါတွင်းဘုရင်လျှင်။ ပဉ္စမတ္တာနိ ဥပါသကသတာနိ၊ငါးရာသော ဥပါသကာတို့ကို။ပဋိဝေဒေသိ၊(ဥပါသကာအဖြစ်ကို)သိစေပြီ ၁။ တေနေဝန္တရဝဿေန၊၌ပင်လျှင်။ ပဉ္စမတ္တာနိ ဥပါသိကသတာနိ၊ ငါးရာသော ဥပါသိကာမတို့ကို။ ပဋိဝေဒေသိ၊ (ဥပါသိကာမ အဖြစ်ကို) သိစေပြီ။ တေနေဝန္တရဝဿေန၊၌ပင်လျှင်။တိဿော၊သုံးပါးကုန်သော။ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာတို့ကို။ သစ္ဆာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုပြီ။ အထခေါ၊ ၌။အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ အပရေန၊တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ နိသိဒိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာ၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ထုး။ပုဏ္ဏောနာမ၊သော။ ယော သော ကုလပုတ္တော၊ အကြင်အမျိုးကောင်းသားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ သော။ သြဝါဒေန၊ ဖြင့်။ သြဝဒိတော၊ အပ်ပြီ။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ ကာလက်တော၊ အတ္တဘောကို ပစ်မျှခြင်းကို ပြုပြီ ၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏။ ဂတိ၊ လားရာဂတိသည်။ ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း" အဘိသမ္မရာယော၊တမလွန်ဘဝသည်။ ကောတိ၊အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဏ္ဏော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ၏။ ဓမ္မဿ၊ (အရဟတ္တမဂ်) တရားအား။ အနုဓမ္မံ၊လျော်သော (အောက်မဂ်ဖိုလ်)တရားကို။ ပစ္စပါဒိ၊ရပြီ။မံ၊ကို။ဓမ္မာဓိကရဏံ၊

၁။ "အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော။ပ။ပဋိဝေဒေသိ"ဝါကျတို့၌ ဥပါသကသတာနိ, ဥပါသိကသတာနိ-ဟု ကာရိုက်ကံသာပါရှိ၍၊ ဓာတ်ကံမပါရှိခြင်းကြောင့် ဥပါသကတို့-ဟု ထည့်ရှိပေးလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ပဉ္စသတာ အတ္တနော ။ပ။ ဥပါသကတို့ ပဋိဝေဒေသုံ"ဟု မိန့်ပြီ။ ယင်း ပဋိဝေဒေသုံ-သည် ပဋိဝေဒေသိ-ဟူသော ပါဠိတော်၌ကဲ့သို့ ကာရိုက်မဟုတ်၊ စုရာဒိဂဏီက သုဒ္ဓကတ္တုရူပ်သာ ဖြစ်ရာသည်။ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ "ပဋိဝေဒေသု(ဒေသေသု)နှင့် ပဝေဒေသုံ၊ 'ဥပါသကာ မယ'နှင့် ပဋိဇာနိံ သု"ဟု ဖွင့်သည်။

တရားဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နစ ဝိဟေဌေသိ၊ မညှင်းဆဲပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဏ္ဏော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီ။ ဣတိ၊ ၏။ (ဣဒမဝေါစ-စသည် ပေးမြဲ။)

တတိယံ၊ သော။ ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-နန္ဒကောဝါဒသုတ်

၃၉၇။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ-ကား ပေးမြဲ။) အထခေါ၊ ၌။ မဟာပဇာပတိ-ဂေါတမီ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမီသည်။ ပဋ္ဌမတ္တေဟိ ဘိက္ခုနီသတေဟိ၊ ငါးရာသော ဘိက္ခုနီမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခဏေ။ပ။ အဌာသိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုနိယော၊ ဘိက္ခုနီမတို့တို့။ သြဝဒတု၊ ဆုံးမတော်မူပါဘုရား။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ အနုသာသတု၊ ကံမြစ်တော်မူပါဘုရား။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုနိနံ၊ ဘိက္ခုနီမတို့အား။ ဓမ္မိံ၊ တရားနှင့် ယှဉ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ကရောတု၊ ပြုတော်မူပါဘုရား" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ထေရာ၊ ထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပရိယာယေန၊ အလှည့်အားဖြင့်။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ သြဝဒန္တိ၊ ဆုံးမကြကုန်၏။ အာယသ္မာ နန္ဒကော၊ အရှင် နန္ဒကသည်။ ပရိယာယေန၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ သြဝဒိတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ။ နဲ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ "အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ။ ပရိယာယေန၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ သြဝဒိတုံ၊ ငှါ။ ကဿ၊ အဘာယ်သူ၏။ ပရိယာယော နု ခေါတိ၊ အလှည့်ကျသနည်း" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ ပရိယာယေန၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ သြဝဒိတုံ၊ ငှါ။ ပရိယာယော၊ ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံ အာယသ္မာ နန္ဒကော၊ ဤအရှင်နန္ဒကသည်ကား။ ပရိယာယေန၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ သြဝဒိတုံ၊ ငှါ။ နဲ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိပါ။ ဣတိ၊ ၏။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ နန္ဒကံ၊ ကို။ "နန္ဒက၊ နန္ဒက။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ သြဝဒ၊ ဆုံးမလော့။ နန္ဒက၊ က။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ အနုသာသ၊ ကံမြစ်လော့။ ဗြာဟ္မဏ၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော နန္ဒက။ တုံ၊ သည်။ ဘိက္ခုနိနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မိံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ နန္ဒကော၊ သည်။ "ဧवं ဘန္တေ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဘုရား" ဟူ၍။ ဘဂဝတော၏ (စကားကို)။ ပဋ္ဌိဿုတ္မာ၊ ဝန်ခံ၍။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတ္မာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတ္မာ၊ လှည့်လည်၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်၏ နောက်အဖို့၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းစားရာမှ ဖဲသွားသည်ရှိသော်။ အတ္တာဒုတိယော၊ မိမိလျှင် နှစ်ယောက်မြောက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ ရာဇကာရာမော၊ ရာဇကာရုံကျောင်းသည်။ (အတ္ထိ၏။) (ကောသလမင်း ဆောက်လုပ်၍လှူ။ ဒါန်းအပ်သောကျောင်းတော်။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တာ ဘိက္ခုနိယော၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည်။ အာယသ္မန္တံ နန္ဒကံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသံသု၊ မြင်ရကုန်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ကုန်၍။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညာပေသုံ၊ ခင်းထားကုန်ပြီ။ ဥဒကဋ္ဌ ပါဒါနံ၊

ခြေဆေးရေကိုလည်း[1]။ ဥပဇ္ဈပေသုံ၊ တည်ထားကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ နန္ဒကော၊ သည်။ ပညတ္တော၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်ပြီ။ နိသဇ္ဇ၊ ၍။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပက္ခာလေသိ၊ ဆေးပြီ။ တာပိ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်လည်း။ အာယသ္မန္တံ နန္ဒကံ၊ ကို။ အဘိဝါ-ဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာ၊ ကုန်သော။ တာ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ အာယသ္မာ နန္ဒကော၊ သည်။ "ဘဂိနိယော၊ နှမတို့။ ပဋိပုစ္ဆကထာ၊ တဖန် မေးမြန်းအပ်သောစကားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုမေးမြန်းရာ၌။ အာဇာနန္တီဟိ၊ သိကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ အာဇာနာမာတိ၊ သိကုန်ပါ၏ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အာသေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နု အာဇာနန္တီဟိ၊ မသိကုန်သော ဘိက္ခုနီမ တို့သည်။ နု အာဇာနာမာတိ၊ မသိကုန်ပါဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အာသေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝါ ပန၊ သို့မဟုတ်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ဘိက္ခုနီမ၏။ ကခ်ါ ဝါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်ရင်း။ ဝိမတိ ဝါ၊ တွေးတောခြင်းသည်ရင်း။ အာသေ၊ ရာ၏။ (တာယ၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည်။) တတ္ထ၊ ထိုမေးမြန်းရာ၌။ အဟမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ (အရှင်နန္ဒကကိုသာဟူလို။) 'ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဣဒံ၊ ဤသဒ္ဒါ သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့နည်း။ ဣမဿ၊ ဤသဒ္ဒါ၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း'ဟူ၍။ ပဋိပုစ္ဆိတမ္ဘောတိ၊ တဖန်မေးမြန်းအပ်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အယျော နန္ဒကော၊ အရှင်နန္ဒကသည်။ နော၊ တပည့်တော်မတို့ကို။ ယံ ပဝါရေတိ၊ အကြင်ဖိတ်တော်မူ၏။ တတ္ထကေနပိ၊ ဤဖိဘ်ကာမျှဖြင့်ပင်။ မယံ၊ တပည့်တော်မ တို့သည်။ အယျဿ နန္ဒကဿ၊ အရှင်နန္ဒက၏(စကားကို)။ အတ္ထမနာ၊ ပီတိသုခတို့ဖြင့်ယူအပ် သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဘိရဒ္ဓါ၊ အလွန်ကြည်နှစ်ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြ ကုန်၏။

ဥ၉၃။ ဘဂိနိယော၊ တို့။ တံ၊ ထိုမေးအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိံ မညထ၊ အသို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်ကုန်သနည်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါ။ ယံ ပန၊ အကြင်စက္ခု ပသာဒရှိပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒရှိပ်သည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသလော။သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါ၏။ ယံ ပန၊ သည်ကား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ကို။ "တေ၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံနု၊ သင့်လျော်ပါမည်လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ တေ၊ ဤသို့ရှုခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့် သည်သာတည်း။ပ။သောတံ၊ သောတပသာဒသည်။ပ။ဃာနံ၊ သည်။ပ။ဇိဝှါ၊ သည်။ပ။ ကာယော၊ သည်။ပ။မနော၊ သည်။ပ။ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ တေ၊ သည်။ နောဟိ၊ သာတည်း။ တံ၊ ထိုမသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊

၁။ ဝိ ၃-ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယကထာနှင့် မ ၁-ပါသရာသိသုတ်တို့၌ "ပါဒေါဒကံ"ဟုရင်း၊ မ ၂- အမ္ဗလဋ္ဌိကရာဟုလောဝါဒသုတ်၌ "ဥဒကဋ္ဌ ပါဒါနံ"ဟုရင်း၊ မ ၃- ဥပက္ကိလေသသုတ်၌ "ဥဒကဋ္ဌ ပါဒါနံ ဓောဝနံ"ဟုရင်း အသုံး အမျိုးမျိုး ရှိသည်။

ရား။ တေ၊ ဤအဋ္ဌတ္တိကာယတနခြောက်ပါးကို။ နော၊ တပည့်တော်မတ္တိသည်။ "ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးဦးပင်လျှင်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ "ဣတိပိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဋ္ဌတ္တိကာ၊ အတွင်းဦး ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ အာယတနာ၊ ဤအာယတနတို့သည်။ အနိစ္စာတိ၊ အမြဲမရှိကုန်" ဟူ၍။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ဟုတ်မှန်သောလက္ခဏာအားဖြင့် ရှုအပ်ပြီ။ တဿ၊ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ကုန်၏။ ဘဂိနိယော၊ တို့။ သာ၀ု သာ၀ု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ဘဂိနိယော၊ တို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ပဿ၊ တော၊ ရှုသော။ အရိယသာ၀ကဿ၊ ဘုရားရှင်၏တပည့်၏။ တေ၊ ဤရှုခြင်းသည်။ ဝေ၀ ဟိ၊ မှန်သည်သာလျှင်။ဟောတိ၊၏။ ဣတိ၊၏။

၄၀၀။ (တံ ကိ ံ မညထ ဘဂိနိယော-ပေးမြဲ။) ရူ၊ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။နိစ္စာ ဝါ၊မြဲကုန်သလော။ အနိစ္စာ ဝါ၊မမြဲကုန်သလော။ဣတိ၊၏။ပ။သဒ္ဒါ၊ရုံတို့ သည်။ပ။ဂန္ဓာ၊တို့သည်။ပ။ရသာ၊တို့သည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ဘို့သည်။ပ။ဓမ္မာ၊တို့သည်။ ၊။ဘန္တေ၊ရား။ဘော်၊ဤဗာဟိရာယတနခြောက်ပါးကို။နော၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၀၊ဦးပင်လျှင်။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ "ဣတိပိ၊ကြောင့်လည်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဗာဟိရာ အာယတနာ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာတိ၊ ကုန်"ဟူ၍။ သုဒိဋ္ဌံ၊ အပ်ပြီ။ပ။ဟောတိ၊၏။

၄၀၁။ ဘဂိနိယော၊တို့။သေယျထာပိ၊အံ့။ဈာယီ၊တော၊တော်လောင်သော။တေလပူဒီပဿ၊ ဆီမီး၏။ တေလမ္ပိ၊ဆီသည်လည်း။ အနိစ္စံ၊အမြဲမရှိ။ ဝိပရိဏာမ၊မှမ်း၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝဋ္ဋိပိ၊မီးစာသည်လည်း။ပ။အစ္စိပိ၊မီးလျှံသည်လည်း။ပ။အာ၊ဘာ၊ မီးရောင်သည်လည်း။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိ။ ဝိပရိဏာမ၊မှမ်း၊ရှိ၏။ ဘဂိနိယော၊တို့။ ယော၊အကြင်သူသည်။ "ဈာယီတော၊ သော။ အမုဿ တေလပူဒီပဿ၊ ထိုဆီမီး၏။ ဘေလမ္ပိ၊ သည်လည်း။ပ။ဝဋ္ဋိပိ၊ သည်လည်း။ပ။အစ္စိပိ၊ သည်လည်း။ အနိစ္စာ၊ မရှိ။ ဝိပရိဏာမ၊မှမ်း၊ ရှိ၏။ အဿ၊ ထိုဆီမီး၏။ ယာ စ ခေါ အာဘာ၊ အကြင်အရောင်သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုအရောင်သည်။ နိစ္စာ၊ မြဲ၏။ ဓုဝါ၊ခိုင်ခံ့၏။ သဿတာ၊ တည်တံ့၏။ အ၀ိပရိဏာမ၊မှမ်းတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ဝေ၀၊ သို့။ ၀ဒေယျ နုခေါ၊ ဆင်ခြားအံ့။ ဘဂိနိယော၊ဘို့။သော၊ထိုသူသည်။ သမ္မာ၊ဟုတ်မှန်သောအား၊ဖြင့်။ ၀ဒမာနော၊ဆိုသည်ဖြစ်၍။ ၀ဒေယျ နုခေါ၊ ဆိုရာရောက်သလော။ ဣတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ဤဆိုခြင်းသည်။ နောဟိ၊ သာတည်း။ တံ၊ ထိုမသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ ကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဈာယီတော၊ သော။ အမုဿ တေလပူဒီပဿ၊ ၏။ တေလမ္ပိ၊ သည်လည်း။ပ။ဝဋ္ဋိပိ၊ သည်လည်း။ပ။အစ္စိပိ၊ သည်လည်း။ပ။ဝိပရိဏာမ၊မှမ်း၊ ၏။ အဿ၊၏။ အာဘာ၊သည်။ ပဂေ၀၊

ရှေဦးကပင်လျှင် ၁။ အနိစ္စာ၊ မရှိ။ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ ရှိ၏။ ဤတို၊ကုန်၏။ ဘဂိနိယော၊တို့။ ဝေ-မေဝ ခေါ်၊သာလျှင်။ ယော၊သည်။ "ဆ၊ကုန်သော။ အဗျတ္တိကာ၊ကုန်သော။ဤမေ အာယ၊တနာ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ကုန်။ ဆ၊ကုန်သော။ အဗျတ္တိကေ၊ ကုန်သော။ အာယတနေ၊ တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ယဉ္စ သုခံ ဝါ၊ အကြင်သုခဝေဒနာကိုရင်း။ ယဉ္စ ဒုက္ခံ ဝါ၊ကိုရင်း။ ယဉ္စ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ကိုရင်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ခံစား၏။ တံ၊ထိုဝေဒနာ သုံးပါးသည်။ နိစ္စံ၊၏။ပ။ အဝိပရိဏာမဓမ္မန္တိ၊မရှိ'ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယ နုခေါ၊ ငြားအုံ့။ ဘဂိနိယော၊ တို့။ သော၊ သည်။ သမ္မာ၊ စ္စာ။ဝဒမာနော၊သော်။ ဝဒေယ္ယ နုခေါ၊ဆိုရာရောက်သလော။ ဤတို၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ တော်၊သည်။ နော ဟိ၊ သာတည်း။ တံ၊သည်။ ကိဿဟေတု၊ကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ရား။ တဇ္ဇံ တဇ္ဇံ၊ ထိုထိုသဘောကြောင့်ဖြစ်သော။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ဘဇ္ဇာ တဇ္ဇာ၊ ထိုထိုသဘောကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တဇ္ဇဿ တဇ္ဇဿ၊ထိုထိုသဘောကြောင့်ဖြစ်သော။ပစ္စယဿ၊ အကြောင်း၏။ နိရောဓာ၊မျှ၊ပ်ခြင်းကြောင့်။ တဇ္ဇာ တဇ္ဇာ၊ ထိုထိုသဘောကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊တို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊မျှ၊ပ်ကုန်၏။ ဤတို၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဤတို၊ ၏။ ဘဂိနိယော၊တို့။ပ။ ဟောတိ၊၏။

၄၀၃။ ဘဂိနိယော၊တို့။ သေယ္ယထာပိ၊ အုံ့။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ သာရဝတော၊ အနှစ်ရှိသော။ မဟတော၊ ကြီးသော။ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ မူလမ္ပိ၊ အမြစ်သည်လည်း။ပ။ခန္ဓောပိ၊ ပင်စည်သည်လည်း။ပ။သာခါပလာသမ္ပိ၊ သစ်ခက်, သစ်ရွက်သည်လည်း။ပ။ဆာယာပိ၊ အရိပ်သည်လည်း။ပ။ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ ၏။ ဘဂိနိယော၊ တို့။ ယော၊ သည်။ "တိဋ္ဌတော၊ သော။ သာရဝတော၊သော။ မဟတော၊ သော။ အမုဿ ရုက္ခဿ၊ ၏။မူလမ္ပိ၊သည်လည်း။ပ။ဝိပရိဏာမ-ဓမ္မံ၊၏။ အဿ၊ ထိုသစ်ပင်၏။ ယာဝ ခေါ ဆာယာ၊ အကြင်အရိပ်သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) သာ၊ ထိုအရိပ်သည်။ နိစ္စာ၊၏။ ဓုဝါ၊၏။ သဿတာ၊ ၏။အဝိပရိဏာမဓမ္မာတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယ နုခေါ၊ငြားအုံ့။ ဘဂိနိယော၊ တို့။ သော၊ သည်။ သမ္မာ၊စ္စာ။ ဝဒမာနော၊၍။ ဝဒေယ္ယ နုခေါ၊သလော။ ဤတို၊၏။ ဘန္တေ၊ရား။ တော်၊သည်။နော ဟိ၊သာတည်း။ တံ၊သည်။ကိဿဟေတု၊ ကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိဋ္ဌတော၊ သော။ သာရဝတော၊ သော။ မဟတော၊ သော။ အမုဿ ရုက္ခဿ၊ ၏။ မူလမ္ပိ၊ သည်လည်း။ပ။ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ၏။အဿ၊၏။ ဆာယာ၊အရိပ်သည်။ ပဂေဝ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်။ အနိစ္စာ၊မရှိ။ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ရှိ၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဤတို၊ ကုန်၏။ ဘဂိနိယော၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ယော၊ သည်။ "ဆ၊ကုန်သော။ ဗာဟိရာ၊ အပဋ္ဌာဖြစ်ကုန်သော။ဤမေ အာယတနာ၊တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဗာဟိရေ၊ ကုန်သော။အာယတနေ၊တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ယဉ္စ သုခံ ဝါ၊အကြင်သုခဝေဒနာ ကိုရင်း။ ယဉ္စ ဒုက္ခံ ဝါ၊ကိုရင်း။ ယဉ္စ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ကိုရင်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၏။ တံ၊ ထိုဝေဒနာ သုံးပါးသည်။ နိစ္စံ၊ ၏။ပ။ အဝိပရိဏာမဓမ္မန္တိ၊ မရှိ'ဟူ၍။ ဝေါ။ သို့။ ဝဒေယ္ယ နုခေါ၊ငြားအုံ့။ ဘဂိနိယော၊ တို့။ သော၊ သည်။ သမ္မာ၊စ္စာ။ ဝဒမာနော၊သော်။ ဝဒေယ္ယ နုခေါ၊ လော။ဤတို၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ ပဂေဝဿ ဆာယာဘိ မူလာဒီနိ နိဿာယ နိဗ္ဗတ္တာ ဆာယာ ပဌမတရုံယေဝ အနိစ္စာ(ဌ)။ ပဌမ-တရုံယေဝ အနိစ္စာတိ တဿာပိ ဆာယာယ အနိစ္စဘာဝေါ ပဌမတရုံယေဝ သိဒ္ဓေါ၊ (ဌ)ဖွင့်လတ္တံ့ကိုမျှော်၍ ပေးသည်၊ ဤနေရာ၌ ဖွင့်သင့်၏။

၄၀၄။ ဘဂိနိယော၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဒကွော၊ လိမ်မာကျမ်းကျင်သော။ ဂေါ၀ါ-တကော ဝါ၊နွားသတ်သမားသည်ရင်း။ ဂေါ၀ါတကန္တေ၀ါသီ ဝါ၊နွားသတ်သမား၏တပည့်သည်ရင်း။ ဂါ၀ိ ၊ နွားမကို။ ဝဓိတ္ဝာ၊ သတ်၍။ တိဏေန၊ ထက်လှစ္စာသော။ ဂေါ၀ိကန္တနေန၊ နွားသတ်သားလှီးဓားဖြင့်။ ဂါ၀ိ ၊ နွားမကို။ အန္တရံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်သော။ မံသကာယံ၊ အသားအပေါင်းကို။ အနုပဟစ္စ၊မပျက်စီးစေမူ၍။ ဗာဟိရံ၊ အပ၌ဖြစ်သော။ စမ္မကာယံ၊ အရေအပေါင်းကို။ အနုပဟစ္စ၊ ၍။ သက်နွေယျ၊ လှီးဖြတ်ရာ၏။ တတ္ထ၊ထိုလှီးဖြတ်ရာ၌။ အန္တရာ၊ အသား, အရေတို့၏ အကြား၌။ ယံ ယဒေ၀ ဝိလိမ်သံ၊ အကြင်အရေ၌မှီသော အသားသည်ရင်း။ (အကြင်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အမြှေးသည်ဟူ၍သော်လည်းပေး။) အန္တရာ၊ ၌။ယံ ယဒေ၀ နှာရု၊အကြင်သေးငယ်သော အကြောသည်ရင်း။ အန္တရာ၊၌။ ယံ ယဒေ၀ ဗဒ္ဓနံ၊အကြင်အသားအရေဘို့၏ အနွဲ့အစပ်သည်ရင်း [1]။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ တဒေ၀၊ ထိုဝိုအသား, အကြော, အဖွဲ့ကိုသာလျှင်။ တိဏေန၊ သော။ ဂေါ၀ိကန္တနေန၊ ဖြင့်။ သဏ္ဌာနေယျ၊ ကောင်းစွာဖြတ်ရာ၏။ သက်နွေယျ၊ ကောင်းစွာ လှီးရာ၏။ သမ္မဂ္ဂနွေယျ၊ အပြားအားဖြင့်လှီးရာ၏။ သမ္မရိဂနွေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှလှီး ရာ၏။ သဏ္ဌာနိတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်၍။ သက်နိတ္ဝာ၊ ၍။ သမ္မဂ္ဂနိတ္ဝာ၊ ၍။ သမ္မရိဂနိတ္ဝာ၊ ၍။ ဗာဟိရံ၊ သော။ စမ္မကာယံ၊ ကို။ ဝိဓုနိတ၀၊ ခွါ၍။ တေနေ၀ စမ္မေန၊ ထိုအရေဖြင့်သာလျှင်။ တံ ဂါ၀ိ ၊ ထိုနွားမကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ "အယံ ဂါ၀ီ၊ ဤနွားမသည်။ တဌေ၀၊ ရှေးနည်းအတိုင်းသာလျှင်။ ဣမိနာ၀ စမ္မေန၊ ဤအရေနှင့်သာလျှင်။ သံယုတ္တာတိ၊ ယှဉ်၏"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ဝဒေယျ နု ခေါ၊ငြားအုံ့။ ဘဂိနိယော၊ တို့။ သော၊ သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ သော်။ ဝဒေယျနုခေါ။ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဧवं၊ သည်။ နောဟိ၊ သာတည်း။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒကွော၊ သော။ အမု ဂေါ၀ါတကော ဝါ၊ ထို နွားသတ်သမားသည်ရင်း။ အမု ဂေါ၀ါတကန္တေ၀ါသီ ဝါ၊ ထို နွားသတ်သမား၏ တပည့်သည်ရင်း။ပ။ တံ ဂါ၀ိ ၊ ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ၍။ သော၊ သည်။ "အယံ ဂါ၀ီ၊ သည်။ တဌေ၀၊ သာလျှင်။ ဣမိနာ၀ စမ္မေန၊ နှင့်သာလျှင်။ သံယုတ္တာတိ၊ ယှဉ်၏" ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ကိဉ္စာပိ ဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆင်ငြားအုံ့။အထ ခေါ၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း။သော ဂ၊ဝီ၊ ထိုနွားမသည်။ တေနေ၀ စမ္မေန၊ ထိုအရေနှင့်သာလျှင်။ ဝိသံယုတ္တာ၊ မယှဉ်။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ ၏။

ဘဂိနိယော၊ တို့။ မေ၊ ငါသည်။ အတ္ထသ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝိညာပနာယ၊ သိစေခြင်းငှါ။ အယံဥပမာ၊ ဤဥပမာကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဧတ္ထ၊ ဤ၌ဥပမာ၌။ အယမေ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်တည်း။

ဘဂိနိယော၊ တို့။ "အန္တရာမံသကာယော၊ တိ" ဧတံ၊ အကြား၌ဖြစ်သော အသားအပေါင်းဟူသော ဤအမည်သည်။ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဗ္ဗတ္ထိကာနံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာယတနာနံ၊ တို့၏။ အဓိ၀စနံ၊ အမည်တည်း။

ဘဂိနိယော၊ တို့။ "ဗာဟိရော စမ္မကာ၊ ယော၊ တိ" ဧတံ၊ အပ၌ဖြစ်သော အရေအပေါင်းဟူသော ဤအမည်သည်။ ဆန္ဒံ၊ ကုန်သော။ ဗာဟိရာနံ၊ အပ၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာယတနာနံ၊ တို့၏။ အဓိ၀စနံ၊ တည်း။

၁။ ဝိလိမ်သန္တိ စမ္မနိဿိတမံသံ၊ ပဋိစ္ဆန္နကိလေသမဂ္ဂေ စ ဝဒန္တိ၊ နှာရုဘဲ သုခုမနှာရု၊ ဗန္ဓနန္တိ စမ္မမံသာနံ သမ္ဗန္ဓံ။ (ဋီ)

ဘဂိုနိယော၊ တို့။ "အန္တရာ ဝိလိမ်သံ, အန္တရာ နှာရု, အန္တရာ ဗန္ဓနန္တိ" ဧတေ၊ အကြားဌာ်ဖြစ်သော ဤအရေဌမ့်သော အသား, အကြောသေး, အဖွဲ့အစပ်ဟူသော အမည်သည်။ နန္ဒိရာဂဃ၊ တပ်နှစ်သက်တတ်သော ရာဂ၏။ အဓိ၀စန်၊ တည်း။

ဘဂိုနိယော၊ တို့။ "တိဏ္ဍံ ဂေါ၀ိကန္တနန္တိ" ဧတေ၊ ဤထက်လှစ္ဆာသော နွားသားလိုးဓားဟူသော ဤအမည်သည်။အရိယာ၊မြတ်သော။ယာ အယံ ပညာ၊အကြင်မဂ်ပညာသည်။အန္တရာ၊ အကြားဌာ်။ ကိလေသံ၊ ကိလေသာအဝေါင်းကို။ အန္တရာ၊ ဌာ်။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို။ အန္တရာ၊ ဌာ်။ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ကို။ (ကိလေသာ၏ အမည်ချည်းတည်း။) သဋ္ဌိန္ဒတိ၊ ကောင်းစွာဖြတ်၏။ပ။ သမ္မရိကန္တတိ၊ ၏။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ တာယ ပညာယ၊ ထိုမဂ်ပညာ၏။ အဓိ၀စန်၊ တည်း။

၄၀၅။ ဘဂိုနိယော၊ တို့၊ ယေသံ၊ အကြင်ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ ဘာ၀ိတတ္တာ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗဟုလီကတတ္တာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ အာသ၀ါနံ၊ အာသ၀တို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသ၀ံ၊ အာသ၀မရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော ရာဂမှလွတ်သောသမာဓိကို။ ပညာ၀ိမုတ္တိ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာနှင့်ယှဉ်သော အ၀ိဇ္ဇာမှလွတ်သော ပညာ၀ိမုတ္တိကို။ ဒိဋ္ဌေ၊ ရှုမြင်အပ်သော။ ဓမ္မေ၀၊ အတ္တဘောဌာ်ပင်လျှင်။ (ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဌာ်ပင်လျှင်။)သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။အဘိညာ၊ ထူးသောပညာဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ကပ်ရောက်၍ ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်တို့သည်။ ဣမေ သတ္တ၊ ဤခုနစ်ပါးတို့တည်း။ ဣတမေ သတ္တ၊ အဘယ်ခုနစ်ပါးတို့နည်း။ ဘဂိုနိယော၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်ဌာ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိ၀ေကနိဿိတံ၊ ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်ဌာ် မှီသော။ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ တပ်ခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ဌာ် မှီသော။ နိရောဓနိဿိတံ၊ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ဌာ် မှီသော။ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိ ၊ ကိလေသာတို့ကို စွန့်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွှတ်သော။ သတိသမ္ဗောဇ္झင် ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ကို။ ဘာ၀ေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ပ။ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္झင် ၊ ကို။ ဘာ၀ေတိ၏။ ဘဂိုနိယော၊ တို့။ ယေသံ၊ တို့ကို။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊တို့သည်။ ဣမေ သတ္တ၊ တို့တည်း။

၄၀၆။ အထခေါ၊ဌာ်။ အာယသ္မာ နန္ဒကော၊ သည်။ တာ ဘိက္ခုနိယော၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို။ ဣမိနာ သြ၀ါဒေန၊ ဤအဆုံးအမဘာရားဖြင့်။ သြ၀ဒိတ္ဝာ၊ဆုံးမပြီး၍။ "ဘဂိုနိယော၊ တို့။ ဂစ္ဆထ၊ ပြန်သွားကြကုန်လော့။ ကာလောတိ၊ (ပြန်သွားဘို့ရန်) အချိန်အခါတည်း"ဟု ဆို၍။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌာ်။ပ။ တာ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ "ဘိက္ခုနိယော၊ ဘိက္ခုနီမဟို့။ ဂစ္ဆထ၊ ကုန်လော့။ ကာလောတိ၊ တည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌာ်။ တာ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။ပ။ ပက္ကမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ဌာ်။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ တာသု ဘိက္ခုနီသု၊ တို့သည်။ အစိရပက္ကန္တေသု၊ ပယ်သွား၍ မကြာမြင့်ကုန်မီ။ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ စာတုဒ္ဒသေ၊ တဆဲ့လေးရက်မြောက်ဖြစ်သော။ တဒဟုပေါသ၀ေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့ဌာ်။ ဗဟုနော၊ များလှစွာသော။ ဇနသ၊ လူအ၀ေါင်း၏။ စန္ဒေ၊ လ,သည်။ ဥဒေါ နု ခေါ၊ ယုတ်လေသလော။ စန္ဒေ၊ လ,သည်။ ပုဏ္ဏော နု ခေါ၊ ပြည့်လေသလောဟူသော။ ဂ၊ခ၊ါ ဝါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်ရင်း။ ဝိမတိ ဝါ၊ တွေးတောခြင်းသည်ရင်း။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ စန္ဒေ၊သည်။ ဥဒေါ၀ေ၊ ယုတ်၏ဟူ၍သာလျှင်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ ၀ေမေ၀၊သာလျှင်။တာဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။နန္ဒကသ၊ နန္ဒက၏။

ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဒေသနာတော်၌။ အတ္တမနာ၊ပီတိသုခတို့ဖြင့် ယူအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ (ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဟူလို။) ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိပုဿာသက်ပွါ၊ပြည့်စုံသော အကြံရှိကုန်သည်။ နော စ ဟောန္တိတိ၊ မဖြစ်ကုန်သည်သာတည်း"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

၄၀၇။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ အာယသ္မန္တံ နန္ဒကံ၊ ကို။ "နန္ဒက၊ နန္ဒက။ တေန ဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ သေ့ပါ၊ နက်ဖန်၌လည်း။ တာ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ တေနေဝ သြဝါဒေန၊ ထိုအဆုံးအမတရားဖြင့်သာလျှင်။ သြဝဒေယျာသိတိ၊ ဆုံးမဉီ.လော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (အကြွင်းကို ၃၉၇-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

၄၀၈။ပ။ ၄၁၄-အပိုဒ်များကို ၃၉၉။ပ။ ၄၀၅-(အပိုဒ်တို့၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

၄၁၅။ (ဤအပိုဒ်၌ အထူးပိုဒ်များ၏ အနက်ကား "ပန္နရသေ၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်ဖြစ်သော။ တဒဟုပေါသထေ၊ ၌။ စန္ဒေ၊ လသည်။ ပုဏ္ဏောတ္တေ၊ ပြည့်၏ဟူ၍သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏"ဟု ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ၊သာလျှင်။တာ ဘိက္ခုနိယော၊တို့သည်။နန္ဒကသ၊၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ၌။အတ္တမနာ စေ၀၊ ကုန်သည်ရင်း။ ပရိပုဏ္ဏသက်ပွါ စ၊ပြည့်စုံသော အကြံအစည်ရှိကုန်သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တာသံ ပဋ္ဌမံ ဘိက္ခုနိသတာနံ၊ ထိုငါးရာသော ဘိက္ခုနီ ဘို့တွင်။ ယာ၊ အကြင်ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ပစ္ဆိမိကာ၊ ဂုဏ်တို့ဖြင့် နောက်ဆုံးဖြစ်၏ သာ၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည်။ အဝိနိပါတဓမ္မာ၊ အလုံအာသာဘင်းလျက် အပါယ်၌ ကျခြင်းသဘော မရှိသော။ နိယတာ၊ မဂ္ဂနိယာမအားဖြင့် မြဲသော။ သမ္မောဓိပရာယနာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လည်းလျှောင်းရာ ရှိသော။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်ချည်းသာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ (ဣဒမဝေါစ-စသည် ပေးမြဲ။)

စတုတ္ထံ၊ သော။ နန္ဒကောဝါဒသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-စူဠရာဟုလောဝါဒသုတ်

၄၁၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ-ပေးမြဲ။) အာသဒေါ၊ ၌။ ရဟောဂတသ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ သို့ ကပ်ရောက်သော။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ တပါးသီးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ "ရာဟုလဿ၊ ရာဟုလာ၏ (သန္တာန်၌)။ ဝိမုတ္တိပရိပါစနီယာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကြောင်း အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ရင့်ကျက်စေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်။ ပရိပက္ကာ၊ ရင့်ကျက်ကုန်ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ ရာဟုလံ၊ ကို။ ဥတ္တရိ ၊ အထက်ဖြစ်သော။ အာသဝါနံ၊ အာသဝတို့၏။ ခယေ၊ ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ယံ နူန ဝိနေယျန္တိ၊ ပို့ဆောင်ရမူကား ကောင်းလေစု" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံတော်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ "ရာဟုလ၊ လာ။ နိသီဒနံ၊ နိသီဒိုင်ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူခဲ့လော့။ ယေန၊ ၌။ အန္ဓဝနံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့သန်းခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမာတိ၊ ခဏ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။ "ဧဝံ ဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား"ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကား

ကို)။ ပဋ္ဌိဿုတ္ဌာ၊ ရှေးရှုနှာယူ၍။ နိသီဒနံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်ပြီ။

တေ နု သမယေန၊ ၌။ အနေကာနိ၊မျှားစွာကုန်သော။ ဒေဝတာသဟဿာနိ၊ အထောင်သော နတ်တို့သည်။ "အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိသိတွာ၊ သော။ အာသဝါနံ ခယေ၊ အာသဝတို့၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ဝိနေဿတိတိ၊ ပို့ဆောင်တော်မူလတ္တံ့" ဟူ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အနုဗန္ဓာနိ၊ လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အန္ဓဝနံ၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတ္ဌာ၊ ဝင်၍။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ပညတ္တေ၊ ၎င်းအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၄၁၂။ (စက္ခု-ရူပါ-စက္ခုဝိညာဏ်-တို့၌ အမေးအဖြေတို့သည် နန္ဒကောဝါဒသုတ် ၃၉၉၊ ၄၀၀၊ ၄၀၁- အပိုဒ်တို့နှင့် တူကုန်၏။)

စက္ခုသမ္ဘဝေသော၊ စက္ခုဠ်မှီသောဖဿသည်။ပ။ စက္ခုသမ္ဘဝေသပစ္စယာ၊ စက္ခုသမ္ဘဝေသဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ယမိဒံ ဝေဒနာဂတံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်ရင်း။ ယမိဒံ သညာဂတံ၊ အကြင် သညာသည်ရင်း။ ယမိဒံ သင်္ခါရဂတံ၊ အကြင်သင်္ခါရအစုသည်ရင်း။ ယမိဒံ ဝိညာဏဂတံ၊ အကြင် ဝိညာဉ်သည်ရင်း။ ဥပဂတံ၊ ဖြစ်၏။ တမ္မိ၊ ထိုဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ,ဝိညာဉ်သည်လည်း။ပ။ နော ဟိ၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ ၏။

၄၁၃။ (ဤအပိုဒ်၌လည်း သောတ-စသည်ကို နန္ဒကောဝါဒသုတ် ၃၉၉-ပိုဒ်ကိုပင်ရှု၍ အနက် သမ္မန်ပါ။)

၄၁၄။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဝေါ၊ သို့။ ပဿ၊ ရှုသော။ သုတဝါ၊ အာဂမ, အဓိဂမသုတရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားရှင်၏တပည့်သည်။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ပ။ စက္ခုဝိညာဏေ၊ စက္ခုဝိညာဉ်၌။ပ။ စက္ခုသမ္ဘဝေ၊ စက္ခုသမ္ဘဝ၌။ပ။ စက္ခုသမ္ဘဝ ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယမိဒံ ဝေဒနာဂတံ၊ သည်ရင်း။ ယမိဒံ သညာဂတံ၊သည်ရင်း။ ယမိဒံ သင်္ခါရဂတံ၊ သည်ရင်း။ ယမိဒံ ဝိညာဏဂတံ၊ သည်ရင်း။ ဥပဂတံ၊ ၏။ တသ္မိမ္မိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊၏။ပ။ တသ္မိမ္မိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့သည်ရှိသော်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်ရှိသော်။ ဝိမုတ္တမိတိ၊လွတ်ပြီဟူသော။ ညာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ "ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ နတ္ထိ ဣဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ သိ၏"။ ဣတိ၊ ၏။ (ဣဒ-မဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒိတိ-ပေးမြဲ။)

ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဂါထာမဖက် သက်သက်သော ဤဖြေဆိုချက်ကို။ ဘဉ္ဇမာ-နေ၊ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။အာယသ္မတော ရာဟုလဿ၊ အရှင်ရာဟုလာ၏။စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာ, ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝတို့မှ။ ဝိမုစ္စိ၊ လွတ်ပြီ။

၁။ ဝေယျာကရဏ-ခေါ်ဆိုရကြောင်းကို အံ-၌ ၂၊၂၅၁-(အပ္ပသုတသုတ်) နှင့်ပြဟ္မဇာလသုတ်နိဂုံးအဖွင့် ၌-ဋီ တို့၌ ရှုလေ။

အနေကာနံ၊ ကုန်သော။ တာသဟ္ဒ ဒေဝတာသဟဿာနံ၊ ထိုအထောင်သော နတ်တို့၏။ (ဓမ္မစက္ခုံ ၌စပ်။) "ယံ ဘိဒ္ဓေ၊ အကြင်သဘောဘရားသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုသဘောတရားဟူသမျှသည်။ နိရောဓဓမ္မန္တိ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏" ဟူသော။ ဝိရဇံ၊ကိလေသာ မြူကင်းသော။ ဝီတမလံ၊ ကင်းသော ကိလေသာအညစ်အကြေးရှိသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ မဂ်လေးပါး ဟူသော တရားအမြင်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ပဋ္ဌမံ၊ သော။ စူဠရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-ဆဆက္ကသုတ်

၄၂၀။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စယောသုံ-ပေးမြဲ။) ဘဂဝါ သည်—

"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အာဒီနဝလျာဏံ၊ အစဉ်လည်း ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ သော။ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော။ သဗ्ယဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကေဝလ-ပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံ၏သော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သော။ ब्रဟ္မစရိယံ၊ သာသနာ, မဂ္ဂပြဟ္မစရိယကို။ ပကာသေဿာမိ၊ ထင်ရှားစွာပြတော်မူအံ့။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ယေဒိဒံ ဆက္ကာနိ၊ အကြင်ဆက္ကတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ တို့ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုတရား ဒေသနာတော်ကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သေါဓုကံ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိတိ၊ ဟောတော်မူအံ့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကာနိ၊ အတွင်း၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာယတနာနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ (ဝိပဿနာဉာဏ်, မဂ်ဉာဏ်တို့ဖြင့်) သိအပ်ကုန်၏။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဗာဟိရာနိ၊ အပြင်ဖြစ်ကုန်သော။ အာယတနာနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဝိညာဏကာယာ၊ ဝိညာဏကာယတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဖဿကာယာ၊ ဖဿကာယတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာကာယာ၊ ဝေဒနာကာယတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဆ၊ ကုန်သော။ တဏှာကာယာ၊ တဏှာကာယတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။

၄၂၁။ (ဆ အဇ္ဈတ္တိကာနိ ဆဗာဟိရာနိ ၂-ဝါကျကို သင်္ဌာယတနဝိဘင်္ဂသုတ် ၃၀၅ ပိုဒ်၌ပေးခဲ့ပြီ၊ "ဣဒံ ပဌမံ ဆက္ကံ၊ ဣဒံ ဒုတိယံ ဆက္ကံ" နိဂုံးဝါကျသာထူး၏။ "ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ပဌမံ၊ ရှေးဦး စွာသော။ ဆက္ကံ၊ ဆက္ကတည်း" စသည်ဖြင့် အနက်ပေးလေ။) (၁၊၂)

(နောက်ဝါကျတို့၌လည်း ထူးရာကို အနက်ပေးအံ့။) စက္ခုဉ္စ၊ စက္ခုပသာဒကိုလည်း။ ရူပေ စ၊ ရူပါရုံတို့ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ မနဉ္စ၊ ဘဝင်စိတ်ကိုလည်း။ ဓမ္မေ စ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောဝိညာဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (၃)

စက္ခုဉ္စ၊ကိုလည်း။ပ။ တိဏ္ဏံ၊စက္ခု, ရူပါရုံ, စက္ခုဝိညာဉ်သုံးပါးတို့၏။ သင်္ဂတိ၊ ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်။ ဖဿောမည်၏။ ပ။ဝုတ္တံ၊အပ်၏။ (၄)

စက္ခုဠ္ဠ၊ ကိုရင်း။ပ။ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ပ။ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ (၅)

စက္ခုဠ္ဠ၊ကိုရင်း။ပ။ဝေဒနာပစ္စယာ၊ကြောင့်။တဏှာ၊သည်။သမ္ဘဝတိ၊၏။ပ။ဝုတ္တံ၊အပ်၏။ (၆)

၄၂၂။ ယောသည်။ "စက္ခု၊စက္ခုပသာဒသည်။ အတ္တာတိ၊အတ္တတည်း"ဟူ၍။ ဝေဒယျ၊ ဆိုကြားအံ့။ (တဿ၊ဆိုသူ၏။) တံ၊ထိုဆိုခြင်းသည်။ နဉ္ဉပဇ္ဇတိ၊မသင့်။ ကသ္မာ၊ကြောင့်နည်း။ စက္ခုဿ၊စက္ခုပသာဒ၏။ ဥပ္ပါဒေါပိ၊ဖြစ်ခြင်းသည်ရင်း။ ဝယောပိ၊ပျက်ခြင်းသည်ရင်း။ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ (တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်တည်း။)ယဿ၊အကြင်တရား၏။ဥပ္ပါဒေါပိ၊သည်ရင်း။ ဝယောပိ၊ သည်ရင်း။ ပညာယတိ၊၏။ အဿ၊ထိုတရား၏။ ဝေါ၎ကျိသ္မိအဖြစ်အပျက် ထင်ရှားလတ်သော်။ "မေ၊ငါ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ဝေတိ စ၊တိ၊ပျက်လည်းပျက်၏" ဟူ၍။ ဣတိ၎ကျိသ္မိ။ အာဂတံ၊ (အဓိပ္ပါယ်)သက်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "စက္ခု၊ သည်။ အတ္တာတိ၊ အဘ္ဘ"ဟူ၍။ ယော၊ သည်။ ဝေဒယျ၊ ကြားအံ့။ တဿ၏။ တံ၊သည်။ နဉ္ဉပဇ္ဇတိ၊မသင့်။ ဣတိ၊ထို့ကြောင့်။ စက္ခု၊သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တ-မဟုတ်။ (ကေန်ဆတ်ဆတ် အနတ္တသာတည်း။) (ရူပါ အတ္တာ-စသော ဝါကျ၊ စက္ခုဝိညာဏ် အတ္တာ-စသော ဝါကျ၊ စက္ခုသမ္ဖဿော အတ္တာ-စသော ဝါကျ၊ ဝေဒနာ အတ္တာ-စသော ဝါကျ၊ တဏှာ အတ္တာ-စ သော ဝါကျတို့၌ စက္ခုအတ္တာ-စသော ဝါကျအနက်ကို မှီး၍ သမ္မန်)။

၄၂၃။ (သောတံ အဘ္ဘာ။ပ။ ဃာနံ အတ္တာ။ပ။ သောတဝိညာဏံ အဘ္ဘာ။ပ။ သောတသမ္ဖ-ဿော အတ္တာ။ပ။ဝေဒနာ အတ္တာ။ပ။ တဏှာ အတ္တာ။ပ။ ၆-ဝါကျ၊ ဃာန ၆-ဝါကျ၊ ဇိဝှါ ၆-ဝါကျ၊ ကာယ ၆-ဝါကျ၊ မန ၆-ဝါကျ၊တို့၌ စက္ခု ၆-ဝါကျကိုမှီး၍ အနက်သမ္မန်)။

၄၂၄။ စက္ခုံ၊စက္ခုပသာဒကို။ "တေ၊ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ငါ၏ (ဥစ္စာတည်း)။ သော၊ ဤစက္ခုသည်။ အဟံ၊ငါသည်။ အသ္မိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ ဤစက္ခုသည်။ မေ၊၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တ တည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊(တဏှာ,မာန ဒိဋ္ဌိ,တို့ဖြင့်) နှု၏။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ပ။စက္ခုဝိညာဏ်၊ ကို။ပ။စက္ခုသမ္ဖဿံ၊ကို။ပ။ဝေဒနံ၊ကို။ပ။တဏှာ၊ကို။ပ။သမနုပဿတိ၊ ရှု၏။ (သောတ,ဃာန,ဇိဝှါ, ကာယ, မန-စ သော ၆-ပါးစီတို့ကိုလည်း ဤနည်းအတိုင်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ ခေါ ပန၊ ဤသို့ရှုခြင်းသည်ပင်လျှင်။ သက္ကာယသမုဒယဂါမိနီ၊ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးအပေါင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိ သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။

စက္ခုံ၊ကို။ တေ၊ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊သည်။ နမဟုတ်။ သော၊ဤစက္ခုပသာဒသည်။ အဟံ၊သည်။ နအသ္မိ၊မဖြစ်။ သော၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ နအတ္တာ၊ အတ္တ မဟုတ်ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ရှု၏။ (ကြွင်း ဝါကျမျှားခ်ိန်လည်း ဤနည်းအတိုင်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ ခေါ ပန၊လျှင်။ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနီ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားရှိသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊တည်း။

၄၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုဠ္ဠ၊ ကိုရင်း။ပ။ဥ္ဇ္ဇဘိ၊ ၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစား၏ပ်သော။ သုခံ ဝါ၊သုခဝေဒနာသည်ရင်း။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်ရင်း။အဒုက္ခမသုခံ ဝါ

ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်ရင်း။ ဥပပဋိတိ၏။ သော၊ထိုဝေဒနာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ဝေဒနာသုံးပါးပြ ဝါကျအားလုံး၌စပ်။) သုခါယ၊သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာယ၊ဝေဒနာဖြင့်။ ဖုဋ္ဌော၊တွေ့ထိအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏။ အဘိဝဒတိ၊ အလွန်ဆိုး၏။ အဋ္ဌောသာယ၊ မျိုမဘတ်စွဲလမ်း၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တဿ၊ ထိုသုခဝေဒနာ ဖြစ်သောသူ၏ (သန္တာန်၌)။ ရာဂါနုသယော၊ ရာဂါနုသယသည်။ အနုသေတိ (သင့်လျော်သောအကြောင်းကို ရ၍) ဖြစ်ပေါ်၏။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌော၊ အပ်သည်။ သမာနော၊ သော်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိလမတိ၊ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ၊ငိုကြွေး၏။ ဥရတ္တာဠိ၊ ရင်တီးလက်ခတ်။ ကန္ဒတိ၊မြည်တမ်း၏။ သမ္မောဟံ၊ တွေဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တဿ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာ ဖြစ်သောသူ၏ (သန္တာန်၌)။ ပဋိဃာနုသယော၊ သည်။ အနုသေတိ၊၏။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ ဥပေက္ခာဖြင့်သော။ ဝေဒနာယ၊ ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌော၊အပ်သည်။သမာနော၊သော်။ တဿာ ဝေဒနာယ၊ ထိုဥပေက္ခာဝေဒနာ၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုလည်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဘွယ်ကိုလည်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊အပြစ်ကိုလည်း။နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်မှုကိုလည်း။ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။နပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ။ တဿ၊ ထိုဥပေက္ခာဝေဒနာဖြစ်သော သူ၏(သန္တာန်၌)။အဝိဇ္ဇာနုသယော၊သည်၊ အနုသေတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သော၊ ထိုဝေဒနာဖြစ် သောသူသည်။ ဝဘ၊စင်စစ်။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊၌။ ရာဂါနုသယံ၊ ကို။ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍။ ဒုက္ခာယ၊သော။ ဝေဒနာယ၊၌။ပဋိဃာနုသယံ၊ကို။ အပ္ပဋိဝိနောဒေတ္မာ၊ မဖျောက်မူ၍။ အဒုက္ခမသုခါယ၊သော။ ဝေဒနာယ၊၌။အဝိဇ္ဇာနုသယံ၊ကို။ အသမူဟနိတ္မာ၊ မနုတ်မူ၍။ အဝိဇ္ဇံ၊ ကို။ အပ္ပဟာယ၊၍။ဝိဇ္ဇံ၊ဝိဇ္ဇာကို။အနုပ္ပါဒေတ္မာ၊ မဖြစ်စေမူ၍။ ဒိဋ္ဌေ၊တွေ့မြင်အပ်သော။ ဓမ္မေ၀၊ အတ္တဘောဘ၌သာလျှင်။ဒုက္ခဿ၊ဆင်းရဲ၏။ (ကိလေသာဒုက္ခ ဝဋ္ဋဒုက္ခကိုယူ။) အန္တကရော၊အဆုံးကို ပြုသူသည်၊ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ။

(သောတဠ-စ သော ဝါကျ၌လည်း ဤနည်းအတိုင်း အနက်သမ္မန်။)

၄၂၆။ (ဤဝါကျ၌လည်း နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက် စသည်ဖြင့် ပဋ္ဌိသေဓ နေ-သဒ္ဒါကို အထူး ပြု၍ သမ္မန်ရုံသာ ထူးတော့သည်။ တေ ဌာနံ၊သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏ဟု နိဂုံး၌ကား နေ-မ၊ပါ ပါ၌ ရှိတိုင်း သမ္မန်လေ။)

၄၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿံ၊ ရှုသော။ပ။ ပဇာနာတိတိ၊သိ၏ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုန္တိ-ပေးမြဲ။) ဣမသ္မိံ ခေါ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ကို။ ဘည္ပမာနေ၊သော်။ သင်္ခိတ္တာနံ၊ခြောက်ကျိပ်အတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့၏။ စိတ္တာနိ၊တို့သည်။ အနုပါဒါယ၊၍။ အာသဝေဟိ၊တို့မှ။ ဝိမုစ္စိံသု၊ကုန်ပြီ။ဣတိ၊ပြီ။

ဆဋ္ဌ၊သော။ ဆဆက္ကသုတ်၊သည်။ နိဋ္ဌိတ်၊ပြီ။

၇-မဟာသဠာယတနိကသုတ်

၄၂၈။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ၊ ပစ္စယောသုံ-ပေးမြဲ။) ဘဂဝါ၊ သည်—

၄၂၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။အဇာနံ၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ အပဿံ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ ရူပေ၊တို့ကို။ပ။စက္ခုဝိညာဏံ၊ကို ။ပ။ စက္ခုသမ္ဖဿံ၊ကို။ပ။စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊

ကြောင့်။ပ။ဥပပ္ဇတိ၊ ၏။ တမ္မိ၊ ထိုဝေဒနာ သုံးပါးကိုလည်း။ပ။ စက္ခုသ္မိံ၊ ၌။ သာရဇ္ဇတိ၊ ပြင်းစွာတပ်နှစ်သက်၏။ပ။တဿိမိ၊ ၌လည်း။ သာရဇ္ဇတိ၊ ၏။

သာရတ္တာသေ၊ ပြင်းစွာ တပ်နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ သံယုတ္တာသေ၊ လွန်စွာ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မူဠှာသေ၊ ပြင်းစွာတွေ့ဝေသည်ဖြစ်၍။ အဿာဒါနုပဿိနော၊ သာယာဖွယ် ဟု အဖန်ဖန် ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ၊ ထိုသူ၏(သန္တာန်၌)။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ ပဋ္ဌုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊တို့သည်။ ဥပစယံ၊ ပွါးစည်းခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ တဏှာ စ၊ သည်လည်း။ပေါနောဘဝိကံ၊ တဖန်ဘဝကို ဖြစ်စေတတ်၏။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ အလွန်နှစ်သက်တတ်သည်၏ အဖြစ်နှင့် တကွဖြစ်၏[1]။ တတြတတြ၊ ထိုထိုအာရုံ, ထိုထိုဘုံ၌။ အဘိနန္ဒိနီ၊ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏[2]။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ သာ စ၊ ထိုတဏှာသည်လည်း။ပ။ ဝစုတိ၊ တိုးပွါး၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ကာယိကာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒရထာပိ၊ ပူပန်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဝစုန္တိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။ စေတသိကာ၊ စိတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒရထာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ပဝစုန္တိ၊ ကုန်၏။ ကာယိကာ၊ ကုန်သော။ သန္တာပါပိ၊ ပူလောင်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဝစုန္တိ၊ကုန်၏။ စေတသိကာ၊ ကုန်သော။ သန္တာပါပိ၊ တို့သည်လည်း။ ပဝစုန္တိ၊ ကုန်၏။ကာယိကာ၊ ကုန်သော။ ပရိဍာဟာပိ၊ လောင်မြိုက်ခြင်း တို့သည်လည်း။ ပဝစုန္တိ၊ကုန်၏။ စေတသိကာ၊ ကုန်သော။ ပရိဍာဟာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ပဝစုန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပရိယာယ်တူပုဒ်မျှားဖြစ်ကြ၏။ အမည်ကွဲရုံမျှအနက်သမ္မန်လိုက်သည်။) သော၊ သည်။ ကာယဒုက္ခမ္မိ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကိုဋဌင်း။ စေတောဒုက္ခမ္မိ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကိုဋဌင်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ခံစား၏။ (သောတံ ဘိက္ခဝေ-စသည်ကိုလည်း စက္ခုနည်းအတိုင်းသမ္မန်)။

•

၄၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ ကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ ဇာနံ၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ပဿံ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ပ။စက္ခုသ္မိံ၊ ၌။ နိ ဘာဝရဇ္ဇတိ၊ ပြင်းစွာမတပ်နှစ်သက်။ပ။ တဿိမိ၊ ၌လည်း။ နိ သာရဇ္ဇတိ၊ ပြင်းစွာမတပ်နှစ်သက်။ အသာရတ္တာသေ၊ ပြင်းစွာမတပ်နှစ်သက်သည် ဖြစ်၍။ အသံ-

---

၁။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ-သည် 'တဏှာ' ဟူ၊သာပုဒ်၏ ဝိသေသနဖြစ်ခြင်းကြောင့် တဏှာကိုပင် ရ၏။ နန္ဒိရာဂနေ သဟဂတာ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟအလို တပ္ပုရိသ်ထုံးစံအတိုင်း နန္ဒိရာဂဟူသော ရှေးပုဒ်မရပဲ တဏှာနှင့်တကွဖြစ်သော အခြားတရားတပါးပါးကို ကောက်ရမလိုရှိ၏။သို့သော် နန္ဒိရာဂ ဟူသော ရှေ့ပုဒ်အရ နန္ဒိရာဂ ခေါ် တဏှာ၏မ်ိုး မကောက်မူ၍ တဏှာ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော နန္ဒိရာဂဘောဂုဏ်ကိုသာ ကောက်ရမည်။ ထိုနန္ဒိရာဂ ဘောဂုဏ်နှင့် ဂုဏ်ဂုဏေအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္မန်ကို ဌာနျှုပစာရတ္ထအားဖြင့် ကောက်၍ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ-ဟူသော သမာသ်ပုဒ်လုံး အရကို ထိုဌာနျှုပစာရတ္ထအားဖြင့် 'တဏှာ'ကိုကောက်သော် ဤပုဒ်အရ'တဏှာ' သာရ၏။ တဏှာမှတပါး တဏှာနှင့် တကွဖြစ်သော အခြားတရားကို မရတော့ပေ။ ဤ အဓိပ္ပါယ်ကို ရည်၍ နန္ဒိရာဂနေ သဟ ဧကတ္တမေဝ ဂတာ။ တဇ္ဇာဝသဟဂတံဟိ ဣဓ အဓိပ္ပေတံ-ဟု သံ-ဋီ ၂-စာမျက်နှာ ၂၄၃-၌ မိန့်ပြီ၊ ဒီ-ဋီ ၂-၃၇၉ ၌လည်း အလားတူပဲဖွင့်ဆို၏။

တနည်း အယံ ပန သဟဂတသဒ္ဒေါ တဇ္ဇာဝေ ဝေါကိဏ္ဏော ။ပ။ ဒိဿတိ။ တတ္ထ "ယာယံ တဏှာ ပေါနောဘဝိကာ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ"တိ တဇ္ဇာဝေ ဝေဒိတဗ္ဗော နန္ဒိရာဂဘူတာတိအတ္ထော-ဟူသော (အဘိ-ဋီ ၁-၁၁၁) နှင့် "တဇ္ဇာဝတ္ထော ဟိ သေ သဟဂတသဒ္ဒေါ"ဟူသော (ဝိသုဒ္ဓိ-ဋီ ၂-၂၀၃) တို့အလို သဟဂတသဒ္ဒါ တဇ္ဇောဖြစ်၍ "လွန်စွာနှစ်သက်တတ်သော ရာဂဖြစ်၍ ဖြစ်သော"ဟု ပေး။

၂။ တတြတတြအဘိနန္ဒိနီ-၌ တတြတတြ-ကို(သံ-ဋီ)အလို 'ထိုထိုဘုံ ထိုထိုအာရုံ"ဟုဆို(ဒီ-ဋီ ၂)အလို"ထိုလို-အတ္တဘာ, ထိုထိုအာရုံ"ဟုဆို။ (ဝိသုဒ္ဓိ-ဋီ ၂-၂၀၃)အလို "ထိုထိုဘုံ, အတ္တဘော, အာရုံ"ဟု ဆို။

ယုတ္တာသ၊ လွန်စွာ မယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ အသမ္ဘူဏ္ဍသ၊ လွန်စွာ မတွေ့ဝေသည် ဖြစ်၍။ အာဒီနဝါ-နုပဿိနော၊ အပြစ်ဟု အဖန်ဖန်ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တ၊သ၊ ထိုသူ၏ (သန္တာန်၌)။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။ ပဋ္ဌပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ အပစယံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။အသ၊ ထိုသူ၏။ တဏှာ စ၊သည်လည်း။ ပေါနောဘဝိကာ၊၏။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ ၏။ တတြတတြ၊ ၌။ အဘိနန္ဒိနီ၊ ၏။ အ၊သ၊ ထိုသူ၏။ သာ စ၊ ထိုတဏှာသည်လည်း။ပဟီယတိ၊ ကင်း၏။ တ၊သ၊ ၏။ ကာယိကာ၊ ကုန်သော။ ဒရထာပိ၊ ပူပန်ခြင်း တို့သည်လည်း။ ပဟီယန္တိ၊ ကင်းကုန်၏။ပ။သော၊ သည်။ ကာယသုခမ္ပိ၊ကိုယ်ချမ်းသာကိုရင်း။စေတောသုခမ္ပိ၊စိတ်ချမ်းသာ ကိုရင်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ၏။

၄၃၁။ တထာဘူတသ၊ ထိုချမ်းသာသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သောသူ၏ ?။ ယာ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်ဥာဏ်အမြင်သည်။(အတ္ထိ၊ ၏၊)အသ၊ ထိုသူ၏။ သာ၊ ထိုဥာဏ်အမြင်သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မှန်ကန်သော ဥာဏ်အမြင်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ တထာဘူတသ၊ ၏။ယောသမာဓိ၊အကြင် တည်ကြည်ခြင်းသည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)အသ၊ ၏။ သော၊ ထိုတည်ကြည်ခြင်းသည်။ သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းသောတည်ကြည်ခြင်းမည်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ အသ၊၏။ ကာယကမ္မံ၊ကာယကံသည်ရင်း။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်ရင်း။ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးမှုသည်ရင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ မဂ်စိတ်မဖြစ်ပေါ်မီက ပင်လျှင် ၂။ သုပရိသုဒ္ဓေါ၊ အလွန်စင်ကြယ်ပြီးဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဝေ၊ ဤသို့။ အသ၊ ၏။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အင္ဂေါ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ အယံ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်။ ဘာဝနာပါရိပူရိ ံ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ အ၊ရိယံ၊ သော၊ အင္ဂေါ၊ သော။ ဣမံ မဂ္ဂံ၊ ဤမဂ်ကို။ ဘာဝယတော၊ ဖြစ်စေသော။ တ၊သ၊ ထိုသူ၏(သန္တာန်၌)။ဧတ္ထာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာပိ၊ သတိ ပဋ္ဌာန်ဘို့သည်လည်း။ဘာဝနာပါရိပူရိ ံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဘာဝနာပါရိပူရိ ံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

တ၊သ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်စသည်တို့နှင့်ပြည့်စုံသောသူ၏(သန္တာန်၌)။ သမထော စ၊ သမထရင်း။ ဝိပဿနာ စ၊ ဝိပဿနာရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ ယုဂနद္ဓါ၊ ထမ်းပိုးခ်ိန်ဖွဲ့တပ်အပ်သော နွားနှစ်ကောင်တို့ကဲ့သို့ အရိယမဂ်တည်းဟူသော ထမ်းပိုးခ်ိန် ဖွဲ့အပ်ကုန်သည် ?။ ဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။ ပရိညေယျာ၊ပိုင်းခြားရှုသိအပ်ကုန်၏။ ဘော ဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ အဘိညာ၊

၁။ တထာဘူတသ၊ တိ ကုသလ စိတ္တသမ္ပယုတ္တစေတောသုခသမ ဋ္ဌိ ဘူတသ၊ ဣ ။ ကုသလ စိတ္တ ။ ပ ။ ဘူတသ၊ တိ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ ဝိပဿနာသဟဂတ ကုသလ စိတ္တသ၊ သမ္ပယုတ္တ စေတောသုခသမ ဋ္ဌိ ဘူတသ၊ ဣ။ "ဝုဋ္ဌာနဂါမိ ဝိနိ ပဿနာ နှင့်တကွဖြစ်သော ကုသိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏" ဟု အနက်အကျယ်ဖော်လည်းပေး။

၂။ မဂ္ဂ ပ္ပတ္တိ တော-နှင့်အညီပေးသည်။ ဝိပဿနာ ရဇ္ဇ တော ပိ ဝါ-ဟူသော ဒုဝိကပ်အလို "ဝိပဿနာ အား မထုတ် မီကပင်လျှင်" ဟု သော်လည်းပေး။

၃။ ယုဂေ နဒ္ဓါ ဝိယ တိ ယုဂနဒ္ဓါ၊ အဘိ ၁၊ မူလဋ္ဌ၊ ၈၉ -နှင့်အညီ "ယုဂေ နဒ္ဓါ ယုဂနဒ္ဓါ၊ ယုဂနဒ္ဓါ ဝိယ တိ ယုဂနဒ္ဓါ" ဟု ဥပမာတဒ္ဓိတ်ပြု၊ သမထ ဝိပဿနာ ကောက်။ "အညမညာနတိ ဝတ္တမာနာ ယုဂနဒ္ဓါ ယုတ္တာ ဝိယ အရိယမဂ္ဂ ယုဂနဒ္ဓါ အညမညံ ပဋိဗဒ္ဓါ တိ ယုဂနဒ္ဓါ" ဤဋီကာနှင့်အညီ "အရိယမဂ်တည်းဟူသော ထမ်းပိုးခ်ိန် ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်" ဟု အနက်သမ္မန်လိုက်သည်။

ဖြင့်။ ပရိဇာနာတိ၊ ၏။ယေ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။အဘိညာ၊ ဖြင့်။ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။တေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အဘိညာ၊ဖြင့်။ ပဇဟတိ၊၏။ယေ ဓမ္မာ၊တို့ကို။ အဘိညာ၊ ဖြင့်။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏။ တေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အဘိညာ၊ ဖြင့်။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ အဘိညာ ၊ ဖြင့်။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်၏။ တေ ဓမ္မေ၊တို့ကို။အဘိညာ၊ ဖြင့်။ သစ္ဆိကရောတိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဘိညာ၊ ဖြင့်။ ပရိညေယျာ၊ အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေ စ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ပဋ္ဌပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊သို့။ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အသေ၊ ရှု၏။ ဣဒံ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ရူပုပါဒါ'နက္ခန္ဓော၊ ၎င်း။ပ။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်းတည်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ အဘိညာ၊ ဖြင့်။ ပရိညေယျာ၊ အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဘိညာ၊ ဖြင့်။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေ စ၊ တို့နည်း။ အဝိဇ္ဇာ စ၊ အဝိဇ္ဇာ၎င်း။ ဘဝတဏှာ စ၊ ဘဝဘဏှာ၎င်းဘည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ အဘိညာ၊ ဖြင့်။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဘိညာ၊ ဖြင့်။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေ စ၊ တို့နည်း။ သမထော စ၊ ၎င်း။ ဝိပဿနာ စ၊ ၎င်းတည်း။ ဣဒမ၊ တို့ကား။အဘိညာ၊ ဖြင့်။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဘိညာ၊ ဖြင့်။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေ စ၊ တို့နည်း။ ဝိဇ္ဇာ စ၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သောပညာ၎င်း။ ဝိမုတ္တိ စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောပညာ၎င်းတည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ အဘိညာ၊ ဖြင့်။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့တည်း။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

သတ္တမံ၊ သော။ မဟာသဠာယတနိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၈-နဂရဝိန္ဒေယျသုတ်

၄၃၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ။) ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ဘဂဝါ၊သည်။ကောသလေသု၊ တို့၌။ စာရိကံ၊ ၄ါ။ စရမာနော၊ လတ်သော်။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယေန၊ ၌။ နဂရဝိန္ဒံနာမ၊ နဂရဝိန္ဒမည်သော။ ကောသလာနံ၊ ကောသလဘိုင်းသားဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏားတို့၏။ ဂါမော၊ ရှိသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ထိုနဂရဝိန္ဒရှိသို့။ အဝသရိ၊ ဆိုက်ရောက်တော်မူပြီ။ နဂရဝိန္ဒေယျာ၊ နဂရဝိန္ဒရှာ၌နေထိုင်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုဏားသူကြွယ်တို့သည်။ "ဘော၊ အိုအချင်းတို့။သက္ကပုတ္တော၊သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ သက္ကကုလာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ။ (နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။) ပဗ္ဗဇိတော၊ သဒ္ဓါ၍ရဟန်းပြုသော။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကောသလေသု၊ တို့၌။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ၄ါ။ စရမာနော၊လတ်သော်။ နဂရဝိန္ဒံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော ခလု၊ ဆိုက်ရောက်တော်မူသတဲ့။ တံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အဘိ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ကလ္လာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ကျော်စောသံသည်။ ဥဂ္ဂတော၊ ပြန့်နှံ့၍တက်၏။ ကိံ ဥဂ္ဂတော၊ နည်း။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊

ခပ်သိမ်းမျှားစွာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟာမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မဖောက်မပြန် သယမ္ဘူ(ဉာဏ်)ဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင်သာသိတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏ.တဆဲ့ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏ-သမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွမြန်းတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။သုဂတော၊သုဂတမည်တော်မူ၏။သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ လောကအားလုံးကို သိမ်းကျုံးကုန်စင် သိမြင်တော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ လောကဝိဒူမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ဣတိပိ၊သီလဂုဏ်သမာဓိဂုဏ် ပညာဂုဏ် ဝိမုတ္တိဂုဏ် ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနဂုဏ်တို့ဖြင့် မိမိထက်လွန်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတော်မမူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။အနုတ္တရော၊အနုတ္တရမည်တော်မူ၏။သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ဆုံးမသင့် ဆုံးမထိုက်သော တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား လူယောကျ်ား နတ်ယောကျ်ားတို့ကို တုတ်ခြားမပြ တရားချသဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ဗြဟ္မာနတ်လူ ခပ်သိမ်းသူတို့၏ ဆရာတဆူဖြစ်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဘန်သိတတ် ဝေနေယျတို့ကို သိစေတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ သည်။ ဣတိပိ၊ ဣသေရိယ ဓမ္မ ယသ သိရီ ကာမ ပယတ္တဂုဏ် ဘုန်းခြောက်စုံနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။(အနုတ္တရော-နှင့် ပုရိသဒမ္မသာရထိ-ကိုခွဲလျှင် ဂုဏ်တော် ၁၀-ပါး၊ မခွဲလျှင် ဂုဏ်တော် ၉-ပါးဖြစ်၏။)

သေး၊ ထိုဘုရားရှင်သည်။ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကံ၊ ဝသ ဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့် တကွသော။ သဗြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်နှင့် တကွသော။ ဣမံ လောကံ၊ ဤသြကာသလောကကို။ သသမဏ.ဗြာဟ္မဏိ ံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သမုတိနတ်(မင်း)ကြင်းသော လူနှင့်တကွသော။ ဣမံ ပဇံ၊ ဤသတ္တလောကကို။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ သော၊ ထိုဘုရားရှင်သည်။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော။ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကေवलပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံသော။ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ တထာရူပါနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့ကို။ (ဘုရားရှင်တို့ကို ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ ပန၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဂ္ဂတောတိ၊ ၏"ဟူ၍။ အယောသုံ ခေါ၊ ကြားဘူးကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

အထခေါ၊ ၌။ နဂရဝိနေယျကာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ံ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အပ္ပေကစ္စေ၊

အခ္ခါသောပုံဏား သူကြွယ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ဌိတာ။ နိသိဒိ သု၊ ထိုင်ကုန်ပြီ။ အပေါကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခဏ။ သမ္မောဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ဂဏံ၊ ကို။ ဝိတိသာရေတ္ဝာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ဌိတာ။ နိသိဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အပေါကစ္စေ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ အဠလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္ဝာ၊ ညွှတ်စေ၍ (မြှောက်ချီ၍)။ ဧကမန္တံ၊ ဌိတာ။ နိသိဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အပေါကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဌိတာ။ နာမဂေါတ္တံ၊ (မိမိတို့၏)အမည် အနွယ်ကို။ သာဝေတ္ဝာ၊ ကြားစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ဌိတာ။ နိသိဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အပေါကစ္စေ၊ တို့သည်။ တုဏှီဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်လျက်။ ဧကမန္တံ၊ ဌိတာ။ နိသိဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။ (မ ၁၊ သာလေယျက သုတ် စာပိုဒ် ၄၃၉-၌လည်းရှု။)ဧကမန္တံ၊ ဌိတာ။ နိသိန္နော ခေါ၊ ထိုင်နေကုန်သော။ နဂရဝိန္ဒေယျကေ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၄၃၅။ ဂဟပတယော၊ သူကြွယ်တို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ ဤသာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ "ဂဟပတယော၊ တို့။ ဂဏံဘူတာ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုံဏားတို့ကို။ နေ သက္ကာတဗ္ဗာ၊ အရိုအသေမပြု အပ်ကုန်သနည်း။ နေ ဂရုကာတဗ္ဗာ၊ အလေးအမြတ် မပြုအပ်ကုန်သနည်း။ နေ မာနေတဗ္ဗာ၊ မမြတ်နိုး အပ်ကုန်သနည်း။ နေ ပူဇေတဗ္ဗာ၊ မပူဇော်အပ်ကုန်သနည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေ ပုဗ္ဗေယျုံ၊ မေးကုန်ငြားအုံ့။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဋိဗာ၊ အမေးခံရကုန်သော။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့အား။ "ယေ တေ သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ စက္ခုဝိညေယ္ယသု၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ အဝီတရာဂါ၊ မကင်းသောရာဂရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ (ရာဂမကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍ သော်လည်းပေး။) အဝီတဒေါသာ၊ ၍။ အဝီတမောဟာ၊ ၍။ အဗ္ဘန္တရာ၊မိမိသန္တာန်၌။ အဝူပသန္တစိတ္တာ၊ မငြိမ်းအေးသောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်ရင်း။ သမဝိသမံ၊ ညီညွတ်သောအကျင့်, မညီညွတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏ ?။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုံဏားတို့ကို။ နေ သက္ကာတဗ္ဗာ၊ အရိုအသေမပြုအပ်ကုန်။ နေ ဂရုကာတဗ္ဗာ၊ အလေးအမြတ် မပြုအပ်ကုန်။ နေ မာနေတဗ္ဗာ၊ မမြတ်နိုးအပ်ကုန်။ နေ ပူဇေတဗ္ဗာ၊ မပူဇော်အပ်ကုန်။ တံ၊ ထိုအရိုအသေစသည်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ စက္ခုဝိညေယျေသု၊ ကုန်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ အဝီတရာဂါ၊ ၍။ အဝီတဒေါသာ၊ ၍။ အဝီတမောဟာ၊ ၍။ အဗ္ဘန္တရာ၊ ၌။ အဝူပသန္တစိတ္တာ၊ ၍။ ကာယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်ရင်း။မနသာ၊ ဖြင့်ရင်း။ သမဝိသမံ၊ ကို။ စရာမ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တေ သမစရိယမ္ပိ၊ ထိုသမစရိယကိုမျှလည်း ?။ ဥတ္တရိ၊ (ငါတို့ထက်) အလွန်။ အပသဿတိ၊ မတွေ့မြင်ရကုန်သော။ တေသံ နော၊ ထိုငါကိုသည်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ ဘောန္တော သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင်ရဟန်းပုံဏားတို့ကို။ နေ သက္ကာတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်။ပ။ နေ ပူဇေတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်။

၁။ သမဝိသမံ စရန္တိ ကာယသမာဒိ သမညော၊ ကာယဝိသမာဒိ ဝိသမညော စရန္တိ ကရောန္တိ ပဋိပဇ္ဇန္တိ။ (ဋီကာ)

၂။ သမစရိယမ္ပိ ဟိ ဧတေန္တိ ပုဗ္ဗေ သမစရိယာယ ဧဝတိတတ္တာ ဝုတ္တံ။ (ဋီ)

ယေ တေ သမဏ၊ ပြောဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သောတဝိညေယ္ယသု၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဒေသု၊ သဒ္ဒါရုံတို့၌။ ပ။ ဃာနဝိညေယ္ယသု၊ ကုန်သော။ ဂန္ဓေသု၊ တို့၌။ ပ။ ဇိဝှါဝိညေယ္ယသု၊ ကုန်သော။ ရသေသု၊ တို့၌။ ပ။ ကာယဝိညေယ္ယသု၊ ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေသု၊ တို့၌။ ပ။ မနောဝိညေယ္ယသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ပ။ နု ပူဇေတဗ္ဗာတိ၊ အပ်ကုန်"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဗျာကရေယျာထ၊ ဖြေဆိုကြကုန်လော့။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဝေါ၊ သို့။ ပုဋ္ဌာ၊ အမေးခံရကုန်သော။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ ဝေါ၊ သို့။ ဗျာကရေယျာထ၊ ကုန်လော့။

၄၃၆။ ဂဟပတယော၊ တို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ "ဂဟပတယော၊ တို့။ ကထံဘူတာ၊ ကုန်သော။ သမဏ ပြောဟ္မဏာ၊ တို့ကို။ သက္ကာတဗ္ဗာ၊ အရိုအသေပြုအပ်ကုန်သနည်း။ ပ။ ပူဇေတဗ္ဗာတိ၊ နည်း"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယ္ယုံ၊ မေးကုန်ငြားအုံ့။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဝေါ၊ သို့။ ပုဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ "ယေ တေ သမဏ ပြောဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ စက္ခုဝိညေယ္ယသု၊ ကုန်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ ဝိတရာဂါ၊ ကင်းသောရာဂရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိတဒေါသာ၊ ကင်းသောဒေါသရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိတမောဟာ၊ ကင်းသောမောဟရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဗ္ဘက္ခံ၊ ၌။ ဝူပသန္တစိတ္တာ၊ ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊ ဖြင့်ရင်း။ သမစရိယံ၊ ညီညွတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ သမဏ ပြောဟ္မဏာ၊ တို့ကို။ သက္ကာတဗ္ဗာ၊ အရိုအသေပြုအပ်ကုန်၏။ ပ။ ပူဇေတဗ္ဗာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုအရိုအသေစသည် ပြုခြင်းသည်။ ကိသ္မိ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ စက္ခုဝိညေယ္ယသု၊ ကုန်သော။ ပ။ စရာမ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဧတံ သမစရိယမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ပဿတံ၊ ကျေးမြင်ကြရကုန်သော။ တေသံ နော၊ တို့သည်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ ဘောဒန္တော သမဏ ပြောဟ္မဏာ၊ တို့ကို။ သက္ကာတဗ္ဗာ၊ အရိုအသေပြုအပ်ကုန်၏။ ပ။ ပူဇေတဗ္ဗာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်၏။ ယေ တေ သမဏ ပြောဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သောတဝိညေယ္ယသု၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒေသု တို့၌။ ပ။ မနောဝိညေယ္ယသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ပ။ ပူဇေတဗ္ဗာတိ၊ အပ်ကုန်၏"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဗျာကရေယျာထ၊ ကုန်လော့။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဝေါ၊ သို့။ ပုဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ ဝေါ၊ သို့။ ဗျာကရေယျာထ၊ ကုန်လော့။

၄၃၇။ ဂဟပတယော၊ တို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ "ယေန၊ အကြင်(အာကာရ,အနွယ်တို့)ကြောင့်။ တုမ္ဟေ အာယသ္မန္တော၊ သင်အရှင်တို့သည်။ 'ဘော အာယသ္မန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ မဆွတ်ကေန်။ ဝိတရာဂါ ဝါ၊ ကင်းသောရာဂရှိသူတို့မူလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ရာဂဝိနယာယ၊ ရာဂကင်းပျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဋိပန္နာ ဝါ၊ ကျင့်သူတို့သည်မူလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ပ။ ပဋိပန္နာ ဝါ တိ၊ ကုန်၏'ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေထ၊ ဆိုကြကုန်၏။ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏။ တေ အာကာရေ၊ ထိုအကြောင်းတို့သည်။ ကေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ တေ အနွယာ၊ ထိုအလျှော်သိခြင်းတို့သည်။ ကေတိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ သစေ ပန ပုစ္ဆေယ္ယုံ၊ မေးကုန်ငြားအုံ့။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဝေါ၊ သို့။ ပုဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ (ဝ။ ထာဟိ-သည်

၀စနာလက်ံာရနိုပါတ်သာတည်း။)"တေ အာယသ္မန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်။ အရည်ဝနုပတ္ထာနိ၊ တော,တောအုပ်တို့ကို။ ပန္ဓာနိ၊ အစွန်အဖျားဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို။ ပဋ္ဌိသေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတော,တောအုပ်,အစွန်အဖျားကျောင်းတို့၌။ (နတ္ထိ-ဌ္ဌစပ်။) ယေ၊ အကြင်(မိန်းမ၏) ရူပါရုံတို့ကို။ဒိသ္မာ ဒိသ္မာ၊မြင်၍ မြင်၍။ အဘိရမေယ္ယုံ၊အလွန်မွေ့လျော်ကုန်ရာ၏။ တထာရူပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယာ၊ ကုန်သော။ရူပ၊(မိန်းမ၏) ရူပါရုံတို့သည်။ နတ္ထိ ခေါ ပန၊ မရှိကုန်သည်သာတည်း။ တတ္ထ၊ ဌ္ဌ။ ယေ၊ အကြင်(မိန်းမ၏) သဒ္ဒါရုံတို့ကို။ သုတ္မာ သုတ္မာ၊ ကြား၍ ကြား၍။ အဘိရမေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။ တထာရူပါ၊ ကုန်သော။ သောတဝိညေယ္ယာ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ ခေါ ပန၊ တည်း။ တတ္ထ၊ ဌ္ဌ။ ယေ၊ အကြင်(မိန်းမ၏) ဂန္ဓာရုံတို့ကို။ ဃာယိတ္မာ ဃာယိတ္မာ၊ နမ်း၍ နမ်း၍။ အဘိ-ရမေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။ တထာရူပါ၊ ကုန်သော။ ဃာနဝိညေယ္ယာ၊ ကုန်သော။ ဂန္ဓာ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ ခေါ ပန၊ တည်း။ တတ္ထ၊ ဌ္ဌ။ ယေ၊ အကြင် (မိန်းမ၏) ရသာရုံတို့ကို။ သာယိတ္မာ သာယိတ္မာ၊ လျက်၍ လျက်၍။ အဘိရမေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။ တထာရူပါ၊ ကုန်သော။ ဇိဝှါဝိညေ-ယ္ယာ၊ ကုန်သော။ ရသာ၊တို့သည်။ နတ္ထိ ခေါ ပန၊ တည်း။ တတ္ထ၊ ဌ္ဌ။ ယေ၊ အကြင်(မိန်းမ၏) ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို။ ဖုသိတ္မာ ဖုသိတ္မာ၊ တွေ့ထိ၍ တွေ့ထိ၍။ အဘိရမေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။ တထာ-ရူပါ၊ ကုန်သော။ ကာယဝိညေယ္ယာ၊ ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ ခေါ ပန၊ တည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ယေန၊ အကြင် (အာကာရ,အနုယတို့)ကြောင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ 'တေ အာယသ္မန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ မခွတ်ကေန်။ ဝိတရာဂါ ဝါ၊ ကုန်၏။ ပဋ္ဌိပန္နာ ဝါတိ၊ ကုန်၏'ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေမ၊ ဆိုကုန်၏။ နော၊ ငါတို့၏။ တေ အာကာရာ၊ ထိုအကြောင်း-တို့သည်။ ဣမေ ခေါ၊ ဤသည်တို့ပင်တည်း။ နော၊ တို့၏။ တေ အနုယာ၊ ထိုအလျော်သိခြင်း-တို့သည်။ ဣမေတိ၊ ဤသည်တို့ပင်တည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယ္ယာထ၊ ကုန်လော့။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။တုမှေ၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိမ္ဘာဇကာနံ၊ တို့အား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယ္ယာထာတိ၊ ကုန်လော့ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ နဂရဝိန္ဒေယ္ယကာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ ခာရေတူတိ၊လော့"ဟူသော။တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ (အာကာရဝါကျတို့၏ အနက်ကို ဂဏကမောဂ္ဂလ္လာနသုတ် စာပိုဒ် ၇၀-အဆုံးဌ၌ရှု၍ သမ္မန်။ ကေဝုစ်, ဗဟုဝုစ်မျှသာ ကွဲ၏။)

အဌမံ၊ သော။ နဂရဝိန္ဒေယ္ယ သုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-ပိဏ္ဍပါတပါရိသုဒ္ဓိသုတ်

၄၃၀။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ကလန္ဒကနိဝါပေ-ပေးမြဲ။) အထခေါ၊ ဌ္ဌ။ အာယသ္မာ သာရိ-ပုတ္တော၊ သည်။ သာယနှသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋ္ဌိသလ္လာနာ၊ တပါးထီးတည်း-ကိန်းအောင်းရာ (ဖလသမာပတ်)မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူသည်ရှိသော်။ပ။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌ္ဌ။ နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တကို။ ဘဂဝါ၊သည်—

သာရိပုတ္တာ၊ သာရိပုတ္တာ။ တေ၊ သင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်ကုန်၏။ တေ၊ ၏။ ဆဝိဝဏ္ဏာ၊ အရေအဆင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတော၊ ဖြူစင်၏။ သာရိပုတ္တာ၊ သာရိပုတ္တာ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကတမေန ဝိဟာရေန၊ အဘယ်နေခြင်းဖြင့်။ ဗဟုလံ၊ အခါများစွာ။ ဝိဟရသိ ခေါတိ၊ နေသနည်း ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂ္ဂေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သုညတာ ဝိဟာရေန၊ သုညတာနုပဿနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖလသမာပတ် ဝင်စား၍ နေခြင်းဖြင့်။ ဗဟုလံ၊ အခါများစွာ။ ဝိဟရာမိ၊ နေပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။ သာရိပုတ္တာ၊ သာရိပုတ္တာ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ သာရိပုတ္တာ၊ သာရိပုတ္တာ။ တုံ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ မဟာပုရိသဝိဟာရေန၊ (ဘုရားအစရှိသော) ယောဂျားမြတ်တို့၏ နေခြင်းဖြင့်။ ဗဟုလံ၊ အခါများစွာ။ ဝိဟရသိ ကိရ၊ နေဘိ၏။ သာရိပုတ္တာ၊ သာရိပုတ္တာ။ ယဒိဒံ သုညတာ၊ အကြင် သုညတာနုပဿနာ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဝင်စားသော ဖလသမာပတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧသော၊ ဤသုညတာနုပဿနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝင်စားသော ဖလသမာပတ်သည်။ မဟာပုရိသ-ဝိဟာရော၊(ဘုရားအစရှိကုန်သော)ယောဂျားမြတ်တို့၏ နေခြင်းတည်း။ သာရိပုတ္တာ၊ သာရိပုတ္တာ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ "သုညတာဝိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ ဝိဟရေယျန္တိ၊ နေလိုလို"ဟူ၍။ သစေ အာကင်္ခေယျ၊ အကယ်၍ အလိုရှိပြားအုံ။ (ပဋိသဒ္ဓိကွံတဗ္ဗံ-၌စပ်။) သာရိပုတ္တာ၊ သာရိပုတ္တာ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ တိုရဟန်းသည်။ အဟံ၊ သည်။ ယေန စ မဂ္ဂေန၊ အကြင်လမ်းဖြင့်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ ယသ္မိံ စ ပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌လည်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ အစရိံ၊ လှည့်လည်ပြီ။ ယေန စ မဂ္ဂေန၊ အကြင်လမ်းဖြင့်လည်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ဂါမတော၊ ရွာမှ။ ပဋိက္ကမိံ၊ ဖဲပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုလမ်း ထိုအရပ်၌။ မေ၊ ငါ၏။ စက္ခုဝိညေယ္ယေသု၊ ကုန်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ ဆန္ဒော ဝါ၊ ချစ်ခြင်း သည်၎င်း။ ရာဂေါ ဝါ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဒေါသော ဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်၎င်း။ မောဟော ဝါ၊ တွေဝေခြင်းသည်၎င်း။ စေတသော၊ စိတ်၌။ ပဋိဃံ ဝါပိ၊ ထိပါးခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ နုခေါတိ၊ ဖြစ်လေသလော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဒ္ဓိကွံတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ သာရိပုတ္တာ၊ သာရိပုတ္တာ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ "အဟံ၊ သည်။ပ။ အတ္ထိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သစေ ဇာနာတိ၊ အကယ်၍သိအုံ။ (ဝါယမိတဗ္ဗံ-၌စပ်။) သာရိပုတ္တာ၊ သာရိပုတ္တာ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံယေဝ ဓမ္မာနံ၊ ထိုတရားတို့ကိုသာလျှင်။ ပဟာ-နာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ သာရိပုတ္တာ၊ သာရိပုတ္တာ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ "အဟံ၊ သည် ပ။ နတ္ထိတိ၊ မဖြစ်"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သစေ ဇာနာတိ၊ အုံ။ သာရိပုတ္တာ၊ သာရိပုတ္တာ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တေနေဝ ပီတိပါမောဇ္ဇေန၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ အဟောရတ္တာနုသိက္ခိနာ၊ နေ့ည၌ပတ်လုံး အဖန်ဖန်ကျင့်ဇလ္လရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။

၄၃၉။ သာရိပုတ္တာ၊ ပုတ္တာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ပ။ ပဋိက္ကမိံ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ၌။ မေ၊ ၏။ သောတဝိညေယ္ယေသု၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒေသု၊ တို့၌။ ဆန္ဒော ဝါ၊ သည်၎င်း၊ ပ။ ပဋိဃံ ဝါပိ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ နုခေါတိ၊ ရှိလေသလော" ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဒ္ဓိကွံတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သာရိပုတ္တာ၊ ပုတ္တာ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ "အဟံ၊

သည်။ပ။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။သစေ ဇာနာတိ၊ အုံ့။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပါပကာနံ၊ ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံယေဝ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ပဟာနာယ၊ ဌာ၊ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်၊ “အဟံ၊ သည်။ပ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သစေ ပန ဇာနာတိ၊ အုံ့။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တေနေဝ ပီတိပါမောဇ္ဇေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ကုသလေသု၊ ကုန်သော။ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အဟောရတ္တာနုသိက္ခိနာ၊ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယ္ယုံ၊ ၏။

၄၄၀။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ပုန စပရံ၊ လည်း၊ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “မေ၊ ငါသည်။ ပဠု၊ ငါးပါး ကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဟီနာ နုခေါတိ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီလော” ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ “မေ၊ သည်။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊ တို့ကို။ အပ္ပဟီနာခေါတိ၊ မပယ်အပ်ကုန်” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သစေ ဇာနာတိ၊ အုံ့။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပဠုနံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံ၊ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ဌာ။ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊အပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ပုတ္တ။ဘိက္ခု၊သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ “မေ၊ သည်။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊ တို့ကို။ ပဟီနာ ခေါတိ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ”ဟူ၍။ ဝေ သို့။ သစေ ပန ဇာနာတိ၊ အုံ့။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ပ။ဝိဟရတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၄၁။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “မေ၊ သည်။ ပဠု၊ ကုန်သော။ နိဝရဏာ၊ တို့ကို။ ပဟီနာ နုခေါတိ၊ ပယ်အပ်ကုန်လေသလော”ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ပ။ဝိဟရတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၄၂။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ပုန စပရံ လည်း။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “မေ၊ သည်။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့ကို။ ပရိညာတာ နုခေါတိ၊ ပိုင်းခြားရှုသိအပ်ကုန်ပြီလော”ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ “မေ၊ သည်။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့ကို။ အပရိညာတာ ခေါတိ၊ ပိုင်းခြားရှုမသိအပ်ကုန်”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သစေ ဇာနာတိ၊ အုံ့။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပဠုနံ၊ ကုန်သော။ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊တို့ကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားရှုသိခြင်းငှါ။ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ “မေ၊ သည်။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့ကို။ ပရိညာတာ ခေါတိ၊ အပ်ကုန်ပြီ” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သစေ ပန ဇာနာတိ၊ အုံ့။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ပ။ ဝိဟရတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၄၃။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ပုန စပရံ လည်း။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “မေ၊ သည်။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့ကို။ ပရိညာတာ နုခေါတိ၊ ပိုင်းခြားရှုသိအပ်ကုန်ပြီလော”ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ “မေ၊ သည်။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့ကို။ ပရိညာတာ ခေါတိ၊ ပိုင်းခြားရှုမသိအပ်ကုန်”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သစေ ပန ဇာနာတိ၊ အုံ့။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ပ။ ဝိဟရတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၄၄။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “မေ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်ဘုံကို။ ဘာဝိတာ နုခေါတိ၊ ပွါးမျှားအပ်ကုန်ပြီလော” ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ပ။ ဝိဟရတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၄၄။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “မေ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သမ္မပ္ပဓာနာ၊ သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကို။ ဘာဝိတာ နုခေါတိ၊ လော”ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ပ။ဝိဟရတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၄၅။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ "မေ၊ သင်္ဃ။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ ဘာဝိတာ နုခေါတိ၊လော"ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ပဋိသဏ္ဌိကွဲတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ပ။ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၄၆။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။"မေ၊သည်။ပဉ္စ၊ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့ကို။ ဘာဝိတာနိ နုခေါတိ၊ လော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဏ္ဌိကွဲတဗ္ဗံ၊အပ်၏။ပ။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၄၇။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။"မေ၊သည်။ပဉ္စ၊ကုန်သော။ ဗလာနိ၊ ဗိုလ်တို့ကို။ ဘာဝိတာနိ နုခေါတိ၊ လော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ပဋိသဏ္ဌိကွဲတဗ္ဗံ၊အပ်၏။ပ။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၄၈။ သာရိပုတ္တ' ပုတ္တ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ "မေ၊ သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့ကို။ ဘာဝိတာ နုခေါတိ၊ လော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဏ္ဌိကွဲတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ပ။ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၄၉။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ "မေ၊ သည်။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို။ ဘာဝိတော နုခေါတိ၊ လော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဏ္ဌိကွဲတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ပ။ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၅၀။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။"မေ၊သည်။ သမထော စ၊ သမထကိုရင်း။ ဝိပဿနာ စ၊ ဝိပဿနာကိုရင်း။ ဘာဝိတာ နုခေါတိ၊ လော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဏ္ဌိကွဲတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ပ။ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၅၁။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ "မေ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇာ စ၊ ဝိဇ္ဇာကိုရင်း။ ဝိမုတ္တိ စ၊ ဝိမုတ္တိကိုရင်း။ သစ္ဆိကတာ နုခေါတိ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်လေကုန်ပြီလော" ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဏ္ဌိကွဲတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ပ။ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၅၂။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ (အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌။) ယေကေစိ သမဏာ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ ယေကေစိ ပြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်ရင်း။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ပရိသောဓေသုံ၊ သုတ်သင်ကြ၊ ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဧဝမေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ပစ္စဝေက္ခိတ္ဝာ ပစ္စဝေက္ခိတ္ဝာ၊ ဆင်ခြင်၍ ဆင်ခြင်၍။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပရိသောဓေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ပုတ္တ။ပ။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ် ဖြစ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ၌။ပ။ ပရိသောဓေဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ပ။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ပ။ပရိသောဓေန္တိ၊ ကုန်၏။သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဣဟ၊ဤသာသနာ၌။ "ပစ္စဝေက္ခိတ္ဝာ ပစ္စဝေက္ခိတ္ဝာ၊ ဆင်ခြင်၍ ဆင်ခြင်၍။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပရိသောဓေဿာမာတိ၊ သုတ်သင်ကုန်အံ့"ဟူ၍။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဝေါ၊သင်တို့သည်။ ဧဝံ ဟိ၊

ဤသို့သောလျှင်။ သိက္ခာဘဗ္ဗန္တီ၊ အပ်၏ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။
(ဣဒမဝေါစ-စသည် ပေးမြဲ။)

နဝမံ၊ သော။ ပိဏ္ဍပါတပါရိသုဒ္ဓိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-ဣန္ဒြိယဘာဝနာသုတ်

၄၅၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂဇင်္ဂလာယံ၊ ဂဇင်္ဂလာနိဂုံး၌။ သုဝေဠုဝနေ၊ သုဝေဠုဝန်တော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပါရာသိဝိယန္တေဝါသီ၊ ပါရာသိဝိယ၏တပည့်ဖြစ်သော။ ဥတ္တရော၊ ဥတ္တရမည်သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံ၊ သော။ ပါရာသိဝိယန္တေဝါသိ၊ သော။ ဥတ္တရံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဥတ္တရ၊ ဥတ္တရ။ ပါရာသိဝိယော၊ ပါရာသိဝိယမည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုံကားသည်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့အား။ ဣန္ဒြိယဘာဝနံ၊ ဣန္ဒြိယဘာဝနာကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောသလော" ဟူသော။ တော်၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘာဝ ဂေါတမ၊ မ။ ပါရာသိဝိယော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဣန္ဒြိယဘာဝနံ၊ ကို။ ဒေသတိ၊ ဟော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥတ္တရ၊ ရ။ ယထာ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ပ။ ဒေသေတိ၊ ဟောသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဓ၊ ဤလောကင်္ဂ။ ဧကစ္စေ၊ မျက်စိဖြင့်။ရူပံ၊ အဆင်းကို။ နပဿတိ၊ မမြင်ရ။ သောတေန၊ နားဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊အသံကို။ နသုဏာတိ၊နားမထောင်ရ(မကြားရ)။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဧवံ ခေါ၊ ဤသို့။ပ။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဥတ္တရ၊ ရ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပါရာသိဝိယသေ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏသေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧवံ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ သန္တေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ အန္ဓော၊ ကန်းသူသည်။ ဘာဝိတိန္ဒြိယော၊ စောင့်စည်းဆုံးမအပ်သော ဣန္ဒြေရှိသူသည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဗဓိရော၊ နားပင်းသောသူသည်။ ဘာဝိတိန္ဒြိယော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဥတ္တရ၊ ရ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အန္ဓော၊ ကန်းသူသည်။ ဧကစ္စေ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်ရ။ ဗဓိရော၊ သည်။ သောတေန၊ ဖြင့်။ သဒ္ဒံ ကို။ နသုဏာတိ၊ မကြားရ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဧवံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပါရာသိဝိယန္တေဝါသီ၊ သော။ ဥတ္တရော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ တုဏ္ဍိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ မက္ခံဘူတော၊ ရှက်သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တက္ခန္ဓော၊ ခေါင်းအပ်သော ပခုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ အဓောမုခေါ၊ အောက်သို့မျက်နှာမူသည်ဖြစ်၍။ ပဇ္ဇာယန္တော၊ကြံမိုင်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပဋိဘာနော၊ အသိဉာဏ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ နိသိဒိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပါရာသိဝိယန္တေဝါသိ၊ သော။ ဥတ္တရံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ တုဏ္ဍိဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်သည်ကို။ မက္ခံဘူတံ၊ ရှက်သည်ဖြစ်သည်ကို။ ပတ္တက္ခန္ဓံ၊ ခေါင်းအပ်သော ပခုံးရှိသည်ကို။ အဓောမုခံ၊ အောက်သို့မျက်နှာမူသည်ကို။ ပဇ္ဇာယန္တံ၊ ကြံမိုင်သည်ကို။ အပ္ပဋိဘာနံ၊ အသိဉာဏ်မရှိသည်ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ "အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပါရာသိဝိယော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဣန္ဒြိယဘာဝနံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အညထာ စ ပန၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ကား။ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။

ဝိနယေ၊ ဆုံးမရာ သာသနာ၌။ အနုတ္တရ၊မိမိထက် အမြတ်မရှိသော။ ဣန္ဒြိယဘာဝနာ၊ ဣန္ဒြေ တို့ကို စောင့်စည်းဆုံးမခြင်းဟူသော ဘာဝနာသည်။ ဟောတီတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အရိယသာ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်အမြတ်မရှိသော။ ဣန္ဒြိယဘာဝနံ၊ ကို။ ယံ ဒေသေယျ၊ အကြင်ဟောရာ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေဿ၊ ဤဟောခြင်း၏။ ကာလေ၊ အခါတည်း။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေဿ၊ ဤဟောခြင်း၏။ ကာလေ၊ တည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏(တရားကို)။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။ အာနန္ဒ၊ ဗုဒ္ဓ။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ပ။ ပစ္စယောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်—

၄၅၄။ အာနန္ဒ၊ ဗုဒ္ဓ။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အရိယသာ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ အနုတ္တရာ၊ သော။ ဣန္ဒြိယဘာဝနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏(သန္တာန်၌)။စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ (စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသ္မာတိ ကာရဏဝသေန စက္ခုတို လဒ္ဓဝေါဟာရေန ရူပဒဿနသမတ္ထေန စက္ခုဝိညာဏေန၊ စက္ခုနာ ဝါ ကာရဏဘူတေန ရူပံ ပဿိတ္မာ-ဟူသော ဋီ-၄၄၁-နှင့် အညီ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်။ တနည်း စက္ခုပသာဒဖြင့်-ဟု ပေး။) မနာပံ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဖြစ်၏။ အမနာပံ၊ မနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မနာပါမနာပံ၊ နှစ်သက်ခြင်း မနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "မေ၊ ငါ၏ (သန္တာန်၌)။ ဣဒံ မနာပံ၊ ဤနှစ်သက်ခြင်း သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣဒံ အမနာပံ၊ ဤမနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ပြီ။ ဣဒံ မနာပါ-မနာပံ၊ ဤနှစ်သက်ခြင်း မနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ပြီ။ တဉ္စ၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်း မနှစ်သက် ခြင်းသည်လည်း။ သခ်တံ၊ ပြုပြင်အပ်သော သဘောတည်း။ သြဠာရိကံ၊ ရုန်ရင်းကြမ်းတန်း၏။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်၏။ ယဒိဒံ ဥပေက္ခာ၊ အကြင်ဝိပဿနုပေက္ခာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤဝိပဿနုပေက္ခာသည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏။ ဧတံ၊ ဤဝိပဿနုပေက္ခာ သည်။ ပဏီတန္တိ၊ မွန်မြတ်၏" (ရောင့်ရဲခြင်းကို မဖြစ်စေနိုင်) ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ တံ မနာပံ၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်း သည်ရင်း။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ တံ အမနာပံ၊ ထိုမနှစ်သက်ခြင်းသည်ရင်း။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ တံ မနာပါမနာပံ၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်း မနှစ်သက်ခြင်းသည်ရင်း။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ ဥပေက္ခာ၊ ဝိပဿနုပေက္ခာသည်။ သဏ္ဌာတိ၊ တည်၏။ အာနန္ဒ၊ ဗုဒ္ဓ။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဥမ္မီလေတ္မာ ဝါ၊ ဖွင့်၍မူလည်း။ နိမီလေယျ သေယျထာပိ၊ မှိတ်ရာသကဲ့သို့။ နိမ်လေတ္မာ ဝါ၊ မှိတ်၍မူလည်း။ ဥမ္မီလေယျ သေယျထာပိ၊ ဖွင့်ရာသကဲ့သို့။ အာနန္ဒ၊ ဗုဒ္ဓ။ ဧဝ-မေव ခေါ။။ သာလျှင်။ ယဿ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏ (သန္တာန်၌)။ ဧဝံသီလံ၊ ဤသို့လျှင်စွာ။ ဧဝं တုဝဋ္ဌံ၊ ဤသို့မြန်စွာ။ ဧဝं အပ္ပကသိရေန၊ ဤသို့ မပင်ပန်းသဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ မနာပံ၊ သည်ရင်း။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ အမနာပံ၊ သည်ရင်း။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ မနာပါမနာပံ၊ သည်ရင်း။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ ဗုဒ္ဓ။ အယံ၊ ဤ ဝိပဿနုပေက္ခာကို။ အရိယသာ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ စက္ခုဝိညေယ္ယေသု၊ ကုန်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ အနုတ္တရာ၊ သော။ ဣန္ဒြိယဘာဝနာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။

၄၅၅။ အာနန္ဒ၊ ဗုဒ္ဓ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခုနော၊ ၏(သန္တာန်၌)။ သောတေန၊ နားဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ သုတ္မာ၊ ကြား၍။ပ။ဥပေက္ခာ၊ သည်။ သဏ္ဌာတိ၊၏။ အာနန္ဒ၊ ဗုဒ္ဓ။

ဗလ၀ါ၊ ကြီးသောခွန်အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ အပ္ပကသိရေနေ၀၊မပင်ပန်းသဖြင့်သာလျှင်။ အစ္ဆရံ၊လက်ဖျစ်ကို။ ပဟရေယျ သေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊သာလျှင်။ပ။ ၀ုစ္စတိ၊ အပ်၏။

၄၅၆။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခုနော၊၏(သန္တာန်၌)။ဃာနေန၊နှာခေါင်းဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။ ဃာယိတ္၀ာ၊ နမ်း၍။ပ။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ သဏ္ဌာတိ။ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဤသက်-ပေါ်ကော၊ အနည်းငယ်ကိုင်းသော။ ပဒုမပလာသေ၊ ကြာဖက်၌။ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ ရေပေါက်တို့သည်။ ပ၀တ္တန္တိ သေယျထာပိ၊ လိမ့်ကျကုန်သကဲ့သို့။ နု သဏ္ဌန္တိ သေယျထာပိ၊ မတည်ကုန်သကဲ့သို့။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။၀ုစ္စတိ၊ ၏။

၄၅၇။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ဘိက္ခုနော၊၏ (သန္တာန်၌)။ဇိ၀္ဟယ၊ လျှာဖြင့်။ ရသံ၊ အရသာကို။ သာယိတ္၀ာ၊လျက်၍။ပ။သဏ္ဌာတိ၊၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ဗလ၀ါ၊ သော။ပုရိသော၊သည်။ ဇိ၀္ဟဂ္ဂေ၊ လျှာဖျားဌ။ ခေဋ္ဌပိဏ္ဍံ၊ တံထွေးပေါက်ကို။ သံယူဟိတ္၀ာ၊ စုရုံး၍။ အပ္ပကသိရေန၊ မပင်ပန်းသဖြင့်။ ၀ဓေယျ သေယျထာပိ၊ ထွေးအန်ရာသကဲ့သို့။အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ၀ုစ္စတိ၊ ၏။

၄၅၈။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခုနော၊၏(သန္တာန်၌)။ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တွေ့ထိအပ်သော အာရုံကို။ ဖုသိတ္၀ာ၊ တွေ့ထိ၍။ပ။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဗလ၀ါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။သမိဉ္ဇိတံ၊ကွေးအပ်သော။ ဗာဟံ ၀ါ၊ လက်မောင်းကိုမူလည်း။ ပသာရေယျ သေယျထာပိ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗာဟံ ၀ါ၊ကိုမူလည်း။ သမိဉ္ဇေယျ သေယျထာပိ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့။အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။၀ုစ္စတိ၊ ၏။

၄၅၉။ အာနန္ဒ၊နှာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ဘိက္ခုနော ၏(သန္တာန်၌)။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဓမ္မံ တရားသဘောကို။ဝိညာယ၊သိ၍။ပ။သဏ္ဌာတိ၊၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ဗလ၀ါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒိ၀သံသန္တတ္တေ၊တနေ့ပတ်လုံး ပူလောင်သော။အယောကဋာဟေ၊သံဒယ်အိုး၌။ဒ္ဝေ ၀ါ တီဏိ ၀ါ၊နှစ်ပေါက် သုံးပေါက်ကုန်သော။ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ရေပေါက်တို့ကို။နိပါတေယျ၊ချရာ၏ (ကျစေရာ၏)။ အာနန္ဒ၊နှာ။ဥဒကဖုသိတာနံ၊ ရေပေါက်တို့၏(ရေပေါက်တို့ကို)။ နိပါတော၊ ကျခြင်းသည်။ ဒန္ဓော နှေး၏။ အထ ခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။ နံ၊ ထိုရေပေါက်သည်။ခဏပေါ၀ေ၀၊လျင်စွာသာလျှင်။ပရိက္ခယံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ သေယျထာပိ၊ ရောက်ရာသကဲ့သို့။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊သာလျှင်။ပ။ ၀ုစ္စတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ဧ၀ံ ခေါ၊သို့။ အရိယသာ၊ ၏။ ၀ိနယေ၊ ၌။ အနုတ္တရာ၊ သော။ ဣန္ဒြိယဘာ၀နာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၆၀။ အာနန္ဒ၊နှာ။ ကထဉ္စ၊သို့လျှင်။ ပါဠိပဒေါ၊ ၀ိပဿနာအကျင့်ရှိသော။ သေခေါ၊ သေခ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။အာနန္ဒ၊နှာ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏(သန္တာန်၌)။ပ။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဥပ္ပန္နေန၊ ဖြစ်သော။ တေန မနာ၀ေန၊ထိုနှစ်သက်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ဥပ္ပန္နေန၊ သော။ တေန အမနာ၀ေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဥပ္ပန္နေန၊ သော။ တေန မနာ၀ပါမနာ၀ေန၊ ဖြင့်ရင်း။ အဋ္ဌိယတိ၊ မိမိကိုယ်ကိုနှိပ်စက်သကဲ့သို့ပြု၏။ဟရာယတိ၊ ရှက်၏။ ဇိဂုစ္ဆတိ၊စက်ဆုပ်၏။ပ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ဧ၀ံ ခေါ၊သို့။ ပါဠိပဒေါ၊သော။သေခေါ၊သည်။ဟောတိ၊၏။

၄၆၁။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ကထဉ္စိ၊သို့လျှင်။ ဘာဝိတိန္ဒြိယော၊ ဖြစ်စေအပ်သော ဣန္ဒြေရှိသော။ အရိယော၊ အရိယာသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၌။ပ။ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ၏။ "သော၊ သည်။ ပဋိကူလေ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် အာရုံ၌။ အပ္ပဋိကူလသညီ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျန္တိ၊ နေလိုၜ" ဟူ၍ ။ သစေ အာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအုံ့။ တတ္ထ၊ ထိုစက်ဆုပ်ဖွယ်အာရုံ၌။ အပ္ပဋိကူလသညီ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေနိုင်၏။ အပ္ပဋိကူလေ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်မရှိသောအာရုံ၌။ ပဋိကူလသညီ။ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရေယျန္တိ၊ ၏ဟူ၍ ။ သစေ အာကင်္ခတိ၊ အုံ့။ တတ္ထ၊ ထိုစက်ဆုပ်ဖွယ် မရှိသောအာရုံ၌။ ပဋိကူလသညီ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ "ပဋိကူလေ စ၊စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသောအာရုံ၌ဌာန်း။အပ္ပဋိကူလေ စ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်မရှိသော အာရုံ၌ဌာန်း။ အပ္ပဋိကူလသညီ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရေယျန္တိ၊ ၏" ဟူ၍ ။ သစေ အာကင်္ခတိ၊ အုံ့။ တတ္ထ၊ ထိုစက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိသော အာရုံ စက်ဆုပ်ဖွယ်မရှိသော အာရုံ၌။ အပ္ပဋိကူလသညီ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ "အပ္ပဋိကူလေ စ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်မရှိသော အာရုံ၌ဌာန်း။ ပဋိကူလေ စ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော အာရုံ၌ဌာန်း။ ပဋိကူလသညီ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရေယျန္တိ၊ ၏" ဟူ၍ ။ သစေ အာကင်္ခတိ၊အုံ့။ တတ္ထ၊ ထိုစက်ဆုပ်ဖွယ်မရှိသောအာရုံ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသောအာရုံ၌။ ပဋိကူလသညီ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပဋိကူလဉ္စ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် အာရုံကိုဌာန်း။ အပ္ပဋိကူလဉ္စ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် မရှိသော အာရုံကိုဌာန်း။ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသော အာရုံကို။ အဘိနိဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုသည်ဖြစ်၍။ သတော၊ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။သမ္ပဇာနော၊ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်သိတတ်သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရေယျန္တိ၊ ၏"ဟူ၍။သစေ အာကင်္ခတိ၊ အုံ့။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသောအာရုံ၌။ ဥပေက္ခကော၊ ၍။ သတော၊ ၍။ သမ္ပဇာနော၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

၄၆၂။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခုနော၊ ၌။ သောတေန၊ ဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ဃာနေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ ကို။ ဃာယိတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ဇိဝှါယ၊ ဖြင့်။ ရသံ၊ ကို။ သာယိတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ကို။ ဖုသိတ္ဝာ၊ ၍။ပ။မနသာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝိညာယ၊ ၍။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧဝံခေါ၊ သို့။ ဘာဝိတိန္ဒြိယော၊သော။ အရိယော၊ အရိယာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၆၃။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ အရိယသေ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ အနုတ္တရာ၊ သော။ ဣန္ဒြိယဘာဝနာ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို စောင့်စည်းဆုံးမခြင်းဟူသော ဘာဝနာကို။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ပါဠိပဒေါ၊ သော။ သေခေါ၊ ကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ ဘာဝိတိန္ဒြိယော၊ သော။ အရိယော၊ ကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ သာဝကာနံ၊ တို့၏။ ဟိတေသိနာ၊ အစီးအပွါးကိုရှာမှီးလေ့ရှိသော။ အနုကမ္ပကေန၊အစဉ်သနား ဧောင့်ရှောက် တော်မူသော။ သတ္ထာရာ၊ သည်။ အနုကမ္ပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ကရဏီယံ၊ ပြုထိုက်၏။ တံ၊ ထိုပြုအပ်သောကိစ္စကို။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အတွက်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧတာနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ ရုက္ခမူလာနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတို့တည်း။ ဧတာနိ၊ တို့ကား။ သုညာဂါရာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့တည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဈာယထ၊ ရှုကြကုန်လော့။

မာ ပမာဒတ္ထ၊ မမေ့မလျော့ကြကုန်လင့်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာယာ ခြင်းရှိကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါဘုရား တို့၏။ ဝေါ၊ သင်တို့အတွက်။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမတော်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (မ ၁၊ သလ္လေခသုတ်အဆုံး၌လည်း ဤနည်းတူလာ၏။) (ဣဒမဝေါစ-စသည်ပေးမြဲ။)

ဒသမံ၊ သော။ ဣန္ဒြိယဘာဝနာသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ပဌမော၊ သော။ သဌာယတနဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုသဌာယတနဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား–

အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ္ဍိကောဝါဒသုတ်ဌင်း။ ဆန္နော၊ ဆန္နောဝါဒသုတ်ဌင်း။ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ်ဌင်း။ နန္ဒကရာဟုလာ၊ နန္ဒကောဝါဒသုတ် စူဠရာဟုလောဝါဒ သုတ်တို့ဌင်း။ ဆဆက္ကံ၊ ဆဆက္ကသုတ်ဌင်း။ သဌာယတနိကံ၊ မဟာသဌာယတနိက သုတ်ဌင်း။ နဂရဝိန္ဒေယျသုဒ္ဓိကာ၊ နဂရဝိန္ဒေယျသုတ် ပိဏ္ဍပါတပါရိသုဒ္ဓိသုတ်တို့ဌင်း။ ဣန္ဒြိယဘာဝနာ စာပိ၊ ဣန္ဒြိယဘာဝနာသုတ်ဌင်းတည်း။ ဩဝါဒပဌမော၊ မျှားသောအား ဖြင့် ဩဝါဒ-ပါရှိ-ငါးခုလည်း ပြည့်မြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သဌာယတနဝဂ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

ဣဒံ၊ ကား။ ဝဂ္ဂါနံ၊ ဝဂ်တို့၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ တည်း။

ဒေဝဒဟော၊ ဒေဝဒဟဝဂ်ဌင်း။ အနုပဒေါ စ၊ အနုပဒဝဂ်ဌင်း။ သုညတော စ၊ သုညတဝဂ်ဌင်း။ ဝိဘင်္ဂေါ ဝိဘင်္ဂဝဂ်ဌင်း။ သဌာယတနော၊ သဌာယတနဝဂ်ဌင်း။ ဣတိ၊ သို့၊ ဝဂ္ဂါ၊ ငါးဝဂ်တို့သည်။ ဥပရိပဏ္ဏာသကေ၊ ဥပရိပဏ္ဏာသကဋ္ဌ။ ဌိတာ၊ တည် ကုန်၏။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

ဥပရိပဏ္ဏာသကံ၊ ဥပရိပဏ္ဏာသကပါဠိသည်။ သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ပဏ္ဏာသကေဟိ၊ ပဏ္ဏာသကတို့ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတော၊ တန်ဆာ ဆင်အပ်သော။ သကလော၊ အလုံးစုံသော။ မဇ္ဈိမနိကာယော၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်သည်။ သမတ္တော၊ ပြီးဆုံးပြီ။

ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော် နိဿယ

အကၠရောဝလိ

မူလပဏ္ဏာသ, မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသတို့၌ မပါသော ပုဒ်မျှားနှင့် ပါပြီးသော်လည်း မှတ်သားဖွယ် အထူးဖော်ပြသောပုဒ်မျှားကို ထုတ်နုတ်စီစဉ်ထားပါသည်။

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]		[အ]	
အကသိရလာဘီ +	၁၄၇	အန္ဓန္ဓံ ဝိယ	၁၈၀
အကွာနေန +	၁၉၉	အဓိမတ္တာ	၂၇၁
အကွာဟတံ	၂၀၅	အဓိဝုတ္ထိပဒါနိ	၂၀
အကုပ္ပါ	၂၅၅	အနဇ္ဈောသိတာနိ	၂၅၄
အကုပ္ပါ မေ စေတောဝိမုတ္တိ	၁၉၂	အနတ္ထသံဟိတံ	၂၄၄
အက္ကောစ္ဆိ မံ +	၁၈၃	အနဒ္ဓဘူတံ +	၈
အဂဒ်ံ ဂရံ	၄	အနဘိရဒ္ဓိ	၃၁
အဃံ အဃဝတံ	၂၅၂	အနရိယံ	၂၄၄
အဃာ	၁၅၆	အနဝဿုတော စ	၂၄၀
အဗ္ဗတ္တံ (ပစ္စတ္တံ ကကၠဋ်ံ ခံရိုဂတံ ဥပါဒိန်နံ)	၂၅၁	အနဿဝါ	၂
အဗ္ဗာဇီဝေ ဝါ +	၃၄	အနဿဝေါ	၃၅
အဗ္ဗေ ကိစ္စံ-ကာတဗ္ဗံ (ဂါထာ)	၂၁၈	အန္ဓဒေ +	၂၀၄
အညတြေ	၂၅	အန္ဓာဝတ္ထန္တိ	၁၅၁
အညာစိတ္တံ နဉ ဥပဋ္ဌပေန္တိ +	၁၅၂	အန္ဓာဂမေတိ	၂၁၉
အညာစိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတိ +	၁၇၀	အနုပဝဇ္ဇံ +	၂၇၆
အညာတာရော	၂၇၃	အနုပဝဇ္ဇတာ	၂၇၈
အဒ္ဓိယတိ (ဟရုယတိ ဇီဝုစ္ဆတိ)	၃၀၅	အနုပသမသံဝတ္တနိကေ	၃၃
အဒ္ဓာရသမနောပဝိစာရော	၂၅၀	အနုပဟာရ +	၂၅၅
အဒ္ဓိကသခ်ံလိကံ	၁၂၄	အနုပ္ပဝေစ္ဆတိ +	၁၇၀
အဓေ +	၂၀၉	အနုဗ္ဗဇ္ဇနသော နိမိတ္တံ +	၁၆၂
အတမ္မယတံ +	၂၄၀	အနုသံယာယိတ္ဝာ	၂၀၆
အတ္တကၠာမရူပါ +	၁၈၅	အနုသညာယမာနော +	၆၅
အတ္တကိလမထာနုယောဂံ	၂၄၄	အနုဿရိဿတိနာမ +	၁၅၄
အတိသာရော	၂၄၇	အနောဓိဇိနဿ	၂၃၉
အတိသိတ္ဝာ +	၂၂၃	အပ္ပစ္စယော	၃၁
အတိတံ နာန္ဒာဂမေယ္ယ	၂၁၈	အပရိတဿတော	၂၄၂
		အပရေ ဝါ ပရိယာယေ	၂၃၅

+ ဤအမှတ် သင်္ကေတ ပြထားသော ပုဒ်မျှားဌ ဝိနိစ္ဆယအမှာမျှားပါရှိသည်။

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အပသာဒနဥ္စ	၂၄၄
အပ္ပဋိဘာနော	၃၀၃
အပ္ပဋိဝိနောဒေတ္မာ	၂၉၂
အပ္ပတိသော +	၃၄
အပ္ပစ္စယဥ္စ	၂၀၀
အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ	၂၇၃
အပါပုရိယတိ +	၂၁၄
အပ္ပါယုကသံဝတ္တနိကာ	၂၂၉
အပိပဏ္ဍုမာနော +	၁၄၉
အပေက္ခဝါ စ	၂၄၃
အဗျာသေကသုခံ	၁၅
အဘဗ္ဗံ အဘဗ္ဗာဘာသံ +	၂၃၆
အဘိဇပ္ပါ	၁၀၉
အဘိဇာတိဟေတု +	၀
အဘိနိဝေဇေတ္မာ	၂၄၁၊၃၀၅
အဘိနိမ္မာဒနာယ စ +	၁၆၉
အဘိမဇ္ဇေ ဇ္ဇော	၁၂၇
အဘိမတ္ထေယျ	၂၇၁
အဘိရဒ္ဓါ	၂၀၃
အဘိဝိဇာနာတု	၂၀၄
အဘိသလ္လေခိယာ	၁၄၇
အဘိသဇ္ဇတိ	၂၂၀
အမတ္တေယော (အပေတ္တေယော)	၂၁၁
အမာဟံ	၂၃၃
အယသာ ပဋိကုဋ္ဌိတော	၁၉၉
အယောပါကာရပရိယန္တော +	၁၉၉
အရညကုဋိကာယံ	၂၂၉
အရညေ နာဂေါ မာတင်္ဂေါ +	၁၀၄
အရတိ ရတိ သဟော	၁၂၉
အဝက္ကာရပါတိ	၁၀၇
အဝိက္ခိတ္တံ အဝိသတံ	၂၄၂
အဝိဒ္ဒသုနော	၂၅၅
အဝိဒ္ဒါ	၇၆
အဝိပါကဇိနဿ	၂၃၉
အဝိနိပါတဓမ္မာ	၂၀၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အဝိသဌ္ဌမ္ပိ	၂၄၇
အဝိသယ်ံ	၁၀၇
အဝေစ္စပသာဒေန	၂၆၅
အသမညော (အမြ-ဟ္မညော)	၂၁၁
အသမ္ဘုဟနိတ္မာ	၃၀၅
အသမ္ဘောသာယ	၂၆၃
အဿသတိ ပဿသတိ +	၁၁၀
အဿာဒါနုပဿိနော	၂၉၃
အဿာဝီ	၄၇
အသိပတ္တဝနံ	၂၁၅
အသ္မိတိ ဇေတံ မညိတံ	၂၅၆
အသေသဝိရာဂနိရောဓော	၂၆၂
အဟံကာရ မမံကာရ မာနာနုသယာ +	၇၅
အဟုဝမ္ပေ	၂
အဟောရတ္တာနုသိက္ခိနော	၃၀၀
[အာ]	
အာဂုစာရိံ	၁၉၃
အာစိက္ခနော (ဒေသနော ပညာပနော ဥတ္တာနီကမ္မံ)	၂၅၉
အာစရိယူပဒ္ဒဝေါ +	၁၅၀
အာတပ္ပံ	၂၁၀
အာတုရံ	၂၁၂
အာဒီပြဟ္မစရိယကော	၂၂၁
အာဒေဝေါ ပရိဒေဝေါ	၂၆၁
အာနေဉ္ဇံ နာမ	၁၇၀
အာပါဒိကာ	၂၆၅
အာပါဒေတာ သေယျထာပိ	၂၅၉
အာပါနီယက်သော +	၄၉
အာမကေ အာမကမတ္တေန	၁၂၅
အာမဏ္ဍာနိ	၁၃၁
အာယတနေ +	၅၁
အာယာသော ဥပါယာသော	၂၆၁
အာရာဓေန္တိ ကိံ နု ခေါ	၅၉
အာဝိဇ္ဇေယျ	၁၇၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌကော
[အာ]	
အာသင္ဍ (ဥပနိယ အယံ ဝါစာ ဘာသိတာ) +	၁၈၁
အာသတ္တိ ယေဝ	၂၃
[ဣ]	
ဣဒ္ဓာ ကန္ဓာ မနာပါ	၂၄၆
ဣတိဘဝါဘဝဟေတု	၂၇
ဣတိဘဝါဘဝကထာ +	၁၄၇
ဣန္ဒြိယဘာဝနံ	၃၀၄
ဣဒံ ဟိ တံ ဇေတဝနံ ။ပ။ မမ (ဂါထာ)	၂၇၃
ဣရိယတိ	၂၄၉
ဣဿရနိမ္မာနဟေတု	၈
[ဥ]	
ဥက္ကံ ဗန္ဓေယ္ယ	၂၅၃
ဥက္ကာမုခံ အာလိမ္ပေယ္ယ	၂၅၃
ဥက္ကာ။လဝိက္ကာ။လံ	၁၃၇
ဥက္ကောဌနဝဏ္ဏနိကတိသာဝိယောဂါ	၁၄
ဥစ္ဆိန္နမူလာ။ပ။အနုပ္ပါဒဓမ္မာ	၂၅၅
ဥတ္တရာရဏိံ	၁၂၇
ဥတ္တာသဝါ စ	၂၄၃
ဥဒကဋ္ဌ ပါဒါနံ +	၂၈၃
ဥဒေန အမက္ခိတောဝ	၁၅၉
ဥဒ္ဓက်မာဝါတာ။ပ။ပဿာသော	၂၅၂
ဥန္ဒုရာ	၆၁
ဥပဓိသင်္ခယေ ဝိမုတ္တော +	၄၉
ဥပဓိဝေပက္ကာ	၁၀၈
ဥပဓိ +	၂၅၅
ဥပနိဗန္ဓေါ	၂၄
ဥပပဇ္ဇကုလာနိ	၂၇၈
ဥပပဇ္ဇဝါ	၂၃၅
ဥပဝိစရတိ	၂၃၇
ဥပသဂ္ဂါ သဥပသဂ္ဂါ +	၁၀၀
ဥပသမာဓိဋ္ဌာနေန	၂၅၆
ဥပဟရိတာ	၁၆၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌကော
[ဉ]	
ဉပါတိဝတ္တတံ	၂၁
ဉပါယာသဗဟုလော	၂၂၈
ဉမ္ဘဂ် +	၂၃၁
ဉမ္ဘုဇ္ဇမာနော ဉမ္ဘုဇ္ဇိဿတိ	၂၃၂
ဉရတ္တာဘိံ +	၁၉၆၊ ၂၉၂
ဉဿာဒနဋ္ဌေ ဇညာ	၂၄၄
[ဋ]	
ဋီဟနန္တိ	၂၇၁
[ဍ]	
ဍေ နိမိမုခံ(ဂဝေသန္တော) +	၁၈၉
ဍေ ဒေဝနိကာယံ	၁၇၉
ဍေစ္ဆိဂ္ဂလံ	၂၀၁
ဍေတ္တာ ဍေတ္တာသိတာ	၂၃၉
ဍောဟမတံ ဝါ +	၂၁၃
ဍောဒိကာတဇ္ဇံ	၁၄၅
ဍေယ္ယကမ္မံ	၁၉၄
ဍေ္ဍဂေခ +	၁၆၉
ရေကပတ္တိကမ္မံ +	၁၉၄
ဎံ အာတာပီ ဝိဟာရီ (ဂါထာ) +	၂၁၈
ဎံ သမ္ဘဒမိဒံ +	၂၂၃
ဎံ မေ သုတံ ဍေ သမယံ +	၁
ဎသနိယာ +	၃
ဎ ဓမ္မော သနန္တနော +	၁၈၃
[ဏ]	
ဏကောဋ္ဌိမကော	၂၀၂
ဏတာရံ	၁၂၇
ဏဓဇ္ဇ ပတောဒေါ	၁၂၉
ဏပက္ကမိကာ	၅
ဏပိလာပေတိ	၁၈၇
ဏရမ္ဘာဂိယာနံ +	၁၁၆
ဏလိယသိ ခေါ +	၂၇၂
ဏလမ္ဘန္တိ ။ပ။ အဘိလမ္ဘန္တိ	၁၉၅
ဏဋ္ဌိဂလ္လ ဝါ	၂၀၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[က]	
ကန္တံ ဝါယိတံ	၂၆၄
ကမ္မယောနိ။ပ။ ကမ္မပဋိဿရဏာ	၂၂၆
ကမ္မကာရဏာ	၁၉၃
ကမ္မံ ဝိဇ္ဇာစ ဓမ္မော စ။ပ။ မတ္တာနော	၂၇၄
ကစ္ဆမာနာယ စ ပန	၄၄
ကဋ္ဌဂ္ဂဟနေန +	၂၁၀
ကဏ္ဏောပိ အာတုရိယတိ	၂၄၇
ကထာပါဘတံ +	၃၃
ကလသေ	၁၇၅
ကလျာဏသင်္ဂတိကော	၁၉
ကလျာဏာဘိဇာတိကော	၁၉
ကလျာဏ.ဒိဋ္ဌဓမ္မ။ပက္ကမော	၁၉
ကလိဂ္ဂဟေန +	၂၀၃
ကသိရဝုတ္တိကေ ပစ္စာဇာယတိ	၂၀၂
ကဟာပဏိကမ္မံ	၁၉၄
[ကာ]	
ကာမပဋိသန္ဓိသုခိနော	၂၄၅
ကာမသုခံ (မိုဇ္ဇသုခံ အနရိယသုခံ)	၂၄၆
ကာယဒုဋ္ဌုလ္လမ္ပိ	၁၈၁
ကာယပရိယန္တိကံ	၂၅၄
ကာယပရိဟာရိကေန	၁၄
[ကိ]	
ကိဋ္ဌာ ပုဋ္ဌဝါ	၂၀၀
[ကု]	
ကုက္ကုလနိရယော	၂၁၄
ကုစ္ဆိပရိဟာရိကေန	၁၄
ကုဒါဿု နာမ	၂၃၉
ကုသလာယတိကာ +	၁၄၉
[ကေ]	
ကေတဗိနော	၆၁
ကေဝလမ္ပိ ရတ္တိံ	၁၉၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ကော]	
ကောမုဒိ +	၁၁၅
ကောလာပ် +	၁၂၇၊၁၇၅
[ခ]	
ခလိတံ	၂၇၂
ခလိတသိရံ	၂၁၇
ခါရုပတစ္ဆိကမ္မံ	၁၉၄
ခိဏဝါဒ်	၂၄၇
[ဂ]	
ဂဏ္ဍုပ္ပါဒါ	၂၀၀
ဂတ္တကမ္မေ ဝိစာရိတာ +	၁၆၃
ဂတ္တာနိပုဗ္ဗာပယမာနော +	၂၂၁
ဂဒ္ဒုလဗဒ္ဓေါ	၂၄
ဂဒ္ဒုဟာနမတ္တမ္ပိ	၁၆၃
[ဂါ ဂေ-ဂေါ]	
ဂါဠ္ဠုပလေပနေန	၃
ဂေဟသိတာနိ (နေက္ခမ္မသိတာနိ)	၂၃၈
ဂေါဝိကန္တနေန	၂၈၆
[စ]	
စက္ခုကရဏီ	၂၄၄
စက္ခုဘူတော +	၂၃၃
စန္ဒနိကာယ ဝါ	၂၀၁
စတုက္ကဏ္ဏော (ဂါထာ)	၁၉၉
စတုရာဓိဋ္ဌာနော	၂၅၀
[စာ-စိ-စော]	
စာဂေါ (ပဋ္ဌိနိဿဂ္ဂေါ....)	၂၆၂
စိရကဝါသိကမ္ပိ	၁ ၄
စေတောဝိနိဝရဏ.သပ္ပါယာ +	၁၄၇
စောဒိတာ ဒေဝဒူတေဟိ (ဂါထာ)	၂၁၆

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဿကော်
[ဆ]	
ဆဓာတုရော +	၂၅၀
ဆိန္နပဝဠော ဆိန္နဝဋ္ဋမေ	၁၅၃
ဆေဒန ဝဓ ဗန္ဓန ဝိပရိုမောသ- အာလောပ သဟသာကာရ	၁၄
[ဇ]	
ဇဃ်ဘဝိဟာရံ	၂၂၉
ဇနပဒနိရုတ္တိ ...	၂၄၇
ဇနေတာ သေယျထာပိ	၂၅၉
ဇမ္ဗောနဒံ +	၁၃၂
[ဇီ-ဇော]	
ဇီဝန္တမိ (သူလေ ဥတ္တာသေန္တေ)	၁၉၄
ဇီဝိတပရိယန္တိကံ	၂၅၄
ဇောတိမာလိကမ္မိ	၁၉၄
[ဉ]	
ဉာတိပရိဝဋ္ဋံ	၁၂
[ဋ]	
ဋေတိ	၁၄
[တ]	
တံ ကုတေတ္ထ လဗ္ဘာ +	၁၆၆
တဋ္ဌ ဝိဟရာမ	၁၈၆
တဏ္ဍုံ တဏ္ဍုံ	၂၈၅
တဏ္ဍုံ တဿာရုပ္ပံ	၁၉၃
တတ္ထေန တေလေန	၁၉၄
တထာဘူတဿ +	၂၉၄
တဒင်္ဂေန +	၁၂၉
တပေါဒါရာမေ +	၂၂၁
တရုမာနဿ ကာယေ၊ပိ ကိလမတိ။ပ။ သရောပိ ဥပဟညတိ	၂၄၇
တသ္မာ ဟိ ပဏ္ဍိတော၊။ပ။ ဝိသုဒ္ဓတိ (ဂါထာ)	၂၂၄
[ထ]	
ထာမသာ(ပရုမာသာ အဘိနိဝိဿ) +	၂၃၃
ထေတော	၁၃
[ဒ]	
ဒက္ခကမ္မာရပုတ္တဥက္ကာမုခသုကုသလ သမ္ပဟင်္ဂ +	၁၃၂
ဒန္ဓုလ္လေဟက် +	၂၀၀
ဒမ္ဘုပသမေန	၂၈၁
ဒဟတိ	၁၃၁
[ဒါ-ဒ္ဓါ]	
ဒါယပါလော	၁၈၅
ဒ္ဓါယံ +	၁၀၈
[ဒိ]	
ဒိဋ္ဌမမ္မနိဗ္ဗာနံ ဝါ ပန	၂၀
ဒိဝသံသန္တတ္တော အယောကဋ္ဌာဟေ	၃၀၅
ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနက္ခန္ဓံ	၅
ဒိဋ္ဌိပဋ္ဌာသော	၃၀
[ဒု]	
ဒုက္ခိတံ +	၂၁၂
ဒုဗ္ဗလခါဒိတာ +	၂၀၁
ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီ	၃၅

ပဒါနုက္ကမော	ဗိဒ္ဓကော်
[ဒေ]	
ဒေဝဒူတံ	၂၁၁
ဒေသံ (ကိဠိ ဒေဝ ဒေသံ)	၂၇၆
[ဝ]	
ဝမ္မနေတ္တိ သမနုမဇ္ဇိတဗ္ဗာ	၃၆
[နံ]	
နံ အာသေဝိတဗ္ဗံ။ပ။ ဘာဝယိတဗ္ဗံ +	၂၄၆
နံ ကာမသုခမနုယုဉ္ဇေယ္ယ။ပ။ အနတ္ထသံဟိတန္တိ	၂၄၅
နံ စောပေတိ	၁၇၁
နံ တရိတဗ္ဗံ +	၂၉
နံ ပိဟေတိ	၂၅၆
နန္ဒိရာဂသဟဂတံ +	၂၉၃
နန္ဒိရာဂသဟဂတာ +	၂၆၂
နသုပ္ပဋိဝိနီတတ္တာ	၁၈၁
နဟေဝ အဒ္ဓဘာဝေတိ	၉
[နာ]	
နာဂဝနိကံ	၁၆၉
နာနတ္တာ နာနတ္တသိတာ	၂၃၉
နာနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ	၁၄
နာနုဘောန္တိ	၁၅၆
နာဟံကွစနိ။ပ။ ကိဉ္စနံ နတ္ထိ၊ +	၅၃
[နိ]	
နိစ္စကပ္ပံ +	၂၇၇
နိဇဂီသနတာ	၁၁၁
နိဇ္ဇီရေထ	၄
နိဇ္ဇီဏ္ဏံ	၂
နိန္နာဗျာရောသ ဥပါရမ္ဘဘယာ +	၁၁၃
နိဒါနဝတိ သာပဒေသံ	၁၃
နိန္ဒိတကသာဝံ	၂၅၃
နိပဏ္ဏံ +	၁၈၄
နိပ္ပေသိကတာ	၁၁၁
နိသိတဿ စလိတံ	၂၇၇

ပဒါနုက္ကမော	ဗိဒ္ဓကော်
[နီ]	
နီစကုလိနာ (ဥစ္စာကုလိနာ) +	၂၂၆
နီစကုလိနော	၂၂၈
[နေ]	
နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပေါ	၂၆၃
နေက္ခမ္မသုခံ....သမ္ဘောဓိသုခံ.... +	၂၄၇
နေဝရူပိ နာရူပိ ဝါ +	၂၁
နေလာ (ဟာဒယင်္ဂမာ)	၁၃
နေဝုဿာဒေယ္ယ	၂၄၄
နေသာဒကုလံ ဝါ +	၂၀၂
[ပ]	
ပက္ခဟတော ဝါ +	၂၀၂
ပက္ခာလေသိ	၂၈၃
ပဋ္ဌကင်္ဂါ (ထပတိ) +	၁၇၆
ပဋ္ဌတ္တံယေဝ	၂၅
ပစ္ဆာပါဒိ	၂၈၁
ပစ္ဆိပ္ပဒ္ဓနဉ္ဉ ယော ဓမ္မံ	၂၁၈
ပညံ နုပ္ပမဇ္ဇေယ္ယ။ပ။ ဝုတ္တံ	၂၅၀
ပဋိကခံတိ	၂၁၉
ပဋိကာယ	၂၅၃
ပဋိကြောသန္တိ	၂၁
ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ +	၁၁၉
ပဋိပါဒေယ္ယာထ	၆၅
ပဋိဝါနရူပါ +	၃၃
ပဋိသယမာနရူပါ +	၃၄
ပဏေတူတိ	၂၁၁
ပဏေဟိတိ +	၁၉၆
ပတမေယ္ယ သေယ္ယထာပိ +	၁၈၉
ပတ္တက္ခန္ဓော	၃၀၃
ပတိကာရံ	၂၆၅
ပဒဟတိ	၂၆၃
ပမာဒဿ နိ	၂၁၁
ပဒဟတော	၁၀
ပရိကန္တေယ္ယ	၃၊ ၂၇၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ]	
ပရိပက္ကဝေဒနီယံ +	၃
ပရိပ္ပေါသေယျ	၂၅၃
ပရိမုဋ္ဌာ (ပဏ္ဍိတာဘာသာ ဝါစာ ဂေါစရာ)	၁၈၃
ပရိရက္ခိတမ္ပံ (ယတြ ဟိ နာမ မညိဿတိ)	၂၃၀
ပရောဒိ	၂၃၂
ပလိပန္နံ သေမာနံ +	၂၁၁
ပလာလပိဋ္ဌကမ္မိ	၁၉၄
ပဝယှ–ပဝယှ	၁၅၃
ပဝိစိနတိ-ယတိ	၁၂၀
ပဟူတ-ဝိတ္တူပကရဏော +	၂၁၀
[ပါ]	
ပါဠိပုဂ္ဂလိကာ +	၂၆၅
ပါဏုပေတံ သရဏံဂတံ +	၆၃
ပါတိ, ပတ္တ, ဝိတ္တ, သရီရ, ဓာရောပ, ပေါဏ, ပိသီလဝ	၂၄၈
ပါပသင်္ကိတိကာ	၈
ပါပိမတာ	၁၄၉
ပါသံသော	၁၉
ပါသံသံ ဌာနံ +	၁၉
[ပိ-ပု-ပေါ]	
ပိဟံ ပိဟပစ္စယာ	၁၉
ပုဠောသေနာပိ	၁၁၆
ပေါထုဇ္ဇနိကံ	၂၄၄
ပေါသိကာ	၂၆၅
[ဗ]	
ဗလိကမ်သိကမ္မိ	၁၉၄
ဗဟုသမ္ဘတ္တော	၂၁၄
[ဗာ-ဗီ]	
ဗာလာပဒါနာနိ	၁၉၂
ဗိလသော	၁၂၄
ဗိလင်္ဂထာလိကမ္မိ +	၁၉၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဗော]	
ဗောဓိသတ္တော သတ္တာဟဇာတေ +	၁၅၈
[ဗျာ-ဗြ]	
ဗျာပါဒပဒေါသံ	၁၆
ဗြဟ္မစာရိပဒ္ဒဝေါ +	၁၅၁
[ဘ]	
ဘဂဝံမူလကာ။ပ။ သရဏာ +	၁၄၉
ဘဂဝန္တံယေဝ ပဋိဘာတု +	၁၅၀
ဘဒ္ဒေကရတ္တသု +	၂၁၈
ဘဝါယ ဝါ ဝိဘဝါယ ဝါ	၂၅၄
[ဘာ]	
ဘာဂသော မိတော +	၁၉၉
ဘာသိတပရက္ကန္တံ +	၃၃
[ဘိ-ဘီ]	
ဘိန္နထူပေ	၃၃
ဘိယ္ယော အည် နမည္ပ	၁၈၃
ဘီရုတ္တာနံ	၁၉၅
[မ]	
မံအနု (အန္ဓာဘဝိသန္ဓိ) +	၁၄၆
မညိဿဝါ	၂၅၀
မတ္ထေန	၁၂၅
မနုဿရူပသေယျကဋ္ဌ	၃၀
မနောပဝိစာရ +	၂၃၃
[မာ]	
မာယာကတံ +	၅၀
မာရဓေယ္ယ +	၅၀
[မု]	
မုခသတ္တိဟိ ဝိတုဒန္ဓာ	၁၈၂
မုစ္ဆံ နိကာမယတိ ဂေမံ အာပဇ္ဇတိ	၁၅၁
မုသာ မောသဓမ္မာ +	၅၀

ပဒါနုက္ကမော	စာမျက်နှာ
[မေ-မော]	
မေဓဂါ	၁၈၃
မောသဝမ္မံ	၂၅၅
[ယ]	
ယထာဗာလ ယထာမုဠ္ဠံ	၂၅၃
ယဒိကေတ္တသညာနံ	၂၁
ယဒိနာနတ္တသညာနံ +	၂၁
ယဒိဒံ အနုဝါဒါဝိမောက္ခော +	၂၃
ယမ္မိစ္ဆံ နလဘတိ +	၂၆၀
ယမာမသေ +	၁၈၃
ယာ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ	၂၆၀
[ယာ-ယု-ယော]	
ယာဝမုခါယာမံ	၁၈၃
ယုဂနဒ္ဓါ +	၂၉၄
ယောဂ္ဂါစရိယာနံ	၂၃၃
[ရ]	
ရဇောပထော	၁၂
ရဇောသူကံ +	၄၃
ရဟောဝါဒံ +	၂၄၄
ရာဟုမုခံ	၁၉၄
[ရှ]	
ရှင်ငြိုး ဝကြေး +	၄၊၄၀
ရှုပဝိပရိဏာမညဏဘာဝါ	၂၄၃
ရှုပဝိပရိဏာမာနုပရိဝတ္တိ	၂၄၃
ရှုပနိမိတ္တသာဒဂမိတံ	၂၄၂
ရှုပနိမိတ္တသာဒဝိနိဗန္ဓံ	၂၄၂
ရှုပနိမိတ္တာနုသာရီ	၂၄၂
ရှုပီ ရှုပါနိ ပဿတိ	၂၄၁
[လ]	
လေဋ္ဌနာ ဝါ	၂၂၀
လုဒ္ဒံ ကိဠိသံ	၁၉၅
လောကုတ္တရ +	၁၄၉

ပဒါနုက္ကမော	စာမျက်နှာ
[ဝ]	
ဝစီသံဟာရော	၃၀
ဝဏ္ဏ ပဋိစ္စ	၂၅၄
ဝဏ္ဏသာရောပိ +	၄၃
ဝလိတံ	၂၁၂
[ဝါ]	
ဝါဒပဋိဟာရံ	၅
ဝါသူပဂတော	၂၄၉
[ဿ]	
ဿကိတ္တိဝိသဒ္ဒန်တိ	၂၄၂
ဿဃာတဝါ စ	၂၄၃
ဿဒ္ဓာဝိမုတ္တိ +	၁၁၃
ဿဒိတာ ဥပဟဒ္ဒန်တိ	၁၆၁
ဿနိလကံ ဝါ +	၂၁၃
ဿပရိဏာမဝိရာဂနိရောဓံ	၂၃၀
ဿဘဒ္ဒဗျာကရဏီယော	၂၃၁
ဿမုတ္တိပရိပါစနီယာ	၂၈၀
ဿရာဂါနုပဿီ +	၁၁၉
ဿရဟေယျ	၄၀
ဿလိမ်သံ +	၂၀၆
ဿလူနံ	၂၁၂
ဿဝရံ ဿဝရဂတံ	၂၅၂
ဿဝေဂဇပိတိသုခသာဒဂမိတံ	၂၄၃
ဿနိဗန္ဓံ	၂၄၃
ဿဟေဋ္ဌကဇာတိကော	၂၂၀
[ဧ-ဧါ]	
ဧတိစာတိ	၂၉၁
ဧယျာကရဏသ္မိံ +	၂၀၉
ဧါသဂ္ဂပရိဏာမိံ	၂၀၇
[သ]	
သံဝေသိယမာနံ	၂၁၃
သံသေယ္ယ	၂၀၁
သံဟီရတိ +	၂၁၉၊၂၂၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သက်ုန္ဓေယျ	၂၀၆
သက်ုသတေန (သုဝိဟတ် အာသဘဘစမ္မံ) +	၁၃၇
သခ်ံမုဏ္ဍိကမ္မိ	၁၉၄
သခ်ံ ါရံ	၉
သခ်ံ ါရသမာပတ္တိပတ္ထဗ္ဗံ	၂၃
သဂ်ိကာရေ	၁၄၃
သဂ်ိတိဘာဝဟေတု	ဂ
သဉ္ဇဿိန္တိ	၉
သန္ဓပ္ပတိ (ဇီရတိ။ပ။ပရိဏာမံ)	၂၅၁
သန္ဓိဿာမိ	၁၉၃
သန္ဓိသာဒေတဗ္ဗံ	၁၄၅
သဉ္ဉပါဒိသေသံ +	၄၇
သဉ္ဉပါနိသံ	၁၀၇
သဏ္ဌာယနိရောဓဂါမိနီ	၂၉၁
သစ္စသန္ဓော	၁၃
သတ္တပဒါ +	၂၃၇
သတ္ထုဟာရကံ +	၂ဂ၀
သဒုက္ခော	၂၄၅
သပရိဇ္ဇာဟော	၂၄၅
သဒ္ဓိံ စရံ +	၁ဂ၄
သပတ္တဘာရော	၁၄
သမ္ဘမ္ဘူပါယန္တိ	၂၁၄
သိမ္ဘလိဝနံ	၂၁၅
သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ	၁၁ဂ
သဗ္ဗမ်ိ-သဗ္ဗတ္ထတာယ	၁၇၇
သဗ္ဗဝက်။ပ။ကသာဝေါ	၁၇၁
သဗ္ဗသင်္ခါတိဂတေ	၁ဝ၇
သဗ္ဗာပဇ္ဇံ	၉ဂ
သဗ္ဗုပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေါ	၂၅၅
သမ္ဘဂ္ဂတာ	၇၉
သမစရိယမ္ပိ +	၂၉၇
သမည် နာတိဓာဝေယျ	၂၄၄
သမတ္ထာ	၂၃၅၊၂၅၅
သမတ္ထေန သမာဒိန္နေန +	၂၂၇
သမနုယုဇ္ဇတိ သမနုဂါယတိ	၂၁၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သမနုညော +	၁၆၁
သမဝိသမံ +	၂၉၇
သမာဒပနာယ စ	၁၆၉
သမာဒပေတဗ္ဗံ	၁၄၅
သမာဒပေတာ	၆ဝ
သမာဒိန္နာ	၂၃၅၊၂၅၅
သမိဒ္ဓိတံ ဝါ ဗာဟံ ပသာရေယျ	၃ဝ၅
သမ္မုခါဝိဏံ	၂၄၄
သဟဗျတံ +	၁၇ဂ
သဟသာရံ	၂ဝ၄
သဟသော	၁၃၁
သဟိ်တမေဝ	၂ဝ၄
[သာ]	
သာထလိကာ	၆၁
သာပဒေသံ	၁၃
သာမာယိကံ +	၁၄၄
သာရိတော	၂၄၁
သာရိပုတ္တောဝ ပညာယ (ဂါထာ)	၂၇၄
သာရေယျာပိ	၁၂၉
[သိ]	
သိခရေန	၂၇၁
သိယံသု +	၂ဂ
[သု]	
သုညတာဝိဟာရေန	၃ဝ၀
သုညတာ	၃ဝ၀
သုတဝါ အရိယသာဝကော	၂ဂ၉
သုဓန်တ် နိဒ္ဓန်တ် နိဟဋ်	၂၅၃
သုပရိဒန္တော	၂ဝ၅
သုပ္ပတိကာရံ	၂၆၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]		[ဟ]	
သမာနံ +	၁၉၅	ဟတ္ထပဇ္ဇောတိကမ္မိ	၁၉၄
သ ပဝုတ္တော +	၄၅	ဟတ္ထဝိလဿ်ကေန	၁၆၇
သောမနဿူပဝိစာရ	၂၃၈	ဟတ္ထိဒမ္မာ ဝါ	၁၆၆

၅-၀-သ-စ — ၁၇၈ — ၁၂-၃-၆၃ — ၃၀၀၀

မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ရှိနှင့်
အောက်ပါအရောင်းကိုယ်စားလှယ်များထံမှာ ရနိုင်ပါသည်။

၁။ စာပေဖိုမာန် ၅၂၉-၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
၂။ အင်းဝစာအုပ်တိုက်၊ အမှတ် ၂၃၂ ကားလေဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
၃။ ပညာရောင်ခြည် စာပေဌာန၊ ကိုးထပ်ကြီးဘုရား၊ ကြည့်မြင်တိုင်။
၄။ သီရိရတနာ ပိဋကတ်ဆိုင်၊ အမှတ် ၂၅-၂၆ ရွှေတိုဏ်ဘုရား စျေးတော်ရုံ။
၅။ မြည်သူ့စာပေတိုက်၊ ၅၄၆ ကုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
၆။ ကမ္ဘာအေး ပိဋကတ် စာပေဌာန၊ ၂၂-၂၄ ရွှေတိုဏ်ဘုရား စျေးတော်ရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။
၇။ ဣန္ဒာသယ ပိဋကတ် စာအုပ်ဆိုင်၊ ၅၄-၅၅၊ ရွှေတိုဏ်ဘုရား စျေးတော်ရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။
၈။ ရတနာ့ဝါဒီ ပိဋကတ်ဆိုင်၊ ၆၉-၇၀ ရွှေတိုဏ်ဘုရားကြီး စျေးတော်ရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။
၉။ ပိဋကတ်စာအုပ်နှင့် သက်နိုးပရိကရာဆိုင်၊ ၃၇-၃၈ ရွှေတိုဏ်ဘုရားစျေးတော်ရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။
၁၀။ ပိဋကတ်စာအုပ်နှင့် သက်နိုးပရိကရာ-ယွန်းထည်ကြေးကုန်ဆိုင်၊ ၄၃-၄၈ ရွှေတိုဏ်ဘုရား အရှေ့ဘက်စောင်းတန်း ရန်ကုန်မြို့။
၁၁။ ပိဋကတ်စာပေဖြန့်ချိရေးနှင့် စာအုပ်ချုပ်လုပ်ရုံဌာန၊ ၄၃-၄၄-ရွှေတိုဏ်ဘုရား အရှေ့ဘက်စောင်းတန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
၁၂။ ပညာအလင်းပြစာအုပ်တိုက်၊ ၁၃၀-ဒိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
၁၃။ ရန်နိုင်စတိုး၊ လမ်း ၃၀၊ လမ်းလယ်ဘုရားဘုံ၊ မန္တလေးမြို့။
၁၄။ အမျိုးသားစာအုပ်ဆိုင်၊ မြောက်ဘက်တိုက်တန်း၊ ဈေးချို၊ မန္တလေးမြို့။
၁၅။ ခဲ့-စာပေရိပ်မြုံ၊ ၁၉၅၊ ၃၃-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
၁၆။ ဇမ္ဗူ့ပိတ်ဆွေပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်ဆိုင်၊ ၈-၉-စီရုံ၊ ဈေးချို၊ မန္တလေးမြို့။
၁၇။ စကြာမင်းတံဆိပ် သက်နိုးပရိကရာနှင့် စာအုပ်ဆိုင်၊ ၄၅-ဒိုလ်ဘထူးလမ်း၊ မန္တလေးမြို့။
၁၈။ ဦးမြကြီး-ဒေါ်လေးမိ၊ ဆန်စက်ပိုင်ရှင်၊ မြောက်တံခါးရပ်၊ စစ်ကိုင်းမြို့။
၁၉။ သိန်းဆေးတိုက်နှင့် စာအုပ်ဆိုင်၊ ၉-လမ်းထိပ်၊ မဒေါ်ပင်မြို့။
၂၀။ ဦးထွန်းမြဦး၊ ခရိုင်ဒေသကိုယ်စားလှယ်၊ ကျောက်ပြုမြို့၊ ရခိုင်တိုင်း။
၂၁။ ဦးစိန်မြင့် မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးအရှေ့ဘက်မုခ်၊ တောင်ပြင်၊ မန္တလေးမြို့။

ရန်ကုန်မြို့ ကမ္ဘာဇေယျာဘုရားထမ်း ဥ-မိုင်း၊ ဧရာကား ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံဗုဒ္ဓဘာသနာအဖွဲ့ ထုံနိုင်ကိုယ် (မုတ်ပုံတင် ဖောက် ၃၃၇)တွင် အဋ္ဌမဝါဟနာတင် ဝန်ထောင် သံဃာတို့က ဟည်းပြတ်ပြီး ဖုတ်ချေပ်ရေးအရာရှိချုပ် ဦးသိမ်းမောင် (မုတ်ပုံတင်ဖောက် ၀၉၁၄)က ထုံနိုင်ထုတ်ပေးသည်။